

KRONIKA

1956 - 1970

SOKA Šumperk

Fond MĚNV
LOŠTICE

Pol.L. 55

ROK 1956

Výňatek z novoročního projevu presidenta
Antonína Zápotockého.

Drazí spoluobčané, soudružky a soudruzi!

Na prahu nového roku 1956 přeji vám všem, dělníkům, zemědělcům, příslušníkům inteligence, pracovníkům vědy, kultury i umění, pracovníkům národních výborů a státní správy, všem veřejným funkcionářům, příslušníkům ozbrojených sil, naší mládeži i dětem, mnoho úspěchů při plnění úkolů, které nás čekají v nastávajícím roce.

Rok 1956 bude prvním rokem naší druhé pětiletky. Základním úkolem této pětiletky je pokračovat dále na budování socialismu v naší zemi, zajistit další uplatňování základního ekonomického zákona socialismu, to jest rozvojem naší výroby na základě nejvyšší techniky zajistit maximální uspokojování neustále rostoucích materiálních i kulturních potřeb lidu.

Každému našemu občanu je jasno, že k výstavbě socialismu a k zajištění lepší budoucnosti pro všechny potřebujeme stále rozvíjení naší výroby, ať průmysla, vědy či zemědělské, zdokonalování jakosti výrobků, zvyšování produktivity práce. Abychom tyto základní úkoly, o něž se výstavba socialismu opírá, mohli s úspěchem plnit, k tomu potřebujeme klid a mír.

Proto otázka zajištění a upevnění míru, zabránění nějakým válkám je pro nás všechny nejdůležitější otázkou.

Je jisté radostné, můžeme-li dnes na prahu nového roku konstatovat, že v uplynulém roce se podařilo nejen mír udržet, ale že se podařilo i, velkým úsilím přátel míru o nové stoupence, o nové milióny rozšířit, získat je pro uznání zásady, že cesta jednaní a vzájemných dohod je jedinou správnou ce-

stou k řešení všech současných mezinárodních problémů.

Na podkladě této zásady, vytyčene a uplatňované dle sledné vlády Sovětského svazu, došlo ke konferenci nejvyšších představitelů vlád Sovětského svazu, Spojených států a amerických, Velké Británie a Francie v Ženevě. Na konferenci byla vyjádřena snaha vynaložit všechno úsilí k urovnání nejvážnějších mezinárodních problémů cestou mírového jednání a vyloučení válek jako prostředku řešení mezinárodních sporů.

V tomto duchu byla z iniciativy Sovětského svazu vyřešena celá řada mezinárodních problémů, jako otázka uzavření smlouvy s Rakouskem, odvolání okupačních vojsk z území Rakouska a prohlášení jeho neutrality. Došlo k jednání mezi Sovětským svazem a Německou spolkovou republikou, jehož výsledkem je navázání diplomatických styků mezi oběma státy.

Dalekosáhlý význam pro věc míru a odklizení sporných mezinárodních problémů má pro nás a celý lidové demokratický tábor normalisování poměrů s Federativní lidovou republikou Jugoslavií.

Dovolte mi nyní několik slov o budování naší vlasti.

Uplýnulý rok 1955 byl rokem, ve kterém jsme oslavovali významné jubileum – desáté výročí trvání naší lidové demokratické republiky. Toto významné jubileum dává nám příležitost zamyslet se nad cestou, kterou jsme od května 1945 prošli.

Nebudu vás unavovat statistickými výpočty, porovnáváním a ciframi. Vždyť dnes každý sám, podle svých vlastních zkušeností a poznatků, může si sestavit bilanci toho, co u nás za poslední desetiletí bylo vykonáno, jak se změnila nejen poměry, ale celá tvářnost naší země.

Stačilo jen procházet ulicemi Prahy v době předvánoční a porovnávat, jak bylo před deseti lety a jak je dnes. Cožpak teprve, když budete projíždět druhými českými a slovenskými městy i kraji! Co se tu, vše během deseti letů změnilo! Co tu vrostlo nových věcí a nových požadavků, děl z pilné a usilovné práce lidských rukou!

Stejně tak jako tvoříme nové, opravujeme a restaurujeme staré památky na slavné doby a minulost našeho národa.

Za celou dobu svého trvání neudělala první městská republika a v ní vládnoucí a rozhodující kapitalistické vrstvy pro novou výstavbu i pro restauraci starých památek ani zdaleka to, co bylo u nás vykonáno za

jediné krátké desetiletí.

Naši pracující lidé ve městech i na vesnici dnes sugi vlast nejen budují, ale také ji poznávají. Učí se historii národa, poznávají práci svoji vlastní i vše, co vyrůstá jako velké stavby socialismu v dříve zapomínaných krajích v Čechách i na Slopecku. Učí se znát i mnohé dnes restaurované památky slavných dob našeho národa, které připomínají odvážné boje za práva a svobodu proti cizáckým uchvatitelům i domácím utlačovatelům a vykořisťovatelům.

Tak, jak bouřně se rozvíjí náš hospodářský život, rostou nové stavby a podniky, vždy širší a hustěji rozprostírají se naše dopravní síť, roste přeprava osob i nákladů železnicí, auty, autobusy i letadly, tak bouřlivě roste i kulturní úroveň našeho pracujícího lidu, jeho uvědomění a sebevědomí. Z široké masy dříve opomíjených a neznámých pracovníků rostou nám nové kadry, schopné řídit přítomnou a projektovat i budoucí výstavbu, aby nový, socialistický řád, zaručující štěstí pro všechny a navždy, byl dobudován.

Je pochopitelné, že tato bouřlivá výstavba nového života má i své nepřátele. Našla je v řadách těch, jejichž výhradní právo na vykořisťování a využívání práce druhých, které dává silným jedincům kapitalistická společnost, bylo u nás výstavbou nového pořádku z kořene vyvráceno.

Jak by příslušníci poražené vykořisťovatelské třídy a a zkrachování politikové nesotčili hrěpem? Proč by nepadali emigrantští odrodilci v zahraničních kapitalistických rozhlasových centráлах, když bohatí strýdkové, toužící po světovládě, je za nadávky, zrady a zločiny, organizované proti vlastnímu lidu, pláť?

Kolikrát nám již za uplynulá léta prorokovali bankrot a neodvratnou zkazu. Kolikrát již naše plány a naše snahy prohlásili za šílené a neuskutečnitelné.

Přes tato jejich prorocství výstavba nového socialistického života u nás rok od roku bezadřitelně pokračuje. Plynoucí plány se plní. Těžkosti, nedostatky i chyby se překonávají a bastírují. Nový řád se osvědčuje, zakotvuje a upévňuje. Přes všechno proklínání, zatracování a syčkování jdeme a půjdeme dále vpřed.

Letošním rokem začínáme druhou pětiletku. Úkoly, které druhý pětiletý plán ставí před naší průmyslovou i zemědělskou výrobu, nejsou malé, máme však

všechny důvody i předpoklady být přesvědčeni, že úkoly roku 1956 splníme ještě s větším zdarem a úspěšněji, než jsme splnili úkoly let minulých.

Nikdy jsme při hodnocení našich úspěchů a dosažení cílů nepřestávali upozorňovat na naše slabiny a nedostatky. V tom je naše síla a záruka stálého růstu a nezdělitelné cesty vpřed.

Upedu jen jeden příklad: naše zemědělská výroba její úkoly a výpoji.

Jak se naši zahraniční nepřátelé namáhali, jak se vysmívali celý minulý rok, jak šyčkovali a prorokovali, že naše výrobní a výkupní plány v zemědělství musí zkrachovat. Kolik výzev adresovali do řad našich soukromých zemědělců i družstevníků, aby svůj odpor proti režimu dali pryč najevo tím, že nebudou odevzdávat, že se přičiní, aby u nás byl hlad a nedostatek.

Jaký je výsledek všech těchto jejich výzev a sabotažní kampaň?

Výrobní a výkupní plány zemědělské výroby byly u nás v roce 1955 nejen splněny, ale namnoze i daleko překročeny. Právě v posledních dnech roku bylo oznámeno, že výkupní plán obilí splnilo všech devatenáct krajů naší republiky. Toho nebylo dosud za uplynulých deset let žádný rok docíleno. V roce 1955 bylo nejen vykoupeno více obilí než za stejnou dobu loňského roku, ale byla vedle toho i vytvořena slušná krmivová základna. Stejně byl splněn a bude překročen v roce 1955 plán výkupu mléka, jehož výkup za tento rok převyší výkup roku 1954 o 163 milionů litrů.

Podobné úspěchy mohli bychom upadět při výkupu cukrovky, masa a jiných zemědělských výrobků.

Stejně ztroskotala jejich kampaň proti zakládání jednotných zemědělských družstev. Tato u nás rostou a dále porostou a my budeme jejich zakládání podporovat.

Nastupujeme do roku 1956 s pevnou důvěrou ve šťastnou budoucnost naší vlasti, její další rozkvět, jehož základem je naše socialistické budování.

Máme věrného a spolehlivého spojence v našem osvoboditeli, v Sovětském svazu, v lidové Číně i v zemích lidové demokracie.

Věřím, že ubráníme mír, věřím, že splníme naše cíle a plány, věřím ve šťastnou budoucnost naší vlasti i lidu.

Místní národní výbor a jeho rada při práci v roce 1956.

Členové MNV a jeho rady pracovali v roce 1956, v takovém složení, jak byli 16. a 30. V. 1954 při celostátních volebách a 3. VI. 1954 v ustavujícím zasedání v MNV zvoleni:

Předseda MNV: Vladimír Brokl,

naměstek: Jan Červinka,

tajemník: František Grygar,

členové rady MNV: Vlastislav Heidenreich,

Jaroslav Klein,

Edvard Špička a,

Anna Weiserová.

Členové MNV: Josef Blázek, Ladislav Portýš,
Frant. Ehrenberger Antonín Šilberský
Ladislav Furek Josef Šulák
Jan Gaisler Alois Dvorník
Jan Karkoš Zdeněk Stejskal
Miroslav Komínek Bohumil Šafář
Jan Lakomý Jiří Zapadilová
Augustin Malík Jan Muzikant
Josef Mazánek Jan Zimmermann
Ter. Nejezchlebová Mil. Zimmermannová

Schůze MNV byly měsíční, schůze rady MNV se konaly týdně.

Rada MNV 3. I. 1956.

Byla vyhodnocena soutěž mezi MNV v roce 1955. Daňkové úkoly byly vesměs splněny a překročeny. Sběr surovin vykazuje také dobré výsledky až na sběr starého papíru. Tam byl příliš vysoký předpis.

Uhelné sklady, ředitelství podniku v Olomouci, žádaly o přidělení dvora při domě čp. 356, majitelka Marie Bendová, vdova po staviteli, pro odlehčovací sklad a o stanovení nájemného. Usneseno odpovědět, že dvora používají již po několik roků, takže se nejedná o uvolněný objekt a stanovení nájemného provede ONV.

Okresní průmyslový kombinát v Mohelnici oznámil, že nemůže zmechanizovat pískovnu u Vlčic a nabídl ji zpět MNV v Lošticích. Také žádal o přidělení místnosti vhodné pro zřízení betonářské dílny. Převzetí pískovniště bylo schváleno, o betonářské dílně bude jed-

náno s betonářem Josefem Blažkem.

Vlčičtí občané si stěžovali, že povozníci s kladami a jinými těžkými náklady jezdí po silnicích z Vlčickéka menolomu a cestu tuto velmi rozjíždějí. Bylo usneseno, aby se dopsalo ONV a státním silnicím, aby tato cesta byla zarazena do plánu pro úpravu.

Byla vykonána příprava na veřejnou schůzi MNV 10.1.1956. Zvání občanů provedbu ve svých obrazech členové MNV s agitátory. Na pořadu budou tyto hlavní body: Zhodnocení zemědělské výroby roku 1955 a výhled zemědělství i rozvoj JZD v příštích 5 letech.

Byl schválen návrh sociální a zdravotní komise, vyzvali Jednotu, aby prodávací v prodejnách Jednoty měli pracovní pláště.

Bylo usneseno vyzvat Jednotu a vedoucího sběrný surovin Františka Mlčocha, aby ve skladišti sběrný byl hubeni potkani.

Veřejné zasedání MNV 10.1.1956.

Konalo se v sále Slovanského domu za přítomnosti asi 150 osob, z toho 25 členů MNV.

O plnění dodávkových úkolů v roce 1955 referoval náměstek předsedy a předseda JZD Jan Červinka: JZD vykazuje dosti vysoké procento nadkontingentního plnění u všech zemědělských výrobků a také plnění dodávek u soukromých zemědělců jest dobré. Poprvé byly v celobecním měřítku splněny všechny dodávkové úkoly.

JZD hospodářilo asi na 1/5 zemědělské půdy a rok 1955 byl hodnocen jako dosud nejúspěšnější. Bylo dosaženo vesměs dobrých výnosů a to u obilovin 130% proti plánu a u cukrovky průměrně 450 g po hektaru. Slabší výnos byl u bramborů a u ječmene, který byl dosti značně napaden sněhivostí. V roce 1955 byla poprvé provedena sklizeň kom. bájina a dobře se osvědčila.

V živočišné výrobě JZD byl v roce 1955 společný jenom chov drůbeže a částečně chov prasat. Chov drůbeže vykazuje velmi pěkné výsledky. Průměrná snůška byla 150 kusů vajec na nosnici. Chov byl vyhodnocen jako druhý na okresu a jako pátý v kraji. Chov kačen byl také úspěšný. Bylo odchováno 6 kačen, bylo prodáno na aukci. trhy.

Chov prasat byl slabší, neboť 3 prasnice, ubyhnuly.
V roce 1955 bylo počato se stavbou družstevního kna-
vina, který má být letos v jarních měsících dokončen a,
asi k 1.VII. 1956, jest plánován svod dobytka. Hospodářeni
v JZD přechází, letos na III. typ.

O likvidaci úpadkového hospodářství Josefa Šmí-
da podal zprávu předseda MNV Vladimír Brokl. Nejprve
seznámil přítomné se zněním zákona č. 50/55 Šb, dle
něhož se řeší otázka úpadkových hospodářství.

Hospodářství Josefa Šmída bylo dle 55 zmíněného
zákona přiděleno na Brokl do obhospodářeni JZD. Při-
tom bylo počítáno s tím, že starší Josef Šmíd bude dostá-
vat starobní důchod a nájemné a mladší Josef Šmíd a
jeho manželka že budou pracovat buď v JZD v Lošti-
cích nebo na státním statku v Paloníně.

Později přišel do sdružze sám Josef Šmíd a chtěl
obhajovat své hospodářeni. Svaloval vinu na obec Rimice,
své rodiště, kde mu byla vyměřena dobrá louka za lou-
ku horsí. Vladimír Brokl a Jan Červinka znova objasni-
li, že v tomto případě jde opravdu o vyložené úpadkové
hospodářství, kde není zastájena živočišná výroba, část
pozemků leží ladem a část cukrovky a nati je dosud je-
ště na poli.

Rada MNV 17.1.1956.

Jednota požádala o přidělení 3 místností v domě,
čp. 115 uvolněných po Oděvní tvorbě. Rada MNV neměla ná-
mitk s podmínkou, že místnosti bude použito jako místna-
sti obchodních a ne na skladiště nebo na archiv. Rada
MNV doporučila, zříditi tam bufet.

Olomoucké Tvarůžkárny požádaly o přidělení sta-
vebního místa pro 4-6 bytových jednotek a o určení
stavebního obvodu. Bylo jim oznámeno, že stavební po-
zemek je nutno vykoupit dle územního plánu a že our-
čení stavebního obvodu nutno žádat KJV.

Byl projednán a schválen rozpočet na rok 1956.
V něm je přiděleno na, generální opravu radnice částka
75.000 Kčs, na generální opravu školy a na generál-
ní opravu obytných domů 50.000 Kčs a na opravu s-
školy 80.000 Kčs. V akci M jest přiděleno 80.000 Kčs.
Tyto budou rozděleny na 2 akce: na dokončení hřbitova
a úpravy cesty k novému sídlišti a na úpravu koupá-
liště.

Předseda MNV Vladimír Brokl oznámil, že odchází

na 3měsíční školení a nebude moci plně zastávat funkci předsedy MNV. Proto pověřil svého náměstka Jana Červinka, aby ho zastupoval.

Rada MNV 24.1.1956.

Přítomni byli členové rady MNV a členové zemědělské komise: Jan Muzikant, předseda komise, Zdeněk Stejskal, Jan Karkos, Stanislav Kryl, František Linhart, Jan Konečný, Ferdinand Šrostlík, Antonín Haysler, Jaroslav Kessler a Karel Weiser. Za KNV byl přítomen Josef Rozsypal, za ONV Anna Doleželová, za okresního výkupního plnomocníka Mojmír Kácel.

Jednalo se o odpis glubů zemědělských dobůvek z let 1953 a 1954. V I. etapě odepsal okresní plnomocník gluby těm zemědělcům, kteří splnili daňkové úkoly v roce 1955. K ostatním je třeba podat návrh radě ONV, zda se doporučuje odepsání glubů, či zda neplníci se předají k vyřízení ONV. Seznam neplničů obsahoval 30 zemědělců. Po rozpravě o jednotlivých neplnících bylo usneseno jen 2 zemědělce neplníče předati ONV: Lubomír Rmota a Anežku Slavičkovou. Ostatní byli ONV navrženi k odepsání glubů.

JZD požádalo o zcedení pozemků, které mu byly přiděleny jako úpravné hospodářství Jos. Smída. Pro tuto pozemkovou úpravu byla sestavena komise v tomto složení: za MNV František Grygar, za JZD Jan Červinka, za soukromé rolníky Jan Muzikant a Jan Konečný.

ONV zemědělský odbor oznámil jména žáků ze zemědělských rodin, kteří končí školní docházku, se žádostí, aby bylo působeno na jejich rodiče, aby jejich děti zůstaly v zemědělství. Usneseno, aby s rodiči promluvíli: Jan Červinka a Jan Muzikant.

KNV odbor organizační a kontrolní, oznámil, že došla stížnost loštických občanů na ministerstvo státní kontroly ohledně zdravotně závadné studny u domu čp. XXII a žádal podání zprávy, jakým způsobem bude tato záležitost vyřešena. Popěvadž je předpoklad, že okolí studny jest zamorené tríslem, usneseno vykopati novou studnu dále od domu.

Občané z Dřic znovu žádali opravu cesty, která

vede k elektrárně. Oprava by se dala provést tím způsobem, že byse použilo kamene ze skály ve Vlčicích, při čemž by občané pomohli. Také žádali vládu o prodloužení veřejného osvětlení směrem k elektrárně o 1 světlo. Požadavky byly schváleny.

Rada MNV 26. I. 1956.

Jan Cervinka oznámil, že v nejbližší době má JZD za spoluúčasti zemědělského odboru ONV převzít ú-padkové hospodářství Josefa Šmída. K tomu navrhl ze-mědělský odbor ONV, aby MNV v Lošticích požádal lidový soud o zbavení svéprávnosti Josefa Šmída, aby se předešlo škodám, které by mohl Jos. Šmíd v zachvatu nepřítomnosti způsobit. Po rozpravě byl návrh jednoduše schválen.

Jan Cervinka navrhl na základě dalších slůžností ul-čických občanů aby před mustek přes Trébůvku na ce-stě od kamenolomu na „Kozím vrchu“ k elektrárně a pak v Vlčicích byly umístěny tabulky s označením nasnosti 1, mostku 1,5 tuny. Bylo schváleno s tím, že místní povození ci se na tu věc upozorní.

Rada MNV 7. II. 1956.

Na dotaz lidového soudu byla navržena za opa-trovníka Josefa Šmída jeho snacha Marie Šmídová;

Odbor pro výstavbu, rady ONV v Zábřeze požádal o protokolární vyšetření, z jakého důvodu nebyly pra-vedeny dosud opravy mlýna jeho majiteli dle příkazu ONV. Bylo usneseno pozvat majitele mlýna na 10. II. 1956 o 14 hod do kanceláře MNV a pozvat členy komise pro výstavbu.

Občané z Loužky požádali, aby bylo vykáceno aspoň několik topolů před domky Albise Tichého, Aněžky Kubicové a Marie Kreutzerové, poněvadž tyto topoly stí-ní a věže jejich sahají až na obytné budovy. Bylo schvá-leno s tím, že kulatina bude odprodána státním lesům za vydání poukazu na řezivo.

Na návrh Vlastislava Heidenreicha usnesla se rada MNV dopsat KNV odboru vodohospodářskému, aby byla provedena další úprava řečiště Trébůvky. Jednalo by se o úseky: od Krčových po lávku v Louž-ky, od Rosulkových po lávku na Trávníku a mlýnský náhon kolem domu čp. XXII.

Stavební podnik v Zábřeze nabídl, že by do Lo-štic dojezděl sklenník zasklívat okna a požádal, aby

mu byla přidělena místnost pro tento účel. Bylo usneseno jednati s Adolfem Pyšným, aby uvolnil bývalou cukrárnu.

Byl schválen návrh sociální a zdravotní komise, aby byly v Lošticích zřízeny jesle. Nutno však dříve zajištit vhodné místnosti.

Ohledně opravy kanálů dopíše se na národní podnik ZDĀK, který převzal jejich údržbu.

Bylo usneseno vyhlásit rozhlásem zákaz sánkování na silnicích a na veřejných cestách.

Bylo usneseno upozorniti okresní svaz družstev, že těstoviny v pekárnách jsou přikrývány pytlovinou, která za nechání v těstu vlákna a požádati, aby na přikrývání těsta bylo zakoupeno plátno.

Zasedání MNV 21. II. 1956.

Přítomno bylo 17 členů MNV (z 27), za KND Jos. Rozsypal, členka ONV Anna Doleželová a 11 aktivistů a hostů.

Projednáno a schválen byl rozpočet na rok 1956.

Celkové příjmy činí 315.600 Kčs,
výdání 758.800 Kčs.

Byla zhodnocena práce Výboru žen v roce 1955.

Zprávu podala předsedkyně VZ Františka Portýšková. Ze zprávy bylo zřejmé, že VZ dobře konal svou povinnost a byl také v okresu vždy hodnocen na prvních místech.

Jan Červinka podal plán JZD na rok 1956.

Svod dobytka do nového kravína je plánován k 1. VI. 1956. Výše odměny za pracovní jednotku je plánována na 20 Kčs v penězích, a na 8 Kčs v žaturnátech.

Jaroslav Klein oznámil, že jest v Lošticích zájem o zřízení jesli pro děti. Předběžně se již přiblížilo více než 20 dětí.

Rada MNV 28. II. 1956.

Tajemník MNV František Grygar oznámil, že na návrh ONV byl za opatrovníka Jos. Smída navržen předseda JZD Jan Červinka.

Odbor pracovníků síť rady ONV oznámil, že pro Loštice byl uložen úkol získat 4 pracovníky pro došl. alení pobraničí. Bylo usneseno vyhlásit výzvu místním rozhlásem a úkol byl přenesen na stáloz zemědělskou komisii na Výbor žen při MNV.

Byl schválen návrh sociální a zdravotní komise, aby majitele domů byli místním rozhlásem upozorněni na povinnost posypávací chodníky v době náledí.

Rada MNV 6. III. 1956.

Přidělení volných obchodních místností: Komunálnímu podniku služeb v Mohelnici byly přiděleny místnosti v domě čp. 115 pro provozovny holičství a kadeřnictví po zrušení podniku Oděvní tvorba. Jednotě byly přiděleny u volné místnosti po holičství a kadeřnictví u Věry Kriste-nové a u Maxe Kvaře. Za to Jednota uvolní místnost u Kličků, kde je složen nábytek. Pro okrskaře veřejné bezpečnosti byla určena uvolněná místnost u Kličků. Stavebnímu podniku v Zábřeze pro sklenáře byla přidělena bývalá Bittnerova trafika u pivovaru.

Úpadekové hospodářství Josefa Šmída. Jan Červín-ka oznámil, že při převzetí Šmídova hospodářství z za účasti zástupce ONV bylo dosaženo úplné shody. Mla-dí manželé Šmídovi se soublastem otcových vstoupili do JZD. Při tom jim byl ponechan zástav živčišné výroby k od-prodeji. Josef Šmíd starší doplatí národní pojišťovně a bude dostávat důchod.

Správa vodních toků a meliorací na žádost MNV, že břehy Třebůvky jsou doposud dosti zpevněné, takže není třeba rychlé úpravy. Definitivní úprava Třebůvky je na-vržena do II. pětiletého plánu.

Jan Václav a Ladislav Hřoupek, bydlící ve Vlčicích, žádali o povolení k prořezání lip podél zahrady u elek-trárny. Bylo usneseno, aby Jan Červínka sbledl, jak lipy jmenovaným překážejí a pak teprve rada MNV o žádo-sti jejich rozhodne.

Na žádost Františka Ehrenbergera bylo usneseno do-psati správě státních silnic, aby byly vyčištěny příkopy u silnice Loštice-Zadlovice, které jsou úplně zaheseny.

Rada MNV 20. III. 1956.

Finanční odbor rady ONV oznámil, že MNV v Lošti-ích byl vypočítán v roce 1955 mezi 17 nejlepších.

Všeobecný odbor rady ONV žádal o vyslání člena ra-dy MNV na školení v krajské politické škole na Kopeč-ku ve dnech 26. - 31. III. 1956. Bylo zjištěno, že v té době nelze vyslati na školení žádného člena rady MNV.

Hubert Pík ve Vlčicích požádal, aby mohl oplostiti pozemek před stavidlem náhonu na elektrárnu, kte-rý mu byl pronajat. Bylo mu povoleno oplocení leh-kým plotem, který by se dal v případě potřeby snad-no odstranit.

Na návrh komise pro výstavbu bylo usneseno:

1. Vyzvali majitele můstek přes příkopy, že jsou povinni udržovat tyto v řádném stavu a čistěním zajišťovat odpad vody.

2. Doporučili zasedání MNV, aby byly podniknuty kroky k zřízení nového koupaliště.

Zasedání MNV 27.III.1956.

Předseda MNV Vladimír Brokl podal zprávu o akci M: 40.000 Kčs má být věnováno na dokončení úpravy starého hřbitova a 40.000 Kčs na úpravu koupaliště. Na cestě k novému sídlišti se dokončí chodník a provede se zopka. Při úpravě koupaliště bylo postráno původně s přeložením dna, se zvýšením hrází a s celkovou úpravou. Rada MNV však doporučila upustit od úpravy starého koupaliště a vybudovat nové před sportovním hřištěm. MNV tento návrh rady schválil. Dokončují se 2 byty v domě č. 72, na které byla zařazena částka 50.000 Kčs. Na opravu radnice je částka 70.000 Kčs a s opravou se počne v listopadu 1956. Dále byla zařazena částka 80.000 Kčs na generální opravu školní budovy. Tato práce se bude provádět v době školních prázdnin.

Správce muzea Adolf Lang podal výklad o tom, jak mají v dnešní době muzea vypadat a jak jsou organizována. Mluvil o plánech s místním muzeem a o těžkostech při získání druhé místnosti.

Rada MNV 6.IV.1956.

ONV v Žabřezě oznámil, že 7.IV.1956 bude provedeno trestní řízení proti zemědělcům z Lotic, kteří nesplnili dodávkové úkoly. Za MNV se zúčastní Jan **Cervinka**.

Byl vzat na vědomí protokol sepsaný odborem rady KNV v Olomouci v záležitosti určení stavebního obvodu pro bytovou výstavbu. Protokol byl v opise poslán na zemědělský odbor rady ONV ke schválení změny kultury.

Byl vzat na vědomí zápis ze dne 26.III.1956 mezi Vykupním podnikem a Strojírny a potravinářského průmyslu ve věci stanovení nájemného z pronajatých místností. Zápis doporučil zástupce Vykupního podniku, aby MNV odstoupil od nájemní smlouvy horní části budovy bývalého pivovaru. Také zemědělský odbor ONV žádal, aby se MNV vzdal horní části pivovaru ve prospěch Olomouckých trarůžkáren.

Bylo usneseno rozšířit bezpečnostní komisi o 3 aktivisty z řad požárníků. Byli to: Miloš Jarmara, Antonín Haizner, mladší a Miroslava Zapletalova.

Byla vzata na vědomí zpráva ze schůzky volebního, obvodu č. 21 a byl schválen návrh občanů, aby byl svépomocí vybudován kapál od domu čp. 141 (František) po dům čp. 333 (Karel Schwarz). Potřebný materiál dá dá MNV.

Rada MNV 13. IV. 1956.

Bylo oznámeno výkupnímu podniku, že MNV ruší nájemní smlouvu o pronájmu horní části pivovaru.

Dle rozboru vzorku vody ze studny u domu čp. XXII jest voda stále silně zavadná a nehodí se k používání. Bylo usneseno poslati rozbor vody radě ONV se žádostí, aby byla poskytnuta částka buď na zřízení studny nové, nebo na zapojení na studny pivovarskou.

Odbor pro výstavbu rady KNV oznámil na základě, odvolání Státního sporitelny, že dům čp. 72 není národním majetkem, nýbrž je majetkem v národní správě.

Víceřič občané podali odvolání proti pronájmu obecního pozemku za zahrádkou Aloise Straky Hubertu Píkoví a žádali, aby pozemek byl ponechán jako veřejné prostranství. Rada MNV odvolání a žádosti vyhověla.

Rada MNV 20. IV. 1956.

Do schůzky rady MNV bylo pozváno několik členů z MNV, kteří se častěji neúčastnili zasedání MNV. Po rozboru o příčinách neúčasti byli požádáni, předsedou MNV, aby své povinnosti jako členové MNV řádně konali.

Bylo usneseno vykopati novou studnu u domu čp. XXII asi o 25 m dále, kde již není nebezpečí, že bude voda zavadná.

Památkový ústav v Brně zaslal vyjádření k opravě radnice. Doporučil zachování oken v poschodích v původní podobě.

Odbor pro výstavbu rady ONV v Zábřeze navrhl za účelem upravení vlastnického poměru k domu čp. 72, aby MNV podal okresní prokuraturě návrh, aby byli prohlášeni šepi za mrtvé poslední vlastníci domu. Rada MNV ten návrh schválila.

Strojírny potravinářského průmyslu znova požádaly o uvolnění bytové jednotky v domě čp. 71 (bývalá Be-

sedat) pro účely, podniky a v nahradu nabídly adaptaci jiné, obyvatelně, bytové jednotky. Rada MNV předala věc k vyřízení bytové komisi.

Zasedání MNV 27. IV. 1956.

Byly projednány přípravy k 1. máji. Oslavy budou mít podobný průběh a podobnou výzdobu jako loni. Členové MNV se postarají o úklid ve svých obvodech.

Vlivem jarního velmi nepříznivého počasí jsou polní práce značně opožděny. S cukrovkou a sbrambory se ještě ani nezačalo.

V náboru členů do JZD bylo sice pokračováno, ale úspěchy nebylo dosaženo.

Včelařský spolek požádal o zastoupení ve stálé zemědělské komisi. Členů navrhl si sám.

Postřik ovocných stromů byl dosud proveden v malém měřítku. Bylo rozhodnuto opět vyhlásit povinnost postřiku.

Rada MNV 4. V. 1956.

Odbor pro kulturu rady KNV v Olomouci oznámil, že požádal ministerstvo kultury o zařazení částky 40.000 Kčs na opravu bývalé židovské synagogy, která má být využita pro museum. Bylo usnešeno, požádat ještě ONV v Zábřeze o částku na zakoupení synagogy.

Včelařský spolek oznámil, že členové odpracují na úpravě starého hřbitova 116 brigádnických hodin.

Rada MNV 11. V. 1956.

Slavnost Mezinárodního dne dětí bude provedena 3. VI. 1956 na celém prostранství Střelnice. Uspořádáním bude pověřen výbor žen a Jednota se sdružením rodičů a přátel školy.

Bylo usnešeno přijati soutěž mezi MNV tří měst: Zábřeh, Mohelnice a Loštice dle podmínek připravených tajemníky dne 8. V. 1956 v Mohelnici.

Rada MNV 18. V. 1956.

Slavnost Mezinárodního dne dětí uspořádá osmi letá střední škola se všemi školními organizacemi a za účasti MNV a veřejných složek.

Předseda MNV Vladimír Brokl oznámil, že má být v Lošticích zrušena učňovská obchodní škola. Byl

poslán KNV přípis a byla provedena osobní intervence, a by škola zůstala v provozu.

Odbor rady ONV v Zábřezě se dotázal, zda požadavek o zarazení města Loštic do sféry statního obchodu nadále trvá. Po projednání dotazy se rada MNV usnesla trvatí natom požadavku.

Aloisie Rímská, bývalá obchodnice majitelka domů č. 798, prodává svůj dům staviteli Hugovi Štíberskému. ONV poslal dotazník k prošetření různých otázek. Také potvrdil přiměřenost kupní ceny. Rada MNV se usnesla, dopsatí ONV, že cena 10.000 Kčs je neúměrně nízká a proto rada MNV doporučuje úřední odhad budovy.

Bylo schváleno žadati OPK (okresnímu průmyslovému kombinátu) provedení trubkového zábradlíka kolem starého hřbitova.

Bylo usneseno přidělití Svazarmu místnost v domě čp. 72 v Klícku (bývalá trafika Zapletalova) a tím zrušití dřívější usnesení o přidělení této místnosti okrskovi VB (veřejné bezpečnosti).

Zasedání MNV 22.V.1956.

Do JED se přihlásilo několik žen z domácnosti. Rozšířování hnutí bude se provádět po žních. Každý hon bude zvýšen asi o 4 ha.

Rada MNV 25.V.1956.

Státní spořitelna v Zábřezě požádala, aby MNV v Lošticích jako vykonavatel národní správy na domě čp. 72, uznal dluh na tomto domě vážnouci.

Odbor pro místní hospodářství rady ONV oznámil, že řeší stížnost loštických občanů, zaslanoú do redakce Rudého práva, že zpráva je zřejmo, že stížnosti nejsou opodstatněné, některé jsou i malicherné.

Odbor pro výstavbu rady KNV v Olomouci určil přípisem ze dne 23.V.1956 stavební obvod pro stavbu rolnických domků v Sokolské ulici směrem od činnosti ního domu Lukavických papíren k národnímu podniku ÚP závody.

Bylo usneseno objednatí na chodníky v parčíku vagon bílé drti z lomů ve Stramberku.

Rada MNV 8.VI.1956.

Průmyslový odbor rady KNV v Olomouci na žádost Olomouckých parůžkáren požádal o vyjádření, zda ma-

ji býti znárodněny provozovny Dubských a Pivních. Rada MNV se usnesla znárodnění doporučit, aby podnik měl možnost dalšího rozšíření.

Odbor pro výstavbu rady ONV v Zábřeze zaslal na prošetření kupní smlouvu, kterou Vladimír a Eliška Sulcovi se z Dalonína kupují dům čp. 339 od Milady Vavroučkové z Prahy. Bylo usneseno sdělit, že cena jest nízká. Dalšíh námitek dle dotazníku nebylo. Připomíná se však že není žádoucí, aby dům koupili cizí občané, když i v Lošticích je dosti zájemců.

O zástupování v Lošticích.

Do schůze rady MNV se dostavil Vojtěch Pozníček, který byl pozván na základě jednání se zástupci okr. svazu družstev. Tajemník MNV František Grygar oznámil, že okresní svaz družstev je roztrpčen, že MNV znova požadoval pro Loštice státní maloobchod.

Vojtěch Pozníček informoval radu MNV o výhodách. Jednoty v Lošticích, hlavně pokud se týká, širokého sortimentu. V loštických prodejnách jest již téměř všechno zboží zastoupeno ve smíšených prodejnách. Státní obchod má speciální prodejny, které byly by v Lošticích nerentabilní a s největší pravděpodobností by mnohé z nich vůbec nebyly otevřeny. Po obsírné diskusi se rada usnesla předložit tuto záležitost zasedání MNV k posouzení.

Odbor pro výstavbu rady ONV v Zábřeze zaslal po volení ke generální opravě fasády radnice, ve kterém určil ponechat v I. a v II. poschodí okna starého typu. To znamená vyměnit v I. poschodí 2 nová okna široká za okna užší. Bylo usneseno podati odvolání ke KNV v Olom., aby aby alespoň v I. poschodí mohla býti ponechána okna široká. Místnosti jsou značně hluboké a okna starého typu je radně nejspěti.

Československý státní film požádal o postavení zábradlí před vchodem do kina a o uvolnění kavárenské místnosti vedle kina. Rada MNV se usnesla odpovědět, že pro postavení zábradlí nemá MNV plánovně finanční prostředky. Rada MNV doporučila, aby si zábradlí postavili sami za souhlasu oddělení veřejné bezpečnosti. Ohledně kavárenských místností bylo usneseno odpovédět, že tyto jsou soukromým vlastnictvím, používané v Jednotou, proto uvolnění nelze provést. Rada MNV doporučila Československému státnímu filmu, aby pomyšlel v Lošticích postavit úplně nové kino.

Komunální podnik služeb v Mohelnici požádal o

přidělení vhodné místnosti pro prádelnu. Budovu, kde byla dosud prádelna umístěna (v bývalém pivovaru), převzal si národní podnik Olomoucké tvářičkárny. Dnem 1.VII. přerušil dodávky vody. Bylo rozhodnuto nabídnouti na prádelnu bývalou pekárnu ve mlýně, která by po menší adaptaci jistě vyhovovala.

Rada MNV 23.VI.1956.

Bylo oznámeno, že Krajský svaz spotřebních družstev po zrušení učňovské školy dělá z místnosti v bývalém pivovaru archiv. Bylo usneseno stěžovat si u KNV v Olomouci, že místnosti se hodí pro jiné účely.

Byla znova projednávána otázka Jednoty a státního maloobchodu. V zasedání MNV bude této věci jednáno, pouze informativně a konečné rozhodnutí bude učiněno teprve po informaci u složek státního obchodu.

Odbor pro místní hospodářství rady ONV v Zábřezě oznámil, že Okresní státní podnik hodlá v roce 1957 zřídit v Lošticích pobočku a žádal o zajištění kanceláře a skladiště. Bylo usneseno nabídnout kancelář a bývalou tesárnu u Jana Sody.

Zasedání MNV 25.VI.1956.

Předseda MNV Vladimír Brokl zhodnotil práci MNV za I. pololetí 1956. Vytykal, že někteří členové MNV vyvíjejí málo činnosti. Pak mluvil o těžkostech v bytové otázce. Je neustále velký nedostatek bytů.

O zemědělských otázkách podal zprávu náměstek předsedy MNV a předseda JZD Jan Červinka. Velmi nepříznivé počasí neustále ztěžuje všechny polní práce. Senoseč vážne pro stálý déšť. Obiloviny jsou dosti dobré, jařiny jsou slabší. Dodávky sena jsou minimální až na JZD, které již svou dodávku sena splnilo na 120 %.

Jan Muzikant a František Linhart podali odhlášky z JZD.

Svod dobytka do nového kravína bude se konat příští týden, k 1.VII. 1956. Svedeno bude asi 85 kusů.

Předseda MNV oznámil, že na dotaz odboru pro obchod rady ONV v Zábřezě rozhodla rada MNV trvat na požadavku zařazení Loštic do státního maloobchodu.

Členům MNV byly rozdány tiskopisy, na kterých si budou doplňovat dodávky zemědělců po obvodech.

Rada MNV 6. VII. 1956.

Na návrh sociální a zdravotní komise bylo usneseno rozšířit bytovou komisi o Edmunda Kleckera, aby byl mezi oběma komisemi vzájemný styk.

Obvodní telefonní ústředna v Olomouci oznámila, že má být v Lošticích zřízena stanice rozhlasu po drátě. Po předběžném jednání bylo usneseno, aby byla umístěna v domě čp. 72.

Byly projednány připomínky k zvelebení města ze zasedání MNV a z jednotlivých obvodů. Byly pak schváleny návrhy komise pro výstavbu:

Chodník v Hradské ulici před závodem holičským a kadernickým opraví se pokud možno v podzimních měsících, 1956.

Kanal před hostincem Vinc. Linhartů opraví si sou sedé sami. Nutno, aby obec dodala dřevěný rám.

Do kolaudace mostu nelze žádné úpravy v ulici pro vádět. Pod mostem je nutno vyčistit odpad z kanálu a výmol před zídkou u domu čp. 124 zářez a povrch zpevnit betonem.

Oprava cesty k Lechovicím se provádí, ale bylo by třeba zajistit její dokončení.

Dopře se správe státních silnic, aby se čistily příkopy u silnic. Majitelům přejezdů se nařídí, aby průtoky pod mostky řádně vyčistili.

Chodník v ulici Hrochova Kašpara se zařadí do plánu na rok 1957.

Chodník na Trávníku nutno zařadit do plánu na rok 1957, ale dle možnosti jej provést ještě v tomto roce.

Nutno opravit lavičky v Borovém (dříve Židovském) lese.

Rada MNV 13. VII. 1956.

Průmyslový odbor rady ONV v Žabřezě požádal o zjištění velikosti místnosti učňovské školy v bývalém pivovaru a o návrh na další použití. Bylo usneseno odpovědět, že místnosti se hodí jako internát pro družstevní školu, případně jako 2 bytové jednotky, nebo kanceláře podniku komunálních služeb, s jehož zřízením se počítá.

Byla ustavena mandelinková komise ve složení: František Mlčoch jako předseda,

Karel Wolf,
František Rosulek,
František Trbánek a
Jindřich Geppert.

Jan Červinka oznámil, že se na více místech vyskytla mandelinka bramborová. Je nutno provést mimořádnou hledáčku. Bylo usneseno provést ji v neděli 15. VII. Na sobotu se pak zve zemědělská komise a protimandelinková komise, aby se projednaly podrobnosti.

Rada MNV 20. VII. 1956.

Byla projednána potřeba veřejného osvětlení. V radě MNV byl přítomen zástupce rozvodných závodů Ždeněk Zdráhal, loštický rodák a bývalý správce loštické elektrárny, před znárodněním. Prohlásil, že požadavky, výměny zárovek bude vždy nejpозději do 3 dnů prováděn.

Bylo usneseno objednat následující:
Výměnu 3 ramen na náměstí a osvětlení zvětšiti 100 W zárovkami.

Prodloužit osvětlení v Moravičanské ulici o 1 rameno.

Umístit 1 světlo na Vodčickou stolárnu.

Umístit 1 světlo ve Vlčicích.

Vyměnit 2 lanovky v Nové ulici a to na začátku a uprostřed ulice.

Vyměnit dalších asi 20 ramen.

Ždeněk Zdráhal prohlásil, že uvedené požadavky vkrátké době provede.

Rada MNV 27. VII. 1956.

Hledáčka na mandelinku bramborovou byla provedena a byly zjištěny další výskyt, toho tak škodlivého brouka. Napadená bramboriště byla poprašována dynocidem.

OLÚNZ (okresní ústav národního zdraví) vyžádal si seznam osob, které požívají nadměrně množství alkoholu se zaměřením hlavně na mladistvé a mladé občany.

Komunální podnik služeb v Mohelnici oznámil, že nemá finančních prostředků, aby mohl opravit přídělné místnosti pro prádelnu ve mlýnské pekárně a požádal, aby mu byly přiděleny místnosti jiné. Jinak by musel prádelnu zrušit. Rada MNV se usnesla odpovědět, že nesouhlasí se zrušením prádelny a že doporučuje vyžádat si finanční prostředky u nadřízených orgánů.

Tajemník MNV František Grygar oznámil, že v soutě-
ži mezi MNV Zábřeh Mohelnice a Loštice při hodnoce-
ní výsledků v I. pololetí 1956 umístil se MNV Loštice na
I. místo.

Rada MNV 3. VIII. 1956.

Předseda MNV Vladimír Brokl oznámil výsledek, jed-
nání u KNV a u ONV ve věci reorganizace komunálních
podniků. Situace se jeví tak, že do správy MNV přechází
všechny údržbařské dílny. Tajemník MNV Frant. Grygar
doplnil zprávu tím, že byl dnes pozván do plánovací ko-
mise u ONV v Zábřeze a tam že bylo dohodnuto, aby ONV
žádal, aby všechny provozovny kromě malířů, kteří patří
do stavebního podniku, stolárny a zámečnictví (J. Weiser)
přešli do podniky MNV Loštice.

Informace na odboru pro výstavbu rady ONV vyzně-
la tak, že pro Loštice jest v II. pětiletce plánováno 12 by-
tových jednotek. ONV však nedává velikou naději na
bytovou výstavbu v Lošticích.

Odbor pro obchod rady KNV v Olomouci oznámil, že
v dohledné době nepřichází v úvahu delimitace mezi stát-
ním a družstevním maloobchodem. Velkoobchod má být
sloučen a má zásobovat stejně státní i družstevní malo-
obchod.

Odbor pro kulturu rady KNV v Olomouci oznámil, že do-
hodu o koupi bývalé židovské synagogy pro museum
postoupil s vyjádřením ONV v Zábřeze k rozhodnutí.

Byl projednán a schválen obecní rozpočet na rok
1957, jak byl vypracován:

celkové vlastní příjmy činí	272.000 Kčs,
celkové výdaje činí	1.257.500 Kčs.

Na návrh předsedy MNV Vladimíra Brokla bylo usne-
seno zřídit, pro přidělování bytů, bodový systém. Vedle
ním bytová agendy byla pověřena úřednice MNV Da-
ša Šolcova.

Rada MNV 10. VIII. 1956.

Byl projednán, připsal zemědělského odboru rady ONV
o požární ochraně žpi. Bezpečnostním technikem pro SO4
kromě sektor byl jmenován úředník MNV Karel Weiser a
pro JZD byl jmenován jeho předseda Jan Červinka.

Znová byla projednávána možnost bytové výstavby.
Bylo usneseno zaslati okresnímu národnímu výboru v
Zábřeze dopis s vylícením bytové tísně v Lošticích a se žá-
dostí o zaházení investiční bytové výstavby pro Loštice.

Rada MNV 17. VIII. 1956.

Poněvadž byla prádelna dočasně zrušena, rada se usnesla práčky zatím umístit v obecním domě čp. 505.

Rada MNV 24. VIII. 1956.

Protože byla letos následkem tuhé zimy malá úroda vlašských ořechů, usnesla se rada MNV neprodávat je a ocesat je pro děti v mateřské škole.

Zasedání MNV 31. VIII. 1956.

Byla podána zpráva o součleži MNV Zábřeh, Mohelnice a Loštice. Loštice se umístily na 1. místě, Zábřeh na 2. a Mohelnice na 3. místě. Také v celookresním hodnocení byly Loštice na 1. místě a MNV byla předána okresní puťovní vajíčka.

Zprávu o průběhu žní podal předseda stálé zemědělské komise Jan Muzikant. Žně, které byly následkem pozdního jara značně opožděny, podily až v srpnu, chýlí se ke konci. Výkup obilí byl dosud splněn na 92%. Někteří zemědělci nemají ještě vymláčeno. Jest předpoklad, že nebude neplniců. Poněvadž mají Loštice skončit výkup již 1. IX., bylo usneseno, aby členové MNV brzo zítra navštívili ty zemědělce ve svých obvodech, kteří ještě dosud nesplnili dodávkovou povinnost nebo dosud nedodali na státní nákup.

3. IX. 1956 začíná nový školní rok. Jest třeba aby se slavnostního zaběhnutí zúčastnili také členové MNV. Bylo usneseno, aby se osmiletá střední škola slavnosti zúčastnily: Anna Weiserová a Milada Zimmermannová a na zemědělské účetnické škole Jan Karkoš.

Rada MNV 7. IX. 1956.

Tajemník MNV František Grygar oznámil, že dle běžných zpráv mají být Jednoty zrušeny a zásobování má být řízeno z jednoho střediska na celém okrese. Tato situace byla prodiskutována a bylo usneseno poslati radě ONV v Zábřeze připomínku, že toto opatření není v souladu s usnesením celostátní konference KSC o decentralizaci. Dle usudku rady MNV by bylo vhodné Jednoty ponechat, poněvadž je obava, že z jednoho centra nebude zásobování venkova a venkovských měst řádně zajištěno.

Rada MNV 14. IX. 1956.

Bylo oznámeno o výkupu obilovin, že do dnešního dne je výkup splněn na 135% a včetně státního nákupu na 109,6%. Zbývá již jen několik menších zemědělců, kteří nemají povinnou dodávku splněnou a ti to budou i pozváni do trestní komise.

Manželé Rudolf a Theodosie Weiserovi požádali o potvrzení, že není námitek proti koupi domku čp. XVII ve Žadovické ulici. Majitelé domku jsou manželé Metoděj a Kamila Kubičkoví z Olomouce. Bylo schváleno potvrzení vydati.

Rada MNV 21. IX. 1956.

Odbor pro výstavbu rady KNV v Olomouci přípisem ze dne 18. IX. 1956 určil stavební obvod pro stavbu rodinných domků na parcelách č. 373/2-9.

Pro příští komunální služby města Loštic při MNV bylo usneseno zajistit obchodní místnost u Maxe Kováře, kde se zřídí středisko různých služeb.

Zasedání MNV 28. IX. 1956.

Zprávu o dodávce zemědělských výrobků podal předseda zemědělské komise Jan Muzikant.

K 31. VIII. 1956 bylo dodáno:

Obilí	113,7	%
olejniný	124	%
seno	107	%
maso hovězí	52	%
maso vepřové	100	%
vejce	101	%
mléko	62	%

Poněkud vážne dodávka hovězího masa, poněvadž mnoho menších soukromých zemědělců plní dodávku jediným kusem, teprve na konci roku.

Bytová situace se stále horší, proto doporučila rada MNV plenu zavést bodový systém v přidělování bytů po vzoru jiných měst.

Rada MNV 5. X. 1956.

Závodní klub ROK Lukavických papíren, závod Plzeň, požádal MNV o prominutí dávky ze zábav za roky 1953 a 1954. Rada MNV vyhověla žádosti s tím, že za rok 1955 a další bude dávku dle předpisů platit.

Odborůka okresního musea v Lošticích zve ke spolupráci při přípravě vzpomínky 70. výročí smrti loštického rodáka profesora Jana Havelky. Radu MNV bude zastupovat Jaroslav Klein.

Rada MNV 12.X.1956.

Bylo schváleno a doplněno zhodnocení práce MNV za volební období, sestavené předsedou a tajemníkem MNV.

Byla projednána zásobovací situace v Lošticích a opět usnesla se rada MNV žádat, aby byly Loštice zařazeny do státního maloobchodu.

Rada MNV 19.X.1956.

ONV, vyhlásil na sobotu 20.X. a na neděli 21.X.1956 národní směnu k dokončení sklizně bramborů a k úrychlení sklizně cukrovky. V Lošticích byly tehdy již brambory vybrány a při sklizni cukrovky nejevila se potřeba brigád.

Plánovací komise ONV v Zábřeze se dotázala, zda by bylo možno počítat v Lošticích a v okolí s nábořem asi 150 ženských pracovních sil pro HANACKU, kde má být rozšířena výroba v letech 1958-1960 na provoz dvousměnný. Rada MNV odpověděla kladně.

Tajemník MNV František Grygar podal zprávy o souřezích MNV Zábřeh, Mohelnice a Loštice. Hodnocení se zúčastnili Jan Červinka a František Grygar. Souřez dopadla tak, že i v III. čtvrtletí 1956 byly Loštice na 1.místě, potom Zábřeh a Mohelnice poslední.

Rada MNV 26.X.1956.

Předseda MNV Vladimír Brokl oznámil, že podle předběžných jednání o komunálních službách přibíhá v úvahu převzetí většiny provozoven z Okresního průmyslového kombinátu a propojování komunálních služeb. O místo vedoucího se uchází Antonín Gärtner. Rada MNV ho schválila, jednomyslně. Bylo usneseno požádat ONV o následující:

1. Provést změnu delimitace stolárny ve prospěch města Loštic.
2. Ustavení samostatného podniku Komunální služby města Loštic.
3. Provedení delimitace dnem 1.XII.1956 a uvolnění vedoucího z dosavadní funkce.

4. Přidělení 4 psacích strojů, 1 kalkulačky, 6 psacích stolů, 12 židlí a dalšího kancelářského zařízení.

5. Přidělení nákladního vozu WEKA z Okresního průmyslového kombinátu v Mohelnici.

6. Přidělení klempířských strojů z provozovny 1133 Okresního průmyslového kombinátu v Mohelnici.

Dalším úkolem bude zajištění potřebných místností a pracovníků, zejména brigádníků.

Na návrh krajského aktivu muzejních pracovníků bylo usneseno pojmenovat Loštické muzeum na

"Havelkovo muzeum v Lošticích,
pobočka okresního muzea v Zábřezě."

Rada MNV 2.XI.1956.

Předseda MNV Vladimír Brokl oznámil, že byl s tajemníkem MNV Františkem Grygarem u ONV v Zábřezě v záležitosti zřízení komunálních služeb v Lošticích. Podle tohoto jednání bude v Lošticích zřízen s největší pravděpodobností samostatný podnik a snad i stolárna bude delimitována pro Loštice.

Současně bylo jednáno ve věci Jednoty v Lošticích a i zde je naděje, že Jednota v Lošticích zůstane.

Dále předseda MNV oznámil, že dle informací u OÚVZ (okresního ústavu národního zdraví) bylo by možné zřídit v Lošticích zdravotní středisko a to v bývalém pivovaru, v bývalém internátě Krajského svazu spotřebních družstev. V tom smyslu bylo již také jednání u ONV (průmyslový odbor) o přidělení místnosti pro tento účel.

Pro odbor pro výstavbu rady ONV v Zábřezě schváleny byly tyto převody majetku:

Bobuslav Pokorný, prodává část domu čp 105 Josefu a Marii Novákovým.

Adolf Appel prodává dům, čp. 11. svým dcerám: Věře Applové a Květě Klimesové.

Rada MNV 9.XI.1956.

Odbor pro výstavbu rady ONV v Zábřezě oznámil, že kolaudace mostu přes Třebůvku bude se konat dne 15.XI.1956. Za MNV se zúčastní František Grygar, Eduard Špička a Anna Weiserová.

Odbor pro důchodové zabezpečení rady ONV v Zábřezě požádal o vyjádření, zda MNV jest ochoten převzít provádění individuální sociální péče. Rada to

schválila a agendou pověřila úředníka MNV Ludvíka Pyšného za pomoci úřednice MNV Věry Bendové.

Poněvadž okresní stavební podnik v Zábřezě přes časté upomínání nedokončuje stavební práce, usnesla se rada MNV předepsati mu penále dle zákona.

Zasedání MNV 16. XI. 1956.

Předseda MV NF (místního výboru Národní fronty) v Lošticích Bohuslav Ošládal podal přehlednou zprávu o posledních událostech v Maďarsku a v Egyptě i o vnitropolitické situaci v naší republice.

Předseda MNV Vladimír Brokl oznámil, že se provádí akce na pomoc Maďarsku. Členové JZD se rozhodli, že každý věnuje částku za 1 pracovní jednotku, a JZD věnuje z drážezárny 300 vajec. Bylo by vhodné, a. by také soukromí zemědělci se k akci připojili a aby u nich zemědělská komise vykonala sbírku.

Předseda MNV přečetl obsáhlou a podrobnou zprávu hodnotící činnost MNV, jeho rady, členů a komisi od počátku volebního období, jak ji rada MNV vypracovala a ve schůzi 12. X. schválila.

Předseda MNV dále informoval o možnostech sestavy vární doplňkových rozpočtů. Jest možnost použít dosah. nutých příjmů nad rozpočet na různé zvelebovací práce dle vlastního upázení. Tyto příjmy je možné získat vlastním podnikáním, na př. otevřením pískoviště, lomy a podobně. Dalším zdrojem příjmů bude odpod zisků komunálního podniku služeb města Loštic, který má být zřízen k 1. 1. 1957. Oznámil, že vedoucím podniku byl již schválen Antonín Gärtner. Jest naděje, že se služby obyvatelstvu zlepší.

Vedoucí nového komunálního podniku Ant. Gärtner informoval o dosavadních přípravách ke zřízení komunálního podniku služeb. Podnik bude obsahovat skotaro všechny údržbářské provozovny v Lošticích. Každá MNV podala žádost, aby také stolařská provozovna, která jinak nemá převážně charakter služby, byla začleněna do našeho podniku. Ale podle posledních zpráv byla žádost zamítnuta. Bylo by však dobré, ještě podniknout další kroky pro její připojení.

Předseda zemědělské komise Jan Muzikant ve své zprávě oznámil, že brambory byly sklizeny, ozimy zasety, zimní orba provedena asi na 35%. Po-
někud vážně sklizeň cukrovky pro špatné počasí.

Bylo jednáno o spotřebním družstvu JEDNOTA. Od 1. 1. 1957 má být zrušen Okresní svaz spotřebních družstev a má být na okrese jen jedno družstvo v Zábřeze, do kterého se mají všechna družstva sloučit. Na valné hromadě Jednoty v Lošticích nebylo však sloučení odhlasováno a byl vznesen požadavek, aby Jednota v Lošticích zůstala.

Rada MNV 23. XI. 1956.

Těto mimořádné schůze rady MNV se zúčastnili kraje členů rady MNV:

Za ONV Jan Odstřčil, člen rady ONV,

za OSSD Jaroslav Klepper a J. Hausknecht,

za Jednotu Loštice: Jaroslav Slouka, Vojtěch Pozniček,

Růžena Ošádalová, Jan Krafchovil, J. Půr, František

Kaspárek, Františka Porfysová a Josef Zdráhal.

Předseda MNV Vladimír Brokl oznámil, že schůze byla svolána na základě usnesení na zasedání MNV předtím dnem k projednání samostatného spotřebního družstva Jednota v Lošticích.

Jaroslav Slouka podal zprávu v tom smyslu, že okresní svaz spotřebních družstev a také krajský svaz kladou požadavek, že nejmenší lidové spotřební družstvo musí mít nejméně 20 správních zaměstnanců, a tím by se značně snížil zisk družstva a prosperita by byla pochybná. Podle předpokladů a propočtů bylo však počítáno nejvýše s 20 zaměstnanci pro předpoklad prosperity.

Josef Zdráhal, předseda místního výboru KSČ oznámil, že MNV KSČ také projednával tuto otázku a doporučil radě MNV, aby usilovala o ponehání Jednoty v Lošticích, nebo o zapojení do státního maloobchodu.

Jan Odstřčil za radu ONV oznámil, že rada ONV schválila, aby na okrese byly 2 celky.

V další obsáhlé diskusi zastávali členové MNV a členové představenstva Jednoty shodný názor, že p předpoklady pro Jednotu v Lošticích jsou v plném rozsahu a že jest nutno přiblížit k jednotnému usnesení valné hromady Jednoty.

Zástupci OSSD najali stanovisko ONV a dokazovali, že ponehání Jednoty v Lošticích by bylo neúnosné.

Na závěr promluvil předseda MNV Vladimír Brokl. Řekl, že z usnesení ONV se sice musí vycházet, že však v žádném případě nemůžeme s ním soubližit. Hlavně jest nutně slyšet hlas lidu ze spodu a toto právě zdů.

razňuje usnesení celostátní konference KSČ, kde se mluví o decentralisaci a ne o centralisaci, jak to v tomto případě skutečně jest.

Jan Odstrčil řekl, že nemůže k situaci zaujmout vlastní stanovisko, že však bude připomínky loštických tlumočtí v radě ONV, která se bude muset znova touto věcí zabývat.

K tomu Josef Zdráhal žádal, aby k tomu jednání byli přidáni zástupci MNV Loštice.

Nakonec Jaroslav Klepper prohlásil, že po dnešním jednání nebude již s Lošticemi počítat a že se bude snažit, aby v nejbližší době došlo ke sloučení všech jednot bez Loštic.

Rada MNV 30. XI. 1956.

Národní podnik Olomoucké tvářičkárny v Lošticích oznámily, že splnily plán hrubé výroby na rok 1956 dne 17. XI. 1956. Rada MNV blahopřání provedla místním rozhlase.

Hudební škola a Svazarm znova požádali o přidělení místnosti na radnici. Bylo usneseno jim odpovědět, že s přidělením místnosti se počítá po přestěhování zdravotního střediska do bývalého pivovaru.

Rada MNV 7. XII. 1956.

Odbor pro místní hospodářství rady ONV v Zábřeze oznámil, že 10. XII. 1956 bude na odboru jednání o předání provozoven komunálnímu podniku a pozval zástupce MNV k účasti. Bylo usneseno, aby se účastnili: tajemník MNV František Grygar a ředitel kom. podniku Antonín Gartner.

Na návrh předsedy kulturní komise Jaroslava Kleppera bylo usneseno dát i té jednotě Slavoji Loštice do trvalého užívání pozemek (dříve záloženský), který je součástí sa. kolského cvičiště. Užívání bude bezplatné a bude trvat do odvolání.

Rada MNV 14. XII. 1956.

Tajemník MNV František Grygar oznámil, že již příští týden budou předány provozovny komunálnímu podniku města Loštice. Bylo usneseno požádat ONV (okresní ústav národního zdraví) v Zábřeze, aby přestěhování zdravotního střediska z radnice do bývalého pivovaru urychlil a tím uvolnil místnosti pro kom. podnik.

Rada MNV 28.XII.1956.

Byl schválen řád pro pohřebiště v Lošticích, jak byl vypracován dle směrnic OND v Zábřezě.

Odbor pro místní hospodářství při KNV v Olomouci schválil přípisem ze dne 28.XII.1956, z. Mh-19-Vy-1956 zřízení podniku „komunální služby, města Loštice“ v Lošticích. Rada MNV to vzala na vědomí a rozhodla u. mistiti prozatím ředitele podniku na radnici v kanceláři, kterou uvolní okreskový zmocněnec DB (veřejné bezpečnosti).

Zhodnocení práce MNV

za volební období 1954-1957 které sestávala rada MNV a které bylo předsedou MNV přečteno na zasedání MNV 16.XI.1956.

Zasedání MNV:

Zasedání MNV konala se od počátku volebního období v roce 1954 doposud celkem 29 x za průměrné účasti 21,4 členů z celkového počtu 27 členů, t.j. 79,2%.

Neúčast jednotlivých členů MNV vykazuje tato čísla: (První číslo značí počet absencí a číslo druhé počet absencí omluvených.)

Jan Muzikant	1-1
Ladislav Fuňek	4-3
Mil. Zimmermannova	3-1
Ter. Nejezchlebova	6-3
Jan Lakomý	14-7
Bohumil Šafář	4-3
Anna Weiserová	1-1
František Grygar	---
Eduard Spíčka	6-2
Jaroslav Klein	6-5
Frant. Ehrenberger	4-2
Miroslav Komínek	15-4
Josef Sulák	17-4
Jan Geisler	6-5

Jan Karkoš	---
Alois Veperka	7-5
Augustin Malik	6-3
Jiřina Zavadilová	7-2
Vlastimil Heidenreich	9-6
Jaroslav Zimmermann	5-4
Ladislav Pontýs	14-7
Vladimír Brokl	1-1
Josef Blažek	5-1
Jan Cervinka	3-3
Antonín Šilberský	13-6
Zdeněk Stejskal	---
Josef Mažánek	9-2

Z přehledu o neúčasti na zasedáních MNV je vidět, že 3 členové MNV měli účast 100%. Jsou to: Frant. Grygar, Jan Karkoš a Zdeněk Stejskal. 3 členové chyběli jenom jednou a neúčast měli řádně omluvenou. Jsou to tito:

Vladimír Brokl, Jan Muzikant a Anna Weiserová. Ostatní vykazují již větší neúčast. Nejčastěji navštěvovali zasedání zástupci osady Vlčice, Josef Sulgák a Miroslav Kománek. Také Jan Jakomý, Ladislav Porýs, Antonín Šilberský vykazují i značnou neúčast.

Na zasedáních byly řešeny tyto hlavní úkoly:

1. Přechod JZD na III. typ, stavba kravína, rozšiřování členské a půdní základny a hospodaření v JZD vůbec.
2. Zajišťování všech úkolů zemědělské výroby a plnění dodávkových úkolů.
3. Výstavba a zvelebení obce.
4. Plnění akčního programu MNV.
5. Finanční hospodaření.
6. Vyřešení úpadkového hospodářství.
7. Bytová situace.
8. Zásobovací situace.
9. Kulturní a osvětová činnost.
10. Hodnocení činnosti MNV, komisi a Výboru žen.
11. Zajišťování schůzek ve volebních obvodech.

MNV za spolupráce všech složek NF podarilo se zajištit přechod JZD na III. typ. Byla postavena další drůbežárna, kravín a byla provedena adaptace vepřín. U výstavbou nového vepřína se v současné době začíná. K podstatnému rozšíření členské základny JZD dosud nedošlo, vzhledem k velkému úsilí, které bylo na tomto úseku vynaloženo.

Radě MNV, komisím i jednotlivým členům MNV, byly za sedáním MNV dány úkoly, jejichž rozpracování vždy zajišťovala rada MNV. Úkoly týkaly se převážně upevnění a rozšíření JZD, zajištění dodávkových úkolů zemědělské výroby a dodržování agrotechnických lhůt, zajišťování brigád na svépomocné práce, zajišťování plánované výstavby a oprav zásadních bytových záležitostí, schůzek na obvodech a hovorů s občany, zajišťování celostátních oslav a j.

Hovory s občany byly uspořádány celkem 9x za průměrné účasti asi 80 občanů.

Schůzek na obvodech bylo konáno celkem 83, což je v poměru k počtu obvodů, jejichž počet je 27, a k důležitosti pro jednání úkolů velmi málo a je proto nutné činnost členů na tomto úseku zlepšit.

Rada MNV:

Rada MNV scházela se v celém volebním období pravidelně jednou týdně, i když podle plánu se měla scházet čtrnáctidenně. V neplánovaných schůzích řeši

la hlavně běžné záležitosti.

Celkem bylo konáno 96 schůzí rady za průměrné úča-
sti 6,25 členů z celkového počtu 7 členů. Všichni členové
rady docházeli do schůzí téměř pravidelně, a vyskyt-
nutí se neúčasti byla způsobena většinou konáním vojen-
ského cvičení, školením, jinými důležitými funkcemi aj.

Absence členů rady MNV jest následující:
První číslo je počet neúčasti, číslo druhé značí neúč.
sti omluvené.

Vladimír Brokl 8-8	Jaroslav Klein 20-18
Jan Červinka 10-10	Eduard Šplíčka 12-10
František Grygar 1-1	Anna Weiserová 5-5
Vlastimil Heidenreich 16-11	

Ve schůzích rady MNV byly řešeny kromě běžných
záležitostí zejména tyto hlavní úkoly:

1. Činnost JZD a přechod na III. typ.
2. Zajišťování zemědělské výroby a plnění dodávek.
3. Finanční hospodaření MNV.
4. Zajišťování stavebních akcí a zvelebení obce.
5. Bytová otázka.
6. Plnění akčního plánu.
7. Soutěž MNV.
8. Hodnocení práce masových organizací.
9. Zajišťování lidového sběru surovin.
10. Příprava na zasedání MNV a na hovory s občany.
11. Zásobování obce a činnost Jednoty.
12. Placení daní a pojistného.
13. Kulturní a osvětlová činnost.
14. Rozpracování úkolů pro jednotlivé komise a sledo-
vání jejich činnosti.
15. Sledování činnosti jednotlivých členů MNV.

Osobní odpovědnost členů rady MNV byla rozdě-
lena a prováděna následovně:

Předseda MNV Vladimír Brokl - hospodaření obce a míst-
ní správa.

Náměstek Jan Červinka - zemědělství a Výbor žen.

Tajemník František Grygar - administrativa a kádrový
odbor.

Funkční odpovědnost všech členů rady MNV za
jednotlivé úseky práce MNV byla rozdělena takto:
Jan Červinka za úsek zemědělský a spolupráci s Vy-
borem žen, člen zemědělské komise.

Jaroslav Klein za úsek školský a kulturně osvětový, předseda školské a kulturní komise.

František Grygar za úsek finančně rozpočtový, člen finanční komise.

Eduard Špička za úsek bytového hospodářství, člen bytové komise.

Anna Weiserová za úsek zdravotní a sociální, dále za úsek místního hospodářství, členka zdravotní a sociální komise.

Vlastimil Heidenreich za úsek výstavby, člen komise pro výstavbu.

Vladimír Brokl za úsek bezpečnostní a trestní, člen komise bezpečnostní a trestní.

Kontrola usnesení z jednání, schůzí rady MNV se prováděla vždy ve schůzi následující a neprovedená usnesení byla znova ukládána. Všichni členové rady MNV po celé období pracovali dobře s vědomím plné odpovědnosti ve prospěch našeho města a lidové demokratické republiky.

Stálé komise MNV:

Při MNV byly ustaveny tyto stálé komise: zemědělská, finančně rozpočtová, školská a kulturně osvětová, bytová, sociální a zdravotní, komise pro výstavbu, pro obchodní a hospodářství a bezpečnostní.

1. Komise zemědělská - předseda Jan Muzikant.

Komise má 4 členy a 11 aktivistů. Měla celkem 24 schůzí, na nichž projednávala všechny zemědělské otázky, již dříve uvedené v činnosti MNV a jeho rady, a podávala návrhy na řešení úkolů a problémů.

2. Finančně rozpočtová - předseda Ladislav Portyš.

Komise má 3 členy a 5 aktivistů. Konala 9 schůzí, na kterých prováděla jednak kontrolu finančního hospodaření obce, sledovala placení daní, jednak sestavovala rozpočet na následující hospodářské období a podávala radě MNV návrhy na finanční zajištění jednotlivých akcí, jakož i připomínky k případnému rozpočtu.

3. Školská a kulturně osvětová - předseda Jar. Klein.

Měla celkem 7 schůzí, na nichž projednávala programy jednotlivých masových složek, včetně Mezisvazového závodního klubu ROH, spolupracovala při osvětové činnosti a podávala návrhy na schválení kulturních programů. Aktivně se zúčastňovala příprav veřejných tisků. Komise má 3 členy a 12 aktivistů.

4. Bytová komise – předseda Alois Ueverka.

Konala celkem 40 schůzí. Vzhledem k velmi tíživé bytové situaci ve městě, byla doposud tato komise neaktivnější a vykazuje také nejvyšší kus práce. Nedostatkem komise, ale také rady MNV a celého MNV je to, že její předseda se zúčastnil schůzí pouze, několikrát na počátku volebního období, načež pro značnou nepopulárnost této komise přestala tuto navštěvovati. Rada MNV pověřila sice řízením komise byta vé Eduarda Špičky, avšak další nápravné řízení již ne učinila. Komise má 3 členy a 6 aktivistů.

5. Sociální a zdravotní – předseda Jan Geisler.

Komise má 2 členy a 6 aktivistů. Konala celkem 25 schůzí. Komise se schází pravidelně a projednává všechny úkoly týkající se zdravotnictví a sociální péče. Členové komise navštěvovali domácnosti i jednotlivé občany, u nichž je z jakéhokoli důvodu třeba zásahy. Návrhy potom podává radě MNV.

6. Komise pro výstavbu – předseda Boh. Šafář.

Komise má 5 členů a 5 aktivistů. Měla celkem 17 schůzí, na nichž projednávala všechny otázky, týkající se výstavby, úprav a oprav na majetku ve správě MNV, zlepení vzhledu města. Dále sledovala plnění akcí M a 60 a podávala radě MNV návrhy na další činnost. Nedostatkem komise je řídké svolávání schůzí, přestože tato komise má značnou důležitost.

7. Komise pro obchod a místní hospodářství – předseda František Ehrenberger.

Komise má 3 členy a 6 aktivistů. Konala celkem 8 schůzí, na kterých projednávala situaci v zásobování potravinami i ostatním spotřebním zbožím. Aktivně se zúčastnila občanské kontroly prodejen Jednoty a navrhovala radě MNV příslušná opatření. Otázkami místního hospodářství zabývala se pouze tehdy, byly-li z řad občanů podávány připomínky – vesměs stížnosti. Nedostatkem je malý počet schůzí.

8. Komise bezpečnostní – předseda Lad. Funěk.

Má 4 členy a 7 aktivistů. Konala 17 schůzí. Zabývala se zajišťováním bezpečnosti při žních, při povodních a jiných živelních pohromách. Prováděla domovní protipožární prohlídky. Spolupracovala na zajištění bezpečnosti při slavnostních průvodech a veřejných shromážděních ve městě. Úzce spolupracovala s Krm. trestní. Všeobecně lze hodnotit činnost komise velmi dobře. Většina členů i aktivistů vykonávala v komisích

svědomitě se zřejmým zájmem prospět celku. Přesto však někteří členové i aktivisté považovali práci v komisi spíše za přítěž než za čestnou povinnost.

Komise finančně rozpočtová, školská a kulturní a komise pro obchod a místní hospodářství vykazují nejmenší činnost a proto bude muset zasedání MNV uložit předsedům těchto komisí zvýšení činnosti pravidelným svoláváním schůzí.

Práce jednotlivých členů MNV:

1. Jan Muzikant měl účast v zasedáních MNV i v komisi velmi dobrou. Ukládané úkoly plnil. Jeho poměr k socialisaci vesnice není ujasněn, neboť jako předseda zemědělské komise dosud není členem JZD. Ve funkci předsedy zemědělské komise se však uplatnil velmi dobře, nevyhýbal i se ani nepopulárním úkolům a je platným členem MNV.

2. Ladislav Fudek měl účast na zasedáních MNV dobrou, v komisi velmi dobrou. Úkoly plní. Uplatnil se jako předseda trestní a bezpečnostní komise.

3. Milada Zimmermannová. Účast na zasedáních i v komisi velmi dobrá. Ukládané úkoly plnila.

4. Terezie Nejezchlebová měla účast na zasedání MNV i v komisi dobrou. Uložené úkoly plní. Je aktivní členkou Výboru žen.

5. Jan Lakomý. Účast na zasedáních MNV špatná, v komisi dobrá. Projevují se určité nedostatky v plnění úkolů, týkajících se výstavby v jeho obvodu.

6. Bohumil Šafář účastnil se zasedání MNV i schůzí v komisi dobře. Má některé nedostatky v plnění úkolů jako předseda komise pro výstavbu, které může odstranit větší iniciativou.

7. Anna Weiserová měla účast v zasedáních MNV, v radě MNV i v komisi velmi dobrou. Úkoly plnila. Je aktivní členkou Výboru žen a projevila se jako iniciativní členka MNV.

8. František Grygar měl účast na zasedáních národního výboru 100%, v radě MNV i v komisi velmi dobrou. Úkoly plnil svědomitě. Měl denní úřední hodiny pro styk s obcany.

9. Eduard Špička měl účast na zasedáních MNV dobrou, v radě MNV i v komisi velmi dobrou. Úkoly, vzhledem k značné nepopulárnosti funkce předsedy bytové komise, plnil velmi dobře.

10. Jaroslav Klein měl účast na zasedáních MNV, v radě MNV i v komisi velmi dobrou. Vyskytnuvši se neúčast

byla zaviněna vojenským cvičením. Úkoly plnil velmi dobře, málo však svolával školskou a kulturní komisi jako její předseda.

11. František Ehrenberger měl účast na zasedáních MNV dobrou. Jako iniciativní pracovník se projevil blavně na počátku volebního období. V posledním roce jako předseda komise pro obchod a místní hospodářství poměrně málo svolával tuto komisi.

12. Miroslav Komárek měl účast na zasedáních MNV špatnou, v komisi dobrou. Úkoly se snažil plnit dobře.

13. Josef Šulák měl účast na zasedáních MNV i v komisi špatnou. Úkoly se snažil plnit dobře.

14. Jan Geisler měl účast na zasedáních MNV dobrou, v komisi velmi dobrou. Dobře se uplatnil jako předseda sociální a zdravotní komise, kterou svolával pro videlně. Také ostatní úkoly plnil.

15. Jan Karkoš měl účast na zasedáních MNV 100% v komisi dobrou. Uložené úkoly plnil dobře, avšak jako zemědělec a člen zemědělské komise nenašel dostatečný dobrý poměr k socialisaci venkova.

16. Alois Veverka měl účast na zasedáních MNV dobrou. Převážná část absence byla zaviněna dlouhou nemocí. V komisi měl účast špatnou. Byl zvolen předsedou bytové komise, ale tuto funkci nevykonával. Uložené úkoly jinak plnil.

17. Augustin Malik měl účast na zasedáních MNV i v komisi dobrou. Projevil se jako iniciativní člen MNV. Vykazoval nejlepší výsledky ve styku s policií a dokázal je získat pro splnění rozsáhlých akcí pro zvelebení města.

18. Jiřina Zavadilová měla účast na zasedáních MNV dobrou, v komisi špatnou. Uložené úkoly plnila.

19. Vlastislav Heidenreich měl účast na zasedáních MNV i v radě dobrou, v komisi velmi dobrou. Projevil se jako velmi iniciativní pracovník, který účinně pomohl obci ve výstavbě.

20. Jaroslav Zimmermann měl účast na zasedáních MNV i v komisi dobrou. Úkoly se snažil plnit dobře. Vzhledem k jeho schopnostem mohl by však projevoval větší iniciativu.

21. Ladislav Portýš měl účast na zasedáních MNV špatnou, v komisi velmi dobrou. Jako člen rady ONV mohl více spolupracovat s radou MNV.

22. Vladimír Brokl měl účast na zasedáních MNV,

v radě MNV i v komisi velmi dobrou. Jako předseda MNV se aktivně zapojoval do všech akcí v obci. V posledním roce byl služebně vázán mimo Lašice a tím byla jeho práce velmi ztížena.

23. Josef Blážek měl účast na zasedáních MNV i v komisi dobrou. Úkoly plnil svědomitě, zvláště v bytové komisi.

24. Jan Cervinka měl účast na zasedáních MNV, v radě i v komisi velmi dobrou. Jako předseda JZD pracoval s úspěchem na zemědělském úseku a při socialisaci penkové. Uložené úkoly plní svědomitě a je velmi platným členem MNV.

25. Antonín Šilberský měl účast na zasedáních MNV špatnou, což bylo zaviněno tím, že pracuje na směny. V komisi měl účast dobrou. Uložené úkoly plnil svědomitě. Vzhledem k jeho schopnostem mohl by však projevoval větší iniciativu.

26. Zdeněk Stejskal měl účast na zasedáních MNV 100%, v komisi velmi dobrou. Uložené úkoly plní svědomitě. Jako člen JZD pracuje na socialisaci v vesnici.

27. Josef Mazánek měl účast na zasedáních i v komisi dobrou. Uložené úkoly plní. Je však nutné, aby ve funkci člena MNV zvýšil aktivitu.

Práce Výboru žen

Předsedkyní výboru je Františka Portýšová. Výbor má 14 členek a 12 aktivistek. Výbor konal 57 schůzí. Z pověření rady MNV zúčastňoval se těchto schůzí náměstek předsedy MNV Jan Cervinka. Výbor žen organizoval 18 zahradnických přednášek, některé s filmem, 2 besedy o knize, 1 besedu o sovětské ženě a rodině, 1 besedu se zemědělskými ženami za účasti družstevnic z Klopiny. Také uspořádal 2 přednášky o přípravě pakrmů. Členky VŽ pomáhaly MNV při přípravách na oslavy celostátního významu, při akcích jarního uklízení, při zajišťování brigád na akcích "M" při organizování brigád na potní práce atd. Členky VŽ odpracovaly značný počet brigádnických hodin. Dále VŽ spolupracoval s MNV při náboru členů do JZD. Celkem je možno říci, že VŽ vykonal značný kus práce a pomáhá MNV v plnění jeho úkolů.

Spolupráce se složkami NF.

MNV zval na všechny hovory s občany zástupce

složek NF. Celkem dobrá byla spolupráce se všemi složkami NF při zajišťování oslav a veřejných shromáždění, v kulturní a tělovýchovné činnosti a ve výchovné a agitační práci vůbec. Značně horší byla už spolupráce, a to rovněž se všemi složkami NF při zajišťování svépomocných prací v obci. Po této stránce nejvíce se uplatnili i někteří členové pozdravního sboru, a ČSČK. Naprosto nedostatečná byla spolupráce s ČSM. Naše mládež projevila jen velmi málo zájmu o to, co se v obci dělá, buď je a připravuje. Vinu ovšem tu má i MNV, který se činnosti ČSM velmi málo zabýval. Plně spolupráce nebylo také dosaženo s TJ Slávoj, i když se MNV tělovýchovou často zabýval a nabízel pomoc i spolupráci. Málo pozornosti MNV věnoval činnosti a rozvoji Svazarmu a také pomoc ze strany MNV byla v poslední době minimální. Do konce volebního období, pokusíme se odstranit alespoň některé nedostatky, které brzdí spolupráci se složkami NF.

Rozbor plnění tříletých akčních volebních programů MNV:

Z akčního programu MNV byly splněny tyto úkoly:

1. Zaktivisování všech složek MNV, především plnění a komisí. Tento bod považujeme za splněný, protože od začátku volebního období téměř všichni členové MNV i aktivisté se zájmem se zapojili do práce.

2. Využít plně dosavadní aktivity Výboru žen a rozšířit spolupráci VŽ s MNV. Splněno v plném rozsahu.

3. Vybavení kulturní místnosti do dne voleb. Bylo splněno, provedeno brigádně. Odpracováno bylo zdarma 13 hodin. Vybavení bylo z rozpočtu ONV.

4. Zajistit vhodné umístění knihovny a čítárny do konce roku 1954. Bylo provedeno. Knihovna byla umístěna vedle kulturní místnosti, která slouží současně jako čítárna, v budově radnice. Na přemístění bylo odpracováno 39 hodin zdarma.

5. Zřízení druhého zdravotního obvodu v Loštické do výročí VRSR.

Bylo splněno, II. zdravotní obvod plní své úkoly.

6. JZD postaví druhou drábežárnu do konce června 1954. Bylo splněno.

7. MNV vyvine všechno úsilí, aby JZD mohlo do konce roku 1954 přejít na III. typ.

Bylo splněno teprve od 1. 1. 1956. Společná živočišná výroba byla zavedena od července 1956. Přejít na III. typ záviselo na postavení kravína, který se začal stavět teprve v II. pololetí roku 1955.

8. MNV bude podporovat rozšíření maloobchodní sítě prodejen. Jednoty, především o prodej parhového textilního zboží, prodej skla a porcelánu a prodej staviv ještě v roce 1954.

Bylo splněno. Jednota zřídila všechny ty tři prodejny koncem roku 1954.

9. Vybudování kanalizace u nového sídliště v r. 1954. Práce byla zahájena do akce „M“ a provedena byla v roce 1954 a 1955. Finanční náklad byl 71.000 Kčs a hodnota provedeného díla byla 170.000 Kčs. Byla vybudována úplně nová kanalizace a chodník v délce 250m. Odpracováno bylo 3.830 brigádnických hodin.

10. Dobudování Slovanského domu v roce 1954. Akce „M.“ Finanční náklad 23.818 Kčs. Jednalo se o nedostavěnou akci z let předchozích. Hodnota celkového díla je 500.000 Kčs, finanční náklad 208.647 Kčs. Bylo vybudováno nové jeviště a zvětšen sál. Brigádnicky odpracováno 11.750 hodin.

11. Úprava starého hřbitova. Akce „M.“ Finanční náklad 78.000 Kčs, hodnota provedeného díla je 175.000 Kčs. Bylo provedeno odklizení starých křížů, vybourání hrobek a náhrobních kamenů, byl odstraněn vzrostlý živý plot, urovnan povrch, postavena část podezdívky a vytyčeny byly cestičky. Zbývá ještě dokončit podezdívku, cestičky a vysázet plochu na parčík. Odpracováno bylo 7.597 brigádnických hodin.

12. Rozšíření rozhlasové sítě a veřejného osvětlení ve Vlčicích. Bylo provedeno v rámci údržby celkovým nákladem 2.377 Kčs.

13. Zřízení prodejny ve Vlčicích bylo splněno. Po počátečních obtížích plní tato prodejna svůj úkol.

Do skončení volebního období budou provedeny ještě tyto plánované akce:

1. Vybudování stále loutkové scény (do konce 1954). Tato akce byla závislá na dodání veškerého materiálu a rekvizit pro divadélko. Teprve v posledních měsících letošního roku začne tento materiál docházet.

2. Zajištění místnosti pro Svazarm. Místnost sice

již byla přidělena, avšak jen malá, svému účelu nevyhovující a proto bude v nejbližší době provedena změna.

Nesplněné akce:

1. Udržovat trvalý styk členů MNV s voliči pomocí homeů s občany alespoň jednou za čtvrt roku a jednotlivých členů MNV s voliči obvodů alespoň jednou za měsíc. Tento bod programu nemůžeme považovat za splněný, a ani do konce volebního období již splněn nebude, poněvadž měsíční svolávání schůzek na obvodech ukázalo se u nás jako zatím neproveditelné, poněvadž časté schůzky, stejně občané navštěvují ve velmi malé míře a iniciativně člen MNV zprostředkuje si styk s 20-25 rodinami voličů ve svém obvodu osobními pohovory a návštěvami.

2. Dobudování veřejné prádelny v roce 1954 a veřejných lázní v roce 1955.

Plán na vybudování lázní bude vypracován pro komunální podnik služeb v Mohelnici ještě v tomto roce. Od splnění tohoto bodu bylo upuštěno, protože nadřízené orgány nemohly nám přidělit potřebné materiálové a finanční krytí a také proto, že zemědělský odbor rády ONV potřeboval místnosti určené pro prádelnu a lázně pro výměnu mezi JZD Palonín a nář. pod. Olomoucké tvarůžkárny Loštice. Prádelna byla nouzově v provozu po dobu 2 let, avšak pro neustálé ochabující zájem (velké zvýšení počtu praček v domácnostech) byla by stejně za čas zrušena.

3. Výměna oken ve škole.

Tato akce, přesto, že jsme ji po oba roky řádně plánovali, byla z rozpočtu vyškrtnuta a místo ní byla zařazena akce o podstatně nižším nákladu, t.j. oprava střešy, úprava záchodů a malý přístavek. Tato práce byla zadána okresnímu stavebnímu podniku, který však do dnešního dne nezačal a je oprávněná obava, že akce nebude do konce roku skončena.

Rozbor dalších provedených akcí, které nebyly zařazeny do akčního programu MNV:

A) Akce provedené:

1. Postavení kravína JZD.

Akce byla počata v roce 1955 a skončena najaře v letošním roce 1956. Bylo odpracováno celkem 1.825

hodin placených a 738 hodin neplacených v brigádách.

2. Rozšíření veřejného osvětlení ve městě a to: v Sokolské ulici a, Pod lesem nákladem 3.323 Kčs.

3. Generální oprava domu čp. 72.

Byla provedena úplná adaptace jedné polovice domu, čímž byly získány dvě bytové jednotky. Práce byla zadána okresnímu stavebnímu podniku v Zábřezě, který ji provedl nákladem 131.699 Kčs. Na stavbě bylo kromě toho odpracováno 884 hodin v brigádách.

4. Generální oprava studny před domem čp. XIII.

Oprava studny (vložení betonových skruží do zděné studny) byla zadána okresnímu stavebnímu podniku v Zábřezě, který ji provedl nákladem 17.254 Kčs.

5. Oprava domu čp. 219 (bývalý chudobinec).

Byla provedena svépomocnou akcí za 9.750 Kčs a odpracováno bylo při tom 516 hodin placených a 108 hodin neplacených. Hodnota díla je asi 15.000 Kčs.

6. Chodník v Nové ulici.

Akce byla provedena také svépomocí. Náklad při tom byl 12.902 Kčs. Dobrovolných brigád bylo odpracováno: 634 hodin neplacených a 249 hodin placených. Hodnota díla je asi 30.000 Kčs.

7. Chodník k činžovnímu domu čp. 505 (na silnici k Pešti).

Akce byla provedena svépomocí nákladem 3.430 Kčs. Dobrovolnými brigádami bylo odpracováno 276 hodin placených i neplacených. Hodnota díla je asi 7.000 Kčs.

8. Úprava břehu Třebůvky na Trávníku.

Práce byla provedena Správou toků a meliorací nákladem asi 50.000 Kčs. Při tom bylo odpracováno na úpravě cest kolem břehů 316 hodin dobrovolnými neplacenými brigádami.

9. Pokrácování v úpravě domu čp. XXII.

Byly provedeny venkovní omítky, byla zřízena nová studna a nově byl napojen vodovod a bylo upraveno prostranství před domem. Odpracováno bylo 412 hodin placených a 90 hodin neplacených. Akce byla provedena na svépomocí nákladem 13.395 Kčs a hodnota díla byla asi 25.000 Kčs.

10. Pamětní deska malíře Adolfa Kašpara.

K uctění památky významného loštického občana akademického malíře Adolfa Kašpara byla na domě čp. 343, ve kterém po dlouhá léta bydlel a tvořil, odhalena pamětní deska s mistrovým poprsím od akade-

mického sochaře Pelikána z Olomouce. Náklad byl 13.000 Kčs. Na úpravě prostřanství před domem a v ulici bylo odpracováno asi 80 hodin v dobrovolných neplacených brigádách.

11. Oprava lávky na Trávníku.

Svěpomocí byla opravena lávka, kterou značně poškodila jarní povodeň. Náklad při tom byl 3.850 Kčs, hodnota díla byla asi 9.000 Kčs. Odpracováno bylo 268 hodin v brigádách.

Do konce května 1957 budou provedeny ještě tyto práce:

1. Generální oprava radnice.

Provede se omítky v průčelí, výměna oken a oprava věže. Práci provede okresní stavební podnik v Zábřeze nákladem 75.000 Kčs.

2. Generální oprava osmileté střední školy.

Má se provést oprava střechy, záchodů a postavení přístavků v II. poschodí. Akci má provést okresní stavební podnik v Zábřeze nákladem 85.000 Kčs do konce roku 1956.

3. Vybudování chodníku na Trávníku.

Akce bude provedena svěpomocí občanů z ulice. Předpokládaný náklad je asi 6.000 Kčs. Počítá se s odpracováním asi 300 hodin v brigádách.

4. Dokončení sadové úpravy parku na starém hřbitově.

Náklad bude ještě asi 5.000 Kčs a počítá se s odpracováním asi 300 hodin v brigádách.

5. Počátek budování nového koupaliště.

Projekt byl vypracován a ještě v tomto roce, t.j. v roce 1956, bude požádáno o stavební povolení a počato střešní úpravou. Na jaře 1957 započne se se stavbou. Předpokládaný náklad je asi 180.000 Kčs, při odpracování nejméně 8.000 brigádnických hodin. Hodnota díla bude asi 350.000 Kčs. Pokračování v této akci bude jedním z úkolů nového národního výboru.

Rozvoj zemědělské výroby.

Oproti roku 1953 značně se upevnila hospodářská situace v JZB, které již letos vykazuje velký vzestup hospodářských výsledků. Je velmi litovat toho, že přes všechnu snahu a práci, nepodařilo se nám zajistit větší rozšíření členské základy. Naši soukromí zemědělci, přesto že jsou z větší části dobrými hospodáři, neuvědomili si doposud, že budoucnost zemědělské

výroby i zemědělci samých je ve společném hospodářství a že tato budoucnost při poctivé snaze všech je krásná.

Od počátku volebního období, za léta 1954 - 1956, dáválo se nám zásluhou všech členů MNOV i aktivistů zajišťovat sto procentní plnění dodávkových úkolů, takže po všechny tři roky nezůstali naši zemědělci v dodávkách nic dlužni. Dodávky v živočišné výrobě se zvýšily oproti roku 1953 o 51 %, v rostlinné výrobě o 13 %. Toto zvýšení je počítáno včetně státního nákupu. Výsledky tyto dávají současně dobré vysvědčení i zemědělské komisi, která se o plnění těchto úkolů opravdu stará.

Vzrůst životní a kulturní úrovně občanů v Lošticích

Jak stoupala životní úroveň v našem městě, je nejlépe vidět na zvyšování maloobchodního obrátu pro dělníky Jednoty. Proti roku 1953 byl v roce 1954 obrát zvýšen asi o 7,5 %, v roce 1955 o 11,59 % a v roce 1956 se odhaduje zvýšení proti roku 1953 asi o 16 %. Přitom nelze říci, že by zásobování potravinami a ostatním z zboží bylo v pořádku. Podle zkušeností stále ještě více než čtvrtinu nákupů provádějí naši občané mimo město.

Dnes už není vzácností v našich domácnostech i pračka, chladnička, i motocykl, jakož i jiné průmyslové výrobky. Dnes také u nás není jediné rodiny, která by neměla prostředků na slušné ošacení dětí.

Zdravotní péče o všechny občany, ale hlavně o děti, se ve značné míře rozšířila a zlepšila.

Jak u nás dnes vypadá péče o staré občany a o občany práce neschopné, je vidět nejlépe z toho že důchod pobírá v našem městě každý čtvrtý občan z celkového počtu obyvatel včetně dětí. Měsíční výplata důchodů činí u nás 203.000 Kčs.

Také kulturní úroveň v našem městě dosáhla za dobu posledních tří let značného zvýšení, jak v počtu kulturních podniků, tak i v jejich jakosti. Navštěvy na těchto podnicích, kterých je více než dříve, stoupají s jejich kvalitou. Osvětlové činnosti prokazuje nedocinitelné služby vybudovaný kulturní dům. Je jen ve líka škoda, že není pokračováno v jeho výstavbě. Meziobčanský závodní klub ROK, který organizuje, a provádí větší část kulturních programů, hlavně

divadel, hudby a baletu, nedosáhl dosud potřebné a žádoucí podpory ze strany členských závodních výborů, ani se strany širší veřejnosti. Bude proto našim úkolem ještě na konci volebního období, abychom i se strany MND pomohli Meziobrazovému závodnímu klubu ROH k dalšímu rozšiřování činnosti a k pokračování ve výstavbě kulturního domu.

Uvedená zpráva, i když je obsáhlá, nezahrnuje ještě tu, drobnou práci, kterou MND ve funkčním období prováděl na poli politicko výchovném. Dobré výsledky hlavně při zajišťování brigádnické svépomoci a daňkových úkolů zemědělské výroby, jakož i upevnění JZD, jsou dokladem toho, že tato drobná práce měla úspěch. Vyskytovaly-li se nedostatky ve spolupráci s těmi kterými organizacemi Národní fronty, byly vždy vyřešeny snahou a spory některých členů a funkcionářů na moci národnímu výboru v budování socialismu.

Uvedenou zprávu o činnosti MND rady MND a komisi i jednotlivých členů MND přednesl předseda MND Vladimír Brokl na zasedání MND dne 16. XI. 1954.

Výbor žen při MND v roce 1956.

Výbor žen byl v roce 1956 v tom složení, jak byl zvolen na veřejné schůzi žen 16. X. 1954.

Byly v něm tyto ženy:

Předsedkyně:

Františka Porlyšová, v domácnosti, členka KSČ.

Jednatelka:

Jiřina Hříbnová, učitelka na osmiletce, členka KSČ.

Členky:

Štěpánka Bendová, členka JZD, bezpartijní,

Marie Cervinková, členka JZD, bezpart.,

Anna Učeňáková, členka ONV, bezpart.,

Eliška Grygarová, závod UP, bezpart.,

Marie Linářská, v domácnosti, členka KSČ,

Terezie Nejezchlebová, Olom. traráž, Dubský, bezpart.,

Marie Pěchová, závod Hanačka, bezpart.,

Jaroslava Prudková, učitelka ZUŠ, členka KSČ,

Marie Pyšná, prodáváčka v Jednotě, bezpart.,

Anna Smrčková, závod. Hanačka, bezpartijní,
Daša Jolcova, za ČSM, členka KSC,
Anna Weiserová, členka rady MNV, v domác, bezpartijní,
Marie Weiserová, Olom. travič, Pivný, bezpartijní.

Členky VŽ se v roce 1956 sešly na 23 schůzích s průměrnou návštěvou 10 žen. Svou činnost plánuje VŽ čtvrtelně a jeho plán navazuje na plán MNV. Ve svých schůzích se VŽ zabýval otázkami týkajícími se zajištění špičkových, zemědělských prací, plnění plánu rostlinné i živočišné výroby. Snažil se pomocí odstraniti závady na úseku zdravotnickém a zásobovacím. Provádí kontrolu péče o děti zaměstnaných matek v družině, mládeže a v mateřské škole. Pomáhal v přípravách na oslavy a akce celostátního i místního významu. Mimo členky VŽ účastnili se schůzí představitelé některých komisí MNV, správce OB, zástupce Jednoty a aktivistky.

VŽ se aktivně podílel na oslavě MDŽ (mezinárodního dne žen), MDD (mezinárodního dne dětí), na oslavě 1. máje a na vzpomínkové oslavě loštického rodáka prof. Jana Havelky.

V roce 1956 pořádal VŽ 6 zdravotních přednášek s těmito tématy:

Vysoký krevní tlak,

Hygiéna potravin,

Choroby silné slázy,

Anginy, revmatismus a srdeční choroby,

Předcházejte chřipce a anginy,

Vliv alkoholismu na zdraví člověka.

Na přednáškách byl referentem obvodní lékař loštický MUDr. Karel Kukula. Přednášky byly doplněny i zdravotními filmy. Účast na nich byla celkem 574 osob.

Besedy se zemědělskými ženami za účasti čtyř družstevníků z Klopiny se účastnilo 54 družstevníků i soukromých zemědělků.

Přednášky "Opřípravě a podávání studené večeře" se účastnilo 247 osob.

Při jarním úklidu odpracovaly ženy na závrdech a ve školách 869 hodin, z toho členky VŽ odpracovaly 1404 hodiny.

Členky VŽ se v počtu 12 účastnily školení pro členy MNV. Navštěvují zasedání MNV, Hovorů s občany a účastní se všech podniků pořádaných OB a MZK.

Mezisvazový klub ROH.

Výroční zpráva o činnosti v roce 1956.

Mezisvazový klub ROH v Lošticích sdružoval v roce 1956 7 členských závodů, z nichž jako nový člen přistoupil počátkem roku 1956 národní podnik Strojírny potravinářského průmyslu, závod v Lošticích a dne 31. prosince 1956 odešel z klubu OPK, v důsledku zrušení dle reorganizace.

Členské závody zastupovali v Mezisvazovém klubu jako členové výboru, volení na členských schůzích ROH ve vlastních závodech, ti to:

Hanáčka, nář. podnik: Běta Pechová,

Anna Smrčková

Hanácké lihovary, n.p.: Jan Geisler

František

Jesenické dřev. závody, n.p.: Alois Kneifel

Anna Tichá

OPK (okr. prům. komb.) Jan Weiser

Antonín Gärtner

Olomoucké tvarůžkárny, n.p.: Ladislav Chyťá

Jiří Červinka

Strojírny potrav. průmyslu, n.p. Miroslav Seidl

Adolf Seidl

UP závody, n.p.: Marie Jurčová

Božena Vaculová

Výbor MK ROH konal celkem 6 řádných schůzí s účastí průměrně 66 %. Spolupráce byla uspokojivá. Zprávy o činnosti a o hospodaření klubu byly sledovány se zájmem. Nebylo však iniciativních podnětů, k činnosti klubu a k větší spolupráci s členskými závody.

Vedení kroužků:

1. Divadelní: do konce dubna vedl Jaroslav Klein, pak do konce roku dle návrhu divadelní komise byl kroužek bez vedoucího.

2. Baletní: vedla Jarka Seidlová.

3. Filatelistický: vedl Karel Weiser.

4. Hudební soubor: kapelník Jan Červinka.

Činnost klubu:

Proti roku 1955 vzrostla činnost klubu. Zvlášť poté

žitelné je, že zvýšil počet akcí a účastí vlastních kroužků a podniků, což mělo nepopíratelný vliv i na příznivé finanční výsledky proti rozpočtu.

Skupina I. Vnitřní činnost kroužků, a) vlastních:

V roce 1956 zde vedl

divadelní kroužek, který dosáhl mimořádných úspěchů. V divadelním kroužku pracovalo v roce 1956 celkem 53 členů. Absolvovali 102 zkoušky a 7 besed s účastí celkem 1.584 osob.

Na druhém místě je

baletní kroužek se 135 cvičebními hodinami za účasti 1470 osob. Měl 2 skupiny: začáteční a pokročilé, ale pouze začáteční vytrvala po celý rok v činnosti. Vedoucí kroužku měla celý rok potíže, marně se snažila nahradit odchod starších cvičenek novými děvčaty.

Filatelistický kroužek měl 40 schůzek za celkové účasti 280 osob. Počet členů byl 48, ale aktivita členstva byla velmi nízká, omezující se jen na odběr novinek. Také výbor kroužku málo přispěl ke zlepšení činnosti. V zápise výroční členské schůze, účast byla na ní jen 15 členů, uvádí se, že členské schůze nebyly v roce 1956 vůbec svolávány, což bylo jistě nedostatkem a příčinou malého styku výboru se členy. Výroční schůze v 3.bodě usnesení si výslovně stěžuje, že nemá přístup do klubovny a žádá výbor klubu, aby zajistil pravidelné vytápění klubovny pro schůzky. Jinak by se kroužek musel scházet v hostinci a to teprve snižuje účast a zájem.

Hudební soubor měl, v r. 1956 jen 1 zkoušku za účasti 20 členů. Činnost, lépe řečeno, hudebního souboru byla předmětem jednání několika výborových schůzí klubu. Vedoucí souboru byl, vedle obvyklého pozvání, zvláštním dopisem pozván do výboru, ale nezúčastnil se ani jediné schůze, aby mohl být pro jednání situace souboru. Nevyrážena zůstala i žádost výboru klubu o svolání členské schůze souboru. Za tohoto stavu je členství hudebního souboru v klubu jen formální.

Do vnitřní činnosti počítáme také schůze výboru i klubu a besedy pořádané ZV členskými závodů. Bylo jich 12 při účasti 214 osob. Klubovních místností používaly ZV OPK a Strojírny potravinářského průmyslu. I Poslední konal zde besádky pro děti svých zaměstnanců.

Vlastní kroužky klubu vykazují celkem 297 akcí s účastí 3570 osob.

b) Vnitřní činnost cizích kroužků, kterým poskytuje klub klubovní místnosti v kulturním domě. Je to především pobočka Československého svazu mládeže, která měla 34 schůzí, besed a zkoušek při účasti 905 osob. S ČSM spolupracuje klub velmi dobře a poskytuje mládeži podporu. Naproti tomu zase členové ČSM rádi spolupůčinkují při divadlech klubu.

Místnosti klubu byly také poskytovány pro zkoušky druhému v místě, hudebnímu souboru RK Lu. kavických, papíren, vlčice, který jich použil k 50 zkouškám při účasti 688 osob.

II. skupina: Veřejné podniky vlastní:

Tato skupina vykazuje 24 podniků s návštěvou 14701 osob. (V roce 1955 jen 3040 osob.) Zase zde vede divadelní kroužek, který uskutečnil 13 představení při návštěvě 4539 osob. (V roce 1955 jen 6 představení s návštěvou 2198 osob.)

Sehrál 4x zdramatisovaný Rajsův román „Zapadli vlastenci“ z toho jednou pro školní mládež a jednou zájezdově v Moravičanech.

Pětkrát byla provedena Preissova hra „Její pastorkyňa“, která při první okresní přehlídce divadelních souborů v Červené Vodě získala 5 čestných uznání a cen: jako vítězný soubor, za nejlepší režii (Antonín Gärtner), dva nejlepší herecké výkony (Eliska Zemánková a Zdenka Janská) a za výtvarnou stránku (Hugo Šiberský). Na základě těchto výsledků byl náš divadelní soubor zařazen do skupiny B, mezi soubory pokročilé.

Baletní kroužek neměl samostatného vystoupení, ale spolupůčinkoval 5x při divadelních představeních, 2x na společenských podnikcích, 1x v soutěži LUT (lidové umělecké tvořivosti) celkem 8x při účasti 108 osob.

Hudební kroužek měl 2 kulturní brigády a 1 účast v soutěži LUT, celkem 3x při účasti 58 osob.

III. skupina: Veřejné podniky cizí:

Vykazují 49 podniků s návštěvou 10.962 osob, v roce 1955 byla na nich návštěva 11.165 osob.

Cizích divadelních představení bylo 7 s návštěvou celkem 2.671 osob. Na nich se podílelo: Severomo-
ravske KOD v Šumperku (krajské oblastní divadlo) s
2 představeními: Saldova „Dítě“ a Schillerova „Marie
Stuartova“. Olomoucká opereta sehraja 2 operety:
2x „Dovolená s andělem“ a „Dům u tří děveček“
obě jen s prostředním úspěchem. Olomoucká čin-
o- hra předvedla 1x „Fledro, Muž a žena“.
Ochoťníci z Rimic sebráli u nás pohostinsky
operetu „Mamzel Nitouche“.

Kohcerty byly jen 2 s návštěvou celkem 385
osob a to: spojené dechovky obou hudebních sou-
borů Květoslava Pechy a Jana Červinky a velmi h
hodnotný houslový kohcert Jana Marka z Litvle. (Viz
stranu). Obavy z finančních ztrát omezily pořádání
dalších koncertů.

Estrádní podniky byly rovněž proti roku 1955
omezeny na 7 večerů s návštěvou 2.382 osob.

Pěkné a četné byly podniky pro děti: 6 diva-
delních představení, 1 divadlo maňáskové, 4 besídky
hudební, beseda s vojáky „Jolka“ a 2 besídky pro
děti zaměstnanců štenského závodu SPP (strojírný
potravinářského průmyslu). Celkem bylo podniků pro
děti 13 při návštěvě 2663 osob. Výsledky potvrzují,
jak věčná je práce pro děti.

Společenský život zaznamenal 4 plesy a ta-
neční zábavy při návštěvě 890 osob.

Lidová správa a masové organizace použi-
ly Kulturního domu k 46 veřejným podnikům s návště-
vou 1971 osob. Z nich je třeba zvláště uvést oslavy
Havelkovy spojené s pracovním aktivem správců
muzeí olomouckého kraje a celotýdenní výstavou.
(O tom více na straně 67.)

Celkem bylo v roce 1956 v klubovém Kulturním
domě 458 podniků a akcí za účasti a návštěvy
20.887 osob. (V roce 1955 byla účast a návštěva
18.557 osob.)

Technické a majetkové záležitosti:

Technické nedostatky, jak o nich mluvila výroční zp
práva za rok 1955, trvají dále v nezměněném roz-
sahu. Vyčíslený rozpočet na odstranění závad zůstal
nekrytý. A tím také nedokončená elektrická instalace na
jevišti, nebezpečná provozu i životu, nehygienické z

záchody, nedostačující velkému provozu, šníté schody na galerii atd.

Provedeny byly pouze nátěry oken a dveří, na vých i starých, nákladem 9.038,54 Kčs. Nebylo to však z prostředků klubu nebo ÚRO, nýbrž ziskáním ze zvláštní akce. Očekává se úřední kolaudace přístavby jehně a je obava pozastavení nedostatků v budově.

Ústřední rada odborů - ÚRO - zaplatila v roce 1956 zbytek hypotéky na domě čp. 380 částkou 15.258,93 Kčs, čímž je tato nemovitost bez zatížení a klubu odpadá placení úroků a anuit.

Loutková scéna byla konečně vyprodána díky poslední záhlavce loutek koncem prosince 1956. Nyní zbývá již jen ji uvést co nejdříve do provozu a přinést tak našim dětem hodnotnou zábavu.

Závěr:

Je třeba otevřeně a sebekriticky přiznat, že do základní činnosti klubu je nedostatečná a že jest nutno přikročit k zásadním změnám dosavadní práce. I když je skutečností, že od zahájení činnosti k klubu kulturní život v Lošticích neobyčejně vzrostl, je nutno přiznat právo k častým výtčím nadřízených orgánů, že klub se věnuje převážně divadelnímu ochotníčnickému a zanedbává všechny ostatní formy práce, jak je vyžaduje podstata existence závodních klubů, jejich poslání a cíle.

Hlavní příčina tohoto stavu je malá odborářská uvědomělost, nesledování ideových usnesení ÚRO a tím méně jejich plnění. Z toho vyplývají všechny další příčiny: nedostatečná kulturní, politická práce, záporný postoj k požadavkům dnešní doby v oboru kultury, snaha mnohých členů, kroužků i funkcionářů zavadět a udržovat staré spolkařské manýry.

Kulturní komise ÚRO bedlivě sleduje a zkoumá každý rok činnost našeho klubu a její s ní spokojenost. I ona je zodpovědná za hospodaření odborářskými prostředky finančními a nemůže na příklad porovnat záporný postoj k soutěži LUT, záporný postoj k dnešní kultuře a k dnešnímu životu.

A v tomto směru by mohly účinně pomoci členské závody klubu, kdyby jejich pracující zapojili se aktivně do činnosti a práce kroužků, v komisích, ve

ve výboru. Kdyby daleko více uplatňovali zájem o činnost klubu, projevovali svá přání a podněty a uplatňovali svá práva ve svém klubu. Pak by práce v klubu ozdravěla a stala by se plnou dnešnímu společenskému zřízení.

Vypsáno z výroční zprávy Mezisvazového klubu ROH za rok 1956, kterou vypracoval Ant. Gärtner, vedoucí MK ROH.

Přehled činnosti a účasti v Kultur domě v roce 1956:

	Počet podniků, akcí:	Počet účastí, návštěv	Celkem účast kroužků skupiny	
I. Vnitřní činnost kroužků:				
a) vlastních:				
divadelní: zkoušek	102	1487		
besed	7	97	1584	
baletní: zkoušek	135	1470	1470	
filatelistický: schůzky	40	280	280	
hudební: zkoušky	1	22	22	
rodka MK: schůze	6	73	73	
ZV členů závodů: schůze				
a besedy	6	141	141	
Celkem:	297	3570	3570	
b) cizích:				
ČSM: schůze, besedy, zkoušky	34	905		
Rodič. sdružení: zkoušky	4	66		
Pechova hudba: zkoušky	50	683		
Celkem:	385	1654	1654	5224
II. Veřejné podniky vlastní				
Divadelní představení	13	4539	4539	
Baletní vystoupení	8	104	104	
Hudební vystoupení	3	58	58	
Celkem:	24			4701
III. Veřejné podniky cizí:				
Divadla	7		2671	
Koncerty	2		385	
Estrády	7		2382	
Podniky pro děti	13		2663	
Plesy, taneční zábavy	4		890	
Lidová správa a maso- vé organizace	16		1971	
Celkem:	49			10962
Celkem všech akcí	458	účasti a návštěv		20887

Divadelní odbor MZK ROH Výroční zpráva za rok 1956:

Na výroční členské schůzi 10. 1. 1956 byla zvolena čtyřčlenná divadelní komise k vedení odboru v roce 1956: Marie Jurčová, Antonín Švarc, Jaromír Pazdera a Jaroslav Klein. Tato komise si zvolila ze svého středu vedoucího divadelního odboru Jaroslava Kleina. Tento se však již počátkem dubna vzdal funkce vedoucího divadelního odboru a divadelní komise, rozšířená o režiséry, navrhla, aby pro zbytek roku 1956 nebyl již volen vedoucí odboru, nýbrž aby byl odbor veden kolektivně rozšířenou divadelní komisí, při plnění přijatého plánu do konce roku 1956. Výbor MK ten návrh schválil.

Přesto, že neklid a neshody, zahájené na výroční členské schůzi, trvaly po celý rok 1956, zaznamenal divadelní odbor mimořádné úspěchy, jak po stránce divadelní činnosti, tak i finanční. Tyto skutečnosti svědčí, že převážná většina členstva zůstala divadelnímu odboru věrná a pracovala obětavě a uvědoměle v herecké práci.

Divadelní odbor v roce 1956 nacvičil ve 102 zkouškách 3 divadelní hry 1 pobádku pro děti a 1 silvestrovskou estrádu a provedl je celkem v 13 představeních, při návštěvě 4539 osob.

Porovnejme s činností v roce 1955: proti 6 představením v roce 1955 bylo 13 představení v roce 1956. A proti návštěvě 2198 osob v roce 1955, bylo v roce 1956 návštěvníků 4539, tedy více než dvojnásobek.

Jednotlivé hry:

1. 4. 7. 9 8. 10. 1956

„Zapadlí vlastenci“, zdramatizovaný známý román Raisův, přes některé nedostatky dramatické, úpravy od Horáka a Rybinové, těší se mimořádnému zájmu obecnosti a docílil ve 4 představeních nejvyšší návštěvy 1706 osob. Jedno představení bylo sebráno pro školní mládež a jedno za jezdovců v Moravíčanech. Hru nastudoval v 24 zkouškách režisér Jaroslav Klein. účinkovalo 21 herců

vedle 2 hostů (Jaromír Martinec, mlynář z Doubravice a Stanislav Pazderna, ředitel školy v Paloníně), skupiny dětí a 4 muzikantů. Tržba byla 7199 Kčs.

19. a 20. 6. a 10. a 11. XI. 1956

Gabriely Preissové "Její pastorkyňa."

21 herců s režisérem Antonínem Gärtnerelem po 22 zkouškách v květnu a 11 zkouškách v listopadu se hrálo v 5 představeních toto drama z moravské vesnice p. při návštěvě 1525 diváků a byla při tom docílena nejvyšší tržba 8714 Kčs. K vystižení slováckého prostředí hry spolupůčinkovali jako hosté 4 muzikanti souboru "Hradistari" ve scénické hudbě. V hlavních ženských rolích dramatu: Kostelníčky a Jenyfy podaly vynikající herecké výkony: Eliška Zemánková a Zdenka Janská a dostalo se jim zasloužené čestného uznání a u. přímne pochvaly celé poroty. Soubor se zúčastnil první okresní přehlídky divadelních souborů v Červené Vodě ve dnech 8. až 11. XI. 1956 a odnesl si z této soutěže 5 čestných uznání:

soubor jako vítěz přehlídky,

Antonín Gärtnerelem za nejlepší režii,

Eliška Zemánková za nejlepší

Zdenka Janská } herecké výkony,

Hugo Šilberský za výtvornou výpravu.

Kromě toho byl náš divadelní kroužek zařazen do skupiny "B" - soubory pokročilé.

15. VII. 1956

Karel Křipata "Talár v městečku."

Náladový obrázek ze starých časů rakouského c.k. okresního soudu s vděčnými charakterními rolmi i figurkami byl mnohým hercům příležitostí s chutí si zahrát a vytvořit pěknou jevištní postavu.

Nacvičil Jan Weiser jako režisér v 19 zkouškách. účinkovalo 13 herců. Bylo sebráno 1 představení s návštěvou 323 diváků a s tržbou 1844 Kčs.

13. a 14. X. 1956

Dětské představení, pohádka Karly Voglové:

"Žia princezna a tři mandáři."

Režisérka dětských představení Dagmar Šolcová nacvičila tentokrát pohádku v rámci divadelního odboru a při účinkování dospělých herců. To mělo pačopitelně vliv na spád a úroveň představení, ale i na mladé herce začátečníky. Jejich výkony byly poměrně velmi uspokojivé a daleko lepší, než za

dřívějších podmínek. Učinkovalo 17 osob a soubor baletní vedený Jarkou Seidlou. Zkoušek bylo 19 a hrálo se dvakrát s návštěvou 712 osob a s tržbou celkem 2517 Kčs.

31. XII. 1956.

Silvestrovská estráda.

Plánované a tradiční vánoční představení, bohužel, nebylo uskutečněno. Je toho nutno vážně litovat, neboť právě tato dvě představení vánoční měla po stránce umělecké i finanční vyvrcholit úspěšný divadelní rok 1956. Náhradou za vánoční představení byla připravena tato silvestrovská estráda.

Byla uspořádána kolektivní režii, při organizačním vedení Jana Weisera, za účinkování 12 našich solistů ve zpěvních číslech, akťovkách, sketších a baletního souboru Jarky Seidlové. Jako konferencier i vystupoval host Bořek Kamarda z Mohelnice. Učinkovala hudba Květoslava Pechy.

Návštěva byla 273 osob. Tržba 1941 Kčs byla přecherpana honorářem za hudbu a dárkou.

Herci a ostatní pracovníci v roce 1956:

Bylo jich celkem 53, (v roce 1955 42) a to:

Režiséři: Jaroslav Klein (1x), Antonín Gartner (1x), Dagmar Solcová (1x), Jan Weiser (2x).

Herci (v pořadí, jak sledovala představení):

Božena Štejskalová, Jaroslav Špička, Josef Hušíř, Milada Vykydalová, Jiřina Heidenreichová, Adolf Pysný, Eduard Špička, Antonín Spáček, Josef Filip, Květa Hessová, Jaroslav Kuba, Zdeněk Záděhál, Marie Bendová, Marie Jurčová, Josef Zemánek, Jaroslav Kalous, Bohuslav Nasadil, Věra Bendová, Marie Coufalová, Rostislav Špička, Miroslav Marek, Marie Poštulková, Jaromír Pazdera, Eliška Zemánková, Zdeňka Váňská, Věra Veselá, Her Pudilová, Eva Nováková, Draha Karkošová, Zdeňka Kunertová, Marie Pyšná, Jan Šilberský, Antonín Šilberský, Libuše Vadravská, Jaroslav Palla, Ludvík Faltýnský, Olga Franclová, Jaroslav Čecháček, Ludmila Červinková, Růžena Melcherová, Ludmila Škyrová.

Výprava, technická spolupráce, světla, napověda: Hugo Šilberský, Miroslav Seidl, František Romáček, Miroslav Melzer, Dobra Langová.

Baletní soubor pod vedením Jarky Seidlové.

Hosté: Stanislav Pazderna z Palonína, } v. Zapadlých
 Jaromír Marlinec z Doubravice } vlastencích.
 4 členové cymbalové muziky souboru Hradistaň
 v. Její pastorkyni.
 Bořivoj Kamarád z Mohelnice v silvestrovské
 estrádě.

Besedy a schůze divadelního odboru:

Bylo jich 7, z toho 2 členské schůze, při celkové účasti 97 členů. Plánované besedy, směřující k sebevzdělání herců, byly neklidnou situací v odboru zne možněny.

Hospodaření divadelního odboru:

Hra:	návště va:	tržba Kčs:	náklady Kčs:	zbytek Kčs:	% z tržby:
1. Zapadlí vlastenci.	1706	7199	4728,73	2470,27	34,3 %
2. Její pastorkyni.	1525	8714	6658,75	2055,25	23,6 %
3. Lalár v městečku.	323	1841	947,45	893,55	49,6 %
4. Zla princezna.	712	2517	1382,54	1134,46	45,2 %
5. Silvestrovská estráda.	273	1911	2210,23	-299,23	ztráta
celkem	4539	22.182	15.927,70	6.254,30	28,2 %
V roce 1955	2198	13.060	11.848,79	1.211,21	9,3 %

Rozbor nákladů:

	Kčs	% z tržby	1955
Hudba	4.283,-	19,29	18,9
kroje, půjčovné	2.401,70	10,82	12,2
dekorace, výprava	2.212,40	9,97	21,-
autorské poplatky	1.783,80	8,04	8,7
rekvizity a různé	1.095,77	4,94	2,2
plakáty	924,63	4,17	5,5
elektrický proud	898,10	4,06	7,-
paruky	725,-	3,23	6,4
otop	624,-	2,82	4,6
knížky	514,-	2,32	4,2
předprodej	216,-	0,98	
náppověď	155,-	0,69	
postovné	94,30	0,43	
zisk	6.254,30	28,24	9,3
Celkem	22.182,-	100 %	

Spotřeba elektrické energie byla v r. 1956 136 kWh, spotřeba otopu byla 31,40 g.

Průměrné vstupné bylo v roce 1956 4,88 Kčs, v roce 1955 6,03 Kčs. Na tuto částku připadalo pak 3,51 Kčs nákladů, (v roce 1955 Kčs 3,39). Tedy z jedné vstupenky zůstalo čistých v roce 1956 Kčs 1,37, v roce 1955 jen 64 halířů.

Dobré, výsledky finanční jsou především důsledkem téměř dvojnásobné tržby, ale v neposlední řadě také proto, že vedoucí režii se zaměřili také na šetření v nákladech.

Z čistého zisku divadelní činnosti byly zakoupeny paruky, v hodnotě Kčs 1.700,- jako základ pro maskování, dále lavičky pro loutkovou scénu v ceně Kčs 2.200,-, vedle menších věcí pro jeviště.

Technické záležitosti:

Možno doslova opakovati loňskou výroční zprávu za rok 1955, že se nepracovalo na dokončení světelného zařízení, tancích atd. Jest však hlášená kolaudace přístavby jeviště, a lze očekávati zastavení provozu pro závažné nedostatky v elektrickém vedení.

Závěr výroční zprávy za rok 1956:

Rok 1956 byl nesporně úspěšný, jako nikdy mnohá let před tím, po stránce umělecké i finanční. Ale přesto nelze zatašat vážné nedostatky v našem divadelním ochotníčeni:

1) Ideová výchova členů zastává. Tím máme na mysli studium divadelní teorie, sledování divadelního dění v repertoáru, herecké stránce a technice.

2) Hledání a výchova nových mladých herců.

Oddůvodnění: Dnešní tempo života odráží se ve všech oborech lidské činnosti a v divadelním ochotníčství téměř revolučně, že nepoznááme již vyjezděné cesty ochotnického života předválečné republiky. Uvažovali dále, že na našem jevišti sledně obecnístvo za rok na 30 veřejných vystoupení různých souborů, ochotnických i profesionálních, od slabé až k dobré technické vyspělosti a úrovni, je jisto, že tím obecenstvo - a hlavně divadelní obecnístvo - roste. A proto musí domácí soubor jíti také stále dopředu.

Výroční zprávu dodal kronikářství A. Gartner.

Loštická radnice.

Při dokončování opravy průčelí radnice přinesl časopis "Nový směr" okresní bespíček noviny zářežské, diánek "Loštická radnice", který napsal správce loštického musea Adolf Lang. ("Nový směr", ročník VI. číslo 38., 18. září 1956.)

V těchto dnech se dokončuje oprava průčelí radnice v Lošticích, které péčí státního památkového úřadu bylo obnoveno v původní podobě, v jaké jsme je viděli, než zub času a neodborné zásahy ošklivě rozhlodaly její pseudogotickou tvář. Nebude proto na škodu, připomeneme-li si stručně historii tohoto popisného čísla 66, kdysi zvaného, domem Budichovským.

Do první polovice 16. století scházela se obec a zase dala rada městečka Loštic (oppidi Lozcicz) v dědičné rychtě, která snad stála na čp. 20, v místech dnešní školní osmileté střední. Tak usuzuje Dr. Václav Kubiček ve svých dějinách Loštic, připomínaje v její blízkosti i dvůr a obecní sálavý, čili vězení. Roku 1532 zakoupila obec k úředním potřebám polovici domu na náměstí čp. 51, kterou upravila na radnici s vlastním popisným číslem 52.

Nová radnice měla vižkusceým brlojem (ciferník s 24 hodinami) a se zvonek, který svolával konšely v radu, obec k valné schůzi a k požáru. Denně pak večer dával znamení "na pokoj". Poněvadž však ani tento "rathaus" svou jedinou radni, síni nevelkých rozměrů nevyhovoval, nestačil potřebám obce, jejíž větší zasedání se musela odbyvat v sousedním domě Jana Dvořáka, toho času rychtáře a měšťana na čp. 53, zakoupila obec jeden ze čtyř "rynkovních domů", na třicích panu Jindřichu Podstařskému z Prusipovic, upravila jej v radnici a kolem roku 1598 přestěhoval se tam městecký úřad.

Ale tento prostorný a výstavný dům jako by byl od toho roku stihán zlou klatbou. Třikrát v jediném století vyhořel. A to tak důkladně, že ihned po prvé roku 1602 zaznamenaná kronikář "stála se (nová radnice) nemala, ale velika škoda." Velkým požárem roku 1635, při němž "se všech stran rynku i za městečkem mpožstí domů až do gruztů vyhořelo, byla postřižena i radnice." A konečně třetí

požár, roku 1658 stihnuvší "ohněm krutým" obě strany ná-
městí, zničil radnici tak důkladně, že se opravova-
la plných deset let až do roku 1668. Patrně se jed-
nalo opět o stavbu dřevěnou. Proto, aby se předešlo
dalším škodám z případných požárů, o něž v tehdej-
ších dobách válečných nebyla nouze, byla dokonče-
na, roku 1749 - za sto let po uzavření vestfálského i
míru - poslední přestavba radnice. Tenistokrát k na-
vostavbě "z gruntu vyvedené" bylo použito 42.000 ci-
hel a k zakrytí střechy 400 kusů břidlice, kromě šin-
dele 18.000 a šest stóp kop. Stavba trvala 273 dní a
obec hotově složila 614 zlatých a 14 krejcarů.

Třebaže žádný z kronikářů a historiků města se
nezmiňuje o jakékoli další přestavbě nebo stavbě
ní úpravě, nezdá se přece, že by byla bývala již
poslední, kterou do druhé polovice minulého sta-
letí radniční budova prodělala.

Aspoň do roku 1948 zachovaná klenutí a pi-
lře v místnostech bývalé městské spořitelny by
ukazovaly na podlouhý, jímž průčelí radnice bý-
lo do náměstí otevřeno.

Z celého období od roku 1598 až asi do ro-
ku 1850 nemáme však věrohodného vyobrazení
radnice, a tak lze těžko si učinit představu o
její dřívější podobě.

Na plánu města, pořízeném 10. června 1727
k nařízenému přestěhování zidů od kostela do
nové čtvrti "Na novosadech," jest sice mezi a
státními domy na náměstí zakreslena i radnice,
avšak zdá se, že jest to spíše fantazie kreslíro-
va, který možná, ani Loštice neviděl, než zaby-
cení její skutečné podoby. Na druhém plánu totiž,
vypracovaném k téže příležitosti, avšak o 14 dní dří-
vě, a zřejmě kreslířem, jest radnice a zvláště její
věž nakreslena v podobě více připomínající dneš-
ní, celkem naprosto odlišné od alternativy první.
Tak musíme věřit tomu, že podoba, kterou při-
činěním státního památkového úřadu obdrželi
čelí loštické radnice, je z roku 1749.

Snad jen městský znak, na průčelí radnice i
a zasedací síni místního národního výboru bude
třeba opravit, aby odpovídal tomu, jenž byl udě-
len městečku Lošticím tehdejší jejich vrchností pá-
ny z Kunštátu asi v letech 1396-1444. V kresbě

je zachován na stříbrné pečeti z neznámé doby, příliš-
nutě však již na všech listinách ze 17. století s nápi-
sem „Sigillum civitatis Loszicz“ (Pečeť města Loštic) a u-
chováno v loštickém muzeu. V barvě představuje stří-
brný štít v půli dělený se třemi černými pruhy v hor-
ní polovici, tak zvané „Kunštátské trojčárky“.

Stejně by měly být uchovány nebo obnoveny v původ-
ním materiálu keramické reliéfy v meziokní průčelí a na
věži, které jsou dílem loštických hrnčičů jako podobné
ozdoby na domě čp. IV 12 na rohu Palackého a Ztracené
ulice a na domech čp. 15 a 220 v Kostelní ulici. Jsme
tím povinni slavné kdysi tradici loštického hrnčičství.

Adolf Lang, správce musea.

Loštické poháry.

Článek tento od Adolfa Langa, správce musea,
přinesl časopis „Nový směr“ 9. října 1956 v 41. čísle.

Před více než 80 lety vykopal stavitel loštický Kle-
ment Hladis na své zahradě u domu čp. 119 116,
v Lošticích množství podivných, dosud u nás nezná-
mých nádob tvaru pohárů různé velikosti, jimiž po-
dělil rady muzeí a vědeckých ústavů Rakousko-U-
herska, čímž vzbudil o ně v tehdejší vědecké svě-
tě značný zájem.

Kada, badatelů, hlavně Němců rakouských i říš-
ských, věnovala pohárům svoji pozornost a s menším
či větším zdarem pronášela o nich posudek týkají-
cí se stáří, účelu a místa výroby.

Třebaže do dnešního dne uplynulo od prvního
nálezu mnoho roků, během nichž ještě několikrát
na různých místech v Lošticích byly takové nálezy
učiněny a poháry vykopány, přece se dosud nepoda-
řilo s určitostí říci o nich slovo poslední. Ačkoli v
několik set celých nádob a k nespočtení střepů, dosud
to největší množství, jež bylo jich kde nalezeno, takže
i zbytky pece a křivické pohárové spečeníny, nezvrat-
ně mluví ve prospěch původu nádob, zcela oprávně-
ně jako „loštické poháry“ ve mnoha našich i zahrani-
čních muzeích instalovaných, není nám, zcela jasný
účel, k němuž byly používány a přesná doba, kdy
vznikly, případně trvání výroby.

Od běžných, dosud známých nádob všech věků

liší se loštické poháry drsností povrchu posetého vřecí nebo méně bublinami a výčnělky různých rozměrů, od velikosti krypice až po zrnka brachu a to jak na straně vnější, tak i uvnitř nádoby, která okolnost velmi znesnadňuje zjištění použití nádoby. Činí ji prakticky k jakémukoli přechovávání tekutin neb nápojů neschopnou. Proto dodnes převládá názor, o pouhém jejich dekorativním účelu, vyznačující tak je co předchůdce dnešních váz.

Toho mínění by podporovala i vyzdoba některých i nádobek vřecem drobných a zřejmě proto jen dekorativních oušek pod bradlem. Bývá jich 4, 8, 12 až i 16. Donedávna se také o nich tvrdilo, že všechny dosud kdekoli nalezené poháry jsou prý ve skutečnosti jenom zmetky. Pro tu bublinatost povrchu, o jejímž původu se, však názory velmi různily, byly prý odhozeny výrobci do odpadových jam a proto prý se jich tak mnoho vždy nacházelo.

Pokud se říká, náleží z Loštic, dávají těmto názorům plně za pravdu. Kromě typické bublinatosti povrchu i mají zde nalezené nádoby vždy ještě i jinou vadu, ku příkladu deformaci, rozprasknutí, proděravění, spálení, neb i spečení více nádobek či jejich částí, jež a pravdu je činí neupotřebitelnými.

Povážlivější jest však skutečnost, že takové jen bublinaté, nikoli však jinak poškozené nádoby se vykopávají, případně nacházejí i na jiných místech nejen Čech a Moravy, ale i v Rakousku a hlavně v Maďarsku. Jen v samotném budínském hrade byly vykopány střepy z 80 těchto nádob. Přítomnost tak značného jejich počtu v Budapešti a na jiných dosud jedenácti známých místech Maďarska dokazuje jejich oblibu za krále Matyáše Korvína, jehož označují maďarská historie za původce dobozu těchto výrobků z Moravy, jejímž společným vládcem tento panovník také byl.

Tímto zjištěním bychom také měli potvrzeno stáří pohárů, t. j. asi z 15. až 16. století, což souhlasí odhadů badatelů, kteří se kdy loštickou keramikou zabývali. Přesné vymezení časového rozpětí asi bude záležitostí archivního bádání, ačli nepřispějí spíše nové vykopávky, jež mají pracovníci loštického muzea ještě pro letošní rok naplánovány.

Vyjasnění otázky tak zvaných „loštických pohárů“

12." jen potvrdí prastarou a slavnou tradici laštického hrnčířství, o němž první zmínky se datují již z let 1481, 1486, 1490, 1497 a pozdějších, kdy různými privilegii nebo úředními výměry byla stanovena zdejší hrnčířům povinnost dělné právo.

Také i v několika testamentech a soupisech z té doby čteme o „laštických hrnčích“, případně i drahými kovy zdobených. Nelze ovšem bezpečně tvrdit, že tam uvedené „hrnce“ byly všechny totožné s dnešními laštickými poháry. Avšak čím by se tehdejší výrobky laštických hrnčířů tolik odlišovaly od jiných a jinde vyrobených, že muselo být pro ně vytvořeno zvláštní úřední doklady – je tak přesně odlišující od ostatní hrnčířské produkce té doby?

Několik typických laštických pohárů, na hrdle i patce lemovaných stříbrnou nebo zlatou obrubou s bohatými rytinami, hlásajícími zároven i slávu tehdejšího laštického, případně renesančního kovovýteckého umění, i mají ve sbírkách zahraničních muzeí: v Kolíně nad Rýnem, ve Vídni, v Budapešti a také několik soukromých majitelů.

Za povšimnutí také stojí stříbrná pečeť, která spolu s prápy a výsadami byla dána laštickému cechu hrnčířskému roku 1555 panem **Prokopem Podstátským z Prusinovic**, tehdejšími držitelem městečka. Tato pečeť patří mezi nejstarší cechovní pečeti u nás.

Jak z krátkého přehledu historie laštických pohárů jest zřejmo, řadí se tyto výrobky mezi čelně představitelů neprávem dosud našimi vědci přehlížené i pozdně středověké keramiky, o níž **Dr. Zoroslava Drobná** z Národního muzea v Praze napsala, že je to stále svěží a působivé dílo lidových umělců. Skromný výrobek skromných pracovníků, který k nám dodnes mluví svou krásou stále živou a který může i obohatit naše současné umělecké řemeslo.

A této krásné minulosti řemesla ze všech nejstaršího bude věnována nově zřízené muzeum v Lašticích, jako pobočka okresního vlastivědného muzea, které má za úkol objevit, sbírat, shromáždit a uchovávat památky této práce našeho lidu.

Adolf Lang, správce muzea.

Vlastivědný kroužek při odbočce musea v r. 1956.

Kroužek byl ustaven 19. II. 1956 za účasti 12 členů. 31. XII. 1956 měl 28 členů. Předsedou jeho byl Edmund Směkal, ředitel městské školy v. v. V roce 1956 konal 3 schůzi, plenární a 2 pracovní (před Havelkovou oslavou.)

Kroužek měl na první rok svého trvání činnost velmi obsáhlou: Pořádal, v 8 večerech 12 přednášek pro veřejnost, 4 polodenní a 4 celodenní vycházky vlastivědné a vypomáhal při různých výzkumech. Mimo to členovci i jeho Adolf Lang a Edmund Směkal měli vlastivědné přednášky i jinde.

Přednášky pro veřejnost:

24. II. 1956. "Co jsou to starožitnosti a proč je sbíráme." Přednášel Adolf Lang, správce loštického musea. Loštice před miliony let." Přednášel Edmund Směkal, předseda vlastivědného kroužku.

"Kdy se u nás objevil a jak žil pračlověk." Přednášel František Hekele, správce mohelnického musea. Na prvním večeru byla účast 63 osob.

23. III. 1956. "O středověké sladě loštického hrnčířství." Přednášel Adolf Lang 63 účastníkům.

18. IV. 1956. "Dosaavadní předhistorické výzkumy na Lošticku." Přednášel Dr. Josef Škulil. Účast 148 osob.

31. V. 1956. "Pomístná jména na Lošticku."

Přednášel Edmund Směkal.

"Loštice ve středověku."

Přednášel Adolf Lang. Účastníků 68.

20. IX. 1956. "O moravské hlavové keramice."

Přednášel J. Landstfeld. Účast 38 osob.

20. X. 1956. "Prof. Jan Havelka, zakladatel musejnictví." Při vzpomínce na slavného loštického rodáka na 70 ročí jeho úmrtí přednášeli:

Dr. Jan Kühnzel, ředitel musea v Prostějově a Dr. Jaroslav Kanýza, ředitel KVM krajského vlá. stivědného musea v Olomouci.

Slavnosti se účastnilo 320 osob.

20. XI. 1956. "Z dějin Loštic v 10. až 19. století."

"Čechy v Lošticích."

Obě přednášky měl Adolf Lang. Účast 65 osob.

19. XII. 1956. „Jak vznikala příjmení v Lošticích.“
Přednášeli Edmund Směkal a Adolf Lang.
Účastníků bylo 22.

Výcházky kroužku polodenní:

15. IV. 1956. Židovský hřbitov, Hájek, Střelnice.
Vedli: Adolf Lang a Edmund Směkal. Účastníků 89.
13. V. 1956. Žadlovický zámek, Maspice, Vlčice.
Vedli: Adolf Lang, Edmund Směkal a Milomír Friedl.
Účastnilo se 52 osob.
20. V. 1956. Večerní výlet do vesmíru. Astronomické poz.
rování. Vedl Edmund Směkal. Účast 125 osob.
10. VI. 1956. Obersko. Vedli: Edm. Směkal a Mil. Friedl.
Účastnilo se 56 osob.

Vladičane

výcházky celodenní:

15. VII. 1956. Jeskyně v Javoříčku, Zkamenělý zámek a
hrad Bouzov.
Vedli: Ad. Lang, Edm. Směkal a Mil. Friedl. Účast 26.
26. VIII. 1956. Kostel ve Vyšehorkách, hradisko v Lišnici,
museum v Mohelnici.
Vedli: Adolf Lang a Edmund Směkal. Účast 33.
16. IX. 1956. Moravčanské hradisko, mohylníky v lese a
museum v zámku Úsově.
Vedli: Adolf Lang, Edmund Směkal a Adamec.
Účastnilo se 22 osob.
7. X. 1956. Litovel (město a museum) a jeskyně v Mladci.
Vedli: Adolf Lang, Edmund Směkal a správce mu.
sea litovelského Karel Sedláč. Účast 10 osob.

Kromě toho přednášeli:

Adolf Lang: V Olomouci v KVM: „O loštických pohárech.“
V Moravčanech: „Co jsou starožitnosti a proč je
sbíráme.“
„O loštickém hrncářství.“
V Žadlovicích: „Historie Žadlovského zámku.“
Edm. Směkal: V učební škole v Lošticích: „O pravěku.“
Ve CSM v Lošticích: „O astronomii.“

Členové kroužku vypomáhali při:

22. a 23. V. 1956 při archeologickém průzkumu Loštic a
okolí (Obersko) s Dr. Jos. Skutělem 6 členů.
19. a 26. V. 1956 při průzkumu římsko katolického koste-
la s arch. Neuvřím 8 členů.

16. VI. 1956. Při průzkumu podzemních chodeb v židovském i domě čp. XI. s arch. **Neuvřím** 9 členů.
 20. až 23. IX. 1956. Při průzkumu naleziště loštických pohárek z roku 1874 v zahradě u domu čp. 116 u Mayerů s **Landstejnem** 8 členů.
 20. až 28. X. 1956 při pořádání Havelkovy oslavy a výstavy pod vedením Adolfa **Langa** a Edmunda **Šmekala** 16 členů.

Ve členech vlastivědného kroužku získal správce loštického muzea Adolf **Lang** obětavé a pilné spolupracovníky při všech akcích pořádaných museem, nebo i cizími výzkumníky. Také i jejich spolupráce při popularisování muzejních snah byla vždy velmi vydatná. Početné navštěvované vycházky zvláště budily značnou pozornost zdejšího občanstva a získaly sympatie vedoucích činitelů MVD.

V poslední době navázal kroužek úzké styky s vlastivědnými pracovníky v Moravičanech, kteří po předchozím členství v loštickém vlastivědném kroužku sdružili se ve vlastní kolektiv při tamější OB (osvětové besedě). Spolupráci zahájil kroužek dvěma přednáškami Adolfa **Langa** v Moravičanech a do pořadu přednášek v Lošticích v příštím roce zařadí se přednášky moravičanského pracovníka faráře Josefa **Nováka** o historii jeho působení. Také se uvažuje o společných vlastivědných vycházkách.

Pro Moravičany bylo napřeno zřízení vlastivědné jizby se stálou výstavou místních památek. Bude pro ni dle informací předběžných uvolněna místnost na faře. Myšlenka zřízení této vlastivědné jizby našla v Moravičanech značný a příznivý ohlas. Farář Josef **Novák** získá tím v Moravičanech jistě řadu spolupracovníků a zčásti tak, mější školy vydatný zdroj poučení.

Zprávu dodal správce muzea
 Adolf **Lang**.

Kčinnosti musea v Lošticích.

Okresní noviny „Nový směr“ přinesly tento článek 17. července 1956 v kulturní kronice:

Počátkem letošního roku byla zřízena v Lošticích II. pobočka okresního vlastivědného musea, která se bude specialisovat podle rozhodnutí rady krajského národního výboru v Olomouci na keramiku, hlavně na tak zvané loštické poháry.

Myšlenka zřízení musea v Lošticích je velmi starého data. Již před více než 40 roky byla v krajiněm tisku přetřásána otázka zřízení městského musea v Lošticích, ale bez výsledku. Zatím nepovolání „sběratelé“ plundrovali naše památky. Cín, porcelán, sklo i jiné starožitnosti ze starodávných truhel našich babiček se stěhovaly za drahé peníze i do zahraničí a větší díl výtěžku zůstával v kapsách těchto „take sběratelů“.

Kromě několika příležitostných průzkumů, spíše jen povrchních sběrů amatérských archeologů Dr. Jindřicha Wankla, I. L. Červinky a loštického rodáka profesora Jana Havelky dosud nikdo nevěnoval Lošticím a okolí onu pozornost, kterou jistě ke své poloze a nikoliiv bezvýznamné minulosti zaslouhují.

Když pak konečně bylo museum uvedeno v život, vyprchal již v jeho zakladatelích a u příslušných i činitelů prvotní zájem a museum, kterému byla vykazána malá a nevhodná místnost na radnici, stalo se neuspořádaným skladem různých starožitností. Svaz museí ČSR s ním v posledních desetiletích vůbec nepočítal a tak bylo úředně škrtnuto ze seznamu venkovských lidovýchovných ústavů, jak kdysi nazval musea zmíněný již profesor Jan Havelka.

Pokud jeho dnešní dědic – pobočka okresního vlastivědného musea v Lošticích, kterou vede jako správce Adolf Lang, náčelník stanice ČSD ve výslužbě, splňuje jednak odkaz loštického rodáka profesora Jana Havelky o lidovýchovném poslání musea i úkoly současného musejníctví vůbec, posuďte sami ze stručného výpočtu jeho dosavadní krátké činnosti od ledna 1956:

Dnešní musea mají přispívat ke zvýšení úrovně vzdělanosti lidu, učít poznávat občany dobře svůj kraj, vychovávat k socialistickému vlastenectví a u-

chovávat kulturní hodnoty našeho lidu. Museu pak v Lošticích vzhledem k slavné tradici loštického hrncářství připadá ještě speciální úkol, aby objevilo, soustředilo a zachovalo všechny památky, práce našich předků se zdůrazněním prostředí a života společnosti.

Proto loštičtí musejní pracovníci zřídili nejprve vlnatý kroužek dospělých, který soustřeďuje již na 30 členů a má se čile k životu. V cyklu přednášek s názvem „Objevujeme Loštice“ v němž přednášejí členové kroužku, i pozvání hosté, seznamují občanstvo s minulostí města a jeho lidu a s prací kterou chce muzeum vykonati.

Kromě toho koná kroužek pravidelné měsíční výklady, do okolí se slovním výkladem, které se těší značnému zájmu. Průměrná návštěva obou těchto výchovně uvědomovacích akcí činí dosud 76 osob.

Členové kroužku provedli průzkum zdejšího římskokatolického chrámu, jehož nejstarší část pačází asi ze 14. nebo 15. století. Ofotografovali fresky na kostelní půdě a celý kostel přeměřili a zakreslili. Výsledek těchto prací bude shrnut ve zvláštním článku.

Na Lošticko byl zaměřen zájem vědeckých pracovníků krajského vlastivědného musea v Olomouci prof. Dr. Josefa Skuttila a inž. Josefa Kšíra. Ti provedli ve městě a v okolí řadu průzkumů, o kterých pak hovořili v uvedeném přednáškovém cyklu v Lošticích a v Olomouci. Dr. Josef Skuttil, významný odborník v oboru archeologie, chystá pro tisk obsáhlé pojednání „O pravěku Lošticka“, jež vyjde asi ještě letos jako první vlastivědná publikace loštického musea.

(Pokračování bylo otisknuto v příštím čísle časopisu „Nový směr“ 24. července 1956.)

Usnesením rady MNV v Lošticích, která velmi účinně podporuje znopuzřízení musea v městě, byla pronajata bývalá židovská synagoga ve ztracené (dříve židovské) ulici, čp. XIV pro musejní účely. Potřebné úpravy budou provedeny za přispění krajského a okresního národního výboru, neboť budova je chráněna památkovým úřadem.

Pro podzimní období připravuje loštické muzeum za pomoci krajského vlastivědného musea a univerzitní knihovny v Olomouci výstavu životního di-

la a památek loštického rodáka, profesora Jana Havelky, jehož 70. výročí úmrtí připadá na den 20. října 1956.

Profesor Jan Havelka byl nejen zakladatelem bývalého vlasteneckého musea v Olomouci, prvního to českého musea na Moravě vůbec, ale i zakladatelem moravského vlastivědného bádání, které spolu s Dr. J. A. Wanklem a s vlasteneckým knězem Ignácem Wurmem postavil na vědeckou základnu.

Otázce tak zvaných loštických pohárů, svědků to kdysi slavné epochy loštického hrnčířství, věnuje museum zvýšenou pozornost. V současné prováděné dotazníkové akci bylo zjištěno, že tyto výrobky našich dávných předků jsou ve sbírkách 35 českých i zahraničních muzeí, také v Rakousku, v Maďarsku a v Německu. Správce musea Adolf Lang hovořil o zajímavých loštických pohárech v několika přednáškách v Lošticích a v okolí a chystá o nich obsáhle pojednání. Stručný pak jeho výtah bude brzy otištěn krajským nakladatelstvím v Olomouci ve Sborníku SLIKO (Studijní a lidovýchopný ústav kraje Olomouc). Potom bude vydán separátně jako druhá publikace loštického musea.

Dalšími pracemi, které vyjdou v této edici, bude pojednání Dr. Josefa Skuttila z Olomouce o profesoru Janu Havelkovi, zakladateli moravského musejnictví a konečně kniha „Pověsti z Lošticka“, které na sbíral ředitel školy v. v. Edmund Šmékál, známý vlastivědný pracovník v Lošticích.

Havelkovy oslavy v Lošticích.

16. X. 1956 přinesl „Nový směr“ tento článek:

Památku 70. výročí úmrtí slavného loštického rodáka profesora Jana Havelky, zakladatele moravské vlastivědy, uctí pobočka okresního vlastivědného musea v Lošticích ve výroční den v sobotu dne 20. října 1956 slavnostní akademií, která je pořádána pod záštitou MNV v Lošticích. Při akademii, která bude zahájena o 16. hodině v kulturním domě, bude účinkovati Pěvecký sbor severomoravských učitelů, za řízení sbormistra Jana Škopala, který také přednese sbor Josefa Nesvera „Moravě“, ke kterému napsal slova Jan Havelka.

Před akademií v 15 hodin bude v kulturním

domě otevřena výstava Havelkova díla a památek na jeho život.

Téhož dne bude zasedat krajský aktiv muzejních pracovníků za účasti zástupců krajského i okresního národního výboru a Svazu muzeí ČSR. Aktiv i Havelkovy oslavy se konají v rámci mezinárodních dnů muzeí, neboť profesor Jan Havelka byl zakladatelem prvního českého muzea na Moravě, Vlasteneckého muzea v Olomouci a jeho známého časopisu muzejního spolku olomouckého.

Havelkovy památky bude také vzpomínuto u jeho rodného domku v Lošticích v Havelkově ulici, na kterém byla zasazena již roku 1894 pět moravských akademiků pamětní deskou s tímto nápisem:

"Zde se narodil 22. listopadu 1839 profesor Jan Havelka, slovnítný učenec, spisovatel a archeolog slovanský."

Vzpomínáme prof. Jana Havelky.

Článek otiskl časopis "NOVÝ SMĚR" 16. X. 1956.

Loštice vzpomínou 20. října t.r. 70. výročí úmrtí svého rodáka Jana Františka Havelky, profesora, spisovatele a archeologa slovanského, jak psáno na desce v průčelí jeho rodného domku čp. 194, kde spatřil světlo světa dne 22. listopadu 1839 jako prvorozený syn úspěšného loštického malíře - samouka Fr. Havelky, jehož zdařilé obrazy zdobí chrámy v celém širokém okolí a jsou majetkem i mnoha rodin v Lošticích a v Olomouci.

Dr. Jan Kühndel, em. ředitel městského muzea v Prostějově napsal u příležitosti oslavy Havelkových stých narozenin ("Litovelský kraj" 17. listopadu 1939), že "jeho duchovní vývoj vzkličil z potřeb budítecké doby, jež hledala tvůrčí osobnosti pro dokončení u plného a zevrubného národního obrození. Tak třeba poblížení na Havelkovo působení od studentických dob olomouckých a vídeňských až do příchodu do Olomouce, kam byl roku 1870 povolán za profesora na Slovanské gymnasium. Tak se tehdy Mikalo tomuto prvnímu českému ústavu na Moravě Olomouc byla Havelkovi příhodným prostředím, kde začal organisovat českou kulturní a badatelskou prá.

ci o Moravě."

Nejprve to byla práce v redakci učitelského časopisu "**Komenský**," jež založil, řídil a do něhož napsal během tří roků více než 75 článků. Když pak získáním nového redaktora se uvolnil, nesložil ruce v křín a vybudoval další časopis, který by měl předešlým na zřeteli šíření vzdělání mezi našim prostým lidem. Pokřtil jej jménem "**Kolečka**" a řídil jej 6 let. Po této době tento časopis zanikl pro nepřítelství doby i lidí. Po třetí pak se stal **Havelka** redaktorem časopisu, jenž byl jeho životním snem. Byl to "**Časopis muzejního spolku olomouckého**," jemuž vytýčil tento úkol: bádání dějepisné, místopisné, zeměpisné, starožitnické a prarodopisné o milé Morávěnce naší.

V této práci byla mu vzácnou pomocnicí i jeho manželka **Vlasta**, dcera zámeckého lékaře v Blanský Dr. **Jindřicha Wankla**. Badatelský archeologický ruch soustředěný v té době kolem učeného tchána, jenž byl zván "otcem moravské archeologie," zaujal i jeho budoucího zetě, a když mu bylo šátkem dopřáno najít duši příbuznou, spolupracovníka nejpěknějšího, věnoval se cele, vedle svého povolání učitelského, v němž vychovával českému národu řadu významných a znamenitých synů, studiu národopisu, to jest neporušené a svérázné kultury našeho lidu.

Bohaté výsledky svého bádání archeologického i národopisného, v němž se zaměřil velkou měrou nejen na svůj rodný kraj, ale snad na celou Morávěnkou, kterou i měl tak neskonale rád, jak se pokorně vyznává ve zná mé nám všem básni nazvané "**Moravě**" (Tuto zhudebnil **Josef Nešvera**.) všechny tyto poklady ukládal ve **Vlasteckém muzeu v Olomouci**, které roku 1883 založil spolu s profesorem **Vincencem Práskem**, **Dr. Jindřichem Wanklem** a **P. Ignácem Wurmlem**, svými oddanými přáteli a spolupracovníky.

Tento, na tehdejší dobu veliký a významný, čin charakterisoval velmi výstižně **Dr. Jaroslav Kanyza** ve svém článku "**Věde a vlasti**," otištěném roku 1953 ve **Zprávách SLUKO**. Napsal tam: "**Havelka** spolu s **Práskem** jako iniciátoři budoucího prvního českého muzea na Moravě byli si od prvopočátku vědomi toho, že nebudují ústav, který by snad byl ztělesněním nějakého moravského separatismu. Základní jím slo o českou protivaňu německých muzeí bříšenských.

Viděli organizačtorskou a badatelskou činnost ve světle zdravého regionalismu, jenž by svými výsledky dal spolehlivý materiál pro hospodářské, politické a kulturní dějiny Moravy a vyložil tak svěrazný, moravsky osobitý charakter a jeho přínos k osvětlení české a slovanské kultury."

V Havelkově našel moravský lid sama sebe. Havelka věc moravskou domyslí a vystihl celý obsah její a dosah v době přítomné i v budoucnosti. On hledal při svém archeologickém bádání nejen zevnějšek, nejen střepy a zbytky popelnice, nejen pola zetlelé pergameny, ale i duši lidu. Tak o něm řekl sekretář národohospodářské společnosti české František **Vaballik** při odhalení desky na Havelkově rodném domku v Lošticích roku 1894.

Při oslavě jeho 100. narozenin roku 1939 napsal tehdejší starosta města Loštic František **Pokorný** v časopise "Litovelský kraj": "Po vzoru Havelkově musíme ze všech sil usilovat o to, abychom staré národní hodnoty uchovávali pokolením příštím, nové hodnoty kulturní a hmotné pak musíme tvořit pro dobu dnešní a pro všechny časy budoucí. Jen tak splníme veliké své dějinné poslání a staneme se pevným článkem mezi slávou minulosti a šťastnou budoucností..." Tato krásná slova plně platí dodnes a stavají se tak závazkem.

Vzpomínají-li Loštice 70. výročí úmrtí svého významného rodáka, pak tím splácejí jen menší díl vděku jeho veliké práci. Větší měrou bude našim občanům připomínati Havelkovy zásluhy o vědecké základy, na něž postavil moravské vlastivědné bádání, nově zřizované museum v Lošticích, jež musíme vybudovat tak, aby se vskutku stalo – venkovským lidovýchovným ústavem – a mohlo sloužit musem Havelkovým.

Adolf Lang,
správce musea.

Loštice důstojně vzpomněly Havelkovy památky.

Článek tento otiskl „Nový směr“ 26. října 1956.
Napsal jej Josef Hupáček, okr. inspektor pro kultu-
ru při ONV v Zábřeze.

Sobota dne 20. října 1956 byla pro Loštice opravdu významným dnem, neboť celé město vzpomínalo a pietně uctívalo památku svého slavného rodáka, pýchy severní Moravy, profesora Jana Havelky, který téhož dne před 70 lety náhle zemřel ve věku 47 roků.

Založil také roku 1883 Vlastenecké museum v Olomouci a časopis spolku musejního v Olomouci. Proto se k jeho oslavám připojilo krajské vlastivědné muzeum v Olomouci, které zařadilo Havelkovy oslavy do Mezinárodní kampaně muzeí a ve svém měsíčníku „Zprávy KVM Olomouc“ přineslo k 70. výročí Havelkova úmrtí článek Dr. Jaroslava Kanyzy „Vědě a vlasti“ a studii Dr. Josefa Skutíla „Z pravěkú Lošticka“.

Dopoledne byl v Loštickém kulturním domě uspořádán podzimní krajský aktiv musejních pracovníků na počest Havelkovy památky, na němž pracovník Krajského muzea Dr. Josef Skutíl věnoval Lošticím podrobnou studii o Havelkově životě a díle.

Ve 14 hodin byl vzdán hold tichému genií Havelkovi u jeho rodného domku v Havelkově ulici, kde přednesli projevy: ředitel krajského muzea Dr. Jaroslav Kanyza, za ONV inspektor pro kulturu Jos. Hupáček a za MNV učitel Jaroslav Klein.

V obou klubovnách Kulturního domu byla pak otevřena výstava Havelkovy práce a památek, pro slovem Dr. Josefa Skutíla, která potrvá do 28. října. Obsahuje také řadu obrazů, které vytvořil jeho otec nebo sám profesor Havelka, který byl znamenitým kreslířem (archeologické nálezy). Třeba litovat, že nám pro předčasný skon nezanechal svoji ilustrovanou topografii Moravy, jak ji poznal na svých vlastivědných cestách.

Oslavy vyvrcholily v sále Kulturního domu a kademií slavností, kterou zahájil Pěvecký sbor severomoravských učitelů skladbou Jos. Nešeny,

Moravě, jejíž tklivá slova o drahé máti Moravěnce napsal profesor Havelka.

Předseda MNV Vladimír **Brokl** přislíbil, že MNV se postará s nadřízenými orgány o dobudování pobočky okresního vlastivědného muzea v Lošticích, která ponese Havelkovo jméno.

Učitel a člen rady MNV Jaroslav **Klein** recitoval pak pročitěně češtinou báseň "Mrtvým vlastencům." (Oprava: báseň recitoval učitel "Jar. **Spícký**.)

O Havelkově životě a jeho záslužném díle jako zakladatele moravského musejnictví promluvíli poutavě zástupce Svazu muzeí ČSR Dr. Jan **Kühn**.
dal a ředitel KVM Dr. Jaroslav **Kanyza**.

Po přestávce konal se za řízení sbormistra Jana **Skopala** koncert **Pěveckého sboru zeve-romoravských učitelů**, kteří kromě sborů Pavla Křížkovského a Bedřicha Smetany přednesli řadu u. upravených národních písní. Jejich vystoupení skládalo u nadšených posluchačů zasloužené projevy uznání.

Akademii a celé Havelkovy oslavy konané pod záštitou rady MNV ukončila učitelka v. v. Josefa **Marxová**, která poděkovala všem, kteří se zasloužili o krásný průběh oslav Havelkova jubilea. Největší zásluhu o jejich přípravu má správce loštického muzea Adolf **Lang**, který je zárukou že loštické muzeum bude kráčet ve šlépějích Havelkových a že bude hodno jeho slavného jména.

Josef Hubálek.

V Lošticích za dětství Havelkova. Dr. Václav Kubiček.

Článek tento byl s jinými v „Litovelském kraji“ ze 17. listopadu 1939, v úsle věnovaném k oslavě 100. výročí Havelkových narozenin 21.XI. 1939.

Dne 23. listopadu 1839 zapsal pan farář Grener do křestní matriky německý zápis. Tím němčil nikterak p předbíhat pozdějším časům a urcovat, že z toho zapsa něho zrozence má být Němec.

Frgptísek Grener byl synem rodiny v hanáckém Kroměříži. Do Loštic přišel jako kaplan roku 1812 stal se tu za 10 let nato farářem a přizpůsobil se ten čas v duchovní správě dokonale místnímu ovzduší.

V kostele se kázalo vždy po tři neděle česky, čiv- tou pak neděli německy, ale matriční akty zdukově úmrtní a křestní se podle vládních předpisů zapisova ly po německu.

Farář Grener v onen den 23. listopadu, vrátiv se po mši s z kostela, přivítal malou skupinku křestních zájemníků „po našem“ a zapsal pak do knihy svým úhledným, dosud zřetelně čitelným písmem, že se vše ra, totiž 22. listopadu 1839 narodil a dnes 23. byl pokřten Jan František, syn Františka Havel ky, malíře z č. 194, v Lošticích. Za kmatny byli ne- mluvňeti: Josef Novák, měšťan z rinkovního domu č. 118 a měšťanská vdova Kateřina Drliková z č. 71.

Malíř František Havelka pocházel z rodiny, usedlé v Lošticích od šedesátých let 18. století. Veji první členové bydleli původně v podruží. Teprve o- otec Františkov, malíř Jan Havelka si koupil od sousedského čísla 147 kousek zahrady při obec- tovske silnici v rozměrech 63² sáhů za 80 zl, 19 kr. a zbudoval si tam roku 1794 chaloupku 3 sáhů si- rokou a 7 sáhů dlouhou. Městský magistrát ji o- označil číslem 194 a ocenil ji úředně pro předpis daně na 499 zl. 33 kr. K ulehčení obživy bylo ne- dlouho poté přikoupeno 6 mětic pole. Stavení sa- mo nebylo velké, ale stačilo úplně za být pro nečet nou rodinu a za dílnu, když se v ní malovalo a šafářovalo.

Tam přišel roku 1812 na svět František Havelka, tam odtud se po smrti otce (+ 1829) ubíral do ka-
stela, když roku 1838 slavil v masopustě svatbu s
Katerínou, dcerou velkoměšťana Jana Hattánka,
majitele právovarečného domu číslo 15 a jeho ma-
jetky Kateríny z rodu Antona Drlika na čísle 71.
Tam v čísle 194 povila, mladá matka za pát-
druhá roku po svatbě svého praporozence Jana
Františka. Spátkem svých rodičů a křestním kma-
troustvím byl on jakoby včleněn do patricijských i
rodů města.

Rízení obce měl za těch dob od roku 1787
organizovaný magistrát. Ten pozůstával částeč-
ně z úředníků podléhajících zemské vládě a
částečně z činilců zvolených od obce. Tedy za-
jímavé „mixtum compositum“, a to více vládní než
samosprávné. Pod první instancí krajského úřa-
du a zemského gubernia měl organizovaný magi-
strát v užším okrsku, touž politickou a soudní
kompetenci, jakou má dnes v širším obvodu o-
kresní úřad, a okresní soud.

Magistrátní agenda vedla trojčlenná městská
rada se syndikem a purkmistrem v čele. O každé
z těch pěti míst bylo nutno se u vlády ucházet
s vysvědčením volitelnosti, jež vystavoval krajský úřad.
Ze schválených kompetentů volilo pak 20 obecních voli-
telů: syndika a radní na doživotí, purkmistra na 4
léta. K poradám se scházel magistrát jednou za tý-
den. Podružné místo zaujímal čas od času výbor, sá-
mosprávně volený od obce s, potvrzením **uničovská**
ko vrchnosti. Skládal se původně ze sedmi, pozdě-
ji z 12 členů, z nichžto po každé dva měli býti pří-
tomni poradám nadřízeného magistrátu.

Místo syndika zastával v letech 1826-1845
uničovský rodák Josef Mück s platem 500 zlatých.
Purkmistrem od roku 1834 byl do své smrti (1847)
Vincenc Schönhöffer z čísla 171 v Kostešní ulici.
Měl ve svém domě obchod smíšeným zbožím, jedi-
ný to křesťanský obchod toho druhu v městě, ži-
dovských obchodů smíšeným a střízným zbožím
bylo tehda 11 (5+6). Pro dnešní pamětníky byl!
Vincenc dědem Rudolfa Schönhöffera z vynejší-
ho čísla 48, jako byl Vincencův bratr Jan z čísla

172 dědem **Josefa Schönböffera**, majitele od roku 1862 čísla 15.

Po **stránce populační** se město tehdy pážným tempem zvedalo a šířilo, jmenovitě od roku 1828, kdy se mu po dokončení "**císařské**" silnice otevřely dveře a okna do světa. Počet domů v Laštích dostoupil roku 1840 čísla 284 a počet obyvatelstva čísla 2380 du. ší. V březnu 1829 byl odevzdán svým účelům **nový chudobinec** na čísle 219 k umístění čtyř spí-tálníků. Tehož roku 1829 postavila soukromá společ-nost 21 měšťanů na **Lušti** místo bývalé dřevěné bou-dy **novou, větší střešnici**, prozatím, zase jen dře-věnou. Ta se však bled v noci 25. června stala obě-tí zlomyslně založeného požáru.

Roku 1839 se právopřecní měšťané po dlouhých přitazích a náhodných urgenci se strany magistrátu usnesli, zbudovat místo dosadního zchátralého pivovaru na rínce **pivovar nový**. Obec jim na ten účel prodala v Hradské ulici číslo 107, nedávno koupené a určené pro stavbu kasárny. V těch místech byl v létě ro-ku 1842 dostavěn nový pivovar, načež v říjnu téhož roku byl starý pivovar s náměstí odklizen.

Hlavně tyto momenty byly dojista se živým zájmem sledovány nad kolébkou malického **Jana Havelky** v zátiší čísla 194 pod Střešnicí, pro kterouž jeho otec mezi jinou práci maloval a dodával **ozdobné terče**, každý rok jeden nový k slavnostní králoštelbě. Male-mu Janovi zůstalo to všechno jen v dětském podvědo-mí. Žetelněji mu mohlo v paměti utkvět, že se 24. srp-na 1845 **slavnostně zahajovala jízda po železné dráze z Olomouce k České Třebové**. Někdy v ony dny asi kupovali rodiče svému synkovi, jenž měl od loňska na kolébce **bratra Karlicka** (zemřel 1862), nové šaty do školy.

V **budově místní školy, nově postavené roku 1834**, byly tehdy dvě učebny: jedna pro nižší, druhá pro vyšší třídu. Mimo z Laštích chodily do obou děti též ze Zádlovic a z Obectova. Roku 1845, kdy se začal učit prvorozenec Havelkův Jan, bylo tam ve škole c-celkem 327 žáků. Seděl tam bystroduchý Jeníček v první třídě upředu mezi 210 školáky, jež vyučoval **Ignác Kubiček** se svým tehdy 18letým synem **Leopoldem**, jakožto pomocníkem. V druhé třídě učil 117 žáků pan rektor **František Golda** s jiným

pomocníkem. Ze známějších chlapců tam chodil synek tkalce z čísla 43 **Libor Scholz**, o 4 leta starší než Jan Havelka. Psal se později **Solz** a proslul v duchovní správě města Hranic jako zakladatel tmejší Občanské besedy a jako odborný spisovatel včelařský.

Jiný rodák loštický z rinkovního domu čísla 117 (narozený roku 1820) **František Heidenreich**, upřímný národovec, byl od roku 1860 do své smrti, zemřel roku 1874, kancléřem arcibiskupské konsistoře v Olomouci. Havelka na něho za těch dob vděčně vzpomínal.

V takové podobě padaly předběžné svíty z roku 1848 do dětské duše Jana Havelky. Byly to svíty nového údobí dějin, v němžto se vyplnilo Kollárovo: „Co sto věků bludných hodlalo, zvrtně doba.“

Havelkovy oslavy dříve.

Již dříve vzpomínali loštičtí občané na svého slavného rodáka Jana Havelku. Zvláště v roce při 50. výročí jeho úmrtí 5. XI. 1936 a 21. XI. 1939 při 100. výročí jeho narození byly oslavy velice zdařilé. Obě oslavy pořádala městská rada s místní osvětovou komisí. Pořad vzpomínkových večerů byl následující: (Obě oslavy byly v kině)

5. XI. 1936. 1. Zahájení, starosta města František Nešpadek. 2. Mužský sbor „Moravě.“ 3. Slavnostní řeč, Dr. Richard Fischer. 4. Mužský sbor „Věno“ a 5. Mužský sbor „Slava Tobě.“

21. XI. 1939. 1. Zahájení, starosta města František Pokorný. 2. Nešvera - Havelka: „Moravěno.“ Mužský sbor. 3. Slavnostní řeč Dr. Jana Kühndela z Prostějova. 4. Z. Fibich: Selanka. Pienné; Serenáda. Houslové solo s doprovodem klavíru. 5. B. Smetana: Západ. Ženský sbor.

Kronikář Jaromír Oštládal nemohl pro churavost provést včas a plynule zápisy do kroniky za období od roku 1956.

Usnesením rady MNV ze dne 13. listopadu 1962 byl vedením obecní kroniky pověřen nový kronikář František Pokorný.

Životopisná data nového kronikáře:

Narodil jsem se dne 23. října 1893 v malé vesničce na Českomoravské vysočině v Ostašově, okres Přebíč.

Obecnou školu jsem navštěvoval v Petrávkách. V letech 1907 - 1915 jsem studoval na gymnasiu v Přebíči, kde jsem v červnu 1915 vykonal maturitní zkoušku. Dne 1. prosince 1915 jsem nastoupil místo výpomocného učitele na dvojtřídní obecní škole v Bušíně na okrese zábrzežském. Dne 11. února 1917 jsem nastoupil vojeaskou službu, ze které jsem se vrátil v listopadu 1918. Byl jsem pak ustanoven učitelem na obecní škole v Zábřeze. Dnem 15. října 1919 jsem byl přeložen na obecnou školu v Lošticích. V roce 1925 jsem vykonal odbornou zkoušku z matematiky a kreslení. Vyučoval jsem pak na měšťanských školách v Lošticích jako učitel a od 1. dubna 1942 jako ředitel až do odchodu do důchodu 1. září 1956.

V Lošticích jsem se účastnil kulturního života jako vzdělavatel Sokola, jako režisér Jednoty divadelních ochotníků a Dělnického kroužku Pokrok. V letech 1925-1938 jsem zastával funkci knihovníka městské knihovny.

Od roku 1922 jsem byl členem Sociálně demokratické strany a zastával v ní funkci předsedy místní organizace od roku 1923 až do jejího sloučení se stranou komunistickou v roce 1948.

Při volbách r. 1932 jsem byl zvolen členem městské rady a od srpna 1938 jsem zastával funkci starosty města až do zatčení gestapem 7. března 1944.

Pro odbojovou činnost jsem byl vězněn v Olomouci, v Brně - Kounicových kolejích, ve Vratislavi a v káznici ve Waldheimu. Vrátil jsem se domů 14. května 1945.

Od 1. listopadu 1945 do dubna 1954 jsem vykonával funkci předsedy MNV.

1956 -
1959

I. Správa obce

Během roku 1957 vedl správu obce místní národní výbor v tom složení, jak byl zvolen ve volbách v roce 1954.

V květnu 1957 byla provedena volba nového národního výboru a byli zvoleni tyto členové :

Blážek Josef
Brokl Vladimír
Červinka Miloš
Červinková Marie
Čhrenberger František
Fuzek Ladislav
Feisler Jan
Brygar František
Kledešnický Vlastimil
Jarmar Miroslav
Jásek Alois
Jáček Jan
Kindl Vladimír
Klaip Miroslav
Komárek Miroslav
Malík Augustin
Mazánek Josef
Muzikant Jan
Rozsypal Josef
Šarčková Anna
Šafář Bohumil
Špička Eduard
Šulák Josef
Veverka Alois
Weiser Jan
Weisgrova Anna
Žaráhal Josef

Ustavující schůze se konala 28. května 1957 a na ní byli zvoleni tyto funkcionáři :

Předseda :	Vladimír Brokl
Náměstek předsedy :	Eduard Špička
Tajemník MNV :	František Brygar

Členové rady MNV: Marie Červinková
 Vlastislav Heidenreich
 Jaroslav Klein
 Jan Muzikant
 Anna Weisgerová
 Josef Zdráhal

Současně byly zřízeny komise a předsedy jednotlivých komisí byli zvoleni:

komise zemědělská:	Marie Červinková
• školská	Jaroslav Klein
• finanční	Miloš Červinka
• bytová	Eduard Špička
• sociální a zdravotní	Jan Beisler
• pro výstavbu	Josef Rozsypal
• pro obchod	František Černýberger
• místní hospodář	Josef Zdráhal
• bezpečnostní	Bohumil Šafář
• trestní	Ladislav Funeš

Na ustavující schůzi byl schválen výhledový plán úkolů na nastávající funkční období:

1. Rozvoj a zvyšování zemědělské výroby
2. Rozšiřování služeb místního hospodářství
3. Plánovitá údržba a výstavba bytových jednotek
4. Zajištění finančních prostředků a jejich rozmanování z místních zdrojů
5. Kontrola zásobování obyvatelstva
6. Zlepšení zdravotnických zařízení a zvýšení zdravotní péče
7. Stálý kulturní rozkvět
8. Zabezpečení příznivých podmínek pro plnění státního plánu národního hospodářství
9. Ochrana budovatelské práce před vnějšími i vnitřními nepřáteli a všestranné zajišťování bezpečnosti republiky
10. Svědomité zachovávání zákonů

Zatím co ostatní body výhledového plánu, byly v tomto období sledovány, jen občasně a celkem bez výrazných zásahů, věnoval místní národní výbor a především jeho rada místní, morální a soustavnou péči a pomoc především zabezpečování a rozvoji zemědělské výroby, dále pak rozšiřování služeb místního hospodářství a kontrole zásobování obyvatelstva, jak to bylo v souladu se stupněm vývoje naší společnosti.

O rozvoji a zvyšování zemědělské výroby, jednaly orgány místního národního výboru téměř ve všech schůzích rady i pléna MNV, kde zástupce JLD podával pravidelně zprávy o postupu práce a plnění dodávkových úkolů.

Jako červená, nit táhne se, zápisy o schůzích rady i pléna starost a péče o rozšíření členské a půdní základny JLD. Je to důsledek té skutečnosti, že v tomto období se dovršuje v našem městě, socialisace zemědělství a je třeba konstatovat, že funkcionáři MNV svůj úkol v této věci splnili dobře, a až při tom použili násilných metod.

Ještě před volbou nového národního výboru přijalo plenum MNV dne 6. května 1957 úkol, aby půdní základna JLD byla ještě do voleb rozšířena o 40 ha.

Úkol nebyl splněn a proto na schůzi pléna nového MNV 25. června 1957 byla utvořena skupina, která bude řídit získávací akci v náboru do JLD.

Rada MNV 2.7.1957 :

Na základě úkolu, vzneseného na radu MNV radou ONV rozšířit v tomto roce půdní základnu o 150 ha usneseno svolat na 4.7.1957 společnou schůzi rady MNV, zemědělské komise a 14 zemědělců a projednat s nimi vstup do JLD.

Rada MNV 9.7.1957 :

Konstatováno, že do schůze se dostavilo pouze 10 zemědělců a ani u těchto nebylo dosaženo kladných výsledků.

Plenum MNV 27.8.1957 :

Předseda s. Brokl oznamuje, že za účelem rozšíření členské základny JLD bylo již konáno několik schůzek a včera vřejná schůze zemědělců za přítomnosti předsedy ONV s. Jas. Lazníka. Kladného výsledku nebylo dosaženo, v náboru bude však pokračováno a pro agitaci zůstane v Lošticích agitáční skupina ONV, která za pomoci členů MNV se bude snažit situaci rozřešit.

Rada MNV 3. 9. 1957 :

Předseda s. Brokl oznamuje, že do dnešní schůze byli na 20 hodin pozváni nákteří zemědělci k dalšímu jednání o vstupu do JLD.

Rozhovor se konal po ukončení schůze rady MNV

Rada MNV 10.9.1957 :

S. Brokl oznamuje, že na dnešní den je opět pozváno 11 zemědělců k jednání o vstupu do JLD.

Do schůze se dostavila na pozvání předsedkyně Výboru žen s. Marie Jurčová. S. Brokl ji informuje o dosavadním náboru do JLD a žádá, aby se VŽ do náboru, také, zapojil. S. Jurčová ochotně přislubuje pomoc a za tím účelem, svolá ještě tento týden schůzi žen, kde si rozdělí úkoly.

Po skončení schůze bylo pokračováno v pohovorech se zemědělci o vstupu do JLD.

Rada MNV 17. 9. 1957 :

S. Brokl oznamuje, že došlo konečně k rozšíření členské základny JLD. Do JLD vstoupilo 42 zemědělců s celkovou výměrou 208 ha půdy. S. Brokl dále zdůrazňuje, že rada MNV bude muset JLD pomáhat tak, aby JLD vykazovalo dále alespoň takové výsledky jako dosud. Běhovátko bude ihned provedena HTUP - hospodářsko-technická úprava půdy, ustavena komise pro tuto úpravu ve složení: Frant. Brygar, Jan Červinka, Jan Rosulek, Jan Konečný.

Plenum MNV 26.11.1957 :

S. Jan Červinka oznamuje, že bude snahou celého družstva dosáhnout, v příštím roce při značně rozšířené členské a půdní základně udržet výrobu zemědělských produktů alespoň na stejné úrovni jako v tomto roce a tuto v dalších letech zvyšovat.

Rada MNV 28.1.1958 :

Rada ONV uložila naší obci získat do JLD v roce 1958 dalších 60 ha půdy. Usneseno zařadit tento úkol do akčního programového plánu a projednat zajištění úkolu v zemědělské komisi a s představenstvem JLD.

Rada MNV 20.2.1958 :

Projednána přípis všeobecného odboru rady ONV v Lá-
březe týkající se dalšího postupu socialisace zemědělství a u-
sneseno následující :

Z řad členů MNV jmenování jako agitátorů tyto členo-
vé : Mil. Jarmar, Alois Jasek, Anna Smrčková, Eduard Špička, Josef
Zdráhal, Vladimír Brokl.

JLD jmenuje do agitáčního sboru 3 členy ; VŽ 2 členky,
MVNf 4 členy, patronátní závod Jesenické dřevářské závody
2 členy.

Vedením agitáční skupiny jest okresním národním
výborem jmenován s. Bohuslav Ošťádal.

Rada MNV 15.4.1958 :

J. Jan Červinka oznamuje, že při HTÚP převzalo JLD všechny obecní pozemky, do obhospodařování. Tyto měli v nájmu všichni drobní držitelé půdy a nyní v mnoha případech žádají, aby jim byly pozemky ponechány. Usneseno půdu již znovu nedrobit a vyřešit pro letošní rok několik případů, kde mají dosavadní držitelé pozemků zaseto od podzimu.

Plenum MNV 27.5.1958 :

Hodnocení dosavadního náboru do JLD
J. Bšádal oznamuje, že byly prováděny besedy se zemědělci na MNV, zatím však bezvýsledně. Bude nutné, aby mohli všichni členové MNV a společně s pracovníky NF navštívit dosud soukromně hospodařící zemědělce a tyto přesvědčovali o výhodách společného hospodaření.

Plenum MNV 24.6.1958 :

Současná situace v JLD. J. Jos. Zarábal zdůrazňuje nutnost dalšího náboru do JLD a doporučuje tento urychleně provést.

Rada MNV 1.7.1958 :

Usneseno, že 3.7. bude prováděno podpisování rozpisových sumářů zároveň s pohovorem vstupu do JLD.

Rada MNV 8.7.1958 :

Nábor do JLD byl proveden. Do JLD přistoupili pouze 3 drobní zemědělci Alois Mazánek, Alois Fichg a Bohumil Weidinger.

Rada MNV 26.8.1958 :

Rozšíření členské základny JLD:
J. Brokl informuje o dnešním aktivu předsedy MNV JLD, kde byla tato otázka rozebrána a uloženo provést ještě před setím další přesvědčovací akci u dosud soukromně hospodařících zemědělců.

Usneseno vztá zemědělce jednotlivě na MNV k pohovoru ještě v tomto týdnu. Pohovora se účastní: Vladimír Brokl, Jan Červinka, František Linhart, Bohuslav Bšádal, Al. Konečný, Josef Zarábal, František Brygler, Jaroslav Klein, Bohumil Šofr.

Rada MNV 2.9.1958 :

J. Brokl informuje o výsledku pohovorů s drobnými ze-

mědělci, kteří dosud obhospodařují ornou půdu. Pohovory byly provedeny v pátek a v sobotu. Do JZD byli získáni 3 drobní zemědělci s výměrou 2,71 ha půdy. Dalšíh asi 13 ha půdy bylo JZD předáno, aniž dosavadní obdělavatelé se stávají členy družstva. S 3 dalšími zemědělci, kteří dosud stojí mimo JZD, bude jednáno později, jakmile budou známy podmínky pro další HTÚP.

Plenum MNV 24. 2. 1959 :

Ukládá se radě MNV, aby do konce března připravila provedla novou náborovou akci pro rozšíření členské a půdní základny JZD.

Rada MNV 3. 3. 1959 :

Byly ustaveny dvě skupiny agitátorů k návštěvě zbývajících 4 zemědělců. Drobní zemědělci jsou postupně zváni na MNV, kde je s nimi hovořeno. Tímto způsobem získáno dosud 10 ha půdy, většinou bez členské základny.

Rada MNV 19. 5. 1959 :

Dnešního dne bylo opět pokračováno v pohovorech se zemědělci. Bylo hovořeno s 35 držiteli půdy a získáno pak ze 1,48 ha půdy od 7 zemědělců.

Prověrka práce MNV za rok 1958 :

Jako významný úspěch se hodnotí rozšíření půdní základny JZD ze 130 ha na 420 ha a členská základna ze 42 na 120 členů. Tím bylo dosaženo takové převahy socialistického sektoru v zemědělství, že soukromé hospodaření na zemědělské půdě se stalo již bezvýznamnou složkou, zejména proto, že se jedná převážně o drobné držitele půdy.

Na tomto úspěchu se podíleli vedle stranických funkcionářů velkou měrou všichni členové MNV, zejména pak členové rady. Právě je nutno podotknout, že na každý člen MNV pochopil dobře význam socialisace a vůbec usnesení XI. sjezdu KSČ.

Socializace není dosud dokončena a bude věci předavšín členů MNV, aby společnou snahou a prací se podařilo získat pro socialistický sektor všechnu vhodnou půdu.

Rada MNV 10. 2. 1959 :

Podle usnesení rady ONV máme v tomto roce získat do JZD dalších 70 ha půdy a to do IV. sjezdu JZD.

Podle předběžného průzkumu máme však k socia-

zaci jen asi 25 ha. Aby úkol mohl být splněn, bude nutno zaměřit se i na nejdrobnější držitele půdy.

Plenum MNV 30. 6. 1959 :

Ukládá se zemědělské komisi a radě MNV, aby poskytla JSD pomoc při dokončení socializace zemědělství v roce 1959.

Rada MNV 7. 7. 1959 :

K dokončení socializace zemědělství usnáseno, že zítra budou pozváni k pohovoru 4 zbývající větší zemědělci. Jednání se účastní s. Brokl a Brygar za MNV a Jan Červinka a Jan Muzi kant za JSD.

Rada MNV 14. 7. 1959 :

V akci dokončení socializace zemědělství nabylo opět dosaženo žádného výsledku.

Plenum MNV 28. 7. 1959 :

Výsledky socializace zemědělství za 1. pololetí 1959. J. Boř. Ošťádal referuje, že do konce července t.r. málo byt do JSD získáno 69 ha půdy, čímž by byla socializace zemědělství v Lošticích vyřešena. Přes vaškeré úsilí, které na tomto úseku bylo vynaloženo, podařilo se získat pouze 19 ha a to od 44 drobných zemědělců, z nichž 3 vstoupili do JSD jako členové.

Z diskuse vyplynulo, aby rada MNV zajistila dokončení socializace za pomoci všech masových organizací.

Rada MNV 4. 8. 1959 :

Usnáseno zvýšit přesvědčovací kampaň k dokončení socializace zemědělství a k tomu se svolá na čtvrtek 6. srpna akční výborů všech masových organizací, kde budou rozděleny úkoly.

Rada MNV 1. 9. 1959 :

Usnáseno, že při rozpisu zemědělské výroby a výkupu na rok 1960 budou úkoly s jednotlivými zemědělci projednány následovně: V pátek 4. 9. dopoledne se 4 většími zemědělci a v sobotu dopoledne s ostatními. Při tom bude s nimi opět hovořeno o vstupu do JSD. Jednání se účastní s. Brokl, Brygar a Červinka.

Plenum MNV 29. 12. 1959 :

Projednání sloučení JSD Loštice s JSD Žadlovice.

S. Jan Červinka referuje o dosavadním jednání v záležitosti sloučení obou družstev. Již při projednávání diskusního příspěvku předsedanta republiky s. Aní. Novotného na zasedání OV KSČ bylo v Žadlovicích usnáveno požádat OV KSČ o souhlas ke sloučení JZD Žadlovice a JZD Loštice. Na základě toho sešla se v Žadlovicích strana-
nická schůze funkcionářů z Loštic a Žadlovic s přizváním zástupců OV KSČ a ONV, kde sloučení družstev bylo schváleno. Členské schůze JZD se k tomu rovněž kladně vyjádřily. Také byl již uskutečněn před-
běžný průzkum v JZD Žadlovice a bylo shledáno, že situace v JZD Žadlovice je celkem dobrá. Zásady dobytka jsou v souladu s plá-
nem a také fond krmiv je dostatečný. Raní proto se strany Lo-
štic domnívají, aby proti sloučení byly nějaké výhrady. S vypracováním výhledového plánu nebylo dosud započato, poněvadž
bylo zjištěno, že okres plánuje sloučení ještě také s Palonínem a proto bylo již také navázáno spojení s Palonínem
po strapičské lince a bylo dosaženo dohody. Žít se koná
v Paloníně členská schůze JZD, kde se má o sloučení rozhodnout.

S. Brokl k tomu oznamuje, že Žadlovicé žádají slou-
čení s Lošticami i po linii národních výborů.

Schváleno jednomyslně sloučení JZD i MNV Loštice a Žadlovic.

Předběžně schváleno i sloučení s Palonínem, vy-
sloví-li Palonín s tím souhlas.

Rozšiřování služeb místního hospodářství

Také rozšiřování služeb místního hospodářství věnoval MNV
v tomto období soustavnou pozornost.

Rada MNV 15.1.1957 :

Schváleno, aby Komunální služby zařídily odvoz popela.

Provedení tohoto úkolu urguje rada MNV ve své schůzi 16.4.1957.

Toho opatření bylo v roce 1957 uskutečněno. Komunální
služby opatřily popelnice a zapůjčily je domácnostem i podnikům
za poplatek 12 Kčs ročně. Odvoz popela prováděly KS na otevřené ná-
ce komunálního traktoru.

Náklad na odvoz, který se prováděl v zimním období 1x
týdně, v letním období 1x za 14 dní, hradí místní národní výbor.
V důsledku toho vzrostla položka na čištění obce z částky 9700 Kčs
v roce 1956 na 15609 Kčs v roce 1957 a na částku přes 20000 Kčs
v roce 1958.

Po začlenění řemeslných živností do průmyslových nebo komunálních podniků, nastaly určité potíže při zajišťování služeb obyvatelstvu. Místní národní výbor učinil tedy dobře, když na přední místo svého výhledového plánu zařadil úkol rozšířit služby místního hospodářství.

Ve schůzi rady MNV 11.3.1958 bylo usneseno, aby bylo zřízeno stavební údržbové středisko a jeho zřízením pověřeny komunální služby. Nábor zedníků - důchodců provede MNV společně s vedoucím Komunálních služeb.

Tohoto opatření bylo ve schůzi rady 18.3.1958 zmíněno na základě pokynů odboru rady ONV v tom smyslu, že středisko bude zřízeno jako drobná provozovna při MNV a budou v ní soustředěni zedníci, tesaři, elektrikomontéři, vodoinstalatéři a studnaři, případně další odvětví podle vyskytnuvší se potřeby. Do tohoto střediska budou zapojeni důchodci, dále brigádníci po svém státlém zaměstnání.

Vedoucím stavebního údržbového střediska byl jmenován Zdeněk Kaslar.

Aby bylo zastaveno fušerství, bylo vyhlášeno rozhlásem, že každý, kdo chce provádět některé služby obyvatelstvu, má možnost se zapojit buď do Komunálních služeb nebo do drobné provozovny MNV.

V době do 1.7.1958 se o zapojení do drobných provozoven přihlásili :

stolaři : Josef Hlaváček a Josef Vodička

řvadlany: Zdenka Šenková, Aloisie Urbanová, Bratři Fischerovi, Marie Vodičková

krajci : Josef Droubák, Bohuslav Nasadil

elektrikomontér: Jan Jahoda

fotograf : Karel Krotol, Jaroslav Reif

pořez dřeva: Štěpán Hakala, Jindřich Gappert,

Jan Švec

Že drobné provozovny dobře sloužily obyvatelstvu, je vidět z jejich hospodářských výsledků.

Údržbářské středisko stavební zahájilo provoz 1. května, provozovna fotografická 1. července, švadlany a krejčí 15. července 1958. Na podzim přešla do správy drobných provozoven také výroba ne-
kvašených ovocných šťáv, kterou v minulých letech spravoval místní lihovar.

Hospodářské výsledky drobných provozoven:

		Příjem:	Vydání:	Zůstatek:
Stavební středisko	1958	233.230	229.800	3.430
	1959	517.591	445.752	71.839
Švadlany a krejčí	1958	6.450	5.180	1.270
	1959	16.411	13.873	2.538
Fotostředisko	1958	1.516	1.367	149
	1959	9.433	7.500	1.933
Výroba šťáv	1958	126.655	71.575	55.080
	1959	60.375	60.375	-

Zásobovací situace.

Další pravidelnou starostí MNV byla péče o zlepše-
ní zásobovací situace v obci. V tomto období se projeví-
ly některé obtíže v zásobování obyvatelstva jak základními
potravinami tak i některými druhy průmyslového zboží.
Situace byla tím obtížnější, že distribuční podnik Jednota
nedokázal zásobování prodejem organizačně dostatečně
zvládnout a proto se projevovaly značné rozdíly v záso-
bování a sousední Mohelnice, kde distribuci řídil státní
obchod.

Z toho důvodu se rada i plénum MNV všemožně

snažily dosáhnout toho, aby Loštice byly začleněny do sféry státního maloobchodu. Tato záležitost byla podobně jako starost o rozvoj JSD trvalou náplní schůzí všech orgánů MNV.

Rada MNV 16. 4. 1957 :

Rada ONV oznamuje, že naše žádost o státní maloobchod bude prosazována na ministerstvu, poněvadž na KNV byl náš požadavek zamítnut.

Rada MNV 7. 5. 1957 :

Odbor pro obchod rady ONV oznamuje, že v tomto týdnu provádě ministerstvo vnitřního obchodu průzkum v lošticích k naší žádosti o převzetí loštic do sféry státního maloobchodu.

Rada MNV 21. 5. 1957 :

J. Brokl oznamuje, že minulý týden byli v Lošticích zástupci Ústředního svazu spotřebních družstev a zástupci ministerstva vnitřního obchodu ve věci naší žádosti o státní maloobchod. Oznamili, že pro příští rok nepřichází naše žádost v úvahu z toho důvodu, že byla pozdě podána. Po stránce zásobování loštic slíbují napravi.

Po diskusi usneseno požádat s. Anželku Kodjovou - Spurnou, poslankyni Národního shromáždění za náš okres, o pomoc v této věci.

Rada MNV 23. 7. 1957 :

J. Brokl oznamuje, že dnes se konalo přešetření naší žádosti o začlenění Loštic do sféry státního maloobchodu. Byli přítomni zástupci ministerstva vnitřního obchodu, KNV, ONV, Ústředního svazu spotřebních družstev a zástupci Jednoty. Definitace nepřichází vůbec v úvahu. Závěrem dohodnuto, že zástupci Jednoty se dostaví do zasedání MNV dne 30. 7. 1957, kde bude otázka distribuce projednávána.

Plenum MNV 27. 7. 1957 :

Zásobovací situace v lošticích a činnost Jednoty. K tomuto bodu se dostavili : Vedoucí odboru pro obchod rady ONV, v Zábřezí s. Horvát, zástupci Jednoty s. Hausknecht, Lívňý a Rozsival.

Br. Ehrenberger podal krátkou zprávu o zásobovací situaci, z níž je zřejmé, že zásobování Loštice je stále nedostatečné. Hlavní závady jsou: velmi špatná jakost chleba a pečiva, nedostatek ovoce a zeleniny, naprostý nedostatek stavebnin, malý výběr sezonních oděvů a prádla a stále se opakující nedostatek masa.

S. Brokl informuje o jednání se zástupci ministerstva, KNV, ONV a družstevních složek.

V diskusi kritizuje br. Mazánek velkoobchod ovocem a zeleninou pro nepravděbný rozvoj a hlavně proto, že mají naprosto nedostačující a navyhkovující sklady, zelenina se tam znehodnocuje a na prodejny pak přijde ve špatném stavu.

V další diskusi se vystřídalo 12 členů MNV a ostatních přítomných. Diskusní příspěvky se týkaly zlepšení jakosti chleba a pečiva a velmi špatně vybavené pekárny v Moravčanech, dále nedostatečného zásobování stavebninami. Bylo poukazováno také na to, že jednoty v jiných okresech jsou zásobovány daleko lépe. Dále bylo žádáno, aby jednoty ztížila odfadací lavičky před pulty v prodávárnách, koše před cukrárnami a prodejny nanuků a dala do prodeje dostatek kaší na rohlíky. Dále byla kritizována špatná jakost masa a masných výrobků.

S. Horvát zdůvodňuje nedostatek masa pomalým postupem socializace zemědělství. Fondy masa nestačí a státní maloobchod má v tomto odvětví ještě větší potíže než jednoty. Loštice jsou v jednotě přefacovány, takže nedostatek masa by se neměl vyskytovat. Špatnou jakost masa zdůvodňuje malý počet lednic.

Pro zlepšení jakosti chleba bylo provedeno již mnoho zásahů, stížností se však stále opakují. Hlavní vina je v nekvalitních lidech v pekárně. Jsou předpoklady, že se brzy v dohledné době adaptovat větší pekárna na okrese, čímž by se situace značně zlepšila.

Zeleniny se jví stále nedostatek, jakost zaviihují špatné sklady a také špatné kadrové opázení. Uvažuje se o výměně na vádoucích místech. Příštím rokem bude adaptován nový sklad. Zlepšení pro tento rok nelze slibovat.

Ve stávkárnách je nedostatek celostátní a v přidělech nejsou loštice zkracovány.

Pokud se týká vybavení prodejen a ostatních závad, bude snahou Jednoty tyto v nejkratší době odstranit.

S. Hausenecht doplnil vývozy s. Horváta. Nedostatky v moravičanské pekárně jsou jednotě známy. Budou odstraněny během měsíce září. Pokud se týká přidělování zboží, nejsou Loštice nikde zkracovány, naopak spíše preferovány. Žádá, aby MNV vyslal delegaci do Jednoty k prozkoumání rozdělovníků všehorého zboží. Zároveň pak žádá MNV a celou veřejnost o spolupráci a se strany Jednoty slibuje častější styk.

Na návrh s. Prokla usneseno, že do příští schůze budou, pozváni pekáři z Moravičan, kde s nimi bude jednáno o zlepšení kvality chleba a pečiva.

Zlepšování zásopování obyvatelstva bylo dále s úspěchem sledováno jak radou tak i plénem MNV.

Změna v územním obvodu obce

Občané osady MARKRABKA projevili zájem, aby osada byla připojena k Lošticím. Doposud byla tato osada součástí obce Pavlova.

Místní národní výbor v Pavlově proti žádané změně nemal námitak. Okresní národní výbor v Lá-
březe výnosem ze dne 14. 3. 1958 připojení Markrabky k Lošticím schválil.

Rozšíření pravomoci MNV

Urámcí zvýšení pravomoci MNV předal okresní národní výbor místnímu národnímu výboru vedení osobní agendy zaměstnanců.

Rozhodnutím ONV v Zábřezě byla rozšířena také pravomoc MNV ve věcech stavebních. Komise pro výstavbu při MNV projednává nyní žádosti o povolení menších stavebních akcí a předkládá radě MNV návrh na povolení, případně zamítnutí staveb.

Na návrh odboru pro vnitřní věci rady ONV v Zábřezě byl matriční obvod Moravičany přičleněn k matričnímu obvodu Lostice.

Okresní národní výbor v Zábřezě podal v roce 1957 převzít archivní materiál uložený u zdejšího MNV pro okresní archiv v Zábřezě. Rada MNV požádala, aby archiv byl ponechán v Losticích, protože byl v roce 1940 odborně uspořádán Jiřím Radimským, tehdy studujícím kulturní historie na universitě v Brně. Po završení vysokých škol okupantů byl Jiří Radimský přechodně zaměstnán u zdejšího městského úřadu. Nyní je správcem archivu v Brně. - Po delším vyjednávání dal ONV souhlas k tomu, aby archiv byl v Losticích ponechán a aby v něm byly uloženy také nejdůležitější spisové fondy z okolních obcí.

Výsledky finančního hospodaření

MNV

	1956	1957	1958	1959
Příjmy:				
celkový příjem	745 722	878 226	1 006 064	883 712
Z toho větší položky:				
Daň domovní	128 305	124 582	114 053	110 658
Poplatky z hosp. zvířat	17 498	18 036	14 887	14 746
Betónové a stavné ve školách	89 168	103 676	117 027	129 727
Dávový zisk KŠ	-	152 000	199 834	186 400
Místní příspěvky	414 000	280 000	341 000	51 000

	1956	1957	1958	1959
<i>Výdaje:</i>				
<i>Celkové výdaje</i>	730 200	778 240	918 981	793 909
<i>Z toho větší položky:</i>				
<i>Komunikace</i>	28 098	33 125	27 016	29 586
<i>Čištění obce</i>	9 705	15 609	20 001	18 560
<i>Akce „Z“</i>	80 000	100 159	64 320	85 807
<i>Obytné domy</i>	102 480	68 739	310 469	40 472
<i>Matějská škola</i>	13 014	12 568	9 243	9 077
<i>Základní devítiletá škola</i>	121 600	146 041	84 509	70 103
<i>Školní jídelna</i>	140 300	129 367	133 642	148 510
<i>Generální opravy:</i>				
<i>Obytné domy</i>		32 770	288 916	
<i>Základní devítiletá škola</i>		93 156	22 289	
<i>Ladnice</i>		29 547	25 978	

II. Výstavba

Generální oprava domu čp. 72

V roce 1956 bylo započato s generální opravou domu čp. 72. Stavba byla dokončena v roce 1958 náklady 320 000 Kčs.

Za starého domu s klenutými místnostmi v přízemí a s mnoha tmavými zákoutími v celé budově byl vybudován dům se 4 moderně vybavenými byty. V přízemí bylo zřízeno zdravotní středisko zubní a lékařské pro II. zdravotní obvod.

Dům čp. 72 má pohnutou historii, ve které se výrazně odrážejí i osudy celého našeho města v několika posledních stolecích.

První písemný zápis o tomto domě je z roku 1614, kdy se uvádí jako majitel Tomáš Brtnicek. Tento dostal roku 1615 od svého otce jiný dům a to t.zv. rynekvní dům č. 50 a dům č. 70 prodal později a to roku 1624 Jakubu Strnadovi za 1000 štiřivců stříbra.

V pohnutých dobách války 30-leté utrpěly také ložnice

velké škody a to nejen na majetku, ale i na lidech. Dům čp.72 byl tehdy nejen zpusťoven, ale i zcela opuštěn, důkaz to, že ubylo značné obyvatelstva. Je to patrné ze zápisu z roku 1646, kdy se Michal Severa z Jaroměřic uchází u zdejší vrchnosti o přijetí v poddanství pro svého syna Jiřího.

Vrchnost jeho žádost příznivě vyřídila a v zápise o tom se píše :

My k jeho žádosti s vůlí a vědomím vrchnosti naší tak jsme učinili a Jiříka dle zřízení zemského v poddanost na grunty vrchnosti naší přijali a jemu dům rynekovní po nešťastíku Jakubu Štrnadovi prodali za 1000 hřiven. Vše poměvadž ten dům jakož i jiné při městečku od armády obojí nanajevš zplundrované a zpusťené jest, bez zadržanek se mu propouští."

Ale již po 4 letech, t.j. roku 1650 směřil Jiří Severa dům čp.72 za "starý rathaus" (čp.52) s Jiřím Sadovským ze Sloupna.

Jiří Sadovský na domě zůstal jen 1 rok. Dům byl po trně v tak špatném stavu, že oprava byla příliš nákladná a v městě bylo více opuštěných domů, takže si zájemci mohli vybrat.

V roce 1651 dostal tedy dům nového majitele. Byl jím Martin Stummer, jenž za švédských válek sloužil v císařské armádě jako rytmistr. Ale ani ten na domě nezůstal a roku 1652 jej opustil a převzal dům čp.88, který však rovněž v krátké době opustil.

Dům čp.72 zůstal pak po 11 let opuštěn.

Podle zápisu ze dne 15.prosince 1662 koupil rynekovní dům čp.72 — v zápise se označuje jako dům "štrnadovský od Martina Stummera zanechaný" — s povolením vrchnosti a vůlí všechnyj obce Jan Škokan (od roku 1666 radní písař) za 1000 hřiven. Poměvadž pak tyto grunty sčáz oheň a ruinu v zklázu najhlubší jest přišel, za všelike opravy na stavění se 200 hřiven upouští.

Při koupi se musil nový majitel zavázat, že dá hned dřevo vozit a na jaro stavěti bude. Že se tak stane, za to se musilo zaručit 6 hodnověrných soudců. Ale přes to zůstal patrně závazek nespínán, neboť po necelých 4 letech 30.4.1666 převzal dům za stejných podmínek Mikuláš Jilek, syn Pavla Jílka z č.56. Jen, jak

se zdá, hospodařil dobře, protože r. 1685 měl již za dům spole-
ceno 988 hřiven 24 groše.

V té době byly již válečné rány asi zhojeny, protože měšťané měli čas i chut k sousedským šarvát-
kám, jak je vidět ze zápisu o sporu tohoto majitele domu
č. 72 zmíněného Mikuláše Jílka. Jap se stal zatím význam-
ným občanem města a zastával úřad rychtáře. Byla to do-
bra rozvětvy a slávy, ale jistě také řevnivosti mezi výrob-
ními sdruženými té doby - cechy.

V roce 1688 se totiž Mikuláš Jílek neuctivě vyjádřil
o artikulech (stanovách) cechu lehcovského. Spor byl pro-
jednáván před městským právem a v zápise o tom se pra-
ví:

Kterak Mikuláš Jílek jsouce pod truňkem pja-
ké neslušně řeči protiv poctivému cechu lehcovskému
a artikulim mluviti se opovážil, jako by jejich artikule
někde na spravedlnosti (t.j. u šibenice) zakopané býti mě-
ly a při popravě vykopané a nalezené byly. Poctivý cech
nemohouce takového ponulování od něho snášeti a trpěti,
na něho při outadu jsou stížnost a žalobu vedli."

Spor skončil smírem, jak je poznamenáno v zá-
pise:

Mikuláš Jílek k porovnání přátelskému přivedl
a to na způsob takový, že v přítomnosti celého outa-
du s lidmi svými k tomu dožadovanými poctivého ce-
chu shromážděného v domě radním, rukou dánim se jest
odprosil a že aby mu to promínuto bylo, žádal. Což také
poctivý cech jemu promínut a odpustil, poněvadž opilstvím
se vymaloval, s prohlášením, že všechny za poctivé lidi
má a do nich, neb jejich artikuli za nic takového a ne-
poctivého neví, nemá a na časy budoucí míti nechce, než
všechno dobré a poctivé."

V rodině Jílkové zůstal dům po 200 let, i když se
měnila jména, jak dům dědily dcery.

Roku 1693 převzal dům Jan Kristof Lev z Kromě-
říže, manžel Jílkovy dcery Magdaleny. Byl trubačem oberšta
de la fosse z Lachovic. Později zastával místo písaře v La-
dovicích u Dokčovic z Červané Lhoty, v letech 1687-1689 byl
správcem statku lechovského.

V Loštčicích zastával úřad rychtáře r. 1695 a po několika let byl i purkmistrem. Při obnově úřadu 1705 si na něj obec stěžovala, že nepředkládá včas účty. K tomu přistoupila 1706 další stížnost, že za dobu svého purkmistrování nezapravit poplatek po 1 zlatém z 50 bečků vína, vyčepovaných v jeho domě. Tu stížnost podnítil nepokojný duch obce Martin Mareš. K objasnění té záležitosti byla na den 16. června 1706 svolána celá obec. Lev se do shromáždění dostavit nechtěl, takže jej musil rychtář násilím přivést. Bylo mu napočítáno nedoplatek 180 zlatých 24 krajcarů. Lev však prohlásil, že na to nic nedá a chtěl za shromáždění odejít. Proto mu bylo radikováno obecní vězení a když se protivil a „parirovati“ nechtěl, musil do vězení v poutech. Ačkoliv si hned též den stěžoval uničovské vrchnosti, zůstal ve vězení do 27. července, kdy se obci zavázal dvěma rukojmími, že částku uhradí.

Později byl rehabilitován a r. 1712 podává vrchnosti jako rychtář seznam „pokut od nezbedné a svévolné chýšky zdajíšho městečka, provozující počinu času vajsckání, kříky a jiné těm podobné nepřiležitosti a své naryčlosti sousedům“. Pokut uloženo v deseti případech po 30 krajcarech.

V rodině Lvově zůstal dům po více než 100 let. Přiznačně pro národnostní vývoj je, že poslední toho jména se již píše německým písmem jména Löw.

Roku 1806 se objevuje jméno manžela Vincencie Löwové Bartoloměj Fiala.

Posledními majiteli domu byli sourozenci Grossovi, polomci žida Josefa Grossa, zvaného přezdívkou „jopaš“. V roce 1938 a 1939 se Grossovi vystěhovali z republiky. Žili v Číně a Americe. Protože byli po roce 1945 nezvěstní, přišel dům do národní správy.

Přestavba městské střelnice

V roce 1958 projevilý Jesenické dřevařské závody zájem na koupi střelnice, kde by zřídily rekreační středisko a pionýrský tábor.

Střelnice byla v té době ve vlastnictví Jednoty, která převzala budovu od města, protože tam Jednota měla provozovnu pokostinství. Budova byla ve velmi špatném stavu a Jednota neměla možnost provést ani nejnútnejší opravy. Návrh Jesenických dřevařských závodů byl proto přijat jak se souhlasem Jednoty tak MNV a celé veřejnosti, protože toto řešení zaručovalo, že objekt bude tak nejlépe využit.

Historie střelnice je spjata s vývojem politických a národnostních poměrů v našem městě v 19. století.

Dekretem dvorní kancelář ze 4.9.1817 byly vydány instrukce pro zřizování a organizaci střeleckých spolků. Na základě dekretu určilo pak zamské gubernium v Brně, že také v Lošticích se má zříditi měšťanský ozbrojený sbor o 50 mužích. Sbor se ustavil r. 1824 a čítal zpočátku jen 28 zámožnějších občanů. Spolek podal 2. dubna 1824 magistrátu města Loštic žádost o povolení ke stavbě střelnice na obecním kopci Lušti.

Toto návrh bylo v oné době holé, jen tu a tam se udržovala zakrslá borovice. Od jara do zimy se tam pásly husy, kozy a krávy.

Magistrát žádosti vyhověl a tak na Lušti byla postavena malá dřevěná bouda, sloužící jen k výcviku ve střelbě.

Brzy však chtěl spolek postavit něco většího a obec mu propůjčila smlouvou ze dne 5. dubna 1836 půl měřice pozemku k tomuto účelu. Vlastnictví pozemku si obec ponechala a spolek platil 10 zlatých nájemného ročně.

R. 1839 přikročeno ke stavbě dřevěné budovy, ale sotva byla dokončena, již 25. června 1840 v noci o 2 hodiny vyhořela. Příčina požáru nebyla zjištěna, ale udržovala

se pověst, že požár byl založen ženami těch, kteří v nové hospodě pili a karbanili.

R. 1844 žádalo právnířeché měšťanstvo a střelecký spolek o povolání ke stavbě nové střelnice a o poskytnutí potřebného dřeva. Obecní výbor doporučil žádost úřednímu magistrátu k příznivému vyřízení. Ale trvalo to několik let, než byla žádost vyřízena. Mezitím se konaly na ten účel sbírky.

Ke stavbě bylo přikročeno až r. 1852. Jelikož se však stavba měla provést z tvrdého materiálu, byl rozpočet na stavbu tak vysoký, že se střelecký spolek nemohl stavbu odvést.

Dne 9. 7. 1852 podal Josef Molz obci žádost o odprodej pozemku na Lušti kde hodlá postavit novou střelnici. Obec mu přenechala 1 měřici pozemku. Molz se pustil do stavby, ale patrné mu došly finanční prostředky, protože již 10. 5. 1853 převzala obec od Molze rozestavěnou budovu a zaplatila Molzovi výlohy se stavbou dosud spojené.

Stavbu vedl zednický, a tesařský mistr Josef Nevrlý a již roku 1853 a ji dokončil nakladem 8 014 zlatých. Stavba byla obtížná, neboť na příklad vodu bylo nutno dovážet z řeky nahoru v bačkách.

Od 1. 2. 1854 byla střelnice již obydlena. Dostala popisné číslo 167 - číslo pivovaru na náměstí, který byl v té době zrušen a odstraněn.

Dle smlouvy ze dne 6. ledna, 1854, byla střelnice propachtována Josefu Molzovi za roční nájemné 100 zlatých. Kromě hostinských místností tam byl proslavný sál, za kterým byla menší místnost zvaná střelna. Sloužila členům střeleckého k cvičení ve střelbě. V pozdější době, v ní byly uskladněny kulisy rozkladacího jeviště, které se stavělo v sále na dřevěné podjím. V roce 1928 byla střelna přestavěna na stálé jeviště.

Nový hostinec se jen pomalu stával střediskem společenského života. Molz vydržel na střelnici jen rok a sám dal výpověď. Dne 13. 7. 1855 byla střelnice pronajata veřejnou dražbou zednickému mistru Jos. Nevrlému. Po 4 letech dána do nájmu Janu Drkošovi za 95 zlatých ročně.

Od r. 1860 byla střelnice pronajata Jos. Stenzlovi.

Ten se na střelnici udržel až do roku 1871. V té době se vyhroutily v loštických národnostní poměry a střelnice se stávala stále více doménou místních Němců, kteří tam jen neradi viděli příslušníky tak zv. slovanského obyvatelstva.

Když roku 1868 obecni výbor - tehdy německý - propagoval střelnici opět Jos. Slanzlovi za 146 zlatých, podalo proti tomu 32 občanů stížnost, že nebylo přihlášeno k nejvyššímu podání, která v částce 181 zlatých učinil František Opluštil, člena v rozkladu obecního výboru toto odivocnění:

Obec má střelnici zkušenost, že nelze brát zřetel jen na výši pachtovného, jelikož předchůdce Josefa Slanzla tak střelnici, znehodnotil a pak v noci z ní utáhl, že obec nemajíc jiného pachtyra, musila tam po dlouhou dobu udržovat hlídace. Tato zkušenost jakož i okolnost, že zdejší číla slovanská strana hlídci při každé příležitosti, využít střelnice pro své stranické účely, vedla umírněné obecní zastupitelstvo k tomu, aby se střelnice nedostala do takových rukou, že by se dnes nebo zítra z ní stalo rajdiště národnostních hranců. Při dnešním nacionálním švinu stává se blízkost takového vývoje nebezpečnou, zejména u nás, kde nelze čítati s inteligencí lidí, kteří po většině ani za humna loštic nepřišli a jsou proto přístupni švinu novici, zejména slovanských. Byl by tak zmaran účel střelnice, která byla zbudována, aby poskytl útulek střeleckému spolku s německým charakterem, jelikož není možno, aby tam byly dva spolky s různými tendencemi.

Zemský výbor pak stížnost českých měšťanů zapítl a tak byla střelnice nadále pronajímána přednostně německým chráněncům a v nájemních podmínkách bylo vždy uvedeno, že místnosti na střelnici se nesmějí propůjčovat jinému spolku než střeleckému, což bylo zřejmě namířeno proti české besedě a proti českým divadelním představením.

Stajnou protičeskou tendencí bylo vedeno i usnesení obecního zastupitelstva z 1. února 1877, aby v zájmu střelnice se neudělovalo povolení taneční zábavy jiným hostincům než "Modré hvězdě", "U černého orla" (dnešní závozní jízdárna), "U labutě" (nyní hotel Coufal), "U koruny" (nyní lékárna). Toto opatření bylo namířeno proti kolnickému pivovaru, kde

česká společnost pořádala divadla a plasy.

Po Josefu Stanzlovi se rychle za sebou vystřídalo 6 zd-jamců. Po vítězství českého divla v nástské správě roku 1889 byla střelnice pronajata pivovaru, který ji vedl až do roku 1910. V letech 1910 - 1914 byl nájemcem střelnice Julius Matěha, 1914 - 1929 František Votava. Posledním nájemcem byla Marie Landulfová.

Někdykrát se jednalo o tom, aby na střelnici by-lo nastaveno poschodí a vybudováno tam letoviško. Zejmána bývalý mošalnický advokát Dr. Dezort, jenž si pod střelnicí postavil vilu, o to usiloval. O projektu se někdykrát jednalo, bylo mnoho řeči pro i proti, projekt se však neuskutečnil.

Nyní tady dostává střelnice nového majitele, který bez dlouhého projednávání, řešení a rekursů uskutečňuje dobrou věc:

V krásném prostředí, na kopci nad Loštice-mi, odkud svého času obzírál naše hory i širou rovi-nu Moravy profesor Jan Hlavka a kde se v jeho srdci rodila krásná slova jeho "Moravěny", budují Severomorav-ské dřevařské závody místo pro odpočinek svým zaměst-nancům a jejich dětem.

Pro nás, kteří jsme na střelnici prožili tolik kulturních a společenských podniků v období 1918 - 1948, je tafo změna spojená s pocíty poněkud sentimentální-mi. Pro dpašni mládež a pro všechny budoucí bude již nespamě ono kouzlo večerních časů na střelnici a nočních návratů zpět dolů. Ani dešť ani náledí ne-vadilo, sfarotýlý prostorný sál, malé javišče se skrov-ným zařízením byly svědky všech kulturních, společ-enských i politických událostí té doby.

Při tom ovšem plně souhlasíme s tímto řeša-ním problému střelnice, která vlastně již několik da-sitiletí volá po dobrém hospodáři, který by její chá-trajici prostory obnovil a naplnil novým ruchem.

Naše uspokojení je tím upřímnější, když vi-díme, že nová doba potřebuje a také buduje nové stánky pro svůj kulturní a společenský život.

A tím je u nás právě v tomto období pře-stavěný Slovanský dům.

Přestavba Slovanského domu

První etapa přestavby bývalého Lidového domu byla provedena v letech 1951 - 1953. Budova byla tehdy ve vlastnictví Družstva Slovanského domu, které dalo budovu a její zařízení k dispozici Sdruženímu závodnímu klubu.

V první etapě bylo vybudováno jeviště s přílehlými skladišti a šatnami. Také sál byl upraven a vybaven. Ložnice tak získaly zařízení, kterého dosud, postrádaly a které umožnilo nový rozvoj kulturního života v obci.

Ale právě s rozvojem kulturní a společenské činnosti se v posledních letech projevovale stále naléhavější potřeba dokončit přestavbu kulturního domu podle plánu vypracovaného hned při zahájení celé akce.

Rada Závodního klubu žádala proto rok za rokem, Krajskou, odborovou radu v Olomouci, o přidělení finančních prostředků na dokončení elektrické instalace jeviště a adaptaci přední části budovy.

Po mnoha opakovaných žádostech, a jednáních byla tato pomoc přislíbena a tehdejší patron závodního klubu s. Křehošek vyzval v roce 1957 závodní klub, aby dal vypracovat rozpočet a výkresovou dokumentaci.

Dokumentace vypracovaná stavitelům Janem Sovou a Zdeňkem Kestlarem byla předložena Krajské odborové radě v Olomouci. Rozpočet zněl na částku 170 000 Kčs.

Finanční prostředky byly přiděleny na rok

1958 a po vyřízení stavebního povolení bylo 12. srpna započato se stavbou.

V průběhu stavby však došlo k mnoha změnám oproti vypracovaným a schváleným plánům. Bylo rozhodnuto uskutečnit současně i třetí atapu, to jest vybudovat i přisátí, protože vlastní sál nestačil při tažení záburách pojmout lavetníky i stoly pro sedící hosty. Pod velkou částí podlahy sálu se objevila kuka a bylo třeba provést nákladnou opravu podlahy.

Finanční limit byl vyčerpán a na žádost o povolení dalších finančních prostředků Ústřední rada odborů další práce zakázala. Dostavila se revizní komise, zjistila, že hodnota dosud provedené stavby daleko přesahuje vyčerpanou finanční částku, neboť práce byly vykonány svépomocí.

Způsob, však, jak byly plány měněny, připadá ně oproti původnímu plánu rozšiřování, revizní komise se vytěla „jako partyzánskou“. Nařídila plány doplnit, kde bylo nutno, přepracovat. Na základě nových plánů povolila pak Ústřední rada odborů úhradu celého rozpočtu v částce 650 000 Kčs.

Celá akce byla prováděna drotnou provozem MNV za obětavé, popoci brigádníků. Stavba trvala 15 měsíců a 105 brigádníků bylo odpracováno více jak 10000 hodin.

O celé provedení se iniciativou i obětavou prací zasloužili: Jan Weiser, Miroslav Seidl a Ladislav Chytil.

Slavnostní otevření upraveného kulturního domu se konalo za účasti představitelů Ústřední rady odborů z Prahy dne 23. listopadu 1959 a dne 25. listopadu byla tato významná událost oslavena koncertem Pěveckého sboru severomoravských učitelů.

Bytová výstavba

Přestavba pivovaru na byty

Budova bývalého pivovaru, tak zvaná varna, byla v roce 195 předána Olomouckým tvarižkárnam. Podnik užíval budovu jako skladiště.

V roce 1956 přikročily tvarižkárny k přestavbě přední části budovy. Tato část byla jednopatrová a byla to původně varna s příslušným strojním zařízením, které bylo po zastavení provozu ve zdejším pivovaru, odvezeno do Hradce u Opavy. Účelnou přestavbou budovy byly nyní vybudovány dva byty pro zaměstnance podniku.

Zadního traktu budovy užívají tvarižkárny nadále jako skladiště.

Budova pivovaru na druhé straně ulice byla přidělena Jednotnému zemědělskému družstvu na sklady a kanceláře.

Im byly objekty bývalého pivovaru v Lošticích přizpůsobeny novým hospodářským poměrům a z bývalého kolnického pivovaru zbylo jen pojmanování budov. Pivovar tak následoval řadu průmyslových podniků, jež, za posledních 100 let v Lošticích po kratším trvání zanikly.

Parelace stavebních míst v sídlišti při Sokolské ulici

V letech 1957 a 1958 byly při provádění hospodářskotechnické úpravy půdy pro JTO vyhrazeny spodní části polí při Sokolské ulici pro stavby rodinných domků. MNV dal tyto pozemky rozměřit na 10 stavebních míst a plenum MNV přidělilo ve schůzi dne 20. května 1958 přihlášeným uchazečům.

Veřejné stavby

Generální opravy veřejných budov

Na budově radnice byla opravována omítka. V příčeli byla vypěněna okna. Při dřívější opravě radnice byla v přízemí a v I. poschodí dána větší okna, aby v přilehlých úřadovnách bylo více světla. Památkový úřad v Olomouci však s touto změnou nesouhlasil a trval na tom, aby na vnější úpravě průčelí na náměstí nebylo nic měněno. Po delším jednání bylo docíláno toho, že v přízemí mohou zůstat nová okna, ale v I. patře musila být dána okna stejné velikosti a tvaru, jako byla okna původní.

Na opravu průčelí radnice a omítku na straně v Zadlovické ulici bylo vynaloženo v roce 1957 29 547 Kčs a v roce 1958 25 929 Kčs.

Na generální opravu školní budovy bylo vynaloženo v roce 1957 93 156 Kčs a v roce 1958 52 289 Kčs.

Budování koupaliště

Jednou z nejvýznamějších akcí tohoto období bylo zahájení stavby koupaliště, kterého naše město dosud velmi postrádalo.

V roce 1956 pověřil MNV člena rady Vlastislava Haidenreicha vypracováním projektu nového koupaliště. Byl vybrán vhodný pozemek při silnici Lostice - Lozice a výstavba koupaliště byla zařazena do akce Z na rok 1957 a 1958. Na sobotu 6. července a na neděli 7. července 1957 měla být svolána zahajovací brigáda, již se měli účastnit všichni členové MNV. Tato se však neuskutečnila, protože udeřila mimořádná vedra a zahájení prací bylo provedeno 3. srpna 1957.

V zimním období 1957 - 1958 byla provedena široká akce získávání závezků na brigádnickou

pomoc při stavbě koupaliště. V roce 1958 byly práce zahájeny 7. května. Pracovalo se denně a na každý týden byli občané písemně zváni podle uzavřených závazků.

Vedoucí stavebních prací byl pověřen zaměstnanec MUV František Vitásek.

Přes, soustavou agitaci bývala účast dobrovolných pracovníků slabá a práce neprobíhaly po celé osadu 1957 - 1958 tak, jak by to bývalo třeba.

Úprava starého hřbitova

Po zrušení starého hřbitova roku 192 zůstal starý hřbitov na okraji města po určitou dobu uzavřen a poměrně dobře udržován. Postupně však pustl a v posledních letech byl odstraňujícím zjevem při příjezdu do města od nádraží.

Místní národní výbor, jemuž připadla péče o toto prostřanství, když správa hřbitovů byla vyňata z působnosti církevních orgánů, zařadil několikrát tuto úpravu do akce Z. V roce 195 bylo konečně k úpravě starého hřbitova přikročeno.

Akce byla svěřena správci Lihovaru, Jaromíru Opravilovi a za účinné pomoci Svazu zahrádkářů byl starý hřbitov upraven na park.

Komunikace

Byla vybudována silnice k novému sídlišti v Sokolské ulici.

Byly vydlážděny chodníky v Nové ulici a na Trávniku.

Kanalizace byla přebudována v ulici Komenského a u školy. Nově byla vybudována kanalizace ve Vlčicích od elektrárny až ke staré osadě v délce 200 m.

III. Hospodářství

Olomoucké tvarůžkárny

V názvu podniku, správě a výrobní náplni ne-
nastaly v tomto období žádná změny.

Dne 30. září 1957 bylo provedeno znárodnění
tvarůžkárenských podniků Marie Dubské a Karla Pimého,
která měl dosud národní podnik v nájmu.

K podniku patří tyto závody:

Olomouc - 3 provozovny
Moravská Nová Ves
Kyjov
Moravská Třebová
Zámberk
Letohrad
Dolní Čermná

Vedlejší, zemědělskou nebo okrajovou činnost
provozují tyto podniky:

Dokrmna skoty Pálonín
Laboratoř Loštice
Strojírna Loštice
Stolařská dílna v Obectově

Hospodářská výsledky za období 1956 - 1959:

<u>Rok:</u>	<u>Výroba v tunách:</u>	<u>Plnění plánu v %:</u>
1956	3 3 3 4	109,98
1957	3 2 7 4	111,03
1958	3 4 7 3	106,13
1959	4 0 6 0	101,50

Na vývoz do NDR a do Rakouska dodává pod-
nik asi 18 % výroby. V roce 1959 to činilo 650 tun do
NDR a 46 tun do Rakouska.

Investice :

V roce 1959 byl vypracován projekt na rekonstrukci provozoven v Lošticích, který měl být uskutečněn v letech 1960 - 1961. Náklad rozpočten na 2 101 000 Kčs.

Soutěže :

Zaměstnanci soutěžili o putovní standardu podnikového ředitele.

V soutěži o titul „Vzorný exportní závod ministerstva spořebačního průmyslu“ dostal podnik v roce 1957, 1958 a 1959 čestné uznání ministerstva potravinářského průmyslu.

Ža druhé čtvrtletí 1958 dostal podnik státní vyznamenání III. stupně za úspěšné plnění úkolů.

Jesenické dřevařské závody

V roce 1956 byl u podniku ještě třístupňový systém v řízení a provoz Loštice spadal pod závodní ředitelství v Šumperku a Litovli.

Od 1. ledna 1957 bylo zrušeno ředitelství závodů v Litovli a Loštice se opět staly samostatným závodem, který je organizačně začleněn do národního podniku Jesenické dřevařské závody v Šumperku a tvoří samostatnou odloženou výrobně hospodářskou jednotku.

Vedoucím provozu byl do konce roku 1957 Josef Rozsypal. Od 1. ledna 1958 byl vedoucím závodu Vladimír Brokl.

Závod je výrobnou opracovaných vlysů (parket), již od svého vzniku. Mimo to vyrábí řezivo a praže jehličnaté, řezivo a praže listnaté, průmyslová odřezky pro papírny a vlysy neopracované.

Vývoj růstu tech. jednotek hlavních výrobků :

	1957	1958	1959
řezivo jehličnaté	1.745	2.636	3.329
„ listnaté	3.305	2.514	3.517
vlysů surové	2.183	2.143	2.115
parkety	90.927	90.568	101.940
hrubý obrát	Kčs 6,571.000	8,166.000	10,016.000

KOH - i - noor

V roce 1955 nesl podnik název UP závody Olomouc, n.p., závod Loštice.

V roce 1956 byl přejmenován na Logarex, n.p. České Budějovice, závod Loštice.

V roce 1958 byl pojmenován KOH-I-NOOR, g.p. České Budějovice, závod výrobků ze dřeva Kardašova Řetice, provoz 061 Loštice.

Také ve vedení podniku došlo ke změně:

Dne 7. března 1958 byl odvolán z funkce vedoucího provozu Miroslav Slavík a na jeho místo byl jmenován Josef Rozsypal, který do té doby působil jako vedoucí Severomoravských dřevařských závodů, n.p., závod Loštice.

V tomto období byly uskutečněny tyto investice:

V roce 1959 byl postaven sklad kořalin nákladem 70.000 Kčs.

Přehled hospodářských výsledků:

Rok:	Výroba zboží ve velkoobchodních cenách:	Plnění plánu výroby v %:
1956	2,353.000 Kčs	99,10
1957	2,445.000 Kčs	100,-
1958	3,113.000 Kčs	103,52
1959	3,163.000 Kčs	103,45

Komunální služby města Loštice

V roce 1951 došlo v našem městě k socializaci řemesel a živností a byl utvořen Oblastní komunální podnik v Loštici.

Po dvou letech došlo k nové reorganizaci místního hospodářství a dnem 1.7.1953 byl ustanoven celookresní komunální podnik s adrem Okresní průmyslový kombinát v Zábřezě se sídlem v Mohelnici.

Loštický komunální podnik byl zrušen, řemesl-

nické dílny byly předány do nového OPK, provozovny služeb do Oblastních komunálních služeb v Mohelnici, pohostinství do Jednoty.

Tato reorganizace způsobila v Lošticích zhoršení situace v provádění oprav a údržby.

Za tohoto nepříznivého stavu došlo po usnesení strany a vlády o rozšíření služeb obyvatelstvu a o rozšíření pravomoci MNV k nové reorganizaci místního hospodářství.

Okresní průmyslový kombinát byl zrušen, a opravářské řemeslné dílny a služby byly delimitovány k řízení místními národními výbory.

To byla příležitost, aby byl opět obnoven Komunální podnik města Loštic.

Rada MNV jmenovala dne 26. října 1956 ředitelem nového komunálního podniku Antonína Gärtnera, KNV vyslovil souhlas s vytvořením nového podniku v Lošticích (přes určitou nespokojenost Mohelnice) a tak dnem 1. ledna 1957 byl zapsán v obchodním rejstříku, krajského soudu nový podnik pod názvem KOMUNÁLNÍ SLUŽBY MĚSTA LOŠTIC.

Nový podnik zahájil činnost s 11 středisky a to 8 řemeslnými dílnami a 3 provozy služeb.

Již během prvního roku byla otevřena další nová střediska: radioopravna, klampnictví, zasklívací a rámování, autolavi, kuličství, plakátovací služba, stěrna a prádelny spolu s květinovou síní, předprodejem vstupenek a inzertní službou.

Výsledky za první rok 1957 byly uspokojivé:

výkony splněny na	110, - %
tržby od obyvatelstva	136,6 %
mezový fond	97,3 %
produktivita	112,5 %
průměrný výdělek	107,9 %
zisk	113,6 %
plán pracovníků	97,7 %

Základem podniku byl sektor KOVO se dvěma velkými provozy: autoopravna a kovářství - výroba vlaček, vedoucí Josef Kaslar. Sektor kovo měl 8 provozoven a 26 zaměstnanců, t.j. 59 %. Na výkonech se podíl

72 %, na zisku 89,5 %. Jen 2 provozovny kovo - autoopravy a kovářství vykazují 58,4% podíl na celkopodnikových výkonech a 75,8 % zisku. Již ten tento sektor trpěl značným nedostatkem ušlechtilých hutních materiálů a bylo již v prvním roce trvání podniku jasno, že výrobní náplň vleček bude nutno v příštích letech omezit, jak se pak opravdu stalo.

Sektor dřeva měl 3 provozovny se 6 zaměstnanci. Výkony těchto dílen činí 13 %, zisk 12 % z celkopodnikového výsledku. Jsou to: kolářství - vedoucí Jos. Kmot, které se zabývalo na stolářsko - stavební práce pro obyvatelstvo, dále

Kalářství a náterářství mělo 2 pracovníky, zasklívání a rámování opatroval důchodce Fr. Vykydal. Také toto středisko mělo potíže s dodávkami skla.

Sektor služeb vykazoval koncem roku 1957 celkem 7 středisek, z nichž 3 byly převzaty od komunálních služeb v Mohelnici. Zaměstnával 10 pracovníků.

Jednotlivé provozy:

Doprava traktorem, která ve správě KS Mohelnice byla pasivní 3.643 Kčs, zlepšila se za první rok o 13.000 Kčs.

Nová služba autotaxi nebyla úspěšná a skončila havárií.

Kadeřnictví bylo rozšířeno na 4 pracovníce a mělo ve stavu také 1 holice. Provozovna byla přestěbována do ulice Komenského a nově vypravena. V posledním roce pod správou KS Mohelnice vykazovala tato provozovna ztrátu 18.649 Kčs, v prvním roce KS Loštice činil již zisk provozovny 2.686 Kčs.

Holičství bylo odloučeno od kadeřnictví. Byla pro ně zřízena vlastní provozovna s vedoucím Janem Matyášem. Výsledky nebyly uspokojivé, protože jeden pracovník nemohl zvládnout všechnu práci.

Zahradnictví bylo nejhorší provozovnou. Provoz skončil v roce 1957 ztrátou 12.358 Kčs. Na konci roku bylo učiněno nové ujednání podmínek provozu a již za 1. pololetí 1958 byl vykázán zisk 6.916 Kčs.

Vítanou novinkou v oblasti služeb bylo zří-

zení sběrný pro čistírnu a prádelnu, opravy, kloboukár, předprodej vstupenek a inzertní služba. Již v prvním roce sprostředkovala tato provozovna 3562 zákazníkům z 25 obcí vyčistit 4.968 kusů šatstva za 34.676 Kčs a toto množství se pak každoročně zvyšovalo. Pro prádelnu převzato 3.320 kusů, vstřílných květin prodáno 1.527 kusů za 14.095 Kčs, umělých 2.457 kusů za 6.158 Kčs. V předprodeji prodáno 19.672 vstupenek do kina a 4.781 vstupenek do divadla.

V dalších letech trvání podniku KS města Loštice se výkony pravidelně zvyšovaly.

Jednotné zemědělské družstvo

Období let 1956 - 1959 je pro rozvoj JZD velmi významné.

V roce 1956 přechází družstvo z hospodaření podle II. typu na hospodaření společné podle zásad III. typu.

V roce 1950 založilo 18 drobných zemědělců s 50 ha půdy přípravný výbor JZD. V roce 1951 začali hospodařit na 130 rozdrobených parcelách dle II. typu JZD. Vira v budoucnost, nadšení a poctivá práce pomohly překonávat obtíže začátku. A tehdejší, podmínky opravdu vyžadovaly houževnaté a obětavé práce.

V roce 1953 bylo uskutečněno scalení půdy ve výměře 85 ha. Tím byly dány první podmínky pro rozvoj a upevnění JZD používáním mechanizace a zvyšováním výroby. Naprostý nedostatek stájových prostor však bránil tomu, aby družstvo hospodářilo dle III. typu. Teprve vybudováním kravína v roce 1955 bylo umožněno, aby družstvo přešlo od 1. ledna 1956 na hospodaření podle zásad III. typu. Tím byl položen základ k novému rozvoji družstva.

Družstvo hospodářilo v té době na 96 ha orné půdy arondované do 9 hosp. Hospodářské úspěchy, pracovní článek a vzorná spolupráce všech družstevníků postavily družstvo na první místo v okrese.

Rok 1957 přinesl konečně živelný vzrůst členské i půdní základny. Po dlouhém váhání drobí se odpor do-

sud soukromě hospodářských rolníků a koncem roku 1957 je v JD prakticky soustředěna skoro všechna zemědělská půda a mimo družstvo stojí kromě drobných držitelů půdy jen 4 výkonni zemědělci.

Před JD stojí nyní nové a obtížné úkoly. Je třeba provést novou hospodářsko technickou úpravu půdy, což má pro první léta nutně nepříznivý vliv na výnosy polních plodin. Dále je nutno nově organizovat společnou práci a překonávat vzité představy a pracovní návyky nových členů. Pro živočišnou výrobu chybí prostory pro společné ustájení a je nutno umístit dobytek kromě kravina ještě v 10 soukromých chlévech, ve 25 Stajmanových boudách a ve 2 místech s volným ustájením. Proto je třeba počítat s přechodným poklesem výroby. Nové investice ovlivní také výši odměny za pracovní jednotku.

Ale přes všechny tyto obtíže přistoupilo vedení družstva k řešení všech těchto úkolů s povým a ještě zvýšeným nadšením. Sílilo je vědomí, že myšlenka socializace zemědělství u nás konečně zvítězila a že toto vítězství dává příslib nových úspěchů v zemědělské výrobě.

V letech 1956-1957 bylo družstvo spravováno 7-členným představenstvem v tomto složení:

Předseda:	Jan Červinka
Místopředseda:	Zdeněk Stajskal
Členové:	Aloisie Bartonová, Františka Krylová, Marie Nováková, Rudolf Klubica, Antonín Frnka
Náhradníci:	Jan Brtníček, Ludvík Průša

Revizní komise byla pětičlenná:

Předseda:	Stanislav Kryl
Členové:	Marie Bandová, Josef Novák, Božena Stajskalová, Anna Zimmermannová

V roce 1958 bylo zvoleno nové představenstvo:

Předseda:	Jan Červinka
Místopředseda:	František Linhart
Členové:	Miroslava Benešová, Jan Rosulák, Josef Vykydal, Františka Krylová, Zdeněk Stajskal, Jan Muzikant, František Moška

Přehled o hospodaření družstva
v letech 1956 - 1959

Rok		1956	1957	1958	1959
Počet členů		53	54	138	139
Výměra plodů o ha	zemědělské	107,64	132	407	430,75
	orné	96,10	119	350	371,65
Rostlinná výroba (průměrný výnos v q na 1 ha)	žito	42,3	33,64	28	32,68
	pšenice	40,3	38	30,60	35,29
	ječmen	24,5	33,57	21,33	33,85
	oves a směsky	30	30,67	32,77	33,26
	brambory	222	167	114	163,30
	cukrovka	307	407	373	275,66
	krmná řepa	580	827	644	396
	hovězí q	83	125,50	81,05	104
Výroba ma- sa na 1 ha	vepřové q	110	118,50	103,84	100,5
Mléko	na 1 dojnicí litrů	2360	2723	2216	2179
	na 1 ha	973	967	762,4	758,5
Dřívěž	Snůška na 1 nosici ks	162	180	145	168
	" na 1 ha ks	726	635	156	187
	Dodáno vajec	77709	82787	63614	77420
	Dodáno drůb. masa	2010	3108	4390	5536
Příjmy	celkem Kčs	601340	903723	2915696	2329277
	na 1 ha Kčs	5620	6850	7164	5406
Pracovní jednotky	celkem	12021	17268	40777	49716
	na 1 ha	104	130	101	115
	odměna na 171 Kčs	26	25	18	17
	hodnota naturálií Kčs	5,40	577	5,22	5,24
Sociální příspěvky (příspěvky na děti, nemocenské, dovození)		-	23952	32033	34206

Pruckým tanzám postupovala po celé toto období investiční výstavba v družstvě.

V roce 1956 se zvýšil investiční majetek postavením kravína, na celkovou výši 1,286.000 Kčs. Dále byla postavena mostní váha a adaptován vepřín.

Novostavba kravína má hodnotu 757.000 Kčs.

V roce 1957 byla postavena a dána do provozu vjekrma pro 250 vepřů, provedena omítka kravína, část komunikace u kravína, elektrický přívod a rozvod a trafostanice. Jedna třetina nákladu byla uhrazena úvěrem, dvě třetiny subwencemi a z vlastních zdrojů. Na investiční práce byla z provozu odčerpána částka, která představuje 4 Kčs na 1 pracovní jednotku. Tato okolnost ukazuje, že družstvo hospodářilo obezřetně, když investicemi zajišťovalo zdárnou činnost družstva do budoucnosti.

V roce 1958 byla postavena porodna, prasnice, upravena stodola pro volné ustájení, teleťník, oprava 7 chlévů pro skot, drobnější opravy stájí pro koně a rozšíření komunikace na farmě. V červnu byla zahájena novostavba dalšího kravína, která byla do konce roku dokončena v hrubé stavbě.

Stavba byla dokončena v roce 1959.

V. Školství

A. Základní devítiletá škola

Přehled počtu tříd a žactva :

Školní rok	1955-56	1956-57	1957-58	1958-59
Počet tříd :				
1. stupeň	9	10	10	10
2. stupeň	7	7	7	7
celkem	16	17	17	17
Počet žáků :				
chlapců	244	264	242	242
děvčat	244	238		249
celkem	488	502		491
Na konci šk. r.				
neprospělo :				
1. stupeň		9	10	
2. stupeň		15	27	
celkem		24	37	
Rozmístění :				
žactva vychá- v průmyslu			30	14
zejícího ze školy v hornictví			-	-
v zemědělství			5	3
na studium			10	13
			30	21
Počet žáků v PO	251	185	233	
Procento žáků přihlášených do vyučování náboženskosti		69,1	46,6	

Přehled zaměstnanců školy :

1. Učitelé

Koncem školního roku 1955/56 působili na škole :

Ředitel František Bohorný - odešel 1.9.1956 do důchodu

Zástupkyně ředitele Růžena Oškládlová - jmenována od 1.9.1956 ředitelkou

Na 1. stupni (1.-5. posl. roč.) vyučovali :

Anna Bočková

Štěpánka Drhašová - odešla 1.9.1958 do důchodu

Leopold Krivna

Jitřina Krivnová

Jaroslav Klain

Vlasta Klainová

Jaroslav Spíčka

Jitřina Zavadilová - provdala se v roce 1956 za Josefa Mareše

Na II. stupni (6. - 8. post. roč.) vyučovali :

Josef Božák

Anažka Ambrožová

Josef Klustý - od 1.9.1956 zástupce ředitelky

Jitřina Klýbllová - provdaná Zamazalová, od 1.9.1959 na OŠ v Mohelnici

Josef Klimeš

Marie Kovářová - provdaná 1956 Kukulová, od 1.2.1959 na dvadctiletou střední škole v Kojetíně

Štěpán Kristen

Božena Ošlázalová - rozvázala 1.9.1956 pracovní poměr z rodinných důvodů

Změny v období 1956 - 1959 :

Vlasta Pospíšilová - ustanovena 1.9.1956 na I. stupeň

Jana Komářková - ustanovena 1.9.1956 na II. stupeň, 1.9.1958 přeložena na okres Týn nad Vltavou

Luděk Zamazal - nastoupil 1.9.1956 na II. stupeň. Po 2 měsících odešel na zdravotní dovolanou, za které se již do školní služby navrátil

Luděk Faltýnek - nastoupil na I. stupeň 1.9.1956

Jitřina Jeřavá - nastoupila 1.9.1957 na II. stupeň. Dnem 1.9.1959 byla přeložena na kraj Česká Budějovice

Kornelie Chmelářová - nastoupila 1.9.1957 na II. st., provdaná 1958 Faltýnková

Marie Pokorná - ustanovena 1.9.1958 na I. st.

Zdeněk Krumpholtzský - ustanoven 1.9.1958 na I. st., 1.11.1958 nastoupil základní vojenskou službu.

Věra Hladíková - nastoupila 1.10.1957 do 28.2.1958, opět na školu působila od 1.9.1958 do 31.8.1959

Jaroslav Vačarka - nastoupil na 2. st. 1.9.1959

Věra Vačarková - nastoupila na 2. st. 1.9.1959

Marie Hájková - nastoupila na 2. st. 1.9.1959

Jaroslava Kratochvílová - nastoupila 1.9.1959, dnem 1.10.1959 přeložena

2. Správní zaměstnanci.

Od 1.9.1956 odešla do důchodu vedoucí kuchařka Anna Ruzdlerová a na její místo byla ustanovena Anna Špičková.

Jako pomocná kuchařka byla od 1.9.1956 přijata Vlasta Franclová.

Administrativní práce vykonával do 31.8.1956 ředitel měšťanské školy v. v. František Šitta. Od 1.9.1956 nastoupil na jeho místo ředitel národní školy Fr. Štěk. Pracoval na zdejší škole do 31.8.1957, kdy byl přeložen na 1. osmiletou střední školu v Mohelnici.

Vychovatelka družiny mládeže Eliška Vaňharová byla dnem 1.9.1957 přeložena do Mohelnice. Na její místo byla z Mohelnice přeložena Maria Kalousová a současně byla jmenována vedoucí vychovatelkou.

Vybavení školy:

V roce 1956 - 1958 byla provedena částečná generální oprava školní budovy.

V roce 1956 byla pořízena nová plachová střecha nad schodištěm a nad šatnou tělocvičny. V šatně tělocvičny byl zřízen nový strop. Opravu provedl okresní stavební podnik nákladem 31.000 Kčs.

V roce 1957 bylo pokračováno v opravě školní budovy. Byla pořízena nová okna na schodišti a v záchodové, byly opraveny okapové roury a pořízena nová omítka ve dvorním traktu budovy. Náklad činil 103.000 Kčs.

V roce 1958 byla vyměněna okna na západní straně nákladem 52.000 Kčs.

V roce 1959 byla další oprava školní budovy přerušena.

Také ve vnitřním zařízení školy byla uskutečněna řada oprav a investic.

V roce 1957 bylo zavedeno elektrické zvonění do všech tříd. Instalaci provedl učitel Josef Boček. Náklad 1.600 Kčs byl uhrazen z výdělků přátelského večírku Sdružení rodičů a přátel školy v únoru 1957, z něhož byl čistý výdělek 6.880 Kčs.

V loňském roce byly zakoupeny trubkové lavice do 3. a 4. třídy za 8.833 Kčs. Stoly v kreslárně byly upraveny jako pracovní stoly do školní dílny. Pro dílnu bylo zakoupeno větší množství základního náčiní, dále jedna starší hoblička, jedna nová hoblička, jeden elektromotor, k němuž patronátní závod Logarex daroval kruhovou pilu.

Do tělocvičny byly zakoupeny 3 ribstoly.

Budovatelské úsilí žactva :

Kromě pravidelného sběru odpadových surovin a léčivých bylin pomáhali žáci národnímu hospodářství výpomocí při špičkových pracích v zemědělství.

V roce 1958 odpracovali žáci 8. tříd na státním statku v Paloníně při sklizni cukrovy 963 hodiny.

V roce 1959 pomáhali žáci 8. tříd při sklizni brambor na státním statku v Paloníně a Mírově, v 120 Loštice a Palonín. Přes nepříznivé počasí odpracovali při těchto pracích přes 5000 hodin.

Pro místní JZD vysázeli žáci kapustu krmnou na 10 ha.

Důležité události :

Spartakiáda. S nácvikem prostných na II. celostátní spartakiádu se začalo v lednu 1959. Žáci prvních tříd nacvičovali „Pohádku“, druhý až pátý ročník skladbu „Radosťná Jar“, starší žáci „Cvičení s červenými míčky“ a starší žáci „Bud“ připraven k práci a obraně vlasti.

Žáci cvičili jednak na okrasní spartakiádě v Lábráze dne 14. června 1959 a na místní spartakiádě v Lošticích 21. června 1959 v počtu 340 žáků.

V soutěži tvořivosti mládeže v rámci PO se v roce 1957 účastnilo celkem 23 žáků v recitaci, zpěvu a hře na klavír. Z nich 3 postoupili do krajského kola.

V roce 1958 se soutěže účastnilo 28 žáků v recitaci, 6 ve zpěvu a 12 ve hře na klavír.

V roce 1959 se soutěže ve škole účastnilo celkem 50 žáků.

ků. Do okresního kola STM bylo vysláno do soutěže v recitaci 8 žáků, ve zpěvu 5 žáků a 1 maňáskový soubor. Do krajského kola postoupili 4 žáci.

Za dobrou práci v PO byli vysláni na návštěvu u předsedy KNV pionýři Miloš Červinka a Vlasta Staškalová.

K prezidentu republiky do Lázní byla vyslána pionýrka Marie Jašková.

VI. Kulturní život

Kulturní činnost se v tomto období soustřeďovala opět ve Sdruženém závodním klubu ROH. Po dobu přestavby Kulturního domu byla kulturní činnost značně omezena.

Divadelní odbor IK uspořádal v roce 1957 tato divadelní představení:

Za režie Dagmar Šolcové byla nacvičena pohádka Šípková Růženka. Byla uspořádána 2 představení a navštívilo je celkem 995 osob. Výtěžek činil 3.359 Kčs.

Také další pohádka za režie D. Šolcové byla hrána dvakrát. Navštěva 644 osob, výtěžek 2.382 Kčs.

Divadelní hru Josefa Štolby Závěť nacvičil Jaroslav Klein. Navštěva 342 osoby, výtěžek 1.965 Kčs.

Opereta Svatba v Malinovce byla hrána třikrát za režie Zdenka Zdráhalu. Navštěva 990 osob, na vstupném vybráno 6.595 Kčs.

Krajské oblastní divadlo v Šumperku sehrálo v roce 1957 v Loštovicích tato představení:

Jedenácté přikázání
Stalo se v dešti
Sez noci svatojanské
Václav Hrobčický
Jak přišla basa do nabe

Krajské oblastní divadlo v Olomouci sehrálo hru Tulácká srdce.

Ochotnický soubor ze Zábřeha předvedl dne 8. 6. 1957 hru H. Ibsana Nora jako souděbní představení.

Dne 17. 3. 1957 byla uspořádána krajská soutěž laičnických souborů LUT za návštěvy 360 osob.

Dne 4. 5. 1957 se konala krajská soutěž př-

vackých sborů : Pěveckého sboru severomoravských učitelů,
Pěveckého sboru Prostějov a Krnov. Různěvá 305 osob.

Ostrády :

HAU : Smějte se lidičky

Pišťák : Hrdinný kapitán Korkorán

SPB : Váček písniček Karla Kašlara

KDO : Hádaj, hádej, hádají

V roce 1958 - 1959 se prováděla přestavba kulturního domu a tím nastala v kulturní práci nucená přestávka.

Po slavnostním otevření dne 12. prosince 1959 konal se slavnostní koncert PSSMU dne 17. prosince a to dvakrát za účasti 715 osob.

Hned nato uspořádala PO při osmileté střední škole JOLKV, které se účastnilo 420 dětí a dospělých.

Dne 26. prosince 1959 sebral divadelní odbor ROH z Mohelnice hru Když hledáme radost.

Zakončení roku oslavili ochotníci divadelního odboru LK silvestrovským večírkem, kterého se účastnilo 550 osob.

Ostatní kulturní události :

Místní spartakiáda se konala ve dnech 14. a 21. června 1959 za účasti obcí a jednot: Spartak Mohelnice, Sokol Zvole, dorostanci Sokola Zádlovice.

Dnem 1. dubna 1957 bylo převzato místní kino do správy MNV.

Dne 5. června 1956 byla dokončena oprava sochy Svatopluka v parku na náměstí. Opravu provedl akad. sochař Lenhart z Olomouce. Oprava si vyžádala nákladu 6000 Kčs.

VII. Obyvatelstvo

1. Narození

1956

Fischer Michal
Fischer Josef
Havlicek Milan
Heger Zdeněk
Holý Stanislav
Maráta Zdeněk
Páták Václav
Poláček Lubomír
Škyva Jaroslav
Štěpánek Petr
Travníček Alois
Urban Miloslav
Wind Milan
Zdráhal Lubomír
Zdráhal Pavel
Zdráhal Petr

Arnoldová Marie
Badalová Alena
Doubrauská Eva
Elbllová Zdenka
Fagutová Růžena
Gappertová Jana
Klackerová Eva
Malíková Anna
Najedlá Milena
Nasková Dana
Poštulková Jiřina
Rozsypalová Marta
Rozsypalová Zdenka
Rmořová Věra
Vařeková Ludmila
Vojtková Helena
Zaplatalová Libuše
Zatloukalová Marie

1957

Antoníček Ladislav
Žilák Lubomír
Červinka Zdeněk
Dušek Jaroslav
Eliaš Jaroslav
Frank Pavel
Fritscher Petr

Blažková Ivana
Brtníčková Jaroslava
Elbllová Věra
Gappertová Ivana
Gappertová Helena
Hejna Jarmila
Kroupová Květoslava
Kurfürstová Marie

Mareš Vladimír
 Potácel Jiří
 Pyšný František
 Rmot Lubomír
 Sedláček Bohumír
 Sulák Miroslav
 Tollner Antonín
 Vařeka Pavel
 Volek Miloslav

Kvapilová Jana
 Navrátilová Klana
 Němcová Alena
 Rmotová Jarmila
 Stránská Jitka
 Sváblová Marie
 Urbanová Eva
 Vaculová Božena
 Vařeková Klara
 Vykydalová Jiřina
 Zapletalová Eva
 Zatloukalová Eva

1958

Ambrož Vladimír
 Dubský Jaroslav
 Elbl Vlastimil
 Eliáš Zdeněk
 Faltýnský Jiří
 Kalous Jiří
 Kalous Milan
 Komárek Jiří
 Korička Petr
 Kuba Zdeněk
 Navrátil Martin
 Navrátil Antonín
 Pecha Ivo
 Přidal Vlastimil
 Pudil Otokar
 Pyšný Milan
 Raš Stanislav
 Šťastný Petr
 Švec Karel
 Zatloukal Jiří

Čepová Zdenka
 Doležalová Eva
 Dragonová Anna
 Hurčáková Helena
 Eliášová Dana
 Fritscherová Alena
 Havičková Marie
 Kašparová Radmila
 Navrátilová Helena
 Pašnerová Klara
 Spičková Helena
 Slanclová Magda
 Tichá Marie
 Vančková Věra
 Zapletalová Anna
 Červínková Dana

1959

Benda Karel
Brtničák Pavel
Bureš Petr
Fagut Jaroslav
Gappert Jaroslav
Haidenreich Vlastislav
Kvapil Miloslav
Linhart Pavel
Linhart Milan
Naudauer Milan
Spěšný Vojtěch
Števrák Miloslav
Špička Emil
Vytřísal Jaroslav

Čládková Dana
Ellnerová Olga
Garlichová Hana
Hauserová Eliška
Koppová Věra
Motliková Jana
Pátáková Irena
Šarková Eliška
Švecová Dana
Tichá Anna
Urbanová Hana
Veselá Irena
Zabloudilová Eva
Zaráhalová Dana
Zimmermannová Jana

2. Zemřeli :

<u>Jméno:</u>	<u>Věk:</u>	<u>Příčina úmrtí:</u>
Beneš Jan	87r.	Sešlost věkem
Bobková Celestina	87r.	Sešlost věkem
Cerný Jan	82r.	Sešlost věkem
Faltýnek Vladimír	61r.	Rakovina plic
Folignerová Valburga	78r.	Sešlost věkem
Götzel Rudolf	71r.	Akutní selhání pravého srdce
Gross Ludvík	69r.	
Havlíček Josef	71r.	
Hajná Vilémína	40r.	Zhoubný nádor mozku
Hakala Emil	44r.	Nitrolabeční krvácení
Konečná Františka	69r.	
Leinarová Emilie	81r.	Nitrolabeční krvácení
Mocová Anna	51r.	Děrvácení z rakovinného nádoru
Motliková Anna	76r.	Selhání krevního oběhu
Motliková Zdenka	60r.	Sešlost rakovinná
Ořubová Anželka	76r.	Sešlost rakovinná
Rinot Norbert	19r.	Udušení zvratkou

Saidlová Hladvika	75r
Straka František	69r
Suchánková Aloisie	76r
Špičková Jenuška	62r
Svec Vojtěch	73r
Tessner Vincenc	68r
Trnka František	79r
Vaňák Josef	34r
Vaňková Štěpánka	66r
Vejmola Ludvík	66r
Veselý Jan	83r
Volková Růžena	53r
Zdráhal Antonín	69r
Zdráhal Jan	31r
Zimmermannová Františka	70r

1957

Bittner Josef	82r
Brtníček Fabián	88r
Cankl Jan	61r
Fialová Marie	80r
Horáková Terezie	85r
Javický Antonín	60r
Kargerová Viktorie	78r
Komárková Kateřina	82r
Macák Petr	90r
Najezchlaba František	85r
Opluštilová Miloslava	75r
Peková Emilie	86r
Přauová Anna	80r
Přichystalová Cecilie	76r
Pudilová Aloisie	85r
Rosulak Jan	79r
Rimská Aloisie	73r
Selinger Jan	81r
Skoumalová Josefa	78r
Škyjvová Marie	47r
Silberský Arnold	56r
Spírková Růžena	63r
Vaňáková Františka	72r
Veselá Františka	79r

1958

<i>Bittner Bruno</i>	70r.
<i>Trškoš František</i>	61r.
<i>Fischerová Antonie</i>	71r.
<i>Geislarová Zdenka</i>	82r.
<i>Gótzalová Rozálie</i>	84r.
<i>Haizzer Antonín</i>	86r.
<i>Heidenreich Antonín</i>	81r.
<i>Hulák Richard</i>	59r.
<i>Jedelská Klementina</i>	83r.
<i>Jilek František</i>	85r.
<i>Jurásková Terezie</i>	79r.
<i>Kindl František</i>	83r.
<i>Knaiflová Marie</i>	68r.
<i>Linhartová Anna</i>	58r.
<i>Linhart Bohumil</i>	67r.
<i>Mazánková Amálie</i>	80r.
<i>Noláková Anna</i>	47r.
<i>Molša František</i>	60r.
<i>Neubauer Jan</i>	58r.
<i>Pachá Simon</i>	60r.
<i>Poznílek Vojtěch</i>	55r.
<i>Rudilová Anna</i>	88r.
<i>Rozsypal František</i>	53r.
<i>Sméták Jarolím</i>	49r.
<i>Staršovic Emil</i>	71r.
<i>Štajskal Adolf</i>	81r.
<i>Štiaberová Aloisie</i>	46r.
<i>Špička Bohumil</i>	62r.
<i>Švác František</i>	46r.
<i>Ulrichová Anna</i>	74r.
<i>Vanáček František</i>	80r.
<i>Weiser Karel</i>	68r.
<i>Zdráhalová Anna</i>	77r.

1959

<i>Banaš Štěpán</i>	56r.
<i>Boček Josef</i>	84r.
<i>Cervinka František</i>	69r.

Fischer František	78 r.
Funěk Antonín	74 r.
Hajznerová Anna	82 r.
Hajný Jan	77 r.
Honalová Jindřiška	86 r.
Hrnička Josef	81 r.
Karkošová Marie	77 r.
Kochová Marie	72 r.
Kolář Emil	75 r.
Kriagel Josef	70 r.
Kropek Vojtěch	67 r.
Krýl Stanislav	58 r.
Kubová Ludmila	75 r.
Lauda Václav	70 r.
Lilak Josef	74 r.
Linhartová Zofie	75 r.
Nejzchlebová Františka	85 r.
Pouliček Ludvík	74 r.
Prokeš Jan	77 r.
Příkryl Emil	69 r.
Rotlerová Anžka	80 r.
Selinger Jan	51 r.
Sova Jan	56 r.
Šenk Adolf	87 r.
Švec Edmund	89 r.
Švec František	81 r.
Veselá Kateřina	88 r.
Wolf Josef	86 r.

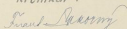
Tajemník MNV:

Předseda MNV:

Kronikář:

1960

I. Správa obce

V roce 1960 byla provedena reorganizace orgánů státní správy spojená se změnou obvodů okresů a krajů.

Na celém území republiky bylo zřízeno 10 krajů. Olomoucký kraj byl zrušen a jeho největší část byla připojena k nově utvořenému Severomoravskému kraji se sídlem v Ostravě.

Současně byly zrušeny některé okresy a sloučeny ve větší celky. Také zábřezský okres byl zrušen a jeho území bylo připojeno k okresu šumparskému.

V souvislosti s připravovanými změnami v územní správě projevila se v Lošticích živelná snaha o připojení obce k okresu olomouckému. Tato otázka byla opětovně prodiskutována jak na zasedáních MNV tak i mezi občanstvem a přání po připojení obce k okresu olomouckému bylo všeobecné. O věci bylo jednáno také na veřejné schůzi, ale všeobecnému přání nemohlo být ze zásadních důvodů vyhověno.

V červnu 1960 se konaly volby do nových národních výborů. Na slavnostním zasedání MNV 26. 4. 1960 bylo provedeno zhodnocení práce MNV za období 1957 - 1960. Schůze se účastnilo 207 občanů.

Pro volby do ONV byly v Lošticích zřízeny 2 volební obvody společně s Palonínem a Ludovicemi. Za členy ONV byli zvoleni :

Jan Červinka, předseda JZD - stal se pak při
ustavení ONV členem rady ONV
Anna Kolářová, úřednice MNV

Pro volby do MNV v Lošticích bylo zřízeno 28 volebních obvodů v Lošticích a v Ludovicích, kdy zatím bylo, schváleno sloučení s Lošticemi, byly zřízeny 3 volební obvody.

Zvoleni byli tiito členové MNV:

- ✓ Badal František
- ✓ Bartoňová Aloisia
- ✓ Blažek Josef
- ✓ Červinka Miloslav
- ✓ Ehrenberger František
- ✓ Fritscherová Zdenka
- ✓ Funěk Ladislav
- ✓ Grygar František
- ✓ Haidenreich Vlastimil
- ✓ Hass Ferdinand
- ✓ Hřimová Jiřina
- ✓ Jarmar Miloslav
- ✓ Kestlar Zdeněk
- ✓ Klein Jaroslav
- ✓ Klimeš Josef
- ✓ Kominek Miloslav
- ✓ Konečná Alžběta
- ✓ Krňávek Jindřich
- ✓ Malík Augustin
- ✓ Muzikant Jan
- ✓ Přenosil Josef
- ✓ Rašnerová Antonie
- ✓ Rozsypal Josef
- ✓ Sršeň Jan
- ✓ Safář Bohumil
- ✓ Spička Eduard
- ✓ Sulák Josef
- ✓ Ušrova Bohumila
- ✓ Vykydal Jaroslav
- ✓ Weiser Jan
- ✓ Weiserová Anna

Na ustavující schůzi MNV dne 23. června 1960 byl zvolen předsedou MNV František Badal.

Tagemníkem MNV byl zvolen František Grygar.

Za členy rady MNV byli zvoleni: Jindřich Krňávek, Jan Muzikant, Josef Rozsypal, Jan Sršeň, Bohumil Safář, Eduard Spička, Jaroslav Vykydal.

Současné byly ustaveny stálé komise MNV, do nichž bylo zvoleno polovina poslanců MNV a druhá polovina z řad občanů a stejný počet aktivistů s hlasem poradním.

Byly ustaveny tyto komise:

1. Plánovací	- předseda	František Badal
2. Finanční	- "	Jaroslav Vykydal
3. Pro mistři hospodářství a obchod	- "	Jindřich Krňávek
4. Školská a kulturní	- "	Jan Bršeň
5. Pro výstavbu	- "	Josef Rozsypal
6. Zemědělská	- "	Jan Muzikant
7. Sociální, zdravotní a bytová	- "	Eduard Špička
8. Pro ochranu veřejné- ho pořádku	- "	Bohumil Šafář
9. Trestní	- "	František Badal

Nově zvolený předseda zhodnotil na schůzi průběh voleb a poděkoval všem členům volebních komisi za obětavou práci a všem voličům za manifestaci průběh voleb.

Dále poděkoval všem odstoupujícím členům MNV za práci v národním výboru a požádal je, aby i nadále s národním výborem a jeho komisemi spolu-pracovali.

V další části svého projevu vytyčil úkoly, které pro práci nového národního výboru vyplývají z nové vydaného zákona, o národních výborech č. 65/60 Sb. a vládního nařízení č. 71/60 a 91/60 Sb.

Poukázal zejména na úkoly, které je třeba zajistit na úseku zemědělském. Jde o úseku služeb obyvatelstvu a výstavby jsou úkoly, které je třeba přednostně řešit. Jde o dokončení výstavby koupaliště v akci "Z", o opravu cihelny a zajištění jejího provozu, o zajištění družstevní bytové výstavby a další úkoly.

Abyste nyní rozšířená pravomoc MNV mohla být plně využita, je třeba daleko více zaktivizovat činnost všech orgánů národního výboru, to jest plna, rady, komisi, jakož i občanů města.

Z jednání rady a pléna MNV

Místnost v pivovare užívaná dosud odbočkou Československého Červeného kříže byla uvolněna pro kanceláře JZD.

Protože na 3. pětiletku se plánuje v Lošticích stavba nového kina a s touto stavbou se počítá ve dvore domu čp. 53 byly podniknuty kroky k vykoupení tohoto domu. Tato akce neměla kladný výsledek. Rovněž stavba kina byla odložena v důsledku změn pětiletého plánu.

ONV v Žabřezě požádal, aby na základě vládního usnesení ze dne 13. 11. 1959 č. 953 byla přezkoumána nutnost zajištění služeb soukromými živnostmi, kterých bylo dosud v Lošticích 8 a aby byla učiněna nutná opatření k jejich socializaci. Tato byla provedena do 1. července 1960.

ONV v Žabřezě oznámil, že oprava cihelny je zajištěna a že rada ONV schválila, aby provoz cihelny převzal MNV jako drobnou provozovnu.

Do plánu akce „Z“ byla dodatečně zařazena částka 90 000 Kčs na vybudování atletické dráhy a šatna na hřišti Slavoje. Akce má být provedena do roku 1964.

Parčík v Moravičanské ulici - starý hřbitov byl předán do opatrování místní odbočce Svazu zahrádkářů. Ti se zavázali, že trávu v parku budou košit vždy a jednotlivě, aby park byl stále v dobrém stavu. Podobně by měli zahrádkáři převzít do udržování i parky na náměstí a u školy. Materiálové náklady bude hradit MNV.

Z dějin obce Žadlovice

V rámci územní reorganizace provedené v roce 1960 byly Žadlovice na základě usnesení tamního MNV sloučeny v jednu obec s Lošticemi.

Obec Žadlovice má bohatou historii.

Již v prvotních dobách, o kterých se dochovály písemné zprávy, tvořily Žadlovice tři samostatné části: horní část, dolní část a dva dvory.

První - horní část tvořilo několik domů. Obyvatelé této vsi provozovali hrnčířství - byla to jedna z nejstarších hrnčířských obcí na Moravě. Kdy toto řemeslo v Žadlovicích zaniklo, není známo. Víme jen, že kolem roku 156 tam bylo 6 usedlíků, kteří byli povinni dodávat své tehdejší vrchnosti na zámku Mírově pro kuchyni všechny hrnce. Původně to byly jistě hrnce vlastní výroby, ve zmíněné době však je již kupovali od hrnčířů z Loštic.

Tato část Žadlovic byla původně majetkem hlavního moravského kostela v Olomouci. Je to patrné z nadační listiny, kterou r. 1131 biskup Jipřich potvrzuje nově zřízenému biskupskému chrámu sv. Václava vlastnictví této vsi. V latinské listině je uvedeno jméno Sadlovici. Tím se dostaly Žadlovice pod panství biskupa olomouckého. A protože správu tím centrem biskupského zboží na severní Moravě byl hrad Mírov, byl správce mírovského panství bezprostřední vrchností Žadlovic. V jeho zastoupení vykonával soudní pravomoc nad horní částí Žadlovic od roku 1273 mehelnický rychtář Klerman.

Podle zápisu v arcibiskupském archivu v Kroměříži byli obyvatelé této části Žadlovic povinni odvádět kromě zmíněného hliněného zboží na Mírov o vánočních také 16 slapic, a o velikonočních 124 vajec. Kromě toho bylo jejich robočním

závazkem „na panských lukách u Moravičan trávu posečenou rozffísati, vysušiti, shrabati a v kopy klásti, podle potřeby ploty plésti, pracovat pěšky, kdykoli se jim rozkáže, při stavbách, chodit na kony a drva dělati.“

Druhou - dolní část Ladlovic tvořily původně dva selské grunty, které náležely k nadaci benediktinského kláštera Hradisko u Olomouce a to pravděpodobně již od jeho založení r. 1078. Poblíž těchto gruntů byla později založena kréma.

Tato dolní část slula původně „Opalstvo“. Později se ujalo pojmenování Budín. Toto jméno není odvozeno od města Budína (Budapešti). Pochází od pojmenování trati, v níž osada stála. Název trati Budína se vyskytuje poměrně často (na příklad v okrese vyškovském, brněnském, velko-meziříčském, valašsko-klobučkém). Na vznik jména se později zapomnělo a když kolem roku 1580 byla zde dvorem postavena nová kréma, byla nazvána „Pešť“.

Trati část tvořily dva svobodné poplužní dvory. Na horním větším s mlýnem, pod Zvolkou sídlil roku 1356 jeho majitel Mareš, příjmem Hloj. Podle německého pojmenování Zvolky Freiwald se psal „z Frýwaldu“. Jeho syn Jindřich ze Ladlovic prodal roku 1373 horní dvůr s mlýnem Benešovi z Wildenberka - tehdejšímu majiteli Bouzova a menší dolní dvůr prodal r. 1378 Peškovi ze Stavenice a knězi Velíkovi z Vyšehoti. Peškův dědic Staněk prodal svoji část r. 1382 Smilovi z Kunštátu, pánu lisnickému.

Podíl kněze Velíka - pozemky za Zvolkou - byl později předán osadníkům na Lhotu, čímž vznikla Lhotá farařova (v místech nynější Zavadilky).

R. 1382 přešel horní dvůr pod panství markraběte Jošta, nového to majitele Bouzova. Jošt daroval Ladlovice Pročkovi z Wildenberka, který je roku 1385 prodal Smilovi z Kunštátu. Tím se opět celá třetí část Ladlovic - oba dvory - dostala pod panství jednoho pána.

Jméno „ze Ladlovic“ se však udržovalo dále

v rodě nahoře uvedeného Jindřicha Holého. Ten byl r. 1389 spoluhajitelem rychty v Polanech a statku v Bohuslavicích. Podpisoval se tehdy Jindřich Zádlovce ze Zádlovic, ačkoliv jeho bývalé dvory byly v rukou Lišnického Smila z Kunštátu.

Syn Jindřichův Hynčík si dal - patrně dle někdejšího sídla otcovského pod Zvolkou přidomek z Frauwaldu. Hynčíkův syn Heinrich z Frauwaldu nabyl opět jednoho z Zádlovických dvorů s mlýnem. Je o něm zmínka v Půbonech M. str. 681, že byl purk-rabím na Bouzově. Po Heinrichu z Frauwaldu se stal majitelem dvoru kolem roku 1464 Šebor ze Zádlovic.

Během doby pozbyly oba dvory s mlýnem svobodnické výsady a byly podrženy lišnickému panství až do roku 1546, kdy z rukou tehdejšího majitele Lišnice a Bouzova připadly k panství bouzovskému. Při lišnickém statku zbyl pouze rybník.

Majitelem Bouzova byl tehdy Prokop Podstatský. Ten zemřel 26. ledna 1560 a byl pochován v kostele Loštickém, kde je dosud jeho mramorový náhrobek. Protože kolem roku 1558 rodný zámek Bouzovský vyhořel, odstěhoval se Prokopův syn a nástupce Jindřich z Bouzova do Loštic. Bydlil v některém ze svých panských domů. Byly to domy č. 64, 65, 66 a 115.

Ala městský dům mu byl málo a proto si chtěl zbudovat nové panské sídlo v Zádlovicích. Měl toho času málo přes 24 let. Mimo Loštice a část Zádlovic zdědil po otci hrad Bouzov s, horním městečkem, tarem, pivovarem a chmelnicí, dále vsi Jafman, Blázov, Vojtěchov, Obectov, Milkov, Ospilov, Bazdřov, Zadeřín, Svárov, Kozov, části Veselicka, Javříčka, pustinu Olešnice, dále Studanou Loučku, Svárov u Malatína, Veselí a pustý Busín.

Jindřich Podstatský byl mladý nepokojný duch. Miloval změnu a ruch. Kupovat, prodávat, stavět, směňovat pozemky, to si zvolil za životní cíl.

Svou činnost v tomto směru počal v Žadlovicích. Koupil oba tamnější dvory, jeden se Žvolkou od Václava Horčického, druhý od Pavla Černohorského a mlýn pod dot-
ním dvorem od mlýnářky Margity.

Jeden z koupáných dvorů přestavěl na turz a u-
sadil se v ní. Bydlil střídavě na turzi v Žadlovicích
a ve svém domě v Lošticích. Jako jiné turze tehdejší
byla i žadlovická turz bezpochyby obehnaná příkopem
kolovým plotem, čili srubem. Později se popisuje v pozé-
stalosti Stanislava Pavlovského z Slavovic r. 1622 jako
„turz od kamene a dříví dobře vystavěná“.

Při stavbě turza došlo ke spory loštických ob-
čanů s Jindřichem Poddžatským. Jindřich totiž nadbal
výsad daných dřívějšími pány loštickým a nutil je,
aby „ke stavbě cibly, písek, vápno, dříví a jiné potře-
by nosili a k tomu stavění robotovali“.

Jindřich byl vůbec napokojná povaha. V r. 1566
se utkal s moravickým farářem Martinem. Dověděl
se totiž, že kněz Martin o něm složil nějaká písně. I
zejel Jindřich s lechouským bratrem a mnoha služeb-
níky koncem ledna do Moravice a chlubil se pak, že
když nenadále na faru vkročil s dobytou lůrečkou šav-
lí, že se ho farář Martin tak lekl, až mu jídlo z úst a
nůž z ruky vypadl.

Na stížnost faráře měla záležitost dohru před
zemským soudem v Brně, kde se o ní jednalo půldru-
hého roku.

R. 1568 prodal Jindřich žadlovický statek s turzí
Burianu Drahanovskému z Pěncína, biskupskému řediteli
panství na Mírově. Pro vkladu v zemských deskách pa-
tkilo k statku: turz, dvůr Žadlovic s polem, mlýnem
při dvoře a lesíkem (Žvolkou), dále díl pusté vsi Le-
chovice - pozemky z ní drželi biskupští sedláci v Žado-
vicích - s platem peněžitým, ospani, kurami a vejci od
lidí žadlovských, poddaných křížové olomouckého a dvou
opravních, kteří náležejí klášteru Stradišti při Olo-
mouci.

Sobě ponechal Jindřich dva kusy rolí při cestě od Loštic k Lišnici, t.j. trať Chloumak - v zápise se praví: „... od vsi Zadlovic k městu Mohelnici jdouc po pravé ruce ležící“.

R. 1585 po prodeji bouzovského panství odchází Jindřich ze zdejšího kraje a r. 1589 umírá bezdětek. Rodinná křesťanská podstatných v kostele loštickém připadla pak ke statku zadlovskému.

Rod Buriána Drahanovského z Pěčína držel pak Zadlovic až do roku 1608, kdy syn Buriánův Bohuslav prodal Zadlovic a Chotku za 6500 moravských zlatých Stanislavu Pavlovskému z Pavlovic.

Válkou třicetiletou Zadlovic velmi utrpěly. Za vpádu švédských vojsk 1642 - 1643 byla rozbořena tvrz, pole zůstala neobdělána a ležela ladem. Počátkem prosince 1643 označil zemský sněm Zadlovic (stejně jako Usou, Zábřeh, Doubravici, Červenou o Bílou Lhotu) za „do konce zkaženy“ a uznal je za neschopné platit daně.

Zadlovic zůstaly v držení rodu Pavlovského z Pavlovic až do roku 1682, kdy Zadlovic spolu se zaniklým městečkem, nyní spustlou vsí Lišnicí přáhlý do majetku Albrechta Leopolda Buklovky z Buklovky.

Roku 1764 koupil panství Jan hrabě Milroviský. Nový majitel postávil v letech 1770 - 1772 nový zámek v nynější podobě.

V roce 1811 převzal panství Zadlovické jeho syn Alois, který roku 1815 prodal spojené statky Zadlovic (zámek a Budín), Újezd, Vranovou, Veselí, Studnou Loučku a Lišnici za 433 000 zlatých Marku Friedriehovi z Fürst-gutenau. Po smrti jeho syna zdědil statky svobodný pán Mirbach, ten se odstěhoval do Harffu v Porýnsku a zadlovické panství koupil rakouský velvyslanec a generál Viktor hrabě Dubský z Přebomyslic. Po jeho smrti převzal panství jeho syn Adolf. To byl poslední feudál v Zadlovicích.

Mezitím sice došlo k převratným změnám

a to nejen v politickém, ale i společenském životě u nás. V roce 1848 došlo ke zrušení roboty a poddanství. Přestalo kupčení - prodávání a kupování obyvatel Žadlovic z majetku jednoho dobrodruha se šlechtickým titulem druhému.

Přišel také 28. říjen 1918. Nový stát zrušil šlechtické tituly. Ale v Žadlovicích se dával Adolf Dubský nadále oslovovat „jasnosti“ a „pane hrabě“.

V první republice došlo k částečné pozemkové reformě, kterou menší část pozemků žadlovického panství byla převedena do vlastnictví českého obyvательства obce. Ale přesto zůstalo rodině Dubských rozsáhlé vlastnictví polí a lesů, z jejichž výtěžků, mohla větš dít zářivý život u nás i v zahraničí celá rodina.

V Žadlovicích, pžíval tedy feudalismus až do května 1945. Feudalismus spojený s německým šovinismem.

Přesto že nesla české jméno Dubský, byla to rodina nejen německá, ale také zavile nepřátelská ke všemu českému.

Obzvláště manželka Adolfa Dubského a oba synové byli fanatickými stoupanci Hitlerovými. V zámku žadlovickém se konaly schůzky pohlavářů Henleinovů strany za účasti Henleina, odtud se šířil a posiloval odpor německého obyvatelstva okolních obcí proti Československé republice v kritickém období 1933 - 1938.

Oba mladí Dubští, především pak starší Osvald udržovali pravidelné spojení s říšským vedením protičeské kampaně v Říši. Oba se aktivně podíleli na rozvracení Rakouska a měli účast na atentátu na kancléřa Dolfusse. Byli proto jako nepohodlní cizinci z Rakouska vyhoštěni a předáni na hranicích republiky předáni našim úřadům.

V zářijových dnech 1938 se podíleli na orga-

nizování ordnerských band v okolí Mohelnice. Osvald byl z toho důvodu zatčen a internován v Olomouci.

Z popudu rodiny Dubských měly být celé Ladlovice a část Loštic až po Třebávku zabraný v říjnu 1938 do německého území. Po dalších a dramatických jednání, kdy Ladlovice několikrát přešly střídavě z rukou českých pohraničních vojenských hlídek do rukou německých a opačně, ustálila se hranice zabraného území na zedí kolem zámku a záměckého parku. Také hostinec "Peže" s příslušným pozemkem byl zabrán do t. zv. Sudetského území.

Manželka Adolfa Dubského byla známa svojí náboženskou bigotností. Současně pak byla fanatickou vyznavačkou nacionálního socialismu. Když se jí katecheta Dr. V. Kubíček, který byl po dlouhá desetiletí záměckým kaplanem, ptal, jak ona taková katolička může souhlasit s Hitlerem, odpověděla s nadutostí: "já vlastně... jsem nejprve Němka a pak teprve katolička!"

Tento až nepřirozený fanatismus prokázala znovu, když potěškém zranění na východní frontě a po dlouhém utrpení v nemocnici zemřel její mladší syn Arnošt - starší Osvald padl hned na počátku východního tažení před Moskvou. Tehdy prohlásila v rozhlase, že je hrdá na to, že mohla obětovat Hitlerovi dva syny.

Konec panství Dubských u nás byl již méně slavný. Nadšení pro Hitlerovu výbojnou válku opadalo, ale do posledních dnů války si udržovali naději, že nová tajná zbraň způsobí v poslední chvíli zázrak. Vydrželi v Ladlovicích až do květnových dnů. Počátkem května se v zámku usadil štáb generála Schörnera. Vytrval tam až do 8. května. Jeho dne ráno odešel generál Schörner se svým štábem směrem na Moravskou Třebovou. Manžela Dubských vzal s sebou.

Ve Svitavách byl Adolf Dubský s manželkou zadrženi. Po zjištění byl jim majetek, který se snažili převést zabaven. V proudy uprchlíků dostali se pak do Károuska, kde se trvale usadili.

Český lid Žadlovic a Loštic vděčně uvítal, že česká půda a zámek postavený a udržovaný po staletí prací českého lidu, se vracají tomu, komu po právu vždy náležely: našemu pracujícímu lidu.

Válečnými událostmi zůstal zámek a jeho zařízení nedotčeny. Byli to bohužel někteří čeští lidé, kteří v prvních týdnech po osvobození způsobili na zařízení zámku značné škody.

Zámek sloužil nejprve jako rekreační středisko pro osvobozené politické vězně. Po nich zámku kratší dobu užíval Svaz mládeže. O přidělení zámku se dlouho snažila Palackého universita v Olomouci, která tam chtěla vybudovat středisko pro tělovýchovu. Později sloužil zámek jako učiliště ŠNB, pak tam byla dívčí vychovatelna z Mohelnice a po jejím zrušení tam umístil Přemysl z Prostějova svoje učňovské středisko.

Žadný z těchto uživatelů zámku však nemohl přivést zámek trvale. Teprve nově budované Zemědělské učiliště se definitivně ujalo správy a udržování zámekových budov.

Rozdělení obce Žadlovic se udrželo až do r. 1923. Horní část obce a zámek tvořily samostatnou osadu připojenou místní správou k Lošticím. Dolní část - Budín patřila k Újazdu u Mohelnice. Výnosem ministerstva vnitra ze dne 20. prosince 1923 byly obě části sloučeny a vytvořily samostatnou obec.

Vývoj této obce je zapsán v samostatné kronice, která v Žadlovicích byla vedena až do r. 1960.

Finanční hospodaření MNV za rok 1960

<i>Příjmy :</i>	<i>Rozpočtováno Kčs</i>	<i>Skutečně přijato Kčs</i>
1. Odvody hospodářských organizací	199 000	214 599
2. Místní daně a poplatky	129 800	146 003
3. Příjmy ze správní činnosti	237 100	377 604
4. Podíl ze státního rozpočtu	30 300	131 700
5. Jiné příjmy		479 769
	659 200	1 430 663

Vydání :

1. Vodní hospodářství	11 200	13 327
2. Zemědělství	15 300	14 059
3. Komunikace	85 000	92 017
4. Veřejné osvětlení	17 500	17 803
5. Bytové hospodářství	35 500	42 201
6. Školství	90 800	166 916
7. Školní stravování	120 000	174 288
8. Osvětlová činnost, kino	85 900	87 236
9. Omištní správa	155 600	170 965
10. Akce „Z“	40 000	40 043
	676 700	819 155

Výbor žen

uspořádal v měsíci březnu v rámci oslav MDŽ besedu 50 žen s předsedou MNV. Výbor žen věnoval k této besedě květinové dárky a občerstvení.

V neděli 3.3.1960 uspořádal VŽ dátská zábavná odpoledne spojené s dátským karnevalem a velmi úspěšnou přehlídkou dátského odívání.

Mimo tyto akce byly členky VŽ účastny různých jiných podniků, které pořádaly ostatní složky Národní fronty. Odpracovaly celkem 850 brigádnických hodin při zemědělských pracích a na úpravě města.

Dále spolupracoval Výbor žen s dohlížacím výborem Jednoty, podával zprávy a připomínky k zásobovací situaci v prodejnách.

Výbor žen převzal patronát nad malářskou školou, které při různých příležitostech věnoval na 1000 Kčs na zakoupení hraček a jiných potřeb pro děti.

Výbor žen se také zapojil na počátku volebního období do soutěže výborů žen Zábřeh - Mohelnice - Loštice. V rámci této soutěže nasbíraly členky VŽ přes 20 g papíru a jiných odpadových surovin.

Výbor žen pomáhal zajišťovat i různé jiné akce jako na příklad plnění dodávek zemědělců na státní nákup. Hlavně v letošním roce, kdy se projevoval velký pokles v dodávkách vajec, bylo této pomoci potřeba. Členky výboru žen vytvořily spolu s výborem jednoty dvojice, která navštívily jednotlivé chovatele slavic a získaly tak na dodání více, jak 5000 kusů vajec. Při kontrole plnění bylo zjištěno, že tento závazek byl ve skutečnosti překročen o více než 1000 vajec.

II. Hospodářské poměry

A. Průmyslová výroba

V místních závodech splnili pracující v roce 1960 plánované úkoly takto:

Závod - provoz	Hrubá výroba %	Pracov- níci %	Produk- tivita %	Export %
Olomoucké tvarůžkárny	102,1	101,4	100,7	116,2
Jesenické dřevařské závody	108,9	99,-	108,6	108,6
Olšanské papírny	97,9	98,5	101,4	-
Oděvní průmysl	101,5	98,3	103,3	97,9
Koh-i-noor	100,2	98,9	101,4	101,4
Likovar	121,8	105,5	115,4	-

Severomoravské mlékárny n.p. Ostrava, závod Olomoucké tvarůžkárny Loštice - do územní reorganizace byl závod organizován jako samostatný podnik Olomoucké tvarůžkárny a od 1.7.1960 přešel do Severomoravských mlékáren n.p. Ostrava.

Vyrábí oblíbené „olomoucké tvarůžky“ a to ve 3 druzích: velké - speciálky, malé a tyčinky. Z celkové výroby jde 17% výrobků pro export do NDR, v men-

šim množství také do Rakouska.

V závodě mají dobře organizovanou vnitrozávodní soutěž, v roce 1960 měli 3 kolektivy brigád socialistické práce.

Za dobré výsledky v I. pololetí byl podnik držitelem "Standardy ředitele sdružení" a za II. pololetí v měsíci červenci, srpnu a listopadu držitelem "Standardy ředitele podniku".

Loštice Jeseňské dřevařské závody n.p. Jampark, závod splnil všechny plánované úkoly. Vyráběl řazivo jabličnaté, listnaté, prázce pro OSB a parkety. V závodě jsou 4 kolektivy brigád socialistické práce, dosud však nebyly vyhodnoceny. Vnitrozávodní soutěž byla dobře organizována, závod Loštice byl vyhodnocen jako nejlepší za II. a IV. čtvrtletí 1960. Pro rok 1961 byl vybrán jako vzorový závod podniku.

Koh-i-noor, n.p. České Budějovice, závod Karadašova Kácice, provoz Loštice splnil rovněž všechny plánované úkoly. Vyráběl dřevěné matry skládací v různých provedeních a všech světových měr. Z celkové výroby dodal 51% výrobků pro export a to do více jak 80 zemí. Za příkladné plnění exportních dodávek byl provoz vyhodnocen jako "vzorový exportní závod" ministerstvem spotřebního průmyslu. V celopodnikové soutěži obdržel od ředitele závodu standardu jako nejlepší provoz za I., III. a IV. čtvrtletí 1960.

Oděvní průmysl, n.p. závod Prostějov, provoz Loštice vyráběl dámské šaty různých sortimentů z umělého i přírodního hedvábí, bavlny i syntetických vláken. Z celkové výroby bylo dodáno 32% výrobků na export a to do SSR. V závodě se pracovalo ve dvou dílnách na dvě směny a strojů bylo využito na 160%. V závodě byly v roce 1960 tři kolektivy soutěžící o titul "brigáda socialistické práce". Ve vnitrozávodní soutěži se umístil provoz na I. místě za 2. a 3. čtvrtletí a na II. místě za 1. a 4. čtvrtletí 1960.

Olšanská papírny, n.p. Olšany, cech Loštice-Vlčice nesplnil v důsledku nutné generální opravy hlavního strojního zařízení plánované úkoly. Vyráběl bezdřeví tiskový papír

a papír k natírání. V závodech je jen jeden kolektiv soutěžící o titul „brigáda socialistické práce“. V celopodnikové soutěži se cech naumístil.

Severomoravské lihovary a konzervárny zavod Šumperk, provoz Loštice suší brambory ve mrazě i pro obchodní účely, vyráběl líc z podradných druhů brambor, prováděl droždění krmiv pro SZD, vyráběl ve mrazě péstičalskou a obchodní pálenici a povidla. Dale zajišťoval a kontroloval sadbu průmyslových brambor v okolních SZD: Radnice, Veselí, Milkov, Podolí, Hvozď, Luka a kvalitní sadbu brambor směřoval mezi SZD na okrese Šumperk, Olomouc a Prostějov. V roce 1960 bylo takto směřováno celkem 18 vagonů kvalitní bramborové sadby.

B. Místní hospodářství

Komunální služby města Loštic provádí opravy a údržbu a poskytují placené služby obyvatelstvu.

Podnik měl v roce 1960 tyto údržbářské provozovny:

kovárství
podkovárství
zámečnictví
klempířství
autoopravnu
radiopravnu
kolářství
sklánařství
malířství

Placené služby obyvatelstvu poskytovaly tyto provozovny:

holičství
kadeřnictví
doprava traktorů
dodavková taxi-slужba

osobní taxi-slужba
 přijíždění popelnic na odvoz popela
 přijíždění stavebního nářadí
 plakátování
 zahradnictví
 sběrna pro čistírnu a prádelnu
 květinová služba
 úklidová služba
 CIS-slужba

V roce 1960 podnik koupil traktor Z-25, 2 překlápěcí vlečky, 3 sací haldy pro kadeřnictví, drátkovač, leštič parket, vysavač pro úklidovou službu, 2 míchačky a pásový dopravník pro přijíždění stavebního nářadí, měřicí přístroje pro televizní službu, revolverové děrovač, dvě vrtačky na kov, univerzální ohýbací a zakružovací stroj na plach, dvoukotoučovou brusku, hydraulickou ohýbačku trubek, soustruh na kov, ruční lis na tládování, dvě automatické pračky ROMO a elektrický sešítací stroj Zeta.

Bylo pokračováno ve výstavbě sociálního zařízení v autoopravně, byl vybudován autoservis pro který byla zakoupena mazací souprava a kořlový jeřáb a bylo provedeno oplocení autodílny.

Do kadeřnictví a količství bylo zakoupeno nové zařízení a provozovny se přestěhovaly do nových vyhovujících místností v ulici Komenského.

Hospodářské výsledky za rok 1960 byly dobré:

	v Kčs	% plnění
Výkony	2 178 000	108,2
Zvýšení oproti roku 1959	96 000	
Tržby od obyvatelstva	880 000	124,1
Zvýšení oproti roku 1959	160 000	
Mzdový fond	823 000	99,5
akumulace	287 000	

Okresní podnik KOVO-DŘEVO Jeseník má v lo-
žticích dvě provozovny a to :

Provozovna KOVO - vedoucí Jan Weiser - vyrábí
montované trubkové konstrukce pro sklady distribuč-
ních a výrobních podniků. V provozovně je dobře or-
ganizována socialistická soutěž, pracující byli za
II. pololetí 1960 vyhodnoceni v celopodnikové soutěži na
2. místě. Provozovna je ve vývoji a má předpoklady
pro další rozšíření.

Provozovna DŘEVO - vedoucí Miroslav Malzer -
vyrábí zakázkově všechny kusy nábytku a nábytkové
soupravy pro obyvatelstvo i socialistický sektor. Vyrábí
také zařízení pro komplekci maloobchodních pro-
dávaj. Ideovým vzorným dílem je vybavení prodejny
„Sovětská kniha“ v Olomouci a kina Pohraniční stráž
v Olomouci. V důsledku toho, že Okresní stavební podnik
protáhl přestavbu hlavní provozovny o 1 měsíc, bylo na-
rušeno plnění úkolů, takže provozovna splnila výkony
v roce 1960 pouze na 86,9 %.

Drobné provozovny místního národního výboru
zajišťovaly placené služby těm oborům, které ve své
náplni nemá komunální podnik.

Je to především drobná provozovna stavební
údržby, ve které brigádnicky pracovalo 17 mužů a 3
ženy. Tato provozovna zajišťovala kromě prací pro oby-
vatelstvo také stavební práce, na opravě cihlárny. Z tá-
to provozovny byla uskučkována tržba 43 505 Kčs a na
mzdách bylo vyplaceno 18 700 Kčs.

Výrobu ovocných šťáv najal MNV v místním li-
hovarě. V roce 1960 v ní bylo brigádnicky zpracováno
přes 800 g ovoce a vyrobeno přes 40 000 litrů kvalitní
nealkoholické šťávy. Pracovalo v ní 28 brigádníků, z toho
17 žen. Tržba činila 80 368 Kč, na mzdách vyplaceno 29 812 Kčs.

V drobné provozovně krajčovské pracovalo 8 žadlen.
Tržba byla 18 715 Kčs, na mzdách vyplaceno 12 308 Kčs.

C. Zemědělství

Zemědělskou výrobu zajišťovalo Jednotné zemědělské družstvo, dále 2 soukromí zemědělci - Dominik Funeš a Eliška Vaselá - a 14 drobných držitelů půdy o výměře od 0,50 do 1,00 ha v celkové výměře 18,88 ha a 201 držitel zemědělské půdy do 0,50 ha o celkové výměře 62,93 ha, z toho orná půdy 23,67 ha.

Jednotné zemědělské družstvo ? květen

hospodaří od 1. ledna 1960 společně na půdách katastrů obcí Loštice, Palonín a Ladlovice, neboť usnesením členských schůzí JZD a příslušných MNV došlo ke sloučení těchto tří družstev.

JZD hospodaří celkem na
zemědělské půdě o výměře
z toho orné půdy celkem
zahumanky

891,64 ha
764,32 ha
59,83 ha

Ve všech třech obcích pracuje celkem 245 družstevníků, z toho trvale v JZD pracuje 220 družstevníků. Kromě toho má družstvo 10 stálých zaměstnanců. Stroji má JZD dostatek. Má 3 obilní kombajny, kombajn na sklizeň cukrovky, kombajn na silážování kukuřice a koncem roku dostalo družstvo kombajn na sklizeň brambor. Dále má JZD mlátičí soupravy, čističku obilí, dostatek traktorů a vlačák.

Pro živočišnou výrobu, která je soustředěna ve 3 obcích, má JZD 3 kraviny pro společné ustájení krav, odchovu mladého skotu, prasat a slepic, porodnu prasnic.

Pro uskladnění obilí a brambor získalo JZD v průběhu roku 1960 bývalý pivovar s prostornými sklady a sklapy. Pro opravu zařízení a strojů získalo prostory po zrušení STS a pro rozšíření zahrádknické převzalo od KS zahrádknickou provozovnu - vedoucí Vitošal.

Rostlinná výroba:

V rostlinné výrobě bylo dosaženo vesměs dobrých výsledků. Plánované výnosy byly dosaženy až na řepku a oves, kde byly větší sklizňové ztráty. JD je mistrem velkých hektarových výnosů obilovin, bohužel při vlastní sklizni dochází ke značným ztrátám.

Bylo dosaženo těchto výsledků:

pšenice	36,16 q
žit	30,01 q
ječmen	34,34 q
ovos	26,15 q
brambory	140, - q
cukrovka	374, - q

Živočišná výroba:

Aby byly zajištěny dodávky živočišné výroby, udržovalo JD během roku plánované stavy dobytka a na konci roku dosáhlo těchto stavů:

skot celkem	780 kusů
z toho krav	334 "
prasat celkem	654 "
z toho prasnic	96 "
slapice	2219 "

Bylo dosaženo následující užitečnosti:

Dojivost mléka na 1 kravu	2262 litry
Snůška vajec na 1 nosnici	124 kusy
Narozeno telat na 1 kravu	0,97 kusů
Narozeno selat na 1 prasnici	12,7 kusů

Dodávky státu

	<u>Úkol:</u>	<u>Splněno:</u>
obilí celkem	q 3419	3602
řepka	288	229
brambory	2606	2811
cukrovka	33000	38348
seno	200	204

maso hovězí	772	770
vepřové	792	846
drůbeží	39	41
mléko	litrů 707000	628980
vajíčka	ks 306000	278631

Za dosažené výsledky vyplátilo JZD na 1 pracovní jednotku 17 Kčs v hotovosti a v naturálních zemědělských produktech v hodnotě 4,19 Kčs.

Zemědělský odbor rady ONV poskytl JZD příspěvek na úhradu škody způsobené suchem v roce 1959 v částce 32400 Kčs.

III. Zásobování obyvatelstva

Zásobování obyvatelstva v maloobchodě zajišťovalo lidové spotřební družstvo JEDNOTA. V obci byly 2 samoobsluhy, 9 potravinářských prodejen a 10 prodejen průmyslového zboží (konfekce, textil, obuv, drogerie, hračky, papír-knihy, nábytek, partiová prodejna, kovo-elektro, stavěbniny), dále 6 pohostinství a 1 závodní jídelna.

Bylo dosaženo následujícího obrátu na 1 obyvatele:

maso a masné výrobky	Kčs	765
mléko a mléčné výrobky	Kčs	315
potraviny všeho druhu	Kčs	1363
zelenina	Kčs	292
pohostinství	Kčs	553
za potraviny celkem	Kčs	3188
konfekce	Kčs	273
textil	Kčs	605
obuv	Kčs	384
ostatní průmyslové zboží	Kčs	1130
stavebniny	Kčs	290
za spotřební zboží celkem	Kčs	2682

Z průmyslového zboží bylo prodáno 10 motocyklů, 2 skútry, 8 mopedů, 17 piónýrů, 72 televizorů, 68 radiopřijímačů, 18 lednicí, 45 praček, 32 vysavačů, dále za 701000 Kčs kamen a sporáky.

IV. Bytová situace

Místní národní výbor má ve správě 10 obytných domů. V nich je 48 bytů, z toho je 10 bytů pouze o 1 místnosti, 15 bytů o kuchyni a 1 místnosti, 22 bytů o kuchyni a 2 pokojích a 1 byt o kuchyni a 3 pokojích.

V roce 1960 byly získány novou výstavbou rodinných domků 4 bytové jednotky a adaptací neobytných místností další 2 byty.

MNV vykoupil při hospodářsko technické úpravě pozemků při Sokolské ulici pás pozemků až k provozovně KOVO-DŘEVO a přidělil tam 10 stavebních míst zájemcům o stavbu rodinných domků.

Bytová komise má celkem 87 žádostí o přidělení bytu a v roce 1960 mohla uspokojit pouze 8 žadatelů. Pro uchazeče o byt se vede pořadník, do kterého jsou žadatelé zařazováni dle bodového systému, na společné schůzi všech napotřebnějších uchazečů o byt a to vždy na jedno čtvrtletí dopředu.

Soukromá výstavba je nedostačující. V obci je málo soukromých bytů s kompletním sociálním vybavením. Pro zlepšení bytové výstavby plánuje MNV na 3. pětilátku 36 družstevních bytů a za tím účelem je nutno co nejdříve ustavit stavební bytové družstvo.

V. Kultura a osvěta

1. Osmiletá střední škola

Ve školním roce 1959 - 60 navštěvovalo školu 563 žáků z Loštic a nejbližšího okolí. Vyučovalo se v 19 třídách. Pro nadostatek učeben se učilo ve 4 třídách na směny.

Mimo vyučování pečovala o děti zaměstnaných matek družina mládeže ve 2 odděleních. Ve školní jídelně se stravovalo průměrně 250 žáků.

Prospěch žáků byl uspokojivý. Ve školním roce 1959 - 60 neprospělo jen 7 žáků. S vyznamenáním bylo 63 žáků. Nižší známku z chování mělo 6 žáků.

V prvních měsících školního roku se poněkud zhoršil prospěch žáků v důsledku toho, že vyučování ve vyšších třídách bylo narušeno pomocí při sklizni brambor. Celkem bylo odpracováno žáky a učiteli 5303 brigádnických hodin při sklizni brambor v 110 Loštice, Moravičany a Paplov. Bylo při tom sklizeno 2695 q brambor. Za dobré výsledky při této práci byli žáci odměněni místním národním výborem částkou 250 Kčs.

Pro rok 1960 byla do plánu zařazena výstavba sociálního zařízení ve školní budově. Okresní stavební podnik začal se stavebními úpravami teprve ke konci roku. Pro školní provoz to bylo značně obtížné a stavebnímu podniku to bylo všeobecně vyjádřeno, že neprovedl tyto práce v době školních prázdnin. Práce byly dosti rozsáhlé a byly prováděny ve všech podlažích. Rozsahem spádové záchody byly vyměněny za splachovací a současně bylo na jejich otoplení vybudováno ústřední vytápění.

Celkový náklad na tuto úpravu činil 18000 Kčs.
Práce byly dokončeny až v roce 1961.

Škola se účastnila příprav na II. Celostátní spartakiádu. Žáci nacvičovali za vedení učitelů prostoná. Na okresní spartakiádě v Mohelnici cvičilo 232 žáků zdejší školy, na krajské spartakiádě v Olomouci 172 žáků a 32 žáků se účastnilo vystoupení závěru na II. CS v Praze.

2. Mateřská škola

Mateřská škola je v dosavadní budově, která nyní přešla do vlastnictví MNV.

Dosavadní ředitelka Květoslava Španíková byla dnem 6. října 1960 přeložena do Moravčan a na její místo nastoupila Marie Windová.

Školu navštěvovalo 56 dětí, rozdělených do 2 tříd.

V tomto roce byla provedena úprava nevyhovujících sociálních zařízení. Byly zřízeny dětské záchody s dvoulkomorovým septikem, dále dětská umývárna s teplou a studenou vodou, úprava školní kuchyně a přestavba kuchyně. Náklad na tuto opravu činil 35000 Kčs.

3. Kulturní činnost

Kulturní činnost řídí a usměrňuje stálá komise pro školství a kulturu při MNV a zajišťuje ji Závodní klub v nově přestavěném Kulturním domě.

Najagilnějším kroužkem závodního klubu byl kroužek divadelní, který v roce 1960 nacvičil a sehrál 6 divadelních her:

Taková láska
Rilpoční mše
Pyšná princezna
Dalská bába kříslná vas
Tolská krev
Moje teta - tvoje teta

Úroveň představení byla velmi dobrá, také návštěva všech představení byla dobrá.

Krajské oblastní divadlo v Šumperku sehrálo 3 divadelní hry:

Nepovedené hody svaté Kateřiny
Filosofská historie
Tři zvonění

Krajské oblastní divadlo v Olomouci předvedlo hru:

Návštěva z Marsu.

Také ostatní kulturní a zábavní činnost byla v roce 1960 obsáhlá. Projavil se tu vliv nově upraveného sálu a jeviště a po přestávce v kulturní práci v minulých letech zájem silně ožil.

Bylo uskutečněno 6 estrádních večerů těmito pořadateli: ČSM-Ořavské papírny, USMV Praha, ZK RON Loštice, JED Loštice, Brněnský soubor.

Slavoj Loštice uspořádal v dubnu tělocvičnou akademii, v září pak besedu s předními sportovci a v listopadu besedu s olympioniky, mezi nimiž byla Eva Bosáková.

Přednáškovou činnost zajišťoval vlastivědný kroužek.

Byly uspořádány tyto výstavy: výstava obrazů, výstava květin, výstava ovoce a výstava známek.

VI. Sociální a zdravotní poměry

Důchody pobíralo 717 občanů v celkové hodnotě 3384 000 Kčs ročně. Z toho 606 důchodců pobírá důchod starobní nebo invalidní a 111 důchodců důchod sociální.

Zdravotní poměry v roce 1960 byly dobré. Infekční choroby až na epidemii chřipky a ojedinělé případy infekční žloutanky se téměř nevyskytují.

V roce 1960 byla v Lošticích zřízena 2x týdně gynekologická poradna pro ženy a 1x týdně je dětská poradna.

Podle rozhodnutí Okresního ústavu národního zdravotní v Zábřezě bude v době od 23. do 7. hod. pohotovostní služba sanitních vozů pouze v Zábřezě. V naléhavých případech bude moci řidič vozu v Lošticích poskytnout nutnou službu.

Úspory občanů

Na vkladních knížkách u státní spořitelny uložili si občané v roce 1960 celkem 711 000 Kčs.

Podnikového spoření se účastnili 621 střadatelů a během roku si uložili celkem 1 028 000 Kčs.

Članové JSD z Loštic a okolí v počtu 556 si uložili celkem 1

Školního spoření se účastnilo 685 žáků, kteří si uložili 69 000 Kčs.

Na výherní vkladní knížky vyhrálo u místní spořitelny 95 vkladatelů celkovou částku 96 354 Kčs.

VII. Různé

1. Na veřejném zasedání MNV dne 20. září 1960 byla u příležitosti zahájení 15. zasedání Valného shromáždění Organizace spojených národů přijata a zaslána Čes. výboru obranců míru v Praze rezoluce tohoto znění:

Mírová rezoluce

My občané města Loštic jsme pocítili přímo i nepřímo hrozná následky poslední světové války a to duševně i v rodinách, příbuzenstvu nebo ve svém okolí a dobře se pamatujeme na následky hrozných let 1938 - 1945. Desítky obětí na životech, podloměné zdraví a škody na majetku našich spoluobčanů nás zavazují, abychom ještě více ve své denní práci v továrnách, na polích, v kancelářích, školách, na staveništích i doma pracovali tak, aby mír byl uhojen a upevněn.

Postavíme se v paměť šiků všude, kam nás naše strana a vláda zavolá a splníme před námi stojící 3. pětiletý plán rozvoje našeho společného krásného života ve jménu našich dětí a všech příštích generací.

Nastoupíme společně do všech akcí v našem městě, pomůžeme ochotně dokončit započaté práce ve výstavbě našeho města, pomůžeme při podzimních pracích na poli tak, aby náš příští život byl opravdu radostný a šťastný.

Naši každodenní práci dáme plný souhlas, naši delegaci na 15. zasedání Valného shromáždění OSN. Dále budeme sledovat průběh zasedání a budeme valdění za každý krůček, který nás přiblíží k šťastné budoucnosti národů na celém světě.

2. Pro výzdobu obřadní síně zakoupil MNV od spisovatelny obraz Loštic, dílo loštického rodáka akademického malíře Jana Šmitala. Obraz J. Šmitala

3. Dne 27. června 1960 způsobil náhlý déšť velkou zátopu ve Vejmolích, takže musili být na pomoc přivoláni požárníci. letní povodeň

VIII. Obyvatelstvo

1. Narodení :

Falšínek Zdeněk

Hoch Pavel

Kašpar Ladislav

Kopka Jaroslav

Krobot Jiří

Látnec Hugo

Poštulka Zbyněk

Pouliček Josef

Rozsypal Miroslav

Ryšavý Luboš

Suchomel Petr

Sula Tomáš

Turacký Pavel

Filipová Hana

Grygarová Anna

Havelková Jana

Heumanová Eva

Kleckerová Alena

Lakomá Jarmila

Lítková Hana

Marašová Jana

Mrnosilová Dana

Ryšná Libuše

Rážková Alena

Sudáková Milada

Václavová Jana

Vačerková Jana

Veselá Marcela

2. Zemřelí :

Jméno :

Věk: Příčina úmrtí :

Blažková Maria 80 r.

Dokoupilová Alexandra 59 r.

Chrundbergová Aloisie 76 r.

Ellnerová Ottilie 81 r.

Endlerová Marie

Francel Jan 78 r.

Geisslerová Anna 80 r.

Geissler Jan 80 r.

Gerlichová Zofie 66 r.

Giabel Alois 63 r.

Havlíček Gustav	60 r.
Horák Adolf	27 r.
Jahoda Štěpán	78 r.
Jarolím Rudolf	91 r.
Klein Antonín	79 r.
Lašlůvka Rudolf	60 r.
Marašová Ludmila	81 r.
Malcher Antonín	66 r.
Molík Bohumil	16 r.
Morávková Marie	20 r.
Muzikant Jan	78 r.
Mysík Leon	39 r.
Nikodém Jan	45 r.
Nováček Jindřich	82 r.
Pechová Marie	86 r.
Pospíšilová Anna	60 r.
Prokešová Amálie	72 r.
Pysná Anna	79 r.
Rada Alois	53 r.
Rosta Romuald	75 r.

Tajemník MNV :

Jan

Předseda MNV :

Jadral

Kronikář :

Emil Krumpholtz

1961

I. Správa obce

Ve složení místního národního výboru nenastaly v roce 1961 žádné změny.

V červnu byl vydán zákon o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku. Ve smyslu tohoto zákona byla zrušena trestní komise a její pravomoc přešla na komisi pro ochranu socialistického pořádku.

Komise bytová a zdravotní byla rozšířena o podkomisi pro sociální zabezpečení občanů.

Rada MNV, komise i plenum se scházely pravidelně podle stanovaného plánu. Účast na schůzích byla průměrně 85 %.

V březnu se konaly Hovory s občany, na kterých byl projednán kompletní rozbor za rok 1960 a rozpočet na rok 1961. Účast byla velmi dobrá - 720 účastníků.

Spolupráce MNV s místními organizacemi a složkami Národním fronty se vyvíjela po celý rok zdárně. Nejuspěšnější byla spolupráce s Výborem žen. Dobře se osvědčilo společné konání členských schůzí Výboru žen se zasedáním plánu MNV.

Školská komise spolupracovala úzce s Osvětovou besedou a se závodním klubem ROK, ve kterém jsou organizovány všechny kulturní složky a společně zajišťují veškeré kulturní akce v obci.

Po celý rok 1960 probíhala tradiční soutěž měst: Zábřeh - Mohelnice - Loštice. Soutěžilo se ve schůzové činnosti orgánů NV, v akcích na vylebení obce, sběru odpadových surovin, inkasu daní, hospodaření v komunálních službách a v JTD. Loštice získaly první místo v I. a IV. čtvrtletí, což je umístění velmi dobré.

Okresní národní výbor organizoval soutěž JZO jižní části okresu mezi obcemi Loštice - Moravičany - Mohelnice - Úsov - Dubičsko - Lukavice. Loštice se umístily na 2. místě za Lukavicí.

Finanční hospodaření MNV za rok 1961

Příjmy:

Odvody podniků místního průmyslu	2 68 281
Daň z příjmu	7 100
„ živnostenská	2 680
„ zemědělská	341 309
„ domovní	136 651
Příspěvky rodičů na stravování	149 852
Výtěžek kina	82 690
Poplatky	56 529
Nájemné z bytů	25 091
Příděl z vyššího rozpočtu	536 900
Převod z minulého roku	264 849
Celkem	1 871 932

Vydání:

Akce „Z“	65 117
Školství	639 266
Unitární správa	165 958
Sociální zabezpečení	64 200
Obytné domy	428 161
Příděly podnikům kom.služeb	87 380
Obnova a údržba	278 526
Různá vydání	103 793
Celkem	1 822 411

II. Výstavba

V roce 1961 se značně oživil stavební ruch v obci. V prodložení Sokolské ulice bylo započato se stavbou rodinných domků.

Během roku byla dokončena stavba dvou rodinných domků a to :

Jaroslav a Jiřina Hlávovi, Sokolská ul. čp. 544
Josefa a Julie Rozsypalovi, Nová ul. čp. 540

Kromě staveb nových domů bylo provedeno více oprav starších bytů, hlavně jejich sociálního a hygienického vybavení. Komise pro výstavbu vydala během roku 1961 celkem 51 rozhodnutí a povolení těchto oprav.

Odbor výstavby ONV vydal v roce 1961 povolení k 22 stavebním akcím, z toho 7 povolení ke stavbě rodinných domků, 3 povolení ke stavbě rekreačních chat a 12 povolení ke stavebním úpravám v průmyslových podnicích.

Najvýznamnější stavební akcí bylo zahájení přestavby domu čp. 63 na náměstí.

Z historie domu :

Nejstarší známý majitel domu č. 63 je v roce 1562 Jiří Cibulka, původem ze Zábřeha.

Do něj převzal r. 1581 dům jako syn Pavel Cibulka v té době městský rychtář. K domu patřil dvůr tlán polí.

Roku 1602 vznikl v domě požár, který se rozšířil i na sousední domy a zachvátil i radnici. Protože požár byl způsoben neopatrností byla Mariana Cibulková potrestána vězením v tehdejší věznicí.

ském městě Uničově. Pavel Cibulka byl v té době nemocen a proto mu bylo vězení prominuto.

V roce 1625 se stává majitelem domu řezník Jan Škurek, který se oženil s dcerou Pavla Cibulky Kluznou, vdovou po Matouši Tomancovi. Po její smrti se Jan Škurek oženil r. 1644 s Magdalenou, dcerou Martina Molka. V té době byla při domě sladovna. Jan Škurek zemřel r. 1667. Magdalena zemřela r. 1705 ve věku 87 let. Dům po ní zdědila dcera Justina provdaná za řezníka Hanse Georga Bauhofera.

Po ní převzal dům její syn František Bauhofer. Jan smánil roku 1743 dům č. 63 za dům č. 79 s Josefem Škokanem. Po té se rychle za sebou vystřídalo více majitelů: Antonín Kala, řezník, Jan Škokar, řezník, Ondřej Davidl, Jakub Albrecht, Václav Reiser, obchodník kálením, Felix Reiser, Antonín Schneider, Josef Kladiš, mydlár, Josef Heller, baroň.

Posledním vlastníkem domu byl Edmund Knöpfelmacher, který byl s ostatními zdejšími občany židovské národnosti deportován za nacistické okupace v červnu 1942 do Terezína a zahynul i s rodinou v plynové komoře v Osvětimi.

V přízemí domu byly před přestavbou místnosti válšinou klanuté. Kromě dvoru, obytných místností bylo vedle příjezdu klanuté skladiště, kde Ed. Knöpfelmacher - obchodník vajíci - uskládkoval nakoupaná vajíčka ve velkých betonových nádržích.

Původní jednopatrová budova, jejíž průčelí bylo šikmo do náměstí nakloněno, byla v roce 1961 až do zákládů rozebrána a na jejím místě byla postavena nová tříposchodová budova, která byla do konce roku v hrubé stavbě dokončena.

Koupaliště

Stavba koupaliště v tomto roce značně pokročila. Stěny bazénu byly natřeny vrstvou PVC proti propustnosti vody. Za účinné pomoci pracujících

všech místních podniků bylo vybudováno brouzdaliště pro nejmenší. Svaz zahrádkářů upravil terén kolem koupaliště a osel travou.

Málo pochopení prokázala opět mládež, která přes opětovné výzvy se práci na koupališti účastnila jen v nepatrné míře.

Úprava kanalizace

Občané ulice Adolfa Kašpara vykopali z vlastní iniciativy brigádnicky příkop pro položení kanalizace v délce 100 metrů, pomohli při kladení potrubí a celou trasu opět zaházel a povrch ulice upravili.

III. Hospodářské poměry

A. Jednotné zemědělské družstvo

K 1. lednu 1961 převzalo JZD farmu státního statku v Paloníně a části drobné držby půdy ve svém obvodu. Hospodářilo v tomto roce na 1008 ha zemědělské půdy. Z toho je 880 ha půdy orné. Plocha záhumenek obsahovala celkem 74 ha, z toho orné půdy 58 ha. Společně bylo obděláváno 45 ha záhumenkové půdy.

Družstvo má 253 členů. Stálých pracovníků je 230, z toho je 102 mužů a 128 žen.

Hospodaření vykazuje v roce 1961 opětně

značný vzestup oproti roku předcházejícímu :

	1960	1961
Celková produkce na 1 ha zem.pů- dy v Kčs	8783	9564
Frázní produkce -"-	5332	5712
Hrubé peněžní příjmy -"-	6383	6427
Čisté peněžní příjmy -"-	2859	3254

Struktura osevních ploch :

obilniny a luštěniny	49,30%	orná půdy
technické plodiny včetně zeleniny .	17,20%	-"
brambory	6,80%	-"
picniny	27,50%	-"

Výnosy :

Hektarové výnosy byly nejprůběžnější u pšenice. Průměrný výnos činil 42,80 q na 1 ha. Špičkových výnosů bylo dosaženo u odrůdy Kašticák osinalka - 56 q, dále u odrůdy Hladmerslebenar - 42,80 q a Pavlovická 44 q.

U brambor bylo dosaženo hektarového výnosu 197 q. Tímto výsledkem bylo JLD vyhodnoceno v celostátní soutěži a byl mu předán čestný štítak ministerstva zemědělství.

U řepky byl výnos 21 q po hektaru. Výhodnost pěstování řepky se zvýšila tím, že do ní mohli být zasety podsevy, což znamenalo další dobrou sklizeň strnisko-vého jetele.

Naproti tomu nebyly splněny plánované výnosy u cukrovky, ječmene, ovsa a kukurice.

Také výnosy zeleniny nedosáhly plánované výše. Toto odvětví rostlinné výroby mělo mnoho nedostatků: špatný stav zařízení, vysoká zaplavenost, pozdní ošetřování kultur. Bylo by záhodno, aby JLD věnovalo pěstování zeleniny větší pozornost, protože na trhu se projevuje stále zvyšována poptávka po čerstvé zelenině.

Živočišná výroba

Plánovaná tržba 3741000 Kčs v živočišné výrobě byla přepočtena na 3997706 Kčs.

Průměrná výroba v jednotlivých oborech:

Mléko	909 litrů na 1 ha zemědělské půdy
Dojivost	2418 litrů na 1 krávu
Vejce	323 kusy na 1 ha orné půdy
Snůška	152 kusy na 1 nosnici
Hovězí maso - výroba ..	110,18 kg na 1 ha zem. půdy
- prodej ..	102,78 kg na 1 ha zem. půdy
Vepřové maso - výroba ..	104,80 kg na 1 ha orné půdy
- prodej ..	96,86 kg na 1 ha orné půdy
Počet odchovaných selát ..	13,29 kusů na 1 prasnici

Lesní hospodářství

Uroce 1961 převzalo družstvo hospodaření na 98 ha lesa v katastrech obcí Palonín a Žadlovice. Družstvo bylo okresním národním výborem v Žumpěru vyhodnoceno jako jeden z nejlepšíků závodů na úseku hospodaření v družstevních lesích.

Investiční výstavba

Byla dokončena stavba drůbežárny v Žadlovicích a porodny prasnic v Paloníně.

Bylo započato se stavbou kravína v Loštvicích a v Paloníně.

Zavedení pevné peněžní odměny

V roce 1961 došlo k důležité změně v odměňování členů družstva. Byla zavedena pevná odměna a tento nový způsob se stal významným přínosem v hospodaření družstva. Podrobné rozpracování plánu jak ve

výrobě tak i ve finančním hospodaření na jednotlivé měsíce pomohlo v řízení družstva a zavedení pevné odměny mělo veliký vliv i na splnění plánu.

Školení družstevníků

Družstvo se staralo soustavně o zvýšení odborné kvalifikace svých členů. Na počátku roku 1961 byla usku-
tečena družstevní škola práce.

V rámci plánu zvyšování kvalifikace studovala účetní M. Červinková na zemědělské technické škole v Mo-
helnici. Agronom se účastnil dálkového studia na země-
dělské technické škole v Olomouci a vedoucí provozu
živočišné výroby v Paloníně na mistrovské škole v Chu-
dobíně.

Na učňovských školách bylo 18 učňů a v technic-
kých školách 6 žáků.

Finanční výsledky hospodaření

	<u>Plán v Kčs: Skutečnost:</u>	
Tržba	6 310 000	6 478 730
Nákupy	2 464 000	2 612 455
Odměny členů, mzdy zaměstnanců	2 490 000	2 653 631
Rozdělení čistého zisku:		
Nadělitelný fond	350 000	364 000
Společky investičních půjček členům	60 000	65 409
Provozně zájstovací fond	103 000	103 000
Sociální fond	240 000	250 000
Kulturní fond	60 000	90 000
Fond bytové výstavby	30 000	30 000

B. Průmyslové podniky

V organizaci místních průmyslových závodů na-
došlo v roce 1961 k zásadním změnám.

Pracující všech místních průmyslových závodů vyro-
bili zboží v hodnotě 72 milionů korun. Z toho bylo vyvezeno
do zahraničí výrobků za 11 milionů korun. Exportní dodáv-
ky značně překročili pracující Olomouckých tvářičkáren vý-
vozem do Německé demokratické republiky, pracující Oděvní-
ho průmyslu vývozem do Sovětského svazu a pracující
Koh-i-noor vývozem do kapitalistických států.

V průmyslových závodech pracuje 45% zaměstnár-
ců z Loštic a 55% jich dojíždí z okolních vesnic.

Na mzdách bylo vyplaceno přes 11 mil. korun.

Ve všech závodech byla organizována socialistic-
ká soutěž. Soutěžilo se o nejlepší pracovníky v pří-
slušných oborech, dále o nejlepší umístění závodu
v celopodnikové soutěži. Nejlepších úspěchů dosáhli pra-
cující Olomouckých tvářičkáren, kteří získali za dobré vý-
sledky v I. čtvrtletí putovní standardu ředitele podniku
a za dobré plnění exportních zakázek titul „Vzorný ex-
portní závod“. V závodech mají dva kolektivy soutěžící
o titul „Brigáda socialistické práce“ a ve snižování ná-
kladů dosáhli úspor přes 100 000 Kčs.

Pracující Jesenických dřevařských závodů získa-
li v I. a IV. čtvrtletí první místo v soutěži podniku a
za vzorné plnění všech úkolů byli vybráni jako vzo-
rový závod podniku. V závodech soutěží 5 kolektivů
o titul „Brigáda socialistické práce“.

Pracující Oděvního průmyslu mají v soutěži za-
počteno 78% zaměstnanců. Během roku byli vyhodnoce-
ni 2 krát jako nejlepší provoz podniku a 3 krát jako
nejlepší provoz na závodě. V provozu soutěží 3 kolekti-
vy o titul „Brigáda socialistické práce“.

V Olšanských papírnách se v celopodnikové sou-

těži neumístili, získali však 1. místo v soutěži o nej-
nižší úrazovost v podniku. V cacheu soutěží 1 kolektiv
o titul „Brigáda socialistické práce“.

Pracující provozu Koh-i-noor utvořili 4 kolektivy
soutěžící o titul „Brigáda socialistické práce“. Proto-
že však měli po celý rok 6-8 pracovníků pod stav
a měli neustálé potíže s nedostatkem materiálů, ne-
umístili se v soutěži na žádném z předních míst.

C. Místní průmysl

Místní průmysl je zastoupen Komunálními služba-
mi města Loštic a dvěma provozovnami okresního pod-
niku KOVO - DŘEVO Jeseník.

Pracující v obch těchto provozoven zhotovili výrobků
nebo poskytli služby za 5,1 miliónu korun, z toho výrobků
a služeb pro obyvatelstvo za 1,3 mil. korun. Na mzdách ob-
drželi zaměstnanci 1,4 mil. korun.

Zvoláštěn místo zaujímají Komunální služby města
Loštic. Podnik provádí opravy a údržbu a poskytuje place-
né služby obyvatelstvu.

Opravářskou činnost zajišťuje 8 provozoven: kovář-
ství, podkovářství, klempířství, zámečnictví, autooprava,
radio-t televizní služba, kolářství a sklenářství.

Placené služby poskytuje 17 provozoven: malířství,
doprava traktorů, dodávkové autotaxi, osobní autotaxi,
kadeřnictví, kuličství, mangelovna prádla, pohřební služ-
ba, půjčování strojů a náradí, plakátování, zahradnic-
tví, květinová síť, sběrna pro čistírnu a prádelnu, čili-
dová služba, cestovní informační služba a nově zřízené
fotoreportérství.

Během roku byly uskutečněny tyto významnější
investice: Byl zakoupen obrazový generátor, ostylosynchro-
skop, bruska na seda vantili, míchačka na vápno, elek-
trická odstředivka a sušička, disková bruska na dřevo a do-
dávkový automobil ŽUK.

Nákladem 58 668 Kčs byla dokončena přestavba zámečnická a klempířské dílny.

Podnik dosáhl v roce 1961 výkonů ve výši 2 424 322 Kčs, což je o 67 000 Kčs více než v roce předcházejícím.

Z podniku byla vyčleněna opravný vřtač - vedoucí Josef Kessler. Podnik měl potíže se získáváním profilového železa pro tuto provozovnu, která pracovala hlavně pro socialistický sektor a to pro zákazníky mimo Loštice: ČSAD, lesní závody, Pozemní stavby, SID. Opravnu převzalo SID Loštice a kovářství začlenili jakožto udržebářské středisko.

IV. Školství

A. Škola mateřská

Mateřská škola pečovala ve dvou třídách o děti zaměstnaných matek. Školu navštěvovalo 52 dětí.

Kapacita školy nedostačuje pro všechny děti zaměstnaných matek.

Během roku provedl MNV některé větší opravy v budově školy: ve 3 učebnách byly položeny parkety, byla rozšířena jídelna, přestavěno schodiště a suterén, zřízeny záchody a umývárna pro děti. Tím bylo umožněno zvýšit počet dětí, takže po prázdninách mohlo být do školy přijato 62 dětí.

Školu spravovala ředitelka Marie Windová. Jako učitelky byly na škole zaměstnány Jiřina Kleiderreichová a Ivana Horašovská.

B. Základní devítiletá škola

Dosavadní střední osmiletá škola byla dnem 1. ledna 1961 přezvána podle nové školské organizace na základní devítiletou školu.

Současně byla uzákoněna povinná devítiletá školní docházka do základní školy. Po ukončení devítileté školní docházky odcházejí žáci jednak do učebního poměru nebo se dále vzdělávají na všeobecně vzdělávacích školách, na průmyslových školách různých oborů, na školách zdravotních, zemědělsko-technických nebo na středních školách uměleckého směru.

Žadovská devítiletá škola je rozdělena na 2 stupně. V nižším stupni se vyučují děti 1. - 5. postupného ročníku systémem třídních učitelů, děti 6. - 9. ročníku jsou zařazeny do VI. - IX. třídy se systémem učitelů odborných.

Ve školním roce 1960 - 1961 navštěvovalo školu celkem 609 žáků, kteří byli zařazeni do 10 tříd nižšího stupně a do 10 tříd stupně vyššího.

Na škole vyučovalo celkem 25 učitelů.

Žáci vyšších ročníků pomáhali během roku při špičkových pracích v 120 Loštice a na státním statku v Krchlebovích. V 120 Loštice vyjednotili a okopali žáci 1 ha cukrovky a sesbírali brambory na 15 ha. Na státním statku v Krchlebovích sesbírali brambory na 12 hektarech.

Na konci školního roku dokončilo povinnou školní docházku 87 žáků. Z nich nastoupilo do zemědělství 12 žáků, do učebního poměru 13 žáků, na další studium odešlo 7 žáků. Zbývajících 5 žáků nastoupilo do zaměstnání.

C. Zemědělská učňovská škola

V zemědělské učňovské škole v Žadlovicích se v roce 1960/61 změnila organizace školy. Do konce tohoto školního roku se na škole vyučovalo oboru kolařství, kovář-

ství a podkovářství. Do školy chodilo 90 žáků a vyučovali je 3 učitelé a 5 mistrů.

Od prázdnin vychovává škola opraváře zemědělských strojů a zemědělské mechanizátory. Školu navštěvovalo od prázdnin 170 učeb. Na škole vyučovalo 5 učitelů, 9 dílenských mistrů a v internátě byli 3 vychovatelé.

Pro novou náplň vyučování byla škola dobře vybavena. O prázdninách byly provedeny adaptace některých prostor v hospodářských budovách zámku. Tak bylo zřízeno 7 dílen a prostorná montážní hala. Dílny jsou vybaveny potřebnými stroji.

Učni pomáhají pravidelně při špičkových pracích na pozemcích 120 Loštice, Radnice, Libův. V roce 1961 odpracovali přes 2000 hodin.

V. Kulturní život

Veškerou kulturní činnost organizoval Závodní klub, který vede rada závodního klubu. V ní jsou zastoupeny závodní organizace ROH v místních závodech. Vedoucím závodem ZK jsou Olomoucké tvarůžkárny, které také podstatnou část provozních nákladů financují.

Najagilnější kroužkem Závodního klubu je kroužek divadelní, který během roku sehrál tato divadelní představení:

Polská krev

Lucerna

Bobří kožich

Sestřanice Běta

Příliš štědrý večer.

S představením Polská krev byl uskutečněn zájezd do Šumperka a do Hrapové. Toto představení shlédlo přes 1400 nadšených diváků.

Malý estrádní soubor baletu a tance vystupoval při různých oslavách a na silvestrovském pořadu.

Představení loutkařského kroužku byla velmi oblíbená jak u dětí tak i u jejich rodičů. Je si přát, aby tento kroužek získal větší počet spolupracovníků, zejména z řad mládeže.

Filatelistický kroužek se scházel každou neděli a patřil mezi nejpilnější kroužky závodního klubu.

Kroužek vlastivědný konal kromě vlastivědných přednášek zdařilá zájezdy a návštěvy památek naší vlasti.

Celkem uspořádal ZK a jeho kroužky během roku 1961 tyto podniky:

divadelní představení	11
astrády	7
koncerty	1
společenské zábavy	15
školení a přednášky	17
výstavy	8
vlastivědné zájezdy	6
šachový turnaj	1

Místní lidová knihovna

Činnost MLK se během roku značně zlepšila. Zvýšil se počet čtenářů knih, hlavně mezi mládeží, zvýšil se počet výpůjček, zvýšila se také propagační a agitační činnost mezi čtenáři. Zájmena výstavy knih zvýšily zájem čtenářů o čtení knih.

VI. Sčítání obyvatelstva

V březnu 1961 bylo provedeno celostátní sčítání obyvatelstva. V Lošticích bylo napočítáno celkem 2904 obyvatelů s trvalým pobytem v obci.

Z toho bylo 1354 mužů a 1550 žen.

Věkové rozvrstvení obyvatelstva:

	M	Ž	Celkem
Děti ve věku do 3 let	41	44	85
od 3 do 6 let	64	66	130
od 6 do 10 let	124	124	248
od 10 do 15 let	147	131	278
Mládež ve věku od 15 do 18 let	66	74	140
Dospělí ve věku od 18 do 60 roků	688	817	1505
od 60 do 70 roků	127	164	291
od 70 do 80 roků	78	104	182
přes 80 roků	79	26	45
Celkem	1354	1550	2904

Přechodně bylo v Lošticích v den sčítání 155 osob; jsou to převážnou většinou žáci v internátu zemědělské školy.

Nejstarší občané ke dni sčítání:

Marie Nasadilová	naroz. 1864
Ludvík Veselý	naroz. 1871
Emilie Voborská	naroz. 1871
Antonia Appelová	naroz. 1872

Zaměstnání obyvatelstva:

V místních průmyslových závodech je zaměstnáno 510 občanů, v JIP pracuje 196 občanů. Ostatní pracovníci občané dojíždějí do zaměstnání mimo Loštice. Nejvíce jich je zaměstnáno v národním podniku MEZ v Mohelnici.

Vzaměstnání obyvatelstva se nejvýrazněji projevují změny ve společenském zřízení, uskutečněné od roku 1948.

Loštice byly od svého vzniku městem rolníků a řemeslníků. Bylo to dáno již jejich polohou na okraji úrodné Hané a při staré obchodní cestě z Moravy do Čech.

Široké zázemí českých vesnic v sousedství německé Mohelnice podporovalo vznik a rozvoj nejrozličnějších druhů řemesel. S vývojem průmyslové výroby mnohá řemesla buď zcela zanikla nebo se jejich počet zmenšoval.

Sať od roku 1887, kdy po zrušení cechů bylo v Lošticích ustaveno Společenstvo řemeslných živností (v počtu 109 samostatných živností v Lošticích a okolí), zaniklo do roku 1937 - tedy za 50 let - 11 druhů řemeslné výroby.

Zaniklá výroba:

barvířství
mydlářství
perníkářství
punčochářství
cvočkařství
výroba sítě
výroba vaty
výroba rukavic
výroba bílého vyšívání
tkalcovství
jirchařství

Podstatně se v tomto období také zmenšil počet dílen obuvnických a pokud zůstaly, zaměřovaly se jen opravou obuvi a pouze 2 dílny vyráběly ručně šitou obuv novou.

Výrazný obrát v řemeslné výrobě lze zaznamenat v období po roce 1948.

Soukromé provozování živností přestalo. Jednotlivé řemeslné odory byly začleněny do komunistických služeb, do výpravních družstev, některé do národních podniků, na příklad klempířství - oprava mlékárenských konví Mr. Seidla. V této provozovně začleněná do národního podniky mléčného průmyslu, se soustřeďuje oprava konví pro mléčárny celé republiky.

Krajčí a švadleny byly začleněny do drobných prov. MNV.

Některí řemeslníci přešli do zaměstnání v továrnách, některé řemeslné obory přestaly v nové organizaci výroby pracovat.

V tomto období zanikly tyto živnosti:

soustružnictví dřeva

hrnčířství

kamnařství

sedlářství

pekařství

cukrářství

koželužství

bednářství

knihářství

Přehled ložtických živností v letech 1887 - 1937 - 1961

	1887	1937	1961
krajčí	10	10	1 drobná provozovna MNV
švadleny	1	9	4 - -
obuvníci	18	9	2 opravy
stolaři	7	11	1 KS - DŘEVO Jeseník
zámečníci	3	3	1 KS
strojnici	-	2	-
automechanici	-	1	1 KS
kováři	4	3	1 JZD
soustružníci dřeva	-	1	-
hrnčíři	12	2	-
kamnaři	1	2	-
koláři	4	3	1 KS
sedláři	3	3	-
řezníci	11	7	2 prodejny Jednoty
pekaři	6	4	-
cukráři	1	3	1 prodejna
perníkari	1	-	-
skladníci	2	1	1 KS
koželuži	3	1	-
fotografii	1	2	1 drobná provozovna MNV
bednáři	1	3	-
malíři	4	7	1 Okr. stavební podnik
natěrači	-	1	1 - -
punčocháři	1	-	-

rukavičkáři	1	-	-	
sírkaři	3	-	-	
výrobci vaty	5	-	-	
výrobci papíru	1	1	1	Olšanské papírny, n.p.
cvokaři	1	-	-	
mydláři	1	-	-	
klempíři	2	3	1	KS
barvíři	2	-	-	
kniháři	-	1	-	
hodináři	-	2	1	
holiči	1	4	2	KS
kominíci	1	1	1	
jírcháři	2	-	-	
výroba bílého vyšívání	1	-	-	
tkalcovství	3	-	-	

Bytová situace

K 1. březnu 1961 bylo v Lošticích

- 542 rodinných domků
- 46 činžovních domů
- 22 zemědělských usedlostí
- 2 ubytovací podniky hostinské
- 2 internáty
- 17 domů neobydlených

Byty podle počtu místností :

- 55 bytů o 1 obytné kuchyni
- 356 " o kuchyni a 1 pokoji
- 321 " o kuchyni a 2 pokojích
- 116 " o kuchyni a 3 pokojích
- 50 " o kuchyni a 4 pokojích
- 2 " o kuchyni a 5 nebo více pokojích

Vybavení bytů je velmi neuspokojivé. Mnoho bytů nemá ani to nejnutnější příslušenství. Přes 80% bytů je zastaralých, bez vodovodu, některé nemají ani vlastní studnu.

Podstatné zlepšení bytové situace lze očekávat od připravované družstevní výstavby.

VII. Počasí

Leden byl poměrně teplý. Ranní teploty se pohybovaly mezi nulou a minus 6°C . Jen ve dnech 18.-27. ledna a pas 26.-28. ledna klesla teplota na minus $12-18^{\circ}\text{C}$. Sněhu bylo málo.

Také v únoru bylo velmi mírné počasí. Jen v prvních dnech měsíce klesly teploty na 1-2 stupně pod nulou. Od 8. února se ranní teploty pohybovaly mezi 0 a minus 2°C . Sněhu bylo stále málo.

V březnu klesla ranní teplota jen 1., 6., 7., 20. a 28. na 1-3 stupně pod nulou. Nejteplejší období v tomto měsíci bylo od 12. do 17. Častěji pršelo nebo padal sníh s deštěm, hlavně koncem měsíce. Dne 18. března přišla v 18.45 hod. bouře od západu.

V dubnu se vyskytly ojedinělé ranní mrazíky a to 1. a 10. dubna. Teplota dosahovala ráno až 7°C . Pouze 3 dny pršelo a to 16., 19. a 30. dubna.

Květen byl teplý. Ranní teploty byly v průměru 7°C . Po 5. dni pršelo. Nejvýdatnější srážky byly ve dnech 20. - 10 mm, 22. - 13 mm a 28. - 21 mm.

Červen byl mimořádně teplý. Ani ve dnech t.zv. ledových mužů neklesla teplota pod nulu. Ranní teploty dosahovaly na konci měsíce až 18°C . Odpolední teploty ve stínu vystoupily až na 32°C .

Červenec se vyznačoval poměrně malými změnami. Ranní teploty 10-12 stupňů.

Srpen byl teplejší než červenec. Ranní teploty průměrně 14°C , odpolední ve stínu 30°C . Sěro vůbec nepršelo.

Žáří byl rovněž poměrně teplý. Dne 2. září bylo ve stínu 30°C. Ranní teploty kolem 7°C. Dne 6. září se strhla o 9. hodině prudká bouřka.

Vřelín bylo teplé a suché počasí. V období od 16. srpna do 16. října vůbec nepršelo.

Listopadu přišly mrazy. Ve dnech 27. - 23. listopadu klesla teplota na 7°C.

Prosinec byl rovněž chladný. Dne 7. 12. napadl první sníh. Mrazy potrvaly až do konce měsíce. Dne 24. klesla teplota na 20°C, dne 25. 12. na 22°C.

VIII. Pohyb obyvatelstva

1. Narození:

Budina Milan
Elbl Vladimír
Faltýnský Jaromír
Fišer Lubomír
Grygar Jan
Hedrich Jaroslav
Hlalaček Jiří
Hoffmann Dušan
Kalous Stanislav
Klecker Jan
Macháček Karel
Moška Zdeněk
Myška Pavel
Navrátil Josef
Pospíšil Josef
Roušáček Jiří
Šova Jan
Thaier Vladimír
Václav Jaroslav

Valenta-Libický Jiří
Volek Ladislav

Alkové Věra
Antoníčková Pavla
Ellnerová Jana
Kavličková Jana
Jírková Bohdana
Koppová Dana
Latochová Ivana
Linhartová Věra
Němcová Alena
Pátáková Marie
Portyšová Eva
Pospíšilová Dagmar
Škyvová Jitka
Šafářová Jitka
Vařeková Hana
Weiserová Eva

Zemřelí:

<u>Jméno:</u>	<u>Věk:</u>	<u>Příčina úmrtí:</u>
Appel Adolf		
Brtníčková Zofie		
Buraš Josef		
Cervinka Rudolf		
Doubková Antonie		
Hlávsa František		
Jahodová Marie		
Jičíček Karel		
Jurková Marie		
Kamermayer Ivan		
Kolínská Marie		
Krčová Rozalie		
Kudica Rudolf		
Kukulová Ottilie		
Lichnovský Josef		
Machová Cecilie		
Poláčková Julie		
Raška Josef		
Růžková Karla		
Šenková Františka		
Šinclová Zofie		
Špičková Františka		
Vitková Justina		
Votava František		
Zežula Jan		

Tajemník MNV:

J. Jan

Předseda MNV:

[Signature]

Kronikář:

Jan Krasný

1962

1. Politické události

Politický i hospodářský vývoj v roce 1962 byl ovlivněn především 18. sjezdem KSČ. Ústřední výbor KSČ vydal dokumenty k přípravě tohoto sjezdu, které obsahovaly podrobný rozbor současné hospodářské situace a zároveň navrhovaly opatření k nápravě všech nedostatků našeho hospodářského života. Tyto dokumenty byly předloženy široké veřejnosti k diskusi před sjezdem strany.

V ložnicích byly dokumenty projednávány nejprve v orgánech lidové správy, v podnicích i ve stranických organizacích. Závěrem diskuse konala se dne 20. září 1962 veřejná schůze pořádaná oběma ústředními organizacemi KSČ.

Hlavní referát na téma „O výhledech naší socialistické společnosti“ přednesl předseda MV KSČ dok. O. Štítný. Schůze se účastnilo 162 občanů. Diskuse byla velmi živá a účastnilo se jí 21 mužů a 4 ženy.

V závěru schůze byla přijata tato rezoluce:

Schvalujeme v zásadě dokument ÚV KSČ a věříme, že se podaří účinnými opatřeními zavést celé naše národní hospodářství na správnou a pevnou cestu rozvoje socialismu a ke komunismu a odstranit všechny překážky. Jsme si vědomi toho, že bude třeba zodpovědné práce každého občana na jeho pracovišti a místě, aby ze všech sil přispěl úsilí ÚV KSČ a vlády. Pracovníci průmyslových závodů a členové 120 mají svoje úkoly na pracovištích. Ostatním občanům připadají zejména úkoly na úseku distribuce, místního hospodářství a lidové správy. Věnujeme těmto oborům stálou pozornost, pomoc i kontrolu, neboť jde o široké pole působnosti pro zvyšování životní úrovně našich pracujících.

V diskusi byla přednesena celá řada věcných připomínek a kritických poznámek jakož i návrhy na zlepšení

práce v podnicích, v distribuci i ve správních orgánech. Z nich nejdůležitější byly:

Vítáme v dokumentu zmínku o nutném prohloubení plánování, které dosud zavinuje mnoho nedostatků v hospodářském životě.

Uznáváme význam technického rozvoje a vytýkáme, že školené kádry zůstávají v kancelářích, místo aby se účastnili přímo ve výrobě.

Do roku 198 bude naše hospodářství potřebovat tři sta tisíc vědeckých pracovníků, takže je nutné propagovat význam vzdělání co největšího počtu pracovníků všech odvětví. Při tom však je pozorovat nechuť mládeže i rodičů k dalšímu studiu a snahu ustoupit i bez učebního poměru do plánového zaměstnání. Jednou z hlavních příčin tohoto jevu je nepříznivý poměr mzdy duševních a manuálních pracovníků.

Je kritizován vzrůst zmatekovitosti výrobků a poukazuje se v této souvislosti na nedostatečnou činnost závodních kontrolních orgánů. V tomto ohledu očekáváme nápravu od komitétů lidové kontroly.

Kritizuje se zlovyk nadřazených složek správních i hospodářských korporací přidělovat podřízeným složkám finanční dotace až na samém konci roku, kdy již není možné tyto částky účelně vyčerpat.

Odsuzujeme zlovyk stavebních podniků provádět opravy ve školních budovách až po zahájení vyučování, přestože plán stavební údržby byl včas nahlášen a stavebním podnikem potvrzen.

Mnohá ohlášená závazky, které by přinesly celé společnosti značný prospěch, zůstávají nesplněny, je nutné provádět důslednou kontrolu plnění všech vyhlášených závazků.

V dokumentu se navrhuje zrušení dvou svátků: velikonočního pondělí a 28. října. Toto opatření by mělo nepříznivě ovlivnit zvláště pro ty pracovníky, kteří dojíždějí do zaměstnání na místa vzdálená a takových pracovníků je

u nás značný počet. Tito by byli zkráceni o možnost dvou-
denního pobytu u rodiny.

Místních záležitostí se týkaly především tyto pří-
pomínky:

Navrhuje se, aby příslušné orgány zařadily do 7-letého
plánu výstavbu odlehčovací spojky na silnici Olomouc-Prága
tak, aby se tato vyhnula průjezdu městem, neboť stále rostoucí
automobilový provoz se stává u nás nebezpečným pro ostatní u-
živatele městských komunikací.

Prováděním mechanizace zemědělství rozšiřuje se stále
více vozový a strojový park SD. Tyto mechanizační prostředky
představují veliký finanční náklad a je proto nutné, aby všechny
stroje byly lépe ošetřovány a na zimu uskladněny. Dosavadní
stav je neuspokojivý a způsobuje velké škody finanční i mate-
riálové.

Je třeba vyřešit konečnou úpravu autobusového
nádraží a především zřízení autobusové čekárny se zá-
chodky.

Projevuje se potřeba zřídit v Lošticích dámské a
pánské krajčovství.

Opakují se trvale stížnosti na špatnou jakost chle-
ba a na navyšující zásobování zeleninou. Dodávky ze-
leniny se opožďují a dodávaná zelenina bývá špatná ja-
kostí. V sousedních obcích, které patří do olomouckého
okresu, je zásobování obyvatelstva mnohem lepší.

Poukazuje se na nakázeň některých občanů,
kteří vykupují rýži pro výkrm domácího zvířectva a
zavinují tak nedostatek rýže v prodejnách.

II. Správa obce

Místní národní výbor konal v roce 1962 celkem 8 plenárních schůzí s průměrnou účastí 77 %.

Rada MNV se scházela pravidelně každých 14 dní a měla celkem 24 řádných a 6 mimořádných schůzí s průměrnou účastí 76 %.

Na mimořádných schůzích rady se projednávaly zejména otázky zemědělské. Na 4 z těchto schůzí se sešli společně členové rad MNV v Lošticích a v Páloníně, zemědělské komise obou obcí, dále představenstvo JLD, členové MV KSČ Loštice, VO KSČ Pálonín a ZO KSČ při JLD Loštice. Tyto rozšířené schůze projednávaly hospodaření JLD, plnění dodávkových úkolů jakož i všechna opatření k řádnému a včasnému provádění zemědělských prací. Tento způsob se dobře osvědčil a tak se podařilo i přes krajně nepříznivé povětrnostní podmínky zajistit všechny dané úkoly.

Důležitější záležitosti projednávané na pravidelných schůzích rady:

13.3.1962 : Usneseno doporučit plánu MNV na základě připomínek občanů, aby dosavadní Stalinovo náměstí bylo přejmenováno na náměstí Míru.

15.5.1962 : Spotřebnímu družstvu Jednota se přidělují prostory bývalé firmy Blauk pro skladiště stavebnin.

MNV Mohelnice odmítl přispět finančně na elektrickou přípojku pro stavbu televizního převaděče. Usneseno, aby MNV Loštice převzal celý náklad a požádal o zařazení stavby do akce „I“.

12.6.1962 : Učitelka hudby Helena Sovová odchází do důchodu. Dosud se vyučovalo hře na klavír v jejím bytě.

Je proto nutno opatřit vhodné místnosti pro hudební školu.

10.7.1962 : Místní jednotě Svazu myslivosti se přiděluje do bezplatného užívání na dobu 20 roků pozemek parc.č. 138 a 139 ve výměře 0,5650 ha pro vybudování loveckého kola. Myslivecká jednota hodlá na těchto pozemcích vybudovat lovecké kolo pro celou a zřádně stálou svých členů a hlediště pro diváky a myslivecké příznivce.

14.8.1962 : Severomoravské dřevařské závody žádají, aby do jejich správy byl administrativní cestou převeden pozemek parc.č. 763/1 a 762/1,2 který již dlouhá léta užívá J. Sova jako vlastní. Knihožním vlastníkem je MNV Loštice. Usneseno pozemky SDI předat s tím, aby se podnik dohodl s Janem Sovou o náhradě za stromky, které Jan Sova na pozemku vysázel.

28.8.1962 : Okrasní hygienicko-epidemická stanice Šumperk provedla odběr vzorků ze 12 veřejných studní v Lošticích. Podle zasláního rozboru navihovuje voda v žádné z těchto studní čs. státní normě „Pitná voda“. V 9 studních je voda nevhodná pro umělého vzhledu kojenců ani pro jakékoliv úpravy.

19.11.1962 : Zajištění brigádnické pomoci při sklizení cukrovky. Členové JTO zamýšleli sklízet cukrovku vlastními silami, ale pozdní nástup do sklizně a nyníjší deštivé počasí znemožňují družstevníkem dokončit sklizeň vlastními silami včas. Družstvo počítá s brigádou 50 studentů z Ostravy, 150 žáků Zemědělské učňovské školy v Ladovicích na 3 dny a s pomocí 100 zaměstnanců patronátního závodu Olomoucké tvarohárny na 1 den.

Nazajištěno zůstává asi 20 ha cukrovky na okrajování a proto se rada MNV usnáší :

1. Vyzvat všechny občany, aby pomohli při sklizení cukrovky.
2. Vyzvat písemně každou rodinu, aby její členové zajistili ořezání určitého počtu hromádek řepy.

Hovory s občany

V únoru a březnu se konaly hovory s občany. Bělo se to tanfokrát po obvodach. Tento způsob se dobře osvědčil.

Město bylo rozděleno na 7 obvodů. Hovory byly mnohem početněji navštěvovány - celkem se hovorů účastnilo 584 občanů. Také zájem i aktivity účastníků byly velmi živé.

Soutěžení - dobrovolné brigády

Počátkem roku organizoval místní národní výbor na počest III. sjezdu KSČ akce k uzavírání závazků na včasné a zdárné splnění všech úkolů v JLD a na zvelebování města. Akci podporovaly všechny společenské a masové organizace. Při hodnocení, které provedl v listopadu MNV Národní fronty, bylo zjištěno, že akce měla plný úspěch a že vyhlášené závazky byly vešměs splněny.

Výsledky hlavních akcí:

Při stavbě koupaliště bylo odpracováno	8 040 hodin
Při nadstavbě mateřské školy	7 286 hodin
Stavba televizního převaděče	796 hodin

Také ONV organizoval na pomoc zemědělské soutěži v rámci okresu a to podle oblastí. Naše JLD získalo v této soutěži první místo a obdrželo rudou standardu s premií 5000 Kčs.

V další soutěži o získání titulu „Mistr vysoké užitočnosti“ se zapojili jen pracovníci živočišné výroby. Titul získali: Ludmila Červinková, Jaroslav Kessler, Marie Nováková, Vlasta Seidlová.

Pro propagaci a agitaci používal MNV rozhlasových relací, vývěsní skřínky před budovou MNV, dále ve vestibulu. Byl také učiněn pokus vydávat pravidelně

„Loštické noviny“

Redakční rada se snažila vydávat cyklostylované noviny 2 krát měsíčně. Vyšlo však jen 8 čísel a jelikož nebylo dosti přispěvatelů, přestaly noviny vycházet pravidelně a bude nutná uvažovat o zpišsoubu, jak jejich činnost obnovit a zajištit.

Finanční hospodaření MNV

Příjmy:

Odvod komunálního podniku	Kčs	337 358
Daň zemědělská	"	387 072
Daň domovní	"	89 331
Poplatky z bytů	"	1 855
Poplatky správní	"	5 840
Poplatky z minulých let	"	9 678
Příspěvky rodičů na školní stravování	"	144 509
Výtěžek z kina	"	77 951
Výtěžek drobných provozů	"	140 000
Různé drobné příjmy	"	107 218
Čekam	Kčs	1 300 758

Vydání:

Oprava kanalizace	Kčs	12 576
Výstavba koupaliště	"	105 226
Zemědělství	"	14 180
Údržba komunikací	"	68 997
Školství	"	588 101
Vnitřní správa	"	171 628
Sociální zabezpečení	"	65 700
Místní hospodářství	"	129 903
Odvod do rozpočtu ONV	"	17 900
Dodatkový rozpočet	"	100 823
Čekam	Kčs	1 278 034

III. Hospodářské

průmysl poměry

Kruhá výroba ve všech místních průmyslových závodech činná za rok 1962	KSs 92 545 000
Z toho pro export	15 270 000
Na mzdách bylo vyplaceno	13 297 000

Výsledky hospodaření jednotlivých podniků:

Olomoucké tvarůžkárny

Plán ve výrobě zboží byl splněn pouze na 89%. V roce 1962 se projevily zvláště výrazně nedostatky sladění plánu. Zatím co na jedné straně byl závodů stanoven vysoký výrobní plán, na druhé straně nedošlo k dostatečnému zajištění přísunu suroviny - průmyslového tvarohu - v důsledku naplnění výroby mléka v celostátním měřítku.

Přednostně byly vyřizovány dodávky pro export do NDR, které byly splněny na 111%.

Pracovnice podniku Antonie Rašnerová byla vyznamenána ministrem potravinářského průmyslu jako „nejlepší pracovník oboru“.

V podniku soutěží 4 kolektivy o titul „brigáda socialistické práce“. Z nich jeden kolektiv byl již vyhodnocen.

Severomoravské dřevařské závody

splnily plán hrubé výroby na 101,4%. Na stejná procenta splnil podnik také plán produktivity práce.

V podniku soutěží 7 kolektivů o titul BSP a všechny byly již navrženy k vyhodnocení.

Olšanské papírny u ceh Vlčice

splnily sice výrobní úkoly, ale překročily plánované náklady

na 102,6% a to z toho důvodu, že jim dráha velmi nedostatečně a nepravdělně přistavovala vagony na dovoz celulózy. Podnik musel přivážet celulózu velmi často vlastními nákladními auty nebo auty ČSAD, čímž se velmi zvýšily výrobní náklady. Řekných výsledků dosáhl podnik v úspore elektrického proudu. Ušetřil 490000 kWh v hodnotě 73545 Kčs.

Dodávky papíru pro export splnil podnik na 106,9%.

Oděvní průmysl

vyrábí dámské vycházkové šaty z vlněných a tesiloných materiálů.

Plán výroby splnil na 101%, vyrobil 281 915 kusů výrobků v hodnotě státních velkoobchodních cen 27 212 700 Kčs. Z toho pro export do SSSR bylo vyrobeno 82 032 kusů v hodnotě 8 449 300 Kčs.

Podnik měl počátkem roku následkem chřipkové epidemie značné potíže. Absence dosahovala 40% pracujících, čímž vzniklo značné zdržení ve výrobě. Pečlivým rozpisem tohoto manka a denním sledováním rozpisu bylo manko do konce prvního pololetí vyrovnáno.

Podnik vyřešil také v roce 1962 problém nedostatků provozních prostor. Byla zrušena jednostranná dílna a pracující byli převedeni do ostatních směnových dílan. Tím byla získána prostorná místnost pro sklad a současně bylo dosaženo plné dvousměnnosti celého provozu. Z aktivějšího skla du byla získána šatna.

Stav pracovníků se v tomto roce zvýšil o 12 a činí nyní 354 osob.

Zvýšení výroby o 29181 kusů v tomto roce bylo umožněno také tím, že na provoz bylo dodáno dokonalejší strojové zařízení a to velmi výkonné stroje z Japonska a Německa, jakož i dokonale běžící rychloběžné šicí stroje domácí výroby s výkonem až 5000 obrátů za minutu.

V socialistické soutěži bylo zapojeno 92% pracujících, k soutěži o získání titulu BSP byly přihlášeny 4 kolektivy, z nichž mládežnický kolektiv získal titul, kolektiv 11. sjezdu KSČ. V soutěži provozů v rámci závodu získal zdejší provoz první místo za 11. čtvrtletí 1962.

Socialistické závazky za rok 1962 byly splněny a bylo jimi dosaženo úspor v hodnotě 41 328 Kčs. V plánu jakosti bylo dosaženo plnění na 100,1%. Výrobků výborné jakosti označených zlatou vísáčkou kvality bylo dosaženo 75,3%.

V novátorském knuší bylo zapojeno 246 pracujících, kteří pracovali pod heslem „Buďm za kvalitu své práce“.

Koh - i - noor

Provoz splnil plán hrubé výroby na 103,6%, z toho pro export 103%. Provoz současně snížil vlastní náklady na 97,9%.

Při realizaci dvou zlepšovacích návrhů bylo dosaženo úspor v částce 23 880 Kčs.

Místní průmysl

	Okresní podnik		Komunální služby	Drobné provozovny MNV
	KOVO	DŘEVO		
	%	%	Kčs	Kčs
Výkony celkem	95,3	110,1	2 108 000	169 962
Z toho tržby od obyvatelstva	107,6	70,7	1 259 000	32 213
Mzdové fondy	97,8	102,9	843 000	104 460
Průměrné mzdy	93,4	104,2		
Vlastní náklady	103,1	105,2	1 833 000	

Podniky místního průmyslu dosáhly celkem tržby za 5 222 000 Kčs, z toho od obyvatelstva 1 482 000 Kčs a za mzdách vyplátily 1 553 000 Kčs.

V socialistické soutěži získal podnik Komunální služby města Loštice v I. čtvrtletí roku 1962 první místo v okresní soutěži.

B. Zemědělství

Zemědělskou výrobu zajišťuje JZD, které hospodari na na 1008 ha zemědělské půdy, dále drobná zemědělská výroba, kterou provádí:

- 2 zemědělci na půdě od 2 ha výše
- 11 zemědělců na půdě od 0,5 - 2,9 ha
- 105 drobných držitelů půdy od 0,2 - 0,50 ha
- 107 drobných držitelů půdy od 0,1 - 0,20 ha

JZD dosáhlo v roce 1962 poměrně dobrých výsledků, přestože tento rok se vyznačoval mimořádně nepříznivými povětrnostními podmínkami. Zima trvala velmi dlouho. Ještě v březnu mrzelo po 27 dní. Dne 14. a 15. března klesly ranní teploty až na 8 stupňů pod nulou. Také duben a květen byl poměrně chladný s menšími mrazy v prvním týdnu měsíce dubna i května. V den 1. května sněžilo. Po odchodu mrazů nastalo v květnu deštivé počasí. Přišlo celkem 19 dní. Dne 8. května přišla první bouřka. Největší vodní srážky byly 14. května, kdy napršelo 60 milimetrů vody. Toto deštivé počasí potrvало až do prvních červenových dnů. Dne 1. června napršelo 15 mm, 2. června 20 mm vody. Nato nastalo dlouhé období sucha. Vodní srážky za období od 3. června do konce října činily pouhých 93 milimetrů.

Zima se dostavila brzy. Již od 22. října přicházely mrazy. Od druhé poloviny listopadu mraz trvala s výjimkou 11. a 12. prosince až do konce roku. Dne 3. prosince klesla ranní teplota na -8°C , 21.-23. prosince na -14 až -16°C .

Toto krajně nepříznivé počasí ovlivnilo polní práci. Agrotechnická lháky nemohly být dodrženy - hlavně při jarním setí, sázení brambor a jednocení cukrovky. Jarní polní práce proběhly v těchto obdobích:

- setí jařin 14.-19. dubna
- sázení brambor 20.-30. června
- setí cukrovky 22.4. - 11. května.

Také žně, sklizeň sena, brambor a cukrovky byly opožděny. Cukrovku začali zemědělci sklízet až koncem října. Šim došlo ke značným ztrátám na chrástu. Sklizeň sena při druhé senoseči a sklizeň jetelovin byla minimální.

Pro špatné počasí nemohlo JLD použít kombajny při sklizení brambor. Cukrovka byla s pomocí 50 studentů z Ostravy, 150 žáků ZUŠ v Ladovicích a 100 zaměstnanců patronátního závodu Olo-moucké tvářivárny jakož i za vydatné pomoci občanů města sklizena do 25. listopadu.

V rostlinné výrobě dosáhlo družstvo následujících hektarových výnosů:

		oproti 1961
pšenice ozimá	38 q	- 4,80
jačmen	34 q	- 1,60
žito	nabylo seto	
ovos	30 q	+ 4,30
řepka	22 q	+ 1,00
brambory	176 q	- 27
cukrovka	350 q	+ 44
kukuřice na siláž	350 q	+ 70

Výsledky živočišné výroby byly značně ovlivňovány náho-ře vyličenými potížemi v rostlinné výrobě. Mimo špatnou sklizeň sena, brambor a cukrového chrástku mělo nepříznivý vliv na záso-by krmiv také zaorání 50 ha jetelovin.

Výsledky živočišné výroby za rok 1962:

dajivost na 1 dojnici	2370 litrů	oproti 1961	- 108 litrů
snůška vajec na 1 nosnici	140 kusů		- 12 kusů
odchov telat na 100 krav	100 kusů		+ 0,6 kusů
odchov selat na 1 prasnici	10 kusů		- 3,3 kusů
stav skotu	948 kusů		+ 19 kusů
z toho krav	425 kusů		+ 32 kusů
prasata celkem	1049 kusů		+ 58 kusů
z toho prasníc	112 kusů		- 23 kusů
slapice	1407 kusů		- 347 kusů

Plnění nákupních úkolů:

JLD splnilo nákupní úkoly až na 40 000 litrů mléka, 27 000 kusů vajec. V rostlinné výrobě nebyl splněn nákup řepky a cukrovky.

Finanční hospodaření vykazuje přes valivé potíže ve vý-robě velmi dobré výsledky. Bylo docíleno 143 473 Kčs úspor na ná-kladech a naproti tomu celková tržby včetně práce pro cizí byly překročeny o 206 516 Kčs.

Na pracovní normy bylo rozděleno 2 084 240 Kčs; na prémiech bylo vyplaceno 234 271 Kčs.

IV. Školství

Mateřská škola

V mateřské škole bylo v roce 1962 přihlášeno 55 až 60 dětí. Správu školy vedla ředitelka Marie Windová a to od 6. 10. 1960.

Jako učitelky byly na škole ustanoveny:

Jiřina Haidanreichová

Ivana Štorežovská

Marie Pazdarová (do 28. 5. 1962)

Květoslava Nováková (od 28. 5. 1962)

Mateřská škola byla od svého vzniku v roce umístěna v přízemí budovy školy obecné a měšťanské. Užívala tam jediné místnosti, neměla ani vlastní hygienického zařízení. Za příznivého počasí si děti hrály na školním dvoře.

F.D. 73-3

V roce 1949 byl pro školu uvolněn dům čp. 9 u mostu přes Trávnicku. Majitelkou byla v té době dcera původního majitele MUDr. M. Bakoického Věra Macalíková, bytem ve Františtatě pod Radhoštěm.

Po menších úpravách bylo možno ve škole umístit průměrně 55 dětí ve věku od 3 do 6 let.

Vzhledem k tomu, že stále větší počet žen z domácnosti přechází do zaměstnání, javí se současně potřeba rozšířit péči o děti zaměstnaných matak. Místní národní výbor dosáhl po téměř dvouletém usilování souhlasu ONV k provedení nástavby budovy mateřské školy, jež mezitím přešla do vlastnictví MNV. Sovolání došlo koncem července 1962 s podmínkou, že stavba bude financována z doplátkového rozpočtu MNV a že stavební práce budou provedeny svépomocí občanů.

Stavební technik Zdeněk Kaslar vypracoval projekt a ihned bylo přikročeno ke stavbě. Celou akci energicky a důsledně vedl předseda MNV František Badal. Vlastní stavební práce řídil Ferdinand Korotnický.

Do konce roku 1962 byly provedeny stavební práce v hodnotě 153 761 Kčs. Na stavbě se dobrovolně účastnilo 177 osob, kteří odpracovali 7286 hodin. Byla provedena nástavba I. patra až na část elektroinstalace, vodoinstalace, položení parket a měřítko omítky.

Na úpravu a rozšíření mateřské školy přispěl národní podnik MEZ Mohelnice částkou 20 000 Kčs, Oděvní průmysl částkou 15 000 Kčs a Severomoravské dřevařské závody částkou 27 000 Kčs splatnou v roce 1963.

Základní devítiletá škola

Škola měla ve školním roce 1961-62 celkem 613 žáků, kteří byli zařazeni do 10 tříd prvního stupně a do 10 tříd druhého stupně.

Prospěch žáků byl dobrý. Na konci roku propadlo 17 žáků, tj. 2,8%.

Školní docházku dokončilo 88 žáků. Z nich bylo 19 přijato na výškové školy, 13 nastoupilo do zaměstnání jako pomocní dělníci. Ostatní nastoupili do učebního poměru, z toho 15 žáků do zemědělství.

Úroce 1962 se přihlásil do učení v hornické Ladislav Dolák. Byl za odměnu vyslán okresním výborem ČSM na novoroční slavnost k prezidentu republiky.

Na škole bylo zaměstnáno 25 učitelů. Ve stavu učitelů došlo v roce 1962 k těmto změnám:

Po kratší dobu působil na škole učitelky Vlasta Jiroušková a Eva Wiedermannová.

Po jednorozční mateřské dovolené se na školu vrátila Jiřina Marešová.

Od 1. září 1962 byl Štěpán Kristen přeložen na LPS v Mohelnici.

Od téhož dne byli na škole nově ustanoveni: B. Balatka,

U. Muzikant, L. Doležalová a L. Středová.

Dne 24.12. zemřel učitel Leopold Štrůma, dlouholetý správce Osvětové besedy.

Žáci jsou organizováni ve 4 oddílech žiškár, v 15 oddílech PO a žáci 9. ročníku ve skupině ČSM. Pracovali v zájmových kroužcích: Zachovém, turistickém, střeleckém a v kroužku stolního tenisu. Dobrou činnost vyvíjel zvláště kroužek turistický. Podnikl o prázdninách výjezd do Vysokých Šatav a do Polska. Školský odbor rady ONV jim poskytl na tento výjezd finanční podporu v částce 2400 Kčs.

Do soutěže tvořivosti mládeže se zapojilo 54 žáků. Souťažili v recitaci, zpěvu, hře na klavír a na harmoniku. Ze soutěžících postoupili 2 žáci do krajského kola.

Tělesná výchova žactva se dostává zvláštní péče. Kromě 2-3 týdnů hodiny tělesné výchovy, které jsou součástí školního vyučování, je na škole ustaveno 6 skupin dobrovolné tělesné výchovy, kterou řídí nově ustavená tělovýchovná rada. Kromě soustavného tělesného výcviku pěstovali žáci sportovní hry: košíkovou, kopanou, lední hokej, lyžování a stolní tenis. Lyžařského výcviku na chatě „Na návrší“ u Starého města se účastnilo 80 žáků 8. a 9. tříd.

Při škole je zřízena stravná, ve které se stravují také děti z mateřské školy v Lošticích a v Moravičanech. V kuchyni se vaří průměrně 180 obědů denně.

Celkový roční náklad na kuchyň činí 250 682 Kčs. Průměrná hodnota potravin na 1 oběd činí 3,20 Kčs. Poněvadž všichni rodiče neplatí plnou hodnotu jídla, doplatil MNV na školní stravování v roce 1962 celkem 106 172 Kčs.

V kuchyni jsou zaměstnány 4 kuchařky.

Hudbní škola

Do června 1962 vyučovala hře na klavír učitelka hudby Kalena Sovová ve vlastním bytě. Po jejím odchodu do důchodu byla hudbní škola umístěna v budově musea.

Hudbní školu navštěvuje 40 žáků, které vyučují hře na klavír učitelky hudby Emilie Balcárková a D. Matoušková.

Kromě toho jsou při Osvětové besedě zřízeny hudobní kurzy, kde hře na klavír vyučuje H. Sovová, E. Balcárková a D. Matoušková. K hře na housle vyučuje učitel hudby Mikuláš z Mohelnice.

Celkem se hudbě učí 99 žáků.

Zemědělská učňovská škola

Zemědělská učňovská škola měla 200 žáků. Někteří dojížděli denně z okolních obcí, ostatní jsou ubytováni v internátě. Vyučuje se oboru zemědělský mechanizátor, opravář zemědělských strojů a jízdě traktorů.

O výchovu se starají 4 vychovatelé, v dílnách vyučuje 9 mistrů, ve škole 5 učitelů a ředitel školy.

O pořádek a stravování pečují další personál. Počátkem prázdnin byl internát přestěhován do žadlovického zámku a v bývalém internátě v Lošticích byly zřízeny učebny.

V. Kulturní život

Kulturní činnost organizovala Osvětová beseda za spolupráce těchto organizací: Závodní klub Olomouckých tvůrčáků, Místní lidová knihovna, Tělovýchovná jednota Slavoj, Svazarm, Československý červený kříž, Svaz přátel SSSR, Svaz zahrádkářů a kino.

V ZK OTI pečují o kulturní činnost jednotlivé kroužky: divadelní, loutkařský, vlastivědný, šachový a filatelistický.

Přehled kulturní činnosti za rok 1962:

Divadelní představení

Příliš štědrý večer	-	divadelní kroužek ZK
Liška a krozeny	-	" "
Temno	-	" "
Jako urozenost pan měšťák	-	oblastní divadlo Šumperk
J chytřák se spálil	-	" "
Ja libo cigarety?	-	" "
PPP a Flíček	-	" "

Koncerty, estrády

Koncert Pěveckého sboru Severomoravských učitelů

Estrádní večer SLUK, Souboru ministerstvávních a L. Bezzusky.

Výstavy

Výstava květin	-	Spaz zahrádkářů
" ovoce	-	" "
" knih	-	Jednota, lidové spotřební družstvo
Filumenistická výstava	-	filatelistický kroužek ZK

Přednášky

Časť po SSSR	-	Spaz přátel SSSR
Mírová politika SSSR	-	" "
Severomoravské písně a tance	-	Vlastivědný kroužek ZK
Čarodějnické procesy na sev. Moravě	-	" "
Cesta do Moskvy, Budapešti a na Baliaton	-	" "
Náboženské představy pravěkého člověka	-	Osvětová beseda
Člověk proniká do vesmíru	-	" "
Člověk proniká do vnitř zeme	-	" "
Ovládne lidstvo počasí?	-	" "
Dětské úrazy	-	ČSČK
O pohlavních chorobách	-	" "
jak předcházet infekčním nemocem	-	" "
Režim dne - hygiena, otužování	-	" "
Čistota při dojení v kravinech	-	" "

Besedy

Oslava Mezinárodního dne žen	-	Výbor žen
Večer poesie	-	Osvětová beseda

Místní lidová knihovna

Činnost knihovny se stále lepší. Získává nové členy a, zvyšuje počet výpůjček a pořádá besedy o knihách a výstavky.

Počet členů	487
z toho mládeže	212
Počet výpůjček	16 374
z toho naučných	1 314
knih pro mládež	3 954

Během roku bylo do knihovny zapůjčeno 413 knih, z toho darem od ONV a KNV 118 knih, od D. Matouškové 69 knih a koupí z rozpočtu MNV 226 knih za částku 5344 Kčs.

Tělovýchovná jednota Slavoj

V TJ Slavoj je organizováno 219 členů a 112 žáků. Z nich cvičí 112 žáků a 152 členů v 7 oddílech: oddíl kopané, ledního hokeje, oddíl tenisový, oddíl stolního tenisu, šachový, turistický a oddíl základní tělesné výchovy.

Vokresním přeboru se umístil oddíl šachový na druhém místě, dorost a žactvo oddílu ledního hokeje na prvním místě.

TJ Slavoj trpí hlavně malou návštěvností svých podniků. Nedokázala dosud vzbudit zájem širší veřejnosti o svou činnost.

Svazarm

Ve Svazarmu pracuje 210 členů, z toho převážná většina pod 30 roků věku. Má 4 samostatné kluby: střelecký, kynologický, radističský a auto- motoklub.

Nejaktivněji pracoval klub střelecký, který se řadí mezi nejlepší střelecké kluby na okrese. V soutěžích získal 3 přebor- nícké tituly. Tradičně pořádá soutěž „O putovní pohár měsíce ČSP“ ve střelbě malorážkou.

Kino

V místnostech kina byly v roce 1962 provedeny značné úpra- vy: sál byl nově vymalován, byly vyměněny ventilátory, stěny byly oblo- ženy sololitami, byly vyměněny potahy stěn na odhlučnění. Celková částka vynaložená na tyto úpravy činí 12 285 Kčs.

Návštěvnost kina však opět poklesla, jak ukazuje následu- jící přehled:

	1960	1961	1962
Počet představení	316	310	282
návštěvníků	45 698	38 412	33 366
Počet představení s filmem:			
ČSSR	109	114	103
SSSR	76	74	55
Lid. dem. státy	69	57	59
Kapitalistické státy	62	65	65
Počet návštěvníků na filmech:			
ČSSR	18 014	17 768	14 380
SSSR	10 831	7 379	4 309
Lid. dem. státy	9 387	5 837	6 483
Kapitalistické státy	7 466	7 428	8 194

VI. Výstavba

V roce 1962 bylo získáno 11 nových bytů a to : dostavbou 4 ro-
dinných domů : Ant. Zapletal

čp. 545

Miroslav Marák

546

Zoltán Novák

548

František Novák

547

Dalších 6 bytů bylo získáno přestavbou domu čp. 63 na ná-
městí Míru. Přestavba tohoto domu byla dvoulétá stavební akce,
která byla dokončena v září 1962. Celá přízemí bylo zatíženo
jako prodejní a skladovací místnosti jednoty a byla tam zří-
zena samoobsluha jednoty. V dalších podlažích bylo zřízeno cel-
kem 6 bytů dosti prostorných a dobře vybavených. V domě byl zří-
zen výtah. Nádostatkem je, že v domě nebylo instalováno ústřed-
ní topení. Celkový náklad na adaptaci činil 787 713 Kčs.

Další byt byl získán přestavbou obchodní prodejny
v domě čp. 355 v Strašské ulici. Majitelkou domu je M. Chudobová.

Koupaliště

F.D. 73/1

Na dokončení koupaliště bylo v akci „Z“ přiděleno obci
celkem 105 000 Kčs. Stavba však přesto nemohla být dokončena, pro-
tože v letním období se nepodařilo zajistit potřebnou pomoc do-
brovolných pracovníků brigád. Na podzim pak nastaly brzy deště a
pak časné mrazy. Byla dokončena úprava terénu kolem kou-
paliště, vybudování čistící stanice a vnitřní vybavení kabín.

Při pracích na budování koupaliště bylo v roce 1962
odpracováno celkem 8 040 hodin, z toho placených 2 370.

Televizní převaděč

F.D. 73-8

Poněvadž v převážné části města byl špalný příjem
televizního vysílání nejbližšího vysílače okruhu Brno, zajistil
MNV postavení televizního převaděče.

Bylo uvažováno o několika místech vhodných pro
tento účel. S ohledem na to, aby převaděč mohl sloužit i sou-

sadné Mohelnici, bylo rozhodnuto postavit převaděč na nejvyšším bodě mezi Lošticemi a Mohelnici.

Mohelnický MNV však odmítl příspěvek na tuto akci a proto celou stavbu provedl místní národní výbor v Lošticích. Náklad činil 81 320 Kčs.

Dodávku a instalaci zařízení provedla správa dálkových spojů Praha, elektrickou přípojku provedl ROL Zábřeh. Stavební práce provedl MNV z uspořádaného materiálu a brigádnickou pomocí občanů, kteří odpracovali 798 brigádnických hodin.

Hlavní zásluhu o zřízení a postavení převaděče má vedoucí radiové a televizní opravy Jan Konečný.

Převaděč byl dán do provozu 31. prosince 1962.

Retenční nádrž na Lišničce

Na potočku Lišnička v části trati „Na homkadlech“ vybudovalo meliorační družstvo Morava retenční nádrž na zadržení vody. Byl jak vytvořen rybník o rozloze 5 ha nákladem 285 000 Kčs.

V rybníku bude místní organizace Čsl. rybářů zajišťovat sportovní rybaření a LTO získá dostatek vody k zavlažování svých pozemků v době sucha.

Komunikace

V Gottwaldově ulici bylo za brigádnické pomoci tamních občanů vydlážděno 400 bm chodníků betonovými dlaždicemi 30x30 cm.

V Sokolské ulici vykopali stavebníci nových rodinných domků Miroslav Marek, Jaroslav Šaidl, Jaroslav Klál a Zdeněk Žardáček celou trasu kanalizace. MNV dodal škruže a provedl jejich odborné položení celkovým nákladem 5 505 Kčs.

Při ústí obcťovské silnice na silnici státní zrušil Zdeněk Suchomel svoji zahrádku a pozemek předal MNV. Odětavi zahradkáři tam upravili pěkný parcíle, čímž se stala tato křižovatka překladnější a celé toto prostranství získalo na vzhledu.

VII. Hmotná úroveň obyvateľstva

Pri niektorých ťažkostiach v zásobovaní - hlavne v zásobovaní masami a mliečnymi výrobkami - lze pozorovať pravidelný a stály rast životnej úrovne našich občanov, jak dokazuje také vzrúšť maloobchodného obrátu, jak je patrno z tohoto přehledu :

Druh zboží	Prodáno v prodejních jednotkách v průměru na 1 obyvatele zboží za Kčs		
	1960	1961	1962
maso a masné výrobky	765	766	794
mléko a mléčné výrobky	315	315	366
potraviny	1363	1425	1435
zelenina	192	256	286
cukrovinky		193	214
pohostinství	553	452	547
konfekce	273	311	276
textilní zboží	605	600	573
obuv	384	415	388
průmyslové výrobky		549	593
hračky, sportovní potřeby	1130	130	111
papír, knihy, nábytek		110	170
drogerie		148	172
stavebniny	290	409	508
Čekam na 1 obyvatele	5870	6081	6433

Z průmyslových výrobků bylo prodáno 49 jízdních kol, 4 mopady, 13 Pionýrů, 16 motocyklů, 70 televizorů, 56 radiopřijímačů, 40 vysavačů, 24 ledniček, 51 elektrických praček, 34 elektrických sporáků, 42 uhlavých sporáků, 6 šicích strojů a 322 hodinak.

Jednota měla trvalé ťažkosti s obsazením prodejny v ulici Komenského a v Ladlovicích.

Sociální zabezpečení občanů

V Lošticích bylo v roce 1962 579 důchodců, kteří pobírají starobní, invalidní nebo vdovský důchod. Měsíčně bylo na těchto důchodech vypláceno 268 032 Kčs.

Kromě těchto důchodců pobírá 66 osob, které nebyly pojištěny, důchod sociální. Na tento důchod se vyplácelo měsíčně 12 118 Kčs.

Důchodcům s nízkými důchody poskytoval MNV finanční výpomoc z tak zvané doplňkové péče. Tato výpomoc byla vyplácena pravidelně měsíčně 36 důchodcům v celkové částce 2 905 Kčs.

Jednorázovou výpomoc před vánocemi poskytli MNV 123 důchodcům v částce 27 905 Kčs. Příspěvek na obědy v závodní jídelně byl vyplácen 4 důchodcům v částce 2 955 Kčs.

Spoření

V místní státní spořitelně si občané uložili v roce 1962 celkem 1 127 000 Kčs.

Žáci ze 6 škol si uložili 41 300 Kčs.

Na výherní vkladní knížky vyhrálo 105 výherců celkem 98 683 Kčs. Na nejvyšší výhru bylo vypláceno 14 099 Kčs.

Služby občanům

Od 1. února 1962 zřídilo Oděvní lidové družstvo provoznu v domě čp. 121 na náměstí. V provozovně se zhotovuje platané zboží.

Najvětší změnou v distribuční síti bylo otevření nové samoobsluhy v domě čp. 63 na náměstí. Do této samoobsluhy byla přestěhována prodejna potravin z domu čp. 41, který majitel Ant. Rosilák. V tomto domě zřídil obchod nedlouho před první světovou válkou Ladislav Bubeník, který sem přestěhoval svůj obchod z Bystřice pod Hostějnem.

VIII. Obyvatelstvo

Koncem roku 1961 bylo v Lošticích přihlášeno k trvalému pobytu 2904 osob.

Během roku se narodilo 39 dětí a přistěhovalo se 15 osob.

Během roku zemřelo 28 osob a odstěhovalo se 28 osob.

K 31. prosinci je v obci trvale hlášeno 2902 osob.

K přechodnému pobytu je přihlášeno 254 osob. Jsou to většinou žáci zemědělské učňovské školy v Žadlovicích a žáci zemědělské účetnické školy v Mohelnici, bydlící v internátě v Lošticích - v budově bývalé hospodářské školy.

Podle věkového složení z celkového počtu obyvatel je :

děti do 6 roků	233
děti od 6 do 15 roků	468
občané nad 15 roků	2455

Zdravotní poměry

V únoru 1962 se v Lošticích rozšířila epidemie chřipky. Epidemie nabyla velmi značných rozměrů, takže byly přechodně zavřeny školy a v podnicích chybělo v zaměstnání i přes polovinu zaměstnanců. Chřipka měla závažný průběh, v mnoha případech se onemocnění vracelo. Bylo několik případů úmrtí následkem chřipkových komplikací.

Sociální zabezpečení občanů

V roce 1962 pobíralo 579 důchodců důchod starobní, invalidní nebo vdovský a dostávali měsíčně 268 032 Kčs. Kromě toho pobíralo 66 důchodců důchod sociální v měsíční částce 12 118 Kčs. K nízkým důchodům poskytoval MNV finanční výpomoc 34 840 Kčs měsíčně a 123 důchodcům vyplatil je-aporážíovou výpomoc před vánocemi 27 905 Kčs. Čtyřem důchodcům platil MNV příspěvek na obědy v závodní jídelně v částce 2 955 Kčs.

Narození:

Blažák Josef
 Dolák František
 Doležal Jaroslav
 Frtšhar Jiří
 Havlíček Gustav
 Illmann Zdeněk
 Kroupa Miroslav
 Navrátil Stanislav
 Novák Ivo
 Novák Radomír
 Pudil Jiří
 Raichl Pavel
 Rötter Ivo
 Směšný Václav
 Šilberský Jiří
 Šmíd Ladislav
 Vařeka Miroslav
 Vintrocha Petr
 Volák Petr
 Zvěček Pavel

Budínová Helena
 Konečná Lea
 Konečná Libuše
 Komárková Jrena
 Kubínová Hana
 Lachnitová Zdenka
 Linhartová Anna
 Mazánková Zdenka
 Navrátilová Jiřina
 Němcová Eva
 Někodemová Helena
 Polůček Jana
 Pospíšilová Zdenka
 Přibrylová Iva
 Sedláčková Tamara
 Svobílová Jarmila
 Tichá Věra
 Vykřidalová Svatava
 Vykřidalová Anna

Zemřelí:

Jméno:	Věk:	Příčina úmrtí:
--------	------	----------------

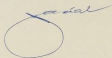
Čui František	77 r.	
Šandová Marie	70 r.	
Dolák František	81 r.	
Hřivna Leopold	60 r.	
Kadlacová Antonie	84 r.	
Kadlacová Františka	84 r.	
Kalousová Luamila	66 r.	
Klosík Alois	74 r.	
Konečný Karel	53 r.	
Konečná Jarmila	54 r.	
Krajčův Štěpán	67 r.	
Kusíčková Božena	78 r.	
Navrátil František	88 r.	

Navrátíl Josef	64r.
Pachová Marie	87r.
Poštulková Marie	69r.
Podácal Antonín	75r.
Pouliček Josef	77r.
Pozničková Dagmar	24r.
Reif Matěj	53r.
Sitta František	76r.
Silberský Hugo	71r.
Spícková Františka	81r.
Stenclová Kristina	83r.
Ulrich Vilém	75r.
Urban Miloslav	67r.
Víták Emil	81r.
Zdráhal Josef	80r.
Zák František	75r.

Fajemník MNV:

Předseda MNV:

Kronikář
Frant. Bohumír

1963

I. Politické události

Zemřela s. Anežka Hodinová - Spurná

Ústřední výbor Komunistické strany Československa vydal dne 1. dubna 1963 zprávu, že toho dne v ranních hodinách po krátké těžké nemoci zemřela ve věku 68 let soudružka Anežka Hodinová - Spurná, dlouholetá členka Ústředního výboru Komunistické strany Československa, členka předsednictva Národního shromáždění, předsedkyně Výboru československých žen, místo - předsedkyně Mezinárodní demokratické federace žen.

Anežka Hodinová - Spurná se narodila 12. ledna 1895 v Doubravici v početné rodině domkaře Františka Lavadila. Svoje mládí strávila v Bošticích, kde byla zaměstnana v řemenářské dílně a v sítkárně. Zde se také provdala za Josefa Hladinu. S ním se po zrušení sítkářny odstěhovala do Prahy.

V roce 1918 vstoupila do sociálně demokratické strany, kde aktivně pracovala na straně levice. V roce 1921 byla jednou ze zakládajících členek Komunistické strany Československa.

Anežka Hodinová - Spurná věnovala po celý svůj život všechny své síly a schopnosti zájmem dělnické třídy a pracujícího lidu, obětavě pracovala v komunistické straně, v níž zastávala významná funkce.

Řadu let z pověřeni strany zastávala funkci člena obecního zastupitelstva města Prahy a člena městské rady pražské. Od roku 1929 byla nepřetržitě až do roku 1939 poslankyní Národního shromáždění za komunistickou stranu. Aktivně se účastnila řady stávkových bojů, zejména severočeské hornické stávky v roce 1932, stávek na území dnešní Zakarpatské Ukrajiny a v roce 1938 řady akcí proti Henleinovým v pohraničním území. Za svou revoluční činnost byla v buržoazní republice často pronásledována a několikrát vězněna.

Na počátku okupace z příkazu strany odešla do

emigrace v Anglii, aby tam aktivně bojovala za osvobození naší vlasti.

Po svém návratu v roce 1945, byla znovu zvolena poslankyní Národního shromáždění. Řadu let pracovala jako předsedkyně Výboru žen, byla aktivně činná i v mezinárodních organizacích, zejména v Mezinárodní demokratické federaci žen a ve světovém mírovém hnutí.

Záslužná práce Anazky Hodiškové - Spurné byla oceněna radou našich i zahraničních vyznamenaní. Byla dvojnásobnou nositelkou Řádu republiky, byla vyznamenána Řádem 28. února i stupně, Československou cenou míru a dalšími.

Jan Červinka zvolen poslancem NS

Na místo poslance Národního shromáždění v našem obvodu, která se uprázdnilo úmrtím Anazky Hodiškové - Spurné, se konala 30. června 1963 doplňovací volba. Jako kandidát byl vybrán a navržen a při volbě všemi hlasy zvolen Jan Červinka, předseda NSD P. květen se stal členem v Lešticích.

Jan Červinka se narodil 10. 11. 1924 v Lešticích. Pochází z malozemědělské rodiny. Jeho otec i děd hospodařili na škepských půdách. Oba náleželi vždy mezi pokrokové občany našeho města.

Když došlo k Hitlerovu vpádu do naší vlasti, končil Jan Červinka školní docházku na zdejší měšťanské škole. Byl příslušníkem ročníku 1924, který byl celý určen k pracovnímu nasazení do říše. Slouževnatam uší rodiny a přátel se podařilo v poslední chvíli vytahnouti jej z transportu, který již stál připraven k odjezdu do Německa.

Pracoval od dětství v zemědělství svých rodičů, kde se také jejich vlivem vytvářel jeho politický profil. Předas nabyl hned po květnu 1945 politicky organizován, projevoval otevřeně svůj souhlas s vývojem naší společnosti k socialismu.

V roce 1948 vstoupil do KSČ. Od svého vstupu až do roku 1950 zastával ve 8. místní organizaci KSČ funkci desítkáře a člena výboru. V roce 1950 se stal členem městského výboru strany a v této funkci setrvává dosud. Prošel pak dalšími funkcemi ve vyšších stranických orgánech. V roce 1953 byl zvolen členem okresního výboru KSČ v Lábezi, v letech

1959 - 1960 byl členem předsednictva. Od roku 1961 byl členem krajského výboru KSČ v Ostravě.

Účastnil se také práce v lidové správě. V roce 1953 byl kooptován do MNV v Bošticích, v období 1954 - 1957 zastával funkci náměstka předsedy MNV. V období 1957 - 1960 byl členem KNV v Olomouci, v letech 1960 - 1964 členem rady ONV v Šumperku.

Hlavní těžiště jeho práce je při socializaci zemědělců. Se svým otcem a několika přáteli byl v roce 1950 iniciátorem založení místního jednotného zemědělského družstva. Byl zvolen předsedou a tuto funkci zastává dosud.

V uznání jeho zásluh o zvelačení zemědělské výroby bylo mu uděleno státní vyznamenání „za výstavbu“.

II. Správa obce

Místní národní výbor konal v roce 1963 celkem 7 plenárních zasedání. Jen 6 poslanců z celkového počtu 31 se účastnilo všech schůzí, zatím co 16 poslanců se účastnilo jen 1 schůze.

Schůze rady byly navštěvovány dobře. Také účast občanů na zasedání plna byla velmi dobrá - průměrně 43 občanů na každé schůzi.

Koncem února a počátkem března organizovala rada MNV hovory s občany. Projednával se na nich komplexní rozbor za rok 1962 a rozpočet na rok 1963. Hovorů se účastnilo 483 občanů.

Komise národního výboru pracovaly dobře. Nejčastěji se scházela komise bytová, zdravotní a sociální, která měla za rok 23 schůzí. Ostatní komise měly 8 až 14 schůzí. Komise pracovaly samostatně na úkolech svých odborů a byly dobrým pomocníkem rady MNV.

Spolupráce s ostatními složkami

Místní výbor KSČ byl pravidelně informován o práci všech orgánů MNV prostřednictvím poslanců - členů MV KSČ. Také předseda MNV docházel do schůzí místního výboru. Pravidelně jednou za čtvrt roku projednával místní výbor zprávu o činnosti MNV.

Velmi dobře spolupracuje s místním národním výborem také výbor žen, jehož členky docházejí pravidelně do schůzí plna MNV, spolupracují ve sboru pro občanské záležitosti při vítání novorozeňat, při oslavách MDŽ, při konání slavnostních svatek místních občanů a při předávání občanských přeložek mládeži. Výbor žen spolupracuje také s dozorcí výborů jednoty a stará se o řádné zajišťování placených služeb občanstvu.

Činnost Místního výboru Národní fronty se v tomto roce podstatně zlepšila. Předsednickou funkci převzal ředitel Komunálních služeb Jindřich Krhávek. MV NF se schází

pravidelně měsíčně. Sledoval a koordinoval činnost jednotlivých společenských organizací. Organizoval společné slavnosti ve městě: 1. máj, oslavy dne vítězství, dále spolupráci se zájmovými organizacemi Dan brannosti, Sokolovský závod branné zdatnosti a j.

Z jednání ve schůzích rady MNV

8.1.

Projednávány nedostatky při sklizni cukrovky. JSD spo-
láhlo na pěkné podzimní počasí a nezajistilo včas pomoc z ci-
zích zdrojů. Přislíbená usnesení budou projednávána na plenér-
ním zasedání MNV.

Na návrh JSD budou vykáceny stromy na břahu Lišničky
proti kancelářím družstva z toho důvodu, že stromy velmi stíní.
Bude uvažováno o návrhu, aby Lišnička byla v tomto úseku pře-
klenuta základem.

22.1.

Státní projektový ústav v Olomouci oznamuje, že v pro-
storu sídliště bytové výstavby byl proveden zkušební vrh a po-
dle předběžných výsledků tento dává tak velké množství nezad-
vací vody, že by stačila pro zásobení celých Loštic. Investor-
ský ústav bude uplatňovat vybudování studny v takovém roz-
sahu, aby v budoucnu bylo možno na ni napojit vodovod pro
město. Okresní plánovací komise tento projekt schválila.

Odbor výstavby ONV dal souhlas k výstavbě loveckého
kola pro cvičnou střelbu na parc. č. 138/2,3 a 139/1,2.

5.2.

Finanční odbor rady ONV stanovil sazbu zeměděl-
ské daně pro JSD ve výši 9,7 %.

5.3.

Osvětová beseda se slučuje se Závodním klubem ROK.
Závodnímu klubu bude předána rozpočtová částka na rok
1963 a zůstatek z hospodaření v dřívějších letech bude použit
na zřízení prostředí lidové knihovny.

Odbor pro vnitřní věci rady ONV snižuje pro MNV
systemizační ukazatele o jednoho pracovníka s měsíční část-
kou 1170 Kčs.

Josefu Ksstarovi se uděluje povolení k přestavbě ko-
vářské dílny na bytovou jednotku.

2. 4.

Anna Kriegelová, krobnice, dává výpověď pro stáří a pracovní neschopnost. Vzáto na vědomí a současně se schvaluje, aby funkci krobníka byl pověřen Josef Najezchleba.

Jakub Václavak, bytem v Olomouci, oznamuje, že podal návrh na výstavbu železniční trati Moravičany - Chornice.

12. 6.

Průmyslový odbor ONV povoluje, aby Komunální služby loštic zajišťovaly deratizační a desinfekční služby pro celý okres Sumpark.

3. 7.

Předseda oznamuje, že rozhlas po drátě se bude v loštici zřizovat v roce 1965 - 1966.

Pro zřízení autocampingového tábora se počítalo také s chatou v Borovém lese. Juto měla v letošním roce převzít místní organizace ČSM, s níž použít chaty bylo již dohodnuto. Krajský výbor ČSM, který je vlastníkem chaty, však oznamuje, že chata byla pronajata závodní organizací ČSM železáren Petra Bezruče. Usneseno podniknout kroky, aby chata byla získána pro místní účely.

25. 9.

Komunální služby Mohelnice nabízejí službu odvoz popela kuka - vozem.

Zaměstnanci MNV

V rámci akce snížení administrativy byla s Dagmar Pospíšilová převedena jako vedoucí závodní jídelny Ověrního průmyslu.

Dne 20. 8. 1963 podlehl srdečnímu infarktu zaměstnanec MNV František Vitásek. Přišel do Loštic v době okupace jako člen tehdejší četnické stanice a osvědčil se jako uvědomělý Čech. Pomáhal členům a skupinám odpoje. Po roce 1948 vstoupil do služeb MNV. Pracoval hlavně v odboru pro výstavbu. Jeho přičiněním se přes valiké obtíže uskutečnila výstavba koupaliště, jejíž dokončení se však již nedočkal.

Po jeho úmrtí se vrátila do služby v kanceláři MNV opět s Dagmar Pospíšilová.

Finanční hospodaření MNV za rok 1963

Příjmy:

Odvody zisku Komunálních služeb	Kčs	222 248
Daň z příjmů obyvatelstva		6 514
Daň zemědělská od JSD		537 537
" " od soukromých zeměd.		21 483
" domovní		89 418
Poplatky z bytů		3 005
" správní		5 630
" kanalizační		5 043
Školné Základní hudební školy		15 620
Příspěvky rodičů na stravování dětí		168 578
Výstřelek kina		70 523
Nájemné z bytů		39 006
Drobné provozovny		4 395
Dodatkové příjmy		129 088
Příjem celkem	Kčs	1 318 083

Výdaje:

Kanalizace	Kčs	4 367
Úlce na zveleboní města		63 455
Údržba komunikací		76 788
Škola mateřská		54 417
Základní devítiletá škola		62 455
Lidová škola umění		7 080
Školní jídelna		239 667
Učebnice a školní potřeby		27 981
Osvětová činnost		832
Muzeum		10 746
Kino		65 277
Doplňková sociální péče		84 500
Vnitřní správa		25 451
Místní hospodářství		166 165
Odvody do vyššího rozpočtu		303 400
Doplňkový rozpočet		91 191
Vydání celkem	Kčs	1 283 772

III. Hospodářství

A. Průmysl

Výrobní výsledky místních průmyslových podniků v r. 1963:

Šrubá výroba zboží	Kčs	71 630 000
Pro exportní dodávky	"	14 340 000
Na mezdách vyplaceno	"	10 542 000
Celkový počet zaměstnanců		880
z toho z Loštic		282

Severomoravské mlékárny, závod Olomoucké tvarůžkárny

splnil výrobu zboží na	100,35 %
exportní dodávky splnil	111,72 %
vyráběl zboží nad plán za	478 000 Kčs
pro export vyráběl zboží navíc za	451 000 Kčs
mezový fond čerpal na	99,24 %
vlastní náklady čerpal na	100,33 %

V socialistické soutěži je zapojeno 98,7% zaměstnanců a koeficient úspor v soutěži činil 18000 Kčs.

Závod získal Standartu ředitelů podniku za 2. a 4. čtvrtletí. V závodě jsou 2 brigády socialistické práce, z nichž jedna již byla vyhodnocena. Bylo podáno 13 zlepšovacích návrhů a 7 z nich bylo realizováno. Docíleno na úsporách 5 708 Kčs.

Ze závodu bylo odesláno 40% výrobků na export a za dobré plnění exportních dodávek získal závod titul „Uzorný exportní závod“.

Severomoravské dřevařské závody

splnily hrubou výrobu zboží na	Kčs	101,06 %
mezový fond čerpal na		97,65 %
vlastní náklady čerpány na		100 %
vyrobeno zboží nad plán		158 868 Kčs

V socialistické soutěži je zapojeno 94% pracujících, je ustaveno 6 BSP a všechny již tento titul získaly. Byly podány + zlepšovací návrhy a všechny byly realizovány. Dosaženo jimi úspor 44 243 Kčs. Celková hodnota úspor v socialistické soutěži obnášela 203 000 Kčs.

Olšanské papírny, cech Vlčice

splnil hrubou výrobu zboží na	101	%
mzdové fondy čerpal na	98,70	%
vlastní náklady čerpal na	99,50	%
vyrobil zboží nad plán za	185 000	Kčs
ušetřil na vlastních nákladech	81 000	Kčs

V socialistické soutěži je zapojeno 68,7% zaměstnanců. V závodech jsou 2 BSP, žádná z nich není dosud vyhodnocena. Bylo podáno 5 zlepšovacích návrhů, z nich pouze 1 realizováno a docíleno na úspory 2000 Kčs. Ve vnitropodnikové soutěži získal cech Standardu ředitele podniku za III. čtvrtletí.

Oděvní průmysl, provoz Loštice

splnil hrubou výrobu zboží na	100,07	%
exportní dodávky splnil na	111,--	%
mzdové fondy čerpal na	100,35	%
vlastní náklady čerpal na	100,90	%
vyrobil zboží pro export nad plán za	814 000	Kčs

Z celkové výroby závodu bylo pro export odesláno 20% zboží. V socialistické soutěži je zapojeno 85% zaměstnanců a mezi z nich mají osobní účty úspor a soutěží o nejlepší kvalitu své práce. Na osobních úsporách bylo ušetřeno 3 150 Kčs. V závodech jsou 4 kolektivy BSP, které nebyly vyhodnoceny, ale jeden mládežnický kolektiv získal titul „Kolektiv K. sjezdu KSČ“.

Koh-i-noor, provozovna Loštice

splnil plán hrubé výroby zboží na	102,60	%
exportní dodávky splnil na	103,60	%
mzdové fondy čerpal na	96,90	%
vlastní náklady čerpal na	98,62	%
vyrobil zboží v nadplánu za	68 400	Kčs
na úsporách ušetřil	38 800	Kčs

Závod odesílá pro export 75% celkové výroby, vasměs do kapitalistických států. Ve vnitropodnikové soutěži je zapojeno

88% zaměstnanců. Závod získal za 1., 2. a 3. čtvrtletí Standardu řaditele závodu a titul „Vzorný exportní závod“.

V závodě je jedna brigáda socialistické práce, které tento titul byl již udělen. Během roku bylo podáno 5 zlepšovacích návrhů, z nichž byly již dva realizovány a docíleno úspory 1600 Kčs. Při realizaci dalších zlepšovacích návrhů se v příštím roce očekávají úspory v hodnotě nad 100 000 Kčs.

B. Místní průmysl

Místní průmysl zastupují v ložisticích 3 provozovny okresního podniku KOVO - DŘEVO a to provozovna kovozpracujících, dřevozpracujících a radio - televizní služba, dále opravna okresního podniku TEXTIL - KÚŽE - GUMA na opravu bot a punčoch, Komunální služby města ložtic a drobné provozovny MNV.

Výrobní výsledky za rok 1963:

Celková plnění výkonů	Kčs	4 550 000
Z toho tržby od obyvatelstva	"	1 359 000
Na mzdu vyplaceno	"	1 539 000

Plnění výkonů a tržeb od obyvatelstva je číselně nižší než v minulých letech hlavně proto, že u KS a v radio - televizní službě není ve výkonech počítán materiál.

V organizaci služeb nastala ta změna, že radio - televizní služba byla rozhodnutím ONV převezena dnem 1.7.1963 z KS do okresního podniku KOVO - DŘEVO z toho důvodu, aby mohla být odborně řízena z okresního ústředí těchto služeb. - Dále byla do SZP převezena provozovna podkovářství - vedoucí konečný.

Plnění úkolů v komunálních službách

výkony celkem	Kčs	1 956 256	t.j.	95,2
výkony redukováné (bez materiálů)	"	1 640 517	"	101,8
tržby od obyvatelstva	"	1 060 721	"	101,1
mzdové fondy	"	874 802	"	100,8
vlastní náklady	"	1 708 840	"	98,9
průměrná mzda pracovníka	"	1 241	"	101,3
akumulace	"	192 648	"	105,2

Drobné provozovny MNV

výkony celkem
tržby od obyvatelstva
na mzdách vyplaceno

Najlépe pracovalo stavební středisko, které kromě prací pro obyvatelstvo při údržbě domů postavilo celou nadstavbu mateřské školy.

IV. Zemědělství

170 9. květen obhospodařovalo v roce 1963 celkem 1083 ha zemědělské půdy, z toho 939 ha orné půdy a díla 98 ha lesa.

Tržní zemědělská produkce činila v roce

		1962	1963
na 1 ha zemědělské půdy	Kčs	5288	6250
na 1 pracovníka	Kčs	39066	41919

Výsledky hospodaření na 1 ha u:

masa celkem	q	186	223
mléka	l	776	870
vajec	ks	259	120
obilovin celkem	q	5,8	6,7
brambor	q	1,7	1,9
cukrovky	q	39,3	49,5

Rostlinná výroba

V rostlinné výrobě dosáhlo 170 nejvyšší tržní produkce od svého založení a to 2418 Kčs na 1 ha zemědělské půdy.

Hektarové výnosy hlavních plodin:

pšenice
žito
ječmen
řepka
mák
cukrovka
brambory

Živočišná výroba

Také v živočišné výrobě bylo dosaženo vesměs velmi dobrých výsledků. Plánované stavy hospodářských zvířat byly dodrženy až na nosnice, kde se chov nosnic v důsledku špatného zdravotního stavu omezuje.

Výsledky hospodaření - stavy a užítkovost hospodářských zvířat :

skot celkem	ks	971
z toho krav	ks	424
prasata celkem	ks	1 240
z toho prasnic	ks	114
nosnice	ks	665
narození telat	ks	414
" selat	ks	1 606
natalita telat na 100 krav	ks	98,7
" selat na 1 prasnici	ks	13,4
dojivost na 1 dojnici	l	2 331
sněžka na 1 nosnici	ks	114
přírůstek u skotu	g	59
" u prasat	g	38

V tomto roce došlo ke zkvalitnění stáda dojnic tím, že byla téměř úplně likvidována TDC. V kravíně byl zaveden dvousměnný provoz a důsledná evidence.

Plnění nákupních úkolů :

maso celkem	q	1749
mléko	l	848 072
vajíce	ks	180 311
obilí celkem	q	6280
brambory	q	1620
cukrovka	q	42 000
seno	q	100

V dodávce masa nejsou započteny chovné jalovičky, které JZD dodalo některým družstvům jako chovné v celkové počty 25 kusů. Kromě toho dodalo JZD ještě 16 kusů jaloviček na aukční trh a 1 býčka kvality Élite record, což jest nejlepší ocenění plemenářského chovu JZD.

Družstvo poutavě doplňuje mladé pracovníky a získává mládež do JZD. Má 15 učňů a 7 žáků studuje na odborných za-

mědělských školách. Průměrný věk družstevníků je 44 roky. Družstvo věnuje také mimořádnou péči naustálému zvyšování životní úrovně družstevníků. Rozšířilo společné stravování, vyslalo 41 členů na rekreaci a 15 pionýrů do pionýrských táborů, poskytuje členům půjčky na bytovou výstavbu a započalo se stavbou 4 nových bytových jednotek.

Na mzdech bylo družstevníkům vyplaceno celkem 3 017 000 Kčs, z toho na prémie 157 000 Kčs. JSD má již několik roků stálou peněžní odměnu při základní normě v I. obtížnostní třídě 22 Kčs.

Naše JSD je svým hospodářským výsledky a příkladnou organizací práce a řízení vzorem ostatním JSD v okrese a kraji, jak dokazuje ta okolnost, že o jeho práci byly tiskem vydány mnohé propagační brožurky.

V. Školství

Škola mateřská

Mateřskou školu navštěvovalo průměrně 75 dětí, z toho 15 ve věku od 2 do 3 roků. Pro ošetřování těchto nejmenších dětí byla na školu přidělena zdravotní sestra. Ředitelkou školy zůstává Marie Windová a kromě ní patří o děti 3 učitelky.

Škola je nově vybavena a může v ní být umístěno 100 dětí. Strava se připravuje ve školní kuchyni při základní devítileté škole.

Základní devítiletá škola

Školu navštěvovalo ve školním roce 1962-1963 celkem 613 dětí, které byly rozděleny do 20 tříd. Pro nedostatek učeben se v 6 třídách směnovalo.

Koncem roku dokončilo školní docházku 104 žáků. Z nich odešlo na školy I. cyklu 28 žáků, na zemědělské školy 6 žáků, do učebního poměru v zemědělství 14 žáků, do dalších učebních oborů 36 žáků. Jako pomocní dělníci nastoupilo přímo do zaměstnání 16 žáků.

Školní práce byla během roku narušována častými osobními změnami v učitelském sboru. Čtyři učitelky měly mateřskou dovolenou.

V tomto školním roce se začalo ve všech třídách vyučovat podle nových učebních osnov. Všichni žáci obdrželi nové vkusné vypracované učebnice v hodnotě 74 900 Kčs, dále všechny školní potřeby jako sešity, tužky, plnicí pera, kreslicí potřeby v hodnotě celkem 32 000 Kčs.

Žáci vyšších ročníků pomáhali místnímu lidu při jarních pracích při obdělávání cukrovky a na podzim při sklizení brambor. Národní směny při sklizení cukrovky se dobrovolně účastnilo 131 dětí v lid Laštice, Moravičany a Pavlov.

Zemědělské odborné učiliště Ladovice

málo státní učební obor jako v minulém školním roce; opravdu zemědělských strojů. Každý z nich se naučí řízení traktoru. Délka učební doby je 3 roky. Ve třetím ročníku je půlroční praxe v některém zemědělském závodě. Vyučují se teorií ve škole. Praktická výuka se koná v dílnách, které jsou velmi prostorné a dobře zařízené.

Teorii vyučoval ředitel a dalších 5 učitelů, v dílnách 9 mistrů. O výchovu žáků se starali 4 vychovatelé. O administrativu pečují 4 úředníci, 1 skladník, v kuchyni je 6 kuchařek, čistotu zajišťuje školník a 2 učilečky.

Ve školním roce 1962-1963 bylo na škole zapísáno 148 žáků. Na konci roku ukončilo školu 37 žáků, kteří odešli do lid, na státní statky a STS.

Lidová škola umění - hudební škola

V minulém školním roce byla hudební škola ještě v zasedací síni MNV, ale od nového školního roku má již vlastní učebny v budově muzea.

Do hudební školy chodí 73 žáků, z toho do přípravné hudební výchovy 16 žáků. Žáci jsou rozděleni do 2 tříd. Hlavně vyučuje Dagmar Matoušková, která byla od 1. září 1963 jmenována ředitelkou zdejší pobočky hudební školy. Jako druhá učitelka působí na škole uč. Emilie Balcárková. Kromě nich vyučují někteří odborní učitelé hudební školy v Mohelnici. Vyučují se hře na klavír, housle, harmoniku, kytaru, sborovému a solovému zpěvu. V kurzu ZK OTI vyučují se dalších 64 žáků. Kromě učitelů hudební školy vyučuje tam učitelka H. Sovová hře na klavír.

VI. Kulturní a společenské organizace

Místní lidová knihovna

Během roku získala knihovna dalších 316 svazků knih v ceně 3 735 Kčs, takže koncem roku má knihovna celkem 6 194 knih. Z toho je 1 650 knih naučných, 358 beletrie, ostatní jsou knihy pro mládež a knihy cizojazyčné.

Knihovna měla během roku 89 půjčovních dnů a 4344 čtenářů si vypůjčilo 17 993 knihy. Knihovna vydala 498 čtenářských legitimací, z toho 226 pro mládež.

Místní lidová knihovna uspořádala během roku 12 besed o knize, jeden literární večer k 25. výročí Mnichova a 3 výstavy knih s celkovou účastí 1 285 osob.

Závodní klub Olomouckých travičkáren

Dnem 1. května 1963 přešla do ZK OTL také Osvětová beseda. Veškerou kulturní činnost v Lošticích zajišťuje nyní závodní klub.

Většina kulturních podniků je pořádána v místnostech ZK a to ve 2 klubovnách, v sále a přístřeší.

Jednotlivé kroužky organizovaly činnost hlavně pro svoje členy. Pro širokou veřejnost připravoval akce hlavně kroužek divadelní a vlastivědný.

V roce 1963 bylo sehráno 6 divadelních her v 9 představeních.

Divadelní kroužek ZK nacvičil hry: Slovenské nebe, Chytrá princezna, Lenský boj.

Oblastní divadlo v Šumperku sehrálo na jevišti ZK hry: Drak je drak

Divadlo Oldřicha Stibora v Olomouci sehrálo hru *Past a krajské divadlo v Hradci Králové předvedlo Čapkovu hru Válka s mloky.*

Kromě toho bylo uspořádáno 8 zábavních večerů, besed a koncertů.

Vlastivědný kroužek uspořádal 4 přednášky:

Bourov neznámý
Povodí Třebávky
Javoříšské jeskyně
Z ložnic k Baltickému moři autem

Členové závodního klubu J. Slazák a Jos. Boček pořídili ke třem prvním přednáškám barevné diapozitivy. Diapozitivy jsou velmi zdařilé a jejich využití si vyžádal také Vlastivědný ústav v Olomouci

Kino

Prostory a vybavení kina je stále navyhovější. Vnitřní vybavení je sice po provedené úpravě lepší, chybí však vestibul, šatna je malá a navyhovější, sociální zařízení takřka žádné. Během roku se podařilo získat nový přístroj MEOPRA 2, jímž se zlepši promítání, odpovídou přestávky a tím se snad získá větší spokojenost návštěvníků.

Přehled o činnosti kina za rok 1963:

Počet představení	305	oproti 1962	+	43
z toho filmy ČSSR	100		-	3
SSSR	63		+	8
soc. států	50		-	9
kap. států	92		+	27
Počet návštěvníků	29 944		-	3 422
z toho filmy ČSSR	12 074		-	2 306
SSSR	4 770		+	361
soc. států	4 774		-	1 739
kap. států	8 356		+	162
Příjem Kč	70 707		-	7 244
Využití kina v %	47		-	4

Filmy s největší návštěvností: Janošík - 100% využití kapacity

Věčné zpívající lesy - 97%

Lusalka - 87%

Zámek pro Barborku - 84%

Viridiana - 81%

Bylo nás deset - 80%

Svazarm

Místní organizace Svazu pro spolupráci s armádou má celkem 220 členů. Během roku bylo získáno 15 nových členů, 14 členů ubylo. Velké většinou členů je z mládeže. Společné členské schůze Svazarm nekondá, jednotlivé kluby si svolávají své členské schůze samostatně.

Automotoklub má 54 členy, během roku organizoval 2 akce: řidičů, kterých se účastnilo 501 motoristů. Klub uspořádal 9. května „Loštický mototerén“, kterého se účastnilo 19 jezdců. Při oslavách dne armády byla uspořádána jízda zručnosti malých motorcyclů a automobilů. Kroužek „Škodováků“ uspořádal několik cílových jízd. Na oslavách 7. máje vyjeli členové se svými vozidly do májového průvodu.

Střelecký klub vyvíjí největší aktivitu. Vyspělé družstvo se účastnilo soutěže v první lize a umístilo se na 1. místě. Rovněž druhé družstvo obsadilo v druhé lize 1. místo. F. L. Poltýněk zvíťazil ve střelbě malorážkou v okresním i krajském přeboru a umístil se v celostátní soutěži v Plzni na 22. místě ze 40 závodníků s nástřelem 1027 bodů.

Kynologický klub má celkem 34 členů. Uspořádal několik úspěšných vystoupení v Mohelnici a v Lošticích, zájezd na výstavu psů do hranic, kde 8 členů získalo velmi pěkné vyhodnocení svých cvičených psů. Na branných závodech ve Štěpánově se naše družstvo umístilo na 11. místě.

Tělovýchovná jednotka Slavoj

TJ Slavoj má celkem 218 členů od 15 roku výše. Kromě toho věnuje jednotka velkou pozornost šachovému, hlavně po stránce sportovní výchovy.

Všichni členové jsou organizováni v 7 sportovních oddílech: základní tělesná výchova, kopaná, hokey, tenis, stolní tenis, turistika, šach. Během roku přešel oddíl šachový do Závodního klubu.

Základní tělesná výchova má 9 oddílů mládeže a 2 oddíly dospělých. Zatím co oddíly dospělých živoří, oddíly mládeže pracují velmi dobře. V okresním přeboru získalo jedno družstvo mládeže 1. místo a v rámci sportovních her mládeže obsadila další jednotka druhé místo.

Kopaná má celkem 66 členů a to 34 mužů, 13 dorostenců a 19 věšů. Z celkového počtu 34 utkání obsadili muži v okresním přeboru 5. místo. Také dorost se v 15 utkáních umístil na 5. místě tabulky.

Tenis má celkem 45 členů, z toho 9 mužů, 6 žen, 6 dorostenců, 6 dorostenek, 16 šáků a 3 žačky. Oddíl má 5 cvičitelů a 3 rozhodčí. Všechny oddíly se v okresní soutěži umístily na 8. místě. Nejlepších výsledků dosáhlo žactvo. Petr Jašek se probíjoval až do finále jednotlivců v krajském přeboru, žačka Jarmila Lakomá obsadila v okresním přeboru 1. místo a ve čtyřhře obsadila dvojice Jašek-Vitásek v okresním přeboru rovněž 1. místo.

Stolní tenis má 53 členy, z toho 5 mužů, 5 žen, 12 dorostenců, 8 dorostenek, 13 šáků a 10 žaček. Má 3 cvičitele a 1 rozhodčího. V okresní soutěži jsou muži na 1. místě, dorost na 8. místě. Okresním přeborníkem dorostu je Milan Kohoutek, který je pro rok 1963 držitelem poháru.

Hokej má celkem 64 členů, z toho 32 mužů, 16 dorostenců a 16 šáků. Oddíl má 3 trenéry a 3 kvalifikované rozhodčí. Muži skončili na 11. místě okresního přeboru, dorostenci postoupili do 1. A třídy dorostu. Velmi aktivní je družstvo mládeže. V okresním přeboru obsadilo 11. místo.

Turistika má 53 členy, z toho 35 šáků. V roce 1963 organizoval oddíl 14 denní putování po Slovensku.

Muzeum

Bylo dokončeno vnitřní vybavení a prováděl se instalace sbírek. MNV provedl také vnější úpravu budovy a okolí.

Svaz zahrádkářů

má 250 členů z ložtic a okolí. Na jaře uspořádal dvouměsíční školení o ovocnářství, kterého se účastnilo přes 100 členů. Na podzim byla uspořádána přednáška o pěstování zeleniny.

Během roku se členové velmi aktivně podíleli na ošetrování parků, založili na několika místech květinové záhony a účastnili se několika brigád na koupališti.

Organizace koupila ruční motorovou frézu, postřikovač stromů, s nimiž obětaví funkcionáři konají za malý poplatek velké služby členům.

Na podzim uspořádal Svaz výstavu ovoce a zeleniny v přísluší Slovanského domu.

Čs. svaz rybářů

má 200 členů a pečuje o celý tok Fřebůvky od Valašskova mlýna v Kozové až po ústí Fřebůvky do Moravy. Je to délka 7 km a užitečná plocha 20 ha. Ročně vysazuje svaz přes 900 kaprů, 78 línů, 1500 cejnů, 250 candátů, 500 štik a 2700 bílých ryb.

Organizace obhospodaruje kromě toho 9 rybníků o ploše 3,40 ha, kde pěstuje kapry, úhoje a cejny přímo od jiker. Na těchto rybnících dosahuje roční výtěžek 300 kg z 1 ha.

Během roku organizace vydala 178 povolení na chytání ryb, 610 krátkodobých povolenek pro hosty. Bylo uloveno celkem 4000 kusů ryb o váze 2510 kg, t.j. 125 kg na 1 ha, což je značně vyšší než státní norma, která obnáší 70 kg.

Členové organizace odpracovali 885 brigádnických hodin při úpravách rybníků a toku Fřebůvky a dalších 150 hodin při budování koupaliště.

Svaz Československo - sovětského přátelství

Je nejpočetnější organizací - má 309 členů. Pořádá besedy, přednášky se světelnými obrázky nebo filmy s průměrnou účastí 55 členů.

Čs. svaz chovatelů drobného zvířectva

Má 27 členů. Z toho je 13 chovatelů králíků a 14 chovatelů koz. Členové mají 22 koz kontrolovaného chovu, z toho je 8 zapsáno v krajské plemenné knize. Za těchto bylo nadojeno 20 491 kg mléka o tučnosti 3,85. Na aukční trh bylo dodáno 9 kozlíků a 3 kozíčky. Členové králičářského odboru dodali do sděru 78 králíků koček.

V městě je ještě řada neorganizovaných chovatelů koz a králíků, kteří dodali do sděru 5291 králíků, 123 kláňů koz a 394 kláňů kozlat.

Místní jednotka požární ochrany

má 52 členů, kteří jsou vesměs přes 60 let starší. V roce 1963 nebylo třeba žádného zásahu požárníků v městě ani v okolí. V době žní měli členové pohotovost v místní zbrojnici po dobu 28 dní. Během roku bylo ustaveno 7 družstev záhek o 10 lidech. V zimních měsících organizovala jednotka školení obyvatel v civilní obraně.

VII. Výstavba

akce „Z“ - koupaliště

Nové koupaliště bylo v roce 1963 dokončeno a dnem 15. července předáno do prozatímního provozu. V srpnu bylo koupaliště kolaudováno. Provoz zajišťovaly komunální služby.

Denně se koupalo od ranních hodin několik set osob. V naději přetvořit počet koupajících vysoko 500 osob. Plavčíkům byl ustanoven učitel Jaroslav Věderka, který pořádal denně kurzy v plavání pro mládež i dospělé.

Dokončovací práce na koupališti v roce 1963 obnášely:

<i>hodnota díla</i>	<i>Kčs</i>	<i>105 000</i>
<i>skutečné finanční náklady</i>	<i>Kčs</i>	<i>63 455</i>
<i>z toho mzdy</i>	<i>Kčs</i>	<i>10 000</i>

Výstavba koupaliště byla zahájena v roce 1958 a dokončena po 6 letech. Projekt vypracoval Nastimil Heidenreich a celou stavbu řídil zaměstnanec MNV František Vlček.

První koupaliště - tak zvanou „plavárnu“ - zbudoval v době před první světovou válkou před svým domkem čp. 90 Jan Selinger na mlýnském náhonu. Zařízení bylo velmi jednoduché. Obednil vysokými deskami kus náhonu, na horním konci byly dřevěné boudy jako šatny. Brzy po válce bylo toto koupaliště opuštěno. Koupalo se pak na různých místech. Přibližně: v „Libušině vaně“ nad elektrárnou, v „Karpátce“ - t.j. nad splavem u starého sportovního hřiště, mezi vodami pod Lošticemi.

Když kolem roku 1930 uvedl lukavický Aron do provozu vldickou papírnu a znečistil vodu v Přebůvce tak, že najednou zhynuly všechny ryby v řece, dal obci náhradu 20 000 korun s tím, aby se za ten obnos zřídilo koupaliště. Mnoho se za tu částku pořádit nedalo. Bylo jen rozšířeno odpadní koryto pod stavidly mlýnského náhonu pod Ohrádkou, stěny a dno byly vydlážděny kameny, na hrázi byly postaveny dřevěné šatny.

Vádou tohoto koupaliště bylo, že se rychle zanášalo bahnem z náhonu, dřevy se sesouvaly a brzy odpoledne tam

byl stín. Časem koupaliště tak sešlo, že jeho oprava a údržba nebyla možná.

Nezbývalo jiné řešení, než pomyšlet na stavbu nového koupaliště. Byl to podnik odvážný, neboť koupaliště mohlo být vybudováno jen svépomocí. Ale zřízení nynějšího koupaliště postaveného na vhodném místě a dobře vybudovaného bylo také podnikem velmi záslužným. Místní národní výbor musel překonávat značné překážky, setkával se často s nepochopením veřejnosti, hlavně u mladě. Vybudoval však dílo, které bude dlouho a dobře sloužit obyvatelstvu našeho města a rekreačním, kteří rádi naše město navštěvují.

Celková hodnota díla obnáší	Kčs	9 10 000
finanční náklady činily	Kčs	4 45 100
z toho vyplaceno na mzdách	Kčs	83 400
odpracováno celkem hodin		64 300
z toho placených		13 900

Nadstavba mateřské školy

V roce 1963 byly provedeny všechny dokončovací vnitřní práce jakož i brizolitová omítka celé budovy. Z doplnkového rozpočtu byla opravena opěrná zeď podél Třebůvky.

Celkový náklad na nadstavbu obnášel 190 000 Kčs.

Na vybavení mateřské školy nábytkem poskytl finanční prostředky místní závody:

Javoromorauské dřevařské závody
Koh-i-noor
Odvětví průmysl
Olomoucké tvařížkárny

Ze tyto příspěvky byl zakoupen sektorový nábytek, skládací lůžátka s matracemi, kompletní ložní prádlo a vlněné pří-

krývky pro 100 dětí.

Projekt na nadstavbu vypracoval Zdeněk Kessler, provedení stavebních prací zajišťoval a organizoval předseda MNV František Badal. Celá nadstava byla provedena svépomocí občanů, kteří odpracovali 11006 placených brigádnických hodin.

Retenční nádrž na Lišniče

Mezi osadou Žadlovice a Lošticiami vybudovalo okrasné středisko příprav zemědělských prací jako přímý investor vodní nádrž. Stavbu provádělo regulační družstvo MORAVA. Stavba byla dvouletou akcí a byla dokončena v srpnu 1963. Má sloužit jako vodní zdroj pro zavlažování asi 30 ha okolních pozemků. Nádrž má rozlohu 5,50 ha.

Komunikace - kanalizace

Byla dokončena předložba chodníků v Gottwaldově ulici až na úsek před Tomáškovými, kde bude třeba nejprve provést úpravu půdy.

Bylo opraveno 76 m kanalizace v Bradské ulici a položeno 101 m kanalizačních rour v Gottwaldově ulici.

Družstevní bytová výstavba

Zemní stavby započaly s výstavbou družstevních domů koncem října 1963. Byl proveden výkop budoucí kanalizace a vodovodu, byly vykopány základy pro všechny družstevní domy a do konce roku byl postaven jeden panelový dům v hrubé stavbě.

Individuální bytová výstavba

Během roku 1963 byly dostavěny tyto rodinné domky:

Jaroslav Saidl, Sokolská ul. 549

Vincenc Suchomel, Gottwaldova 551

Přestavbou z neobytných místností byly zřízeny tyto byty:

Zdeněk Dudak, Komenského 171 - z obchodu

Jan Poštulka, Bradská 112 - z obchodu

Jaroslav Zimmermann, Žitavská ul. - ze sčítadu

VIII. Obyvatelstvo

Koncem roku 1962 v obci trvale bydlilo

Během roku 1963 se přistěhovalo

Narodilo se

Odstěhovalo se

Zemřelo

Na konci roku 1963 v Lošticích trvalo bydlí

K přechodnému pobytu je hlášeno

Celkem bydlí v Lošticích

Zásobovací situace

Na počátku roku otevřela jednota prodejnu potravin v Komen-
ského ulici, přestěhovala prodejnu hraček a galanterie do domu
č. 46, sločila obě cukrárny do nové vyměňované prodejny na ná-
městí Miru, kde zavedla také stolový prodej. Dále postavila jedno-
ta pěkný kiosk u Borového lesa.

Spotřeba některých druhů zboží :

		1960	1961	1962	1963
maso celkem	kg	58 470	65 647	71 472	103 587
masné výrobky	"	29 327	31 041	31 752	32 663
sádlo	"	6 240	6 792	7 325	9 394
celkem	"	94 037	103 480	110 549	145 843
na 1 obyvatele	"	31,3	34,5	36,8	48,6

Přehled maloobchodního obrátu na 1 obyvatele

maso a masné výrobky	Kčs	837
mléko a mléčné výrobky	Kčs	449
potraviny	Kčs	1 432
zelenina	Kčs	338
cukrovinky	Kčs	199
pohostinství	Kčs	572
potraviny celkem	Kčs	3 827

konfekce	Kčs	2 48
textilní zboží	Kčs	5 76
obuv	Kčs	3 92
průmyslové výrobky	Kčs	6 26
hračky, sportovní zboží, papír	Kčs	1 71
drogerie	Kčs	1 62
stavebniny	Kčs	4 45

průmyslové zboží celkem Kčs 2620

V roce 1963 bylo prodáno 71 televizorů, 40 ledniček, 64 pražek, 91 radiopřijímačů, 38 vysavačů, 12 motocyklů, 22 mopedy a pionýrů, 68 jízdních kol, 106 kaman, 45 sporáků, 17 elektrických sporáků, 16 šicích strojů, 235 hodinář a budíků, 12 magnetofonů.

Změna v provozu Uhlerných skladů

Na schůzi rady MNV bylo jednáno o zásobování obyvatelstva uhlím a bylo usneseno, aby okrasní správa Uhlerných skladů byla upozorněna, že odvoz uhlí z nadraží je špatně zajišťován. Současně žádá rada MNV, aby pro provozovnu Loštice bylo trvale přiděleno nákladní auto.

V souvislosti se zprávami, že sklad v Lošticích má být zrušen, ohradila se rada MNV proti tomuto chystanému opatření. Věci se zabývala mimořádná schůze rady 26. 6. 1963 společně s místním výborem KSČ za přítomnosti odboru pro obchod rady ONV. Tento sdělil, že pro jižní část okresu je určena jen jedna vykládací stanice pro uhlí a to v Mohelnici.

Po další diskusi bylo přijato toto usnesení:

1. Místní výbor KSČ a rada MNV barou na vědomí, že se ruší vykládka uhlí v Moravičanech a že v Mohelnici bude zřízena mechanizovaná vykládka uhlí pro Mohelnici a pro Loštice.
2. Sklad uhlí pro drobný prodej zůstane v Lošticích, kde bude také možno objednávat uhlí.
3. Detailní prodej bude v Lošticích 2-3 krát v týžnu, vždy po celý den podle potřeby a v sortimentu odpovídajícím skladu v Mohelnici.

IX. Různé

Železniční trať Moravičany-Chornice

Podle zápisu ze schůze rady MNV dne 2. 4. 1963 vypracoval Jakub Václavěk z Olomouce nový návrh na postavení trati z Moravičan do Chornice.

Otázka postavení této železniční trati má velmi starou a bohatou historii, která se datuje již od posledních desetiletí minulého století a to brzy po tom, co byla otevřena trať Olomouc - Česká Třebová.

Stavba této trati byla zahájena v říjnu 1842 a prováděli ji bratři Kleinové, majitelé železáren v Sobotíně. Byla dokončena již roku 1843, ale provoz na ní byl zahájen až po dokončení celé trati Olomouc - Praha. Stalo se to oficiálně 20. srpna 1845, pro veřejnost však byla trať otevřena 1. září 1845.

Stavba spodku trati Olomouc - Česká Třebová stála 2 048 271 zlatých. V květnu 1843 na ní pracovalo na 21 000 dělníků.

Původně byly na trati stanice: Olomouc - Litovel - Mohelnice - Zábřeh - Česká Třebová a zastávky ve Štěpánově, Lukavici, Loštyně a Krasíkově.

V Lošticích se brzy počaly projevovat snahy, aby v Moravičanech bylo zřízeno nádraží. Docházet k vlaku do Mohelnice nebo do Červenky bylo jistě značně obtížné.

První konkrétní akce v tomto směru je žádost, kterou podal pivovar na základě usnesení výboru ze dne 20. 11. 1879. Jistě se o věci jednalo od té doby častěji, ale písemných zpráv o tom nemáme.

Teprve v roce 1889 nacházíme další zprávu. Tentokrát se již jednalo vážně o zřízení železniční stanice v Moravičanech pro dopravu osob a zboží. Obecní výbor se totiž usnesl dne 8. 6. 1886, že na celkový náklad rozpočtený na 6 000 zlatých přispěje Loštice částkou 2 000 zlatých. Jednu třetinu měla zaplatit obec,

dvě třetiny měl uhradit pivovar a záložna. Loštice si kladly současně podmínku, že název nové stanice bude znít "Moravičany - Loštice". Obec Moravičany přispěla rovněž částkou 2000 zlatých a další 2000 zlatých se uvolil poskytnout cukrovar v Litvli.

Se stavbou se započalo na jaře 1890, ale pojmenování stanice Moravičany - Loštice bylo zamítnuto. Stanice - byla to vlastně jen železniční zastávka - byla otevřena 1. 10. 1890 a byla velmi primitivně vybavena. Chybělo vůbec nádražní skladiště pro zboží. Zařízení této zastávky mělo pro Loštice a přilehlé okolí veliký význam a hned od počátku v ní byl větší provoz v Mohelnici.

Na žádost podanou 1904 povolilo ředitelství drah, aby na účet města Loštice a ostatních zájemců bylo v Moravičanech postaveno nádražní skladiště. Náklad činil 44249 korun. Téhož roku byl ministerstvem železnic povolán název Moravičany - Loštice.

Zařízení však bylo stále nevyhovující. Dne 8. 3. 1907 byl na tehdejšího zemského sněmu v Brně podán zemským poslancem Dr. K. Fischerem návrh na rozšíření zastávky v Moravičanech, v němž se mimo jiné praví: "... Pro dopravu osob je určena jediná malá čekárna, v níž číkat se musí cestující 1. a 3. třídy. Pro 1. třídu je určena čekárna jiná, ale ta je po celý rok uzavřena a určena jen pro jeho Výsost arcivévodu Eugena, když přijede na svůj statek na Douzov. Sejměna v hodinách raních a večerních, kdy frekvence je neobyčejně velká, je pobyt v čekárně pro ženy a děti nesnesitelný pro zápach z dymu a pod."

O věci se jednalo ještě několikrát, ale výsledok nebyl žádný. Teprve při přestavbě trati Pterov - Česká Třebová na dvojkolejku došlo také roku 1925 ke stavbě nové železniční stanice. Byla postavena zapravo od příjezdové silnice, zatím co původní stanice stala po levé straně za nádražní restaurací.

Dvojzávez stanice Moravičany - Loštice byl roku při všeobecné úpravě úzev železničních stanic zrušen a stanice nese pojmenování obce, na jejímž území se nachází.

O projektu spojovací trati směřam na Chornici se rovněž mnohokrát jednalo. Již 30. 11. 1871 je zaznaménáno v zápise o schůzi obecního výboru, že se uvolil výbor pro stavbu železnice přes Loštice. Blížeí podrobnosti o tom nejsou nikde zaznaménány.

Teprve po 11 letech nacházíme novou zprávu v zápise o schůzi obecního výboru dne 7. 9. 1882. Okresní hejtmanskost v Moravské Třebové totiž sdělilo obci, že bylo uděleno předběžné povolení ke stavbě trati z Mohelnice přes Mírov a Karlín do Moravské

Přebové. Obecní výbor se v této schůzi usnesl, aby Loštice požádaly oběti pro stavbu dráhy z Loštic do Frýdku s odbočkou do Litavle. Ale nestalo se opět nic.

Námy na zřízení nové trati však nezapadly. Příčinou bylo, že se zájemci nedovedli sjednotit a dala to, že se projekt nové dráhy stal předmětem spekulace soukromých podnikatelů. Že se postupem doby objevilo několik variant této spojovací trati.

Tak Litovelské noviny se v dlouhém článku dne 22.3.1895 vyslovují pro postavení trati z Moravičan údolím Přebůvky do Chornice.

Pro tento projekt se vyslovil také obecní výbor v Lošticích dne 29.8.1896 a obec se hodlala sama stavbu ujmout.

V téže době však již piše olomoucký časopis „Pozor“ dne 5.9.1896 o třech možnostech:

První návrh počítá trasou Litovel - Mladeč - Kopařov - Bouzov a pak údolím Přebůvky do Chornice. O toto řešení usilovala hlavně Litovel.

Druhé řešení navrhovalo loštickou trasu z Moravičan do Chornice.

Konečně třetí plán navrhoval směr Mohelnice-Žadlovice-Jeřmář a dál do Chornice.

Tím však nebylo plánování ukončeno. Po roce přinesly Litovelské noviny 29.5.1897 zprávu, že je již vypracován podrobný projekt na stavbu místní dráhy z Utičova přes Litovel, Chudobín, Frpín, Podolí, Bouzov do Chornice. Dráha měla být podle této zprávy do roka hotova. Ale i tento plán stejně jako všechny dřívější zůstal jen na papíře.

Po roce objevuje se v zápise o schůzi obecního výboru v Lošticích ze dne 12.11.1898 usnesení, že obec přispěje na stavbu trati částkou 2000 zlatých, bude-li v Lošticích stanice.

Nový plán objevuje se roku 1901. Inženýr Kurl Bauer z Vídně vypracoval projekt na elektrickou dráhu z Utičova přes Úsov, Mohelnici, Loštice do Chornice.

Podobnou myšlenkou se obíral roku 1903 inž. Vojtěch Mathaus z Vídně, který navrhoval elektrickou trať z Moravičan do Opatovic a obecní výbor v Lošticích se k tomu dne 31.8.1903 usnesl, že daruje k tomu potřebné pozemky v obvodu města.

Dne 31.5.1908 sešli se zástupci obcí z okolí Loštic a z údolí Přebůvky a jednali kromě regulace Přebůvky také o postavení trati Mora-

vičany - Chornice

Dne 7.8.1908 přináší zábřežský týdeník „Moravský sever“ zprávu, že podnikatelé Šebův a Veselý z Prahy požádali u ministerstva o koncesi na provedení předběžných prací na vybudování trati z Chornice do Uničova.

O této trati se jednalo skoro na každém zasedání moravského zemského sněmu v Brně. Ale vždy zůstalo jen při schválení resoluce doporučující zřízení dráhy. Rozhodující slovo mělo ministerstvo železnic a to na této stavbě nemělo zájem.

Jedna okolnost v celé té záplavě zpráv, jednání a zdvřhlá je obzvlášť příznačná. Zatím co dnes se snažíme zavést účinné komunikace do všech odlehklých oblastí naší republiky, abychom obyvatelům těchto krajů umožnili účastnit se na hospodářském rozvoji, uvažovali tehdejší rozhodující činitelé zcela opačně, jak je vidět ze zprávy o poradě německých zástupců obcí a podniků v Mohelnici dne 25.7.1908. Účastníci porady se vyslovili proti navrhované trati z Uničova přes Bošovice do Chornice, jelikož prý by tato dráha vedla krajem, který je průmyslově chudý a tudíž výdělek této trati je velmi pochybný.

Naposledy se tento projekt objevil v plánu akcí našeho revolučního národního výboru roku 1945.

Dnes v době rozvoje automobilové a autobusové dopravy není zřízení této trati tak aktuální jako dříve a ustupuje do pozadí před úvahami o vybudování příplavu, který by celkem sledoval trasu navrhované železniční spojky Moravčany - Chornice.

Narození:

Dragon Petr
Dwřek Julius
Faltýnek Miloslav
Kudánreich Aloš
Kalekal Edéněk
Kašpar Josef
Komárek Josef
Konečný Jan
Kovář Jaroslav
Krňa Oldřich
Mazurka Miloslav
Morávek Ivo
Opravil Petr
Prenosil Pavel
Ruprecht Miroslav
Štencí Svatopluk
Sulák Pavel
Vařeka Josef
Večerka Pavel

Břundová Jana
Bulová Ivana
Čapová Jana
Filipová Zuzana
Medricková Eva

Hagerová Marta
Chmelařová Petra
Illmannová Jindřiška
Kašparová Ivana
Kaslarová Iva
Komárková Margit
Kopková Jitka
Maršová Blasta
Němcová Hana
Nováková Hana
Nováková Ivana
Pospíšilová Jana
Pyšná Marta
Rosulková Jana
Šmotová Jiřina
Salamonová Ludmila
Skárková Raviína
Škurková Alena
Spířková Eva
Švecová Dana
Tománková Ivana
Vinklerová Zuzana
Vytřisalová Hana
Žacpalová Hana
Žitná Jitka

Zemřelí:

<u>Jméno:</u>	<u>Věk:</u>	<u>Příčina úmrtí:</u>
Appelová Antonie	91 r.	
Bieberle Josef	64 r.	
Běhmova Ludmila	34 r.	
Červínka Jiří	36 r.	
Doubek Antonín	78 r.	
Dráplová Anastazie	82 r.	
Endler Václav	69 r.	
Ganzar Alois	87 r.	
Gargelová Aloisie	70 r.	

Gärtner Josef	78 n
Hustá Marie	83 n
Ittníková Marie	82 n
Kokoutková Magdalena	84 n
Matyášová Emilie	75 n
Mrtálek Augustin	66 n
Navrátil Alois	71 n
Najezchlebová Františka	89 n
Ordlák Ludvík	75 n
Razdová Karla	80 n
Rospíšilová Marie	83 n
Ryšná Františka	85 n
Sac Dominik	58 n
Seidl Hubert	72 n
Sešapinová Marie	74 n
Štanišková Františka	62 n
Štaiger Antonín	74 n
Štratil František	59 n
Štránský Antonín	88 n
Štencl František	58 n
Schwarzová Josefa	54 n
Veselý Ludvík	92 n
Vitasek František	81 n
Vitasek František	53 n
Vítek Alois	61 n
Zenculchová Anastazie	69 n

Tajemník MNO:

Kronikář:

Předseda MNO:

1964

I. Správa obce

Významnou politickou událostí roku 1964 byly volby do Národního shromáždění, do národních výborů všech stupňů a volby soudců okresního soudu.

Jednotlivé složky Národní fronty ohlásily svoje kandidáty, výbor NF sestavil z nich dvojice pro každý obvod a takto upravený návrh byl pak předložen občanům, kteří na veřejných schůzích volebních obvodů po diskusi schválili jednoho z navržených kandidátů k registraci. Tím se značně prohloubil vliv voličů na výběr kandidátů jakož i zájem občanů o správu obce.

Volby se konaly dne 14. června 1964 a byli zvoleni:

<u>Do orgánu:</u>	<u>Jméno poslance:</u>	<u>Zaměstnání:</u>
<u>Národní shromáždění</u>	Červinka Jan	předseda SZD
<u>KNV Ostrava</u>	Višák Jiří	vedoucí melior. dr. Nová
<u>ONV Šumperk</u>	Šnávajsová Ludmila	členka SZD
	Veselý Josef	úředník OTL
<u>MNV - obvod č. 1</u>	Muzikant Jan	člen SZD
2	Fláová Jiřina	dělnice
3	Weiser Jan	vedoucí KOVO
4	Saidlová Vlasta	členka SZD
5	Rašnerová Antonie	dělnice
6	Safář Bohumil	úředník OTL
7	Badal František	úředník
8	Hakala Emil	dělník
9	Grygar František	úředník
10	Spíčka Eduard	úředník
11	Klein Jaroslav	učitel
12	Hrenberger Frant.	malířský dělník
13	Pyhlídal Václav	lesník
14	Šulák Josef	dělník
15	Heidenreich Vlast.	techn. úředník
16	Jarmar Miroslav	dělník
17	Fritschnerová Zdenka	dělnice
18	Marák Miroslav	dentista

19	Brokl Vladimír	úředník
20	Malík Augustin	dělník
21	Šršeň Jan	úředník
22	Krňávek Jindřich	vedoucí KS
23	Najedla Luemila	dělnice
24	Uřová Bohumila	dělnice
25	Kašpar Ladislav	učitel
26	Blázek Josef	dělník
27	Bartoňová Aloisia	členka SLD
28	Červinka Miloš	úředník
29	Bendová Štěpánka	členka SLD
30	Špička Adolf	dělník
31	Pacha Stanislav	člen SLD
32	Přenosil Josef	vychovatel ION
33	Výkydal Jaroslav	dělník

Jako soudce z povolání byl zvolen Dr. Karel Klug

Jako soudci mimo povolání byli zvoleni: Eduard Špička
Jaroslav Seidl
Anna Smrková
Jan Kašpar

Na ustavujícím zasedání MNV byli zvoleni tyto funkcionáři:

předseda MNV - Frant. Badař - vede komisi plánovací a finanční
naměstek předs. - Bohumil Šafář - vede subkomisi pro ochranu veřejného pořádku
tajemník MNV - František Grygar - vede komisi sociálního zabezp.
členové rady - Vladimír Brokl - vede komisi pro ochranu věř. poř.
Jaroslav Klajn - " komisi školskou a kulturní
Jindřich Krňávek - " " míst.hospod. a obchodu
Jan Muzikant - " " zemědělskou
Eduard Špička - " " bytovou a zdravotní
Jaroslav Výkydal - " " pro výstavbu

Současně byl na tomto zasedání schválen akční program na celé funkční období, jak byl vypracován návrhovou komisí a projednán na veřejné volbění schůzi.

Hlavní body akčního programu :

1. Zemědělství

Spížívat široký sortiment jak v rostlinné tak i v živočišné výrobě a dosahovat plánované specializace, která se má za-

měřit na výrobu cukrovky a obilovin v rostlinné výrobě a na výrobu masa a mléka ve výrobě živočišné.

Investiční výstavbu plánovat v soulase se zvolenou specializací družstva a s výhledem k jeho dalšímu slučování a prosazovat tyto stavební akce:

- a) mechanizovaný mlat
- b) silážní jámy
- c) telatník pro 110 telat
- d) porodnu prasnic pro 160 kusů
- e) mechanizační středisko pro rostlinnou výrobu
- f) dokončení výstavby bytových jednotek a zařízení pro společné stravování.

B. Komunální služby

Nadále zlepšovat vzhled a pracovní prostředí ve všech provozovněch, zavádět nové provozy podle přání občanů. Základně aspoň dvakrát do roka projednávat na veřejném zasedání MNV poskytování služeb obyvateľstvu a reagovat na všechny připomínky občanů.

C. Distribuce - pohostinství

Zavádět nové prodejny a zavádět ve všech prodejnách nepřetržitý provoz a odstraňovat různá omezení prodejní doby, jako na příklad: „za účelem nákupu“, „pro nemoc vedoucího“, „Dovolená“, a přimět jednotu, aby si zajistila dostatečné kádry pracovníků, aby provoz ve všech prodejnách byl nepřetržitý.

Řešit situaci ve všech pohostinstvích. V hotelu „Hlaná“ zajistit nepřetržitý provoz a využít tohoto hotelu pro služby cestovnímu ruchu. Uvažovat již nyní o náhradách za pohostinství u Linhartů a u Růžků (Modrá hvězda), kde přejdou nyní již vedoucí brzy do důchodu.

Vyhlednout ve spolupráci s jednotou nejvhodnější místo pro výstavbu nového hotelu, o kterém jednotu uvažuje do roku 1970.

D. Akce na zvelebování obce

Vybudovat zařízení na Sokolském hřišti a to: záchody, šatny, klubovny, tribuny pro diváky a vhodnou úpravu terénu.

Postavit čekárny ČSAD na Moravičanské silnici a v Gottwaldově ulici. Vyřešit autobusové nádraží na náměstí Míru, vybudovat tam čekárnu a záchody.

Zlepšit komunikace, předláždít chodníky, opravit a rozšířit kanalizaci a to občanskou spoluprací, protože dodavatelským způsobem se tyto akce nemohou zajistit. Jen v hrové ulici bude kanalizace provedena dodavatelským způsobem.

Připravit vybudování širokoúhlého kina nebo tělocvičny na Šokolském hřišti.

Upravit zahradu u mateřské školy na hřišti pro děti. Spájit se o zaplazení generální opravy budovy základní devítileté školy do plánu na nejbližší roky.

V bytové pči zajistit opravu dnešního chudobince, zajistit dokumentaci pro rekonstrukci domu čp. IV. v Kulackého ulici.

Ve spolupráci s bytovým družstvem zajistit dokončení dnešní bytové výstavby, prosazovat zaplazení druhé etapy družstevní výstavby, ve které se má postavit dalších 42 bytů, pro něž má družstvo již dokumentaci i vhodné staveniště.

Práce plenu, rady i komisi MNV bude zaměřena k soustavnému plnění těchto úkolů.

Činnost MNV v roce 1964

Plenum místního národního výboru konalo v roce 1964 7 plenárních schůzí za účasti 78 % poslanců. Rada konala celkem 25 schůzí za účasti 82 % členů. Celkem je možno hodnotit kladně zájem poslanců o práci v místním národním výboru a to jak na konci minulého období tak i nových členů po volbách.

Ž komisi měla mimořádně mnoho práce komise bytová, protože přidělovala byty uvolněné po nájemnících, kteří se přestěhovali do vlastních bytů v družstevní výstavbě.

Komise pro ochranu veřejného pořádku projednala 13 přešlapků a provinění podle zákona č. 60/61 Sb. a uložila na pokutách 850 Kč.

Finanční hospodaření MNV za rok 1964

Příjmy:

Odvody Komunálních služeb	Kčs	124 000
Daň z příjmů obyvatelstva	"	4 970
Daň zemědělská od soukromě hospo- darících zemědělců	"	18 248
Daň domovní	"	87 706
Poplatky z bytů	"	2 356
" správní	"	2 950
" kanalizační	"	5 137
Školné z hudební školy	"	15 010
Příspěvky rodičů na stravení dětí	"	1 62 186
Výtěžek z kina	"	69 025
Kaženné z bytů	"	40 865
Drobné provozovny	"	11 872
Ostatní příjmy	"	3 82 009
Příděl z vyššího rozpočtu	"	34 363
Příjmy celkem	Kčs	960 697

Vydání:

Kanalizace	Kčs	6 325
Akce na zveleboní obce	"	1 15 534
Komunikace	"	74 698
Mateřská škola	"	47 636
Základní deviletá škola	"	47 643
Školní jídelna	"	2 10 288
Hudební škola	"	4 213
Osvětová činnost	"	2 310
Muzeum	"	3 007
Kino	"	57 715
Unijní správa	"	24 077
Doplňková sociální péče	"	76 000
Obytné domy - místní hospodářství	"	2 49 760
Doplňkový rozpočet - mateřská škola	"	15 392
Vydání celkem	Kčs	934 598

II Hospodářství

A. Průmysl

Pět místních průmyslových závodů dosáhlo v roce 1964 následujících výsledků:

celková výroba zboží	Kčs	95 050 000
z toho nadplán	"	926 000
Exportní dodávky	"	15 229 000
Vyplaceno na mzdách	"	11 635 000
Platba pracovníků celkem		840
z toho z Lohotic		336
dojíždě z okolí		504
Investiční výstavba celkem	Kčs	756 000

Plnění plánu:

	Splnění výroby: %	Exportní dodávky %	Mzdový fond: %	Vlastní náklady: %
Olomoucké tvarůžkárny	100,07	109,62	103,30	100,06
Severomor. dřevařské závody	104,78	100,13	101,88	99,36
Olšanské papírny	100,80		99,--	98,90
Oddělní průmysl	99,94	101,82	99,97	
Koš - i - noor	102,77	104,11	99,77	98,40

Olomoucké tvarůžkárny

V závodech soutěží čtyři kolektivy o titul BSP s 37 pracovníci a dva kolektivy tento titul již získaly. Během roku bylo podáno 11 zlepšovacích návrhů, z nich 6 bylo realizováno. Závod má trvalé potíže s realizací zlepšovacích návrhů proto, že nemá ani možnosti ani prostředky na zhotovení prototypů a ani výrobce, který by tyto zhotovil. Další potíže měl závod s neregulovanými dodávkami tvářecího. V celopodnikové soutěži získal závod za vzorné plnění exportních dodávek čestné uznání a za dobré pracovní prostředí získal 1. místo v čistotě provozů.

Severomoravské dřevařské závody

Závod má již vyhodnocených 6 brigád socialistické práce. Byly podány 4 zlepšovací návrhy, při jejich realizaci bylo ušetřeno 181 000 Kčs. Závod je budován jako vzorový závod. Technici závodu vyzvali všechny techniky podniku k soutěži v zavádění nové technologie, v získávání větších úspor, které by podniku vynesly úspory ve větší platě techniků. Závod tento závazek plní. V celopodnikové soutěži získal závod po 2 čtvrtletí první místo a také v zavádění nových forem práce a technického rozvoje se umístil na 1. místě.

Olšanské papírny - cech Vlčice

V závodě soutěží 3 kolektivy o titul BSP. Bylo podáno 5 zlepšovacích návrhů, a z nich 3 byly realizovány. Bylo jimi ušetřeno 27 000 Kčs. Závod má stále potíže s dopravou. Dále působí velké potíže popílek, který znečišťuje papír. Proto získal závod k povolení ke stavbě montovacího zařízení, které bude dano do provozu v roce 1965. Ve vnitropodnikové soutěži se cech umístil jednou na 1. a jednou na 4. místě v rámci závodu.

Oděvní průmysl

Ze sortimentu v podniku vyráběného byla v II. pololetí vyřazena výroba pánských kalhot, protože závod nemá parní žehlírnu. V podniku soutěží 4 kolektivy o titul BSP a tři kolektivy byly již vyhodnoceny. Ve vnitropodnikové soutěži se závod umístil v prvním pololetí na 3. místě a ve 4. čtvrtletí na 1. místě v rámci podniku.

Koh - i - noor

V socialistické soutěži je zapojeno 81,4% pracujících. Ve vnitropodnikové soutěži získal provoz „Rubovní standartu ředitel závodu“ a oádněnu pro pracující v částce 12 400 Kč. Za dobré plnění exportních dodávek obdržel provoz opět titul „Ovorný exportní provoz“.

D. Místní průmysl

Ve 3 provozovnách Okresního průmyslového podniku, v opravně obuvi a punčoch, v Komunálních službách města Loštic a v drobných provozovnách bylo v roce 1964 dosaženo těchto výsledků:

Výkony celkem	Kčs	5 098 000
z toho tržby od obyvatelstva	"	1 771 000
Vyplaceno na mzdy	"	1 599 000
Počet pracovníků	"	127
z toho v drobných provozovnách	"	19
Investiční výstavba	"	2 54 000

Komunální služby města Loštic

Výkony celkem	Kčs	1933 960	tj	104,2 %
Výkony realizované	"	1 523 466		102,8 "
Tržby od obyvatelstva	"	1 268 465		98,9 "
Akumulace	"	123 423		104,6 "
Mzdový fond	"	865 014		101,6 "
Vlastní náklady	"	1 717 522		102,9 "
Průměrné mzdy	"	1240		101,4 "
Investiční výstavba a G	"	139 000		

K činnosti Komunálních služeb nebylo v tomto roce kritických připomínek. Je však třeba uvažovat o zajištění služeb na opravu a údržbu bytů, protože Okresní stavební podnik tyto služby poskytuje zcela nedostatečně.

Drobné provozovny zaměstnávají především

řemeslníky dlechodce a to příležitostně podle potřeby. V roce 1964 pracovali především elektromontéři při úpravě elektrického vedení na napětí 220 V.

Tržby celkem	Kčs	1 16 718
Tržby od obyvatelstva	"	85 693
Mzdy	"	60 829
Odvědno do rozpočtu MNV	"	12 895

C. Zemědělství

JZD „9. květen“ hospodařilo na
2 soukromí zemědělci nad 2,50 ha
11 drobných držitelů od 0,50 do 2,50 ha
zahradkáři do 0,50 ha mají celkem

JZD - „9. květen“

V roce 1964 vykázalo JZD opět výstup jak v rostlinné tak i v živočišné výrobě. Bylo získáno 8 pracovníků ze závodů a koncem roku skoro všichni pracující nedružstevníci v JZD se přihlásili za členy družstva.

Od 1. července 1964 bylo družstvo zařazeno do typu družstev hospodářících na vyšší úrovni, takže všichni družstevníci požívají stejných výhod v sociálním zabezpečení jako pracující v průmyslu.

Koncem roku mělo družstvo 242 družstevníků, průměrného věku 43 roků. Základní vojenskou službu koná 12 chlapců, v učebním poměru je 15 učňů a 6 žáků navštěvujících odborné zemědělské školy.

Společné stravování bylo rozšířeno také na farmu Loštice a koncem roku se společně stravovalo 170 družstevníků. Na 1 oběd připlácí JZD na každého stravníka 1,40 Kčs.

Hospodářské výsledky byly v roce 1964 vesměs příznivé. Celkové výnosy byly oproti plánu vyšší o 1 366 000 Kčs, t. j. o 18,8 % a oproti skutečnosti v minulém roce vyšší o 1 203 000 Kčs, t. j. o 16,2 %.

Za překročení dodávek mléka obdrželo JZD zvláštní příplatek v částce 98 000 Kčs. Bylo prodáno jatečné semeno, které JZD v minulých letech ještě kupovalo. Brambory byly prodány vesměs ranné a poloranné za vyšší ceny 130 Kčs za 1 q místo 52 Kčs. Obiloviny byly prodány vesměs na osivo za ceny o 70% vyšší, zbytek jako merchantní.

Výnosy:	Kčs	1963	1964
Výnosy celkem		7 427 000	8 630 000
Z toho: živočišná výroba	•	4 041 000	4 808 000
rostlinná výroba	•	2 366 000	2 804 000
pro cizí	•	411 000	396 000

Náklady :	1963	1964
Finanční náklady celkem Kčs	2 909 000	3 549 000
Daně, pojistné, úroky	807 000	1 180 000
Odměny družstevníkům	2 447 000	2 521 000
Premie	157 000	250 000

Byly zvýšeny dávky umělých živin do půdy ze 103 kg v minulém roce na 146 kg v běžném roce. V důsledku naurody v roce 1963 bylo nutno nakoupit kvalitních krmiv více o 181 000 Kčs. Odměny brigádníků stouply na 167 000 Kčs.

Rostlinná výroba :

Hrubá rostlinná výroba na 1 ha zemědělské půdy se zvýšila ze 4 870 Kčs v roce 1963 na 5 664 Kčs v roce 1964.

Hlavní výnosy :

pšenice ozimá	34,8 q
jarní	31,5 "
jačmen ozimý	16,2 "
jarní	34,1 "
ovos	30,8 "
hrách	23, - "
brambory	264,2 "
cukrovka	437,5 "
krmná řepa	1 063, - "
kukuřice - siláž	426, - "

Živočišná výroba :

Hrubá živočišná výroba vykazuje vzestup z 4385 Kčs v roce 1963 na 4627 Kčs v roce 1964. Ve výrobě mléka poprvé 110 překročilo hranici 1 milionu litrů za 1 rok.

Výsledky v živočišné výrobě :	1963	1964
skot celkem Kčs	971	962
z toho krav	424	439
prasata celkem	1 240	1 263
z toho prasnic	114	107
slapice	665	1 378
zvěř	12	11
narození telat	414	419
selat	1 606	2 009
natalita telat na 100 krav	98,7	92,5
selat na 1 prasnici	13,4	19,7
dojivost na 1 dojnicu	2 337	2 416
snáška vajec na 1 nosnici	114	156

Nákupní úkoly

	1963	1964
maso celkem	q 1 749	2 241
mláko	l 848 072	912 084
vajíce	ks 180 317	209 552
obiloviny celkem	q 6 280	6 045
brambory	q 1 620	797
cukrovka	q 42 000	65 838
sano	q 100	100

Investiční výstavba

Byl zateplan kravín, vybudovány silážní jámy v Lošticiích a v Paloníně o kapacitě 1800 m³, meliorace pozemků byla provedena na 60 ha, bylo začato se stavbou pasklišňová linky a výmlatiště.

JZD 9. květen dalo příklad mnohým družstvům na okrese i v kraji svým závazkem k 20. výročí osvobození naší vlasti, který byl uveřejněn v okresním a krajským tisku, a byl vydán v Brožovce jako propagační materiál k uzavírání závazků dalších JZD a státních statků.

Okresní časopis Naše slovo píše dne 30. ledna 1964:

„Z Loštic letos nad plán 20 000 litrů mláka a 150 q masa.

Příprava na rok 1964 začala v loštickém družstvu vlastně už na podzim vlastním zabezpečením hluboké orby a rozoráním 10 ha málo produktivních luk a pastvin. Z jara počítají s opravou meliorací na 20 ha zamokřených luk. Seti obilí rozšíří na 53 % orné půdy, na technickou cukrovku nechávají 16 %, na píce 26 %, na brambory se zeleninou 5 % a z 18 % půdy chtějí sklízet dvojnásobnou úrodu využitím meziplodin. Výnosy si stanovili takto: 39 q pšenice, 33 q ječmene, cukrovky 364 q z hektaru. Ná kupu mají dát letos o 384 q více než loni a cukrovky přes 20 vagonů.

Hlavní slovo tu mohou říci mechanizátoři a také řádky. Proti roku 1963 vyrobí více o 837 q zrnin a 25 vagonů cukrovky. Spoléhají hlavně na zvýšení přírůstků umělých hnojiv a na snížení sklizňových ztrát. Důležitou roli bude mít při sklizení nová komplexní mechanizace, počínaje seřezem, odbílením a konče bramborami a cukrovkou.

Zvýšení výnosů v rostlinné výrobě umožní docí-

loval jaspěch výsledků v živočišné výrobě. V plánu roku 1964 je počítáno s přírůstkem nákupu masa proti roku 1963 o 62 g, mléka o 34 750 litrů a 76 182 vajec. Na odkladě zajištěné výroby rostlinná uzavřely tak závazek dovozu a ošetřovatelé skotu. Čištější dár nad plán 150 g masa a 20 000 litrů mléka. To se sama svou rozumní, že to nebude ikeol lehký. Ale soudručky se živočišné výroby stihly pomoc při sušení sena, zaměřit pozornost na výrobu mléka, budou organizovat pastou mladého dobyteka a vzejemnou spoluprací vytvoří ty nejlepší podmínky pro splnění a překročení letasních úkolů.

III. Výstavba

Rekonstrukce elektrické sítě

O elektrifikaci našeho města bylo poprvé jednáno v roce 1907 a v roce 1909 bylo na schůzi obecního výboru rozhodnuto připravit příslušné návrhy a plány pro zřízení samostatné městské elektrárny. V červnu 1909 bylo usneseno koupit za tím účelem tak zvaný Dolský mlýn od Karla Lenharta za 59 000 korun.

Zařízení elektrárny bylo zadáno firmě Křelben a spol. v Praze za 77 988 korun. Ihned nato byl přijat jako správce budoucí elektrárny Karel Kaplánek a pod jeho vedením bylo ihned přikročeno k budování rozvodné sítě.

Původní pohon elektrárny oštarávala vodní turbína. V roce 1912 byl porizen naftový motor o síle 60 HP. Brzy po první světové válce byl zakoupen další naftový motor značky JUNKERS o výkonosti 120 HP. V roce 1941 byla původní málo výkonná Kaplanova turbína vyměněna za novou systému Kaplan.

V roce 1941 byla městská elektrárna zapojena do tak zv. Severomoravských elektráren, ale zůstala nadále samostatným podnikem. V roce 1945 byla znárodněna.

Původní rozvodná síť byla postavena na napětí 120/220 V. Tento systém nevyhovoval novým poměrům ve vývoji elektrického zařízení a proto bylo nutné celou síť přebudovat.

Výměnu sítě provedl národní podnik SME a to dodavatelskou sítí vlastním investičním nákladem asi 700 000 Kčs, vedení pro veřejné osvětlení jako investici MNV za částku 240 000 Kčs.

Pro veřejné osvětlení bylo namontováno:
56 výbojkových světel na výložníky intenzity 240 W
15 zářivkových světel na stojáky intenzity 150 W
171 ramínkových světel intenzity po 100 W.

Současně provedli majitelé domů výměnu elektrické instalace tak, aby vyhovovala zákonným normám. Byl to úkol velmi obsáhlý a bylo jej možno včas splnit jen díky tomu, že všichni místní elektromontéři a elektrotechnici - v počtu obětavě poskytli obyvatelstvu svoje služby a pracovali každou volnou chvíli mimo své zaměstnání, aby při zapojení rozvodné sítě na nové napětí nevezikli žádné potíže nebo průtahy.

Generální opravy elektrorozvodů v majetku MNV provedl Okresní stavební podnik Lábeň. Opravy byly provedeny v těchto objektech:

Základní devítiletá škola nákladem Kčs	134 935
Radnice	38 323
Obytné domy ve správě MNV	69 375

Akce „Z“

Čekárna ČSAD byla vybudována na Moravičanské silnici nákladem 7434 Kčs.

Sportovní stadion v Sokolské ulici

S výstavbou stadionu se začalo o národní směr dne 24. května 1964 a do konce roku byla stavba dokončena až na venkovní omítku a některé menší úpravy. Byly vybudovány kabiny, šatny, sociální zařízení, klubovna a krytá tribuna pro 500 sedících diváků, dále bylo upraveno celé hřiště pro hokej, namontovány nové sloupky a rozvod elektrického vnitřního vedení.

Při výstavbě pomáhali sportovci, zejména hokejisté, dále přátelé sportu, žáci ze zemědělského učiliště v Ladlovicích a z místní devítiletky.

Hodnota díla je 220 000 Kčs.

Finanční náklady celkem	Kčs 119 000
z toho vyplaceno na mzdy	" 20 000
Počet brigádnických hodin	8 670

Výstavba stadionu je dvouletá a.lce. Projekt vypracoval inženýr Heidenreich, který také vedl po technické stránce celou stavbu.

Předlažba chodníků a úprava vozovok

V ulici Sokolské a Moravičanské byl předlažán chodník v délce 500 metrů. Bylo při tom zabudováno 250 kusů krajnic do betonu a 600 m² betonových dlaždic 30x30x5 cm.

Pod Loužkem a u vody byla provedena úprava a zpevnění vozovky.

V Nové ulici byly vydlážděny chodníky po obou stranách ulice v délce 2x50 metrů, položeno 100 krajnic a 150 m² dlaždic.

Ve Vlčích byla upravena a zpevněna vozovka k elektrárně v délce 600 m a šířce 3,50 metru.

Při všech těchto pracích pomáhali občané příslušných městských obvodů, místní národní výbor pak dodal potřebný materiál. Touto dobrou spoluprací bylo vytvořeno dílo, jehož hodnota vysoko převyšuje vynaložený finanční náklad.

Kanalizace

Podobným způsobem byla provedena kanalizace v Gottwaldově ulici směrem k nově vybudovaným rodinným domům v délce 216 metrů, dále ve Vajmolicích v délce 100 metrů a v Zadlovicích - Budíně v délce 50 metrů.

Údržba bytového majetku ve správě MNV

Pro tento účel zorganizoval MNV kompletní skupinu údržbářů - zedníků, malířů, natěračů, stolarů a 1 pokrývače, kteří provedli jednak opravy omítek po rekonstrukci elektrických instalací ve všech obytných domech ve správě MNV, dále pak opravy oken, dveří, natěrač malby a okapových rour.

V domě čp. 72 odklidili staré klny na dvoře, postavili novou prádlnu a klnnu a opravili zidku při Hradské ulici v délce 60 metrů.

Bytová výstavba.

V roce 1964 byly dokončeny novostavby 4 rodinných domků:

Miroslav Šulák, Vlčice čp. 558
Otírada Budina, Vlčice čp. 561
Kučetoslav Rec, Moravičanská ul. č. 560
Richard Špička, Sokolská ul. č. 563

Úpravou, nadstavbou a přístavbou byly zřízeny 3 nové byty v rodinných domech:

Karel Flauer, Nová ul. čp. 488
František Vanhara, Palackého ul. čp. 542
Josef Hlaváček, Zadlovice č.

Severomoravské dřevařské záводы dokončily výstavbu garáží, kanceláře a služebního bytu, čímž byla získána další bytová jednotka.

F.D 73-3

Největší akcí v bytové výstavbě našeho města bylo postavení 6 družstevních obytných panelových domů celkem v 64 bytech. Stavební bytové družstvo, jehož založení naráželo zpočátku na velké potíže a nepochopení zájemců o byty, se v roce 1963 pustilo velmi nadšeně do práce. S výstavbou prvních domů se počalo v říjnu 1963 a první obytný dům byl předán družstevníkům již v červenci 1964. Během roku 1964 bylo všech 6 domů obydleno.

Družstevníci pomáhali při kopání základů a odpracovali v roce 1964 pro pozemní stavby 32+3 brigádnických hodin.

Při úpravě okolí navezli stovky aut hlíny, přemístili stovky kubických metrů zeminy, pomohli při budování chodníků, sami si vybudovali chodník podél sokolského stadionu, do upraveného terénu naseli trávu, zasadili okrasné keře a celé prostranství udržují ve vzorném pořádku. Při těchto úpravách odpracovali členové družstva 7216 brigádnických hodin. Dalšími 2784 hodin odpracovali při stavbě 36 zádných kolen.

IV. Školství

Mateřská škola

Ve škole bylo zapsáno 80 dětí, předškolního věku. Docházka do školy je však značně nižší, neboť mnohé děti chodí do školy velmi nepravidelně.

Škola je velmi dobře vybavena. V roce 1964 byly zakoupeny další skříně a hračky. Stará stodola ve dvoře byla opravena na prostorné kůlny na palivo a na kočárkárnu. Byla zřízena nová studna. Bude ještě třeba vybudovat v zahradě nové hřiště.

Základní devítiletá škola

Školu navštěvovalo 587 žáků zařazených do 21 tříd. Pro nedostatek učeben vyučovalo se v 8 třídách 1.-4. ročníku na směny.

Na škole vyučovala ředitelka Růžena Oštládalová, její zástupce Josef Hustyj a dalších 26 učitelů a 2 vychovatelky v různých mládežích. Na škole je 1 školník, 3 uklízečky a 4 kuchárky ve školní kuchyni.

Prospěch žáků se oproti minulým rokem poněkud zhoršil, což zapříčinila jednak infekční žloutenka a jednak oprava školy během vyučování. Na konci školního roku bylo 71 žáků s vyznamenaním, t.j. 18,5 %, 36 žáků propadlo, t.j. 6,1 %.

Žáci středních a vyšších tříd pomáhali místnímu SD při sklizňových pracích a odpracovali asi 3000 brigádnických hodin. Sbírali 1979 g brambor po normální vyorávce a po přeorávce sbírali svazací dalších 107 g a pionýři 104 g brambor.

Kromě toho žáci vyšších ročníků pomáhali při sklizni cukrovky. Za tuto výpomoc obdržela škola od SD 6240 Kčs. Podstatnou část této odměny obdržely děti a zbývající peníze byly na prázdninovou rekreaci, na nájem chaty, na úhradu za lyžařský výcvik, kterého se účastní 89 žáků se svými učiteli-instruktory.

Přehled školního stravování

Ukazatel	Počet židat celkem	Norma za jednoho ži- te Kčs	stravného celkem Kčs	Úhrada rodiči celkem Kčs	průměrně za 1 židlo
<u>Mateřské školy:</u>					
Loštice	12 345	3,94	48 643	18 234	1,48
Moravičany	1 238	3,94	4 878	1 436	1,16
Pavlov	2 120	3,94	8 353	2 220	1,05
	15 704	3,94	61 874	21 890	1,40
<u>Základní devítiletá škola:</u>					
1. stupeň	19 537	2,65	51 774	37 278	2,93
2. stupeň	17 482	2,85	50 678	35 245	3,10
Personál	8 204	3,43	28 140	28 028	3,42
	45 523	2,98	130 592	140 551	3,09
Celkem	61 227	3,46	192 466	162 441	2,65
Náklady na provoz			17 855		

Připočteme-li k věcným nákladům na provoz, hmotným místním národním výborem, osobní náklady, které hraří ONV, částkou 40 122 Kčs, činí celkový náklad na stravování 250 443 Kčs. Úhrada rodiči na stravování činí 162 441 Kčs. Ze statního rozpočtu se na toto stravování doplácí ročně 88 002 Kčs.

V přepočtu na 1 židlo činí náklad 4,10 Kčs, úhrada rodiči průměrně 2,65 Kčs, státní příspěvek 1,45 Kčs.

Nejvíce se doplácí na stravování dětí v mateřské škole, kde náklad na 1 židlo činí 5,39 Kčs, rodiče však zaplatí v průměru jen 1,40 Kčs.

Zemědělské odborné učiliště

Školu navštěvovalo 181 žáků učebního oboru opravář zemědělských strojů. S vyznamenaním bylo 19 žáků, 1 žák neprospěl. Vyučováno se ve 3 ročnících, žáci posledního ročníku byli na šesti měsíční praxi v JZD, na státních statcích a v státních traktorových stanicích. Vyskytly se stížnosti, že je JZD nazařazují během praxe do sofky opravářských dílen, ale nechávají je pracovat v živočišné nebo rostlinné výrobě, což není v souladu s učebními osnovami.

Žáci vypomáhají v případě potřeby při špičkových pracích v některých JZD. Skládali brambory na 12 ha v JZD Radnice, na 3 ha v JZD Loštice a na 18 ha na státním statku - farma Písařov.

Za svoji činnost byli vyhodnoceni ONV a obdrželi čestné uznání.

Lidová škola umění

Hudební školu navštěvovalo 62 žáků. Vyučovalo se ve 2 třídách a 3 odděleních. Učební obory byly hra na klavír, hra na harmoniku a hudební příprava. Při závěrečných zkouškách prospělo 8 žáků s vyznamenaním, 12 žáků mělo prospěch velmi dobrý, 23 žáci prospěli a 3 žáci propadli.

Nejlupší žáci se účastnili okresové soutěže umělecké tvorivosti mladě. Dva z nich se umístili na 1. a 8. místě a postoupili do vyššího kola soutěže.

Žáci vystupovali během roku na členských schůzkách jednoty v Lošticích, Roníně, Moravíčanech, Lišnici a ve Lěseli. Kromě toho přispěli kulturními vložkami při výročních schůzkách ROH v členských papírnách a Olomouckých tvaříkárnách, při vánoční besídce ZDS. Uspořádali také dva samostatné koncerty s dobrou účastí rodičů i veřejnosti. Rodičovské sdružení získalo tím finanční prostředky na zakoupení chybějících hudebních nástrojů. MUV koupil během roku starší klavír za 4500 Kčs, takže škola mohla vrátit ČSM v Doudravici vypůjčený klavír.

V. Kulturní život

Místní lidová knihovna

Místní lidová knihovna získala během roku 517 nových knih v hodnotě 6341 Kčs a tím se zvýšil počet knih na 6546 svazků.

Přehled činnosti knihovny:	1963	1964
Půjčovní dny	89	94
Počet návštěv čtenářů v knihovně	4 334	5 315
Čtenářů celkem	498	573
z toho mládeže	226	365
Výpůjček knih	17 993	23 012
z toho naučných	2 345	2 958
Celkový počet knih v knihovně	6 194	6 546

Místní lidová knihovna uspořádala během roku 1964 tyto akce:

7 samostatných besed o knize s účastí 480 osob
8 besed s předčítáním za účasti 580 osob
11 rozhlasových relací v místním rozhlase, ve školním rozhlasu IDS a v závodních rozhlasech místních podniků
5 rozhlasových pásem a písní, varš a prosy, která přednesli pionýři do místního rozhlasu

V soutěži okresní a krajské se LK dobře umístila. V krajské soutěži získala čestné uznání s odměnou pro knihovnici Jirinu Hřimovou.

Místnosti knihovny byly současně vybaveny lino-

leem.

Kulturní činnost ZK

Závodní klub organizoval ve spolupráci se Severomoravským oblastním divadlem v Jumperku pro rok 1964 cyklus 8 her v předplatném. Bylo získáno 400 stálých předplatitelů.

Divadelní odbor ZK sehrál 4 hry :

Bezjmenná hvězda

Monika

Svatba šňatkového podvodníka

Tata a ti druzí

Další 4 hry sehrálo Severomoravské oblastní divadlo :

Neapol, město miliónů

Dobrý voják Švejk

Nebe na zemi

Osm žen

Kromě toho sehráli žáci Zemědělského odborného učiliště divadelní hry pro děti :

Moudrý zlatník

Princezna a sedm bohatýrů

Závodní klub TESLA v Litvli sehrál hru :

Co v detektivce nebylo

Severomoravské divadlo v Ostravě sehrálo divadelní hru Topolka

Kromě přednášek pořádaných jednotlivými společenskými organizacemi uspořádal vlastivědný kroužek ZK tyto přednášky :

Slatiny a jejich květena

Mnichov a severní Morava

Cesta do Polska

Se spisovatelem V. Kláplickým byla uspořádána beseda o jeho knize „Kladivo na čarodějnice“.

V září se konal vzpomínkový večer na paměť mistra Adolfa Kašpara a současně výstava jeho obrazů.

Kino

Ze sehraných 138 filmů byla pouze na 29 filmech návštěva vyšší než 50% kapacity kina. Využití kapacity kina stálo klesá a také v roce 1964 se projevil pokles oproti roku 1963.

Přehled o činnosti kina :		1963	1964
Počet promítaných filmů		147	138
z toho ČSSR		53	51
SSSR		32	26
Lid. demokracie		27	31
Ostatní státy		35	30
Počet představení celkem		305	303
z toho filmy ČSSR		100	101
SSSR		63	41
Lid. demokracie		50	62
Ostatní státy		92	99
Počet návštěvníků celkem		29 944	28 713
na filmech ČSSR		12 074	10 697
SSSR		4 770	2 773
Lid. demokracie		4 744	4 702
Ostatní státy		8 356	10 541
Příjem celkem	Kčs	70 707	69 025
Vydání celkem	%	65 276	57 715
Využití kapacity kina		47	40
Nejúspěšnější filmy :			
Princezna se zlatou hvězdou		100 %	ni využití kina
Tri zlaté vlasy děda Převěda		98 %	"
Poklad na stříbrném jezeře		96 %	"
Proti všem		91 %	"
Rybná princezna		90 %	"

Svazarm

Nejaktivnějším klubem Svazarmu byl oddíl střelacský. Členové započali již v únoru s výcvikem v tělocvičně ZDS střelbou ze vzduchovky, v dubnu pak již střelbou z malorážky na vlastní střílnici.

Krajského přeboru v Přerově se účastnilo 7 členů a L. Faltýnek získal 2. místo.

Klub uspořádal 2 pohárové soutěže: vlastní, ve které zvítězil Jiří Zimmermann a soutěž o putovní pohár MČSP, ve které zvítězilo družstvo dívek ze Laněvické technické školy v Mohelnici.

Auto - motoklub uspořádal školu smyků na ledě za účasti 22 vozidel. Klub uspořádal také několik přednášek, největší úspěch z nich měla přednáška cestovatele A. F. Čistáka, kterou navštívilo 474 žáků a večer 253 občanů.

Najvětší akcí byl okresní přebor - motokroz, který se však nesetkal s dostatečným zájmem diváků. Účast byla jen něco přes 200 osob. V mototuristice byl nejzdařilejší zájezd do Maďarska, kterého se účastnilo 18 aut a 66 osob.

Kynologický klub měl rovněž velmi bohatou činnost. Klub koná pravidelný výcvik svých psů třikrát týdně. Členové se účastnili chovného srovnání v Šumperku, oblastní výstavy v Gottwaldově, krajské výstavy v Ostravě a první mezinárodní výstavy v Praze. V branném závodě ve Štěpánově obsadilo družstvo třetí místo.

TJ Slavoj

Jednota Slavoj měla v roce 1964 celkem 244 členů dospělých, kteří byli organizováni v 7 oddílech. V tomto roce přibyl nový oddíl oadbíjení.

Oddíl základní tělesné výchovy započal v zimních měsících napočítávat skladby na III. celostátní spartakiadu. Muži navrhovali skladbu jednotní opřed, ženy zpěv míru.

V oddílu kopané mají v soutěžích nejlepší výsledky žáci, zatímco dorost a muži jsou na zadních místech tabul

ky okresního přeboru.

Oddíl tenisu má několik vyrovnaných závodníků a získává dobré výsledky v okresních i krajských soutěžích.

V oddílu stolního tenisu získal Milan Kofroulek titul „Okrasní dorostový přeborník“ a Renata Sedláčková s Milanem Kofroutkem získali titul „Okrasní dorostový přeborník“ ve smíšené dvouhře.

Najmladší oddíl odbíjené, ustavený v roce 1964, získal první místo v okresním přeboru a postupuje do vyšší soutěže.

Oddíl turistický je mládežnickým oddílem a svými výsledky patří ke vzorným oddílům v okrese. Uspořádá řadu turistických cest po celé republice a zdařilá putování do Maďarska.

Čsl. svaz ovocnářů a zahrádkářů

Svaz má 237 členů a má největší podíl na všech zvelebovacích akcích ve městě. Provádí svými členy úpravu terénu na koupališti a udržuje všechny městské parky v náležitém pořádku.

V zimě uspořádal cyklus přednášek pro své členy, na jaře zelenářský kurs, který měl stálou účast přes 180 posluchačů. V kursu přednášela Ing. Svobodová ze Kábřeha.

Také přednáška Dr. Kabelíka na téma „Výživa a léčebná byliny“ byla hojně navštívena.

V květnu uspořádala Ing. Svobodová instruktáž o založení a úpravě květinových zahrádek.

V podzimních měsících byla uspořádána výstava ovoce, kterou navštívilo během tří dnů 565 zájemců. Současně se konala přednáška Ing. K. Kofouta „O sortimentu ovoce a perspektivních odrůdách“.

Organizace zajišťuje pro své členy umělé hnojivo. V roce 1964 to bylo 145 q. Dále obstarala členům 388 ovocných stromků.

Čsl. svaz včelařů

má 68 členů z Loštic a okolí, kteří mají celkem 445 včelstev. Po několika nepříznivých letech byl rok 1964 mimořádně výnosný. Členové svazu včelařů v Lošticích dodali na plánovaný úkol dodávky medu 820 kg celkem 2614 kg medu z toho včelaři z Loštic 1658 kg. Celková hodnota dodaného medu činila 58 800 Kčs.

Členové svazu vysadili o roce 1964 186 ovocných stromů a 126 okrasných keřů. Na každou členskou schůzi zaznívá se odborná přednáška. Největšímu zájmu členů i široké veřejnosti se těšila přednáška „Chov včelích matek“.

Čsl. svaz chovatelů drobného zvířectva

má dva odbory: odbor králíkářský a odbor chovatelů koz.

Odbor chovatelů králíků má 16 členů, kteří chovají 52 chovných králíků, z nichž je 20 tetovaných. Odchovali od počtu března roku 1964 580 mláďat, z nich odprodali 31 králíků k chovným účelům. Celková produkce se odhaduje na 910 kg. Králíčí maso je dodáváno také pro dietní stravování. Do sběru bylo dodáno 1055 králíčích kůže.

Odbor chovatelů koz má 19 členů, kteří chovají 21 koz. Z nich je 10 koz zapísáno v krajské plemennářské knize a 11 koz má zařazení „Elita A“. Z vlastního chovu dodali členové na aukční trh:

8 kozlíků za Kčs 9 937
6 chovných kozíček za 4 195

Během roku nadojili 22 704 kg mléka, t.j. průměrně na 1 kozu 1081 litrů mléka.

Do sběru dodali 30 kozlečín, 3 kůže jednorozek a 2 koziny.

Místní jednota požární ochrany

má koncem roku 49 členů, z toho 11 žen. Všichni jsou přestárlí. Velkým nedostatkem je, že jednota nemá řádný požární vůz. Tím bylo zaviněno, že během roku bylo třeba, aby požárníci ve dvou případech vyjeli k požáru, ale auto bylo v opravě a nebylo schopné provozu.

VI. Obyvatelstvo

Na konci roku 1963 bylo k trvalému pobytu v Lošticích přihlášeno celkem	2 932 osob
Během roku 1964 se přistěhovalo	153 osob
Narodilo se	44 dětí
Zemřelo	18 osob
Na konci roku 1964 je trvale hlášeno	3 063 osob

Tak poprvé od konce okupace přesáhl počet obyvatel tři tisíce a přes značný úbytek obyvatelstva, který vznikl v roce 1945 odchodem válkeho počtu rodin do pohraničí, převyšuje předválečný stav.

V roce 1964 zemřela nejstarší občanka našeho města Marie Nasadilová. Měla pohřeb právě v den svých stých narozenin.

Nejstarší občankou našeho města je nyní Emilie Doborská, narozená 8. září 1871 a nejstarším občanem je Josef Smid, narozený 1. ledna 1877.

Sociální zabezpečení občanů

Koncem roku bylo v Lošticích 462 důchodců, kteří pobírali důchod starobní, invalidní, vdovský nebo sirotčí a bě-

ham roku obdrželi celkem 3 645 000 Kčs.

Kromě toho dostávalo ještě 47 osob důchod sociální a během roku jim bylo vyplaceno 101 500 Kčs.

K nízkým důchodům bylo z doplňkové péče vyplaceno 69 870 Kčs. Šesti důchodcům byl poskytován příspěvek na stravování v závodní jídelně v celkové částce 6 190 Kčs.

Zdravotní péče - Čsl. červený kříž

Kromě dvou zdravotních středisek, kde ordinují dva odborní lékaři, ordinuje jednou týdně dětská lékařka v poradně pro matky a děti a dvakrát týdně ordinuje gynekolog.

Na zdravotní osvětě spolupracují s lékaři odbočky Čsl. červeného kříže, který má ve městě 2 samostatné skupiny a dále 3 závodní skupiny: v Občanských papírnách, Olovouckých tvářičkárnách a v Koh-i-nooru. Obě místní skupiny mají dohromady 192 členy, kteří během roku poskytli první pomoc ve 155 případech.

Lékaři a zdravotní sestry proslovili v roce 1964 tyto zdravotnické pravidélky:

Řeším dnu a význam otužování
O dětské úrazovosti
Jdu zdravěji život bez kouření a alkoholu
Péče sociálního státu o zdraví člověka
Já zdravě žít a pracovat
Já zabránit úrazům na kole a při sportu
O infekční zloutence a osobní hygieně
Důvěrná hygiena mladých a dospělých
Já lupič čistotu na školách
První pomoc při různých poraněních

Úspory občanů

se každým rokem zvyšují. Na podnikové spoření si uložilo 795 vkladatelů ze závodu 1216 000 Kčs a 144 družstevníků z JZD 172 850 Kčs.

Na školním spoření si uložilo 342 dětí 25 860 Kčs.

Najšťastnějším vkladatelem byl výherce, který na výher

ni vkladní knížku vyhrál 23 987 Kčs. Dalšíh 134 výherců vyhrálo celkem 147 620 Kčs.

Během roku prodala spořitelna 6435 losů šsl. stát-ní loterie a vyplátila nejvyšší výhru 10 000 Kčs.

Zásobovací situace

Nepříznivým zjevem tohoto roku bylo uzavírání pohostinství hotelu Hana počátkem května z důvodů hygienických. S opravou se započalo teprve v měsíci září a opravy byly skončeny ani do konce roku.

Jednota vypravila náhradou za uzavřený hotel pohostinství „Pašt“ v Ládlovicích, kde je vedoucí M. Coufalová. Toto pohostinství je velmi pěkně vypraveno a především dobře vedeno, takže si získalo v krátké době velice obliby a je hojně navštěvováno.

V objemu prodeje jednotlivých druhů zboží nedošlo oproti minulému roku k větším výkyvům, jak je patrné z následujícího přehledu:

	1963	1964
Prodej masa, masných výrobků, sádla a slaniny	kg 1 45 843	145 193
Potraviný celkem na 1 obyvatele	Kčs 3 827	3 895
Spotřební a průmyslové zboží na 1 obyvatele	Kčs 6 447	6 504

Narození:

Fallýnek Karol
Gerlich Radomír
Hajný Miroslav
Kublai Martin
Chromý Oldřich
Jončev Ivan
Kuba Jvo
Koutník Roman
Montag Stanislav
Růžek Zdeněk
Suchomel Pavel
Silbarský Pavel
Sindgl Roman
Polak Luděk
Pykdal Jan
Zimmermann Laděk

Antoničková Blazena
Elišková Soňa
Flášarová Iveta
Grygarová Magda
Karbichová Alena

Haidanreichová Jiřina
Kopličková Jana
Kamlerová Jaroslava
Kotková Jarmila
Loudalčková Marie
Kroupová Božena
Kurfiřstová Helena
Leťochová Irena
Macráčková Jana
Makisková Jana
Mlčochová Ivana
Muzikantová Jana
Naszedová Jarmila
Neumannová Iveta
Rezková Ivana
Svozilová Eva
Spršková Iveta
Safářová Jarmila
Těšnerová Raděžda
Václavová Zlžena
Váňharová Dana
Váňková Marcela
Vábloudilová Lenka

Zemřeli:

Jméno:

Věk:

Příčina úmrtí:

Brtníčková Helena
Davidová Božena
Göszelová Cecilie
Halla Alois
Klůza Josef
Kustý Josef
Klimeš Josef
Kuncová Emilie
Lindhart Ceník
Mazánek Alois

Nasadilová Marie
Neubauerová Amálie
Skála František
Sršň Jan
Urbášková Žofie
Václavová Anna
Potavová Marie
Weiser Karel

VII. Různé

Nynější rozvoj průmyslové výroby v Lošticích je celkem ustálený a má dobré výhledy do budoucnosti.

Je dobře připomenout si, že počátky průmyslového podnikání v našem městě byly značně svízelné a že celá řada výrobních podniků a oborů, které u nás vznikly postupem doby zase zanikla.

Jedním z nejstarších podniků tohoto druhu byl bývalý
pivovar

Datum vzniku výroby piva v Lošticích není známo. Ale spadá asi do doby, kdy nabývaly Loštice určitých výsad povýšením na město.

Na rozdíl oproti jiným městům, kde byly pivovary městské (obecní) - jako na příklad v Žaběři, Mohebnici, Litovli, Uničově a j. - byl loštický pivovar soukromý při domě čp. 116 a právo vařit v něm pivo náleželo původně 25 domům různých pánů. Tyto domy se nazývaly pivovarské nebo také, výslovněji a jejich majitelé byli zvaní „nákladníci“. Byly to domy čp. 13, 14, 15, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 62, 63, 64, 65, 71, 72, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122 a 123.

Také na domě čp. 66 bylo patrně pivovarské právo, ale to zaniklo, když z tohoto domu byla zřízena radnice.

Výsadou majitelů těchto domů bylo nejen právo pivo vařit, ale také je - a rovněž i vlnu - ve svých domech šenkovat. O tom se po měsíci střídali. Proto byly v těchto domech zvlášť velké světnice, neboť se v nich nejen čepovalo pivo a vlnu, ale také se tam tančilo. V Lošticích nebyl totiž až do postavení šlechtice žádný sál.

Z jedné várky se odvádělo bouzovskému pánu 16 degarů bílých, kterýmto plat vybíral fojt a čtyřikrát do roka jej nosoval na zámek. Za to byl pán povinen mlynáři loštickému platit 3 zlaté ročně, od vody vedení trubami do města Loštic a do pivovaru."

Čimel se pěstoval doma. V okolí Šadlovic rostl čimel divoce. V Lošticích se kromě toho patrně pěstoval na poli, neboť při koupi domu čp. 66 (radnice) se zapisuje také pozemek „loučka s čimelnicí."

Přívovarečný pivovar stával na náměstí v místě, kde nyní stojí socha sv. Trojice. Nejstarší písemné záznamy (účty) jsou z roku 1798 české, švabachem psané. V roce 1838 jsou již některé položky psány německy, od roku 1841 jen německy a od roku 1868 se opět objevují záznamy české.

Pivovar na náměstí nevyhovoval, zvláště když roku 1828 byla v jeho těsné blízkosti postavena nová tále zvaná císařská silnice. Stavba nového pivovaru byla spojena s okolnostmi značně dramatickými. Historik Loštic Dr. F. V. Klubiček napsal o tom v roce 1904 v litovelském časopise „Selská stráž" zajímavé pojednání, ze kterého vyjímám:

V roce 1836 byl krajským komisářem v Olomouci rytíř Widmann. Ten přijel 14. září, k večeru na inspekcí městského úřadu. Ubytoval se v domě č. 64, posaděl v nové kavárně v domě čp. 62, kde byl tehdy majitelem Jan Somner, pozdější starosta. Slíbil mu, že jeho žádost o povolení kulečnicku je již příznivě vyřízena (byl to první kulečnick v obci) a posadil ve společnosti některých členů městské rady při sklenice pivního moku, šel spat.

Vlastní jeho úkol nastal na druhý den. Hned zrána prohlédl úřední knihy a spisy v magistrátní kanceláři, načež se v průvodu purkmistra Vincence Schönhöffera a syndyka Josefa Měčka vydal na obchůzku městem. Navštívil soukromé hostince - bylo jich tehdy kromě právovarečných domů šest

a to v domech č. 1, 16, 49, 129, 166 a 229. V židovské čtvrti byly mimo to vinárny dvě a jedna kořalna. Dal si předložit „cimenty“ (nágoni miry) a sledal, že nejsou cypchovány a že jsou o hodně menší než mají být a proto je hned zkonfiskoval ve prospěch chudinského ústavu.

Prohlídka u pekaři dopadla dobře. Nakonec byla prohlídka měšťánského pivovaru na náměstí. Odbyla se klidně - jen když jel po náměstí svatební průvod, v jehož předním voze seděli muzikanti a hřmotně vyhrávali, pan komisař chvilu poslouchal jakoby se divil. Ale neříkal nic.

Odpoledne odjel a zůstal páný z magistrátu v příjemné náladě, že zase jedna vizitace odbyta a že bude na čas pokoj.

Nálada pana rytíře Widmarra však byla povážlivě zabalena. Přikhodilo se to takto: Včera pozdě večer vyšel si pan komisař se syndikem ještě na procházku. Prameny mlčí, když se ubírali, ale jisto je, že vzácný host šlápl před kterýmsi domem do výtoku hnojivky. Zapadl do ní tak nehorázně, že mu stříkla až na tvář. I bylo zle. Pan syndik vyjštěoval sice, že se mu podobná věc v prvním roce, co přišel do Ložtic, také stala, nyní však že může jít o plno - ci po kterékoliv ulici a že nikde nešlápně do hnojivky - zná již každou.

Ale marné omluvy. Pan komisař odvětil mrzutě, že hnojivka z domů za prvé vůbec nemá vytlékat a za druhé, když už konečně teče, aby se tam aspoň dalo v noci světló.

A tak se obloha jeho jasné nálady zabalila - a zůstalo zamračeno. Zvoně nedal na sobě nic znát, kladez přijel, blahosklonně otjel, ale úřední zpráva z jeho pera - přinesl ji krayský posel právě za týden po jeho odjezdu - zněla rozmrzele.

Stálo tam zejména, že vzdor přísnému zakazu kávní zedil se v ložticích pašvar kouřil na rynku i na ulicích, že svatby projíždějí městem s hřmotnou hudbou, že muziký troaji až do rána, že náměstí je zohyzdženo kromadami písku, kamene a klíny, že výtoky z domů nejsou v noci osvětleny, pokati že nemají cenníky přibity na krámech a řezpici že nemají porážky. Poslední a nejdůležitější vyšla se týkala pivovaru. Navíc se ve zprávě, že pivovar stojící uprostřed náměstí rovně u císařské silnice je velmi chatrný na střeše i ve zdivu,

vadí pasáží, kouřem a výpary otravuje okolí a mohl by zavinit požár. Má se tedy jednat o jeho zhoření a přenesení na jiné odlehle a vhodné místo. Výsledek jednání se má ohlásit do konce října.

Posléze se uděluje magistrátu přísná důlka a pohroženo, že bude uložen přísný trest, nepostará-li se co nejdříve, aby vytknuté vady byly odstraněny.

Tedy dopis celkem mrzutý pro magistrát a napříjemný pro právovárečné měšťanstvo. Žádývali se páni měšťané otázkou stavby pivovaru odjakživa neradi. A nyní se zdálo, že není zbylí.

Ještě před 100 lety by nebyla bývala políže tak velká. O letech 1727 - 1740 čtou se v městských účtech pod nadpisem „za rozličné diškerce a dary“ položky tohoto znění:

Janu knížecímu sekretěři odeslán zajíc	18 kr.
Janu sekretěři krajskému pár kapounů a vtáček	1 zl.
Jejich Excelenci paní komendantově diškerce	
dáno jedno tele	3 zl.
Jeho milostivému krajskému domě 3 páry korvátů	1 zl. 12 kr.
Jejich Excelenci paní komendantově v Olomouci	
skrz škrbešských žida 1 klobouk cukru	2 zl.
Do Olomouce za vtáky a květy	1 zl. 18 kr.

Položky jsou stručné, ale mluví mnoho. Řekly by jistě zadarmo, neboť „ruka ručce mýje“. Žádná torz pryč není tak pevná, aby tam neměl přístup mezek s pytlek zlata. A někdy místo pytle zlata stačí „vtáci“, klobouk cukru nebo tele.

Jarže nyní to pánům měšťanům již nešlo tak lehce. O odstranění pivovaru z náměstí se jednalo již dříve. Již před 6 lety se, z navodu právovárečných měšťanů dokázal magistrát na vyšších místech, žeou náhradu by byl erár ochoten poslatrounout za starý pivovar, který je císařské silnici nebezpečný.

Ale erár nabyt ochoten pranic. Odepsal chladně 19. března 1830, že se má napřed přesně vyšetřit, je-li pivovar skutečně na překážku. A jestliže opravdu překáží, pak bude třeba jednat o tom, napřísluší-li platit náhradu sgimému městu. Bylot' se totiž před stavbou silnice město zavazalo provést a udržovat kus trati vedoucí náměstím na vlastní náklad.

Z takové nepřívětivé odpovědi nekynula ovšem žádá naděje na pomoc k nopoštavbě ze státních prostředků. I sešli se měšťané po nařizení krajského komisaře, dali hlavy dohromady a začali chytračit: ředala by se snad věc

trochu protáhnout, ať by usnula nadobro? Když se budova popopraví, vydrží zase léta a na kvalitu piva nemá vliv ani dřevá střecha ani chatrné zdivo. U předposlední den lhůty tedy oznámili, že skutečně bude třeba nový pivovar postavit, že však si k tomu žádají lhůty a podotýkají, že by nejvyšší erár měl něčím přispět na odklizení staré a postavení nové budovy.

Krajský úřad nepochal tyto návrhy bez odpovědi a nařídil jednoucha, že se má přes zimu chystat stavební materiál. Úle účelu bylo přece jen dosaženo, věc usnula do jara.

A s novým jarem nové odklady.

V protokolu ze dne 29. března 1837 stěžují si nákladníci, že musili na erární silnici přispět 4050 zlatých. Peníze se na nich vymáhaly vojenskou exekucí. Ládlnížili se tak po brk. Tedy stavět při nejlepší vůli nemohou.

Úle nyní se do věci vložil sám magistrát. Oznámil, nevybáze-li se měšťanstvo do měsíce, že potřebné místo zakoupilo a přípravy pro svázení materiálu podniklo, že nutné kroky učiní městská rada sama, obnos pak že se jim vrátí jako společný dluh.

To byl tón, na který nebyli právovárečníci zvyklí. Nebylo tedy divu, že se cítili uraženi a podali žádost k zemské vládě do Brna: Stavět že je vůbec nezapadne a protokol o stavbě pivovar prý podepsali, aniž věděli, co je v něm obsaženo, neboť nejsou vůbec mocni řeči německé.

Úle stížnost byla obratem pošty zamítnuta a zemská vláda poručila starý pivovar zbořit a nový postavit naprosto nové.

Úřední „neprodleně“ se protáhlo až do zimy, kdy se ovšem se stavbou nedá nic dělat, a na jaře zase „jaksi bude“.

Úle nebylo. Na jaře 1838 magistrát městský už nezdržoval, už nic, nijak bez řeči, počínaje 1. lednem zabavil najemné z pivovaru ve prospěch stavby. Byl totiž pivovar od roku 1837 pronajat sládkovi Vojtěchu Klatooskému za roční nájemné 1333 zlatých stříbra a to se nyní velmi hodilo městské radě k urychlení stavby.

Co zbylo nyní jiného, než činit opravdu přípravu ke stavbě. Ty se protahly přes celý rok 1838 a 1839. Jediné, co se podařilo, bylo zakoupení stavebního místa. Obec k tomu účelu přenechala dům č. 107 určený ke stavbě kasárna. Dům byl obcí koupen v dražbě od Pavly Koczarové za 500 zlatých stříbra a přenechán nyní bez výděleku nákladníkům. Na stavbu samu nemínila obec přispět ničím, ačkoli na domě č. 66 bylo původně také právo vařit pivo. To přeměně domu na novou radnici obec sice pivo nevařila, ale pobírala výtěžek z 1 nebo 2 varek. Obec poskytla na stavbu pivovaru jen dříví z městských lesů za sníženou cenu.

Poslední urgence magistrátu je z 29. srpna 1839. Urgence zněla velmi rozhodně: nabude-li do 8 dní se stavbou započato, podnikne ji magistrát sám na účet nákladníků. I tato hrozba vyzněla na plno, neboť, teprve v únoru následujícího roku, podali měšťané prohlášení, že se na jáře dají do stavby.

A pětikrát skutečně doopravdy. Už za týden potom – dne 14. února – byla v okolních panstvích a v pruských úředních novinách vypsána zadávka dražba. Uhraný rozpočet zněl na 6011 zlatých 38 krejcarů. Hlavní podmínkou bylo, že stavba má být během roku 1840 provedena pod střechu do konce září 1841 pak úplně hotova.

Stavbu pronajal hostinský Jan Sommer za nejvíce: 5698 zlatých stříbra se všemi pracemi kmetství. Vnitřní zařízení stroje na vaření 18 sudů piva (oproti dřívějším 9) bylo dopraveno až o létě 1842, načež v říjnu téhož roku byl zbořen starý pivovar.

(Z článku Dr. V. Kubička)

Poměr právovarečnických občanů z rybníckých domů vůči obci a ostatním občanům, t. zv. maloměstským – majitelům domů v ulicích, býval často velmi napjatý. Starý pivovar byl někdy v 17. století postaven nákladem obce, jež pak jako celek měla rovněž varečné právo, kolik počet varek obce nebyl stejný. V letech, kdy mimořádné výdaje obce byly velice, vařilo se jich se souhlasem právovarečnicků víc. Když byl souhlas odlepen, nastávaly třenice.

Nasnéž pivovaru přicházely však i odlinud. Řád kartuziánský, jež byl od roku 1717 kromě Moravice a Doubravice také pánem statku Lechovice, činil koncem roku 1736

přípravy ke stavbě hospody na území doubravickém při samých hranicích loštického katastru, aby tak rozšířil odběr piva z vlastního pivovaru. Z toho vzešla nakladnickým újma, jelikož obyčej piva omezený bezplatě jen na místní spotřebu, byl by se ještě zmenšil tím, že by loštičtí občané docházeli do nedaleké hospody na pivo cizí. Ale přes všechny protesty byl hostinec v roce 1737 postaven a dostal název „U bílé labutě“. Tato hospoda se připomíná ještě roku 1832 jako zajazdní hostinec. Przději byla zrušena. Zůstalo po ní jen pojmenování trati „Na labuti“.

Návštěvy nové hospody od loštických obyvatel byly přičinou neustálých drobných nřizutostí a tyto spory byly živnou půdou požadavků maloměšťanů, aby právo várečné bylo přičleno celé obci. Hlavním štitelam této myšlenky byl František Bauhofer, syn bývalého městského ranhojče z domu č. 63. Ten směřil otcovský dům za dům č. 79. Tam se u něho konaly schůzky maloměšťanů. Aby se mu tyto schůzky prokázaly, odpřel mu právopřadníci prodávat pivo v bečkách a když si je objednal v Ladlovicích, zabavili mu je.

Dne 24. ledna 1744 se obec na valnou hromadu na radnici, kde byla přistana, scházela a 96 občanů podpsána pabice určena uničovské vrchnosti, aby varní výsada byla přičlenena obci. Nakladníci viděli, že jde o jejich životní zájmy a poslali ihned do Uničova stížnost, že se jim chlébě starodávné výsady krátí. Současně oznámili konání schůze u Bauhofera jako nezákonné. Krujský úřad odsoudil Bauhofera k veřejné práci v Olomouci. Stejně byl potrestán obecní starší Jiří Řeal.

Latím uničovský magistrát rozhodl spor zcela ve prospěch měšťanů. Ale když rozsudek došedl zapečetěný měl být dne 17. března předčítán na shromáždění celé obce, vznikl tam na počíně Jiřího Řeala takový hluk, že nebylo možno listinu přečíst, ač starší purkmistr jménem vrchnosti třikrát nařídil ticho.

Čtyři původcové vzbouření se měli na rozkaz vrchnosti dostavit do Uničova. Místo toho odešli však na poradu k advokátu Hrdiborskému do Brna. Když se 2. dubna na Zelený čtvrtek vrátili, byli ale rozkazu vrchnosti uvězněni, druhého dne však na prosbu maloměšťanů vzhledem k válečnočasným svátkům propuštěni s tím však uložením, aby se po svátcích dostavili k uničovské vrchnosti.

Na Zelený čtvrtek byl shromážděná obec přechten vrch-

nostanský rozsudek - tentokrát bez přebídky. Dle rozhodnutí vrchnosti jednali nádelníci správně a pro budoucno se nemá žádný z obyvatelů opovážit proti prastarým obyčejům cizí pivo dovážet pod trestem vězení, zabavení piva a pokutou 4 zlatých moravských, z nichž polovice připadne obci, ostatně vrchnosti. Rovněž pod trestem vězení a pod pokutou 1 zl. mor. nesmí nikdo úmyslně a svědomně chodit na pivo do okolních osad, nýbrž mají všichni „pivo v městě vařené jakožto sousedé pít a v obci všechno dobré užívat a všechno zlé trpět.“

Po svátcích měla celá obec pro čtyři organizátory dobročinné hromady mrzutou dohru. Měli se dostavit do vězení do Uničova. Dne 2. dubna však přišli pouze dva, jímž bylo uloženo 4-denní vězení. Protože však se ostatní dva nedostavili, drželi první dva v uničovském vězení dále. Když pak počátkem května prosili o propuštění, musili se místo nich dostavit dobrovolně jiní dva občané z Loštic a sedět tak dlouho, dokud se nedostaví dva původci vězouzení.

Vznikly z toho dlouhé spory, do kterých musil na stížnost 98 loštických občanů zasáhnout až královský tribunál.

Prakticky neměla celá obec pro maloměstšany žádného výsledku. Je však zajímavá po dvou stránkách. Předně nám ukazuje, že naši předkové projevíli již před 200 lety druhý mysl pro sociální vyrovnání a pro zrušení výsad jedné části obyvatelstva a že za tuto zásadu dovedli bojovat i proti mocným tehdejšího světa - proti magistrátu a proti vrchnosti.

A druhá stránka těchto sporů leží v tom, že se celá tehdejší třída maloměstšanů postavila svorně za své pracovníky, jímž vrchnost dávala tvrdě svoji moc a libovůli. Branili až na nejvyšších místech svoje práva svobodných občanů. Říši na příklad ve své stížnosti královskému tribunálu proti uničovské vrchnosti mezi jiným: „... kdyžž my nejsme města Uničova nevojnici, nýbrž svobodní poddaní a tudle se s námi jako s nevojnici zacházet nemá.“

Od roku 1837 měšťané již sami pivo nevařili a pivovar pronajímali. Do roku 1870 se vystřídalo 11 nájemců. V prvních letech činilo nájemné 1200 - 1600 zlatých ročně, později však stále klesalo až na 605 zlatých.

Nový obrat ve vývoji pivovaru nastal v roce 1868, rolnický stav dosahůl mezitím značného pokroku v zemědělské výrobě, kmož se poměry náctích rolníků se stále lepšily a tím nabyl tento stav určitého sebevědomí a oavahy k hospodářskému podnikání.

Dne 30. ledna 1868 sešlo se v místnostech Besedy přes 40 rolníků z Loštic, Pálonína, Měnika a Obectova na poradní schůzi a jednali o zřízení spolkové sladovny. Připojovali se k nim postupně další a tak byla dne 24. března 1870 podána žádost o povolení zřídit akciovou společnost pro vedení pivovaru a sladovny. Již před tím totiž přípravný výbor vykoupil stávající měšťanský pivovar. Zřízení společnosti bylo povoleno a hned bylo vyposláno 200 akcí po 250 zlatých. Akcionářů se přihlásilo celkem 72 - z Loštic 45, z Pálonína 18, z Moravčan 7, z Limic 2, z Úsova 2 a po 1 z Obectova, Zdobřahu, Heřmanic, Aloisova, Zborovic, z města Litavy a z Lomnice. Společnost přijala název „První rolnická sladovna a pivovar v Lošticích“.

Podnik byl přestavěn a značně rozšířen. Především byly vybudovány prostorné sklapy a sladovna. V roce 1877 bylo přistavěno v I. poschodí žurno, sýpek a byt. Hlavní plány vypracoval uničovský stavitel Beněk Vodučka.

Původně byly pivovarské objekty jen po levé straně silnice na místech domů čp. 107 a 108. V roce 1886 směnil pivovar dům čp. 77, který již dříve koupil od J. Bílce s Uvořincem Benem za jeho domy čp. 79 a 80 naproti pivovaru na druhé straně ulice. Tam byly vybudovány nové sklapy spojené podzemní chodbou pod silnicí s první částí pivovaru. Dále tam byla postavena varna piva a další pivovarské objekty.

Vývoj podniku nebyl nijak klidný. Nastaly spory se sousedy a hlavně s městskou radou. Hlavní příčinou sporů s městskou radou byly třenicí národností. V pivovaru se totiž soustředil český společenský život, reprezentovaný tehdy občanskou besedou a jedinou divadelní ochotníkou. V pivovaru se konaly české hry a hrálo se tam české divadlo. To bylo přirozeně proti mysli tehdejší německé správě, která vždy znovu podávala proti podnikům v pivovaru pořádným námitkám a stížnostem. Stěžovali si také na špatnou jakost piva.

J když je jisto, že tato udání pramenila především z národnostní zášti, ngmízáme se při prohlížení protokolů v této věci ubránit dojmu, že určitý narád při výrobě piva se tu někdy přichodil. B dlouhých tahačích byli dne 8. 11. 1872 členové správní rady pivovaru Jose Schönhöffer, Ignát Hatlánek, Karal Schönhöffer, Ignát Gaisler, Gustav Fischer a sládek Josef Rauscher byli okresním soudem v Mohelnici odsouzeni pro přestupek proti lidskému zdraví - pivo bylo totiž soudní komisí uznáno za závadné - k peněžité pokutě po 25 zlatých ve prospěch místního

chudinského fondu. Pivo bylo prohlášeno za propadlé a musilo se vyřít.

Do čase se hospodářství pivovaru zkonsolidovalo. V roce 1897 byl postaven parní stroj, kotelná a komin.

V roce 1883 převzal pivovar do nájmu sladovnu, kterou přiměl Ep. V. zřítit v roce 1856 žid Moric Berman. Rozději se stal jejím majitelem Julius Škopál, který sladovnu koupil i s vedlejšími domem E. W. Tato sladovna zanikla v roce 1911.

Obchod se sladem šel celkem dobře. Slad se prodával hlavně do Německa: do Mokuče, Dortmundu, Lipska a jinde.

Postupem doby zanikaly jeden za druhým pivovary panšské, jako bouzovský a řadlovický, a loštické pivo se dodávalo do velkého počtu obcí na svorní Moravě. Konkurovalo sousedním pivovarům: litovelskému a hanušoviclému. Hlavně litovelský pivovar se stavěl vůči našemu pivovaru navrátilivě. Za druhé světové války využil litovelský pivovar svého vlivu v ústředí pivovarů k tomu aby provoz v loštickém pivovaru byl zastaven. Po skončení okupace byl provoz v pivovaru opět zahájen. Rozvíjel se celkem velmi silně. V roce 1948 byl však nařízením ministerstva výživy zrušen s odůvodněním, že provoz v tak malém podniku je neehospodárný. Ale je jisté, že v té době se udržely v provozu i menší podniky než byl loštický pivovar, jak jsme se brzy sami přesvědčili.

Zařízení a budovy pivovaru stály po několika letech nevyužitý. V roce 195 se tu náhle objevila nákladní auta s montáží z Vítkova u Opavy, kteří se prodávali potrozením ministerstva, že zařízení našeho pivovaru bylo přiděleno pivovaru ve Vítkovicích. Tam totiž byl pivovar příslušné stejné velikosti, který však zůstal trocha v provozu. Tento pivovar nyní vyhořel a tak se naše stroje a zařízení měly stěhovat do Vítkova. Zařízení sestávající z ušlechtilého materiálu a přizpůsobené zdejšímu stavebnímu podnikům bylo rozmontováno. Měděné a mosazné roury byly zohřívány, pokrývány, přetěžány. Podobně také ostatní zařízení varny bylo vytrháno, naházeno na nákladní auta a odvezeno. Zařízením, které zde mohlo být bez jakýchkoli oprav a investic uvedeno kdykoliv do chodu, bylo s velkým nákladem převezeno do Vítkova a tam s velkým finančním nákladem a se značnou spotřebou materiálu teprve znovu instalováno.

Situaci dokresluje skutečnost, že later se ministerstvo spotřebního průmyslu rozhodlo, aby zdejší pivovar byl znovu uveden do provozu, takže stávající pivovary nestačí být spo-

třabu piva.

Budovy zrušeného pivovaru sloužily střídavě novým účelům. V dolní části byla po nějakou dobu umístěna učňovská škola jednoty, později těchto místností užíval Česko slovenský červený kříž. Na druhé straně byla zřízena komunální podnikem prádelna, ale ta se neuvážila.

Nyní došlo konečně k trvalému předání budov. Dolní část přerazlo jednotné zemědělské družstvo "9. květen" za kanceláře a sklady. Horní část přerazly Olomoucké továrnickárny, které z varny přidělily dvě bytové jednotky pro své zaměstnance, ostatní prostory slouží jako skladisté. Tato řešení je v dané situaci účelné. Všech prostor je dobře využito a jsou dobře udržovány.

Frant. Klonný

1965

I. Politické události

Hlavní politickou událostí roku 1965 byly oslavy 20. výročí osvobození naší vlasti Rudou armádou od nacistické okupace. Ve všech organizacích a závodech byly vyhlašovány pracovní závazky na počest tohoto slavného výročí. V rámci města organizoval tuto akci místní národní výbor. Byly zaměřeny především na zveleboní města.

Celkem bylo uskutečněno 44 akcí. Bylo při nich odpracováno 116 610 hodin. Finanční náklad uhrazený místním národním výborem za příspěvní okresního národního výboru činil celkem 388 655 Kčs.

Přehled těchto akcí je uveden v kapitole „Výstavba“

Vlastní oslavy se konaly ve dnech 4. - 9. května 1965. Dne 4. května se konalo slavnostní zasedání MNV v sále Slovanského domu. Za okresní výbor KSČ byl přítomen tajemník s. Huml, za KNV poslanec s. Jipařík Olček z Moravčan a za ONV poslanec s. Josef Veselý z Pálenína.

Pořad zahájil pěvecký soubor žáčků základní devítileté školy za vedení učitelky Věry Dečerkové. Slavnostní projev přednesl zástupce OV KSČ s. Huml. Nato byla udělena státní ocenění a časné uznání zasloužilým účastníkům boje za národní osvobození v době okupace a pracovníkům veřejného a hospodářského života v prvních 20 letech osvobozené vlasti.

Ramětní medaile udělené prezidentům republiky přijali:

Jaroslav Kobza, učitel základní devítileté školy
František Krobos, zaměstnanec severomoravských dřevářských závodů
Bohuslav Ošťádal, okresní školní inspektor

Časné uznání a plakety OV KSČ za úspěšnou budovatelskou práci dostali:

František Badal, předseda MNV
Jan Bartoš, předseda II. ústeční organizace KSČ

Jaroslav Benda, vedoucí stavební skupiny JZD
 Antonín Gärtnar, předseda l. ul. org. KSČ a ředitel Komun. služeb
 Ferdinand Hess, předseda ZO KSČ okresní správy silnic
 Jaroslav Klagin, učitel a předseda ZO KSČ zač. dovozdčatelské školy
 Anna Kolářová, úřednice MNV, poslankyně ONV, předsedkyně výboru žen
 František Gregar, tajemník MNV od r. 1946, jednatel MV KSČ
 Jindřich Krnáčovič, ředitel Komun. služeb, člen rady MNV
 Františka Zbýšková, dobrovolná zdravotní sestra
 Adolf Kováčik, vedoucí závodu Severomoravské dřevařské závody
 Františka Brázdová, členka JZD
 Josef Kašper, předseda ZO KSČ Severomor. dřev. závodu
 Eduard Špička, úředník MFL Mohelnice, člen rady MNV
 Jan Veselý, aktivní pracovník ZO KSČ koh-i- noor
 Klement Zatloukal, člen JZD
 Josef Zárubal, místopředseda MV KSČ
 Jan Zlatohlavský, předseda místní komise lidové kontroly.

Čestná uzeání místního národního výboru za úspěšnou veřejnou činnost dostali:

Aloisie Bartoňová, poslankyně MNV a členka JZD
 Dobuslav Benda, aktivní pracovník Svazu československého přátelství
 Vera Bendová, učitelka MNV, členka výboru žen
 Vladimír Drohl, člen rady MNV
 Miloš Cervinka, člen MNV a člen MV KSČ
 František Dolák, předseda ZO KSČ koh-i- noor
 František Ehrenberger, poslanec MNV a pracovník jednoty
 Ludvík Jalkýňák, předseda místní organizace Svazarmy
 Marie Jurčová, členka divadelního odboru Závazního klubu
 Miroslav Kláckovič, poslanec MNV
 Ladislav Chytil, člen MO Svazu protifašistických bojovníků
 Zdeněk Kašlar, člen komise pro vyloučení MNV
 Zdeněk Kál, předseda MO Svazu závodníků
 Jeřina Klíznová, knihovnice místní lidové knihovny
 Anna Kubulová, funkcionářka Čs. červeného kříže
 Edmund Klackar, aktivní člen bytové komise MNV
 František Linhart, aktivní člen zemědělské komise MNV
 Augustin Malík, poslanec MNV
 Miroslav Marek, poslanec MNV a divadelní pracovník
 Silvester Myska, aktivní člen MO Svazarmy
 Jan muzikant, člen rady MNV
 Jiří Níkl, aktivní pracovník Svazu československého přátelství
 Jaromír Pazdora, aktivní člen divadelního odboru Závazního klubu
 František Bělohradský, předseda MO Svazu protifašistických bojovníků

Ludvík Ryšný, dlouholetý pracovník MNV
 Hermína Rudilová, členka předsedního sboru
 Antonie Rašnarová, poslankyně MNV
 Josef Rozsypal, člen komise pro výstavbu
 Jaroslav Seidl, člen komise pro ochranu veřejného pořádku
 Miroslav Seidl, pracovník Závodního klubu ROH
 Slavoj, Bržeh, aktivní člen Svazarmu
 Jiří Špička, aktivní pracovník MO Čl. svazu zahraničářů
 Stanislav Vacula, aktivní člen Křesťanské jednoty Slavoj
 Jaroslav Vykydal, člen rady MNV
 Anna Weisarová, aktivní pracovníce Čl. československého křesť.
 Jan Weiser, poslanec MNV a pracovník divad. odboru Závodního klubu
 Liudmila Larinal, předseda divad. odboru Závodního klubu

Za technickou dokumentaci a odborné vedení všech akcí
 Z. odborů, klatý odznak budovatelů akcí Z. stávil a nastímal
 Reidenreich.

II. Správa obce

Ve složení místního národního výboru nastaly v roce 1965
 žádné změny. Rada i plenum konaly pravidelně schůze za účá-
 sti 60 - 70% svých členů.

Důležitější události projednávány v orgánech MNV:

Uzavření pohostinství „Modrá hvězda“

Lidové spořehbní družstvo Jednota požádalo místní národ-
 ní výbor o souhlas s uzavřením pohostinství v domě č. 166 v Gott-
 walderově ulici zvaně „Modrá hvězda“. Byvalý majitel - nyníší vedoucí
 Josef Kováč odchází do důchodu.

Rada MNV se ve schůzi dne 9.3.1965 usnesla, že s tímto opat-
 řením nanúže vyslovit souhlas. Jednota byla již několikrát upozor-

něna na to, že je třeba závčas zajišťovat náhradní síly a míst-
nosti za ty provozovny, a píchá je nutno počítat s jejich uzavře-
ním. V současné době není možno nechat tak velkou část města
bez pohostinství.

Dne 13.7.1965 jednala rada MNV o žádosti Josefa Nováka za
zrušení hostinské místnosti a za povolení její přestavby na bytové úče-
ly v důsledku toho, že pohostinství v jeho domě jednota již zrušila.
Z toho je patrné, že jednota patrně neplašila závčas náhradu ani za
vedoucího ani novou provozovnu. Žádosti Josefa Nováka rada vyho-
věla.

Ve schůzi dne 10.8.1965 jednala rada MNO o opětovné žádo-
sti jednoty, aby pohostinství na "čáre hvězd" bylo zrušeno. Rada
tentokrát žádosti vyhověla a uložila jednotě, aby do 1.mku otevřela
nové pohostinství v domě čp. 146 - majitelka M. Růžková.

Tak byl zrušen další hostinec a z bývalých 12 hostinců zů-
stavají v provozu jen 3 pohostinství: hotel "Hlána" (bývalý hosti-
nec Františka Čoufala na náměstí), v Gottwaldově ul. hostinec Zdeňka
Suchomela a v ulici Alžbětka hostinec Vincence Linhart.

Toto tak značné omezení omezení počtu hostinců ne-
způsobí však zvláštních potíží. Když také říci, že by toto opatře-
ní mělo podstatný vliv na snížení spotřeby alkoholických ná-
pojk. Prodejny potravin zásobují obyvatele nejen lahovými
pivem, ale také vínem a likéry v míře dostatečné. Změnil se
však způsob života. Lidé tráví volný čas více doma. Větší za-
městnanost vede k tomu, že se domácí práce a péče o
domácnost rozdělují mezi všechny členy rodiny. Také rozhlás
a televize má vliv na to, že se méně vyhledává pobavení a
pobýrání ve společenských zařízeních v té míře jako
dříve.

Rozvod plynu

Na základě připomínek občijní jednala rada MNV ve své
schůzi dne 23.2.1965 o zásobování domácností kypným plynem. Usne-
sla se požádat o zařazení rozvodu plynu v Lošticích do plánu v pří-
št. příštím. Bude pořádána okresní správa plynovodu, o vy-
slání zástupce na příští zasedání MNV k osvětlení některých pro-
blémů spojených s tímto zařízením.

Aby byla prokázána efektivnost plynifikace našeho mě-
sta, bude třeba na základě údajů dodaných všemi domácnostmi
vypracovat přehled o případné spotřebě plynu. Majitelé bytů byli

byli vyzváni, aby vyplnili příslušný dotazník, vrátili však tyto velmi lénavě.

Při jednání se zástupcem plynáren dne 29.3.1965 bylo dohodnuto, že bude vypracován projekt pro plynofikaci Loštic.

2 činnosti komisi

1. Komise místního hospodářství projednávala pravidelně situaci v zásobování potravinami, hlavně pečivem a zeleninou, dále sledovala práci jednotlivých provozoven komundálních služeb a v pohostinstvích.

Nejvíce stížností bylo na špatnou jakost pečiva a másla.

V roce 1965 přidělila komise lidovému spotřebnímu družstvu Jednota volné provozní místnosti pro zřízení pohostinství v domě č.p. 146 a pro skladoviště dezinfekce v domě č.p. 11.

2. Komise bytová přidělila celkem 6 bytů, dále schválila 2 směny bytů a 2 podnájemy. Nevyřízených žádostí o byty má komise v evidenci ještě 35.

3. Komise zemědělská sledovala soustavně plnění nákupu zemědělských produktů jak u JSD tak i u soukromě hospodařících rolníků.

V celku nejen JSD, ale i soukromě hospodařící zemědělci nákupní úkoly splnili, nákupní úkol ovajec byl překročen. Ibane 1 případ naplnění nákupních úkolů obilovin byl předán komisi pro ochranu veřejného pořádku.

4. Komise pro ochranu veřejného pořádku projednala v roce 1965 celkem 24 případy, z toho 13 přestupků a 11 provinění.

Z toho bylo vyřízeno

bez uložení opatření	2 případy
napomenutím	7 případů
pokutou	13 případů
řízení zastaveno	2 případy

V 5 případech byla uložena náhrada škody v hodnotě 752 Kčs.

Pokuty činily celkem 2750 Kčs

5. Komise školská a kulturní koordinovala a zajišťovala veškerou kulturní činnost v obci. Konala tyto úkoly dobře a byla proto pověřena okresní kulturní komisí, aby vypracovala uзорový plán kulturních a osvětových akcí na rok 1966 pro celý okres.

Komise spolupracovala se základní devítiletou školou při zajišťování školní docházky a při odstraňování některých výstředních chování dětí mimo školu.

6. Komise pro výstavbu vydala v roce 1965 celkem 30 rozhodnutí. Z toho bylo 26 na rozšíření a zlepšení bytového majetku, 2 rozhodnutí na stavbu garáží, 2 povolení k demolici stodol, 1 povolení k demolici domku čp. 169 - poslední majitel Vojtěch Švec, dále 3 rozhodnutí k postavení plotu, 1 povolení k postavení přístřešku zahrádkářům v zahradě bývalé hospodářské školy a 1 rozhodnutí o uvedení stavby do trvalého provozu.

7. Komise sociálního zabezpečení spolupracovala při vyřizování žádostí o důchody podle zákona o sociálním zabezpečení pracujících. Pro mimokrátní výpomoci měla v roce 1965 k dispozici částku 33000 Kčs. Z toho vyčarovala na příspěvích 10 občanům na 2162 obědy částku 7625 Kčs. Občanům s nízkými důchody byl poskytnut jednorázový příspěvek v celkové výši 25325 Kčs.

Hodnocení práce MNV

Předcházející přehled o činnosti orgánů MNV dáleho navyšuje celou obsáhlou práci národního výboru, která v tomto jubilejním roce byla obzvlášť plodná a úspěšná ve všech oblastech.

Poslanci MNV a členové komisí ve své převážné většině - především pak vedoucí funkcionáři - vyvinuli uznáhodné úsilí, aby splnili všechny úkoly, které si dobře vyžadovala. Je to nejlépe patrné z výsledků celookresní soutěže o "Vzornou obec", která probíhala po celý rok 1965. Soutěž byla v průběhu roku 1965 dvakrát hodnocena.

První hodnocení bylo ke dni 30. června a MNV Loštice se umístil mezi 22 obcemi na 1. místě. Stejně tak se umístil na 1. místě při hodnocení soutěže za 1. pololetí.

Přiznanou odměnu v částce 10 000 Kčs věnoval národní výbor jako příspěvek na postavení památníku obětem obou světových válek, jehož vybudování se připravuje.

III. Výstavba

Také výstavba v obci a všechny akce na zveleboní životního prostředí v našem městě zapadaly v tomto roce do komplexu prací uskutečňovaných v rámci celostátní soutěže o „Vzornou obec“.

Místní národní výbor připravil již v roce 1964 plán všech akcí, které hodlal v roce 1965 uskutečnit. Na úhradu nákladů byl sestaven tento rozpočet:

1. z vlastních příjmů	Kčs	551 300
2. dotace z vyššího rozpočtu	Kčs	146 700
celkem	Kčs	700 000

Ve skutečnosti bylo v roce 1965 dosaženo:

1. z vlastních příjmů	Kčs	667 800
2. dotace z vyššího rozpočtu	Kčs	534 800
3. další příjmy (z drobných provozoven, z finančního vypořádání s KS za rok 1964 a z doplňkového rozpočtu)	Kčs	86 100
celkem	Kčs	1 288 700

Z toho bylo vyčerpáno Kčs 1 201 100

Zůstatek v částce 67 600 Kčs byl převeden jednak doplněného rozpočtu na rok 1966 a to ve výši 44 230 Kčs a částka 23 370 Kčs byla okresním národním výborem odčerpána za neprovedené akce.

V akci „Z“ byly provedeny tyto akce:

Byla dokončena výstavba čokárny ČSAD na Moravičanské ulici v hodnotě díla 12 000 Kč nákladem 8 500 Kčs.

Železobetonová lávka přes Ryblovku na Frávníku byla postavena nákladem 41 000 Kčs. Kozanota díla činí 70 000 Kčs.

Stadion s tribunou na Sokolském hřišti byl akci 20. výměl osvobození. Základní výkop byl proveden 26. července 1964 a stavba byla

dokončena v prosinci 1965. Byla vybudována tribuna pro 500 diváků, sociální zařízení, klubovny a spolková místnost, vše s ústředním vytápěním včetně nábytku a rozhlasové ústředny.

Dále byla provedena úplná rekonstrukce Kokejového hřiště. Proti větší akci na novém hřišti byl kokejový zápas s privilegovaným klubem VŽKG z Litvínova s výsladem 17 : 4 pro hosty.

Na vybudování stadionu se podílel MNV, sportovci a řada důchodců. Bylo odpracováno přes 8 000 hodin. Celkový náklad z akce „Z“ činil 141 000 Kč, z akce zdevotali k eo. vyproči osvoocent. bylo vyplaceno dat slch 46 000 Kčs. Finanční a materiálové zdroje poskytl MNV. Vybudovaný stadion přezval do užšího TJ Slovoj Leštice.

Kostnata díla včetně zařízení činí 280 000 Kčs.

Dělní národní výbor zahájil dodatečně do investiční výstavby provedení kanalizace v nové ulici nákladem 200 000 Kčs.

Kanalizace byla provedena po obou stranách ulice a provedlo ji malířská družstvo SOKALA v Michalovicích, které dodalo mechanizační zařízení k provádění práce a dále odborný dozor. Pomocné práce provedli obyvatelé této ulice. Kanalizace byla provedena v délce 580 m a byla provedena v době závodní dovolené v Severomoravských dřevářských závodech, aby tím nebyla narušena závodní doprava.

Akce provedené svépomocí občanů, organizované a financované místním národním výborem:

V roce 1965 byla vybudována kanalizace v Ládvovicích po levé straně obce v délce 325 m od domu čp. 2 až po vpust do rybníka.

Dále byla vybudována kanalizace ve Vajmolích po celé délce ulice 125 m, kanalizace v Gottwaldově ulici od domu čp. 237 až po dům čp. 392 v délce 100 m, v Klavčově ulici od domu čp. 143 až po nově vybudované schůdky k Maratonům v délce 55 m. Při těchto pracích bylo zbudováno 28 kanalizačních vpustí.

Celkový náklad na tyto práce činil 57 800 Kčs.

Velká péče byla také věnována úpravě místních komunikací. Byla prokopána komunikace v Sokolské ulici od závodu Koh-i-noor až po dům čp. 563, vyškrtována a připravena pro asfaltování. Po celé délce Sokolské ulice byly položeny krajníky a zajištěny dopravníky kostek vlnitě spojky ke Ganzarovým v celkové délce 1200 m. O tomto úseku bylo také vyasfaltováno 800 m chodníků dlaždicemi 30 x 30 x 5 cm.

V roce 1965 byla prováděna rekonstrukce silnice Loštice-Obřetov, která byla až na hranici okresu vyasfaltována. Při této příležitosti vyukl MNV přítomnosti parního válce ke zpevnění vozovky ve Vlčicích k elektrárně v délce 360 m, na Markrabě v délce 160 m a k úpravě a zpevnění prostranství v Loužku.

Byl předlážděn chodník z Kavalovy ulice do ulice Gottwaldovy.

Celkový náklad na úpravu místních komunikací činil 152 600 Kčs.

Nově byly vybudovány květinové pásy v Palackého ulici u domu čp. III., v Gottwaldově ulici parčík u křižovatky ulice Kavalovy a Gottwaldovy, celková parková úprava v Sokolské ulici u družstevních domů byla dokončena úpravou koupaliště a prostoru kolem koupaliště. Na těchto akcích se podíleli z větší části zahradkáři a u družstevních domů družstevníci.

Byly vybudovány nové drátěné ploty kolem místního hřbitova včetně základního náteru. U domu čp. 500 v Moravčanské ulici byl rovněž postaven drátěný plot. Železný rámový plot byl postaven kolem zahrady u mateřské školy.

Místní rozhlas byl rozšířen do Ladovic a tak byla napojena rozhlasová síť v Ladovicích na ústřednu v Lošticích a rozhlasová stanice ze Ladovic byla přemístěna na Sokolský stadion a namontována do rozhlasové kabiny na nové tribuně.

Úprava obytných domů

V domě čp. 159 byl ze skladiště zřízen nový dvoupokojový byt s příslušenstvem. V ostatních prostorách tohoto domu byly provedeny obnovovací nátery.

V domě čp. 516 byly provedeny obnovovací nátery oken, dveří, fasády a okapových rour.

V domě čp. 55 bylo provedeno vymalování místností, nátery oken a dveří a výměna okapových rour.

V domě čp. 219 byla provedena hrizolitová omítka, výměna okapových rour a na dvoře byly postaveny nové křtiny. Kromě toho byly obnoveny nátery oken a rekonstrukce jednoho bytu.

V domě čp. 500 a XIII. bylo provedeno mnoho zednických úprav, obnovovací nátery a malba.

Na tyto úpravy bytového majetku bylo vynaloženo celkem 172 000 Kčs.

V základní devítileté škole byly provedeny opravy fasády, výmena okapových rour, do dvou tříd byl opatřen nový nábytek. Také školní jídelna byla vybavena novým nábytkem. V budově školy byla dokončena rekonstrukce elektrické instalace a kompletní vymalování všech tříd. Také v budově radnice byla dokončena rekonstrukce elektrického vedení, byly vymalovány místnosti úřadovny, obnoveny nátěry oken a dveří, fasády a okapových rour. Tyto úpravy hradil místní národní výbor ze svých rozpočtových položek a vyplatil celkem 200 000 Kčs.

Těchto mimořádně krásných výsledků zaměřených na zlepšení životního prostředí mohlo se dosáhnout jen za aktivity a obětavé pomoci občanů, především však pomocníků z řad důchodců, kteří vytvořili pracovní skupiny a po celý rok pomáhali uskutečňovat plán vypracovaný funkcionáři místního národního výboru.

IV. Hospodářské poměry

Olomoucké tvarůžkárny

Úvod dosáhl v roce 1965 těchto výsledků:

Zboží vyrobeno za	Kčs	22 394 000	t.j. 100,92% plnění plánu
Export	Kčs	6 746 000	t.j. 112,97% " "
Akumulace	Kčs	1 754 000	t.j. 99,26% " "

Dodávky pro export představují 17% z celkové výroby zboží. V roce 1965 bylo dodáno pro export zboží nad plán za 748 000 Kčs.

V podniku pracuje 130 zaměstnanců, průměrná měsíční mzda činí 1203 Kčs.

Rozejz socialistické soutěže byl brzděn nepříznivou situací v odbytu zboží.

Při hodnocení jakosti bylo z celkové výroby zařazeno 97% do 1. jakostní třídy.

Za dobré výsledky v soutěžích k 20. výročí osvobození byly udělaný podnikovým ředitelem čestné odznaky Ladislavu Chytkovi a Františku Jindrovi. Školní vyznamenaní „za vynikající práci“ obdržela Antonie Rašnerová.

Během roku odpracovali zaměstnanci závodu na brigádách:

V zemědělství	1 392 hodiny
Na zvelevení závodu	1 625 "
V akcích „Z“	1 007 "

Severomoravské dřevařské závody

Rok 1965 byl pro podnik z hlediska zajištění výroby celkem nepříznivý.

V prvé řadě to byly nepříznivé povětrnostní vlivy. Na rozdíl od let předchozích, kdy závod v jarních a letních měsících dosahoval přirodním vysoušením běžného zajištění výroby opracovaných olýsů, nebylo možné v tomto roce pro abnormálně deštivé jaro a letní počasí ani za použití veškeré kapacity sušáren zajišťovat v plné výši předpokládanou výrobu.

Další nepříznivý vliv působilo to, že závod během celého roku prováděl v neobyčasně míře jak novou výstavbu tak i rozsáhlé opravy. V prvé řadě šlo o výměnu rámové pily 6-300 za 6-450 včetně nového základu. Sklad kulatiny bylo nutno upravit s ohledem na stavbu věžového jádrou „Wolf“. Dále vybudování nové hranolkárny, kterou závod provedl ve vlastní režii, předcházelo zrušení části skladu surovců olýsů a části skladu řeziva.

Při všech těchto akcích bylo nutno použít vlastních pracovníků z výroby. Provedena oprava umožní zvýšení výroby v příštích letech a zlepší pracovní prostředí.

Na základě připomínek pracujících při provádění hospodaření za minulý rok byla výroba olýsů v pilnici zrušena a veškeré zpracování olýsů nyní probíhá v řezárně surovců olýsů pomocí ponorné plošiny. Pro výměnu podvalů v kulatině za kovové byl získán vagon odpadových kolejnic.

Od 1.4.1965 byla na závodě zavedena zkušební NOVÁ SOUSTAVA ŘÍZENÍ, která dává každému pracovníku možnost, aby projevil svoje iniciativu při plnění národních úkolů, které jsou závodu stanoveny.

Výrobní výsledky za rok 1965 :

		Výroba:	Plnění plánu v %
Řezivo jehličnaté	m ³	6 027 873	100,05
" listnaté	"	11 089 602	95,49
Vlasy dubové	"	3 495 303	
" dubové	"	516 759	
" ostatní tvrdé	"	99 866	
Vlasy celkem	"	4 111 948	102,08
Parкеты dubové	m ²	114 113	
" dubové	"	11 800	
" ostatní tvrdé	"	1 286	
" W. třídy	"	4 422	
Parкеты celkem		131 621	92,99
Strubý obrát	KLs	26 201 148	100,03
Plnění exportu	m ³	504	100,80
	KLs	502 000	100,80
Pracovníci celkem	135		
z toho ženy	47		
dělníci	116		
Průměrný měsíční výdělek na 1 pracovníka	KLs	1347	
na 1 dělníka	"	1355	
Počet opracovaných hodin dělníků		252534	
z toho v přechaze		8226, t.j. 3,26 %	

Socialistická soutěž : V I. čtvrtletí 1965 byla zaměřena na splnění a přezkoušení závazků uzavřených na počest 20. výročí osvobození. Závod získal tato významná :

1. řád za zásluhu o výstavbu
2. čestný štít, Závod 20. výročí osvobození a byla mu udělena plaketa
3. šest kolektivů brigád socialistické práce bylo vyhodnoceno a obdržely diplomy a plakety.

Z jednotlivců byli významní : Vedoucí závodu A. Novotný jako nejlepší pracovník ministerstva a Jan Škůrek, dělník, jako nejlepší pracovník podniku.

Zlepšovací návrhy : Byly podány a přijaty 3 zlepšovací návrhy. Nejzávažnější z nich byla nová linka v přířezovém vlasy, u které bylo

docílano úspor v částce Kčs 220 327 a 2½ pracovníka, u ostatních dvou bylo docílano úspor 66 373 Kčs.

Útržkovost se oproti roku 1964 zvýšila z 8 útržků a 141 zameškaných směrů na 13 útržků a 393 zameškaných směrů.

Oděvní průmysl

Hlavním výrobkem jsou dámské a dívčí šaty, pro export byly vyráběny také chlapecké a pánské bundy. Dále se vyráběly dámské kapronové pláště a dámské sukně. Všechny výrobky se vyráběly v mnoha vzorech v poměrně malých seriích z materiálu: vlny, hedvábí a umělých tkanin. Výroba je velmi náročná vzhledem k zvyšujícím se požadavkům módy, ke stálejším změnám výroby při malých možnostech využívat dokonalejší techniky.

Výrobní výsledky:

Hrubá výroba	Kčs	22 905 000	l.j. 99,4 % plánu
Výroba zboží	Kčs	15 465 000	l.j. 99,3 % "
Počet vyrobených kusů	ks	256 800	l.j. 99,3 % "

Naplnění plánu představuje výrobu za 1½ dne. Je srovnání s rokem 1964 se při stejných podmínkách vyrobit zboží o hrubé výrobě více o 2 800 000 Kčs.

Na mzdách bylo vyplaceno	Kčs	4 146 367
Počet zaměstnanců		317
Průměrná měsíční výdělak	Kčs	1 308

Export do SSSR byl splněn již 6. 12. 1965 na 127 %. Byla dodána 84 096 kusů výrobků o celkové hodnotě 5 289 000 Kčs.

V celopodnikové soutěži se provoz Loštice umístil ve II. čtvrtletí na druhém místě.

Ve vnitropodnikové soutěži je zapojeno 78,5 % pracujících. Nejlepší výsledky se dle jednotlivých dílen pravidelně zveřejňují a čtvrtletně se nejlepší dílny odměňují.

Kot - i - noor

Provoz se v roce 1965 vyrovnal velmi dobře se všemi stanovenými úkoly.

Bylo vyrobeno zboží za 3 914 500 Kčs, t.j. 100,6 % plánu. Z toho činil export do kapitalistických států 2 843 500 Kčs, t.j. 101,55% plánu.

Ke konci roku stoupl počet pracovníků oproti roku 1964 o 23 osob, takže na konci roku je v provozu zaměstnáno 136 pracovníků. Z toho je 70 z Lošic a 66 dojíždí z okolních obcí. Z celkového počtu pracovníků 17 mužů a 119 žen. Průměrný výdělek činil 1115 Kč měsíčně.

V socialistické soutěži je zapojeno 78,2 % zaměstnanců.

Socialistické závazky: Celková úspora ze závazků v socialistické soutěži činila 47 887 Kčs. Provoz obdržel v I. a II. čtvrtletí pubertní standardu závodu. Vodměnách za dobré výsledky bylo zaměstnancům vyplaceno celkem 18 200 Kčs.

Investice: Byla dokončena generální oprava kotelního výtahu 88 000 Kčs, dále byly pořízeny 3 potiskovací stroje za 183 000 Kčs byla zakoupena leštička, srovnávací, fréza, ostříkací nástroj, poloautomatická zkracovačka a stojanová vrtačka na kov v celkové ceně 78 500 Kčs. Kromě toho byly upraveny cesty ve skladu dřeva a nově oplocen celý provoz.

Olšanské papírny - cech Vlčice

Hlavní druhy výroby: papír tiskový a psací bezdráhový, papír bezdráhový k natírání, poznámkové bloky.

Hospodářské výsledky:

Výroba papíru splněna na	100,3 %	
" zboží " na	100,9 %	v ceně 18 853 000 Kčs
Čerpání mzdového fondu	99,3 %	
Stav pracovníků	96,2 %	
Průměrný měsíční výdělek	1390 Kčs	

V socialistické soutěži je zapojeno 66 % pracovníků. O titul „Brigáda socialistické práce“ soutěží 3 kolektivy s celkovým počtem 31 členů, z toho 1 kolektiv žen o 9 členech.

V celopodnikové soutěži o standardy podnikového ředitele umístil se každý v I. a III. čtvrtletí na 3. místě, ve IV. čtvrtletí na 2. místě.

Společný závazek k 20. výročí osvobození 200 hodin na dobrovolných pracích k dosažení lepšího pořádku na pracovištích byl splněn na 210 hodin.

Investice: Strojní investice byly uskutečněny v hodnotě 63 700 Kčs, stavební investice v hodnotě 119 700 Kčs.

V rámci stavebních investic bylo uvedeno do provozu odpadkovací zařízení, kterým byl podstatně snížen úlet popílků.

V rámci stavebních investic byla postavena rekreační chata pro pracovníky chaty typu DA - 21 na kat. území obce Boršoo u Moravské Přebové v hodnotě 63 000 Kčs.

Zemědělský nákupní a zásobovací podnik-sušárna Loštice

Výroba: Sušené brambory pro krmné účely,
kvasničné krmivo,
surový líh a datli, celkem 35 vagónů
páření brambor na siláž pro krmné účely,
destilát ovoc ve mžde,
povidla ve mžde,
třídění konzumních brambor

Výkony: Celková hodnota výroby za rok 1965 je 3 200 000 Kčs
Na mezdách vyplaceno 348 959 Kčs
V provozu je zaměstnáno celkem 8 stálých pracovníků kromě
brigádníků na sezonní práci.

Investiční výstavba:
Nový sušicí stroj na sušení brambor včetně příslušenství
Nákladový sklad pro uskladnění kvasu pro pálenici
Budova sociálního zařízení

Komín pro kotelnu
Splavovací kádinky pro plavení brambor
Úpravná pro parění brambor pro siláž
Zařízení pro topení olejem v parním kotle

Hodnocení: Titul „Brigáda XL sjezdu KSČ“ udělen v prosinci 1962
„Brigáda socialistické práce“ udělen 19.3.1965
Bronzová plaketa IV KSČ a vlády udělena v březnu 1965
Tm. pracovníkům bylo uděleno uznání za dlouholetou práci

Kamenolom „Kozí vrch“

Plán Šterkovin na rok 1965 činil	388 300 Kčs
Vyrobeno bylo za	561 624 Kčs
Plán byl splněn na 144,74 %, náklady čerpány na 78,90 %	

V roce 1965 se umístil kamenolom v podniku, Sítinice, n.p., Ostrava, závod OJ Šumperk na 1. místě mezi kamenolomy s ruční výrobou v kraji severomoravském. Odměnou bylo mu uděleno, čestné uznání strany a vlády s bronzovou plakétou k 20. výročí osvobození. Podnikové ředitelství v Ostravě udělilo čestné uznání s peněžitou odměnou.

Podnik má 12 zaměstnanců a na mzdách bylo za rok 1965 vyplaceno celkem 270 000 Kčs.

Podniky místního hospo- dářství

Komunální služby

Při plánování rozvoje služeb nardží KS Loštice na tu okolnost, že obstarávací služby zčásti také obyvatelstvu přilehlých obcí okresu olomouckého. Jde hlavně o práce provozované: klampářství, zámečnictví, autopravná, sklenářství, sňerna, kuličství a kadeřnictví. Tato tradice je zde již dlouholetá a je proto neobdobné, začít-li

správa a služby okrasu olomouckého, aby obyvatelé těchto obcí používali služeb v rámci vlastního okrasu, případně naléhali, aby některé z těchto služeb byly zvlášť pro tyto obce nově zřízovány.

Přehled hospodářských výsledků za rok 1965:

Provozovna	Brutý obrátek	Služby obyvat.	Ročet pracova.	Mzdový fond	Průměrná mzda
Autopravná	349 401	146 228	8,4	161 361	1 601
Kolářství	160 914	86 249	3,4	58 670	1 438
Klempářství a zám.	314 390	236 754	7,2	118 609	1 372
Taxi služby	177 247	30 005	2,3	45 842	1 661
Rákladní doprava	86 999	48 187	2	36 635	1 562
Mandlovna	11 442	11 442	1,2	70 279	713
Količství a kadeř.	189 163	189 183	7,3	85 770	999
Koupaliště	7 169	7 169	0,6	5 537	769
Půjčovárna	9 852	9 852	0,3	3 723	1 034
Fotoslužba	41 091	41 091	2	22 089	920
Deratizace	348 077	65 388	6,3	97 331	1 287
Sběrna - CIS	92 253	221 302	2,2	28 700	1 050
Šahradnictví	167 650	167 650	8	94 649	986
Malířství	136 704	67 636	3	55 989	1 555
Sklenářství	46 724	43 455	0,8	10 717	1 116
Adnišková správa			7,7	148 118	1 603

Plánované výkony naplnily provozovny: količství a kadeřnictví, fotoslužba, koupaliště, půjčovárna a sklenářství.

Drobné provozovny MNV

V drobných provozovnách MNV bylo zaměstnáno celkem 12 pracovníků. Bylo dosaženo výkonnosti ve výši 63 000 Kčs a na mzdách bylo vyplaceno 30 800 Kčs.

Okresní průmyslový podnik **KOVO-DŘEVO** - výroba regálů

Výroba zboží Kčs 1 900 000, t.j. 106,91 % plánu
z toho tříby od obyvat. " 210 000, t.j. 225,4 %

Na mzdách vyplaceno	Kčs 308 100
Počet pracovníků	18
Průměrná měsíční mzda	Kčs 1 380

V roce 1965 byla rozšířena výroba radiátorů o 125 %, ale stále ještě nastudila křivé poplávkou.

V tomto roce dostal závod novou elektrickou instalaci v hodnotě 80 000 Kčs.

V celopodnikové soutěži se provozovna umístila v jednotlivých čtvrtletích mezi 25 provozovnami na 5.-10. místě.

KOVO-DŘEVO - stolářství

Brutý obrát	974 600 Kčs, tj. 104,12 % plánu
Výroba zboží	623 700 " , tj. 105,53 % "
Zakázková výroba	147 000 " , tj. 92,45 % "
Mzdový fond	324 400 " , tj. 100, - % "
Počet zaměstnanců	20 osob
Průměrná měsíční mzda	1 347 Kčs

Během roku 1965 byla dokončena výstavba dílen a sociálního zařízení a vybudováno ústřední vytápění.

Zvýšená pozornost byla věnována náboru učňů. V současné době má provozovna 5 stolářských učňů.

JZD "9. květen"

Jednotné zemědělské družstvo hospodařilo v roce 1965 na 1018 ha zemědělské půdy, z toho bylo orné půdy 905 ha.

Počet členů k 31. 12. 1965 byl 261 osob, z nich bylo 12 nepracujících důchodců. Počet záhumenků byl 126, z toho společně obdělávaných 40.

Z celkového počtu družstevníků je 134 mužů a 127 žen. Z nich má 1 vysokoškolské vzdělání, 9 má úplné středoškolské vzdělání s maturitou.

Rozdělení trvale činných pracovníků do pracovních skupin:

	<i>Muži:</i>	<i>Ženy:</i>	<i>celkem:</i>
traktoristé a kombajnéri	33	-	33
kočci	5	-	5
v rostlinné výrobě pracuje	15	48	63
v živočišné výrobě "	17	60	77
v přidružené a lesní výrobě	2	-	2
stavební skupina	20	-	20
ostatní výrobní činnosti	10	11	21
ve správě a řízení	10	6	16
počet učňů	21	2	23

Výsledky hospodaření

Výnosy:

		<i>Ve srovnání s rokem 1964</i>
Výnosy celkem	Kčs 8 319 000	- 321 000
z toho rostlinná výroba	" 1 939 000	- 863 000
živočišná výroba	" 5 469 000	+ 664 000
ostatní příjmy	" 651 000	

Náklady:

Finanční náklady celkem	Kčs 4 694 000	-1239 000
z toho: daně, pojistné, úroky	" 1 316 000	+ 136 000
a sociální zabezp.		
odměny družstevníkům	" 3 264 000	+ 493 000

Přehled odpracovaných pracovních jednotek:

		<i>PJ - norem</i>
traktoristé a kombajnéri	11 789	"
kočci	153	"
ostatní pracovníci v rostlinné výrobě	22 574	"
v živočišné výrobě	57 870	"
v přidružené a lesní výrobě	987	"
v nákladní dopravě	4 522	"
v údržbě	10 567	"
ve správě a řízení	7 170	"
v zařízeních pro člany	1 580	"
za doplnění	3 006	"
při investiční výstavbě	10 702	"
brigádníci	5 606	"

Na 1 družstevníku připadá průměrně 550 odpracovaných pracovních jednotek (norm).

Do 200 PJ odpracovalo	8 družstevníků
od 201 do 300 "	30 "
od 301 do 400 "	17 "
od 401 do 500 "	30 "
501 a více PJ odpracovalo	151 "

Sklizeň zemědělských plodin

	Průměrná sklizeň z 1 ha :	Sklizeň celkem :
Pšenice ozimá	23,7 q	4 926,7 q
" jarní	33,3	700, -
ječmen	30, -	4 876,6
ovs	17,6	359,9
hrách na zrn	10,2	94,8
krmná plodiny: pšenička	9,5	128,8
bob	25, -	610, -
cukrovka	224,5	30 263,2
brambory rané	109,7	460,7
ostatní	115,9	2 434,5
šapa krmná	352, -	1 517, -

Živočišná výroba

	Skoř celkem	z toho krávy	Prasata celkem	z toho, prasnica
Stav k 1. 1. 1965	962	432	1263	107
přirůstek naryzením	446	-	2053	-
nákupem	5	-	-	-
úbytek : dodávky státu	378	87	1222	38
ostatní prodej	49	3	552	-
uhynutí	22	-	100	2
společné stravování	-	-	99	1
Stav k 31. 12. 1965	964	441	1343	100
Počet uhynutých telat do 3 měsíců	22	-	-	-
" " selat do odstavení	87	-	-	-
" vrhů prasec	233	-	-	-
Průměrný roční stav slavic	1372	-	-	-
Roční snůška ovců	230	286 kusů	-	-
Dodáno státu	209	213 "	-	-
Dodáno družstevníkům	6	651 "	-	-

V. Školství

Mateřská škola

Do školy bylo započáno 75 dětí. Byly rozděleny do 3 tříd, 2 třídy dětí od 3 do 6 let a 1 třída jeslová.

Na škole bylo zaměstnáno 5 učitelů a 1 jeslová pracovníce - všechny s potřebnou kvalifikací.

V roce 1964-65 byl doplněn inventář kuchyně, zhotoveny zábrany ke kamnům, přepážka do chodby, položeno linoleum do jídelny a na chodbu. Byly vymalovány všechny místnosti, provedeny nátěry okenních rámců v přízemí budovy a postaven dřevník.

Zdravotní stav dětí nebyl uspokojivý. V průběhu roku se u dětí vyskytla infekční choroba příušnice, která postihla téměř všechny děti.

Základní devítiletá škola

Va školním roce 1964-65 se vyučovalo ve 21 třídách s celkovým počtem 585 žáků. Na škole vyučovalo 15 učitelů s aprobační pro 1.-5. postupní ročník a 12 učitelů s aprobační pro 6.-9. postupný ročník.

Z 253 žáků v 1.-5. třídě prospělo 245 žáků, t.j. 96,9 %, neprospělo 8 žáků, t.j. 3,1 %.

V 6.-9. postupném ročníku prospělo 307 žáků, t.j. 92,5 %, z toho 69 žáků prospělo s vyznamenaním a 12 žáků mělo opravnou zkoušku. Neprospělo 13 žáků, t.j. 7,5 %.

Nižší známkou a chování bylo klasifikováno 14 žáků, t.j. 2,3 %.

Školní docházku dokončilo v roce 1965 82 žáků, z nichž bylo do zaměstnání získáno 20 žáků. Do hornictví se přihlásili 2 žáci, do stavebnictví rovněž 2 žáci. Do jiných oborů, hlavně do hospodářství bylo přijato 23 žáků, 18 žáků nastoupilo do pracovního poměru bez učební poměru. Do škol II. cyklu bylo přijato 21 žáků.

Do školní družiny, kde pracují 2 vychovatelky, je zapsáno 72 žáků, pravidelně ji však navštěvuje 47 dětí.

Většina žáků všech tříd je organizováno v PO a to ve 4 oddílech, tiskar, ve 13 oddílech pionýrů a ve školní skupině Československého svazu mládeže. Vedoucími jednotlivých oddílů jsou žáci zemědělského učiliště v Ladovicích, střední zemědělsko-technické školy ekonomické a učitelé. Na škole je ustanovena škola vedoucí PO. Velmi je prospěšná práce pionýrských oddílů a Svazu mládeže byla zaměřena hlavně na sběr odpadových surovin, sběr kaštanů, soutěže, plavce výcvik a na pomoc zemědělství.

Škola pomáhala při špičkových pracích v JZD Loštice a Moravičany. Na jaře vyjednotili a okopali žáci 8. a 9. tříd 5 ha cukrovky a na podzim sklídili brambory z 10 ha a po uoláčení sesbírali brambory z plochy 22,5 ha.

Na škole se vyučuje nepovinně německému jazyku, šiti, sportovním hrám a sborovému zpěvu. Žačky pěveckého kroužku vystoupily 25 krát při různých slavnostech v obci i v místních podnikách.

Všichni žáci navštěvovali na M. Čalostátní spartakiádu a vystoupili na místní spartakiádě v Lošticích a Moravičanech, na obvodní spartakiádě v Mohelnici a v Lábezi a na okresní spartakiádě v Šumperku. Deset žáků se účastnilo M. ČS v Praze.

V podzimních měsících bylo vzpomínáno 70. výročí trvání školy. Při té příležitosti byla uspořádána přehledná výstava o práci školy s ukázkami žakovských prací a slavnostní koncert Severomoravských učitelů.

Od 1. září 1965 je na škole zavedeno ve 4. a 5. třídách polooborné vyučování ruskému jazyku, tělesné výchově, hudební a výtvarné výchově a pracovnímu vyučování. Žáci jsou podle schopností a přání rodičů diferencováni pro vyučování českému jazyku a matematice do 3 skupin.

Lidová škola umění

Lidová škola umění Zábřeh - nabožka Loštice měla v roce 1965 63 žáků a 3 učitelky. Z toho bylo 12 žáků vynikajících, 19 velmi dobrých, 21 uspokojených. Nepropadl nikdo.

Hudební kurs při Závodním klubu měl 4 učitele a 70 žáků. Prospěch byl průměrný, odpovídající požadavkům hudebního kursu.

Žáci lidové školy umění i hudebního kursu konali na konci roku zázračné zkoušky před komisí učitelů ze zářežské lidové školy umění.

Soutěže tvořivosti mládeže se účastnilo 7 žáků v okresovém kole, z nichž 4 postoupili do okresního kola. Tři z nich postoupili do krajského kola a obsadili 1., 2. a 4. místo. Jsou to:

V květnu 1965 byl v Lošticích výměnný koncert v rámci festivalu Lidových škol umění, kde se představili vítězové krajských soutěží a to mimo naše žáky také žáci LŠ Jumperé, Jeseník a Žďátek. Mimo to uspořádala škola dva veřejné žákovské koncerty společně s židky hudebního kursu.

K činnosti LŠ patří také donovod pěveckého sboru Základní devítileté školy v Lošticích a Bouzově, jakož i sólová vystoupení při různých příležitostech jako je Mezinárodní den žen, vánoční besídka, výroční schůze organizací a pod.

Zemědělské odborné učiliště

Ve škole bylo 186 žáků - učňů, rozdělených do 3 ročníků, a každý měl 2 třídy.

Kromě ředitele vyučovali na škole 4 učitelé, 9 mistrů, z nichž 1 mistr s oprávněním k řízení motorových vozidel, 1 instruktor tělesné výchovy a 3 vychovatelé. Velkým problémem zůstává nadále nedostatek bytů pro učitele, ze kteréhožto důvodu odchází letos opět 2 učitelé.

Prospěch žáků:

	I.a	I.b	II.a	II.b	III.a	III.b	celkem
Prospělo s vyznam.							
Prospěli							
Neprospěli							
Celkem							

Byly organizovány soutěže o vzornou skupinu, vzorného učně, ložnici a třídu. Titul "Vzorný učň" byl udělen třem nejlepšímu učňům: Janu Bartošovi, Miroslavu Škohanovi a Jaromíru Křečím.

Výroční zemědělská správa udělila Janu Bartošovi peněžitou odměnu 300 Kčs.

Kulturní život

Místní lidová knihovna

Během roku 1965 přibýlo do knižního fondu celkem 528 svazků. V tomto přírůstku je zahrnuto 270 svazků, dar z pozůstalosti Jaromíra Offadala, ředitelate měšťanské školy v. v. a bývalého kronikáře Loštic.

Průběh knih podle odborů a výpůjček v roce 1965:

<i>Knihy marxismu-leninismu</i>	266 svazků	52 výpůjček
<i>společensko-politické</i>	666 "	675 "
<i>přirodovědné</i>	127 "	452 "
<i>zemědělské</i>	187 "	515 "
<i>technické</i>	32 "	201 "
<i>jiné naučné</i>	423 "	1377 "
<i>naučné celkem</i>	1641 "	3272 "
<i>belatrie pro dospělé</i>	4142 "	13416 "
<i>naučná pro mládež</i>	175 "	835 "
<i>belatrie pro mládež</i>	759 "	5274 "
<i>ruská belatrie v orig.</i>	170 "	1439 "
<i>německá belatrie v orig.</i>	37 "	76 "
<i>Knižní fond celkem</i>	6924 "	24312 "

Knihovnu navštívilo v 87 půjčovních dnech celkem 5491 čtenářů. Platících čtenářů bylo 488, z toho 211 mládeže a 80 účastníků pionýrského tábora.

Osvětová činnost knihovny v roce 1965:

Byly uspořádány 3 besedy pro dospělé s tématy: O Kubě (státoprávní), Ženy v odboji, Světová zdravotnictví s ukázkami a knihy Rad městem za vzrůstající mrt.

Pro mládež bylo uspořádáno 13 besed s ukázkami z knih pro mládež.

Výstavy knih:

6.3. Výstava knih politických a naučných na místní konferenci KSČ

19. - 23.3. Výstava knih pro mládež

5. - 12.12. Výstava reprodukcí obrazů Trefjakovské galerie a výstava ruské knihy

T. J. Slavoj

Tělovýchovná jednotka Slavoj Žitava koncem roku 1965 celkem 252 členů, zařazených do 7 oddílů a odborů.

V odboru základní tělesné výchovy je zařazeno 21 mužů a 16 žen. Odbor se úspěšně zapojil do příprav na vystoupení na místní, okresní i M. celostátní sportovních akcích a společně se základní divizí touž školou připravil hodnotnou tělovýchovnou zastávku. Složky dospělých cvičí pravidelně po celý rok.

Kromě dospělých a dorostenců, kteří se účastní společných vystoupení s dospělými, je evidováno na 200 žáků a žákyň v doškolovací tělesné výchově.

Odbor turistiky má celkem 20 členů, převážně mládeže, a úspěšně v roce 1965 řadu turistických akcí, z nich jednu do zahraničí. Škola, že se jednotlivých akcí zúčastňuje poměrně malý počet členů.

Oddíl kopané čítá 15 dorostenců a 42 dospělých. Kromě toho 11 členů vykonává v současné době základní vojenskou službu. Dorostenci dosahují střídavých úspěchů, jsou na 5. místě v tabulce okresní soutěže. Družstvo dospělých prožívá přechodnou krizi a v současné době je ve druhé polovině tabulky. Družstvo žáků je na 1. místě v tabulce okresní soutěže. Je to oddíl, který zděšuje pokladnu jednoty značnými výdaji na cestovné, ale dělá naději, že vyjde řadu dobrých sportovců.

Oddíl ledního hokeje má ke konci roku 40 členů, převážně dospělých a vesle si velmi úspěšně bojuje s nejlepšími oddíly na okrese a každoročně zápasí o postup do vyšší třídy. Je na 1. místě tabulky. Také finančně je úspěšný. Obě družstva mládeže - žáci i dorost - si vedou stejně úspěšně. Oddíl se podílí stejnou měrou na pracích při výstavbě nové tribuny. Koncem roku přistoupilo do oddílu 17 dalších nových členů jako 8. družstvo okresní soutěže. Bojuje se žáci zemědělského učiliště v Ladovicích.

Oddíl tenisový s 52 členy - převážně mládeže - ochotí ve své činnosti. Bylo to zaviněno nedostatečnou a opožděnou úpravou tenisových dvorců. V soutěži se umístil, poněvadž nemohl odehrát předepsaný počet utkání.

Oddíl stolního tenisu si vedl velmi dobře a je na 1. místě tabulky. Má na konci roku 15 registrovaných členů. Kromě toho značný počet mládeže vyvíjí úspěšnou činnost v rámci tenisového kroužku MO a ČSM.

Oddíl odbojová má pouze 4 registrované členy, poněvadž

ostatní hráči odbíjené jsou v evidenci jiných oddílů. Veda si dobře a je na 2. místě tabulky okrasního přeboru.

Najúspěšnějšími pracovníky a závodníky jednoty jsou příslušníci rodiny Al. Zimmermanna, dále Jiří Kokoňek, Stanislav Vacula, Jaroslav Večerka, Stanislav Geppert a Miloš Urban.

Svazarm

Základní organizace Svazu pro spolupráci s armádou má 225 členů. Rozhodnutím ÚV Svazarmu byl kynologický klub přeřazen do Spolku chovatelů drobného zvířectva. Kým byla ZO Svazarmu ochuzena o práci jednoho z nejlepších klubů.

Na počest XIII. sjezdu KSČ přijala ZO Svazarmu závažek zajistit přípravné práce pro instalaci osvětlení v prostoru Borového lesa a provést generální opravu střelnice na Masnicích.

Dne závodů branné zdatnosti se účastnilo celke 55 účastníků. Oslava Dne armády měla velmi dobrou odezvu u mládeže.

Československý Červený kříž

ČSK má dvě skupiny sloužné se zdravotními oddoky.

První skupina (na lavám břehu Přebůvky) měla na počátku roku 149 členů. V roce bylo 74 členů ze závodních skupin převedeno do místní skupiny, takže tato měla na konci roku 223 členů.

Kromě vycočání 34 mladých zdravotníků v základní devítileté škole spočívala hlavní činnost skupiny v pořádání zdravotnických přednášek. Byly uskutečněny přednášky na tato témata:

Význam očižování a sportu
Čistota a její význam pro zdraví
Jak zabránit letním příjmovým onemocněním
Úspěchy sportovního zdravotnictví
Jak zabránit úrazům
Preventivní péče o chrup

Druhá skupina (pravý břeh Přebůvky) má 62 členů. Skupina uspořádala v ložisticích a v obcích zdravotního obvodu tyto přednášky:

Význam sportu a očižování, jak zabránit šíření nakažlivých nemocí, o škodlivosti kouření alkoholu, Infekční kloubenka, jak zabránit dětským úrazům, o střevních nemocích.

Svaz zahrádkářů

Zahrádkáři vyvíjeli v roce 1965 opět velmi aktivní činnost. V zimních měsících prováděl květinářský a sadovnícký kurs, obsahující 6 přednášek inž. Svobodové ze Zábřaha. Kurs navštěvovalo 40 účastníků.

Počátkem listopadu při příležitosti vyhodnocení soutěže o nejlépe upravenou zahrádku byla uspořádána beseda o úpravě předzahrádek a volných prostranství.

Zájezdová činnost byla také velmi živá. Koncem května byl uskutečněn zájezd do šlechtitelské stanice tulipánů v Hrubčicích u Prostějova. Současně byly navštíveny dvě vzorné zahrádky v Bechovicích, kde vzorně uspořádaná výsadby nízkých tvarů ovocných stromků byly obaleny květy.

Počátkem června byl proveden další zájezd do šlechtitelské stanice ve Velkých Losinách, kde odborný výklad podal ředitel stanice Ing. Šenk.

Lovčobovací činnost:

Po celý rok byl ošetřován nárok v Moravičanské ulici, kde květinová výzdoba budila zaslouženou pozornost.

O údržbu záhonů v Gottwaldově ulici počal u Šilberských předseda skupiny Zdeněk Hlál, u Suchomelových Ladislav Kašnar. Kromě výsadby v parku u školy a před kulturním domem převzala skupina také ošetřování parku na náměstí, který ošetřoval Zdeněk Zdráhal a František Krísten.

V druhé polovině května byla dokončena úprava koupaliště urovnáním a osetím obývacími částmi terenu. Tato akce se účastnilo 72 členů a bylo odpracováno 288 hodin.

Křehovna organizace obsahuje 143 svazků, během roku bylo přikoupeno 9 svazků.

Na akci pro kraje postižené zátopami bylo poskytnuto z prostředků organizace 500 Kčs a do Výkupního skladu v Mohelnici bylo dodáno zdarma 1200 kg sena.

Závodní klub OT

Činnost závodního klubu a jeho kroužků se pohybovala v průměru asi minulých let.

Zajímavější byla činnost kroužku divadelního, který připravil představení divadelních her :

Poté zponění
Jedenácté přikázání

Oblastní divadlo v Šumparku sehrálo hry:

Divotvorný klobouk
Drahomíra a její synové
S láskou nejsou žertý

Olomoucké divadlo uspořádalo průřez operatou Země úsměví a představení hry Olympie.

Průměrná návštěva na 1 představení byla 368 osob.

Loutkový kroužek uspořádal v roce 1965 tři představení pro děti.

VII. Obyvatelstvo

V roce 1965 trvalo v obci bydlilo celkem 3037 obyvatel ; z toho bylo 1421 mužů a 1616 žen.

Podle věkového rozvrstvení bylo

do	I roku	22 mužů	29 žen	celkem 51
	2 roků	20	34	54
	3 "	23	22	45
	4 "	21	16	37
	5 "	13	19	32
	6 "	19	19	38
	7 "	23	23	46
	8 "	19	29	48
	9 "	20	22	42

do 10roki	muži	žen	celkem
11	40	20	60
12	24	22	46
13	29	26	55
14	20	30	50
15	17	28	45
16	36	36	72
17	32	23	55
18	33	26	59
19	31	29	60
20	23	26	49
21	19	23	42
22	30	31	61
23	19	24	43
24	22	24	46
25	18	20	38
26	24	21	45
27	22	21	43
28	21	22	43
29	19	18	37
30	11	18	29
31	21	12	33
32	18	16	34
33	24	14	38
34	10	19	29
35	17	20	37
36	22	12	34
37	12	15	27
38	16	11	27
39	14	14	28
40	12	12	24
41	15	28	43
42	26	28	44
43	17	19	36
44	10	29	39
45	24	20	44
46	13	18	31
47	14	11	25
48	10	5	15
49	9	10	19
50	8	11	19
51	14	15	29
52	15	30	45
	17	21	38

dn	muži	žen	celkem
53	18	21	39
54	16	32	48
55	27	31	58
56	20	19	39
57	14	22	36
58	21	23	44
59	23	31	54
60	15	13	28
61	25	24	49
62	21	19	40
63	17	23	40
64	17	21	38
65	16	17	33
66	14	11	25
67	10	18	28
68	10	16	26
69	11	18	29
70	9	16	25
71	10	18	28
72	6	14	20
73	5	10	15
74	12	18	30
75	5	8	13
76	6	12	18
77	6	10	16
78	1	9	10
79	9	6	15
80	3	16	19
81	7	6	13
82	4	5	9
83	6	5	11
84	2	-	2
85	1	2	3
86	1	3	4
87	3	2	3
88	2	-	4
89	-	1	1
90	-	2	2
91	-	-	-
92	-	2	2
93	-	-	-
94	-	1	1

Zásobovací situace

Zásobovací situace se v posledních letech stabilizuje. Nabylo větší poruch v zásobování. Také poptávka po průmyslovém zboží byla celkem uspokojena. Jen ve stavebninách ještě plynulé zásobování vázlo.

Prodej jednotlivých druhů zboží na 1 obyvatele v Kčs

<u>1. Potraviny:</u>	1963	1964	1965
Poživatiny	1 452	1 643	1 841
Mléko a mléčné výrobky	449	314	257
Maso a masné výrobky	837	1 012	1 036
Zelenina	338	307	323
Cukrovinky	199	216	230
Pohostinství	572	403	583

Potraviny celkem 3 827 3 895 4 270

2. Průmyslové zboží:

konfekce	248	239	244
obuv	392	381	376
textil	576	596	768
železné, elektrické, domácí potř.	626	640	692
hračky, papír, knihy	171	213	235
drogerie	162	184	190
stavebniny	445	361	540

Prům. zboží celkem 2 620 2 614 3 075

Prodej průmyslového zboží v kusach

	1962	1963	1964	1965
televizory	70	71	89	63
ledničky	24	40	53	61
elektrické pračky	51	64	72	56
radiopřijímače	56	91	61	86
elektrické vysavače	40	38	51	59
motocykly	29	23	23	-
jízdní kola	49	68	69	34
kampa	117	151	237	145
hodinky a budíky	322	235	308	363
šicí stroje	6	16	8	10
elektrické sporníky	34	17	16	11
magnetofony	-	12	8	13

Úspory občanů

Stav vkladů ve Státní spořitelně v Lošticích činil k 31. 12. 1965 14 795 152 Kčs. Vkladový přírůstek za rok 1965 byl 1 408 961 Kčs.

Od 1. 4. 1965 byly novoložány spořicí úvěry občanům. Do konce roku bylo novoloženo 76 žadatelům na spořicí úvěry celkem 342 467 Kčs.

Spořitelna prodala v roce 1965 celkem 74 65 losů. Újmový zisk úvěrů činila 50 000 Kčs.

Na výherní vkladní knížky připadlo 165 výherců celkem 179 887 Kčs. Nejvyšší připsaná výhra byla 37 286 Kčs.

Sociální zabezpečení občanů

V roce 1965 bylo v Lošticích 544 důchodců, kteří pobírali důchod starobní, invalidní nebo vdovský. Za tento rok jim bylo vyplaceno celkem 3 675 360 Kčs.

Kromě těchto důchodců pobírá dalších 64 důchodců důchod sociální a za rok jim bylo vyplaceno 213 780 Kčs.

Komise sociálního zabezpečení MNV dostala přiděleno za rok 33 000 Kčs pro mimořádné výpomoci nejpotřebnějším občanům. Z toho poskytl 10 občanům příspěvek na stravování v částce 7625 Kčs a 264 občanům byl vyplacen jednorázový příspěvek v celkové výši 25 325 Kčs.

Narození v roce 1965

Datum nar: Jméno dítěte:

Ročník:

18.1.	Žaludová Renata
30.1.	Mazurka Stanislav
6.2.	Komárek Zdeněk
8.2.	Novák Jan
13.2.	Štěpán Miroslav
21.2.	Veselý Petr
3.3.	Sládková Jitka
13.3.	Muzíkovič Vladislav
20.3.	Grval Luděk
28.4.	Ambrož Aleš
3.5.	Bátouškova Pavla

5.5.	Polášek Ladislav
9.5.	Rada Michal
13.5.	Křepský Lubomír
18.5.	Zemánek Vladimír
26.5.	Deselá Jana
8.5.	Zezula Jiří
7.6.	Kuprechtová Anna
17.6.	Jaborská Ivana
19.6.	Opava Jiří
4.7.	Šmeralová Renata
10.7.	Džudža Pavel
16.7.	Gross František
22.7.	Vyhlídalová Blanka
26.7.	Sinková Anna
18.8.	Kvapilová Eva
28.8.	Malík Karol
4.9.	Dolanský Jaromír
11.9.	Silberská Jana
13.9.	Dvořáková Marta
2.9.	Vitásek Jiří
18.9.	Schertlar Petr
27.9.	Balovský Jiří
28.9.	Srdáňková Eva
30.9.	Drkoš Tomáš
7.8.	Raif Martin
17.10.	Rejzschlebová Alena
20.10.	Fritschar Jaroslav
20.10.	Fritstherová Anna
4.11.	Smatanová Eva
22.11.	Ulrichová Marta
24.10.	Pichý Josef
4.12.	Klíčka Karol
28.12.	Geislerová Jana
28.12.	Kurák Ladislav
29.12.	Novák František

Zemřelí v roce 1965

Datum úmrtí	Jméno	Věk	Příčina úmrtí
9.1.	Zaplatalová Kateřina		Cor pulmonale
9.2.	Kriegel Jarol		Ischemická choroba srdeční - decomp.
16.1.	Frncl Josef		Udušení (sávovačka ožehem)
16.7.	Laštáčka Vincenc		Infarkt myokardu
25.7.	Dokoupil Miroslav		Nitrolební krvácení
30.7.	Offedal Jaromír		Blenné sešlost
6.2.	Kühn František		Cor pulmonale
16.2.	Smákalová Marie		Lobární pneumonie
31.3.	Škrabal Josef		Nádorová sešlost, metast. do plic
25.4.	Karmaschová Anna		Stařecká sešlost
8.5.	Dokoupil Bedřich		Cor pulmonale decomp.
10.5.	Honáková Marie		Rakovina žaludku
18.5.	Žerula Jiří		Lalůčkový zánět plic u zdravého dítěte
2.6.	Laštlůvková Marie		
2.6.	Vařeková Augustina		
3.6.	Mrázek Vilém		Stařecká sešlost
5.6.	Kleinová Antonie		Krvácení do mozku
7.6.	Jinčea Emil		Cor pulmonale
11.6.	Pačha Josef		Kornatění tepen zvláště srdečních
14.6.	Čestnáková Olga		Nitrolební krvácení
21.6.	Nejzchlebová Růžena		Reumatické onemocnění chlovné dvojčiny a aort.
22.6.	Nejedlí Alžběta		Obstrukční žloutenka zhoubného původu
3.7.	Polanská Marie		Poškozená arteriosklerosa
5.7.	Škopalová Marie		Nekrotisující zánět míchy
18.7.	Kavčíček Richard		Selhání srdce
11.7.	Čulíková Anna		Selhání srdce
6.9.	Vodorská Emílie		
13.9.	Pazdlerová Zofie		Nitrolební krvácení
24.9.	Drozďová Anna		Tuberkulóza plic
2.10.	Silberská Marie		Akutní infarkt myokardu
14.10.	Tešnar Rudolf		Zlžat' svalů srdečního
6.11.	Káprda Josef		Cor pulmonale
18.11.	Dykydal František		Arteriosklerosa poškozená
22.11.	Zimmermann Alois		
25.11.	MUDr. Valenta Alois		Infarkt myokardu
30.11.	Kokalová Vlasta		Infekční zánět jater

Tajemník:

315

Kronikář:

Předseda:

1966

I. Politické události

XIII. sjezd KSČ

V roce 1966 se konal XIII. sjezd Komunistické strany Československa, který řešil důležité otázky dalšího všestranného rozvoje naší společnosti a životní úrovně. Projednal především zdokonalení nového způsobu řízení našeho hospodářství.

V období před sjezdem konala se ve všech podnicích a organizacích shrnovací práce, na níž byly prodiskutovány teze k XIII. sjezdu KSČ. Seebasné byly vykládaný na počest sjezdu pracovní zpravozky. Zpráva o nich je uvedena ve zprávách jednotlivých podniků.

Dne 24. března 1966 se konalo veřejné zasedání místního národního výboru v sále kulturního domu, aby se na něm jakožto na veřejné schůzi projednaly teze k XIII. sjezdu KSČ. Na schůzi bylo vyhlášeno 22 bodů, které MNV uskutečnil v roce 1966 jako závazek ke sjezdu.

Sjezdu se účastnila jako delegátka za župavský okres ekonoma našeho JID Marie Červinková. Své dojmy ze sjezdu vyložila v „Hlasu Loštic“. Z článku vyjmeme:

„Pochopitelně jsem měla ze zvolení delegátkou na sjezd radost. Ale současně jsem si také uvědomovala velkou zodpovědnost, která pro mne z této volby vyplývala.

Příprava na sjezd spočívala ve studiu řady sjezdových materiálů. Všechny předložené materiály utvozovaly mě v přesvědčení, že XIII. sjezd bude tribunou, ze které budou pro celou naši společnost hloučeny závažné směrnice pro náš další vývoj, že sjezd udáze cestu, jak dále postupovat v překonávání současných obtíží v našem hospodářství.

Sjezd-li se téměř 2 200 lidí vzájemně spojených společnou ideou, vědeckých nadšením, ale také hlubokým pocitem zod-

povědnosti nejen za další osud národa, ale celého světa, je vytvořeno prostředím, které se musí prožít, slovy se těžko vyjadřuje.

U všech diskusních příspěvků bych chtěla vyzvednout skutečnost, že diskutující planě nekritizovali, ale byli vedeni snahou přispět k řešení problémů vzniklých na jednotlivých úsecích našeho hospodářství. Jak řešit některé potíže a jakou cestu volit k dalšímu pokroku, usazali ve svých diskusních příspěvcích soudruzi Hendrych, Lendát, Dolanský, Koldar, Černík, Šik a jiní.

Najisňtějším dojmem na mě působily projevy delegátů z těch zemí, které bojují za svou nezávislost a nař. delegátů komunistických stran z kapitalistických zemí. Ve svých příspěvcích líčili boj v jejich zemích za to, co my dnes již máme a co mnohdy ve skonu všedního života považujeme za samozřejmost: svobodu, nezávislost a veškerá práva pracujících, vybojovaná dělnickou třídou a naší komunistickou stranou.

Odjižděla jsem ze sjezdu s dojmem, že naše strana nežije jenom ideály, které by jako ozdušná pámpky stavěla před náš lid, ale že má velkou sílu a schopnost přetvořit ideály ve skutečnost ku prospěchu naší i budoucí generace. Přetvořat náměty XII. sjezdu v úspěšnou skutečnost je nyní úkolem nás všech.

XII. sjezd KSČ podtrhl význam zemědělství pro další rozvoj naší společnosti. Naši družstevníci si své zodpovědnosti vůči společnosti byli vždy vědomi. Proto budou v našem JZD důsledně uváděny v život zásady nové soustavy řízení zemědělství tak, aby došlo k zefektivnění jednotlivých výrobních odvětví i k zvýšení produktivity práce. Víme, že dosažení vyřčených národních cílů je v našich rukou. A ruca našich družstevníků byly vždy ochotny přispět k vytvoření a zvelebení společného díla tou nejvyšší měrou. Jistě tomu bude tak i v budoucnu.

Návštěva předsedy vlády

V sobotu dne 15. října 1966 uvítalo naše město ozácnou návštěvu. Předseda vlády J. Lenárt, který ve dnech 14. a 15. října uskutečnil návštěvu šumavského okresu, navštívil také JZD R. květen v Lošticích. FD 74-1

Před kulturním domem uvítali předsedu vlády zástupci místního národního výboru předseda Fr. Badal a tajemník Fr. Grygar, předseda JZD a poslanec NS Jan Čapinka a předseda městského výboru KSČ dok. Ošádal. Předsedu vlády doprovázel vedoucí tajemník KV KSČ Vladimír Dolejší, předseda KNV J. Mušal, vedoucí tajemník OV KSČ Vladimír Bernáš, předseda ONV Rudolf Ošanec a jiní funkcionáři stranického a správního aparátu našeho okresu.

Závodní jídelna

Značné úsilí vyvíjel MNV ve věci zrušení závodní jídelny. Národní podnik Oděvní průmysl opančpil místnímu národnímu výboru, že hodlá zrušit stávající závodní jídelnu a odůvodnil toto opatření tím, že se o závodní jídelně podstatně snížil počet strávníků a tím náklad na 1 oběd stoupl na 6,20 Kčs.

Místní národní výbor sebral poradu zástupců všech místních podniků, aby společným úsilím mohlo být zajištěno závodní stravování pro všechny naše pracovní. Jednání však nedosáhlo ke kladnému výsledku a tak byla závodní jídelna v ložnicích od 1.5.66 zrušena. Pro důchodce zajistil MNV stravování v místní restauraci podle směrnic o stravování důchodců. Podobně se s jednotou dohodly i místní podniky o stravování svých zaměstnanců v restauraci hotelu „Kauč“.

Fak zanikla jedna z možností pro zlepšení životní úrovně našich pracovníků. Určitou vinu na tom nesou podniky, které provoz v jídelně zajišťovaly. Některá jídla a jeho hodnota nebyly vždycky vyhovující. Velkou vinu však mají sami pracovníci, kteří službu jídelny poměrně málo využívali, o odstranění zájmu neusilovali a tak dopustili zánik jedné z revolučních možností naší společnosti.

Otázka chodu závodní jídelny však tímto opatřením nabyla na trochu rozhodnuta. Jednotně zaměstlécké družstvo „9. květen“, které pro své členy pořádá obědy prozatím v Salonině, žádá se již delší dobu záměrem vybudovat dobře vybavenou jídelnu s dostatečnou kapacitou v místnostech bývalého pivovaru. Na realizaci tohoto plánu se mají podílet také všechny místní závody. Místní národní výbor vede v této věci jednání.

Veřejná schůze MNV

Které otázky a problémy jsou středem zájmu našich občanů, je patrné z diskuse na veřejné schůzi, kterou svolal MNV na den 24. března 1966 za účelem projednání téží k XIII. sjezdu KSČ.

Z diskuse vyplynuly tyto hlavní požadavky:

1. Správa silničních silnic byla kritizována pro špatnou údržbu silnic
2. Výbor žen by se měl více zaměřit na spolupráci se

školou a pomáhat při výchově mládeže.

3. Byl vysloven názor, že dávání školních pomůcek dětem zdarma je příliš nákladné a po výchovné stránce škodlivé.

4. Cestování autobusy ČSAD zvláště při ranních směnách je zcela nevyhovující, protože autobusy jsou nebezpečně přecpané.

5. Lesní správa se velmi lénivě stará o gastronomie suchara a lesa, kde se již nebezpečně rozšiřuje kůrovec.

6. Průmyslové podniky znečišťují vodu v řece Přebůvce.

7. Pro osamělé staré a nemocné osoby by se měla vybudovat pečovatelská služba.

8. Místní nožárnický sbor je přestárlý a nestačí na své úkoly. Je nutno získat mladší členy a činnost sboru zakomunikovat.

9. S ohledem na přetrvávající automobilovou dopravu hlavními ulicemi našeho města doporučuje se zakoupit žerpyce vltz a pravidelně ulice krotit.

Jako schůze byla jedna z nejzdařilejších v poslední době. Bylo na ní přítomno 26 poslanců MNV a 170 občanů.

Předseda MNV Hrušíšek, Badal, zhodnotil ze svého obsáhleho proslavu budovatelské úsilí místního národního výboru v období od roku 1960, kdy byla uskutečněna územní reorganizace a nové zásady řízení a financování národních výborů, až do konce roku 1965 provedl místní národní výbor stavební akce včetně družstevní bytové výstavby v hodnotě přes 10 milionů korun.

Od 1. ledna 1966 vstoupí v platnost nové zásady hospodaření a financování národních výborů. Poskytnou národním výborům větší volnost v rozdělování a používání finančních prostředků. Na druhé straně však budou omezeny finanční příjmy z rozpočtu ONV a ukládá národním výborům, aby vytvořily podmínky pro získávání nových finančních zdrojů.

Tomuto novému způsobu finančnímu přizpůsobil také místní národní výbor plán svých akcí v roce 1966. Byl vypracován plán stavebních akcí, které mají být provedeny jednací dodavatelským způsobem, jiné pak s pomocí občanů v akci „Z“ a v akci závazků pro zvelebování města. Plán obsahoval 20 akcí, z nichž velká většina byla v roce 1966 uskutečněna.

Jsou to převážně úpravy komunikací a kanalizace, čili stejně také úpravy obytných domů ve správě místního národního výboru.

III. Výstavba

Komunikace

V Sokolské ulici byla po celé délce zpevněna vozovka opatřena asfaltovými povrchy. Náklad činil 142 000 Kčs.

Stejným způsobem byla opravena vozovka v nové ulici nákladem 98 000 Kčs.

Čelá Lžrčanů ulice byla předložena dlažební kostkou a po levé straně byl vydlážděn nový chodník betonovými dlaždicemi nákladem 62 000 Kčs.

V nové ulici byly položeny po levé straně krajnice. Dlaždice nemohly být položeny proto, že je nebylo možno opatřit ani na příděl ani ve volném prodeji.

V Kašparově ulici byl po celé délce 200 m vybudován svépomocnou akcí občanů chodník z betonových dlaždic.

Kanalizace

Ve Věsmolích byla položena nová kanalizace v délce 60 m, takže je v této čtvrti již provedena kanalizace po celé délce.

Dymárenna a prohloubena byla kanalizace ve Lžrčaně ulici v délce 50 m ve směru k ulici Šadlovické.

Nová kanalizace byla položena přes zahradu Fr. Črhy k odvedení dešťových a odpadních vod z ulice Javířské v celkové délce 90 m.

Vodní toky

Bylo započato s regulací Lišničky od mostku v Štrádské ulici. Bylo zpevněno prouč 50 m lomovým žulovým kamenem na betonovou podezdívku.

Přes náhon u starého koupaliště byl postaven železobetonový mostek se zábradlím.

Ostatní stavební akce MNV

Po dohodě s jednotou, lidovým spotřebním družstvem dal MNV vypracovat plány a dokumentaci na postavení nové samoobsluhy na

na Malém náměstí. V září byl zahájen výkop základů, do listopadu byly tyto byly tyto vybetonovány. Celkový náklad na tyto práce činil v roce 1966 48 080 Kčs.

U obytného domu č. 500 v Moravičanské ulici byl vybudován nový septik, který byl napojen na kanalizaci v Nové ulici. Celý objekt byl onkocen.

U obytného domu č. 505 v Palackého ulici byla kolem zahrady postavena betonová podezdívka a postaven drátěný plot. Na ucelení předzahrádky byl z majetku manželů Kohoutkových odkoupen pozemek ve výměř 100 m².

Kolem Sokolského stadionu byl postaven nový rámový plot včetně brány a 3 branek.

Soukromá bytová výstavba

V bytové výstavbě nedošlo v roce 1966 k většímu rozvoji. Byly dokončeny a kolaudovány 4 bytové jednotky jednotného zemědělského družstva v Sokolské ulici. Dům dostal pop. číslo 577.

Bytové družstvo postavilo pro obyvatele panelových domů 23 garáží.

IV. Hospodářství

A. Průmyslové podniky

V počtu a zařízení průmyslových podniků nedošlo v roce 1966 k žádným změnám. Stabilizovala se výroba, její složení, počet zaměstnanců i výrobní výsledky.

Vzhledem k novému způsobu hospodářského řízení posuzují se i hospodářské výsledky podle nových kritérií.

V Olomouckých tvaříkárnách se projevily výrobní potíže, takže, musel být plán na IV. čtvrtletí operativně snížen. Podnik vykázal roční zisk 3000 Kčs, přestože hrubá výroba činila 34 604 000 Kčs.

V Koh-i-nooru přispělo k dobrým výsledkům také nové zařízení pro vytváření metrů.

Hospodářské výsledky za rok 1966

Ukazatel:		OTL Loštice	Koh-i-noor Loštice	Se M02 Loštice	OP Loštice	OLBanské na- přímy Olčice
Hrubá výroba v tis. Kčs	Plán	34 604	5 491	15 101	20 541	18 640
	Skut.	35 340	5 567	15 967	21 559	19 158
	%	102,13	101,4	105,74	105,-	102,8
Produkt. o SVC Kčs	Plán	175 025	41 286	202 345	64 590	144 496
	Skut.	179 245	43 497	199 144	69 540	153 264
	%	102,41	105,4	98,4	107,7	106,1
Export HV v tis. Kčs	Plán	6 433	3 208	490	284	
	Skut.	6 908	3 365	490	292	
	%	107,38	104,58	100,-	102,8	
Hospodářský výsledek v tisíci Kčs	Plán	1 632	3	4 423	425	122
	Skut.	1 635	160	4 424	491	130
	%	100,18		100,02	115,4	106,-
Lisk v Kčs		3 000	163 809	1 000	65 700	8 000

B. Jednotné zemědělské družstvo

Výsledky hospodaření JZD za rok 1966 přispěly k další konsolidaci družstva. Plánovaná nanázní příjmy byly splněny na 107,8 %, na odměnách členům bylo vyplaceno 3 577 000 Kčs, to je o 9,5 % více než v předcházejícím roce. Majetek družstva dosáhl hodnoty téměř 20 milionů Kčs.

Živočišná výroba

V nejdůležitějších odvětvích živočišné výroby - v chovu skotu - bylo dosaženo dobrého průměru v porovnání s minulými lety a výsledky našeho JZD patří k nejlepším v šumperském okrese. Dokladem toho je získání standardy Výrobní zemědělské správy za první polovinu 1966.

K 31. 12. 1966 chovalo JZD tyto počty hospodářských zvířat:
 Skot celkem 962 kusů, z toho krávy 444 kusů
 Prasata celkem . . . 1231 " , z toho prasnice 95 "
 Slepice 1390 "

V chovu dojníc bylo dosaženo průměrné roční dojitosti 2611 litrů mléka. Celostátní průměr je 2065 litrů. I když letos dosažený výsledek je o 60 litrů nižší než v roce 1965, je s ohledem na špatnou sklizeň krmiva v minulém roce dobrý.

Ochov mladého skotu a výkrm skotu znepenal v tomto roce mírně zlepšení. Na tom se podílí nový teletník, který je velmi zdařilou stavbou a pak kooperace v pastvě mladého skotu se státním statkem v Hlanušovicích. V odchovu telat má družstvo jedny z nejlepších výsledků na okrese. Bylo dosaženo průměrného denního přírůstku 65 děg. V odchovu jalovic bylo dosaženo průměrného denního přírůstku 54,5 děg a u výkrmu skotu 68,5 děg. Velmi dobrého výsledku dosáhl ošetřovatel Jaroslav Kasler a to denního přírůstku 80 děg u 26 býčků na živ. Těchto dobrých výsledků dosahuje tento ošetřovatel trvale již řadu let.

Nadostatek objamových krmiv hlavně v zimním období řadí družstvo chmizací a to hlavně aeromováním moloviny.

Chov prasat je již po tři léta na vysoké úrovni. Dosažuje roční užitkovosti 18,5 - 19,5 selete na 1 prasnici. K dalšímu zvýšení byla zavedena v druhé polovině 1966 nová metoda výživy - časný odchov selat. Vynikajícími výsledky dosahují již řadu let manželé Karkošovi. Výrazného zlepšení bylo dosaženo ve výkrmu prasat. Průměrný denní přírůstek 48,8 děg je o 14% vyšší než v roce 1965.

V chovu slepic činila snůška 159 vajčků na 1 nosnici. Je to sice nad celostátní průměr, který činí 152 vajec, ale podle výsledků minulých roků je to jen průměr.

Živočišná výroba se podílí na celkových příjmech družstva 64 %, to je částkou 5 770 000 Kčs.

Celkové výsledky živočišné výroby:

Výroba hovězího masa	129 797 kg
• vepřového masa	149 783 kg
• mléka	1 149 478 litrů
• vajec	195 454 kusů
Prodej hovězího masa	127 242 kg
• vepřového masa	147 497 kg
• mléka	987 967 litrů
• vajec	192 434 kusů

Rostlinná výroba

Napřížen počasi, krupobití, záplavy, v letním období měly nepříznivý vliv na postup a výsledky práce.

U hlavních plodin bylo dosaženo následujících hektarových výnosů:

Pšenice	35,8 q
Jačmen	29, - q
Brambory	162,3 q
Lučkovka	338,6 q
Picniny v seně	83,8 q

Opravařská dílna

V roce 1966 došlo k dalšímu rozšíření a kvalitnější opravářské činnosti. Byly vytvořeny předpoklady nejen k zajištění vlastního provozu, ale i možnost provádět práce pro cizí. Tržby z opravářské činnosti pro zákazníky činily za rok 1966 143 000 Kčs.

Investiční výstavba

Byly vybudovány stavby v hodnotě 1 274 000 Kčs. Je to především taletnice, úprava stáje v Ladlovicích, kolna na slámu. Rozstavěno bylo mechanizační středisko, kde je již v provozu tankovací stanice na naftu a vrátnice. Redukovány jsou garáže a kolna na stroje. Mimo tyto účelové a.s. byla rozstavěna další bytová, kde byly vybudovány sklepy. Montáž panelů bude provedena v roce 1967. Všechny stavební práce provádělo družstvo vlastní stavební skupinou v počtu 20 pracovníků.

Peněžní výnosy

Tržby z rostlinné výroby	Kčs	2 226 000
" z živočišné výroby	"	5 770 000
" z lesní výroby	"	65 000
" za zboží	"	25 000
" za zařízení pro člany	"	147 000
" za práce pro cizí	"	454 000
Ostatní výnosy		357 000

Rozdělení peněžních příjmů

Materiálové náklady na výrobu	Kčs	3 463 000
Odměny členům	"	3 577 000
Odpady státu a příspěvky na soc. zabezpečení	"	1 416 000
Příspěv na dělnickému fondu	"	548 000
Príspevky investičnímu zápisu	"	61 000
Příspěv sociálnímu a kulturnímu fondu	"	200 000
Příspěv fondu bytové výstavby	"	60 000

V. Školství

A. Mateřská škola

Do školy bylo zapsáno 80 dětí, které byly rozděleny do 3 oddělení. V roce 1966 bylo mnoho změn v personálním obsazení školy. Dne 1. září odešla učitelka Květoslava Nováková do funkce ředitelky a Jiřina Heidenreichová do funkce učitelky na mateřskou školu v Klotíně. Dne 13. 9. odešla slana Dajčarová a na její místo nastoupila Ladislava Boxanová. 15. 9. byla Jvona Kotrlová přeložena na mateřskou školu v Betřevčovicích a na její místo nastoupila Hermína Kadlčíková.

Následně nástavbou získala škola nové místnosti, nestačí kapacita školy upokojit přání všech zaměstnaných matek přijmout jejich děti do péče mateřské školy.

B. Základní devítiletá škola

Ve školním roce 1965-66 dosáhla škola nejvyššího počtu tříd. Vyučovalo se celkem ve 22 třídách a to v 1.-5. ročníku bylo 10 tříd, v 6.-9. ročníku 12 tříd. Celkový počet žáků byl 573.

Změny ve složení učitelského sboru

Do důchodu odešla učitelka Marie Pokorná, Jiřina Přivonová a ředitelka Klášena Ošádalová.

Na škole byly nově ustanoveny učitelka Libuše Zemánková a ředitelka Dlapová. Ředitelem byl od 1. srpna 1966 jmenován Jaroslav Rezníček, zástupce ředitele v Javorníku. Od 1. září byla na škole ustanovena vedoucí PO Alena Harbichová.

Organizace vyučování

V tomto školním roce byla na škole zavedena v 9 třídách větší diferenciace. Spočívala v tom, že žáci 9 tříd byli rozděleni na 1 skupinu studijní a na 2 skupiny praktické. Diferencovaně se vyučovalo pouze českému jazyku a matematice. Ve 4 a 5 třídách bylo zavedeno polopodrobné vyučování v ruštině, v tělesné, hudební a výtvarné výchově.

VI. Kulturní život

Divadlo

Divadelní kroužek závodního klubu měl 36 členů a provedl 3 divadelní hry v 6 představeních:

22. a 23. ledna	Oyměňná princezna
10. a 11. dubna	Maryša
28. a 30. října	Tulák

Závodní klub organizoval také představení Oblastního divadla v Šumperku, které předvádlo v Lošticích tyto hry:

19. března	Jak nenavdat dceru
5. června	Krátky s čertem
4. září	Tartuffe
13. listopadu	Fyzikové

Další divadelní představení v roce 1966 předvedli:
Osvětová beseda Václavov - 24. dubna - Kouzelný koberec.
Olomoucká činohra - 14. května - Partis ve čtyřech.

V celku byla divadelní činnost v roce 1966 úspěšná. Také návštěva jednotlivých představení byla dobrá. Přispívá k tomu také to, že závodní klub pravidelně organizuje předplatné na vlastní představení a na hry provozované Oblastním divadlem v Šumperku.

Besedy

Dne 4. října 1966 uspořádala Jednota, lidové spotřební družstvo besedu národního umělce Jaroslava Vojty s mládeží, která měla velký úspěch u malých účastníků.

V listopadu uspořádalo Sbruzení rodičů a přátel školy příležitostě školy pásmo vzpomínek na život a dílo básníka Jana Nerudy. Pásmo připravil František Gottwald ve spolupráci s Jaroslavem Klíningem. Oblas, který toto pásmo mělo, ukazuje, že starší naše literární díla mají i dnešním lidem co říci.

Další besedu uspořádal vlastivědný kroužek závodního klubu, na které zhodnotil zájezdy uspořádané během roku 1966.

Podobnou besídku pořádá vlastivědný kroužek každoročně. Na besídce s účastníky zájezdů, které se účastní i jiní občané, se promítají fotografie pořádané na jednotlivých výletech a vypravují vzpomínky a zážitky z těchto cest a současně se dohoduje program zájezdů na příští rok. Zájezdy organizuje a vede úřednice MNV Běra Bendová.

Výstavy

V březnu uspořádal fotografický kroužek Závodního klubu výstavu barevné fotografie. Výstava se těšila velké pozornosti. Navštívilo ji na 1800 občanů.

Ve dnech 29. května až 5. června byla uspořádána výstava dokumentů ke 45. výročí KSČ.

V červnu se konala výstava obrazů olomouckých malířů, která dosáhla 361 návštěvníků.

U příležitosti odhalení památníku obětem obou světových válek a otevření muzea konala se v Kulturním domě výstava obrazů B. Oštládal, kterou navštívilo přes 1200 osob.

Dne 26. listopadu uspořádala místní organizace Svazu zahrádkářů výstavu ovoce.

Kursy

Sdružení rodičů a přátel školy uspořádalo cyklus přednášek o výchově mládeže. Na jednotlivá témata hovořili jednak učitelé zdejší devítileté školy, dále místní lékaři. Průměrná účast na jednotlivých večerech byla 64 osob.

Rada MNV uspořádala pro poslance místního národního výboru a členy komise cyklu přednášek lidová akademie. Na 4 přednáškách přednášeli 4 odborníci okresního národního výboru.

Kino

Provoz kina je trvale neuspokojivý. Ření to je úkaz současné všeobecné tendence. Hlavní příčinu je třeba hledat v naprosto nevyhovujícím vybavení kina. Místnost sama je velmi nevhodná - sál kina byl vybudován z bývalé konžerny - představení ruší automobilový provoz na státní silnici, která vede v těsném sousedství kina. Také strojní zařízení nevyhovuje.

Počet filmů promítaných v roce 1966	146
z toho filmy vyrobené v ČSSR	55
SSSR	23
lid. dem.	21
Ostatní	47

Počet představení celkem	306
z toho filmy vyrobené v ČSSR	306
SSSR	113
lid. dem.	34
Ostatní	122

Počet návštěvníků celkem	31 430
z toho na filmech vyrob. v ČSSR	11 938
SSSR	2 770
lid. dem.	3 243
Ostatní	13 481

Využití kapacity kina na 43,5%

Celkový příjem 75 703 Kčs

Najímavější filmy v roce 1966 :

Lásky jedné plavovlásky	- 2 představení	- využití kina na	100%
Muž z Ria	- 4 " "	" "	93%
Pesl úsvitu	- 1 " "	" "	92%
Romulus a Remus	- 4 " "	" "	90%
Dějiny	- 2 " "	" "	88%
Jan Hus	- 2 " "	" "	80%

Místní lidová knihovna

Knihovna půjčovala během roku 73 krát. Knihovnu navštívilo 6319 čtenářů, kteří si vypůjčili 27 264 knih a 829 časopisů. Knihovna obstarávala také potřebnou odbornou a vědeckou literaturu ze Státní vědecké knihovny v Olomouci.

Protože v obci není prodejna knih, obstarávala knihovna zájemcům prodej knih. Od konce května, kdy tato služba čtenářům byla otevřena, bylo čtenářům prodáno 182 knih v ceně 3544,80 Kčs.

Kromě půjčování a obstarávání knih, vyvíjela knihovna Jiřina Hřivimová také činnos vzdělávací a osvětovou a to ve spolupráci se školou, ČSM, výborem žen a jednotou.

Basedy o knize, literarní večery:

Počet účastníků:

<i>Leden:</i>	<i>Pro učitele ložtického obvodu - "Stranickost, třídnost a lidovost umění" s výstavkou malířské a sochařské literatury</i>	<i>24</i>
	<i>Pro Výbor žen - Romain Roland (k 100. výročí)</i>	<i>21</i>
<i>Březen:</i>	<i>Baseda pro PO - Nad knihami mladého přírodopyska</i>	<i>56</i>
	<i>Baseda pro ČSM - B stopách divokého západu</i>	<i>39</i>
<i>Duben:</i>	<i>Pro vyšší st. PO - Vesmír a kosmonauti</i>	<i>156</i>
<i>Květen:</i>	<i>Pro ČSM: Protifašistická literatura</i>	<i>23</i>
<i>Červenec:</i>	<i>Pro pionýrský tábor: O knihách z přírody</i>	<i>64</i>
<i>Listopad:</i>	<i>Pro VŽ a Jednotu: Sovětské zdravotnické s udávkami z knihy "Skaly a srdce"</i>	<i>32</i>
<i>Prosinec:</i>	<i>Baseda pro PO: Solochov - Osud člověka</i>	<i>47</i>

Tematické výstavy:

<i>Leden:</i>	<i>Zahradnická literatura</i>
<i>Únor:</i>	<i>Cesta k vítěznému únoru</i>
<i>Březen:</i>	<i>Knihy od žen a o ženách již nikdy 15. březen</i>
<i>Duben:</i>	<i>K měsíci lesů - knihy o přírodě z třídy dělnické třídy</i>
<i>Květen:</i>	<i>Knihy s tematikou boje za svobodu služební Praha</i>
<i>Červen:</i>	<i>Pro rodiče o dětech</i>
<i>Červenec:</i>	<i>Na dovolanou - do přírody - k vodě Sportujeme</i>
<i>Srpen:</i>	<i>Zpracování ovoce a zeleniny</i>
<i>Září:</i>	<i>Knihy k zářijovým výročím</i>
<i>Říjen:</i>	<i>Ke dni znárodnění</i>
<i>Listopad:</i>	<i>Nová sovětská literatura</i>
<i>Prosinec:</i>	<i>K prosincovým výročím</i>

Otevření Havelkova muzea

F.D. 73-10

Dne 29. října 1966 bylo slavnostním způsobem otevřeno nově zřízené muzeum v Lošticích.

Snaha o vybudování muzea v Lošticích je velmi starého data. Již roku 1894 otiskl olomoucký časopis „Pozor“ požadavek zřízení městského muzea v Lošticích, podepsaný několika místními nadšenci. Teprve za 1. světové války byl utvořen první přípravný výbor, který shořoval staré památky. Ale ke zřízení muzea v vlastní místnosti došlo teprve roku 1928. Bylo to však jen židovské zaviněné nedostatkem místa, nezájmem veřejnosti, hlavně však nedostatkem ochojných pracovníků.

I jediné navrhující místnosti v 1. patře radnice byly uloženy sbírky nedostatečně rozříděné a zajištěné. Tak se stalo, že mnohá cenná předměty byly ztraceny. Tato nešťastná situace způsobila, že z rozhodnutí Svazu, čs. muzei bylo naše muzeum prohlášeno za zaniklé, a jako takové bylo vyškrtáno ze seznamu čs. muzei pro rok 1953.

V dalších letech se však stala otázkou znovuzřízení muzea v Lošticích opět naléhavou rozvířením zájmu našich i zahraničních odborníků o tak zv. „Loštické poháry“. Díky porozumění vladoucího činitelů lidové správy všech stupňů bylo zaniklé muzeum opět uzříženo, získáni pracovníci, finanční prostředky k zařízení a konečně i budova bývalé židovské synagogy, pocházející z konce 18. a počátku 19. století, chráněná státní památkovou péčí jako jedna z nemnoha již historických staveb v Lošticích.

Při nuceném stěhování židů podle císařského reskriptu z roku 1726 byli židé soustředěni do zulaštních uzavřených čtvrtí. V Lošticích se tak stalo 10. června 1727 a jako poslední byla přestěhována sbornice (synagoga) stojící v zahradě domu čp. 42. Poněvadž byla celá ze dřeva, bylo snadné ji rozbrat a přenést do nové židovské čtvrti, kde byla v týchž rozměrech postavena na zděné základě. Pradědmi stavebními úpravami ve století 18. byla dřevěná modlitebna přebudována z cihel a kamene, rozšířena o galerii se schodištěm se vstupní chodby a na přelomu minulého století byl do budovy vstaven i jednopatrový domek s byty pro „šámeš“-kostelního sluhu a radná

Takto dokončená stavba se datuje rokem 1805.

Na okupaci se chystali mohelníční orávníři v létě 1939, templ, jak se tato modlitbna v Lošticích, všeobecně nazývala, vypálit, bylo jim v tom však naší pohraniční stráž, která v té době ještě dobře spolupracovala s protější stanicí německou, zabráněno tím, že jim nebyl povolán přechod hranic. Později ovšem okupanti synagogu vyrabovali, vnitřní zařízení zničili nebo rozkradli. Bohoslužebné předměty byly odvezeny do Olomouce. Po osvobození byly nak nřemístěny do sbírek Státního židovského muzea v Praze. Část z nich byla zapůjčena dočasně našemu muzeu a je umístěna ve vstupní síni.

Již koncem roku 1939 bylo jednáno se židovskou náboženskou obcí, která, tehdy ještě akistovala, o převzetí synagogy pro muzejní účely. Jednání bylo obnoveno v roce 1941 s německými okupačními úřady, které převzaly správu veškerého židovského majetku do svých rukou. V obou případech však nedošlo k rozhodnutí a budova chátrala. Uvažovalo se dokonce o její demolici. Teprve roku 1957 byla budova základem rady tehdejšího krajského národního výboru v Olomouci zakoupena a převezena do majetku místního národního výboru v Lošticích s výslovným určením pro muzeum.

Po zajištění finančních zdrojů překročeno roku 1959 k adaptaci budovy podle plánu inž. arch. Zdenka Hynka ze Státního plánovacího ústavu v Olomouci a znovuzřízení budova byla v roce 1960 předána veřejnosti výstavou „Loštice očima malířů“. Po jejím ukončení přestěhováni a uskladněni materiál z bývalého městského muzea na radnici, pro jehož instalaci požízovány postupně nové věřiny, nábytk a jiný nábytek. Současně byl uspořádan bohatý muzejní archiv, v němž je uložena literární pozůstalost spisovatelů, majících vztah k Lošticím. Dále byla provedena katalogizace odborné muzejní knihovny, která koupí, hlavně však darem mnoha muzeí, místní lidové knihovny, základní devítileté školy a několika soukromníků vzrostla na 1200 svazků.

Instalace sbírek byla provedena podle směrnic daných výhledovým plánem byvalého krajského vlastivědného střediska v Olomouci a je zaměřena na vznik a vývoj hrnčířství. O komplexním předvedení ukáže v hlavní expozici umístěná v sále všechny jevy související s tímto zaměřením. Je tu vývojově seřazen materiál od počátku hrnčířství v Lošticích až po středověké a cechovní zařízení až po jeho zánik v roce 1935. Expozice je doplněna modelam polní hrnčířské pance se středověkou dílnou a novější hrnčířskou a kamnářskou prací a dílnou z 19. a 20. století. Je to jediné muzeum toho druhu v ČSSR. Na galerii je zachycena ve křesle historie a současnosti Loštic. Ve zvláštním oddělení byla k příležitosti otevření muzea a odhalení namátněu oběm

obou světových válek instalována malá výstavka památek z obou těchto osudových období.

Vybudování muzea je především dílem Adolfa Langy, ložického rodáka, bývalého přednasty stanice ČSD, který od roku 1956 žil na odpočinku v Lošticích. Jeho veliký zájem o kulturní historii našeho města, jeho naléhavá houčevnatost, spojená s velikou znalostí v tomto oboru, dovedly uskutečnit tak velice a krásné dílo jako je zřízení našeho muzea, jehož činnost je nyní řízena vlastivědným ústavem v Šumperku. Když Adolf Lang v roce 1964 onemocněl a odstěhoval se do Pílkaz, byl vedením muzea pověřen učitel Jaroslav Kozba, člen vlastivědného okresního kroužku v Šumperku. Ten za pomoci místních odborníků dokončil vnitřní zařízení muzea a instalaci sbírek. Stolařské práce prováděl ve volném čase Josef Hlaváček, zaměstnanec stolárního okr. dom. podniku KOVO - DŘEVO. Janouš mříč a lucernu do předsíně zhotovil Vlastimil Kmotr, instruktor Zemědělského odborného učiliště v Ladolovicích.

Otevření muzea se konalo dne 29. října 1966 o 9. hod. za účasti zástupců místního i okresního národního výboru. Za okresní vlastivědný ústav se slavnosti účastnil J. Filip, za muzeum v Ed-Dráze předseda muzejní rady Libor Loleš, za muzeum v Mohelnici správce muzea František Kabele, za muzeum v Litovli správce muzea J. Buzarla. K slavnosti se sešlo také velké množství místních občanů a rodáků, kteří se v ten den sešli v hojném počtu v Lošticích.

Slavnostní projev přednesl ložický rodák Dr. Jan Křehel, bývalý ředitel muzea v Prostějově. Měvecký kroužek základní devítileté školy za vedení učitelky Věry Vedečkové zazpíval Režverovu Moravěnku, jejíž slova napsal náš rodák profesor Jan Hlavělka. Kromě toho zazpívaly děti starou hrnčířskou píseň „Jin dít proní hrnčíř“ a pionýři přečetli ukádky starých hrnčířských pověstí z Loštic.

Obětavému úsilí vlastivědných pracovníků se podařilo vybudovat krásné dílo a „tamní“, v něm kdysi působil i všlasy a učený radla Aris Jakuda Lab Kechnic, se stal důstojným stánkem muzea nesoucího jméno našeho rodáka profesora Jana Hlavělky, zakladatele českého muzejnictví na Moravě. Památka jako a všech těch obětavých a dnes už neznámých nadšenců, kteří se v minulosti snažili o vybudování městského muzea, bude připomínat Hlavělkovo muzeum v Lošticích, věnované především minulosti města, které kdysi proslavilo nejen doma, ale i daleko za hranicemi práci ložických hrnčířů a které dostalo do vlnu úkol objevovat a shromažďovat a uchovávat památky práce našeho lidu.

Odhalení památníku obětem obou světových válek

FD 74-6

První světová válka si vyžádala těžkých obětí na životech občanů našeho města. Již za prvních 5 měsíců od srpna do prosince 1914 položilo své životy 13 našich spoluobčanů.

V dalším válečném roce 1915 padlo celkem 19 mužů z našeho města. Rok 1916 si vyžádal dalších 12 obětí, v roce 1917 zahynulo ve válce 6 ložtických občanů. V roce 1918 padlo nebo zemřelo na následky zranění nebo následkem válečných útrap 21 mužů. V bezprostřední době po skončení války zemřelo dalších 6 účastníků války na choroby zaviněné válkou. Kromě padlých a zemřelých, o nichž došlo aprýly v úředních oznámeních nebo sdělení kamarádů, kteří byli svědky jejich smrti, zůstalo ještě 17 nezvěstných účastníků války, o jejichž osudu nedošly žádné zprávy.

Celkem si první světová válka vyžádala 94 životů ložtických občanů. Na paměť všech těchto bolestných obětí války 1914 - 1918 byl před školou zbudován pomník. Na čtverhraném podstavci byla nískovcová socha lva, jak rdousí rakouského orla - symbol osvobození českého státu z rakouského poddanství. Na bočních stěnách podstavce byly mramorové desky se jmény padlých. Pomník byl dílem kamenosochařské dílny Františka Spurného v Litovli a byl odhalen za velké účasti občanstva v neděli 5. července 1921.

Brzy po okupaci naší republiky Hitlerovými vojsky, chystaly se skupiny úderových oddílů nacistické strany z Mohelnice, aby tento pomník zničili. V prvních měsících okupace byla protektorátní hranice mezi Ložicami a Mohelnici střežena u výjezdu z Ložic deskou pohraniční stráž, na hranicích stála pohraniční hlídka německá. Na německé straně byl velitelem linie, rozumný a umírněný člověk, který spolupracoval s našimi pohraničníky na stejném úseku na staré hranici u Javorníka. Jen po dohodě s českými zástupci města zabránil přechodu ordenerů do Ložic a v Mohelnici to odůvodnil tím, že postup ordenerů by mohl v Ložicích vyvolat porušení veřejného pořádku.

To bylo v době, kdy Němci zachovávali aspoň na venek zdání určité benevolence. Po vypuknutí války a po počátečních úspěších však odhodil všechny ohlady a tak v roce 1941 napověděl, aby pomník byl odstraněn, protože právě uřízi německé čtení. Po delším vyjednávání bylo dohodnuto, že pomník nebude zničen, nýbrž že

z pomníku bude jen odstraněn symbol přemoženého rakouského orla a z mramorových desek za budou odstraněna jména legionářů. Nato byl pomník 5. května 1941 šetrně rozebrán. Podstavec zůstal a sousoší bylo uloženo v bednách na zahradě domu čp. 199, majícího Mariu a Věru Bendovou.

Tam mohl pomník v bezpečí přetrvat dobu okupace, nabýt odvodilce Jana Gongola, který po zabíjení Říšské Polisie v roce 1939 byl z Karlovins přeložen ministerstvem vnitra jako městský strážník do Loštic. Ačkolí neuměl vůbec německy, přihlásil se k německé národnosti a jako udavač byl postrachem Loštic. Gongol naléhal stále na to, aby pomník byl úplně zničen. Na jeho naléhání nařídil policejní referent městské rady příslušník SS Edmund Bührn zničení celého pomníku. Snad také chtěl Bührn ukázat nějakou činnost, aby nemusel na vojnu. A tak byl 28. srpna 1942 podstavec pomníku rozebrán, nízkocové sousoší rozbilo a za Gongolova dohledu naházeno do Přebůvky. Mramorové desky s jmény padlých, které byly uschovány na radnici, rozbil Gongol s Bührnem sam kladivem, když zaměstnanci městského úřadu odmítli tak učinit.

Místo, na němž pomník kdysi stál, zůstalo pro všechny občany města, i když pomník byl odstraněn, místem pietním. Byly k němu kladeny věnce při všech příležitostech. Z podnětu místní organizace Svazu protifašistických bojovníků bylo na veřejné schůzi MNV u příležitosti oslav 20. výročí osvobození naší vlasti Rudou armádou přijato usnesení, aby pomník byl znovuzbudován a aby na něm byla na trvalou paměť vyryta kromě jmen obětí první světové války 1914-1918 také jména obětí okupace z let 1939-1945.

Místní národní výbor, který se této akci obětavě ujal, provedl v roce 1965 spolu s členy Svazu protifašistických bojovníků sbírku mezi občany našeho města. Naši občané prokázali pro tuto akci vzácná norvuzumění a sbírka vynesla 32 867 Kčs.

Vypracováním návrhu na zbudování památníku byl pověřen akademický sochař Julius Pelikán spolu s inž. arch. Edemkem Hynčtem z Olomouce.

Při výběru místa pro postavění nového památníku bylo uvažováno o několika alternativách. Umístění pomníku v parku na náměstí bylo zamítnuto z toho důvodu, že při nynějším provozu motorových vozidel by byl přístup (motorových voz) k pomníku ztížen. Dále bylo navrhováno umístění pomníku v parku při Moravičanské ulici - na místě starého hřbitova. Nakonec byl přijat návrh, aby památník byl postaven na místě bývalého pomníku padlých v parku před školou a aby byl situován k průčelí.

školy, kde by připomínal všem příštím dorůstajícíím generacím našich dětí, jaké oběti ukládá lidstvu válka.

Na návrh inž. arch. Adenka Hlynka byl památník řešen jako trojboký hranol. Na předešní stěně mramorového hranolu je umístěn bílý reliéf, znázorňující matku, jak chrání svým objemím syna před hrůzou války. Na bocích hranolu jsou vyryta jména obětí obou válek.

Pomník zhotovil Severomoravský průmysl kamene, nář. podnik, v Jeseňce, dílna

Odhalení pomníku bylo plánováno na 18. září 1966. Ale kame-nická dílna nebyla včas hotova s opracováním pomníku a tak se slavnost konala až v neděli 29. října 1966. Slavnosti se účastnilo velké množství lidí nejen z Boštic, ale také z okolí. Přijelo také mnoho pozůstalých po padlých a umírácích obětí světové války a okupace.

Slavnostním řečníkem byl předseda ONV, Rudolf Ošanec, který ve svém projevu zhodnotil akci postavení památníku především ve vztahu k současně neklidné mezinárodní situaci.

Předseda komise pro postavení památníku František Bohorný vzpomněl toho, že padlí, jejichž památka je tento pomník zdubodován, jsou příslušníky jedné generace, které bylo přisouzeno navíc dvě světové válečné katastrofy. Z další části jeho projevu zaznamáváme:

Je důležitým údělem našeho národa usazeného na křižovatce Evropy, že musí vždy znovu a znovu svoji svobodu chránit neb dobývat krví svých synů

Z války 1914-1918 je na pomníku vyryto 94 jmen. Naprostá většina z nich šla do války nuceně proti své vůli, nuceni bojovat za cizí zájmy, za rozšíření moci a naprosté cizích vládců, proti zájmům vlastního národa. Tato skutečnost nám důtklivě připomíná, abychom si nade vše vážili svobody a samostatnosti vzešlé z krve padlých bojovníků a abychom již nikdy nepřipustili, aby náš národ musil někdy opět bojovat v cizích službách a za cizí zájmy.

Na památníku jsou však i jména padlých legionářů - tedy jména těch, kteří se dobrovolně chopili zbraně, aby nastavili své životy v boj za svobodu národa - za svobodu nás všech. Jejich příděl a jejich obětí nás zavazuje stavět zájem celku - zájem národa nade vše.

Mezi oběťmi druhé světové války jsou jména našich bratrů, kteří strádali ponižováním a mučením. Mladci a nejhranějšími útrapami, aby nakonec skončili svůj život pod katovou sekyrou nebo podlehli útrapám. Ji všichni toužili jen po tom. dožít se svobody. My, kteří jsme přežili, nebyli bychom hodni jejich obětí, kdy-

bychom sobecky požadovali víc než nám dnešní náš řád můžerdt, kdybychom mysleli jen na sebe a svůj osobní prospěch a zapomínali na zájmy celku.

V řadě obětí okupace čtame také přes 36 jmen našich židovských spoluobčanů, kteří byli zločinně vyhubeni z lidské rasové neshovinnosti. Buduť nam to vřstřarou, abychom nikdy nerozliřovali lidi podle národnosti, náboženství nebo politického přisvědění. Žsukujme lidi jen podle toho, zda jejich skutky jsou dobré nebo špatné.

A ještě jedna okolnost k nám z našeho pomníku promlouvá. Na obzř straně pomníku čtame stejné jméno Antonín Svoboda. Otec a syn! Otec byl jednou z posledních obětí první světové války - zahynul v lě-
tě 1918. Syn byl naší první obětí okupace. Byl zastřelen maďarskými vo-
jáky při obsazování části Slovenska dne 15. března 1939. Jsme si vědomi toho, že mohla-li první a druhá světová válka vyhubit celé rodiny, přišli vlé-
ka by zničila celé národy, ne-li celé lidstvo.

Tak k nám promlouvají jména našich padlých. Budeme-li jejich volání naslouchat a jemu rozumět, splníme tak úmysl a přání budova-
telů tohoto památníku a chladný kámen pomníku stane se živou přino-
minkou nejen nám, ale všem, kdož v budoucnosti budou kolem pomníku pro-
cházet, budou přinimínat, že svoboda se krví vykupuje a věrností zachovává,
věrností k těm ideálům, z nichž svoboda národa a státu vznikla, a za něž
toľik dobrých lidí obětovalo své životy.

Věříme, že se tak stane a ze srdce si přejeme, aby oběti,
jimž je tento památník věnován, byly poslední, jež obědán našeho mř-
sta musili přinést za svobodu nás i budoucích.

Jména padlých ve válce 1914 - 1918 vyrytá na jedné straně
pomníku :

Appel Rudolf
Bárta Stanislav
Bláha František
Bláha Ignác
Böse Vladimír
Bubeník František
Bubeník Rudolf
Černý Josef
Červinka Stanislav
Dostál Josef
Drkoš Josef
Drkoš Rudolf
Ehrnfest Leo

Gargal Josef
Gennert Rudolf
Gerlich Engelbert
Götzel František
Grygar Emil
Grygar Josef
Grygar Vilém
Günter Josef
Hauberland Alois
Hekala František
Hoplíček Cyril
Horák Vilém
Hustý Ferdinand

Jahoda Gustav
Jahoda Karel
Janaš František
Jovický Alois
Jurásek Dominik
Karafiát Jan
Karger Richard
Karloš Josef
Karmasch Eduard
Kläufler Ludvík
Kaslar Josef
Klein Alfred
Knappe František

Kolb František
Koudelka Jan
Kozíčka Josef
Kotělovský Jan
Křel Hýněš
Křešl Emanuel
Kůba Josef
Kudělka Bedřich
Kučera Jan
Kučula Vilém
Kvapil František
Langer Arnošt
Lazobníček Josef
Lehar František
Linduska František
Majer Augustin
Mašek František
Mazal Jaroslav
Molcher Jan

Mrázek Jan
Nasadil Václav
Nejzachleba Josef
Neurýš Norbert
Něvek Antonín
Pavelka Alois
Prtýš Ladislav
Pudil Leopold
Riha Janek
Seidl Karel
Staršovic Antonín
Stajškal Vladimír
Stoupal František
Svoboda Antonín
Svozil Jan
Janovec Josef
Šilberský Adolf
Šincl František

Škvrtek Richard
Šmírk Antonín
Špaček Rudolf
Špička Karel
Švec Adolf
Švec Vilém
Tomáš Mědán
Ulrich Josef
Václav Josef
Václav Karel
Vácha Antonín
Bajmola Josef
Volek Jan
Weiser Karel
Wolf Josef
Zacpal Jan
Zapletal František
Zapletal Josef

Jména popravených, umučených a zahynulých za okupace
1939 - 1945 vyrytá na druhé straně pomníku:

Bárta Alois
Baran Emanuel
Bíla Adolf
Galas Ferdinand
Grygar Jaroslav
Haidenreichová Josefa
Chudoba Ladaně
Chytil Ladislav
Klein Stanislav

Konečný Karel
Kováč Zbyněk
Krajčí Anna
Kudělka František
Lilková Josefa
Mašarová Anna
Nasadil Stanislav
Nasvadník Jaroslav
Pátka Václav

Plíškal Ferdinand
Prtýš Josef
Pospíšil Rudolf
Pospíšilová Barbora
Pudil Václav
Rmot Antonín
Svoboda Antonín
Válek Vojtěch

Jména židovských příslušníků umučených za okupace:

Ehrlich Leopold
Ehrlich Herman
Ehrlichová Eližena
Eckstein Arnošt
Eckstein Kurt
Eckstein Walter
Ecksteinová Josefie
Fischer Emil
Fuchs Bedřich
Fuchs Leopold
Fuchs Max
Fuchsová Frída

Fuchsová Gréta
Hirsch Karel
Hirschová Alice
Hirschová Gréta
Hirschová Ida
Hirschová Irma
Hirschová Eližena
Kleinová Eli
Knöpfelmacher Edmund
Knöpfelmacher Otto
Knöpfelmacher Sigmund
Knöpfelmacherová Charlota

Löw Otto
Löwová Arnoštka
Weiss Adolf
Weiss Salamon
Weiss Wiktor
Weissová Berta
Weissová Gréta
Weissová Rula
Wischnitzer Kurt
Wischnitzer Max
Wischnitzerová Irma
Wischnitzerová Lili

Blížeí údaje o obřlech okupace

Nacistickými soudy byli odsouzeni k smrti a popraveni:

Zdeněk Chudoba, ředitel záložny v Ivančicích, byl zatčen na stan-
ního práva po zavraždění Heydricha v červnu 1942, protože nosytl úkryt člově-
ku hladanému gestapem. Byl zastřelen v Kounicovych kolejkách v Brně.

Bedřich Vařeka, vedoucí konsumu v Praze, byl zatčen dne
7. ledna 1942 v Praze pro přípravu vlezavady a pro sabotáž. Byl odsouzen
mimořádným německým soudem k trestu smrti a stět v Praze na Pankráci
dne 10. června 1943.

Jaroslav Grygar, bývalý inspektor finanční pohraniční
stráže, byl po rozpuštění oddělu přidělen jako obecní tajemník do Kroznové
Lhoty. Byl zatčen pro sabotáž 23. května 1943 a odsouzen k trestu smrti.
Byl popraven v Praze dne 16. září 1943.

Jaroslav Klein, dělník a náčelník Sokola v Lošticích,
byl nasazen na nucenou práci do Německa, odkud uprchl a přinjoil se k par-
tyzánské skupině na Valašsku. Po zlikvidování skupiny se vrátil domů
do Loštic. Tu byl dne 24. listopadu 1942 gestapem zatčen. Byl lidovým soudem
ve Vratislavi odsouzen k trestu smrti a popraven dne 5. listopadu 1943.

Utřapám věznění v nacistických táborech podlehlí:

Alois Bárta, správce vojenské krátkovlnné vysílací stanice v Kromě-
říži, byl zatčen 21. listopadu 1939. Byl vězněn v koncentračním táboři Oranien-
burku, Dachau a Neuengamme. Po více jak pětiletém strádání zahynul v před-
váčar osvobození dne 3. května při potopení vězaňské lodi v Lübecké ad-
toce.

Adolf Fiala, majitel autobusové dopravy byl dne 2. koře-
na 1941 na udání německého hostinského SS manna Edmunda Bilkna zatčen
pro přechovávání zbraní. Byl vězněn v Olomouci a ve Vratislavi, kde byl od-
souzen k několikaletemu vězení; trest si odpykával ve Wohlau, kde byl
při pokusu o útěk dozorcí ubit.

Ferdinand Galas, knihkupecký příručí v knihkupectví
Václava Patky, přesídlil po odsazení Lábeřha německými okupanty do
Loštic. Zde zorganizoval odbojovou skupinu a pracoval jako spojka se
severomoravským partyzánským hnutím. Byl zatčen dne 9. března 1944,
vězněn v Olomouci, Šumperku, Terezíně a Vratislavi. Po evakuaci Vra-
tislaři před blížící se Rudou armádou byl odvezen do Drážďan. Při

bombardování města byla zasažena i vězanice. Část vězňů se z trosek zachránila, mezi nimi i Ferdinand Galas. Byl spatřen ještě se skupinou dalších vězňů ze zadržovacího na ulici před věznicí, ale pak po něm mizí vaškerá stopa. Jistě zahynul při další vlně náletu, nebo byl německou hlídkou na útěku zastřelen.

Karel Konačný, dělník v Lošticích, byl zatčen se svou manželkou dne 20. října 1942 jako rukojmí, protože jeho syn Karel uprchl za hranice a tam vstoupil do československé armády v Anglii. Byl vězněn ve Svatoborčicích a v Osvětimi, kde 18. února 1943 zemřel.

František Kubelka, bývalý nadporučík československé armády, byl po rozpuštění armády přidělen jako administrativní síla městskému úřadu v Lošticích. Pro organizování odbojové skupiny byl dne 7. března 1944 zatčen. Byl vězěn v Olomouci, Brně a Vratislavi, kde byl 22. září odsouzen k trestu smrti. Na žádost o milost byl mu trest smrti změněn na 12 roků káznice. Po evakuaci Vratislavi byl umístěn v káznici ve Waldheimu. Byl přidělen na práci v továrně Auto-Union v Siegmuru v Saské Kamenici (nyní Karl-Marx-Stadt). Tam onemocněl a zemřel ve Waldheimu dne 19. března 1945.

Ferdinand Pluska byl zatčen na udání manželky Edmunda Alžbiny pro výroky o Hitlerovi. Jako slabomyslný byl předán ústavu pro choromyslné ve Sternberku, kde byl injekcí usmrcen.

Josef Portyš, obchodník prádlem, byl zatčen pro hospodářskou sabotáž. Měl uschované textilní zboží. Byl vězněn od roku 1942 v Olomouci a v Briequ, kde v roce 1944 zemřel.

Rudolf Pospíšil, bývalý štábní rotmistr, byl za okupace zaměstnán ve Vlčické papírně. Byl členem odbojové skupiny Kubelkovy. Před zatčením uprchl a přelákal ke slovenským partyzánům. V létě 1944 byl před zahájením slovenského povstání vyslán s úkolem převést část partyzánů ze zadržovací na Slovensko. Pro tuto akci získal skupinu partyzánů v Odravě. Raž došlo k provedení plánu, byl při náhodném střetnutí s německým četnickým postřelen a po vyčlenění vězněn v Šumperku a Terezíně. Tam onemocněl tyfem a dne 19. května 1945 zemřel v nemocnici v Roudnici.

Barbora Pospíšilová, manželka předešlého, byla zatčena v březnu 1944, když její manžel před gestapem uprchl. Byla vězněna v Olomouci, Brně a Drážďanech, kde zahynula při bombardování města.

Vojtěch Válek, úředník hospodářského dvoráctva, byl zatčen 20. března 1944 pro podporu odbojového hnutí placením příspěvků na fond knižní.

Byl vězněn v Olomouci a Terezíně, kde onemocněl a zemřel dne 15. února 1945.

Na následky věznění po návratu domů zemřeli :

Emmanuel Beran, řezník, přesídlil 1939 ze zabraného ústava do Loštic. Zde byl 28. března 1944 zatčen pro podporování odboje, byl vězněn v Olomouci a Terezíně, odkud se vrátil 28. dubna 1945 s tyfovou nákazou a zemřel ráno 9. května 1945 právě ve chvíli, kdy na mostě přes Pabůlku rachotily první tanky Rudé armády, přinášající svobodu.

Václav Patka, knihkupec v Zábřezě, byl Němci po obsazení města ze Zábřezka vypovězen a přenesl knihkupectví do Loštic. Byl zatčen dne 9. března 1944 spolu se svým příručím Ferdinandem Galasem. Vězněn byl v Olomouci a Terezíně, odkud se koncem dubna 1945 vrátil s podlomným zdravím a zemřel 20. prosince 1945.

Jaroslav Nasvadník, studující práv, účastnil se organizování odbojové skupiny pod vedením Františka Kubelky. Byl zatčen 28. března 1944, vězněn v Olomouci, Terezíně a ve Vratislavi. Před postupem Rudé armády byl odtransportován z Vratislavi do Cvikova v Sasku. Během pobytu se vrátil těžce nemocný domů. Zůstal v nemocnici v Karlových Varech, později byl převezen do Pasek, kde zemřel 11. července 1946.

Josefa Hladapreichová, šupní náčelnice Sokola, byla zatčena 8. října 1941 a vězněna v Olomouci. Byla propuštěna nemocná a zemřela dne 15. ledna 1946.

Josefa Lilková byla poslána na nucenou práci do Německa, pro opuštění práce byla ukořizněna, ve vězení onemocněla tuberkulózou a této nemocí podlehla 2. února 1946.

V souvislosti s válečnými akcemi zahynuli :

Anna Krejčí byla roztrhána granátem večer dne 8. května 1945 při zastřelování ruských děl na postavení Němci u Loštic.

Antonín Řmot, rolník v Lošticích č. 200, byl ve stájně dodě raněn střepinou druhého granátu na rohu starého hřbitova naproti svému domu. Byl raněn do břicha, převezen do nemocnice v Olomouci, kde svému zranění podlehł dne 25. května 1945.

Anna Mišterová ze Žadlovic byla v Brně zraněna při bombardování města a zranění podlehla 27. dubna 1945.

Stanislav Nasadil, pravoslavný duchovní v Lišce Jasenici v Jugoslávii, byl zatčen 16. července 1941 chorvatskými fašisty a spoután. Ketřzy byl s 11 občanů své obce odvezen do Gaspice a kolem 15. srpna 1941 zavražděn.

Václav Tudiš, mladý dělník, byl dne 6. července 1943 zabit německým vojákem na dovolené při neopatrném zacházení se zbraní.

Václav Kovář, žák měšťanské školy, byl zabit granátem, na lazejněm v německém tanku, dne 16. srpna 1945.

Ladislav Chytil, dělník, byl zabit při neopatrném zacházení se zbraní ve strážní službě v Lišnici dne 22. června 1945.

Antonín Svoboda, adlesloužilník v československé armádě, byl zastřelen maďarskými vojáky při obsazování východního Slovenska a Bel-karpatské Rusi dne 15. března 1939.

Řel. jednota „Slavoj“

K 1. lednu 1966 měla T. J. Slavoj celkem 252 členy. Během roku byli do jiných jednotek převedeni 2 členové, nově bylo registrováno 18 členů, vyřazeno 23 členů. Konečný stav je tedy 249 členů. Kromě toho vyvíjí tělovýchovnou činnost velký počet školní mládeže v 8 oddílech dobrovolné tělesné výchovy při základní devítileté škole. Jato vykazuje bohatou a úspěšnou činnost. Její práce byla zaměřena na všechna odvětví tělovýchovy.

Členové jsou činní v 7 oddílech a to: v kopané - 30 členů, v základní tělesné výchově - 30 členů, v tenise 91 členů, v hokeji 92 členů, v turistice 29 členů, ve stolním tenise 57 členů, v odbojové 18 členů.

Činnost jednotlivých oddílů:

Základní tělesná výchova:

Muži cvičili společně s dorostenci 2 krát týdně při účastí 17-23 cvičících. Podobně cvičily 2 krát týdně ženy společně s dorostenkami za účastí 12-16 cvičících. Odbor se neúčastnil žádných veřejných akcí. Jako činnost nelze hodnotit nijak vysoko.

Kopaná

Také v tomto oddílu není situace příznivá. Odbor je na 7. místě tabulky okresního přeboru. Lípa si vedlo družstvo děičů, které pod vedením učitele V. Muzikanta obsadilo 2. místo. Za nejúspěšnějšího podnik roku je možno hodnotit utkání s družstvem ZKJ-Letor Brno.

Hokej

Záložské družstvo sehrálo celkem 8 utkání, z nich 4 vítězné a 4 porážky. Děiči trpí nedostatkem výstroje.

Družstvo dorostenců si navedlo valně. Sehrálo krajskou soutěž, ale z 8 utkání vyhrálo pouze 2 utkání.

Družstvo dospělých sehrálo 12 utkání, z nich 10 soutěžových. Probojovalo se až do finále, kde v utkání se Sternberkem podlehlo 4:9.

Tenis

Činnost tohoto oddílu ovlivnilo nepříznivé počasí. Do krajské soutěže byla zapojena tři družstva: žáci, dorost a dospělí ve smíšených družstvech. Všechna družstva se umístila na 3. místě.

Stolní tenis

Oddíl má registrováno 10 dospělých, 10 starších žáků a 4 starší žákyň. Kromě toho spolupracuje s oddílem 41 neregistrovaných žáků z kroužku PO při základní devítileté škole. V roce 1966 se účastnila 3 družstva oddílu v soutěžích. Družstvo dospělých se umístilo v okresní soutěži na 1. místě a postupuje do krajské soutěže 1. třídy. Umístilo se na předposledním místě z 8 účastníků soutěže. Nejúspěšnějším hráčem je Milan Kohoutek, který již jako žák obsadil 2. místo v kraji.

Turistika

Oddíl uskutečnil pod vedením Jana Weisera několik zdařilých akcí. V únoru a březnu konaly se pěší výlety do okolí Božic. V dubnu byl uspořádán cyklistický zájezd na Brničko a na Bradlo. V květnu byl další pěší výlet. V červenci se vydalo 12 členů oddílu na putovní tábor: navštívili Prahu, Klášter, Orlické, Lovkov, Hlubokou, Jindřichův Hradec, Fraběč, Jihlavu a Velké Dářko.

Odvějená

Do okrasního přeboru bylo zařazeno 1 družstvo, které mezi 10 účastníků přeboru obsadilo 8. místo.

Svazarm

Nejúspěšnější činnost v MO Svazarmu vyvíjel střelecký kroužek a dosáhl pronikavých úspěchů v různých soutěžích.

Dne 18. a 19. června se 9 střelců účastnilo okresního přeboru ve střelbě malorážkou. Při této soutěži získal L. Faltýnek titul okresního přeborníka nástřelem 286 bodů. Také v soutěži družstev získalo naše družstvo (Faltýnek, Pouzeš, Břunda, Pichý) první místo.

Oblastního přeboru ve sportovní střelbě, konaného 10. 7. v Přerově se účastnil L. Faltýnek za okres Jumper a získal mezi 28 účastníky první místo nástřelem 537 bodů.

L. Faltýnek se pak účastnil celostátního přeboru v Plzni 30. srpna, kde v silné soutěži 22 nejlepších střelců republiky obsadil sedmé místo.

Další vítězství si naši střelci odnesli ze soutěže, kterou pořádá Svazarm Přeborův. Družstvo ve složení Bedřich Břunda, Miroslav Pichý, Jiří Rimmermann a Vlasta Hauschová získalo 1. místo a tím i putovní cenu „Klatovský střelec“.

VII. Obyvatelstvo

Narození v roce 1966

Jméno:	Datum narození:	Jméno rodičů:
Macháček Petr	2. 1.	Rudolf a Olga
Škopal Lubomír	10. 1.	Josef a Ludmila
Kašpar Petr	17. 1.	Josef a Miloslava
Kotková Radoslava	22. 1.	Radoslav a Kvěna
Pospišilová Eva	2. 2.	Josef a Prahmira
Trnková Věra	10. 2.	Vladimír a Věra
Kysučonová Dana	16. 2.	Jindřich a Ilka
Chromý Roman	25. 2.	Oldřich a Marie
Peřinová Dana	15. 3.	Karoslav a Ludmila
Sopová Martina	28. 3.	Jan a Marie
MLčoch Petr	5. 4.	Oldřich a Věra
Švrčková Marcela	19. 4.	Josef a Ludmila
Sajičová Zdenka	27. 4.	Lubomír a Marie
Zbožínek Vladimír	10. 5.	Vladimír a Ludmila
Mořka Pavel	10. 5.	František a Libuše
Zacpalová Iva	11. 5.	Jiří a Anna
Filipnek Karel	25. 5.	Karel a Marie
Furmáně Ivo	28. 5.	Ivo a Anna
Wolf Alois	7. 6.	Alois a Marie
Wolf Luděk	7. 6.	Alois a Marie
Zabořilová Jarmila	12. 6.	Miroslav a Blažena
Budina Radak	20. 7.	Otbor a Elena
Hausarová Jarmila	31. 7.	Antonín a Eliška
Hončiček Vladimír	12. 8.	Jan a Marie
Hadra Jiří	1. 9.	Karel a Blžena
Bondová Marcela	5. 10.	Karel a Blžena
Pecha Václav	28. 10.	Alois a Emilie
Švarc Pavel	30. 10.	Pavel a Božena
Frlica Milan	26. 10.	Josef a Anna
Heleškalová Eva	19. 11.	Jiří a Antonie
Václavová Věra	9. 11.	Blžena
Škarková Jana	2. 12.	František a Eliška
Filipová Vlasta	3. 12.	Pavel a Vlasta
Vaňhara Jiří	10. 12.	Zdeněk a Miloslava
Kavlíková Miroslava	23. 12.	Vladimír a Miroslava

Gross Milan 24. 12.
 Klubová Jindřiška 27. 12.
 Vaňák Karel 29. 12.
 Kaslar Martin 30. 12.

František a Maria
 Svatopluk a Jindřiška
 Oldřich a Marie
 Zdeněk a Jarmila

Zemřelí v roce 1966

<u>Jméno:</u>	<u>Rok nar.</u>	<u>Datum úmrtí:</u>	<u>Příčina smrti:</u>
Mazáněk Alois	1902	5. 1. 1966	Selhání srdeční
Kuchařová Kateřina	1879	19. 1. 1966	Atherosclerosis
Sultus Vladimír	1909	22. 1. 1966	Arteriosclerosis koronárních cév
Krejčí Eleonora	1891	12. 3. 1966	Rakovina dělohy
Kožíčková Aloisie	1893	4. 2. 1966	Lobární pneumonia
Karašiatová Marie	1911	19. 3. 1966	Lachexia tumuraosa
Karašiat Karel	1891	21. 3. 1966	Opakované akutní příhody mozkové
Fládkar Zdeněk	1941	23. 3. 1966	Klomenina spodiny lebeční
Onruvil Karel	1963	1. 4. 1966	Otok mozku
Schwarz František	1901	18. 4. 1966	Rakovina žaludku
Kriagelová Anna	1883	18. 4. 1966	Embolie plicnice
Smákal Edmund	1888	21. 4. 1966	Krvácení do mozku
Kapleštal František	1885	25. 4. 1966	Embolie plicnice. Hyponatriemie
Červinková Lucie	1901	9. 5. 1966	Nitrolabeční krvácení
Rac Antonín	1903	24. 5. 1966	Náhle selhání srdeční
Rostová Marie	1886	3. 6. 1966	Cor pulmonale decomp.
Novák Oldřich	1909	7. 6. 1966	Sedivá rakovina obličejem
Nejzochlavová Antonie	1888	8. 6. 1966	Náhle srdeční selhání
Sporková Marie	1901	24. 6. 1966	Ischemická choroba srdeční
Špička Eduard	1890	15. 7. 1966	Cor pulmonale
Činarová Julie	1885	9. 8. 1966	Kathatale sarkom
Pokorný Antonín	1884	5. 9. 1966	Rakovina žaludku
Voříšková Marie	1903	3. 10. 1966	Křiváková choroba s obličkovou decompensací
Hošek Karel	1900	7. 10. 1966	Lachexia tumuraosa metast. septatis la recti inoper.
Slouka Jan	1886	14. 10. 1966	Nitrolabeční krvácení
Janoušková Bohumila	1884	15. 10. 1966	Rakovina žaludku po operaci
Pocha Ladislav	1905	5. 11. 1966	Pokročilá arteriosclerosis
Kubica Adolf	1894	15. 11. 1966	Bronchopneumonia
Koráček Hubert	1900	30. 11. 1966	Lachexia tumuraosa - la recti
Janiš František	1888	28. 10. 1966	Katardální zádní plíc
Serynová Marie	1892	21. 12. 1966	Mozkové krvácení
Melzer Josef	1891	24. 12. 1966	Akutní infarkt myokardu
Smid Josef	1877	24. 12. 1966	Kalilární zádní plíc

Životní úroveň - úspory

V zásobování obyvatelstva nedošlo v roce 1966 k výrazným změnám. Trvá stále nedostatek stavebních hmot: cementu, vápna, cihel, krytiny.

V zásobování potravin nedocházelo k poruchám. Jsou však stále stížnosti na jakost chleba a rohlíků. Také jakost másla je velmi špatná. Do prodejen dodává mlékárna máslo již žluklé, což škodí především osobám trpícím chorobami žlučníku.

Úspory občanů vykazují trvalý a pravidelný růst. Přirůstek vkladů na vkladní knížky u místní dobročinné spořitelny činil za rok 1966 1 460 616 Kčs (v minulém roce 1 408 961 Kčs). Stav vkladů k 31.12. 1966 činil 16 milionů 255 769 Kčs.

Úvěrová činnost spořitelny byla v roce 1966 rozšířena a zevalitněna. Byly poskytovány nejen úvěry spotřební, ale také úvěry dopravní a hotelové. V průběhu roku bylo poskytnuto celkem 256 úvěrů v celkové výši 656 340 Kčs.

V roce 1966 bylo prodáno ve spořitelně celkem 10 600 losů čsl. státní loterie a na výhrách vyplaceno 295 600 Kčs. Nejvyšší výhra byla 20 000 Kčs.

Na výherní vkladní knížky bylo ve spořitelně uloženo 8 165 000 Kčs. Na výhrách bylo připsáno 215 výhercům 265 100 Kčs.

Bytová situace

Lošticiům se dříve říkalo mnoho pensistů. Nyní se však do Loštic hlásí stále více mladých lidí, hlavně mladých manželských dvojic, které nacházejí zaměstnání v místních nebo blízkých továrnách. Velkou překážkou je při tom nedostatek bytů. Částečně byl tento nedostatek odstraněn dostavbou výstavbou panelových domů, kam se v srpnu a červenci 1964 nastěhovalo 64 rodin. Nedostatek bytů tím ovšem vyřešen nebyl, protože mnoho rodin z oněch 64 odešlo do nové výstavby z podnájemů nebo z bytů, které sdílely společně s rodiči a pod. Bytová komise při MNV má tedy stále co dělat, i když bytový fond, ze kterého může byty přidělovat, je malý. Většina domů v Lošticích má charakter rodinného domku a tu je pravomoc bytové komise velmi omezena. Byty se v Lošticích uvolňují úmrtím nebo odstěhováním pouze výjimečně. A jen za dobu od 1.8. do 15.11. přiděly na místním národním výboru 12 nových žádostí o přidělení bytu. Mohly však být v tomto období přiděleny pouze 4 bytové jednotky. Situaci je možno i když ne trvale vyřešit, tedy alespoň ulehčit stavbou nových bytů. Za tím však pro toto řešení nejsou předpoklady. Kromě objektivních příčin, jako je nedostatek stavební kapacity, je tu také nedostatek iniciativy a podnikavosti mladých.

VIII. Různé

Počasí

Léto 1966 bylo mimořádně deštivé. V červnu bylo 13 deštivých dnů, v červenci 18, v srpnu 9. Srážky byly poměrně vydatné často doprovázené bouřkami, víchřicí i krupobitím.

V úterý 19. července 1966 se v pozdních odpoledních hodinách přehnala nad Bošticemi větrná smršť, která během několika minut způsobila velké škody, hlavně na lesních porostech. Na 30 ha lesa bylo vyvráceno a polámano. Škoda se odhaduje na 10000 pl. metrů. Nejvíce pozměněna je v okolí v Kadlovicích, dále na Odersku, na Střelnici, v Hájku a v Obectovském lese. V obvodu obce byly vyvráceny lípy u dolní části mlýnské náhonu a padly do zahrady Vincence Mayera za domem č. 116 a do zahrady Františka Krobota za domem č. 123. U rybníka byly rozlamány mohutné vrby. Značně byly poškozeny kaštany v alaji k Řeži a ořechy v zahradě u hostince na Řeži.

F.D. 73-4,5,6

Napřetržené deště, které trvaly od 18. července do 24. července způsobily velké záplavy na lukách a polích. Na katastru obce bylo zaplaveno 25 ha cukrovky, 53 ha ječmene, 20 ha pšenice a 12 ha brambor. Škoda, kterou tím utrpělo JZD, se odhaduje na 70000 Kčs, u soukromíků na 20000 Kčs.

Další pohroma přišla 20. a 21. srpna. V sobotu 20. srpna postihlo město a jeho nejbližší okolí krupobití, které způsobilo značné škody na okopaninách a na ovoci. Den nato přišla průtrž mražen. V krátké době napršelo 9,5 cm vody. Přivody vody poškodily značně obecní komunikace v Paloninské ulici, ve Vajmolích, na nádraží, na Trávníku, Radkoštem a pod lesem. V lidních podzemelích a rozvily vodní proudy lesní sílnici na několika místech příčnými výmoly hlubokými přes 1 m.

Tento vývoj počasí ovlivnil také mimořádně stav vody v Třebívce. Stav vody v řece dosáhl během roku po třikrát kritické výše.

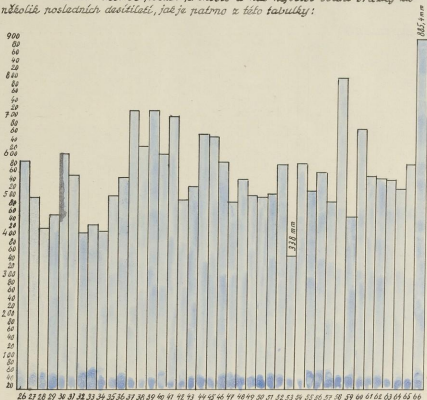
Poprvé byl stav vody zvýšen v období od 5. do 16. února s maximálním stavem vody dne 9. února, kdy voda dosáhla výš 264 cm s průměrným průtokem 60,2 m³/sec.

Druhé zvýšení hladiny Třebívky trvalé deště ve druhé polovině července, zvláště pak průtrž mražen na jevištské. Stav vody se rychle zvyšoval. Ze stavu 132 dne 23. července zvýšil se za 24 hodin na 253 cm dne 24. čen

vence ve 12 hodin a na 332 cm téhož dne ve 21 hodin, kdy dosáhl maxima. Místní národní výbor vyhlásil stav nebezpečí zátop a pohotovost záchranných čet. Po 21. hodině se stav vody dále nezvyšoval a do rána mírně klesl. Dne 25. července byl stav vody ve 12 hodin 262 cm. V době nejvyššího stavu vody bylo údolí nad Ložticemi u koupaliště celé zaplaveno vodou, stejně tak prostranství pod Luštěm. Na Trávníku vystoupila Třebůvka rovněž z břehů, zaplavila cestu na pravém břehu do výš 1 metru a na levém břehu dosahovala až do ústí ulice.

Další podobná zvýšení vodní hladiny v Třebůvce nastalo o měsíc později. Dne 20. srpna dosáhla v Třebůvce opět mimořádné výš 328 cm.

Letošní deštivé počasí přineslo u nás největší vodní srážky za několik posledních desetiletí, jak je patrné z této tabulky:

Požár

Dne 8. ledna 1966 ráno vypukl požár ve stodole domu čp. 73 v Hradské ulici, jehož majitelem je MUDr. Karel Arnold. Požár vznikl od žhavého popela a zničil celou stodolu.

Schváleno ve schůzi Školské a kulturní komise dne 24. 9. 67
ve schůzi rady MNV dne 2. 10. 1967.

Přijemník MNV:

Kronikář:

Předseda MNV:

1967

I. Politické události

Oslava 1. máje

V roce 1967 byl změněn tradiční způsob oslavy 1. máje. Dosud se účastníci z Loštic a celého okolí odebrali vždy ve společném průvodu na náměstí, kde se konala vlastní manifestace se slavnostním projevem. Letos vyšel průvod jak obvykle z Gottwaldovy ulice, ale z náměstí pokračoval ulicí Komenského a Moravičanskou, odtud pak odbočil do ulice Sokołské na stadion, kde se pak konala vlastní májová manifestace.

Ráz těchto májových oslav se v posledním desetiletí ustálil. Lze říci, že se tyto oslavy staly skutečnou lidovou oslavou 1. máje. Jestli snad v prvních letech po roce 1948 bylo nutno v závodch účast na májových oslavách zajišťovat, v posledních letech se tato účast na oslavě 1. máje stává pro naprostou většinu občanů samozřejmostí.

Nynější májové oslavy se na druhé straně svým obsahem a zaměřením podstatně liší od oslav předválečných, kdy bývaly májové oslavy manifestacemi za aktuální požadavky dělnické třídy. Jejich hlavním obsahem býval referát, který byl pozorně vyslechnut nejen účastníky manifestace, ale i přihlížejícími politickými protivníky.

Dnešní oslavy mají spíše ráz lidové slavnosti. Tento ráz jim dodává i výzdoba domů a celého prostранství na náměstí, kterou vkusně a vhodně připravují místní závody. Stejně je to tuto rázu napříčivají i stánky s občerstvením a pod. Projev referenta, v němž se obvykle hodnotí vykonaná práce a současná politická situace, bývá sledována s poměrně malou pozorností.

V tomto směru se změna místa dobře osvědčila. Uzávřené prostранství, narušené dopravním ruchem, umožňuje lepší soustředění účastníků, jejichž počet se každoročně pohybuje kolem 3000 osob.

II. Správa obce

Ve složení místního národního výboru a jeho komisí nedošlo v roce 1967 k žádným změnám.

Nově byla ustavena místní komise lidové kontroly na zasedání pléna místního národního výboru dne 11. května 1967. Podle změny v organizaci místní komise lidové kontroly bude tato součástí místního národního výboru a bude podřízena plánárnímu zasedání.

Dosavadní komise byla v rámci okresu hodnocena velmi dobře a proto Okresní komise lidové kontroly odměnila 7 nejlepších členů čestným uznaním, které jím na schůzi předala zástupkyně ONV s. Brzobohatá. Jsou to : Jan Zlatohlávek, Josef Zaráhal, Miroslav Svoboda, Jindřich Rýdl, Josef Pouliček, František Pospíšil a Vladimír Láč.

Za členy nové komise lidové kontroly byli na návrh rady MNV zvoleni :

Jan Zlatohlávek, důchodce
Josef Zaráhal, důchodce
Miroslav Svoboda, úředník
Jindřich Rýdl, důchodce
Josef Pouliček, úředník
František Pospíšil, vedoucí nolesí
Vladimír Láč, profesor
Stanislav Těcha, skladník SZD
Vlasta Seidová, ošetrovatelka drůbeže
Olařík Zaráhal, techn. zaměstnanec
František Šarka, techn. zaměstnanec

Schůze rady i pléna MNV se konaly pravidelně za účasti přibližně 72 % poslanců.

Dne 21. ledna 1967 svolal místní národní výbor veřejnou schůzi jakožto „Fidibus otázek a odpovědí“. Za okresní národní výbor byl přítomen tajemník ONV úřadov. Bujala a předseda národní komise Miroslav Martineš.

Na schůzi nebyl přednesen žádný uvolněný referát. Byla věnována zcela dotazům občanů a odpovědím zástupců národní

ních výborů. Dotazů bylo poměrně dost. Byly zaměřeny jednak na hospodaření národních výborů, jednak ke všeobecným problémům zahraničně politickým. Hlavní dotazy:

Jak se budou vybírat poplatky, o jejichž zavedení se v tomto roce jedná

Jak bude vytvářen fond rezerv a rozvoje u místního národního výboru

Jaká poslání a úkoly bude mít nově se tvořící Svaz československých žen a jaký bude rozdíl oproti dosavadnímu výboru žen

Jaká je současná situace v Číně

Na jakých zásadách se bude vyvíjet socialistická soutěž místních národních výborů

Na dotazy odpovídali přítomní funkcionáři místního a okresního národního výboru. Dále byly předneseny některé příponky k místním problémům:

Místní sběrna odpadových surovin naplní řádně svůj úkol.

Neutěšené bytové situaci v našem městě by se mělo čelit urychlenou výstavbou dalších obytných domů.

V budově základní devítileté školy je velmi tísnivá situace. Je nedostatek třídy, proto by obec měla usilovat o získání budovy bývalé hospodářské školy

Park v Žadlovickém zámku je ve velmi zanedbaném stavu. Jsou tam některé vzácné stromy, uživatel zámku kemedělské odborné učiliště se o udržování parku nestará. Tu je nutná urychlená a řádná naprava.

Předběž schůze byl živý a ukázał značný zájem přítomných občanů o veřejné záležitosti. Škoda, že nebyla větší účast. Schůze se účastnilo jen 60 občanů.

Finanční hospodaření MNV v roce 1967

	Rozpočet:	Skutečnost:
Příjmy celkem Kčs	1 657 600	2 039 333
Výdání celkem Kčs	1 657 600	1 819 762
Přebytek		Kčs 219 572

Vladním nařízením č. 100/66 Sb. bylo nově upraveno hospodaření národních výborů v souladu s novou soustavou řízení. Nadále nebude vyšší národní výbor poskytovat finanční prostředky na všechny investiční akce nižším NV a tyto si budou samy zajišťovat prostředky na svá vydání a samy také budou rozhodovat o jejich použití. Jan na ty investiční výstavby, na které národní výbor nemá dosti vlastních prostředků, může požadovat dotace od vyššího národního výboru, nebo si může vypůjčit ze státní spořitelny, nebo sručit finanční prostředky s jinými hospodářskými nebo zájmovými organizacemi.

Rozbor účtověrky podle těchto zásad:

A. Příjem:	Rozpočtovano:	Skutečnost:
Řádný rozpočet	Kčs 782 000	828 226
Doplňkový rozpočet:		
1% podíl hospod. organizací	232 000	280 724
Půjčka ze státní spořitelny	300 000	225 450
Dotace z ONV	94 000	119 000
Převod z roku 1966	113 600	113 600
Úroky během roku	24 000	41 534
Sružené prostředky	112 000	417 000
Cizí peníze		13 787
Celkem	1 657 600	2 039 333
B. Vydání:		
Řádný rozpočet	782 000	828 228
Doplňkový rozpočet	594 000	734 936
Odpady do vyššího rozpočtu	281 600	256 600
Celkem	1 657 600	1 819 764

Komunální služby

Výkony celkem	Kčs 2 683 330
Práhy od obyvatelstva	1 535 476
Hrubý důchod	1 532 435
Čerpání mzdového fondu	1 117 330
Čistý zisk	356 661
Průměrná mzda	1 431

Drobné provozovny

Výkony ze stavební středisko	297 083
Spadleny	16 937
sadláře	9 284
hudební výchovu (od 1.2.)	2 600
Celkem	325 904
z toho náklady	280 838
zisk	45 066

III. Výstavba

Komunikace

V Palonínské ulici a ve Vejmolích byla v délce 560 m a šířce 4,5 m zpevněna a vyasfaltována vozovka, která byla při průtrži mračen v roce 1966 značně poškozena. Okresní národní výbor, odbor dopravní poskytl na její obnovu částku 96 000 Kčs a pláně rezerwy „Povodňové škody“. Na opravu této komunikace bylo vynaloženo 66 684 Kčs, abytek byl použit na opravu nádraží Lišničky, které bylo při loňské povodni rovněž poškozeno.

V Soľotské a v Nové ulici byly s výpomocí občianů upraveny nové chodníky v rámci akce „Z-67“. V Soľotské ulici bylo vybudováno celkem 1100 m chodníků, v Nové ulici 200 m. Vynaložený finanční náklad byl 76 624 Kčs, hodnota díla je 90 000 Kčs.

V Soľotské ulici byla dále nákladem 144 754 Kčs provedena generální oprava místní komunikace od sportovního stadionu až po vyústění do Palackého ulice, a to rozšíření, zpevnění a vyasfaltování vozovky a předatkažení chodníků včetně výměny krajníků v délce 200 m.

V roce 1967 pokračovala úprava toku a nádraží Lišničky od mostu u nivovara k Fabrice. Bráhy byly vyromány a zpevněny lomovým kamenem. Náklad 35 097 Kčs uhradila Zemědělská stavební správa v Šumperku. Třici provedla, jako také ostatní úpravy městských komunikací, pracovní skupina důchodců.

Rekonstrukce místního rozhlasu

V roce 1967 byla provedena částečná rekonstrukce rozhlasové sítě místního rozhlasu. Byl zajištěn vřechan materiál na úplné vybudování místního rozhlasu v obvodu celého města včetně 20 kusů nových reproduktorů. Letos byla provedena oprava v jedné třetině města, zbývající část má být provedena oprava 1968.

Na tuto akci vynaložil místní národní výbor v roce 1967

celkem 53460 Kčs. Okrasní národní výbor - odbor školství a kultury poskytl na tento účel příspěvek 42798 Kčs.

Generální oprava budovy ZDS

Okresní národní výbor - odbor školství a kultury zařadil na rok 1967 generální opravu celé budovy základní devítileté školy a to provedení nové fasády, výměna oken v průčelí a v křídle k Třebívce a vymalování všech chodab a tříd. Výměna oken v křídle do ulice Komenského již v roce 1958.

Práce prováděl Okrasní stavební podnik. Na tuto akci věnoval ONV částku 360 000 Kčs. Všechny práce byly do konce roku 1967 dokončeny a budova se v nich pokračovat v roce 1968.

Je to první oprava v tak značném rozsahu od postavení školy v roce 1895.

Při této příležitosti je vhodné vzpomenout okolností, za kterých byla tato školní budova postavena. Letos je tomu právě 100 let od vydání rakouského základního zákona ze dne 21. prosince 1868, jehož důsledkem bylo, posílení školství, které do té doby bylo ve správě a pod výlučným dozorem církve. Od roku 1968 byl dozor na školy svěřen nově zřízeným místním školním radám, z nich jeden člen byl ustanoven školním dohlédátelem. Místní školní radám byly nadřazeny okrasní a zemské školní rady s okresními a zemskými školními inspektory.

Nové školní zřízení se příznivě projevilo také v péči o vybavení škol. Vybavení ložtické školy bylo v té době velmi ubohé. Původní škola stávala v těsném sousedství kostela - v nynější zahradě Josefa Šmida při domě čp. 37. Když na podzim roku 1798 spadl učitelův byt, dala obec učitelům mimo školu a ve staré, polooborožené budově se učilo dál. Teprve když při vizitaci v roce 1801 sledal mohečnický děkan, že následkem spadlého komína palze učebnu ani otápet, upozornil písemně ložtický magistrát, aby občané buď postavili novou školu, nebo aby požádali zemskou vládu o povolení použít pro školu místního špitálu.

Ten stál v místech nynějšího parku před školou. Po zrušení za válek švédských byl tento špitál - byl to vlastně chudobnec - roku 1743 znovu zbudován. Byla to přízemní budova dlouhá asi 12 m a široká 7 m. Měla původně 4 menší světnice o výšce 2,60 m. Zemská vláda povolila použít tuto budovu pro školu a tak byl špitál 1802 přístavbou prvního patra, do něhož se chodilo

po největším dřevěném schodišti, na školu.

V době postátnění školství však již dávno tato budova nemohla stažit ložtickému školství. Roku 1868 měla škola celkem 396 žáků, kteří byli vyučováni ve 4 třídách. Do I. třídy chodilo 173 žáků, do II. třídy 80 žáků, do III. třídy 67 žáků a do IV. třídy 76 žáků. Tento počet se v dalších letech zvyšoval.

A tak již v roce 1871 upozorňoval tehdejší okresní školní inspektor Novotný na nevyhovující stav školní budovy a jejího vybavení. Roku 1874 stoupl počet žáků na 438 a proto se obecní výbor usnesl přidat v I. třídě podočeku a poskytl pro ni místnost na radnici.

Roku 1875 prohlédl si školní budovu okresní hejtmán spolu s okresním lékařem a žádali, aby obec postavila novou školní budovu. Špatným stavem vybavení našeho školství v Ložticích se zabývala dokonce i zemská školní rada v Brně, která 23. února 1876 nařídila okresní školní radě v Zábřezě, aby se postarala o odstranění západ v umístění školy v Ložticích. Ale kromě vypravení další místnosti na radnici pro nově otevřenou V. třídu se nic nestalo.

Dne 29. února 1884 vyhlásila opětně okresní školní rada obec, aby se postarala o stavbu nové školní budovy, neboť - jak se v přípisu uvádí - dosavadní budova je špatná, vlhká, místnosti malé, špatně osvětlené malými okny, kde jsou rozpuštěné. Ale obecnímu výboru se do stavby nechálo.

Naléhání okresního školního inspektora a okresní školní rady se pravidelně po každé prohlídce školy opakovalo. Zvláště důrazně bylo v roce 1887, kdy inspektor ve své zprávě kromě jiného uvádí, že

v I. třídě je místo pro	50 žáků, ale je jich tam	100
ve II. " " "	29 " " "	81
ve III. " " "	32 " " "	86
ve IV. " " "	38 " " "	90
v V. " " "	43 " " "	143

Na toto naléhání se konečně místní školní rada usnesla přikročit ke stavbě nové školy a chtěla pro ten účel zakoupit od Karla Kůžny jeho domek čp. 32 i se zahrádou. Ale obecní výbor tehdy ještě německý - škola sama byla utrakvistická s vyučovacím jazykem německým a českým - namítl o stavbu nějak. Tak byla celá záležitost znovu odložena.

Teprve když roku 1889 nastoupila první česká správa

našeho města a s ní také česká místní školní rada, počalo se o stavbě nové školy vážně jednat. Ve schůzi dne 30. 11. 1891 se místní školní rada usnesla, aby pro stavbu nové školy byly zakoupeny tři domy na náměstí od Barbory Červínkové, Klement Kladišče a Karla Fialy. Jsou to domy čp 115, 116, 117. Ula Klement Kladišch a Karol Fiata - opa němci - odmítli prodat své domy na stavbu české školy na náměstí.

Definitivní rozhodnutí bylo učiněno v roce 1893. Dne 30. června se usnesla místní školní rada, aby pro novostavbu školy byly zakoupeny tři domky naproti staré škole a to:

č. 17 od manželů Kleinových se zahradou za 3500 zlatých

č. 18 od Josefy Karkošové (dům neměl zahradu) za 900 zlatých

č. 20 od Antonie Pluskalové se zahradou za 2000 zlatých

Obecní výbor toto usnesení schválil ve schůzi dne 15. července 1893. Antonie Pluskalová pak věnovala z kurní ceny 500 zlatých na pořízení hodin na kostelní věži.

Uvedené domy stály na místě, kde nyní stojí budova základní devítileté školy. Dům čp. 17 stál tam, kde je nyní boční křídlo v ulici Komenského. Vedle stál dům čp. 18. Bývala to kdysi šerhovna, to je domek obecního posla neboli šerhy. V šerhovně byla také dřevěná šatlava. Vedle šerhovny směrem k nynějšímu parku stávala druhá kamenná šatlava. Šerhovnu koupil od obce roku 1563 žid Mojžiš a šatlavu žid Abraham. Odě tyto chalupy za švédských válek zrušily a byly zbořeny. Teprve roku 1754 koupil toto místo Josef Waltra a postavil tam domek, který při očíslování domů dostal popisné číslo 18.

Na čísle 18 směrem k řece stál dům čp. 20 se zahradou. Do roku 1532 to byla dědičná rychta, dvůr panského rychtáře neboli fojta. Tam se scházela rada a obec. Na domě byly dva podobné znaky jako dosud v přeljezdě domu čp. 14: beraní hlava a dvě ryby nad sebou. Je to znak tehdejšího majitele panství Václava Haudvice z Biskupic a jeho druhé manželky Kateřiny z Taplé Vody.

Koupí těchto tří domků bylo konečně získáno stavební místo pro novou školu. Přípravy ke stavbě pokračovaly pak velmi rychle. V zimě byly vypracovány plány a v dubnu 1894 byl vypsan stavební konkurs. Plány vypracoval ložtický rodák a bratr tehdejšího starosty Antonín Schönhöffer, vrchní inženýr okresního řájmanskovi v Novém Jičíně. Stavba byla zadána ložtickému staviteli Janu Sovovi za 50 434 zlatých 87 krejcarů. Dne 15. května 1894 byl slavnostně položen základní kámen a již dne 1. září 1895 byla nová škola otevřena. Před tím byla stará škola zbořena.

Srovnáme-li tempo nové stavby s nynější opravou, neubrání se se zjištění, že přes všechny technický pokrok a zavedení mechanizace ve stavebnictví jsme oproti loňskému tempu hodně pozadu. V roce 1894-5 postavili za asi 12 měsíců - v zimních měsících se na stavbách nepracovalo - celou budovu a odevzdali ji k zahájení nového školního roku přípravenou a čistou pro pravidelné vyučování. V roce 1967 zahájil starosta podnět výměnu oken a opravu fasády počátkem června a protáhl tyto práce, až do zimního období. Škola byla nucena vyučovat ve třídách, kde okna byla kabariádována lešením, zastříkana maltou a křívou, v některých třídách byla okna vybitá a děti se vyučovali v náhradních místnostech. Uklid na chodbách a ve třídách po bouři museli obstarávat zaměstnanci školy.

Nová samoobsluha

již v minulém roce započal místní národní výbor s výstavbou samoobsluhy potravin na Malém náměstí pro jednotu. V roce 1967 byla stavba dokončena při celkovém nákladu 299 575 Kčs. Protože Jednota přejímá provozovnu za rozpočtovanou hodnotu 370 704 Kčs, získává obec při této akci, provedené většinou skupinou dílechodů, částku 71 129 Kčs, kterých bude použito na další akce pro zvelební města. Touto novou a něžně vybavenou prodejnou se zvýší kulturní zásobování potravinami pro velkou městskou oblasť a po odklizení domu č. 42, který je určen k demolici, získá toto prostranství velmi na svém vzhledu.

Baštyřská chata

Do akce „I-67“ byla zařazena také výstavba chaty místní organizace Svazu rybářů, také z toho důvodu, že její umístění u žabovického rybníka přispěje značně k vzhledu tohoto místa. Stavební materiál byl získán většinou z bouřáček, práce při stavbě a úpravě příslušného terénu ochotně provedli rybáři sami. Svaz rybářů přispěl na náklady částkou 12 000 Kčs. Celkový náklad na novostavbu chaty činil 25 993 Kčs.

Tím získali lošticeví rybáři vlastní stánek. Rybářský sport byl v Lošticích vždy velmi oblíben. Řeka Frabůvka byla vždy proslulá bohatstvím ryb. Národní loštický rybářský revír na Frabůvce sahá od Markrabky přes Loštice po hranici katastru obce Moravičany. Jeho části bývaly pronajímány jednotlivým kájemcům,

dříve pak na přírodních a odpadních strouhách měli právo lovit také majitelé mlýnů.

Od roku 1909 hospodařil na revíru s kralšví přestávkou Rybářský spolek v Lošticích. Zákonem o rybářství z roku 1952 byly malé revíry zrušeny a zřízeny větší celky, aby hospodaření na nich bylo zintenzivněno. K našemu revíru byla připojena část moravičanská a bouzovská, takže nyní sahá od vtoku Křabůvky do Moravy až po Valáškovu stav u Kozova. Délka hlavního toku je 17 km. K revíru patří též přítoky. Zprava je to Věžníčka, Spraněk, Břenuška a potok v Lišněch, na levém břehu Radnička, Zlatnička a Lišnička. Délka těchto potoků je 60 km. Snou s nádrží u Zádlovic činí plocha revíru 24 ha. Předepsaná osazovací povinnost činí nyní 2000 kaprů, 800 štik, 500 candátů, 500 pstruhů a 1500 bílých ryb, což bývá každoročně překročeno jednak násadou vypěstovanou ve vlastním rybníčním hospodářství, jednak nákupem.

V poslední době byly způsobeny značné škody na rybách vypouštěním otravných látek do řeky. Tak v minulém roce vypustili zeměštranci papírny ve Vlčicích do řeky část blížídla na papír. Uhynulo 130 kaprů a 500 kusů bílých ryb v ceně 1500 Kčs. Dne 6. června otrávil státní traktorová stanice v Mohelnici postruhovou látkou 2 km Lišničky, škoda na pstruhové osádce činila 3000 Kčs. A 11. června bylo vyčištěno ze silážní jámy otráveno 70 kusů kaprů o váze 100 kg v rybníku v Lechovicích.

Buffet

Stavební středisko při místním národním výboru vybudovalo pro jednotu nový buffet v Hradecké ulici v domě č. 115. Buffet je velmi dobře vybaven a poskytuje rychlé občerstvení za krátkou dobu, no kterou je v provozu, získal si u návštěvníků velkou oblibu.

F. D. 73-8

Rekonstrukce pohostinství

V Gottlebově ulici v domě čp. 146 provedl místní národní výbor rekonstrukci celé budovy pro nové pohostinství. V domě býval dříve hostinec Aloise Kichého. Po jeho smrti převzal budovu Ropnický pivovar, který pronajal židovské hostinskou A. Šenkovi. Když A. Šenk zemřel, židovská kanikla a budovu koupil Josef Patka. Za okupace byla v místnostech bývalého hostince umístěna

Kavalčova veřejná knihovna, v poslední době sloužily tyto místnosti jako skladiště jednotného zemědělského družstva.

Když se počet pohostinství v Lošticích odchodem vedoucích do důchodu a uzavřením nevyhovujících provozoven neúměrně zmenšil, naláhal místní národní výbor na jednotu, aby se postarala o zřízení nového pohostinství. Aby jí to umožnil, provedl místní národní výbor potřebné adaptace v domě čp. 146 svým vlastním stavebním střeškem. Místnosti byly účelně přestavěny, vnitřní zařízení provedeno vkusně a tak získávají Loštice moderní nové pohostinství. Celkový náklad na mady i s příslušnou přírůbkou obnášel na buffet i pohostinství celkem 117 750 Kčs.

Jednota však dosud pohostinství neotevřela, protože místní národní výbor nemohl dosud poskytnout novému vedoucímu byt.

Televizní převaděč ve Vlčicích

Aby se zlepšil příjem televizního vysílání ve Vlčicích, postavil místní národní výbor nad Vlčicemi nový televizní převaděč. Na celkový náklad 15 000 Kčs přispěl závod Olšanská páničky Loštice - Vlčice částkou 5000 Kčs v hotovosti a kromě toho dodal různé materiály v hodnotě 3000 Kčs. Občané z Vlčic odpracovali při stavbě převaděče 560 brigádnických hodin.

Vodní hospodářství

Kromě zpevnění břehů Lišničky a úpravy chodníku na jaším vřehu byly v tomto oboru provedeny ještě tyto práce:

Žlára byla vyčištěna celá kanalizační síť, některé jímky byly opraveny, 10 nových jímek bylo postaveno a to 4 jímky v Sokolské ulici, 4 jímky ve Vajmolicích a po 1 jímce v Gottwaldově ulici a na Malém náměstí.

Nová kanalizace byla provedena v Jevišské ulici v délce 100 m do hloubky 1,50 - 1,80 m, v Gottwaldově ulici v délce 125 m, v Šadlovicích 150 m a na náměstí Míru 90 m.

Byla připravena stavba betonové lávky přes Škádlovku pod Lužským tím, že byl opatřen materiál tak, aby se v roce 1968 mohla stavba uskutečnit.

Veřejné osvětlení

Nové výbojkové osvětlení bylo instalováno v Sokolské ulici na výložnicích, které byly namontovány na betonové sloupy veřejného osvětlení. V důsledku rekonstrukce části Sokolské ulice provedl v této ulici ROL přeložení veřejného osvětlení v délce přes 200 m a přemístil při tom 5 sloupů a 1 železný složár.

Obytné domy

V domě čp 63 byla provedena výměna střešní na dvorním traktu. V obytném domě čp. 500 byly provedeny obnovovací nátěry. Celkový náklad činil 37 541 Kčs.

Ostatní stavební akce

Stavební činnost jak v podnicích tak v soukromých budovách byla poměrně značná.

Severomoravské dřevařské závody prováděly rekonstrukci kanalizace, opravu elektroinstalace, byla zbourána stará nařízná dřeva, provedena rekonstrukce kotelen, stavba klimatizační haly a automatická sušárna.

V Olomouckých kovářských závodech provedli odkanalizování opravárenského střediska na Moravičanské ulici.

Kamědželský nákupní a zásobovací podnik - bývalý rolnický lihovar - postavil velkou sušárnu brambor.

Jednotné kamědželské družstvo „9. květen“ provedlo, přírodně dokončilo v roce 1967 tyto stavební akce: Novostavbu teletníku, sklad objemové píce, zateplení a větrání kravína, adaptace hospodářských objektů na provizorní dílny, průjezdni ocelokolnu.

Okresní národní výbor vydal v roce 1967 povolení ke stavbě 3 rodinných domků: Lubomíru a Jiřině Potácalovým, Ing. Ladislavu a Otii Vojtkovým a Janu Bláčkovi. Všechny tyto domky budou postaveny v Sokolské ulici.

Značný zájem byl též o stavby rekreačních chat. Okresní národní výbor vydal celkem 7 povolení těchto staveb a to:

J. Žákouskému z Olomouce, Božaně Váplavové z Přerova, Hynek Dočkalovi z Drahanovic, Jaroslavi a Aleně Krausovým z Měkulova, Jaroslavi Šoláčkovi z Olomouce, Severomoravským dřevařským závodům a Severomoravským pivovarům a sodovkárnám.

Odbor pro výstavbu při místním národním výboru v Laštovicích vydal v roce 1967 celkem 28 stavebních rozhodnutí. Z toho bylo 17 povolání k úpravám bytů, k přístavbám a nástavbám podkrovi.

IV. Hospodářské noměry

Hospodářské výsledky

místních hospodářských organizací - závodů národních podniků
za rok 1967

Ukazatel		Olomoucká tovarůžkár- ny	Koh-i-noor průvoz	Severomor. dřevařské závody	Oděvní průmysl	Olšanské papírny
Hrubá výroba	P	33 194	6 770	26 762	24 161	30 484
v tis./Kčs	S	34 854	6 729	25 444	24 634	31 103
	%	105,-	100,3	95,-	102,-	102,-
Export	P	2 269	3 526	710	3 054	-
v tis./Kčs	S	2 586	3 592	710	5 410	-
	%	113,9	101,9	100	177,2	-
Hrubý důchod	P	171 990	-	6 432	-	3 180
v tis./Kčs	S	175 145	-	6 478	-	3 303
	%	101,8	-	100,7	-	100,4

Produktivita	P	171 990	50 075	245 527	77 688	249 869
na 1 pracovní-	S	175 145	50 978	241 752	81 301	257 050
ka v Kčs	%	101,8	101,8	98,4	104,7	102,9
Fond pracu-	P	2 773	1 902	1 804	4 353	2 197
jících	S	2 992	1 885	1 779	4 430	2 201
v tis. / Kčs	%	107,6	99,2	98,3	100,2	100,1
Průměrná	P	1 197	1 183	1 380	1 159	1 519
mzdy	S	1 253	1 189	1 386	1 122	1 521
v Kčs	%	104,8	100	100	104,8	100

JLD „9. květen“

Živočišná výroba

Stavy zvířat : Skot celkem	978 kusů, proti 1966	+	16	
z toho krav	462 "	" "	+	18
Prasata celkem	1 245 "	" "	+	14
z toho prasnic	109 "	" "	+	14
Slapice	1 398 "	" "	+	8
Narovzano salát	2 101 "	" "	+	203
" telat	467 "	" "	+	34
Výroba mléka	1 231 337 litrů	" "	+	81 534
" vajec	304 392 kusů	" "	+	108 938
" hovězího masa	131 364 kg	" "	+	2 552
" vepřového masa	149 985 kg	" "	+	5 920
Prodej mléka	1 096 566 litrů	" "	+	114 599
" vajec	290 928 kusů	" "	+	97 494
" hovězího masa	118 217 kg	" "	-	9 025
" vepřového masa	149 475 kg	" "	+	13 783

Rostlinná výroba

Plošina	Osetá plocha	Výnos q / ha	
		1966	1967
Žerice ozimá	224,25 ha	35,8	30,5
Žerice jarní	59,33 "		31,8
Ječman	174,46	29,-	33,-

Plodina	osetá plocha ha	úžnos 1966	q / ha 1967
Oves	15,07	25,7	29,3
Luštěniny a směsky	39,-	9,8	30,7
Brambory	14,15	162,3	296,7
Krmná řepa	4,70	825,8	674,5
Cukrovka	161,89	338,7	459,8
Kukuřice	49,77	379,6	449,-
Směsky jarní	23,83	315,2	259,3
Drácalaté píce	132,54	83,8	72,4

Vývoj produkce na 1 ha

	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967
Hrubá rostlinná výroba	5 822	5 075	5 675	6 706	5 014	5 686	6 651
Hrubá živočišná výroba	5 372	5 365	5 662	6 219	6 530	6 771	7 224
Zemědělská produkce celkem	11 194	10 440	11 337	12 925	11 544	12 457	13 876

Finanční výsledky

Příjmy:	v tisících Kčs
Tržby za rostlinná výrobky	4 246
" za výrobky živočišná výroby	3 046
" za zvířata	3 599
" za výrobky přidružené výroby	554
" za lesní výrobu	45
za práce a služby	554
za společné stravování	180
Aktivování úvěrů	900
Přímie za zvýšení tržní produkce	726
Ostatní výnosy	290
Výkony celkem	14 140

Nákladyv tisících Kčs

Spotřeba nakoupených osiv	390
" " hnojiv	596
" " pohonných látek	488
" " chemikálií pro RV	112
" " nakoupených krmiv	1 565
Nákup zvířat	28
Spotřeba stavebního materiálu	655
" náhradních dílů	834
" ostatního materiálu	399
" energie	125
Opravy a udržování	65
Přepravená a spoja	20
Ostatní výrobní náklady	310
Odpisy a vyřazená ZP	752
Nájemná, cestovné a j.	111
Časové rozlišení	355
 Odměny za práce - základní	 3 700
" " prémie	325
Pojistná, úroky, sociální zabezpečení	728
Zemědělská daň	970
 Příděl fondu výstavby	 950
" " bytová výstavba	200
" " obřadovému	65
" " kulturnímu a soc.	200
" " rezervnímu	250
 Hrubý důchod	 7 357
Čistý zisk	2 711

V. Školství

Mateřská škola

Mateřská škola měla jako v minulém roce 3 třídy, z nichž jedna byla třída jaslůvá.

Na škole působili: ředitelka Marie Windová
učitelky Olga Karabinová
Klára Šulová
Ladislava Boxanová
správní zaměstnankyně Marie Kašnarová
Anna Kubová

Po dobu nepřítomnosti učitelky Jaroslavy Kararové, Olgy Karabinové, Ladislavy Boxanové a jistky Litné, které měly mateřskou dovolenou, zastupovaly učitelky ZDS v důchodě Marie Pokorná, Jiřina Hřivnová a bývalá učitelka mateřské školy Marie Hoffmannová.

Celkem bylo do školy zapsáno 80 dětí. Je to nejvyšší počet dětí, jaký může být ve škole umístěn. Škola byla nastavbu prvního patra podstatně rozšířena, její kapacita nestačí na to, aby ve škole mohly být umístěny děti všech matek, které o to žádají a které to potřebují.

O zřízení mateřské školy v Lošticích se jednalo již v polovině minulého století. Občánům tehdejšího místodržitelství o Brně ze dne 17. května 1853 č. 5941 bylo vyzváno město Loštice o vyjádření, zda by chtělo a mohlo zřídit dětskou opatrovnu pro děti od 2 do 5 let. Obec odpověděla připisem ze dne 19. srpna 1853, že takový ústav uznává za velmi prospěšný, ale že nutno dříve zkoumat všechny možné okolnosti a potíže.

Když se obec dále k rozhodnutí v této věci namáhala, urgoval okresní hejtmán dne 17. února 1854 a nařizoval místodržitelství vyřízení této záležitosti. Tu se tehdy obrátila obec na městský úřad v Šumperku, kde byla mateřská škola (dětská opatrovna) zřízena již roku 1850. Dne 17. března 1854 dostaly loštice informaci, že sa ústav dobře osvědčuje. Učitelka že má platu 200 zlatých a opatrovnice 100 zlatých konvenční měny, ročně. Obec že zatím nepřispívá ničím, protože náklad utrácejí dle stanov školy z odkazů, darů a pod.

Ústav v Šumperku totiž založila tamní mechanická přádelna.

Z protokolů loštického městského zastupitelstva není patrné, zda se obec touto otázkou dále zabývala. Teprve po 42 letech se otázka mateřské školy v Lošticích vynořuje znovu. V olomouckém časopise „Pozor“ se dne 1. června 1895 objevil článek:

Z Loštic. Městskou školu, jež otevřena bude letos po prázdninách, postaráno bude o vyšší vzdělání mládeže - prozatím ovšem jen hochů - a tím vyplněno bude dávné přání českého obyvatelstva našeho, přajícího dětem svým širšího vzdělání. K úplnosti systému vyučovacího neschází v městě našem nic jiného než opatrovna či škola mateřská, někde též (ale německého Kindergarten) dětskou zahradkou zvaná. Účelem školy mateřské jest zaměstnávat děti od 4 do 6 let způsobem přírodním, janzůvými dětmi poskytl předvěžné vzdělání do školy národní. Šrou a zdavou učí se děti seděti ve škole, chovají se slušně a zároveň prvním základům všeobecného vzdělání. Veliká výhoda takové opatrovny jest se však i v tom, že rodiče jsou zbaveni na čas náde dohládati na děti, což zejména neocenitelným jest pro rodice chudé, celý den v práci jsoucí. To uznává se všeobecně a nejlepšího toho důkazem jest četná návštěva takových školek mateřských. Ústřední Matice školská, která těmto ústavům nejvíce přejí, vydržovala roku 1894 40 školek mateřských o 53 odděleních, jež navštěvovalo 3308 dětí. Co se nákladu týče, stojí průměrně jedno oddělení mateřní opatrovny ročně 662 zlatých 95 krajcarů. Tu však musíme upřesnit, že Matice většinou vydržíva vlastní budovy, což by u nás odpadlo, any jsou volné místnosti v nové škole takze jediným nákladem by bylo zařízení, pak vydržování učitelky a opatrovnice. Mají-li jiná města jako Zdobruška, Lihovál, Lipník a mnohá jiná opatrovny své, proč by ji nemohlo mít jediné české město na severní Moravě?

Je uvažování článku se trochu upalovalo o věci, ale pro jiné naléhavé úkoly k uskutečnění nedošlo. Po dvou letech se v téměř časopise opakovala stejná myšlenka. V článku se již mluví o fondu na zřízení mateřské školy, na nějž Občanská záložna věnovala 200 zlatých.

Ale teprve po 9 letech došlo k uskutečnění. Na upozornění Ústřední Matice školské jednalo se ve schůzi místní školní rady dne 1. února 1906 o zřízení české dětské opatrovny v Lošticích.

Dne 24. února 1906 usnáslo se místní školní rada, aby se dětská opatrovna zřídila obecním nákladem a aby byla vyslána deputace k zemské školní radě v Brně, aby mateřská škola mohla být

umístěna v budově obecné a měšťanské školy.

Dne 9. června 1906 došlo povolání zemské školní rady a za týden dne 16. června se obecní výbor usnesl přispívat ročně na mateřskou školu částkou 400 Kč ročně.

Zemská školní rada výnosem ze dne 6. srpna 1906 povolila zříditi dětskou opatrovnu ve školní budově a současně stanovila další podmínky.

Dne 15. září 1906 ustanovila místní školní rada pro školu učitelku - podle tehdejších „pěstounku“ - Marii Simonovou za Zábřaha na 1 rok provizorně s platem 600 Kčs ročně. Za opatrovnici byla přijata Anna Valouchová s platem 24 koruny měsíčně. Ve schůzi místní školní rady 20. září 1906 byl ustanoven počet dětí pro mateřskou školu na 80. Byl to jistě velký počet, uod-
kima-li, že škola měla jen jednu místnost v přízemí školy na společné chodbě s třídami dívčí měšťanské školy. Školka byla vybavena dlouhými lavicemi a za křídlem jí sloužil školní dvůr.

V tomto umístění zůstala mateřská škola až do roku 1948, kdy byl pro ni uvolněn dům čp. 9, který si postavil a v němž ordinoval a bydlel svého času lékař Václav Bakovský. Přes všechny úpravy a rozšíření budova stále ještě nestačí nynější potřebě.

Na úpravu prostředí školy věnovaly v tomto roce jednotlivé místní závody tyto částky:

Severomoravské dřevařské závody	Kčs	2000
Oddělení průmysl	"	1000
Koh-i-noor	"	3000
Jednotná zemědělské družstvo	"	3000
Olomoucké tvářičkárny	"	2000
MEZ Mohelnice	"	4000

Z těchto prostředků bylo na zahradě upraveno křídlem, hrací kout, 2 houpacíky a další předměty pro zaměstnání dětí.

Základní devítiletá škola

Ve školním roce 1966-67 navštěvovalo školu celkem 553 žáků, z toho bylo 292 chlapců a 261 dívek.

Do 1.-5. třídy (nižší stupně) chodilo 97 chlapců a 100 dívek, do 6.-9. třídy (vyšší stupně) 195 chlapců a 150 dívek.

Žměny ve stavu zaměstnanců

Dne 1. února odešla na mateřskou dovolenou vedoucí PO s. Karbichová. Funkci po ní převzala s. Unzailigová, která tuto funkci vykonávala při plném učebním úvazku až do konce školního roku.

Dne 13. března 1967 nastoupila mateřskou dovolenou učitelka Kernetie Faltýnková.

Častá onemocnění uklízeček působila značné potíže, protože se těžko za ně opatrovala náhrada.

Žařřizení vyučování

Ve školním roce 1966-67 se vyučovalo celkem ve 21 třídách. Na nižším stupni se polo odborně vyučovalo jen ruskému jazyku v 5. třídě. V 9. třídách se vyučovalo diferencovaně v jazyku českém a v matematice.

Prospěch žactva na konci škol. roku

	1. - 5. ročník	6. - 9. ročník	Celkem
Prospělo	198	376	573
Neprospělo	8	16	24
Opravná zkouška	3	13	16
Vyznamenaní (od 5. ročníku)	12	59	71
Snižování známek z chování	4	8	12

Rozmístění žactva do povolání

Z žáků, kteří dokončili školní docházku (33 chlapců a 48 dívek), přihlásilo se na studia 29, z nich bylo přijato 25. Z nich bude 8 studovat na všeobecně vzdělávací škole v Litvli, 1 na střední všeobecně vzdělávací škole v Libězi, 8 na střední průmyslové škole elektrotechnické v Mohelnici, 3 na pedagogické škole v Přemě, 5 na střední zemědělsko technické škole v Mohelnici, 2 na střední ekonomické škole v Šumperku, 1 na střední průmyslové škole pro slaboproudou elektrotechniku v Olomouci a 1 na střední průmyslové škole stavební v Litvli.

Do učebního poměru nastoupilo 20 chlapců a 18 dívek,

zbyvajících 4 chlapci a 11 děvčat odešlo přímo do pracovního poměru nebo najsou dosud zařazeni.

Při umisťování žáků do povolání se projevil zvýšené nároky na prospěch a to i v povoláních dosud preferovaných jako je hornictví a stavebnictví.

Něvecký kroužek na druhém stupni dosáhl zvlášť dobrých výsledků. Vystoupil ve školním roce 1966-67 dvacetkrát při různých veřejných a společenských příležitostech. Kroužek vedla učitelka Věra Vačerková. Také soubor žáků 1.-5. stupně, vedený učitelem Jaroslavem Klainem, se dobře uvedl. Vystoupil celkem třikrát.

Veřejné kulturní a sportovní akce, na kterých se žáci podíleli:

Divadelní hra pro mládež „Síl nad zlato“

Bátovjchovná akademie spojená s vystoupením něveckého a kytarového souboru. Jato zdařila akademie se však bohužel setkala s malým zájmem veřejnosti. Účastnilo se jí jen 80 dospělých návštěvníků. S podobným zjevem se setkáváme v Lošticích častěji i dříve a svědčí o nedostatečném zájmu dospělých - hlavně rodičů - o práci mládeže.

Mezinárodní den dětí byl oslaven společným bálovým vystoupením 4. června 1967 na hřišti Slavojů. Za veliké účasti občanstva, jehož se sešlo přes 500 osob, měla slavnost velmi dobrou úroveň a zastoupeně velký úspěch.

Veřejně prospěšné práce žactva

Na pomoc při sklizení brambor byla škole udělena odměna ministerstva zemědělství.

Žáci nejvyšších ročníků vyjednotili a okopali cukrovku na 2 ha v JD „9 květen“ v Lošticích.

V jarním období upravili žáci prostranství kolem nového pomníku padlých před školní budovou.

Dobrych výsledků dosáhli žáci také při sběru léčivých bylin. Ve školním roce provedli 4 jednorázové sběry odpadových surovin a výřezak obnovali akci „Na pomoc bojovníci mu Diafnamu“.

Na sběr lesních plodů byli 2 žáci odměněni ředitelstvem lesního závodu v Litovli.

Žemědělské odborné učiliště

Ve školním roce 1966-67 bylo v učilišti celkem 174 učňů zařazených do I.-III. ročníku. V každém ročníku jsou dvě třídy.

Na škole je zaměstnáno 5 učitelů, 5 vychovatelů a 9 mistrů odborného výcviku a 13 zaměstnanců správních.

Na konci roku bylo vyřazeno 97 učňů, z nich 31 bylo frekventantů praktiků - dálkově studujících pracovníků zemědělských závodů ze šumperského okresu.

Učni pracovali v podzimních brigádách v JZD Veselí-Radnice, Loštice, Křemáčov, Pavlov, kde celkem získali 12.000 Kčs. Tato částka bylo částečně použito na zaplacení rekreačního pobytu učňů z města Gardalagan, okres Magdeburg v Německé demokratické republice, s nimiž má zdejší učiliště dohodu. Německí hosté strávili 14 dní v horské chatě Olšanka u Starého Města. Opálkou poskytlo gardalebanská zemědělské učiliště stejnému počtu zdejších učňů 14-denní rekreační pobyt u Baltického moře. Chatu Olšanka pomohl pro rekreaci německých hostů ředitel Vědecké napříny Václav John. Z prostředků učiliště byla celá 31-členná skupina vybavena lyžařskými potřebami. Výpravě učňů z NDR vedl Petr Urban z Loštic.

Modernizace školy byla s ohledem na ličnavě pokračující generální opravu samku omezena jen na pořízování takových pomůcek, které se dají svépomocně vyrobit a které by mohly být přemístěny do kabinetů, až bude generální oprava provedena.

Stýk učiliště s veřejností byl rozšířen prostřednictvím Okresního zemědělského sdružení v nově ustaveném „Klubu opravářů“. Členy této dobrovolné organizace jsou frekventanti zdejšího učiliště. K 30. červnu 1967 absolvovalo zemědělské odborné učiliště 658 frekventantů ze šumperského okresu. Při založení klubu bylo shledáno, že 30% absolventů je zaměstnáno mimo zemědělské závody a to v ČSAD, v autoopravnách, v průmyslu a pod.

V tomto roce bylo v II. ročníku vydáno 49 řidičských průkazů s oprávněním řídit traktory a motocykly.

Škola vydávala svůj vlastní časopis „Opravář“. Bylo vydáno 12 čísel. Dále uskutečnila škola 6 odborných akcí do Agrostroja Prostějov, Pachtřimov, závodů kulčičkových točisek Brno. Dobře pracovaly zájmové kroužky: myslivecký, foto-

grafický, modelářský, motoristický a sportovní. Sdružení rodičů a přátel školy konalo 8 třídních a 2 plenární schůzky. Jeho součinnost se školou byla dobrá.

V rámci akce „I-67“ odstranila škola kalamiťní násladky smržů, plerá v minulém roce zničila sířechu strážního domku při vjezdu do zámku, rozbila sochu Diany, u bazénu před zámkem. Byla také opravena zed' kolem zámku.

Velkým přínosem pro školu bylo rozhodnutí Svoarom-rauského krajského národního výboru v Ostravě, kterým byla učilišti přidělena budova bývalé hospodářské školy. Učilišti tam přeneslo učebny po dobu provádění generální opravy zámacké budovy v Ladlovicích.

Výsladky dobré práce školy ukázala škola veřejnosti v „Dan otavřených dveří“ v dubnu 1967.

Výsladky sportovní činnosti ukázali žáci na sportovních akcích v okrese, kde vyhráli přebor v kopané a obsadili přední místa v hokeji, stolním tenise a v lehké atletice.

Do školního roca 1966-67 zameškali učni celkem 9885 hodin, to je průměrně 56,8 hodiny na 1 žáka. Učni byli zapojeni do soutěží Vzorná třída, Vzorná skupina a na domově Vzorná ložnice. Bylo uděleno 7 odznaků „Vzorný učň“

Lidová škola umění

Lidová škola umění měla v roce 1967 celkem 54 žáků, kteří byli rozděleni na dvě oddělení: klavírní a harmonické.

Na škole působily učitelky Dagmar Matoušková a Emilie Balcarčková a 1 provozní zaměstnanec.

Škola je umístěna v 1. patře budovy muzea. Žáci školy se účastnili okresního kola Soutěže tvořivosti mládeže. Dva žáci získali 1. místo ve dvou oborech a jeden žák získal 2. místo.

VI. Kulturní život

Místní lidová knihovna

Knihovna měla na konci r. 1967 celkem
z toho počet knih naučných
knih pro mládež
knih slovenských
knih ruských
knih německých

Počet čtenářů v roce 1967
z toho mládeže

V knihovně se v roce 1967 půjčovalo 98 krát.

Počet vypůjčených svazků	25 233
z toho naučných	2 937
knih pro mládež	7 166
knih slovenských	110
knih německých	107
knih ruských	510

Další osvětová činnost knihovny

Knihovna připravovala pravidelně ve svých místnostech výstavy k různým výročím a jiným příležitostem. V roce 1967 to byly výstavy knih Maria Majarová, výstava dětské knihy, přírodovědná a zahradkářská literatury, knih s tematikou „Boje dělnické třídy“, knihy z oboru hudby u příležitosti Pražského jara.

Besedy o spisovatelích a o jednotlivých knihách byly pořádány pro pionýrské oddíly a pro skupinu ČSM. Pro PO se konala beseda o knihách Smaragdové stony, Napoleon z černého ostrova, Sluneční vlak a Bajkal jede do Prahy. Téma besed s ČSM: L. N. Tolstoj a jeho Vojna a mir, spisovatel Oleg Koševoj a jeho knihy Můj syn a Mladá garda, dále knihy Velká hra a Indiáni bez tomahavků.

Rozhodnutím školské a kulturní komis ONV byla zdejší lidová knihovna určena za střediskovou knihovnu pro obce Svinov, Veselí, Ladnice, Pavlov, Ladovice, Pílonín, Doubřavice a Moravičany.

Kino

Umístění a vybavení kina zůstává nezměněno. V roce 1967 nebylo možno zajistit ani nejn nutnější udržovací opravy, jako je vyhnitá deska v podlaží a tak zařízení kina chytří stále víc. Je až div, že se za tohoto stavu udržuje provoz kina v celkem uspo- kojivém rozsahu.

V roce 1967 bylo promítáno			
filmů celkem			144
z toho filmy vyrobené v ČSSR			47
"	"	SSSR	24
"	"	Lid. dem.	22
"	"	Ostatní	51

Počet návštěvníků celkem			
z toho filmy vyrobené v ČSSR			28 507
"	"	SSSR	9 408
"	"	Lid. dem.	1 969
"	"	Ostatní	4 253
			11 877

Využití kapacity kina		36,6%
Celkový příjem Kčs		72 378

Naj úspěšnější filmy:

Laurel a Hardy	využití kina na	100 %
Popelky	" " "	100 %
Vinatou	" " "	95 %
Na savec od Aljašky	" " "	87 %
Anton Špalec ostrůvek	" " "	86 %
Žaloby krále Matyáše	" " "	85 %
Ponofka	" " "	84 %
Bílý princ	" " "	82 %

Divadelní činnost

Divadelní činnost organizoval Závodní klub Olomouckých .
tvarůžáran jednak vlastním divadelním kroužkem, jednak pohostin-
skými hrami Severomoravského divadla ze Šumperka. Závodní
klub organizoval předplatné na 8 představení - 4 vlastní a 4
představení Šumperského divadla.

Žásluhou předplatného udržuje se náostřova divadelních představení na dobré výši. Většinu předplatného hradí místní přemyslové závody a jednotná komedantská družstva. Závody a družstva dávají pak vstupenky svým členům nebo komedantským. Stává se proto, že na některých představeních zůstává část sedadel prázdných, třeba vstupenky byly vyprodány.

Divadelní kroužek závodního klubu zahrál v roce 1967 tyto divadelní hry vesměs s dobrým úspěchem:

Šíl nad zlato - 2 představení

Případ Danzinger

Normálka

Lumpacivagabundus

Severomoravské divadlo Šumperk předvedlo hry:

Naši furianti

Dva tucty bílých růží

Podivná paní Svageová

Kločin a trest

Kromě toho uskutečnil Křavský podnik pro film, koncerty a estrády v Olomouci zábavný pořad pro děti „Prohláň opičák“.

Těl. jednota Slavoj

V roce 1967 měla Tělovýchovná jednota Slavoj celkem 249 registrovaných členů. Činnost jednoty se vyvíjí v 7 oddílech.

Žákladní tělesná výchova začala se provádět v 8 oddílech na základní devítileté škole. Cvičí průměrně 100 žáků.

Ve skupině dorostenců a mužů, kteří cvičí společně, dochází do cvičení 12-18 cvičanců, ale docházka je velmi nepravidelná. Další skupinu tvoří dorostenky a ženy, kde dochází 8-12 cvičenek.

Kopaná. Oddíl kopané navazal v roce 1967 spolupráci s některými závody. Nejvíce se vyvíjí spolupráce s Jednotným zemědělským družstvem „9 květen“.

Oddíl má 3 družstva: žáky, dorost, mužstvo. Největších úspěchů dosáhli žáci, kteří se v soutěži za 1. pololetí umístili na 3. místě a dosáhli skóre 58 : 4. V druhé polovině roku dosáhli skóre 54 : 2 a nebyli poraženi.

Dorost se oproti minulému roku velmi zlepšil. Po podzimní sezoně byl v tabulce mezi posledními. Jarní sezona 1967 vykázala skóre 33:50, což znamenalo, že se dorost v soutěži udržel. V podzimní soutěži se již umístil na 8. místě se 17 body skóre 34:16. Na obou těchto úspěších žactva i dorostu má velikou zásluhu Vincent Muzikant, učitel LDŠ, který obě družstva soustavně trénuje.

Družstvo mužů se v tabulce okresního přeboru umístilo na 4. místě. Zvlášť je třeba zaznamenat první zájezd tohoto mužstva do zahraničí v dějinách ložtické tělovýchovy. Byl to zájezd do Maďarska, kde naše mužstvo zvítězilo nad mužstvem Múndaszentu poměrem branek 2:1.

Sední hokej si rovněž vedl poměrně úspěšně. Žáci docilovali v sezoně 1967 střídavých úspěchů a skončili na 2. místě ze 4 družstev. Dorost zvítězil v okresní soutěži a byl vyhlášen přeborníkem. Družstvo dospělých sehrálo 14 mistrovských zápasů, z nich 7 vyhrálo a 7 prohrálo s celkovým skóre 62:70.

Tenis. Ve všech soutěžích bylo zapojeno celkem 34 závodníků a to:

žáci	8 chlapců	3 dívky
dorost	6 "	3 "
dospělí	10 mužů	4 ženy

Například úspěchů dosáhli žáci. Na okresním přeboru jednotlivců, který se hrál v Ložicích za účasti 18 hráčů, zvítězil v mladších hráčích Jiří Krč, ve starších byl Miroslav Elšner na 2. místě a v oddílu žaček byla Alena Krčová rovněž na 2. místě. Krajských přeborů žactva jednotlivců v Novém Jičíně se zúčastnili 4 žáci a nejlepších výsledků zde dosáhl Alois Štátný.

Turistika. Odbor turistiky vyvíjel v sezoně 1967 činnost jen ve skupině žactva. V soutěži 100 jarních kilometrů bylo zapojeno více jak 50 dětí základní devítileté školy. Byly uskutečněny převážně výlety do blízkého i vzdálenějšího okolí Ložtic. Z dalších výletů byl výlet na Mladá.

Stolní tenis. Oddíl stolního tenisu má v soutěži zapojena 2 družstva. Družstvo dospělých, které hrálo okresní přebor, se umístilo na 4. místě. Hrál celkem 17 zápasů, z toho 11 zápasů vyhrálo, 2 remisovalo a 4 prohrálo. Tento úspěch je o to cennější, že v oddílu cvičí převážně mladí hráči. Jedním z nejmladších je Bohuslav Sedláček, který se stal okresním přeborníkem.

Velmi úspěšně si vedl i kroužek stolního tenisu při základní devítileté škole, kde hraje 33 žáků.

Odbíjená. Oddíl odbíjené hrál v okresní soutěži, která byla rozdělena do 2 skupin po 8 družstvech. Naše družstvo skončilo na 7. místě.

Svazarm

Svazarm si stanovil na rok 1967 mnoho úkolů. Hlavním z nich byla přestavba malotřížkové střelnice na Masnicích a zvýšení střelecké aktivity a to nejen na zvýšení výkonnosti, ale i střelecké základny.

Na jaře byla náplní činnosti střelecká liga. Protože tato sezóna již počátkem dubna, bylo nutno začít s trénováním co nejdříve. V tom směru vyšla Svazarmu vstříc ZDŠ tým, že umožnila vzduchovkový trénink v tělocvičně. Koncem března byla zahájena ostrá střelba. V lize naše základní organizace Svazarmu obhájila loňské prvenství. Z 19 družstev ve standardu 5+10 obsadily lošnice 1., 5. a 10. místo, ve standardu 3+10 bylo jedno naše družstvo na 1. místě, druhé družstvo obsadilo 5. místo.

V jednotlivcích obsadil 1. místo Ludvík Faltýnek, 2. místo Jaroslav Zimmermann, 3. místo Jiří Doubek a 7. místo Jos. Čltnr.

Okresního přeboru se účastnili 4 střelci, kteří obsadili 2., 3., 4. a 10. místo mezi 23 nejlepšími střelci okresu. Ze 300 možných bodů získal Ludvík Faltýnek 275 bodů, Miloš Klíčka 272 bodů, Jiří Zimmermann 272 body a Josef Čltnr 267 bodů.

Ke začátku listopadu se konal VIII. ročník tradiční soutěže o pohár Města Československo-sovětského přátelství. Byl dohodnů množství rozhodných cen a účast na něm byla rekordní, když v neděli 5. listopadu se sešlo na Masnicích 93 loštických občanů. Velký počet startujících zvýšil i konkurenci a proto byla dosažena řada pěkných výkonů. Výběhem se stal Jiří Zimmermann s 91 body. Druhý byl Jiří Šokorný s 87 body a třetí Zbyněk Harbich s 81 body. Deset závodníků bylo odměněno cenami.

V kategorii žen zvítězila Ludmila Moravíková výkonem 82 bodů, druhá byla Jana Boháčová se 79 body a třetí Anastazie Bednaríková se 72 body. Ceny dostalo 5 žen.

V soutěži družstev zvítězilo družstvo rybníků ve složení Václav Klíčka st., Václav Klíčka ml., František Doležal před druž-

stvem základní devítileté školy v sestavě Lubomír Frank, Břetislav Koudalčka a Milan Heidenreich.

V říjnu obhájoval Svazarm v Pěbářově loni získané vítězství v soutěži zvané „Zlatá střela“. První družstvo ve složení Bedřich Břunda, Miloš Klička, Miroslav Pichý a Slavoj Sršen opět zvítězilo a kromě toho druhé družstvo získalo v této soutěži 4. místo.

Loni započatá přestavba střelnice na Masnicích byla v roce 1967 dokončena kromě menších terenních úprav. Stalo se tak zásluhou několika obětavých členů, kteří věnovali mnoho svého volného času tomu, aby stavba mohla být zdárně a včas dokončena. Nejvíce odpracovaných hodin vykazují: Bedřich Břunda 56 hodin, Miloš Klička 55 hodin, L. Bílek a Jiří Šimmermann 51 hodin. Stavbu financoval MNV. Celkový náklad činil 14 063 Kč. Okresní výbor Svazarmu přispěl částkou 4 700 Kčs.

Automotoklub Svazarmu navrhoval v roce 1967 žádnou vlastní činnost. Poskytoval svoji podporu skupině závodníků - silničářů. Nejaktivnějším z nich byl Josef Elšnar, který obsadil na rychlostním stroji vlastní úpravy 2. místo. Jen nepatrná pomoc na přívodce ho připravila těsně před cílem o vítězství.

Závod míru pionýrů

To, co je pro dospělá závodníky a celou veřejnost Závod míru, to je pro mládež závod míru pionýrů. V našem okrese byl tento závod v roce 1967 také zorganizován. Byl rozdělen do tří etap. V první etapě, která se jela ze Zábřeha do Štítu, zvítězil a žlutý trikot oblékl L. Grohman ze ZDS Loštice. Patřil byl P. Navrátil - také z naší školy. L. Grohman zvítězil i ve druhé etapě, která se jela ze Zábřeha do Rudy na Mor. V této etapě zvítězilo i družstvo školy ve složení L. Grohman, P. Navrátil, R. Šolc, P. Směkal a M. Heidenreich. Tento úspěch opakovalo družstvo i ve třetí etapě, která se jela ze Šumperka do Petrova.

Místní organizace

Čs. zahrádkářů

Místní organizace Československého svazu zahrádkářů a ovocnářů dovršila letos 10 let svého trvání. Organizace má 245 členů a její činnost po celé uplynulé desetiletí přinesla prospěch nejen členům, ale plnila vždy vzorně také všechny úkoly při ztenšování životního prostředí a zkrášlení našeho města. Patří za to dík především předsedovi Zdenku Hlávovi a jednateři Jiřímu Špičkovvi, kteří pracují ve svých funkcích od založení organizace.

Jako v jiných letech, tak i letos se činnost zahrádkářů vyvíjela v několika směrech. Byly to především přednášky:

Nová odrůdy jablek - J. Hsptšil z Lapotína

Olomoucké výstavy (s diapositivy) - Dr. Šula z Olomouce

Léčivé vlastnosti zeleniny a jiných rostlin - prof. Dr. Labeleš

Ve dnech 11.-13. listopadu uspořádali zahrádkáři v sále Kulturního domu výstavu ovoce, kterou navštívilo mnoho zájemců z okolí. Vystavené ovoce bylo velmi dobré jakosti, přičemž funkcionáři poskytovali zájemcům žádané vysvětlání a rady. Výstava byla doplněna výstavkou odborné zahradnické literatury, které se prodalo skoro za 1000 Kčs.

Od připravované výstavy květín se upustilo. Měla se konat počátkem srpna, ale vlivem počasí velmi rychle odkvétající květiny, nebyly vhodné pro výstavní účely.

Zájezdová činnost se nesetkala s větší zájmou členstva. Byl uskutečněn pouze 8. května zájezd do Sternberka (prohlídka alpinu) a do Olomouce na výstavu „Flora 67“.

Vedení snahou probudit u dorůstající mládeže zájem o činnost práce zahrádkářskou a lásku k přírodě, spolupracují zahrádkáři se základní devítiletou školou. Konají přednášky a instruktáže pro vyšší ročníky školy. V roce 1967 seznámili žáky s řezem ovocných stromů a s roubováním, které žáci také samostatně a úspěšně prováděli.

Zvelebovací činnost za zkrášlení města dobře pokračovala, stejně jako v minulých letech. Zahrádkáři se starali o běžnou údržbu parkových ploch v Moravičanské ulici, před školou, u Suchbátových a u Šilberských v Gottwaldově ulici. Kromě toho osadili plochu narku u školy okolo náměstíku padlých. S poléváním však již nutno zaznamenat, že okrasné plochy, které zahrádkáři tak oděšně ošetřují,

jsou poškozovány a to hlavně naučázněnou mládeží.

U bývalé hospodářské školy byla 20 členům zahrádkářské organizace přidělena plocha bývalé zelenářské zahrady a ovocné školky. Plocha byla delší dobu nevyužita a proto velmi zaplevelena. Zahrádkáři dali pořádek a udržují svoje záhony zeleniny a květin ve vzorném stavu. V roce 1967 opravili plot a dokončili stavbu klubovny.

Soupis památek

Krajské středisko památkové péče v Ostravě provádlo loni prohlídku objektů chráněných jako památky a letos zastalo jejich seznam. Jsou to:

Synagoga čp. XIII, bývalá součást židovského majetku, nyní přeměněná na klavírní muzeum - pamáтка historická. Původní synagoga - židovská modlitebna zvaná sbornice - stávala téžně u kostela v zahradě nynějšího domu čp. 42. Při nuceném stěhování židů nařizovaném císařským reskriptem z roku 1726 byli také v Lošticích židé ze svých domů okolo kostela přestěhováni do svlátní čtveřti, tehdy zvané Hospodady, později pojmenované židovská ulice. Když po deportaci židů za okupace dne 22. června 1942 bylo okupantů nařizováno tento název změnit, byla ulice nazvána Žitancová. Při přestěhování židů od kostela dne 10. června 1727 byla jako poslední přestěhována sbornice. Původní stavba z druhé polovice 16. století vzala za své v čas války třicetileté při vpádu švédských vojsk. Roku 1651 si židovská obec zbudovala novou modlitebnu ze dřeva na zděných základech. Byla asi 8 m dlouhá a 7 m široká. Schody do vrchní části sbornice byly z vanku. Dřevěná budova byla rozbořena a v srpnu 1727 znovu na zděných základech na nynějším místě postavena. Pozdějšími stavebními úpravami ve století 18. byla dřevěná budova přestavěna z kamene a cihel, rozšířena o galerii se schodištěm ze vstupní chodby a na přelomu minulého století byl částně do budovy vestavěn i jednopatrový domek s byty pro žánesa - kostelního sluhy a rabína. Takto dokončená stavba se datuje z roku 1805. Za druhé světové války vyráběli synagogu okupanti. Dřívější zařízení bylo buď zničeno, nebo rozkradeno a budově samé hrozilo vyplenění ze strany zfanatizované německé mládeže mohelnické. Za války i po válce sloužila budova různým účelům, především jako skladiště.

Kašna na náměstí se sochou z 19. století. Malebný urbanistický prvok. V ložisticích je tato socha všeobecně nazývána sochou Svatopluka. Ve skutečnosti není dosud bezpečně zjištěno, koho socha představuje. Socha byla v kašně umístěna ze zdolovického zámku při úpravě tamního parku v minulém století.

Sloup sv. Trojice na náměstí, ojedinělý příklad sloupu v romantické gotice, kde do novogotických tvarů je převáděno vžitá barokní schéma s ohrazením a sochami z roku 1853. Vršák je pravděpodobně z 18. století.

Národní socha sv. Trojice, postavená někdy po roce 1700, stávala uprostřed náměstí. Žeb časů ji tak poškodil, že hrozila rozpadnutím. Bylo proto nutno uvažovat o jejím obnovení. Oznamováním ze dne 23. června 1845 obrátila se obecní správa na obyvatelstvo s touto výzvou:

„Zbožnost našich předků postavila sochu sv. Trojice. Časem však socha tak sešla, že vůbec nevyhovuje svému účelu.

Jsme povinni památce svých předků a ještě více svému svědomí, postarat se o opravu sochy, aby opět svůj úkol plnila. Z toho důvodu věnoval jeden zdejší občan částku 200 zlatých, což však ani zdaleka nestačí na opravu. Obrácíme se proto na zbožný cit našich občanů s prosbou, aby dle možnosti přispěli darem k rychlé opravě sochy“.

Kolik se na tuto výzvu sešlo na přispěvících, nelze ze zachovaných spisů zjistit. Ale nemohlo toho být mnoho, protože teprve po 10 letech nacházíme novou kprávu o této věci. Dne 9. března 1854 bylo totiž o znovuvybudování sochy jednáno v obecním výboru. Ještěž obnos, který se na tento účel dosud sešel, činil pouze 600 zlatých, bylo usneseno pořídit prozatím jen základ pro postavení sochy. Zbytek staré sochy jako stupně, sloupky a části starých soch se měly buď opravit nebo prodat. Sochu sv. Trojice usneseno pořídit úplně novou. Práce byly zadány Vendelínu Staigerovi, kameníku z Malatína.

Práce pokračovaly jen zvolna. Patrně se nedostávalo peněz. Proto obecní výbor řešil finanční úhradu opatřením z přísobem. Usnásť se 30. října 1854, aby nádonickou radici při stavbě vykonávali ti, kdo budou přistihováni při lesním nychu. Ji provinilci, kteří mají svůj potah, měli odevdát kámen z Malatína.

Ale patrně ani to nepomohlo a stavba se pro nedostatek úhrady protahovala. Ještě po více jak 4 letech se dne 6. června 1858 usnásť obecní výbor, aby se v lese prodávalo „stlaní“ ve prosnách opravy

sochy sv. Trojice.

Socha byla dokončena teprve roku 1860. V místech, kde socha nyní stojí, stával starý nivovar, který byl no roce 1841 zbořen a nová socha byla postavena na tomto uvolněném prostranství.

Na všech čtyřech stranách podstavce jsou tyto nápisy:

Na straně východní: „Deo patri natoque eius unico et spiritalui sancto paracito sit gloria atque laudis iubilatio a saeculis in saecula. Dom. N. Pent. die X. Junii MDCCCLX benedixit Ipsissimus Reverendiss et Celsis: Princaps ac D. D. Fridericus e Landgraviis de Fürstenberg Archiepisc. - Olomuc.“

Na jižní straně: „Regnante imperatore Francisco I. sub Pontefice Pio II., archiepiscopo Olomuc. Friderico, archiepisc. et dano Augustino Wahala et parcho Loschicansi Joanne Urban“.

Na straně západní: „Im Jahre des Hails 1854 wurde der Bau dieser neuen Statue unter dem Bürgermeister Johann Sommer und dessen Stellvertreter Karl Schönhöffer als Leiter dieses Baues an die Stelle der über 100 Jahre bestandenen mit feierlicher Grundsteinlegung begonnen und im Jahre 1860 mit noch feierlicher Einraihe vollendet. Wendelin Steiger, Steinsetzmeister aus Molotain. Franz Kottler, Bildhauer aus Oberfitz bei Grulich. František Kavelka, malíř a šafář v Lošticích“.

Na straně severní: „Na cti a chválu nejsvětější a nerozdílné Trojice Boží tato socha vystavěna jest nákladem dobrodinců Antona Dvořáka, Josefa D. Nováka, Johanny Schertlarové a Karla Krátkého, přispěním jiných dobrodinců a doplněním z obecních příspěvků. Léta paně 1860.“

Socha Jana z Nepomuku u mosty z roku 1801, kvalitní plastika, dokumentující období protireformace.

Pieta na silnici k Moravičanům z roku 1723, poměrně hodnotná plastika, dílo lidového umělce

Kostel sv. Prokopa s araálem a křížem z roku 1801 s ampirovým náhrobkem z roku 1829. Doklad architektury první složitým stavebním vývojem od 15. století, kdy již farnost existovala. Cenné renesanční mramorové náhrobky z roku 1560 a 1564. Poslední přestavba kostela je z konce 18. století. Tehdy byla klenba kostela snížena a stará nonachána, takže stavba má dva stropy.

Dům čp. 116 s nalezíštěm ložtických pohárů v sousad-
ní zahradě. Městský řadový dům s uchovanou renezanční klen-
bou v přízemí, s fasádou členěnou maltovým štukem. Doklad
staré budovy historického jádra města.

Dům čp. 81 - lidová architektura. Původní dispozice
na odvodu bývalého města. Záhlavová, štavba s bohatě členěnou
fasádou, střechou a štitem v doznívajícím barokním tvaroství.
Dům byl opraven naposlady v roce 1963-64.

Zámek Žadlovice s dvěma zahradními domky
a areálem parku, s dvěma perspektivními branami a fontánou
s Dianou. Doklad barokního feudálního sídla.

K zámku přiléhá rozsáhlý park. V zámku se od ro-
ku 1945 vystřídalo několik uživatelů. V přítomné době jsou
v zámku a přiléhajících hospodářských budovách učebny a dílny
zemědělského odborného učiliště.

Je nutno si přiznat, že všem uživatelům zámku po
roce 1945 byl park na obtíž a nikdo z nich nevěnoval udržová-
ní parku potřebnou péči. V posledních letech se vedla jednání
o jeho zachránu, ale zatím bezvýsledně.

Park byl vysázen a upraven při přestavbě zámku ko-
lem roku 1760. Je upraven v krajinářském slohu. Z té doby se
uchovala modulace terénu, rybníky, cesty a některé stromy. Jsou to
naše domácí druhy, které zde však dorostly do obrovských roz-
měrů a krásných tvarů. Krásná je dubová alej za synkou a
dva obrovská smřky a skupina lip u zámku.

Z pozdějších výsadeb koncem 19. století a po první světo-
vé válce se zachovaly větší množství cizokrajných stromů.
Před zámkem je to pravistá forma jasanu ztepilého, u synky ro-
stou několik vzácných jehličnatých stromů: Douglaska tisolistá, kle-
rá pochází ze severní Ameriky, dále jedle oviněná, která má je-
hlíce srpnovitě zakrnuté, pak borovice Jeffeyova s dlouhými jehlicemi
a velkými šiškami. Pochází z údolí Sierry Nevady v Kalifornii. V ji-
né části parku roste Jádlovec kanadský, který patří k nejmohutněj-
ším exemplářům na severní Moravě; má krátké jehličí a malé šišky.
Z dalších stromů jsou Vejmutka, Dřezovec trojtrný, Jonal bílý neboli
Linda, Liliovník tulipánokvětý a k velmi vzácným patří dva topo-
ly chlupaté, se kterými se v Československu setkáváme velmi vzácně.
Má obrovské listy a vyznačuje se malým vzrůstem. Pochází z Číny

a jeden z těchto stromů byl za velké vichřice v roce 1966 vyvrácen. Bylo by velmi žádoucí, aby byl park dán do pořádku a dále řádně udržován. Jinak se za několik let stane obyčejným lesem s několika cizími stromy, které brzy zaniknou.

Kaple v Ladlovicích z konce 18. století. Dvo-
ná stavba ojedinělé okrouhlé půdorysné dispozice s kopulí, na
okrese se téměř nevyskytující. Je velmi zchátralá a nutně vy-
žaduje opravy.

"Hlas Loštice"

V roce 1966 povolil ONV - žkolský a kulturní odbor č.j.
456-12-66 ze dne 7.2.1966 vydávat místní noviny "Hlas Loštice". Vyda-
val je MNV společně s MV KSČ, JLD, MVMF a místními průmyslovými pod-
niky. Odpovědným redaktorem byl učitel základní devítileté školy
Jaroslav Vačerka. Noviny vycházely 1 krát měsíčně na jednom listu for-
mátu 30/42 cm. V novinách byly uveřejňovány zprávy z místního národní-
ho výboru, jednotného zemědělského družstva, z jednotlivých západů, dá-
le zprávy ze života kulturního a sportovního v obci, jakož i drobné
zprávy a reportáže. Jejich pestrý a hodnotný obsah jim získal znač-
nou oblibu u čtenářů.

Noviny byly dodávány jednak do závodů, které se na vydávání
účastnily, jednak předplatitelům po 50 haléřích za 1 číslo. Vycházely v poč-
tu 500 výtisků. V roce 1966 vyšlo 11 čísel; 8. a 9. číslo vyšlo jako dvojčíslo
a bylo věnováno otevření Havelkova muzea a odhalení památníku pad-
lých. V roce 1967 vyšlo však již jen 1. - 4. číslo a časopis zanikl. Hlavním
důvodem bylo to, že podniky na vydávání záležitostně nemohly vzájem-
ně novému způsobu hospodaření zajistit úhradu na jejich financování.

Je to škoda, že Loštice tím ztratily tribunu, která mohla
být dobrým pojítkem mezi místními institucemi a obyvatelstvem.

Národní umělec Jaroslav Vojta v Lošticích

V pondělí 16. ledna 1967 navštívil Loštice národní umělec Jaro-
slav Vojta. Byl v krátké době v našem městě již podruhé. Vždy na pozvá-
ní jednoty, lidového spotřebního družstva. Při své první návštěvě besa-
doval se žáky základní devítileté školy. Tentokrát se představil také

dosnělým divákům a obdivovatelům z Loštic. Škoda, že pořadatelé nedostatečně tento podnik propagovali, takže účast byla poměrně malá. Mistr Vojta besedoval s návštěvníky asi 2 hodiny v tónu převážně veselém.

Výstava obrazů

Ve dnech 20. - 25. září 1967 byla v přísluší kulturního domu výstava obrazů Olářicha Šišmy. Olářich Šišma, rodák z Nákla u Litvle, působil jako učitel v Javoříčku a ve Štěpánčce. Vystavoval soubor svých kreseb a akvarelů s motivy převážně z bouzovska. Výstavu navštívilo celkem 638 osob, z toho 237 školní mládeže.

VII. Obyvatelstvo

U roce 1967 se v Lošticích narodilo	55 dětí
zemřelo	33 osob
přistěhovalo	62 "
odstěhovalo	67 "
Počet obyvatel k 31.12. 1967	3148 "
Utrvalám zaměstnání bylo celkem	1905 "
z toho v místních závodech včetně JZD	698 "
Do Loštic dojíždí do zaměstnání	491 "

Sociální zabezpečení

V roce 1967 pobíralo v Lošticích 618 osob důchod starobní, invalidní nebo sociální. Měsíčně bylo na tyto důchody vypláceno celkem 327 495 Kčs. Připadá tedy průměrně na 1 důchodci měsíčně 530 Kčs.

Kromě toho poskytoval místní národní výbor, ve zvláštních případech, jednorázové příspěvky a to 10 osobám v celkové částce 2134 Kčs.

Dále poskytl místní národní výbor osobám s nízkými důchody včlenou výpomoc (poukázky na potraviny) 129 důchodcům v celkové výši 21 105 Kčs a 10 důchodcům příspěvek na obědy a veřejného stravování, celkem na 2152 obědy příspěvek 6950 Kčs.

Zásobovací situace

Zásobování obyvatelstva se vyskytovaly během roku častější stížnosti na zásobování zeleninou a na pozdní dovoz mléka do prodejn.

Zeleniny bylo dodáváno málo, některé druhy zeleniny po určitou dobu chyběly vůbec. Zelenina byla často povadlá.

Mléko bylo dopáženo obvykle až po 8. hodině. Protože za teplejšího počasí nebylo možno použít na snídani hlavně pro děti mléko z minulého dne, byly stížnosti velmi četné. Situaci se zabývala místní komise lidové kontroly a jednala o sjednání nápravy se zástupci mlékárny. Vedení mlékárny omlouvalo tuto závalu nedostatkem vozidel pro rozvoz mléka. Slíbilo nápravu aspoň v tom smyslu, že zdejší prodejny budou mlékem zásobovány ve výhodnějších poměrech.

U zásobování ostatními potravinami se projevil další vzestup prodeje běžných druhů potravin. Nejvýraznější vzestup se projevil u masa a másla:

	1966	1967
Maso		136 750 kg
Masné výrobky		64 515 "
Sádlo a slanina		18 172 "
Máslo		27 545 "

Průmyslové zboží: (prodáno)

	78 kusů	54 kusů
Televizory	71 "	73 "
Lodničky	58 "	62 "
Elektrické pračky	82 "	91 "
Radiopřijímače	61 "	49 "
Elektrické vysavače	58 "	63 "
Jízdní kola	118 "	94 "
Lampy	28 "	35 "
Sporáky	212 "	264 "
Hodiny a budíky	118 "	134 "
Náramkové hodinky	14 "	18 "
Šicí stroje	13 "	18 "
Elektrické sporáky	15 "	18 "
Magnetofony		

Úspory - půjčky

Stav vkladů ve Státní spořitelně k 1.1.1967

k 31.12.1967

vkladový přírůstek

Úvěrová činnost byla v roce 1967 dále rozšiřována. Kromě stavebních půjček, které novolovala pouze centrála v Šumperku a bývalé okresní nabočky v Zábřehu a Jasaníku, byly zájemcům poskytnuty včny osměřerá druhy půjček. Bylo poskytnuto celkem 297 půjček v hodnotě 857 600 Kčs.

Najvětší zájem byl o půjčky hotovostní a doplnkové.

Prodej losů Československé státní loterie měl rovněž vzestupnou tendenci. Bylo prodáno 12 600 losů a na výhrách bylo výharcím vyplaceno 356 910 Kčs. Najvětší výhra na los koupený ve zdejší spořitelně činila 50 000 Kčs. Los byl zakoupen mimoložtickým občanem a předložen k vyplacení u Státní spořitelny v Prostějově.

Na výherní vkladní knížky bylo v obou slosováních 242 výher. Celková výše připsaných výher činila 187 910 Kčs. Přesložte výherců bylo více jako v roce 1966, bylo na výhrách připsáno méně v důsledku toho, že vysoké výhry 250 % a 100 % připadly na nízké vklady.

Narození v roce 1967

Č.	Jméno:	Datum:	Jména rodičů:	Bydliště:
1.	Poldáček Dušan	1.1.	Ladislav a Božena	Javříšská ul.
2.	Braunová Ivana	6.1.	Jiří a Božena	Sokolská 552
3.	Zapletalová Ant.	24.1.	Antonín a Anna	Nová ul.
4.	Šrdýnková Dana	7.2.	Jindřich a Jaroslava	Palackého ul.
5.	Hnoupeková Dana	9.2.	Jiří a Marie	Gottwaldova ul.
6.	Mangl Jan	1.2.	Jan a Zdenka	Bezručova
7.	Plačková Marcela	9.2.	Josef a Maria	Pod Luštěm
8.	Lakomá Jana	10.2.	Jan a Jarmila	Sokolská
9.	Vymětalová Alena	10.2.	Václav a Alena	Pivovarská
10.	Kocudálka Rudolf	16.2.	Rudolf a Eva	Gottwaldova
11.	Bažantský Leoš	19.2.	Dobroslav a Alena	Zadlovická
12.	Alkalé Roman	1.3.	Emil a Marie	Mlýnská
13.	Karvínková Jva	2.3.	Libuňk a Alena	Zadlovice č. 33
14.	Konečný Martin	8.3.	Alcís a Marta	Sokolská 557

Č.	Jméno:	Dat. naroč.	Jména rodičů:	Bydliště:
15.	Faltýnková Klana	30. 3.	Ludolík a Kornelia	náměstí Míru 63
16.	Navrtil Jaroslav	1. 5.	Jaroslav a Jindřiška	U vody 21
17.	Koch Jaroslav	24. 4.	Jaroslav a Alena	Gottwaldova 102
18.	Kolář Václav	19. 5.	Václav a Eliška	Gottwaldova 326
19.	Musil Martin	27. 1.	Josef a Marta	Palackého 365
20.	Šilberský Ladak	31. 5.	Antonín a Jindřiška	Gottwaldova 158
21.	Oliverius Roman	7. 6.	Jarmila a Josef	náměstí Míru 119
22.	Cepnerová Markéta	12. 6.	Ludolf a Jarmila	U vachy 568
23.	Nikodemová Ivana	15. 6.	Josef a Helena	Sokolská 552
24.	Helová Lenka	16. 6.	Jaroslav a Jiřina	Sokolská 544
25.	Srbaň Zbyněk	21. 6.	Slavoj a Vlasta	Gottwaldova
26.	Vitásek Lubomír	17. 6.	Oldřich a Marie	Moravičanská 522
27.	Nosková Ivana	20. 6.	Alois a Marie	Ztracená VI.
28.	Hel Milan	5. 7.	Milan a Miloslava	Kavalkova 282
29.	Kaslarová Jaroslava	6. 7.	Jaroslav a Naděжда	Moravičanská 206
30.	Faková Danuše	6. 7.	Jan a Jana	Moravičanská 177
31.	Doláčeková Dana	7. 7.	Josef a Libuše	Zadlovická 111.
32.	Raichl Petr	10. 7.	Pavel a Nedunka	Sokolská 555
33.	Schimmermann Zdeněk	27. 7.	Zdeněk a Zdenka	Štěrnická 168
34.	Baran Dušan	16. 8.	Jaroslav a Ladislav	Sokolská 557
35.	Bláškova Michaela	17. 8.	Jaroslav a Jindřiška	U vody 246
36.	Linhartová Ivana	17. 8.	Milan a Marie	Bradská 355
37.	Molka Ivan	6. 8.	František a Libuše	Gottwaldova 201
38.	Pichý Zdeněk	6. 9.	Josef a Zdenka	Pod Luštěm 199
39.	Purová Jana	25. 9.	František a Františka	Gottwaldova 304
40.	Lamačová Dita	29. 9.	Josef a Věra	U vody 151
41.	Flavelka Zdeněk	25. 10.	Zdeněk a Jitka	Moravičanská 311
42.	Molík Miroš	24. 10.	Jan a Zdenka	U vody 324
43.	Vočařová Jarka	1. 11.	Miroslav a Marta	náměstí Míru 121
44.	Slájková Jitka	6. 11.	Jaroslav a Jiřina	Sokolská 556
45.	Mikulčíčková Marie	9. 11.	Milan a Marie	Gottwaldova 269
46.	Filínal Luboš	10. 11.	Luboš a Marie	Zadlovická 111.
47.	Trlicová Klana	15. 11.	Josef a Anna	Zadlovická 111.
48.	Švabová Světlava	15. 12.	Švabník a Jindřiška	Ztracená 276
49.	Roško Pavel	18. 12.	Ladislav a Věra	Zadlovice 18
50.	Kovářová Milada	9. 12.	Miloslav a Jarmila	Pod Luštěm 211
51.	Volak Pavel	14. 12.	Petr a Milada	Zadlovická 174
52.	Dotava Zdeněk	16. 12.	František a Zdenka	Gottwaldova 328
53.	Křesná Lenka	19. 12.	Lubomír a Věra	Pajmaly 377
54.	Montágová Jana	24. 12.	Stanislav a Vlasta	Sokolská 555
55.	Roškova Marta	30. 12.	Václav a Marta	Gottwaldova 150

Zemřelí v roce 1967:

č.	Jméno:	Rok narození	Datum úmrtí:	Příčina smrti:
1.	Linhartová Bohumila	1889	3.1.	Lalčičkový zánět plic
2.	Kroboňková Anna	1893	8.1.	Lalčičkový zánět plic
3.	Knaifel Alois	1892	9.1.	Lalčičkový zánět plic
4.	Karllová Marie		10.1.	Rakovina klučníku
5.	Linhart František	1886	19.1.	Zánět klučníku
6.	Paňáková Ludmila	1886	3.2.	Nitrolakní krvácení
7.	Ambrázová Anželka	1875	20.2.	Lalčičkový zánět plic
8.	Benda Jaroslav	1919	23.2.	Selhání oděhu
9.	Pile Hubert	1896	27.2.	Uroseps, chron. myelonephritis
10.	Hoffmann Antonín	1891	4.3.	Paralytický ileus, dif. zánět nosohltanice
11.	Kaprdová Štěpánka	1885	22.4.	Selhání srdeční
12.	Suchomel Adoně	1913	22.4.	Rakovina žaludku s perforací
13.	Rozsýnal Štěpán	1902	5.5.	Rakovina prádnicových
14.	Vondrová Marie	1878	15.5.	Selhání srdeční
15.	John Václav	1911	15.5.	Infarkt myokardu, nov. korn. tepen
16.	Sodlčáková Karolína	1898	7.6.	Rakovina plic generalisovaná
17.	Faksa Bedřich	1882	16.6.	Lalčičkový zánět plic
18.	Dymálek Jan	1906	25.6.	Rakovina žaludku
19.	Marák Jan	1884	23.7.	Cor pulmonale decomp.
20.	Čaislinský Rudolf	1899	31.7.	Chronická lymfadenosa
21.	Raifová Marie	1888	5.8.	Mozkové krvácení
22.	Kříhndlová Zofie	1901	17.8.	Embolie plicnice
23.	Čížková Anna	1907	22.9.	Čerstvá záhat srdeční
24.	Bláhová Markéta	1913	27.9.	Rakovina žaludku
25.	Kamler František	1896	8.10.	Rakovina plic
26.	Safařová Miroslava	1914	19.10.	Selhání srdeční
27.	Pospišil Alois	1884	19.10.	Lalčičkový zánět plic
28.	Pléšková Jarozia	1890	27.10.	Dilatační peritonitida s h. car. periton.
29.	Mišterová Anna	1882	31.10.	Nitrolakní krvácení
30.	Frank Jan	1897	3.11.	Malacie mozku, panmyelonephritis
31.	Weiserová Anna	1911	1.12.	Plasť myeloidického leukémie s akut. zardem
32.	Ganpart Jindřich	1886	2.12.	Mozkové krvácení
33.	Rašková Cecílie	1885	31.12.	Carcinoma ventriculi

VIII. Různé

75 let od založení českého hasičského sboru

Letos uplynulo 75 let od založení českého hasičského sboru v Lošticích. Původně náležela protipožární něže obci. Dle statutu z roku 1787 měla mít obec i majitelé domů hasičská náradí, obec měla noční hlídače a majitelům domů byla uložena povinnost udržovat na půdě kádě s vodou.

Loštická obec měla dvě stříkačky: velkou a malou. Doktor nad nimi měl hadřích klůn nad malou a zedmašník František Švec nad velkou. O zřízení samostatného spolku hasičského počalo se jednat roku 1873. Založili jej předáci němacké městské správy v roce 1875. V témže roce zakoupila obec prv hasičský sbor novou stříkačku a výstroj od firmy bratři Směkalové v Čechách v celkové hodnotě za 2390 zlatých. V Loužku pak byla postavena na cvičení lezecká bouda.

Hasičský sbor chtěl rozšířit svoji působnost na všechny okolní obce a žádal je o poskytnutí přiměřeného příspěvku na sbor. Jednání s obcemi nemělo valného výsledku. To se projevilo nepřetrvávajícími následky, které současně vrhají velmi nepříjemné světlo na loštický hasičský sbor té doby.

Dne 5. června 1884 vypukl v Páloníně před půlnocí požár a v krátké době zachvátil 9 statků. Se všech stran se sháněla pomoc. Přijeli občané z Moravičan se stříkačkou, přijel dělohošťský farní spolek hasičský i hasičský sbor z Mohelnice. Janom loštický hasičský sbor zůstal doma, protože valičel hasičského sboru a současně starosta města odapřel svolat hasiče k požaru v Páloníně. Odůvodnil to tím, že Pálonin naplatil příspěvek na loštický sbor, jak to bylo požadováno.

Událost znásobila velké rozhořčení. Stížností na vedení přibývalo. Sbor vedený němackými předáky namířl u obyvatelstva vozměš českého řadnou oporu. Jeho činnost se omezovala na obdivná parádání vystoupení při různých slavnostech státních a církevních.

Nové mladší členy české do sboru odpírali přijímat z obavy, aby nebyl narušen německý ráz spolku. Z těchto důvodů se no nastolení české správy města počalo uvažovat o založení samostatného českého spolku hasičského.

Na schůzi obecního výboru dne 19. března 1892 bylo konečně usneseno zřídit český hasičský sbor a 15. dubna téhož roku byly schváleny stanovy a učiněna usnesení ohledně výstroje nového sboru. Ustavující valná hromada se konala 7. srpna 1892 a dne 11. srpna složil slib 55 výkonných členů do rukou náčelníka Edmunda Böseho. Členové byli rozděleni do čet: lazi, střelkací, hadaři. Dále byli určeni četaři, místočetaři a frubáři.

Zřízení sboru bylo veřejností přijato s velkým porozuměním. Protože německý hasičský sbor se nechtěl vzdát ani části výstroje, kterou svého času od obce dostal, bylo nutno řešit vybavení nového sboru dobrovolnou pomocí občanů. Již 22. srpna 1892 měl spolek 671 zlatých od rčených dobrovolných dárců. Zbrojnice byla umístěna v domě Klementa Hladíského. Výstroj a střelákku dodala firma Směkal za 1609 zlatých.

Sbor se připojil k VII. hasičské župě a dne 4. června 1893 se v Lošticích konal župní sjezd za účasti 20 sborů z celkové-
ho počtu 21 sborů sdružených v župě.

Německý hasičský sbor živořil vedle českého díle, sniž a trcu než z potřeby. Měl německé valení, ale členové mezi sebou mluvili česky, když ani německy neuměli! Měli spolkovou místnost ve Weinlichově hostinci v domě č. 55 - nynější dům Státní spořitelny. Konec Rakouska znamenal také konec nasmýslně udržovaného německého hasičského spolku. Rozesel se v listopadu 1918.

Ložisko výproči dožívá se náš sbor dobrovolných hasičů - avný nyní sborům požárníků v období naprosté passivity a nečinnosti spolku. Jen to stav trvá na žkou dobré věci již řadu let. V letoším roce utrpěl sbor zvlášť citlivou ztrátu, když lékař onemocněl a pak dne 3. listopadu 1967 zemřel předseda sboru Jan Frank. Byl členem sboru od mládí a prošel tam nejradějišími funkcemi, které vždy obětlavě zastával.

Velkého a činorodého rozmachu dosáhl sbor v období před druhou světovou válkou. Měl rozsáhlou členskou základnu, samostatný odbor dorostu a odbor žen. Vyznačoval dobrou připravenost a pohotovost. Ale tehdejší členové odešli nebo zastarali a u mladších se nenadálilo vzbudit o tuto činnost zájem. A tak ani sbor ani nikdo jiný nevyužil příležitosti k výproči trodní sboru k uspořádání jakékoliv vzpomínky na zápasu a práci našich předchůdců za dobu tří čtveřtí století.

100 let od založení Besedy

V říjnu 1868 sešlo se v Lošticích několik upědomělých občanů a dohodli se o založení spolku Beseda. Současně si zvolili tříčlenný prozatímní výbor ve složení: Karal Schönhöffer, Josef Schönhöffer a František Drtěk, který měl provést přípravné práce a požádat o schválení stanov. Žádost byla podána okresnímu hejtmanství v Táboře dne 4. prosince 1867. Účlami spolku podle stanov bylo přestování společenské zábavy. Prostředky, které k tomu účelu měly sloužit, byly: přednášky a deklamace, napolitického obsahu, čtení novolených časopisů a knih, provozování hudby a zpěvu a dovolené hry.

Založení Besedy v Lošticích uvítaly „Olomúcké noviny“ dne 21. prosince 1867 zprávou:

„Z Loštic. V městě našem jest zřízen od tamních pokročilších občanů slovanský členský spolek „Občanská beseda“, který již hojných účtů čítá. Jest již věru surchovaný čas, že občané lošticští konečně poznali, jakým způsobem se vzájemně vzdělávati mohou, a že jsou vesměs Čechoslované.“

Řízení o schválení stanov trvalo dlouho. Okresní hejtmán kádřažský Schrötter zřízení nového spolku napřál a ve své zprávě pro místodržitelství v Brně, které mělo stanovy schválit, napsal: „Pi známé a politováníhodné činnosti tamních českých agitátorů stane se spolek střediskem slovanské propagandy, která v Lošticích již vztalak získala hojně přídy, a proto nalze utvoření tohoto spolku doporučit.“

Ale výnosem místodržitelství ze dne 19. 3. 1869 byly stanovy přesto schváleny a dne 25. 4. 1869 konala se v hostinci Jana Nepomučka na náměstí č. 64 - nyníjší lékárna - ustavující schůze.

Mezitím se do spolky přihlásilo mnoho členů a Beseda měla krátce na svém prozatímním ustavení příležitost, aby i na venek dala o sobě vědět. Dne 14. června 1868 zastala blahopřejný pozdrav k oslavě narozenin Františka Palackého a dne 12. května 1868 zastala blahopřejný pozdrav a spolkovou doputaci k slavnosti kladení základního kamene Národního divadla v Praze.

Založení Občanské besedy v Lošticích spadá do počátku

národního probuzení v Lošticích. Loštice byly tehdy považovány za město německé - jako vůbec všechna tehdejší města moravská - až obyvatelstvo bylo skoro všechno české. Naš úřady a obecní správa byly vedeny německy. Škola byla oboujazyčná.

Občanská beseda byl první český spolek v Lošticích. Brzy na to byla ustavena „Omladina“ a „Jednota divadelních ochotníků“. Obě tyto spolky spolupracovaly s Besadou.

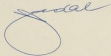
Najásnějšíším podnikem, který inspirovala a uspořádala Beseda, byl památný tábor lidu na Hájku, uspořádaný 18. července 1869, jakož se účastnilo podle zprávy v časopise „Moravská orlice“ na 15000 účastníků z celé severní Moravy.

Schváleno ve schůzi školské a kulturní komise dne 22. října 1968 a ve schůzi rady MNV dne 12. listopadu 1968.

Tajemník MNV:

Předseda MNV:

Kronikář:

1968

I. Politické události

Uvádím tuto kapitulu citátem z projevu ministra kultury
Miloslava Brůžka:

"Až budou jednou historici na základě objektivních faktů hodnotit toto období, zdaleka nevystihnou složitost myšlenkových procesů probíhajících v hlavách současných a ovlivňujících jejich jednání, postoje, hledání, tápání, naděje i zklamání, které toto poznávání faktů přinášelo."

Kronikář je na rozpacích, když má věrně a podrobně vyličit, jak jsme u nás v Lošticích prožívali převratné události historického roku 1968. Osmička na konci letopočtu již vícekrát v našich dějinách označovala rok pro náš národ a stát osudný a osudový. A třebaž současně nemůže zcela a nezaujatě zhodnotit plný dosah a význam události, o jejíž středu žije, a jež spoluvytváří, přece jen všichni chápeme a si uvědomujeme, že politický vývoj a politické události tohoto roku výrazně ovlivní budoucnost našeho národa i našeho státu.

Dynasnažím se proto zaznamenat co nejvěrněji, jak se projevoily a jak probíhaly politické události, změny a zvraty v našem městě.

Vývoj politického života po roce 1945

V období 1945-1948 vyvíjely v našem městě politickou činnost čtyři politické strany: Komunistická strana Československa, Sociálně demokratická strana, Čs. strana lidová a Česko-

slovenská strana socialistická. Jejich velikost a vliv na veřejný život byly celkem vyrovnané. Po únoru 1948 došlo ke sloučení KSČ se stranou sociálně demokratickou. Převážná většina členů místní organizace sociálně demokratické vstoupila do strany komunistické.

Ostatní dvě strany omezily v nových poměrech svoji činnost a strana českých socialistů v obcích brzy natom zanikla. Komunistická strana se stala vedoucí silou v obci. Počet jejích členů velmi vzrostl a to nejen sloučením se sociální demokracií, ale také přístupem nových členů z řad nestraníků a také členů ostatních dvou stran.

V prvním období po únoru 1948 bylo možno pozorovat celkem značný zájem o vývoj politických poměrů u nás i ve světě. Tento zájem byl ovšem diferencovaný podle politického zaměření jednotlivců. Členové strany si byli vědomi toho, že spoluprácejší nové vztahy ve společnosti a cítili se skutečnou vedoucí silou.

Internodní vřech místních podniků znamenalo převrat nejen ve vztahu mezi podnikem a zaměstnanci, ale i ve vztazích mezi zaměstnanci. Vedoucí úloha strany se při tom projevovala jako daná skutečnost. To dodávalo straně i jejím funkcionářům dostatečnou autoritu.

Na druhé straně bylo však dosti lidí, kteří se pod vlivem svých politických názorů, nebo dřívejší politické přislušnosti dívali na vývoj s nedůvěrou. Jejich zájem o politické dění se obrácel především k vývoji poměrů ve světě. Zahraniční rozhlasové stanice živily naději na návrat předúnorových poměrů. Veřejně se však tyto názory neprojevovaly.

Postupem doby se zájem obou těchto proudů utlumoval. Čím dál bylo méně slyšet komentování zahraničního rozhlasu. Ale také mezi členy a přívrženci KSČ se zájem o politické události zmenšoval a jejich počet k veřejnému dění se stával stále více pasivní. Zájem šel veřejnosti se v celku omezoval na drobné starosti každodenního života, na různé nedostatky hospodářské a na záležitosti místního významu.

Vývoj po lednu 1968

Do tohoto stavu přišlo lednové zasedání Ústředního výboru Komunistické strany Československa. Proti reakci se u nás omezila

jen na všeobecný souhlas s odstoupením Antonína Novotného z funkce prvního tajemníka ÚV KSČ. Teprve po několika týdnech bylo možno pozorovat větší oživení zájmu o nový směr politického vývoje, když v rozhlase, televizi a v novinách se počaly objevovat náznaky zásadně nového přístupu k politické struktuře a praxi v naší republice.

Za této situace se připravovaly volby do národních výborů. Rada MNV schválila již ve své schůzi dne 24. ledna 1968 na návrh Místního výboru Národní fronty volební komisi v tomto složení :

předseda : Bohuslav Oštkádal

místopředseda : Jindřich Krňávek

tajemník : František Grgyar

členové : Jiří Nikl, Jarmila Jakubcová, Jan Hončiček, Karel Stuchlý, Josef Klímaš, Stanislav Vacula.

Počátkem března byl ukončen výběr kandidátů, který místní volební komise schválila dne 7. března 1968. Byly vytvořeny 4 volební obvody vícemandátové. Celkem se mělo volit 33 poslanců MNV. Na den 11. března pak byla svolána do sálu Kulturního domu veřejná schůze, na které se měli občané sejdout na kandidátech podle návrhů podaných jednotlivými složkami Národní fronty.

Schůze měla obvyklý průběh. Zástupci krajské, okresní a místní volební komise předložili návrh kandidátů pro jednotlivé obvody a pak byly přečteny posudky jednotlivých kandidátů. Rozprava zpočátku klidná přejala však v různou výměnu názorů, když byl vznesen požadavek, aby volič měl možnost vybrat si z více kandidátů. Schůze pak skončila schválením kandidátů do KNV, ONV a MNV.

Další tak zvaný polednový vývoj měl přirozenou odezvu i u nás. Vzhledem k neujasněným politickým otázkám byly volby do národních výborů odloženy. O vývoj politických poměrů byl vyvolán zvýšený zájem. Značnou aktivitu projevovaly hlavně nekomunistické vrstvy obyvatelstva. Projevilo se to mimo jiné také značným přílivem členů do lidové strany, do níž v roce 1968 vstoupilo asi 100 nových členů.

Naproti tomu strana českých socialistů nezaznamenala u nás v tomto období žádný úspěch. Její místní organizace po roce 1948 zanikla. Okresní vedení svolalo sice do Loštice veřejnou schůzi s tím účelem, aby organizace strany byla ob-

novena, ale akce se nasetkala se žádným zájmem zdejší veřejnosti a k obnově strany u nás nedošlo.

Ani ostatní politická hnutí té doby jako KAN (Klub angažovaných nestraníků) ani Klub 231 se u nás neujal.

Oslava 1. máje

Oslava 1. máje se konala jako jiná léta pod vedením MV NF. Po dobré zkušenosti z minulého roku, kdy májová manifestace byla z náměstí přemístěna na cvičišť Slavoje, konala se letos prvně jová manifestace opět na cvičišti. Účast byla stejně početná jako minulá léta - kolem 1200 účastníků. Projev zástupce Národní fronty tajemníka lidové strany Marty byl přijat se souhlasem. Po manifestaci zůstala většina účastníků na hřišti, kde Jednota při pravidla stánky s občerstvením.

Jednání v Čierné nad T.

Živý zájem o vývoj politických poměrů trval v našem městě dál. Projevilo se to u příležitosti jednání zástupců ÚV KSČ se zástupci Komunistické strany Sovětského svazu v Čierné nad Tisou. Bylo to v červenci 1968. Místní národní výbor nechal k veřejnému podpisu resoluci, kterou naši občané vyslovují plný souhlas a podporu naší stranické delegaci na tomto jednání. Podpisové archy byly vyloženy v zasedací síni MNV a podepsalo je 1100 občanů, další tisíc podpisů bylo připojeno k tomu prohlášení v místních závodech.

21. srpen 1968

O vstupu vojsk ze smlouvy Varšavské smlouvy na území naší republiky se dověděli naši občané z hlášení rozhlasu v deseti prvních hodinách. Zpráva způsobila nasměrný rozruch. V továrnách se o ten den většinou nepracovalo, na ulicích se o kloubech rozčilene diskutovalo. Všeobecně byl projevován nesouhlas se vstupem vojsk. Jediným zdrojem informací byl rozhlas, jenž vysílal nepravdivě a přecházel ze státních rozhlasových stanic na nouzově zřízené pomocné vysílače.

Po bezradnosti a rozpacích prvních dnů přinesla určitě uklidnění mimořádná schůze národního výboru, na níž

podala informace členka Okresního výboru KSČ Marie Červinková. Účastnila se totiž společné schůze OV KSČ, okresní kontrolní a revizní komise KSČ a městského výboru KSČ v Šumperku, která byla narychlo svolána, aby pojednala o situaci. I Marie Červinková seznámila členy národního výboru a mnoho přítomných občanů s událostmi prvních dvou dnů pobytu vojsk československé smlouvy na území našeho státu a tlumočila pokyny okresních orgánů strany a státní správy pro další postup. Nabádala ke klidu a rozvaze všech občanů našeho města.

Každý předešel předseda MNV František Badal prohlášení OV KSČ, které schválila také rada místního národního výboru předcházející tomuto zasedání plna. Sdělit dále usnesení rady, že budou ihned vyloženy podpisové archy, na nichž mohou naši občané projevit souhlas s tímto prohlášením.

Prohlášení nodelapsalo celkem 2609 občanů. Složka v originále ze všemi podpisy byla předána okresnímu výboru KSČ v Šumperku, odkud byla odeslána po zvláštním kurýru velvyslanectví SSSR a v opise také velvyslanectví německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky.

V následujících dnech byly na domach, vracet a zdích napsány různé výzvy a hesla protestující proti příchodu vojsk na naše území. Tyto výzvy, z nichž některé byly napsány v ruském jazyce, připravila hlavně mládež. Jinak nadošlo nikde k porušení pořádku. Ložnicemi prošly jen ojediněle vojenské transporty. Ani v časobování neovznikly zvláštní poruchy a během několika dní se situace uklidňovala. Zřejmě národní výbor a to měly každodenní poradní schůze konané národním výborem a vedením strany v zasedací síni MNV. Je zájemem byl ovšem nadále vývoj sledován, obklopující jednání naší delegace v Sovětském svazu. Po podpisu moskevské smlouvy se i u nás život vracel zpočátku do normálních kolejí.

II. Místní národ- ní výbor

Funkční období místního národního výboru, které mělo v roce 1968 skončit, bylo v důsledku polednového vývoje prodlouženo a konání voleb do národních výborů všech stupňů bylo odloženo. Místní národní výbor pracoval proto v dosavadním složení po celý rok. Také ve stavu zaměstnanců MNV nenastala žádná změna.

Činnost národního výboru byla v tomto roce opět velmi úspěšná. Přestože vývoj politických poměrů ovlivňoval značně nepříznivě pravidelnou práci národního výboru a jako složek, vyřizoval místní národní výbor dle soustavně a vytrvale práci vedoucích funkcionářů pravidelně nejen všechny běžné úkoly, ale zabýval se zodpovědně také řešením následujících mimořádných úkolů:

1. Rozsáhlé stavební akce v rámci závaž- ků k 50. výročí zřízení ČSR

Na zasedání plána MNV dne 28. března 1968 byl přijat celoodborní závažek k 50. výročí zřízení samostatné, Československé republiky. Závažek obsahoval 5 projektů v rámci akce Z¹ 28 prací budovaných svépomocí občanů za finanční pomoci MNV a 3 akce prováděné dodavatelským způsobem a financované z jiných zdrojů.

Také všechny plánované akce byly v roce 1968 uskutečněny a kromě toho byly provedeny další akce mimo tento plán. Přehled prací je uveden v kapitole "Účinnost".

2. Vypracování studie na odkanalizování města

Na žádost MNV zadala Okresní vodohospodářská, správa v Šumperku, vypracování studie na odkanalizování našeho města Krajskému středisku pro vodovody a kanalizaci v Hranicích.

Dne 23.5.1968 se konala v Lošticích pracovní porada se zástupci Krajského střediska. Další porada výrobního výboru pro zpracování projektu kanalizace v Lošticích se konala 2. července 1968 v Hranicích. Za MNV se jí účastnil předseda František Badal. Současně dal ONV v Šumperku povolení k provedení dílčího projektu kanalizace v části obce „Pod Luštěm“.

Krajské středisko pro vodovody a kanalizace v Hranicích zaslalo v červenci vypracovanou studii kanalizace celého města a detailní návrh s rozpočtem kanalizace v Louštku. Rada MNV se pak ve schůzi dne 6. 8. 1968 usnesla požádat, aby bylo do plánu zařazeno vypracování rozpočtu a technické dokumentace pro první část výstavby kanalizace tak, aby mohla být realizována v nejbližších letech ze sdružených prostředků státu, ONV Šumperk, Olomouckých tvařítkáren a lihovaru.

3. Úprava státní silnice 1/35 v katastru obce

Rekonstrukce státní silnice, vedoucí naším městem, je již delší dobu palmí nahlavá. Již při stavbě této silnice - zvané původně „císťská“ - se projevovaly v průtahu městem potíže. Tak na příklad vadil provoz pivovaru na náměstí, který byl proto přemístěn do Hradské ulice.

A to bylo v době, kdy veškerou dopravu na silnici obstarávaly formanské potahy. Rozvoj automobilové dopravy osobní i nákladní násobil jak projíždějícím vozidlům, kterým vadí zúžení vozovky v některých ulicích, tak i místnímu obyvatelstvu po stránce bezpečnosti i zdravotní. Obzvláště těžká nákladní vozidla ohrožují bezpečnost staveb v blízkosti silnice a narušují noční klid.

Situace se v posledních letech zhoršila na tolik, že komnatní místa byla nřinucena uvažovat o zásadním řebení této olázky v rámci rekonstrukce této důležité dopravní cesty. Uvažovalo se o dvou alternativách: buď rozšířit a vyrovnat stávající vozovku vedoucí městem - nebo přeložit trasu silnice mimo obvod města.

První alternativa by si vyžádala menší naklad na úprvu vozovky, ale zato by byla spojena s velkými změnami stavebními v celé délce přístahu silnice Lošticemi. Předpokládalo by to značné demolice obytných domů na obou stranách silnice. Druhá alternativa by si nevyžádala většího zásahu do zastavěného prostoru města, ale vlastní stavba silnice by byla nákladnější a zabírala by značnou plochu zemědělské půdy.

Rada MNV jednala dne 9.7.1968 o studii úpravy tohoto silničního tahu, jak ji předložilo středisko pro rozvoj silnic a dálnic v Brně. Současně oznámil Krajský investorský úřav Ostrava, technická a dozortř správa v Šumperku, že projektový úkol na rekonstrukci této silnice byl již 24.6.1968 schválen a že v úseku Loštice se předběžně počítá s demolicemi domů čn. 397, 389, 396, 383, 402 a 349.

Dne 18.7.1968 se konalo v kanceláři MNV jednání svolané okresním národním výborem. Jednání byli přítomni všichni odřané, jejichž majetek (pozemky, budovy) jsou v pásmu uvažovaném pro vybudování této rekonstrukce. Okresní národní výbor - odbor výstavby vydal již územní rozhodnutí o umístění této stavby krajiskému investorskému útvaru, úseku silnic a mostů v Šumperku.

K návrhu stavby se vyslovila také komise MNV pro výstavbu a předložila svoje připomínky. Doporučila, aby silnice byla budována v sloupech a konsolách, nikoliv o násypu, poněvadž by se tak zachovala zemědělská půda pod nadjezdem.

Zaměstnanci MNV

Na návrh odboru pro vnitřní věci rady ONV v Šumperku byly upraveny funkce a platy zaměstnanců MNV takto:

- 1 vedoucí pracovník - Ludvík Pyšný
- 1 referent - Věra Bendová
- 1 hospodářsko-správní pracovník - Anna Kolářová
- 1 administrativní pracovník - Dáša Pospíšilová

Vzhledem ke všeobecnému zkrácení pracovní doby na 42½ hod. týdně, byla pracovní doba zaměstnanců MNV a úřední hodiny pro strany rozvrženy takto:

nondělí a čtvrtek 6,30 - 12, 12,30 - 16
úterý, středa, pátek 6,30 - 14,40

Komise MNV

Komise MHO - místního hospodářství a obchodu měla v roce 1968 12 schůzí s účastí 83 % členů.

Hlavní náplní jednání komise bylo sledování, jak plní své úkoly Komunální služby a drobné provozovny a zásobovací situace. Přehled o hospodaření KS je uveden podrobně v kapitole „Hospodářství“.

V drobných provozovnách se v roce 1968 projevil značný pokles činnosti. Bylo to způsobeno především onemocněním některých řvadlen. Podobně provozovna sedlářství vykazuje menší činnost pro churavost Františka Kudila. Činnost stavebního střediska ochabla pro značnou úmrtnost v řadách zedníků-dělníků.

V zásobování byly projednávány po většině stížnosti na špatnou jakost chleba, nedostatek zeleniny a zvětšující se potíže v zásobování uhlím.

Komise pro výstavbu konala 11 schůzí, na nichž vyřídila celkem 20 žádostí o novolení drobných oprav domů a bytů. Z větších stavebních úprav to byly:

nadstavba domu v Komenského ulici č. 47, majitel Alois Nezbeda,
úprava bytu z bývalého hostince v Gottwaldově ul. č. 148 - majitel Ambros Špekla,
zřízení bytů z prodejních místností v Komenského ul. č. 45 - majitel František Frencl,
adaptace bytů z bývalých dílen v Zadlovické ul. č. 174, majitel Vincenc Volek.

V ostatních případech jde o výměnu oken, dveří, přístavbu koupelny, prádelny a pod.

Komise vydala dále novolení na stavbu 6 garáží a 4 novolení na stavbu oplocení. Bylo vydáno také 1 novolení k postavení domá-
cí dílny Alfredu Staffovi v Ladlovicích.

V 6 případech byla provedena kolaudace dokončených sta-
vad a to:

obytný panelový dům v Gottwaldově ul. č. 577
provozovna OP v domě č. 11.-11. v ulici Palackého
úprava bytu a hostince Jos. Nováka, Gottwaldova č. 166
úprava bytu a kolářské dílny, Gottwaldova ul. č. 91
stavba skladiště a klubovny Rybářského svazu
stavba rekreační chaty Jana Weisera

Komise vydala dále novolení k demolici 2 domů a to:

dům čp. 42 v Komenského ul.
dům čp. 70 v Ladlovické ul.

V obou případech jde o domy, které jsou stavebně západné, k obý-
vání nespůsobilé a jejich oprava by byla příliš nákladná. Dům čp. 42 kromě
toho uvolní místo k úpravě prostřanství tak zvaného „Malého rynku“
mezi budovou ZDS, kostela a novou samoobsluhou jednoty.

Komise sociálního zabezpečení konala v ro-
ce 1968 celkem 10 schůzí za účasti 77 % členů komise. Jejím ú-
kolem je péče o občany s nedostatečným příjmem nebo důchodem
a zajišťování doplňkové péče o ně.

V Lošticích bylo v roce 1968 celkem 760 důchodců, z to-
ho 35 důchodců pobírá důchod sociální. Z uvedených 760 důchod-
ců má 144 nízký důchod a komise jim poskytuje doplňkovou pé-
či. Ta je poskytována buď ve formě pečovatelské služby, v příspěv-
cích na stravení, v peněžitých příspěvcích a v kulturních služ-
bách důchodcům.

Pečovatelská služba se (skládá) poskytuje občanům sta-
rým a těžce nemocným, kteří nemají nikoho, kdo by se o ně mohl
starat. Tato služba je placena odborem sociálního zabezpečení
ONV na návrh místní komise, která také zajišťuje ošetrovatelsky.
Je to velmi náročná a obtížná, protože ochotné ženy vhodné pro tu-
to službu se velmi těžko získávají. Pečovatelská služba se skládá
z poskytování jednoduchých ošetrovatelských úkonů a z udržování
domácnosti jako je úklid, otop a vod. V případech, že ošetrovatelka je
veliké vyčerpána, může obdržet odměnu až 1100 Kč měsíčně.

Stravení důchodců zajišťuje komise tím způsobem,
že poskytuje důchodcům s nízkými důchody příspěvek na

na obědy z veřejného stravování. Podla výše důchodu činí přírůstek na obědy 1 - 4,50 Kčs na 1 oběd. Je to pomoci využívat poměrně málo důchodců. V roce 1968 to bylo 10 osob.

Peněžité příspěvky jsou dvojího druhu a to opakované výpomoci, které přiznává potřebným odbor sociálního zabezpečení ONV, a jednorázové výpomoci, které přiznává přímo komise MNV. Tyto jednorázové výpomoci se poskytují buď v penězích nebo v poukázkách na nákup potravin, šatstva, otopu a pod.

Jako kulturní služby důchodcům koná MNV besedy s důchodci nebo zajišťuje návštěvy podniků za snížené vstupné nebo bezplatně.

V roce 1968 byla provedena úprava náležitých důchodů všech druhů na 300 nebo 400 Kčs. V Loštčicích byly zvýšeny důchody 51 důchodcům a celkové zvýšení činilo 5 766 Kčs měsíčně.

Rozpočet MNV na doplňkovou péči činil 45 000 Kčs a byl překročen o 221 Kčs.

Komise finanční a plánovací měla celkem 9 schůzí. Je neaktivnější komisí, která se podílí na úspěšném hospodaření MNV a zajišťování veškeré investiční výstavby a budovatelského úsilí na zvelebování obce.

Komise připravuje rozpočet na běžný rok, zajišťuje jeho financování a výkonu náplň a sledují pravidelné čerpání a účelné hospodaření. Její předseda s. Šadál je v neustálém styku s finančním, plánovacím, dopravním, průmyslovým odborem ONV, má dokonalý přehled o potřebách MNV a možnostech rozpočtového zajištění.

Již ta okolnost, že původní rozpočet MNV činil 870 000 Kčs a výsledek celoročních příjmů činil 2 438 000 Kčs, svědčí o vysoké aktivitě a snaze zajištit pro Loštice co nejlepší.

Předseda komise je současně předsedou MNV, takže jeho aktivita jako uvolněného funkcionáře prolíná se i v úspěšné práci celé komise.

Komise bytová a zdravotní měla celkem 9 schůzí. Počátkem roku měla v evidenci v Loštčicích 977 bytů, k nim bylo během roku získáno dalších 23 bytů a zrušeny byly celkem 4 byty, takže koncem roku bylo v Loštčicích 996 bytů. Nové byty byly získány dokončením družstevní bytové výstavby a v individuální bytové výstavbě. Uvolněné byty byly celkem 4, které komise přidě-

Bila žadatelům podle pořádku. Ke konci roku zůstalo ještě 49 nevyřízených žádostí o přidělení bytu. Mezi těmito žadatelé nejsou zaznamenáni uchazeči o družstevní výstavbu, kterých je u stavebního družstva přihlášeno asi 80.

Komise pro ochranu veřejného pořádku
projednávala během roku 15 přestupků a 17 provinění podle vyhlášky č. 60 / 61 Sb. a uložila na pokutách 600 Kčs. Několik případů bylo ukončeno důtkou, v 6 případech napomenutím, 4 případy byly v dalším řízení zastaveny.

Hospodaření MNV 1968

Příjem :

Kapitoly :	Rozpočet Kčs	Skutečnost Kčs
1. Odvody hospodářských organizací :		
Komunální služby celkem	337 000	364 498
2. Daň a poplatky :		
Daň z příjmů obyvatelstva	5 000	8 406
zemědělská	54 000	53 854
domovní	95 000	102 713
Poplatky z bytů		174
Poplatky správní	8 000	11 877
10. Příjmy z činnosti rozpočtových organizací :		
Vodní hospodářství	40 000	42 762
Školství	182 000	190 704
Kulturní škola	14 000	19 080
Kino	70 000	72 240
Místní hospodářství	65 000	77 712
11. Odvody z hrubého důchodu odborově řízených hospodářských organizací	253 000	281 332
12. Příjmy z fondu rozvoje a rezervy zařazených do rozpočtu	219 000	195 334

15. Nerozpočítované příjmy určené FFR dělnického roků fakultativní poplatky pokuty až zemědělská důchodová výnosy z drobných provozů ostatní příjmy a sdružené prostředky	126 000	5 670 700 40 535 130 000 137 906
13. Dotace z ONV : pro nosiče rozpočtu kom. službám na autoservis	230 000 300 000	230 000 300 000
17. Úvěry od Státní spořitelny	160 000	172 572
celkem	1 468 000	1 935 508

Vydání :

1. Vodní hospodářství - kanalizace	85 000	98 834
2. Stavebnictví - akce „I 68“	190 000	246 582
3. Doprava - komunikace	361 000	371 578
4. Ústřední správa	50 000	41 968
5. Školství - I.DŠ	100 000	110 929
Mateřská škola	25 000	29 904
Školní stravná	264 000	258 033
Klubovní škola	6 000	7 523
6. Kultura - kino	110 000	85 091
7. Sociální zabezpečení	45 000	45 222
8. Místní hospodářství	596 000	622 353
9. Přelaginní správa - průběžné položky		54 699
10. Čerpáno z úvěru: akce „Z“ - samoobsluha Podíl na cihelně		22 572 100 000
11. Davody do rozpočtu ONV	325 200	250 200
celkem	2 158 000	2 285 200

Výsledek hospodaření - přebytek v částce 152 632 Kč byl ulo-
žen u Státní banky české na Fond rozvoje a rezerv na rok 1969.

Rozbor některých položek :

Správní poplatky sestávají z poplatků za stavební novolení a
ocahování nemovitostí, za novolení domácích porážek, za průvození do-

bytlí listy a za služby novomanželům.

V kapitole Vodní hospodářství je zahrnuto stočné za kanalizační přípojky v částce 36 426 Kčs, tržby za ovoce v částce 3815 Kčs a za trávu 2 010 Kčs.

Odvody 1% podílu hrubého důchodu hospodářských organizací činily u jednooslovných podniků :

Savarmoravské dřevařské závody	Kčs	36 621
Olšanské papírny	"	43 939
Loň - i - noor	"	37 000
Olomoucké tovarůžárny	"	71 315
Oděvní průmysl	"	71 813
Zemědělský dopravní podnik	"	20 644

Sdružené finanční prostředky:

Od Okresního výboru Čsl. tělesné výchovy	Kčs	30 000
na stavbu Jatan na hřišti		
Od Jednoty na dokončení stavby sa-	"	38 109
moobsluhy na Malém náměstí		
Od národního podniku Silnice	"	48 100
Od ONV na opravu střechy a komínů	"	10 031
v budově základní devítileté školy		

III. Výstavba

1. Nové bytové jednotky

F. D. 73-3

V roce 1968 byl dán do užívání panelový obytný dům jednotného zemědělského družstva o 16 bytech. Dům dostal popisné číslo 577.

2. Účelové stavby

Samoslužná jednotky na Malém náměstí byla dokončena a předána jednotě.

V Gottwaldově ulici byla dokončena rekonstrukce restaurace „Na růžku“ a jednotka tam otevřela pohostinství.

F. D. 73-10

V Kašparově muzeu byly dokončeny některé vnitřní stavební úpravy a oprava vnější omítky. Na Kavalčově muzeu byla opravena střecha.

V přízemí Základní devítileté školy byla stará dlaždicová podlaha chodby rozebrána a nahražena dlažbou terazzo. Ve školní zahradě byl vybudován skleník nákladem 10 569 Kčs.

Na domě čp. 159 byla pořízena brizolitová omítka nákladem 17 837 Kčs, při čemž velkým počtem odpracovaných hodin přispěli oddané v rámci občanské spolupomoci.

V domě čp. 55 (Dudova radnice) byla provedena výměna vodoinstalace nákladem 20 153 Kčs. V téže domě byly upraveny místnosti pro novou provozovnu KS sklenářství, která tam byla přemístěna z domu č. 10.

V Žadlovicích byla opravena kaplička, která je chráněna památkovým úřadem. Opravu prováděli místní občané za vedení J. Gajdoše, který je nejstarším brigádníkem v obci. Při opravě bylo odpracováno 1884 pracovních hodin, finanční náklady činily 26 927 Kčs. Bylo získáno dílo v hodnotě 44 300 Kčs.

3. Akce „Z“

V akci „Z“ bylo vybudováno sociální zařízení při tělocvičně ZDŠ, dále žatna, ústřední vytápění tělocvičny s novým kotlem ústředního topení. V této akci bylo odpracováno 5863 hodin a finanční náklad činil celkem 113 908 (hodin) Kčs.

V mateřské škole byl na zahradě vybudován letní pavilon s železnou konstrukcí, laminátovou střechou a terazzoovou podlahou. Náklad na tuto akci při 827 odpracovaných hodinách činil 23 668 Kčs.

V Loučce byla postavena přes Přebůvku železobetonová lávka. Počet odpracovaných hodin byl 1783, finanční náklad 78 065 Kčs.

V Gottwaldově ulici byly vyměněny krajníky od domu čp. 298 až po autobusovou KS nákladem 20 060 Kčs.

4. Akce budované svépomocí

Byla vybudována, případně opravena kanalizace v ulici Moravčanské od domu čp. 500 až po dům čp. 454, dále v ulici Jevošské přes zahrady Františka Črhy u domu č. 63 a u domu čp. 85 Leonarda Pavlůka, dále U valchy a v Loučce celkovým nákladem 8 174 Kčs.

Oprava komunikací: Předložba chodníků v ulici Palackého, Komenského, před Kašparovým muzeem, před kancelářemi JED v Hradské ul., kolem budovy ZDŠ, položení krajníků podél Lišničky v ulici Pivovarské - celkový náklad 159 244 Kčs.

Regulace Lišničky byla prováděna dále a bylo na ni vynaloženo 59 459 Kčs.

Ve Vlčicích byla vyasfaltována vozovka až k elektrárně. Tu to práci prováděl národní podnik Silnice nákladem 103 900 Kčs. Podobně byla provedena bezprašná povrchová úprava vozovky v úseku Loučák - silnice ke kamenolomu. Náklad činil 268 038 Kčs.

Rekonstrukce místního rozhlasu byla provedena celkovým nákladem 67 365 Kčs.

Pod lesem byla postavena železobetonová lávka nákladem 21 856 Kčs.

Převážnou většinu těchto prací uskutečnili místní důchodci, kteří byli sestaveni do několika pracovních skupin. Tato organizace práce se dobře osvědčila a přinesla dobré pracovní výsledky. Každá skupina měla přidělenou určitou samostatnou práci, na

kteřé samostatně pracovali od začátku až do jejího ukončení.

Ve skupině Josefa Zatloukala pracovali: Jan Šolc, František Naufus, Josef Sládek, Josef Vlček, Ivo. Panovec, František Brtníček.

Ve skupině Josefa Klopna pracovali: Jan Franc, Milan Koželoušek, Josef Vabroušek.

Ve skupině Eduarda Vaňaky: Josef Blažek, František Mrázek, František Nejezchleba, Josef Brtníček, Jan Najedlý.

5. Most přes Třebívku

FD 73-12

Jako největší akci dokončenou v roce 1968 je třeba označit postavení železobetonového mostu přes Třebívku na silnici Loštice - Kozí vrch. S výstavbou se započalo v zimě 1967-68 a již v říjnu 1968 byl most předán do užívání. Náklad činil 2 600 000 Kč.

6. Určení stavebních míst pro stavby rodinných domků

Žájem o stavby rodinných domků se v posledních letech stále zvyšuje. To působí značně starosti národním výboru, který má za úkolem přidělit vhodný stavební pozemek.

Dříve se stavělo bez řádného zastavovacího plánu. Stavělo se na místech těžko přístupných (Dajmoly, Pod basem), kde se teprve dodatečně budovaly komunikace. Město se rozšiřovalo náhodně do okolí, zatím co volné prostory blízko středu města zůstávaly nezastavěné.

O potřebě zajistit vhodná stavební místa pro stavby rodinných domků jednala rada MNV ve schůzi dne 24.7.1968 a usnášela se navrhnout k zastavění pozemek za budovou bývalé hospodářské školy až na výši domu čp. 361, kde by se umístilo 11 rodinných domků.

Přes nesouhlas ředitelství Laněvského odborného učiliště, jemuž pozemek nyní náleží, vyslovil KNV v Ostravě s povolením parcel za bývalou hospodářskou školou do správy MNV souhlas.

Kromě toho vedl národní výbor jednání s Kruho Jilberským a jeho sestrou MUDr. Vlastou Zuchnickovou, kteří jsou majiteli pozemku v prodloužení Bezručovy ulice. Toto jednání vedlo také nakonec k dohodě, takže MNV získal další pozemek pro postavení asi 11 rodinných domků.

IV. Hospodářství

A. Průmyslové podniky

Severomoravské dřevařské závody vyrobily
v roce 1968:

11 940 m ³	řeziva listnatého všech dřevin
4 604 m ³	vlýslů neopracovaných všech dřevin
1 401 m ³	nábytkových hranolů
151 934 m ²	parket
6 130 m ³	řeziva jehličnatého
1 947 m ³	různých druhů borken

Výsledky hospodaření:

Hrubý důchod	Kčs 8 384 201
Čistý zisk	5 539 283
Odvody z hrubého důchodu	5 025 028
Odvody stabilizačního fondu	639 421

Přirástek hrubého důchodu 6,88 %

„ čistého zisku 8,05 %

Hrubý obrát evidančně Kčs 33 455 102

Počet zaměstnanců celkem 140, z toho žen 51

Na mzdy vyplaceno celkem 2 535 208 Kčs

Průměrný výdělek včetně podílů na 1 pracovníka 1605 Kčs

Oděvní průmysl, n.p. provez 21 Loštice vyrábí
vzhledem ke specializaci výroby dámské oděvy a to jak dámské vycházkové
šaty tak dvoučástné oděvy - kostýmy.

Hlavním materiálem je vlna, tasíl, hedvábí a bavlna. Výroba
probíhá celkem ve třech dílnách se stoprocentním dvousměrným pro-
vozem. Vzhledem k tomu, že se jedná o módní výrobu, dochází ve
všech dílnách k velmi častým změnám vyráběných fason a jest

třeba rychlých přesunů zařízení i značných schopností pracovníků při závěhu na novou výrobu.

V roce 1968 byl splněn plán v kusech na 102,8 %, plán v státních velkoobchodních cenách na 103,5 %.

Plán pracovníků předpokládal 311 zaměstnanců, skutečnost byla 306, t.j. 98,4 %. Na mzdách bylo vyplaceno celkem 3 477 000 Kčs. Průměrný výdělek na 1 pracovníka byl 1 308 Kčs.

Provoz se umístil v rámci podnikové soutěže za 3. čtvrtletí na 1. místě a získal pro čtvrtletí putovní standardu.

Koh-i-noor, n.p. provoz 061 Loštice vyráběl skládací metry. Plán hrubé výroby byl splněn na 7 015 200 Kčs, t.j. na 101,35 %.

Plánovaný zisk 104 900 Kčs splnil provoz na 223 377 Kčs. V provozu bylo zaměstnáno celkem 126 pracovníků, z toho 107 žen. Na mzdách bylo vyplaceno celkem 2 015 410 Kčs. Průměrná mzda na 1 pracovníka činila 1 335 Kčs.

V roce 1968 byly zakoupeny nové strojní investice za částku 303 520 Kčs. Stavební investice v roce 1968 nebyly žádné.

Jedna pracovnice obdržela odznak „Nejlepší pracovník V.H.J.“

Olšanské papírny, n.p., cech Vlčice, vyráběl v roce 1968 grafické a natírací papíry a noznámkové bloky.

Plán výroby v tunách byl splněn na 100,6 %, hrubý důchod byl splněn na 101,5 %.

V podniku bylo 119 zaměstnanců, z toho 32 ženy. Na mzdách bylo vyplaceno celkem 2 322 820 Kčs. Průměrná měsíční mzda na 1 pracovníka činila 1 627 Kčs.

Byly vypracovány investiční úkoly na stavbu nové kotelní na teplotu paliva.

Závod se účastnil v roce 1968 čtyř soutěží v rámci podniku:

- o závod nejkrásnější - 3. místo za rok 1968
- o podnikovou standardu - 2. místo za 4. čtvrtletí
- požárníků družstev - 2. místo
- o snižování úrazovosti - 2. místo za 4. čtvrtletí

Olomoucké tvarůžkárny mají ve svém

výrobním programu jako hlavní náplň výrobu olomouckých tvarůžků. Výroba je zajišťována v těchto provozovnách: 01 Loštice, 02 Loštice, 03 Olomouc, 05 Olomouc, 06 Moravská Přebová, 07 Latohrad, 09 Dolní Čermná. Závod se dále ve svém výrobním programu zabývá opravou mlékárenských konví a cisteren. Mimo tuto činnost provádí se ve strojní dílně oškeré běžné opravy, generální opravy a investice vlastních strojů a strojního zařízení pro celou tvarůžkářskou výrobu. V Loštici je zřízen z byvalého ptoparu sklad hotových výrobků a sklad materiálu technického zásobování pro celý závod.

V roce 1968 ukládal plán podniku výrobu 3 450 tun tvarůžků. Ve skutečnosti bylo celkem vyrobeno 3 471 tun, z čehož 223 tuny byly dodány na export do NDR a NSR.

Plnění hlavních ukazatelů v roce 1968:

Ukazatel:		Plán	Skutečnost	%
Hrubá hodnota výroby	v tis. Kčs	35 740	37 030	103,61
Počet pracovníků	osob	198	203	102,52
Mzdové fondy	v tis. Kčs	3 220	3 343	103,82
Průměrný mls. výdělek	Kčs	1 355	1 372	101,25
Produktivita na 1 prac.	Kčs	180 505	182 414	101,06
Zisk	v tis. Kčs	2 719	2 970	109,10

Provedané investice v roce 1968:

a) Výstavba: sociální zařízení při strojní dílně	149 865 Kčs
b) Stroje a zařízení	239 065 Kčs

Obnovou projektů v Praze byly v červnu 1968 kompletní studijní plány výstavby provozovny 01 a 02 v Lošticích. Podle předběžného rozpočtu je náklad výstavby odhadován na 20 mil. Kčs. Po projednání s vedením podniku Severomoravských mlékáren v Ostravě bylo dohodnuto, že výstavba se bude provádět etapově podle tohoto harmonogramu:

V roce 1969 první etapa: zadání projektové a průzkumné práce, přestavba kotlan na provozovně 01 a 02 v Lošticích, namontování nových kotlů a zavedení plynofikace. Odhadovaný náklad investice 1,100.000 Kčs.

V roce 1970 druhá etapa: realizace stavební části provozovny 02 včetně strojní technologické části a vybudování vodního hospodářství. Odhadovaný investiční náklad 8 800 000 Kčs.

V roce 1971 třetí etapa: realizace výstavby provozovny 01 včetně technologické části s dodáním 3 kusů velkonprstorových sil na sklado-

vání tvorbu. Odhadovaný investiční náklad 8 100 000 Kčs.

V roce 1972 čtvrtá etapa: dokončení úprav, vysudování komunikací a jiné. Odhadovaný náklad 2 000 000 Kčs.

Příprava k přestavbě kotelen a zavedení plynu byla provedena již ve čtvrtém čtvrtletí 1968.

V socialistické soutěži je zapojeno 185 pracovníků závodu. V podnikové soutěži byli v roce 1968 vyhodnoceni jako nejlepší pracovníci A. Kulíková a Oldřich Tománek.

Najvyššího úspěchu dosáhl Jaromír Novák, který obdržel odznak ministra.

V soutěži o národní standardu podnikového ředitele a podnikového výboru ROH zaujímal závod vždy jedno z předních míst a v I. čtvrtletí se umístil jako první a získal standardu.

Celkem bylo socialistickou soutěží ušetřeno na materiálových nákladech a energii 29 879 Kčs.

Zaměstnanci odpracovali na různých brigádách při zvelebování pracovního prostředí v závodech, v zemědělství a při akcích „Z“ celkem 2 748 hodin.

B. Komunální služby

V roce 1968 byly v provozu stejné druhy služeb jako v roce minulém. Nadošlo k zavedení nových služeb ani k rozšíření služeb dosavadních. Zvýšila se jen montáž, atážového topení a činnost ČISu (cestovní informační služby).

Přehled hospodářských výsledků podle jednotlivých služeb:

	Počet zam.	Výnosy	Náklady	Zisk + Ztráta -	Prům. výd. zákl. prom. důchod	Hrubý
zahradnictví	6	201 652	202 890	- 1 238	1296	40 100 700
autoopravna	9	653 130	620 075	+ 33 055	1889	65 229 900
stolařství	1	52 507	56 245	- 3 738	1401	95 18 052
klempířství - zamečnické	11	592 573	568 681	+ 23 892	1661	53 254 707
malířství	5	204 781	158 493	+ 46 288	1507	39 140 814
sklenářství	2	87 662	92 036	- 4 374	1464	25 28 043
doprava	3	250 027	226 018	+ 24 009	2094	62 106 960
holičství - kadeřnictví	6	171 058	170 681	+ 377	1182	33 80 922
koupaliště - čištění - nůžkov	2	55 416	65 304	- 9 888	1628	- 33 096
stěra - květin, sádky, manat.	4	79 689	55 707	+ 23 982	914	41 66 765
fotoreportáž	1	34 290	26 765	+ 7 525	995	27 25 429
deratizace	7	568 762	410 481	+158 281	1654	54 323 885
správa	7	-160	23 698	- 23 858	1894	51 193 551

Produktivita byla splněna na 109 %, čistý zisk na 112,9 %. Průměrná mzda činila v roce 1967 1431 Kčs, v roce 1968 s nábídkou na výsledcích hospodaření 1625 Kčs. Při konečném uspořádání vykazuje podnik saldo ve prospěch MNV o částce Kčs 37 858.

Rozbor hospodářských výsledků:

Některé provozovny vykazují ztráty. Jsou to:

1. Zahradnictví - ztráta 38 000 Kčs je prakticky vyrovnána tím, že jde o mzdy za 4 čtvrtletí 1968 na rozpracovanost pro rok 1969. Onoři minulým letem se rentabilita zlepšila zvýšenou péčí o květiny.

2. Stolařství - ztráta 3738; v provozovně je zaměstnán 1 pracovník, výnosy nebyly plněny. Od 1.1.1970 přechází na vlastní účet.

3. Sklenářství - ztráta 4300 Kčs; provozovna byla v roce 1968 přemístěna do nových místností v domě čp. 55, čímž se zvýšily náklady na údržbu. Kromě toho bylo nutno zapracovat 1 pracovníka v jiném podniku.

4. Koupaliště - ztráta 9 900 Kčs; úkoly nebyly plněny pro nepříznivé počasí. Koupaliště vyžaduje vysokou údržbu.

Potíže se projevily také v kadeřnictví, kde byly 4 pracovnice na dlouhodobé mateřské dovolené.

Značné potíže se projevily v materiálně technickém zásobování. Stálým problémem jsou barvy, sklo, fitinky, hutní materiál, kadeřnické potřeby, fotografický materiál a především autosoučástky. Jejich opatrováním se podstatně zvyšují náklady.

C. Jednotné zemědělské družstvo

Výsledky hospodaření za rok 1968 :

1. Živočišná výroba :

Stavy zvířat:

Skot celkem	956	kusů
z toho krav	446	"
Prasata celkem	1 345	"
z toho prasnic	108	"
Slapice	1 391	"
Narozeno telat	430	"
z nich uhynulo	15	"
Výroba mléka	1 259 096	litrů
Výroba vajec	227 112	kusů
Výroba hovězího masa	134 143	kg
Výroba vepřového masa	163 423	kg
Nákup mléka	1 139 570	litrů
Nákup vajec	209 795	kusů
Nákup hovězího masa	136 836	kg
Nákup vepřového masa	144 367	kg

2. Rostlinná výroba

	Plocha ha	Výnos q/ha
pšenice ozimá	234,22	38,6
pšenice jarní	57,97	37,2
ječmen	56,46	44,2
oves	72,55	30,1
směsky na zrna a luštěniny	12,-	17,9
brambory	8,50	320,-
krmná řepa	4,70	800,-

cukrovka	170,-	460,-
kukuřice	24,30	365,3
jarní směsky na (semena) zeleno	20,21	240,7
víceleté pícniny, seno	134,69	92,2

3. Vývoj produkce na 1 ha

	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968
hrubá rostlinná výroba	5 075	5 675	6 706	5 014	5 686	6 651	7 032
hrubá živočišná výroba	5 365	5 662	6 219	6 530	6 771	7 224	7 254

4. Finanční plnění plánu

Výnosy:	v tis. Kčs
tržba za rostlinné výrobky	4 138
tržba za živočišné výrobky	3 111
" za zvířata	3 929
" za výrobky pěstovaných výroby	1 387
" za výrobky lesní výroby	114
" za práce a služby	868
" za společné stravování	252
aktivování investic	1 482
premie za zvýšení tržní produkce	766
ostatní výnosy	4
změna stavu vlastních výrobků	301
Výnosy celkem	16 352

Náklady

nákup zvířat	75
spotřeba nakoupených hnojiv	552
" " osiv	314
" pohonných hmot	510
" chemikálií a j. pro rostl. výrobu	94
" nakoupených krmiv	1 562
" stavebního materiálu	1 056
" náhradních dílů	985
" ostatního materiálu	447
" energie	141
opravy a udržování	87
přespravné a spoje	18
ostatní výrobní náklady	1 084
odpisy a zůstatková cena ZP	839

423

ky a užítkovost krav. Tam to opravdu klapě. Bez sporu ošetřovatelé i krmné směsi mají vliv na takovou vysokou efektivnost.

Chodím družstvo i za uskladnění strojů a nřadí pod střechou. Rozhodně je to daleko hospodárnější než nachávat stroje pod otevřeným nebem.

Ten nejdůležitější poznatek jsem si nechal na konec. Naní jenom z loštic, ale odavšud. Srdečnost a přátelství lidí k nám. Je stejně bratrské jako náš vztah k vám.

V. Školství

Mateřská škola

Na počátku školního roku působily na škole tyto zaměstnankyně: ředitelka Marie Windová, učitelky Marie Koffmannová, Eva Koubková, Marie Zankelová, dětské sestry Anna Muzikantová, Marie Vaňharová, správní pracovnice Marie Kašparová a Anna Kubová.

Dne 1. ledna 1968 odešla Marie Koffmannová, když se z mateřské dovolené vrátila Jarmila Kestarová. Dne 25. 3. 1968 odešla do Šostřetova Eva Koubková, když se po mateřské dovolené vrátila Helena Šulová. Dne 12. 5. 1968 odešla na mateřskou dovolenou Anna Muzikantová a z dovolené se vrátila Ladislava Bozaková. Dne 8. 7. 1968 nastoupila po skončení mateřské dovolené Jitka Litná a Marie Vaňharová odešla na studii na pedagogické fakultě university Palackého v Olomouci.

Zlepšení školního prostředí:

Byly zřizovány ve třídách hrací koutky, jedna třída byla vybavena novým nábytkem, na odklizení lehátka byly pořízeny regály. Dále byly zakoupeny textilie, doplněny hračky, pomůcky, tělocvičnou náčiní a pomůcky pro hudební výchovu. Byly dokončeny práce na letním pavilonu.

Základní devítiletá škola

Stav žactva a tříd ve školním roce 1967 - 8

1. a	22	třídní uč.	Anna Božková
1. b	21		Jaroslav Klein
2. a	26		Ludvík Falužnek
2. b	21		Marie Linhartová
3. a	21		Anna Karbichová
3. b	21		Anna Karbichová
4. a	22		L. Zamánek
4. b	22		Liboš Kadlec
5. a	26		Jitka Marešová
5. b	25		Jaroslav Špička
6a	31		Antonín Furmánek
6. b	31		Svatava Zamykalová
6. c	31		Vincenc Muzikant
7. a	31		Boh. Balatka
7. b	33		K. Falužnková
7. c	32		Zdenka Kubínová
8. a	26		Jaroslav Kobza
8. b	26		B. Červinková
8. c	25		J. Dlapová
9. a	24		Josef Božek
9. b	24		L. Kosová
9. c	24		Jaroslav Večerka

Změny ve stavu zaměstnanců

Nově byla na škole ustanovena na 1. stupni učitelka Marie Linhartová, která si vyměnila místo na škole v Doubravici s učitelem Jaroslavem Filcerem. Na 2. stupni byla ustanovena Z. Kubínová z Mohelnice. Novou pionýrskou vedoucí se stala L. Uková ze Starého Města. Z mateřské dovolené se vrátila A. Karbichová. Do školní družiny nastoupila vychovatelka Bednaříková z Loštic.

Během školního roku docházelo ke značným změnám. Na jaře odešly téměř současně na mateřskou dovolenou Eva Urzaitigová-Kochová, L. Kosová-Zuživňáková a vychovatelka L. Bednaříková. Za učitelku Kochovou byla ustanovena J. Kučerová z Rudy, za L. Zuživňákovou učitel dleňchodce Josef Klustý vychovatelku Bednaříkovou nastupovaly Klára Klíva

nová a Anna Vitošková. Velkou potíž působilo také obstarávání náhrady za nemocné učitelské, i když se jednalo jen o kratší dobu.

Chování a prospěch žactva:

Podle klasifikace na konci školního roku mělo jen 5 žáků z chování známku 2. stupně a jen 2 žáci známku 3. stupně (pro krádež). U školní mládeže se však stále více začínají projevovat vlivy starší mládeže, především ve výstřednostech v úpravě zevnějšku.

V 1. - 5. ročníku prospělo 94,6 % žáků, propadlo pouze 7 žáků z celkového počtu 206. Opravnou zkoušku konalo 4 žáci, s vyznamenaním v 5. třídě bylo 24 žáků.

V 6. - 9 ročníku prospělo 87,8 % žáků, z nich bylo 18 %, t. j. 61 žáků s vyznamenaním. Propadlo 5 %, t. j. 17 žáků, opravná zkouška byla povolena 21 žákům, t. j. 6,2 %.

Kromě povinných předmětů vyučovalo se těmto nenovinným předmětům: německému jazyku, šití a vaření, sborovému zpěvu a sportovním hrám. Pro slabší žáky byly zřízeny doplňovací skupiny v českém jazyce a v matematice v 6. - 9. třídě.

Mimoškolní činnost:

Žáci navštěvovali pravidelně divadelní představení v Olomouci a školní filmová představení v místním kině.

IZO stále ještě potřebuje výpomoc při sklizni brambor a při obdělávání cukrovky. Povinné pracovní brigády byly zrušeny a výpomoc žactva byla organizována na dobrovolném základě v mimoškolní době.

Na mimoškolní výchově se podílela řada učitelů. Vedli kroužek stolního tenisu, střelecký kroužek, motokodlů, rybářský kroužek, lodkařský kroužek a kroužek kopaná. Dobrovolnou tělesnou výchovou zajišťovali učitelé v rámci T. J. Slavojů. Podle pionýrské organizace vznikla v Lošicích také organizace Junáka.

Zlepšení materiálních podmínek

Práce na generální opravě školy, které byly v roce 1967 zahájeny, postupovaly velmi pomalu a na počátku školního roku se tapova vyměňovala okna ve třídách. Proto musily být 3 třídy v měsíci září umístěny nouzově na radnici a v kulturním domě. Jarní nástup prací na generální opravě se sice opět opozděl, ale plitěnní opravy byly dokončeny začátkem prázdnin, takže vyučování v novém

školním roce nebude již narušováno.

Náklad na opravu v částce 370 000 Kčs proplatil Okresní národní výbor ze svého rozpočtu přímo. Opravu prováděl Okresní stavební podnik Lábeň.

Místní národní výbor začal na jaře 1968 provádět v akci „Z“ přístavbu sociálního zařízení u tělocvičny nákladem 135 000 Kčs. Minulé prázdniny byl dokončen vodovod, letos byly ke konci školního roku dokončeny poslední úpravy a provedeno obložení kachličkami ve abyzujících místnostech. Na těchto pracích měli hlavní podíl učitelé s ředitelkou školy, čímž se značně ušetřilo na finančních nákladech.

Začátkem prázdnin byly staré a prošlapané dlaždice v přízemí nahrazeny dlažbou terazzo a byly opraveny schody. Na zahradě byl postaven sklaník. Jedna třída byla vybavena novým nábytkem, takže modernizace nábytku v celé škole je dokončena.

Rozmístění vycházejících žáků

Na studia se přihlásilo 23 žáků a až na 1 žákyni se všichni dostali na zvolanou školu. Při přijímacích zkouškách se žáci osvědčili, takže žádný z nich nemusel dělat úslňí zkoušku. Nejvíce žáků odchází na střední všeobecně vzdělávací školu v Litvli.

Do učebního poměru odeslo 42 žáků a to : 8 MEZ Mohelnice, 7 do OP Prostějov, 6 do Okresního stavebního podniku Lábeň.

VI. Kulturní Život

Husova oslava

V roce 1968 byla po mnohaleté přestávce opět uspořádána Husova oslava, která měla v Lošticích dlouholetou tradici. V předvečer výročí upátení M. J. Husa dne 5. července 1968 byl uspořádán průvod a náměstí na obecníhořské silnici. Na oslavě, které se účastnilo přes 1000 lidí, promluvil o významu Husovy památky a jeho vlivu na náš národní vývoj František Šokorný.

50. výročí zřízení ČSR

V předvečer výročí svolal MNV veřejná slavnostní zasedání národního výboru do sálu Kulturního domu. O významu zřízení samostatného našeho státu a jeho vztahu k dnešku promluvil předseda MNV Fr. Ba-dal. O historických událostech před 50 lety vypravoval kronikář František Šokorný. Pořad byl doplněn vystoupením pěveckého kroužku ZOŠ pod vedením učitelky Věry Velarkové.

Bylo jen litovat, že účast na této slavnosti byla velmi slabá.

V den 28. října 1968 položili zástupci místního národního výboru a místní organizace Svazu protifašistických bojovníků věnec k pomníku padlých před budovou školy. Ke slavnosti se účastnili zástupci místních podniků, organizací a početné obecánstvo. Od pomníku se účastníci odobrali průvodem do parku na Moravičánské ulici, kde byla na náměstí 50. výročí naší státní samostatnosti zasazena lípa svobody. Krátký projev přednesl František Šokorný a zakončil jej tímto přáním:

„Tak jako tato lípa bude sít životodárnou sílu svými kořeny

*z půdy naší země, tak nocí náš národ čarodá svoji životní sílu
z nejkrásnějších tradic našich dějin. A tak jako tento útlý stromek
v pevný a přímý kmen, který neohne ani nezlomí ani vítr ani bouře,
tak nechť celý národ i každý jeho člen si zachová pravou a rovnou ná-
stavu v dobách dobrých i zlých. A jako z kořálků koruny této lípy budou
plné roje včel sítřit pol a med, tak nechť my všichni ve společné,
svorné a poctivé práci se podělíme na budování šťastného života pro
nás i budoucí!"*

Politicko-výchovná činnost-přednášky

Čsl. zahrádkářský svaz - 3 přednášky, účast 323 osob
Čsl. červený kříž - 1 přednáška - účast 95 osob
Svaz protifašistických bojovníků - 2 přednášky, účast 530 osob
Svaz arm - 2 přednášky, účast 306 osob

Kursy

Jednotka Svaz žen - kurs vaření, účast 23 osob
Závodní klub ROH - kurs společenských tanců - 80 osob
ZDS - kurs zdravotnický - 85 osob

Zájmová činnost

V závodním klubu Olomouckých tvaráček se vyvíjela činnost
tyto zájmové kroužky:

divadelní	- 49 členů, 7 vystoupení
loutkový	- 26 " , 2 "
pěvecký	- 32 " , 1 "
hudební	- 30 "
fotografický	- 24 členů
vlastivědný	- 68 členů

Najvětší činnost vyvíjel kroužek divadelní, vedený Zdenkem
Zdráhalou. Kroužek nacvičil v roce 1968 4 divadelní hry pro dospělé
a 1 divadelní hru pro děti. Byly to hry:

Lumpacivagabundus
Čaj u pana senátora
Druhá teta nabožka
Na ty louce zelené
Zlatá ryбка

Najvětšího úspěchu dosáhla opereta Na ty louce zelené, která byla hrana dvakrát při zcela vynořaném sále. Futo hru sehrál soubor také v Podolí u Bouzova.

V nynější době, kdy zájem obecnstva je ponajvíce obrácen k televizi, zaslouží si náš divadelní soubor velkého uznání za to, že dovede pro divadelní činnost soustředit tak značný počet ochotníků a to především mladých, a že svými výkony dokáže upoutat pozornost tak početného obecnstva. A je konečně potěšitelnou skutečností, že představení našich ochotníků docházejí daleko větší obliby u obecnstva nežli zájezdy stálé lmperské scény, která u nás sehrála v tomto roce 5 představení.

Místní lidová knihovna

měla na konci roku 1968 celkem 7962 svazků a vykazala za rok 24 294 výpůjček. Čtenářů bylo celkem 370, z toho 121 mládeže do 15 let.

Přehled literatury a výpůjček dle druhů:		Počet svazků	Počet výpůjček
1. literatura naučná:			
spisy marxismu - leninismu		223	32
ostatní společensko politická		693	842
přírodovědecká		156	320
zemědělská		223	277
technická		67	266
jiná naučná		520	913
2. literatura krásná		4837	13 608
3. knihy pro mládež		1243	8036

Knihovna uspořádala v roce 1968 2 čtenářské besedy pro dospělé: ke 40. výročí úmrtí Leoše Janáčka s ukázkami z knihy B zarostlém chodníku od Františka Kožíka a beseda o životě a díle Olgy Schainflugové.

Pro mládež byly uspořádány besedy:
4 výročí 500 let od vynálezu knihtisku
beseda o knize Jul. Vornera Lodivod Dunajský
beseda ke 100. výročí založení Národního divadla

Kino

Městské kino promítlo v roce 1968 celkem 142 filmů ve 290 představeních. Zařazení kina bylo využito na 41%.

Na vydavení kina nadošlo k žádnému zlepšení a toto zřstává trvala navrhovující. Návrhové kina jsou skoro výhradně mladiství.

Najúspěšnější filmy :

Rio Bravo	6 představení	1158 návštěvníků
Marketa Lazarová	6 "	586 "
Sileně smutná princezna	3 "	514 "
Poklad Inků	3 "	513 "
Cingischán	3 "	509 "
Ta naň písnička česká	3 "	509 "
Muž z Hongkongu	3 "	504 "
Dákové	3 "	445 "
Viva Maria	3 "	427 "
Náčelník	2 "	415 "

Autokarové zájezdy vlastivědné a kulturně zá-

avní

Cestovní služby Komunálního podniku uspořádala v roce 1968 větší počet autobusových zájezdů na divadelní nebo filmová představení a vlastivědné zájezdy do různých krajů republiky. Zájezdů se účastnili kromě ložtických také početní účastníci z okolních obcí: Moravíčan, Doubravice, Polonína, Pavlova a Radnice.

Přehled zájezdů v roce 1968 :

Datum:	Místo zájezdu:	Druh podniky	Počet účastníků:
9.1.	Olomouc	Film: Angelika, markýza andělská	50
15.1.	"	" "	50
19.1.	"	Div. představení: Bludný Holanďan	30
24.1.	"	Film: Angelika, markýza andělská	50
26.1.	"	Opereta: Perly moře Sarajínky	50
31.1.	"	Film: Angelika a král	50
2.2.	"	Opereta: Dám u tří dšolátas	150
5.2.	"	Film: Angelika a král	104
7.2.	"	" "	42
14.2.	"	" "	105
16.2.	"	Div. představení: Zdravý student	150
22.2.	"	" J.K.Tyl: Spravedlivá oca	100
25.2.	"	" W+V: Těžká Barbora	45
2.3.	"	" Zdravý student	50
13.3.	"	" Broučci	63 (203)
14.3.	Zábřeh	Film: Angelika, 1. díl	100
15.3.	"	" "	150
15.3.	Olomouc	Opereta: Dám u tří dšolátas	50
16.3.	"	" "	50

16. 3.	Zábřeh	Film: Angelika, 1. díl	100
17. 3.	"	"	50
20. 3.	"	"	50
22. 3.	Olomouc	Div. představení: Ježká Barbora	50
23. 3.	"	" Zdravý student	50
6. 4.	"	" Broučci	50 (ZDŠ)
18. 4.	Zábřeh	Film: Angelika, II. díl	100
19. 4.	"	"	200
19. 4.	Olomouc	Opereta: Dům u tří děvčátek	50
20. 4.	Zábřeh	Film: Angelika, II. díl	50
25. 5.	"	"	50
26. 5.	"	"	100
4. 5.	Olomouc	Div. představení: Zdravý student	50 (ZOV)
18. 5.	Brno	Div. představení: Spartakus	50 (SDZ)
23. 5.	"	Jarní valčík, Roussinov	50 (JESAN)
24. 5.	"	Div. představení: Spartakus	50
25. 5.	Dých. Čechy	Mas. zájezd: Kozlovský orch. - Božetín	50
30. 5.	Brno	Vlašská lodní revue	150
6. 6.	"	"	100
7. 6.	"	"	100
3. 6.	Brno - Macocha	Knižníská přehrada	54 (ZDŠ)
23. 6.	Jižní Morava	"	52 (ZOV)
26. 6.	Beškyay	"	40 (Hud. 36.)
6. 7.	Pernštýn - Vírská přehrada	(dýchodci JZD)	40
9. - 11. 7.	Salvy	(pro děti členů JZD)	40
15. - 16. 7.	Broumovsko - Ráchoč	(pro učitele - dýchodce)	40
15. - 17. 7.	Liderek - Dráždany - Děčín	(vlastivědný kroužek)	40
20. 7.	Beškydy	"	40
26. - 27. 7.	Babiččino údolí - Broumovsko	(Severomor. dřev. záv.)	40
9. 8.	Brno	Americká lední revue	360 (9 autobusů)
11. 8.	"	"	40
13. 8.	Jesaničky	(pro učitele dýchodce)	40
15. 9.	Zábřeh	Film: Fantomas	40
12. 9.	Brno	Podzimní veletrh (Komunální služby)	40
18. 9.	Olomouc	Dětské div. představení	52 (ZDŠ)
28. 9.	"	Div. představení: Gordovj poručík	40
3. 10.	Zábřeh	Film: Fantomas, II. díl	40
17. 10.	"	" Průvodce ženatého muže	40
24. 10.	Olomouc	Div. představení: Orfeus a Euridika	40
30. 10.	"	" Podskalák	42
29. 11.	Brno	Film: Ve službách napoleona	85
7. 12.	Olomouc	Div. představení: Čarostřelec	82
21, 26, 27. 12.	"	Cikánský baron	122
27. 12.	"	Veselé paníčky Windsorské, Jodanáchj v řadě	84

Místní organizace Českého svazu ovocnářského a zahrádkářského

MO ČOZS měla 31.12.1968 238 členů. Během roku přistoupilo 6 členů, vystoupilo 7 členů a zemřelo 7 členů.

Organizace koná v roce 1968 dvě přednášky a to:

15. března přednášel Dr. Šula z Olomouce na téma „Flora Olomouce 1967“ za účasti 84 posluchačů;

11. května se koná přednáška profesora Unara ze Zábřeha na téma „Skatnický a technická úprava skalek“.

Plánovaná výstava květin 17.-19. srpna nebyla v obvyklém rozsahu uskutečněna v důsledku předčasného odpočtu většiny letních květin. Byla uspořádána menší výstava v klubovně v zahrádkářské osadě. Zde byl návštěvníky obdivován sortiment rážky pěstitele Trpíka.

Od výstavy ovoce bylo upuštěno s ohledem na celostátní výstavu a ovoce a zeleninu spojenou s včelařskou výstavou v Olomouci. Na této výstavě bylo umístěno také 21 vzorků zdajčích pěstitelů.

V září 1967 byl na zdejší devítileté škole založen pěstitelský kroužek, který má v zahrádkářské osadě přidělenou parcelu. Obhospodařují ji žáci vyšších ročníků. Pravidelná instruktáž pro žáky konal během roku předseda MO Zdeněk Klát.

Zosilovací činnost:

Během roku prováděli určité členové dělnou údržbu parkových ploch na náměstí, u školy, v Moravilanské ulici, v Gottwaldově ulici.

Oabyt přebytků ovoce:

Dne 16. února 1968 byl ustanoven ovocnářský odbor, který si ozval na starost zajišťovat oabyt přebytků ovoce členů. Jednání s podnikem Ovoce a zelenina v Olomouci nemělo úspěch. Podnik odmítl uzavřít smlouvu na odběr ovoce s odvodněním, že by namohl včasně nabídnuté ovoce odebrat.

Zahrádkářská osada:

Stav osadníků k 31.12.1968 byl 21 členů. Práce v osadě se daří, spolupráce mezi osadníky byla velmi dobrá. V roce 1968 byla v osadě dokončena klubovna. Osadu však stihla nemilá zpráva. V druhé polovině roku oznámil MNV, že bude nutno v tomto prostoru uvolnit pozemky na stavbu rodinných domků.

VII. Obyvatelstvo

Narození 1968:

Č.	Jméno dítěte:	Datum nar.	Jména rodičů	Bydliště:
1.	Ladovan Mysle	3. 1.	František a Bohumila	Moravičská 206
2.	Daniela Kyšová	5. 1.	Boleslav a Vlasta	náměstí Míru 118
3.	Lanka Navrátilová	14. 1.	Gustav a Eva	Mlýnská 99
4.	Revla Dvořáková	17. 1.	Václav a Vlasta	Sokolská 534
5.	Eva Recová	19. 1.	Koňstlav a Koňstlava	Moravičská 560
6.	Tomáš Klein	25. 1.	Jiří a Marie	Javůvská 364
7.	Pavel Berger	1. 2.	Pavel a Miloslava	Hradská 74
8.	Roelina Motlová	5. 3.	Pavel a Marie	Kvačková 282
9.	Vladimír Havelík	6. 3.	Vladimír a Miloslava	náměstí Míru 65
10.	Petrášlav Francel	13. 3.	Petrášlav a Marie	Komanského 45
11.	Anna Grossová	21. 3.	František a Marie	Pod Luštěm 223
12.	Dana Rybníčková	4. 4.	Miroslav a Marie	Pod Luštěm 250
13.	Michal Badnářek	9. 4.	Bohuslav a Anna	náměstí Míru 54
14.	Vladimír Šmka	12. 4.	Vladimír a Věra	Gottwaldova 328
15.	Martin Neubauer	14. 4.	Miroslav a Marie	Sokolská 556
16.	Roman Kovář	20. 4.	Edaňek a Marie	Komanského 171
17.	Michaela Kochová	23. 4.	Ladislav a Eva	Gottwaldova 394
18.	Járka Nejedlý	25. 4.	Jan a Libuše	Pod Luštěm 133
19.	Martin Vítěšek	7. 5.	Stanislav a Věra	Kalackého 505
20.	Otařich Müller	2. 5.	Alois a Jana	Pod Luštěm 502
21.	Roman Nazbeda	22. 5.	Alois a Jarmila	Komanského 325
22.	Jana Polášková	31. 5.	Ladislav a Božena	Javůvská 66
23.	Jana Muzikantová	6. 6.	Václav a Anna	nám. Míru 117
24.	Pavel Ruprecht	3. 6.	Otařich a Jarmila	Gottwaldova 476
25.	Jiří Kohoutek	20. 6.	Karel a Libuše	Hradská 80
26.	Alois Tichý	22. 6.	Alois a Marie	Ladlovice 35
27.	Pavel Pouliček	3. 6.	Josaf a Jiřina	Gottwaldova 122
28.	Radoslava Šmávková	28. 6.	Ladislav a Marie	Sokolská 577
29.	Pavla Janáček	17. 6.	Jiří a Koňstlava	Gottwaldova 235
30.	Václav Dymětal	19. 7.	Václav a Alena	Přiborová 104
31.	Miroslav Řeža	4. 8.	Miroslav a Jrena	Ladlovice 19
32.	Marcela Vendingerová	23. 8.	Jaromír a Ludmila	Gottwaldova 447
33.	Jiřka Kubínová	24. 8.	František a Edaňstava	Sokolská 564
34.	Eva Maršálková	30. 8.	Karel a Eva	Hradská 74
35.	Ložen Šaucha	27. 8.	Ložen a Věra	Komanského 49
36.	Pavel Kallýnek	1. 9.	Karel a Bohumila	U Vlčků 359
37.	Vojtěch Švoboda	28. 9.	Vojtěch a Jaromíra	Ladlovická 346

38.	Jan Salinger	7.10.	Jan a Maria	Jevišská 496
39.	Vojtěch Ryšavý	15.10.	Vojtěch a Marie	Malá nám. 39
40.	Vlasta Vaselá	20.10.	Idaně a Marta	Nová 519
41.	Petr Čep	29.10.	František a Idanka	Sokolská 553
42.	Karla Urbanová	16.11.	Karla	Vičice 391
43.	Luboš Linhart	28.12.	Luboš a Anna	Mlýnská 97
44.	Pavel Kolář	31.12.	Pavel a Růžena	Gottwaldova 386

Zemřelí v roce 1968

č.	Jméno:	Rok narození	Datum úmrtí	Místo úmrtí	Příčina smrti:
1.	Linhart Jan	1908	3.1.	Loštice	Mozková krvácení
2.	Šmotová Ludmila	1924	17.1.	"	Zhoubný nádor prsu
3.	Kaumannová Anna	1896	3.2.	"	Cor pulmonale decomp.
4.	Vaškova Cecílie	1902	15.2.	"	Akutní selhání srdce
5.	Slouková Barbora	1894	21.2.	"	Selhání oběhu
6.	Linhart Jan	1891	11.3.	"	Cor pulmonale
7.	Hartl Julius	1883	14.3.	"	Náhle selhání chron. sel- hávajícího srdce
8.	Hladný Rudolf	1891	3.3.	Olomouc	Genaralizovaná ischemická cévní onemocnění mozku
9.	Skoumal Matouš	1880	21.3.	Loštice	Cor pulmonale decomp.
10.	Kalous František	1887	28.3.	"	Lalůčkový zánět plic
11.	Soidl Adolf	1881	13.4.	"	Selhání oběhu
12.	Karafiátová Emilie	1886	6.4.	Zábřeh	Akutní infarkt myokardu
13.	Křávková Kadojka	1900	20.4.	Loštice	Otok plic
14.	Zaplatal Josef	1886	26.4.	"	Lalůčkový zánět plic
15.	Kaumann František	1888	9.5.	"	Zánět plic pneumokokový
16.	Červinková Aloisie	1883	15.5.	"	Srdcevní decompensace
17.	Nesvadbíková Anna	1891	7.5.	Zábřeh	Akutní mozková cévní příhoda
18.	Kaiznar Antonín	1906	20.5.	"	Oběhová selhání
19.	Arnoldová Zofia	1888	28.5.	Loštice	Akutní infarkt myokardu
20.	Jančí Stanislav	1900	4.6.	Zábřeh	Aspirační oboustranná bronchopneumonie
21.	Šteuer Karol	1900	11.6.	Žumpark	Zánět pobříšnice, škar po operaci rakoviny žaludku
22.	Šmotová Cecílie	1893	14.6.	Olomouc	Akutní nekroza pankreatu
23.	Šafr Antonín	1890	16.6.	Zábřeh	Ischem. choroba srdce decomp.
24.	Korák František	1903	21.6.	Žumpark	Bronchopneumonie, zhoubný novotvar recti oper. radiačn.
25.	Seidlová Ludmila	1887	26.6.	Zábřeh	Ischem. choroba srdeční s fibr. sin. decomp.

26.	Kubínová Marie	1900	13.7.	Žabřeh	Infarkt myokardu
27.	Kavližab Alois	1882	18.7.	Loštice	Rakovina žaludku
28.	Krojetí Bohuslav Ing	1899	22.7.	Loštice	Isch. choroba srdeční sfidril síní decomp.
29.	Kessler Jaroslav	1934	24.7.	Žabřeh	Roztržení hrudní aorty
30.	Kunc Bohumil	1884	30.7.	"	Atherosclerosis věnčitých tepen
31.	Komárková Bilemína	1882	18.8.	Loštice	Mozkové krvácení
32.	Mrvázková Františka	1915	23.8.	Olomouc	Chronický zánět ledvin
33.	Kaslar Zdeněk	1909	25.8.	Žabřeh	Aortomitrální srdeční vada decomp.
34.	Šilberská Antonia	1897	26.9.	Loštice	Mozkové krvácení
35.	Ulrich Zdeněk	1951	9.11.	Loštice	Zamožděnína hrudníku s vnějším vykrvácením
36.	Jirásková Anna	1885	27.10.	Šumperk	Plau ex obturatione col. ascendens
37.	Kolář Václav	1943	26.11.	Loštice	Seborakda oděšením
38.	Bittnarová Ottilie	1877	11.12.	"	Kardiosclerosis
39.	Kozíčka Jan	1898	20.12.	"	Druhotná rakovina jater
40.	Pioný Karel	1891	24.12.	"	Kaménky v močovodech
41.	Šmirková Marie	1892	29.12.	"	Rozsáta plíc
42.	Štírnová Alana	1938	4.12	Praha	Úraz při dopravní nehodě

1969

I. Politické události

Obecný vývoj politických poměrů v roce 1969, směřující ke konsolidaci, měl příznivý vliv také na politický život u nás. Převládá trvalý pokles aktivity a zájmu nesocialistických vrstev. Naproti tomu se zvláště po dubnovém plénu ÚV KSČ podstatně oživila aktivita všech složek komunistické strany.

Dne 28. února 1969 byl ustaven nový výbor Národní fronty v tomto složení :

Jméno:	Ok. nar.:	Zaměstnání:	Zastupuje organizaci:
Štuchlý Květoslav	1930	dělník	KSČ
Červinka Jan	1924	předseda JZD	"
Badař František	1908	předseda MNV	"
Krňávek Jindřich	1926	vedoucí KS	"
Chrudbarger Frant.	1919	vedoucí mistr	ČSL
Gappert Rudolf	1927	konstruktér EZ	"
Barta Lubomír	1934	dělník	"
Saidl Miroslav	1921	vedoucí provozu OT	ROH
Ing. Klubín Frant.	1937	hlavní zootechnik JZD	JZD
Šaoboda Miroslav	1914	úředník	ROH
Linhart Frant.	1915	pracovník JZD	JZD
Oštládatová Klára	1910	dělnice	Čs. svaz žen
Opravilová Bohumila	1914	úřednice	"
Nikodemová Marie	1912	dělnice	Čs. červený kříž
Kaslar Josef	1907	pracovník JZD	Č. svaz rybářů
Pokorný František	1893	dělník	Svaz protifaš. bojovníků
Kal. Zdeněk	1923	sadař Č. silnic	Svaz zadravců
Peřina Jaroslav	1939	úředník	F. J. Hlavoj
Faltýnek Ludvík	1933	učíteř	Svazarm
Koukal Ladislav	1921	techník	Svaz chovatel. drob. zvíř.

Klustý Josef	1906	děchodce	Čs. svaz učelářů
Krajčíř Stěpán	1926	aštrně	svaz požární ochrany
Silberská Vlasta	1919	vedoucí vychov.	Junák
Majer Stanislav	1906	děchodce	svaz českých-šp. přátelství
Benda Bohuslav	1894	děchodce	Janota
Muzikant Jan	1912	zootechnik JZD	svaz mysliv.
Vadlura Frant.	1911	úředník	"

Současně bylo zvoleno nředsednictvo v tomto složení :

nředseda : Jindřich Krčiváň

místonředseda : František Chrenberger

jednatel : František Vadlura

pokladník : Miroslav Svoboda

revisoři : Eliška Ošladalová, Bohum. Opravilová

členové nředsednictva : Ing. Frant. Klubiň, Rudolf Jeppner, Ladislav Stuchlý,
Jan Červinka

Předsednictvo Národní fronty se scházelo jednou měsíčně, plánujíc jednou za čtvrt roku. Hlavním úkolem pro práci si MNV vytkl směřovat politickou jednotu občanů, vyvolávat oduševnělou vzájemnou důvěru a porozumění se všemi skupinami a organizacemi, podporovat MNV při plnění důležitých úkolů a uprevňovat ideologii socialismu, zajišťovat koordinaci důležitých veřejných akcí a dbát na jejich správnou politickou náplň.

Oslava 1. máje

V tomto roce bylo upuštěno od organizování oslavy 1. máje prostřednictvím jednotlivých místních závodů. Výsledak byl neuspokojivý. Účast v průvodu byla ve srovnání s láty minulými slabá. Převažovala účast školní mládeže, hlavně pionýrů. Číslová účast na manifestaci, která se konala opět na cvičišti Slavje, byla kolem 1000 osob.

Hlavní projev měl soudr. Jannert, ředitel Lidového sportovního družstva Jednota v Lávkveze. Za místní organizaci Čs. strany lidové promluvil zdravici nředseda Jan Larkoš. Obě projevy byly přijaty velmi kladně.

Oslava 9. května

Oslava dne vítězství se konala tradičním způsobem. Po koncertu na náměstí odabral se průvod denutací jednotlivých organizací

v čele se zástupci MNV a Místní organizace Svazu protifašistických bojovníků a pomníku nadýšen před budovou školy, kde byl položen věnec. Krátký projev proslovil předseda MO SPB František Pokorný. Také na tomto podniku byla účast veřejnosti velmi slabá.

První výročí 21. srpna

Před prvním výročím vstupu vojsk státní Varšavské smlouvy na území naší republiky šlo se předsednictvo MV NF dne 14. srpna 1969, aby zhodnotilo situaci. Člen předsednictva a poslanec Národního shromáždění Jan Červinka podal přehled o situaci politické i hospodářské a sdělil, že v zájmu zachování klidu a pořádku u příležitosti výročí srpnových událostí byla vláda nucena provést určitá opatření. Politická situace v našem státě je stále velmi složitá a každé zvyšování napětí by mohlo přivodit další nežádoucí zhoršení vnitropolitických poměrů. Ke konsolidaci poměrů potřebujeme klid a podívoou práci všech občanů. Jan tak mluví strana zohlednit obtížné úkoly, které na sebe před národy tohoto státu vzala.

Předseda MNV František Badal zprávu doplnil a sdělil, že MNV provede v rámci města podle daných instrukcí taková bezpečnostní opatření, aby se předešlo jakémukoli narušení veřejného pořádku a provokačním činům.

První výročí srpnových událostí proběhlo v našem městě bez větší provokací. Jen ojediněle bylo uposlechnuto ilegálních výzov, aby pracující napoučili v tento den veřejných dopravních prostředků k cestě do zaměstnání. Nikde nedošlo k jakémukoli narušení pořádku.

Přehodnocení postoje MNV

k srpnovým událostem

Rada MNV se ve schůzi konané dne 14. října 1969 zabývala přehodnocením svého postoje k událostem, které souvisaly s politickým vývojem v roce 1968. Bylo konstatováno, že všechna usnesení a resoluce, které v této souvislosti byly radou MNV přijaty, spočívaly na nesprávném hodnocení tehdejšího politického vývoje. Proto se rada usnesla jednomyslně odvolat všechna usnesení, která odporují závěrům košického plána ÚV KSČ. Toto usnesení rady MNV bylo na následujícím zasedání pléna MNV rovněž schváleno.

II. Správa obce

Změny ve složení MNV

Dne 26. června 1969 požádali o uvolnění z funkce poslance MNV z důvodu přestěhování:

Bohumila Ušrová - přestěhovala se do Mochalnice

Emil Kákala - přestěhoval se do Bohumína

Na jejich místo nabylí zvolení noví poslanci a tím se snížil počet poslanců na 31.

Ve schůzi rady MNV dne 17. června 1969 bylo usneseno provést reorganizaci komisi tím způsobem, že z komisi budou odvoláni ti členové, kteří se nemohou z různých důvodů práci komise pravidelně účastnit, nebo namají o práci komise zájem.

Byly provedeny tyto změny:

Komise školská a kulturní: odvoláni členové Emil Kákala a Ladislav Chytrý a aktivisté Boh. Balatka a Juroslav Vačerka

Komise pro místní hospodářství: odvoláni členové Silvestr Muška a Jaromír Paedera a aktivista Jan Mařata

Komise pro výstavbu: odvoláni členové Petr Volek a Stanislav Vacula

Komise zdravotní a bytové: odvolán člen Vladimír Křindl

Komise finanční a plánovací: odvolán člen Antonín Gärner a aktivista Josef Tospíšil

Komise sociálního zabezpečení: odvolána členka Bohumila Ušrová

Komise zemědělská: odvolán aktivista Jan Brtničák, František Linhart a Ladislav Šnavajs.

Ve stáru zaměstnanců MNV nastala změna odchodem do důchodu Ludvíka Ryšnýho dne 31.3.1969.

Ludvík Ryšný nastoupil místo u městského úřadu v Lošticích dne 1. července 1935 jako městský strážník. Když v době okupace byla instituce městských strážníků zrušena, byl Ludvík Ryšný

zaměstnan dále u tehdejšího městského úřadu jako administrativní pracovník. Zastával různé úkoly. Po dlouhou dobu také zastával funkci poštovního zástupce, po úmrtí Františka Vítáského vyřizoval také záležitosti stavobní, byl vedoucím pracovníkem a hospodářem MNU.

Byl to svědomitý pracovník a oblíbený úředník.

Na uprázdněné místo se původně přihlásili tři uchazeči: Miroslav Kala, absolvent strojírenské průmyslovky z Valachova, okres Blansko, Olešion Kotrnaš z Boudova a Milošlav Zimáček z Loštic. Na opětovné vypisování konkursu se do 18. března 1969 přihlásili další uchazeči: Bruno Hauke, administrativní pracovník Zemědělského odborného učiliště v Lošticích, František Kalous, údržbář Městské papírny v Lošticích, Lubomír Kadlec, úředník z Loštic a Miloš Urban, zaměstnanec národního podniku MEZ Mohelnice, bytem v Lošticích a Jan Šišma z Pražtiny. Žádný z uchazečů nespokojuje konkursem požadované odborné vzdělání ani praxe.

O přijetí jednoho z žadatelů jednala rada MNU ve schůzi dne 25. března 1969. Bylo rozhodováno mezi třemi místními uchazeči: Bruno Haukem, Františkem Kalousem a Milošem Urbanem; Lubomír Kadlec měl s tímto svojí žádostí odvolat. Bylo rozhodnuto přijat na uvolněné místo Bruno Hauka, v případě že by nebyl z dosavadního místa přes uvolněn, přijmout Františka Kalouse. Miloši Urbanovi nemůže MNU zajistit jeho finanční požadavky. Ve schůzi rady MNU dne 1. dubna 1969 bylo na definitivně rozhodnuto, aby byl přijat Bruno Hauke. Vzhledem k tomu, že nespĺňuje předepsané vzdělání ani dobu praxe, usnula se rada MNU ve schůzi dne 29. dubna 1969 na upozornění ONV udělit mu výjimku pro úplné středoškolské odborné vzdělání a na délku požadované praxe.

Bruno Hauke nastoupil místo u místního národního výboru dnem 1. května 1969.

Jak se úřadovalo na loštické radnici

Pro tuto příležitost je vhodné vzpomenout zaměstnanců a zřízenců města Loštic, pokud se nám o nich dochovály záznamy v protokolech a úředních spisech městské správy.

Do roku 1830 fungoval v našem městě také zvaný magistrát, v němž se slučovaly kompetence úřadů státních, vrchnostenských a obecních. Magistrát měl také pravomoc soudní, kterou vykonával syndikus (právník). Tento úřad zastával v letech 1830-1849 Jan Múček. Měl roční plat 750 zlatých a 4 sáhů dřeva.

Jeho zástupcem byl Alexandr Frombeck, který byl v roce 1845 pře-

šel do státních služeb ke krajskému soudu ve Vyškově a později do Olomouce.

Po něm tento úřad zastával krátce Jan Lohner, který odešel již roku 1850 k magistratu do Olomouce.

Soudní agendu dále obstarávali nižší soudní úředníci zvaní kancelisté: Jan Koschilka do roku 1846. Měl roční plat 343 zlatých, byl a sáhy dřeva. Vedle něj byl druhý kancelista Isidor Vímatal, narozený 1809 v Moravičanech. Od roku 1844 zastával pak místo městského účetního a pokladníka.

Dále tu byli soudní zřizanci a to soudní sluha František Sommar - měl plat 95 zlatých - a policejní sluha František Drkoš, který měl platu ročně 86 zlatých.

Město mělo v té době 4 ponocné, z nichž 2 měli ročně po 18 zlatých a 2 po 20 zlatých. Služba ponocných se udržela až do okupace.

Správní a účetní agendu města vyřizoval magistrátní rada Josef Kováč, po něm krátce Karel Krátký, majitel domu č.p. 52, který byl roku 1852 zvolen purkmistrem.

Magistrátním kancelistou byl od roku 1839 Josef Bardona. Ten se stal roku 1850 kancelistou u soudu ve Valašských Kloboukách. Dalším úředníkem - diurnistou - byl Jan Benesch.

V roce 1850 byla odloučena kompetence úřadů státních, vrchnostenských a obecních. Obec pak měla od té doby jen jednoho úředníka, který obstarával sám všechny kancelářské práce, byl zároveň účetním i pokladníkem. Říkalo se mu obecní písař, později to byl městský tajemník - pan sekretář.

Po Bardonaovi se stal obecním písařem roku 1851 Karel Schilberský. Roku 1855 přestěhoval se do státních služeb. Po něm po 2 roky zastával tento úřad Gustav Fischer, otec Dr. Richarda Fischera, advokáta a dlouholetého starosty v Olomouci.

V lednu 1857 nastoupil na místo městského písaře Jan Drkoš. Ten byl roku 1862 suspendován pro podvody a odsouzen na 3 roky vězení, která si odbyval na Mírově. Od roku 1863 do roku 1890 byl městským tajemníkem Alois Nepožitek, na něm nastoupil Tomáš Rudil, který tento úřad zastával od roku 1890 do roku 1925, kdy odešel do nane.

Zvláštním zřizancem městského úřadu byl žebračský dozorce. Stíhal žebračky a předváděl je ke starostovi. Cizí žebračky dopravil pak za obec a dával pozor, aby se nevrátili. Mimo to měl v nádrži a ve svítek dozor v kostele nad mládeží. Roku 1862 byl touto funkcí nově jmenován hrobník Josef Kozeloužek. Dostával 5 zlatých ročně a 3 krajany za každ-

děho Žabráka, kterého předvedl. Po něm převzal tuto službu roku 1866 Josef Ogródovský a když ještě téhož roku zemřel, nastoupil Jan Vmatal. Jozdáci tato služba zanikla.

Město mělo ve svých službách také dva strážníky. Jedním z prvních byl Josef Konačný. Protože tehdejší městská správa byla německá, stal se z Konačného poněmčanec. Jako syn byl v době okupace úředníkem německého pracovního úřadu v Litovli a choval se k českým občanům nevládně.

Dalším městským strážníkem byl Josef Blechla, rodák loštický. Byl původně kočím v pivovaru. Byla to po dlouhá léta svérázná loštická postava. Jeho podobu zachytil akad. malíř Jan Šmídal. Obraz je v majetku rodiny Dr. Richarda Fischera. Vedle Josefa Blechty konal službu městského strážníka v letech 1906 - 1935 Antonín Kajener, rodák z Kokor u Přerova, který přešel do služeb města od četnické vo.

V organizaci služby u městského úřadu, jak byla v době Rakouska zavedena, se celkem nic naměnilo ani v době první republiky 1918 - 1938. Po Tomáši Pudilovi se stal městským tajemníkem Jan Červinka, který zastával tento úřad v letech 1925 - 1930. Od roku 1931 byl městským tajemníkem a současně účetním a pokladníkem Stanislav Šatloukal.

V roce 1939, kdy se v důsledku okupace podstatně rozšířil stav městských zaměstnanců, převzal Stanislav Šatloukal místo účetního a funkci městského tajemníka zastával Ladislav Urbánek, přidělený zdejšímu úřadu ministerským vnitra od městského úřadu ve Znojmě.

Když po květnu 1945 odešel L. Urbánek zpět do Znojma, převzal tuto funkci Luděk Ryšný. Po únoru 1948 byla provedena reorganizace úřadu místního národního výboru. Místo tajemníka MNV nani nadále spojeno s úkoly agendy administrativní, ale přibí přede- vším úkoly politicko-organizační. Od roku 1948 až dosud zastává tu- to funkci František Grygar.

K velkým změnám ve stavu městských zaměstnanců došlo v době okupace. Po rozpuštění čes. armády v roce 1939 byli městskému úřadu přideleni ministerským vnitra jako administrativní pracovníci kapitán Jan Svoboda a poručík František Hubelka. Od znojemského městského úřadu byl přidělen Ladislav Urbánek. Z Říšina obsazeného Bědky přikázán strážník Jan Gongol.

Po zrušení pohraniční strážie byli pro zásobovací agendu přiděleni Otto Volkmann, Karol Lebloch a J. Gajdušek.

Po zavření vysokých škol po 15. listopadu 1939 přijalo město pro zásobovací agendu medicu Karla Arnolda, který po skončení války dokončil lékařská studia na Karlově universitě v Praze a je nyní obvodním lékařem v Lošticích.

V době, kdy německý pracovní úřad se snažil využít práci i tehdejších nensistů, byli do zásobovacího oddělení městského úřadu přijati zpočátku bezplatně, později za malou odměnu učitelé nensisté Josef Urbásek, Jaromír Ošřádal, František Šišta a četnický strážmistr ve výslužbě Karel Weiser.

V roce 1943 přidělily německé úřady městskému úřadu německou úřednici Hildegardu Raschendorferovou. Byla do té doby zaměstnána u poštovního úřadu a pro zpronevěru telefonních poplatků byla z tohoto místa propuštěna. Neuměla čekat a tak její práce spočívala v tom, že přezkoušela do místního rozhlasu německé vyhlášky a pracně opsalu občas několik dopisů. Několik týdnů před koncem války se bez ohlášení vzdala a více se v Lošticích neukázala.

Po roce 1945 přibývalo mnoho nových úkolů a tak bylo nutno doplnit stav pracovníků místního národního výboru. Přidělení zaměstnanců se vrátili na své původní pracoviště.

Kromě zmíněných úředníků Ludvíka Ryšného a Františka Grygara zůstal jen Karel Weiser, který vedl zemědělskou agendu. V roce 1946 byla pro účetní službu přijata úřednice Věra Bendová. V roce 1955 byla pro vedení matrik ustanovena Dagmar Šolcová, později provdaná Pospíšilová. V letech 1958 - 1959 byla při vedení zemědělské agendy po L. Weiserovi zaměstnána Anna Šmolčáková. Po ní nastoupila na toto místo Anna Kolářová, později provdaná Škopálová.

Přím se stav zaměstnanců ustálil.

2. jednání rady MNV

Kromě projednávání běžných záležitostí byly ve schůzích rady MNV projednávány tyto závažnější věci :

1. Byla uzavřena smloupa s Jednotou, kterou jednota předává do vlastnictví prodejnu na Malém náměstí za celkovou hodnotu 438 109 Kčs. V této ceně je zahrnuta i demolice domu čp. 42. MNV se zavázal, že provede demolici do konce roku 1970.

2. Ve schůzi rady MNV dne 18.3.1969 bylo schváleno, aby řediteli ZŠ Jaroslavem Řezníčkovi a kolektivní učiteli této školy

bylo uděleno čestné uznání MNV za úspěšně provedenou modernizaci školní budovy a jejího zařízení.

3. Rada MNV rozhodla ve schůzi dne 29. 4. 1969, aby byly vydány odznaky města Loštic s městským znakem. Malíř Hugo Šilberský vypracoval několik návrhů na tyto odznaky.

4. Rada MNV věnovala také v roce 1969 mimořadnou pozornost výstavbě a zvelebení města. Podrobný přehled těchto akcí je uveden v kapitole „Výstavba“.

80 let české správy města

Dne 28. srpna 1889 konala v Lošticích volba obecního představenstva, při kteréž byl zvolen první český starosta a čeští radní po více jak 200 letech nadolády německé menšiny u nás.

První troleté kořínky německé u nás byly zasazeny po válce třicátileté, kdy na domy zrušlé válkou se usazovali cizí osadníci, z nichž značná část byly rodiny německé. Dle seznamu obyvatel z roku 1667 bylo v městě již třetina německých rodin.

Velký vliv na upevnění německého rázu města a hlavně na správu města byl těsný svazek poddaných Loštic s německou vrchností - městem Uničovem. Od roku 1716 zapisovaly se knihy do městských knih pro Němce německy. Od roku 1734 jsou také protokoly o jednání městské správy psány německy. Od poloviny 18. století se úřadovalo na městském úřadě jen německy. Obyvatelstvo však zdůstávalo ve velké většině i nadále věrně české národnosti a snášelo nadoládu německé menšiny, udržovanou v pozdějších letech hlavně místními řady, s odporem.

V důsledku tehdejšího nedemokratického volebního řádu udržovali si Němci uměle správu města ve svých rukou. Jen ve při volbách 4. a 15. prosince 1888 dosáhla česká kandidátka rozhodného vítězství. Němci sice podali proti volbám stížnost, ale ta byla zamítnuta a tak při volbě představenstva dne 28. 8. 1889 byl zvolen prvním český starosta Rudolf Schönhöfer.

O vývoji národnostních poměrů u nás jakož i o národných volbách 1888 - 1889 velmi podrobně pojednává spis „Loštice ve svém národním, kulturním, politickém a hospodářském vývoji od roku 1848“, kterou uspořádal JUDr. Richard Fischer.

Místní národní výbor vzpomněl této památné události

sti ve schůzi pléna MNV dne 28.1.1970, kde o památných volbách pojednal předseda školské a kulturní komise Jaroslav Klein.

Při této příležitosti uvádím jména starostů města od roku 1782 do okupace :

1782 - 1787	Hynek Lav
1787 - 1799	Josef Hladisch
1799 - 1811	Sigmund Mollík
1811 - 1819	Ignát Mollík
1819 - 1830	Ondřej Kapil
1830 - 1832	Josef Drkoš
1832 - 1847	Vincenc Schönhöffer
1848 - 1852	
1852 - 1860	Karel Králčík
1860 - 1870	Jan Sommer
1870 - 1877	Josef Sommer
1877 - 1880	Karel Fiala
1880 - 1882	Josef Sommer
1882 - 1889	Adolf Fiala
1889 - 1904	Rudolf Schönhöffer
1904 - 1908	Kius Geisler
1908 - 1925	Josef Sova
1925 - 1927	František Nesvadbík
1927	MUDr. Jaroslav Lauda 11.3. - 18.9. jako vládní komisař
1927 - 1931	Čeněk Fischer
1931 - 1934	Jaroslav Dubský
1934 - 1938	František Nesvadbík
1938 - 1944	František Tokorný do začlenění gestapem 7.3.1944
1944 - 1945	Bruno Hauk

Finanční výsledky hospodaření MNV za rok 1969

Příjmy:

	Kčs
1. Odvody hospodářských organizací	37 858
2. Daně a poplatky:	
daň domovní	115 712
daň zaměstatelská	52 928

449

daň z příjmů obyvatelstva	72 613
daň důchodová družstev a KS	68 000
poplatky správní	10 490
3. Příjmy z činnosti MNV:	
vodní hospodářství	44 652
školní stravování	197 809
tržba v kině	66 032
místní hospodářství - nájemné	80 753
školné v hudební škole	21 210
4. Příjmy do fondu rozvoje :	
za fakultativní poplatky	7 164
pokuty podle zák. č. 60/61 Šp.	1 850
zemědělská daň družstevní důchodová	33 873
dar nář. podniku MEI Mohelnice	80 000
ostatní : regulace řábůvky	106 708
dotace KS - fond výstavby	37 858
5. Úvěry ze státní spořitelny	239 559
Dotace od ONV	839 900
Subvence pr KS	377 000
FRR z roku 1968	152 381
Celkem	2 599 344

Vydání :

1. Vodní hospodářství - kanalizace	87 064
2. Stavebnictví - akce „Z“	86 865
3. Místní komunikace - doprava	373 810
4. Vnitřní správa	88 996
5. Místní hospodářství - neplacené služby	168 672
6. Školství : obytné domy	139 324
matějská škola	152 942
zákl. devítiletá škola	248 876
hudební škola	8 346
7. Kultura : kino	87 294
rozhlas - osvěta	3 979
8. Sociální zabezpečení občanů	44 994
9. Pokladní správa - průběžná položky	310 654
10. Řádné : poramky pro bytovou výstavbu	35 991
vyplacená dotace KS	414 858
nájemky pro bytovou výstavbu	70 000
Celkem	2 364 789

450

Výsledek hospodaření

Príjmy celkem	Kčs 2 599 344
Vydaní celkem	2 364 789
Výsledek hospodaření	234 555
Cizí peníze	27 554
Zůstatek v S.B.C.S.	262 109
Do FRR na rok 1970 převedeno	234 555

Vysvětlivky k hospodaření MNV:

1. Odpady hospodářských organizací:

V uzavírce je uvedena částka Kčs 37 858 jako odpod přebytku hospodaření ^{Kčs} za rok 1968. Od 1. ledna 1969 bude podnik Komunální služby platit daň důchodovou a družstev a přebytek hospodaření si již bude ponechávat pro vlastní investiční činnost.

2. Daně a správní poplatky:

poplatky za škálky a delegačky ke škálům	Kčs 4 300
poplatky za stavební povolení	2 225
poplatky za oceňování majetku	500
poplatky za průvodní listy	3 465

3. Příjmy z činnosti MNV:

stočné od občanů	5 969
stočné od hospodářských organizací	29 527
nájemná za pozemky	1 142
tržba za trávnu a ovoce	8 015

4. Příjmy za školní stravování:

Částka Kčs 191 809 uvedena o této kapitole platí rodiče za stravování dětí a ostatní stravníci školní kuchyně. Náklady na toto stravování jsou vyšší a rozdíl v částce Kčs 57 067 hradí místní národní výbor ze svého rozpočtu.

5. Hudební škola:

Příjem je z poplatků, které platí rodiče za hudební výuku svých dětí. Poplatky činí 40 Kčs měsíčně. Zápisné je 10 Kčs

6. Místní hospodářství:

V tomto oddíle je uváděno nájemná z bytů	41 220
nájemná z jiných místností	34 047
hřbitovní poplatky	5 490

III. Výstavba

Akce na zvelebování města

Počátkem roku přijala rada MNV rozhodnutí účastnit se celookresní soutěže v akcích na zvelebování obcí a schválila

28 akcí v hodnotě díla Kčs 932 000

Plenární zasedání schválilo rozhodnutí rady a přihlásilo celooobecní závazek do okresní soutěže.

Při závěrečném hodnocení koncem roku bylo zjištěno, že v roce 1969 bylo vybudováno a dáno do provozu :

1. Kanalizace ve Vajmolích
přílroury ϕ 30 cm v délce 100 m, hodnota díla	Kčs 12 500
2. Kanalizace na náměstí Míru
roury ϕ 30 cm v délce 80 m	20 500
3. Kanalizace v Javičské ulici
kolem domu č. 85 včetně položení přílroury a
krajníků v délce 100 m	26 000
4. Regulace Lišničky na dům č. 472
včetně vybudování 2 železobetonových mostků	109 500
5. Železobetonový mostek
přes náhon u elektrárny	27 000
6. Úprava chodníku ve Vajmolích
zabudování krajníků v délce 150 m	6 000
7. Předložba náměstí Míru
včetně zelených pásů	329 000
8. Chodník k mateřské škole
od budovy ZDŠ - mozaika	8 000
9. Podezdívka a rámový pilot
v Sokolské ulici podél zahrady F. Korošvičky	4 000
10. Modernizace budovy ZDŠ
obložení tělocvičny, nástěny oken	15 000

11. Postavení nových kolen a úprava dvora ZDŠ	Kčs	25 000
12. Mateřská škola, výměna podlahy na chodbě v 1. poschodí		7 000
13. Mateřská škola, malování a nátěry		5 000
14. Městské kino, zaklčení oken a úprava fasády		10 000
15. Městské kino, malování a oprava podlahy		15 000
16. Bytový majetek - dům č.p. 97, mlýn výměna oken, venkovních dveří, vodoinstalace		140 000
17. Veřejná osvětlení, 6 parkových výbojek na náměstí Míru		15 000
18. Nové výbojky v Moravičanské ulici, instalováno 17 výložníků		18 000
19. Prodloužení veřejného osvětlení v Jevišské ulici až k chatové zastávce		9 000
20. Prodloužení veřejného osvětlení ve Vlčicích ke škole		5 000
21. Budova MNV, malířské a natěračské práce, vnitřní úprava		14 000
22. Rozpracované a nedokončené akce : výstavba zařízení na sportovním stadionu		85 000
Celkem		906 000

Vyhodnocení celookresní soutěže

Koncem roku provedl ONV vyhodnocení celookresní soutěže, ve které dosáhli MNV Loštice následujících výsledků :

1. Rozpočet - vlastní příjmy	Kčs	526 000		
splněn koncem roku na		1 252 646	200%	2. místo
2. Vybírání daní : domovní-rozpis		114 246		
plnění		115 712	101,3%	1. místo

zemědělská daň - rozpis	Kčs	50 104		
plnění		52 928	105,6%	1.místo
Daň z příjmů obyvatelstva - rozpis		12 568		
plnění		12 612	100 %	1.místo
3. Sdružení finančních prostředků - sdruženo		132 000		1.místo
4. Odpracováno hodin na zvelebení města	hodin	52 854		
z toho průměr na 1 obyvatele		18,54		2.místo
5. Odpracováno hodin na opravách rodinných domků		43 462		
z toho na 1 obyvatele průměrně		15,25		9.místo
6. Zapojeno občanů na zvelebovacích pracích - průměrně 1 pracovník na 20 občanů				2.místo

Průměrné umístění: Loštice	2,37
Leština	2,62
Štíty	3,25

Ře vyhodnocení rozhodla rada ONV stanovit následující pořadí vítězných obcí:

Loštice	1. místo	odměna	Kčs	10 000
Leština	2. místo	odměna	Kčs	7 000
Štíty	3. místo	odměna	Kčs	5 000

Odměny byly vyplaceny k 1. květnu 1970 v rámci oslav 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Směrný územní plán

Odbor pro výstavbu ONV v Šumperku zadal ještě v roce 1968 vypracování Směrného územního plánu Loštic Stavoprojektu v Olomouci s termínem dokončení prosinec 1969.

Vypracováním byla pověřena ing. arch. J. Klážíčková, která si zažádala dostatek podkladů, provedla průzkum stávajícího stavu výstavby a vypracovala:

1. Pracovní územní plán pro budoucí výstavbu obytných domů v družstevní bytové výstavbě, pro sklápní bytovou výstavbu nebo pro

podnikovou bytovou výstavbu. Pro tuto zástavbu byl vyhlášen pozemek za bývalou židovskou modlitebnou - kde je nyní umístěno muzeum - a kde se dá na částečné demolici Staré ulice umístít 450 bytů, mateřská škola pro 90 dětí a další vybavenost sídliště.

2. Podrobný územní plán pro budoucí výstavbu rodinných domků. Byl vybrán pozemek pod Školnicí na levé straně silnice naproti zadravnickému středisku. Dá se tam umístit 77 rodinných domků formou individuální výstavby, výstavbou dvojdomků, řadovou výstavbou a atřiovou výstavbou rodinných domků s kompletní vybaveností sídliště.

Směrný plán územní vytyčuje přesná hranice města, tak zvaný interváln, ve kterém se může provádět příští výstavba jak bytová tak i hospodářská, aniž by se platil za zabranou půdu poplatek a nády. Za vytyčenou hranici intravilánu se může jakákoliv výstavba provádět jen za podmínky, že bude zaplacen poplatek a nády - tak zvaný extravilán.

Územní plán města Lošic byl vypracován v termínu, nebyl však projednán a schválen orgány ONV, což se stalo až na schůzi rady ONV dne 13. března 1970 v původním návrhu.

Jelikož MNV má několik žádostí občanů o výstavbu rodinných domků a jejich výstavba je možná jedině po schválení vhodného územního plánu, bylo navrženo umístění rodinné výstavby do prostoru za Husovým sborem - asi 11 rodinných domků, a v prodloužení ulice Bezručovy - 19 až 21 rodinných domků. Po projednání na odboru výstavby ONV bylo vydáno rozhodnutí o předložení výměti zemědělské půdy a zahájení kroky k výkupu pozemků od Kluge Šilberského v Bezručově ulici a od sourozenců Bubeníkových a Františka Rosálka za Husovým sborem. Byl vypracován polohopisný plán se zakreslením jednotlivých stavebních parcel a místní komunikace. Pozemky byly vykoupeny a podle žádostí občanů předány do osobního užívání. Za Husovým sborem byly pozemky brzy rozděleny, výstavba rodinných domků v tomto prostoru byla ještě v roce 1969 zahájena. V Bezručově ulici bylo do konce roku přiděleno 5 stavebních parcel.

MNV dal současně vypracovat projektovou dokumentaci na vybudování kanalizace a místní komunikace v Bezručově ulici. Po jejím vypracování bude požádáno o výstavbu inženýrské sítě a občanské vybavenosti tohoto sídliště.

Přeložka silnice 1/35

O přeložení státní silnice vedoucí městům se jedná již několik let. V roce 1969 schválil Dopravní projekt Brno, že trasa silnice je již v celku vyřešena a to tak, že silnice odbočuje od nynějšího směru před farmou ZD, dále pak úhýbá více k severu a kříží dosavadní státní silnici až před garážemi ČSAD před Mohelnicí. S výstavbou se má započít v úseku Mohelnice v letech 1971-1972, v úseku Loštice 1972-1973.

Dostavba ZDŠ

Místní národní výbor dožaduje se již několik let rozšíření ZDŠ o další učebny a místnosti pro školní zařízení. Bylo navrženo několik alternativ na řešení tohoto problému, ale všechny narážely na nedostatek finančních prostředků.

Rozšíření školní budovy ve stávajícím prostoru bylo sledováno za nevhodné pro velmi stísněné prostory dvora a jednání se sousedem - majitelům domu čp. 16 nemělo úspěch. Proto bylo navrženo použít pro rozšíření školy farní zahradu a část sousedních zahrad Josefa Červinky a Jindřicha Genjarla. S majiteli těchto pozemků došlo k zásadní dohodě. Odbor výstavby a odbor školství daly předběžný souhlas, aby v tomto prostoru byly postaveny učebny pro 1. - 5. ročník ZDŠ a další potřebná školní zařízení.

Bylo zadáno vypracování investičního úkolu a k němu potřebné dokumentace na postavení

1. školní budovy pro 1.-5. postupný ročník a pro hudební školu

2. hospodářské budovy (školní kuchyně, jídelna, družina mládeže, žitarna)

3. tělocvičny pro školní potřebu i pro tělocvičnou jednotu ve stávajících mezinárodních parametrech.

Koncem roku 1969 byl investiční úkol schválen a vypracování projektové dokumentace bylo zadáno Agroprojektu Olomouc. ONV dal souhlas k výstavbě 1. etapy - budovy ZDŠ v akci "Z". Náklad byl odhadnut na 6 250 000 Kčs.

Adaptace mlýna

Oprava budovy č. 97 - bývalého mlýna byla prováděna pracovní skupinou důchodců. Okresní národní výbor přidělil na tuto opravu 80 000 Kčs a do konce roku zvýšil tuto částku o dalších 40 000 Kčs. Byla vyměněna všechna okna, venkovní dveře, do všech bytů byla zavedena vodoinstalace, zařízeno sociální vybavení a na dvoře postaveny pro všechny nájemníky kůlny. S další úpravou se má pokračovat v příštím roce.

IV. Hospodářské noměry

A Průmysl

1. Severomoravské dřevárenské závody

Splnění hlavních výrobních úkolů:

Řezivo listnaté všeho druhu	m ³	12 712
Drusy neopracované všech dřevin	m ³	4 906
Nábyškové hranoly	m ³	1 540
Parafky různých dřevin	m ³	154 944
Řezivo jehličnaté	m ³	6 205
Různé druhy bedar	m ³	1 881

Výsledky některých ukazatelů:

Hrubý důchod	Kčs 8 255 645
Čistý zisk	Kčs 5 132 531

Odvody: základní	Kčs 4 967 975
stabilizační, ze ZP, zásob	729 485
Hrubý obrát evidenčně	34 363 317

Počet pracovníků celkem 141, z toho žen 55
 Na mzdách vyplacáno celkem Kčs 2 739 211
 Průměrný výdělek na pracovníka včetně podílů Kčs 1 742
 Průměrný důchod na pracovníka 58 497 Kčs
 Čistý zisk na pracovníka Kčs 36 367
 Základní odvod na pracovníka Kčs 35 201

Z okolních obcí dojíždí 78 pracovníků, místních je 63
 Hodnota investic na závodě je Kčs 7 639 200

Závod je rozdělen na samostatná hospodařící střediska a to:
 narkotárna, pilnice závodu, pilnice provozu, nářezovna s.r. a n.h., bedárna,
 kotárna, energie vodní, donrava, správa, závodní kantýna.

V roce 1969 nedošlo k žádným změnám ve výrobním programu ani
 v organizaci výroby.

Závodní výbor RDH uspořádal pro zaměstnance v roce 1969 auto-
 busový zájezd do Jabiččina údolí a do Oderebalských skal, na Brněnské
 výstavní velatrh, na Vídeňskou lední revue a do kina Jadran v Brně na
 film Spartakus.

Na závodě byla uspořádána oslava Mezinárodního dne žen.

U příležitosti 25. výročí osvobození ČSR byl uzavřen celozávodní
 socialistický zápočet k zabezpečení úkolů roku 1969. Do soutěže bylo zapo-
 jeno 98 pracovníků, kteří řádně dodržovali pracovní kázeň a využívali
 pracovní doby. Byly realizovány dva zlepšovací návrhy a to v kotelně
 a na pilnici. Výsledkem byla úspora uhlí v hodnotě 54 000 Kčs a
 usnadněna namáhavá práce.

Výsledky závazku:

Výroba zboží překročena, plnění na	110,81 %
Dodávky do tržních fondů -	100,87 %
Dodávky listnatého řeziva pro export	193,33 %
Růst produktivity práce o	2,68 %

Koh-i-noor - provoz 061 - skládací matry

Na provozu nedošlo v roce 1969 k žádným podstatným změnám. Byla pouze do výrobního programu zařazena výroba barevných
 matrič a to červených, zelených, modrých a kombinovaných. Rovněž
 v organizaci podniku nedošlo ke změnám.

Hospodářské výsledky za rok 1969 :

Výroba zboží	plán	8 297 000 Kčs	skutečnost	8 252 000 Kčs
Odbyt celkem	"	8 297 000 "	"	8 194 000 "
Z toho export	"	3 336 000 "	"	3 353 000 "
Zisk	"	1 288 000 "	"	1 324 000 "

Průměrný výdělek na 1 pracovníka 1287 Kčs

Výroba a odbyt byly splněny pro vyjínání elektrické energie.

Býlo zahájeno jednání mezi provozem, závodem a podnikem o rekonstrukci celého provozu v Lošticích a došlo k ujednání, že během let 1971 - 1974 dojde v provozu Loštice k rekonstrukci a rozšíření provozu v celkové částce 5-6 milionů korun a ke zvýšení výroby asi o 80 %.

Vzhledem k tomu, že při reorganizaci stoupne potřeba pracovních sil na 200, ale pro nedostatek pracovních sil nebude možné počítat s více než 160 pracovníky, musí zbývajících pracovní silů nahradit nová technika. V současné době jsou předkládány výhledové studie k reorganizaci.

Na provozu pracovalo v roce 1969 celkem 122 pracovníků, z toho 19 mužů a 103 žen. Z toho počtu bylo 55 pracovníků místních, 67 dojíždělo z okolních obcí.

Několik pracovníků bylo v roce 1969 umístěno v rekreačních střediscích podniků v Landašově Račici, několik jich bylo vysláno na částečnou úhradu na rekreaci do Jugoslávie.

Olšanské papírny, závod Olšice

Plnění plánu v tunách :	100 %
" " v Kčs	100,5 %
Produktivita práce	100,9 %
Mzdový fond čerpán na	100,1 %
Hospodářský výsledek závodu	162,1 %
Krubicý důchod	139,9 %

Průměrný stav pracovníků byl celkem 121 osob, z toho 80 mužů a 33 žen. Z celkového počtu zaměstnanců je 64 místních a 57 z okolních obcí.

Během roku 1969 byla provedena úprava usazovacích nádrží odpadních vod. Kromě toho bylo započato s výstavbou nové koťalny na tekuté palivo.

Pro zaměstnance byl uskutečněn třídní zájezd do
Vysokých Tater.

Vlčická papírna, jak u nás všeobecně tento zá-
vod nazýváme, dovršil v roce 1969 již 150 let svého trvání.

V místech nynější papírny stávala valcha, která patři-
la ložtickému soukenickému cechu. V roce 1790 byla tato valcha ve
velmi špatném stavu a soukenický cech podal dne 31.8.1793 magi-
strátu žádost, aby směl postavit novou valchu. Obecní výbor staobu
povolil s podmínkou, že cech bude i nadále platit obci roční popla-
tek 36 zlatých.

Smlouvou ze dne 24.4.1819 prodal tšalcovský a soukenický
cech tuto valchu, která nesla popisné číslo 196 papírníckému tovaryši
Antonínu Schieblovi z Mírova. Obec dala souhlas k tomu, aby z valchy
zřídil papírnu. Schiebel se uvolil, že bude obci odvádět roční poplatek
50 zlatých a kromě toho že bude obci bezplatně dodávat 3 rýsy dobré-
ho psacího papíru a to 3 rýsy prostředního konceptního a 2 rýsy prostře-
ního kancelářského papíru.

Podle smlouvy měl si cech zřídít pod papírnou novou valchu
a z prodané valchy si ponechal také zvaný Walkwerk a kotel. Ze zřízení
nové valchy pod papírnou však již nedošlo. V té době již upadaly souke-
nické živnosti nejen u nás, ale v celém kraji. Dříve přiváželi na val-
chování své zboží také soukeníci z Moravské Přebové, Javíčka, Litovle, Ná-
měště a jiných měst. Zájem cizích soukeníků pomalu ustával a ložtický
cech si zřídil novou valchu v Ložticích pod rybníkem při domě č.258.
Ta stejně později zanikla a byla přestavěna na pilu.

Schiebel vedl papírnu až do roku 1836, kdy podnik pro-
dal Václavu Schützovi. Ten papírnu rozšířil a zřídil při ní také ná-
delnu vlny.

O tom, jaké byly pracovní a výrobní poměry v Schützově pa-
pírně, dovidáme se z výkazu, který 21.2.1842 podal krajskému úřadu
v Olomouci. Píše se v něm:

„Továrna Václava Schütze je papírna o dvou strojích, zaměstnává
2 tovaryše a 10 nádeníků. Tovaryš má týdenní mzdou 1 zlatý 36 krejcarů i se stro-
vou, muž nádeníků denně 36 krejcarů, žena 10 krejcarů, děti 3 krejcarů.

Vyrábí se obvyklý papír psací (630 rýsů po 1 zlatém 20 kreja-
rech až 10 zlatých za 1 rýs), dále tiskový papír (700 rýsů po 48 krejcarech
až 1 zlatý 40 kr. za 1 rýs) a balicí papír (420 rýsů po 50 krejcarech až 6
zlatých za 1 rýs).

Provozní kapitál činí 1200 zlatých, daň výdělková 10 zlatých. Papír se dodává do Olomouce, Hodonína a Vídně.

Jiná zpráva je z 16. 2. 1853. Václav Schütz v ní hlásí obchodní kompotu v Olomouci, že v roce 1852 zpracoval 1200 q suroviny, spálil 40 sáhů dřeva a vyrobil 1400 balíků papíru, z toho 150 balíků kancelářského a 100 balíků balicího. Vedle papírný pracovala v podniku V. Schütze přádelna ovčí vlny.

V tomto provozu pracovalo v roce 1848 15 ručních strojů, 13 jiných strojů a 62 dělníků. V roce 1851 zpracovala přádelna 370 q surové ovčí vlny, v roce 1852 však už jen 250 q.

Finanční situace podniku nebyla nijak příznivá. Oznamáním ze dne 19. 8. 1853 byl na jmění Václava Schütze vyhlášen konkurs. Tento byl sice výměram okresního soudu v Mohelnici ze dne 18. 10. 1853 odvolán. Současně bylo zastaveno trestní řízení proti Schützovi pro zaviněný úpadek, jak je o tom zpráva v zápise o schůzi obecního zastupitelstva ze dne 5. ledna 1854.

Ka trvalo se však Schützovi nepodařilo situaci zachránit. Zdá se, že to byla přádelna vlny, která hospodařila ztrátově. Usnesením krajského soudu v Olomouci ze dne 4. 2. 1862 bylo na žádost V. Schütze započato na jeho jmění vyrovnávací řízení. Přihlášené obchodní pohledávky činily 73 033 zlatých 55 krejcarů. Z toho nepřistupovaly knížecí dluhy v částce 10000 zlatých. Naproti tomu činila aktiva jen 43 286 zlatých 56 kr.

Schütz v trestním řízení uváděl, že pozbyl 3000 zlatých u zákazníků a že v letech 1860 - 1862 všeobecně velmi upadl odbytl ptky.

Rozsudkem krajského soudu v Olomouci ze dne 30. 5. 1864 byl Václav Schütz odsouzen pro přetčin zaviněného úpadku k 15 dnům vězení. Jeho odvolání bylo vrchním zemským soudem v Brně dne 30. 5. 1864 zamítnuto.

Po úpadku již Schütz podnik naucitrkal. Ve veřejné dražbě dne 24. 8. 1865 byla továrna prodána. Vydražil ji Leopold Weiss z Mohelnice. Soudním odhadem byla stanovena cena budov na 22 375 zlatých, stroje na 4992 zlatých, pozemky na 3356 zlatých.

Od Weisse koupil papírnu Vilém Fritsch, obchodník smíšeným zbožím v Mohelnici. Ten vlastnil továrnu až do roku 1870, kdy se přestěhoval do Olomouce. Obtořel si tam obchod a kromě toho si zřídil směnárnou na výměnu cizozemských peněz.

V té době již není nikdo zmínka o přádelně vlny při papírně. Fritsch byl započán do obchodního rejstříku jako firma: „Wilhelm Fritsch, Papierfabrikation in Loschitz“.

Od Fritschera koupil papírnu za soudně odhadnutou cenu 28 zlatých Ignác Gerhart a jeho švagr Wowes, který však brzy ze společnosti vystoupil. Ani Gerhart v podniku neuspěl. V roce 1873 továrna vyhořela. Oheň vypukl 18. února o 6. hodině ráno. Ještě druhého dne oheň trval a obec poslala na svoje útraty lidi na pomoc. Požár zničil zásoby, stroje i budovy. Příčina požáru nebyla vyšetřena. Ačkoliv továrna byla pojištěna na 28 000 Kčs, vyplátila pojišťovna náhradu jen ve výši 8960 zlatých. Obec sice poskytla Gerhartovi zdarma dřevu na stavbu, ale i tak stály opravy přes 12 000 zlatých. V důsledku toho dostal se Gerhart brzy do finančních nesází a výměram krajského soudu v Olomouci ze dne 27. 3. 1875 byl na jeho jmění uvalen konkurs. Rozsudkem krajského soudu byl odsouzen pro přelín, že navedl řádné obchodní knihy, do vězení na 3 dny. Z obžaloby pro zaviněné předlužení však byl osvobozen, protože soud přihlídl k prokázaným živelním pohromám.

Dne 28. 6. 1875 se konala nová dražba papírny a koupil ji za 15 000 zlatých opět Vilém Fritscher, bývalý majitel. Gerhart se odsíťoval do Vídně.

Odstupní smlouvou ze dne 17. 3. 1886 převedl na Vilém Fritscher papírnu na své syny Viktora a Viléma, kteří utvořili novou společnost pod firmou „Gebrüder Fritscher, Maschinenpapier- und Rollpapierfabrik in Loschitz“.

K papírně patřila také dílna na dehtování lepenky, kterou roku 1888 zřídili Fritscherovi poblíž nádraží v Mohelnici. Když na 20. 11. 1901 Vilém zemřel, zůstal jediným majitelem závodu Viktor Fritscher, jenž jej pod nezměněnou firmou vedl dál.

Smlouvou ze dne 2. 8. 1910 prodal Viktor Fritscher továrnu brněnské firmě „Aktiengesellschaft Maschinenpapier- und Papierfabrik, A.G. in Brunn - vormals Gebrüder Fritscher“.

Závod byl novou společností při převzatí oceněn celkem na 300 000 korun:

tovární budova	77 500 korun
vedlejší budovy	13 125
jez	13 350
strojní zařízení	45 975
rozamky, zásoby a jiné	70 050
vodní síla	53 750
dílna a skladiště v Mohelnici	26 250

Podnik byl novou společností převzat dnem 1. 8. 1910 a Vilém Fritscher se stal jeho ředitelem.

Kupní smlouvou ze dne 6. 6. 1911 koupila tato společnost lapenkárnu Petra Adámka v Lukavici za 370 000 korun. Podniku se však nedářilo a taž již 2. listopadu 1911 byla tato firma vymazána z obchodního rejstříku a papírna ve Vlčicích zastavila provoz.

Jenže za první světové války dne 31. 1. 1916 koupil továrnu ve Vlčicích za 90 000 korun David Grätzer z Olomouce, který tam později zavedl výrobu vánočních ozdob. Ale již 17 února 1922 ohlásila firma soudní vyrovnání a dne 13. 7. 1922 byl na ni uvalen konkurs. Při vyrovnávacím řízení se stala majitelkou bývalé papírny „Lukavická strojní továrna na papír, společnost s omezeným ručením“. Ale již v roce 1923 koupila továrnu manželka bývalého majitele Hermína Grätzerová z Olomouce. V podniku se opět vyráběly vánoční ozdoby.

Smlouvou ze dne 9. 2. 1932 koupil továrnu ředitel Lukavické papírny Aron za spoluúčasti tehdejšího senátora za agrární stranu Václava Donáta. O vlastnické právo vznikly spory, které byly vyřešeny tak, že spolumajiteli nově zařízená papírny se stali synové obou účastníků Dr. Jiří Aron a Václav Donát. Když pak před hrozcím vlnám Hitlera do naší republiky odešel Jiří Aron za hranice, vedl továrnu sám Václav Donát po celou dobu okupace.

Jiří Aron se nevrátil po válce do naší republiky. Stal se generálním ředitelem spojených papíren ve středoamerických republikách a tam v poměrně mladém věku zemřel.

Manželka Václava Donáta se za okupace přihlásila k německé národnosti. Po osvobození odešla celá rodina Václava Donáta do Itálie, kde nani Donátová měla příbuzné.

Přestavbu papírny v roce 1933 organizoval starý Aron a prováděla ji stavitelská firma Josefa Jovy v Lošticích. V roce 1935 byla továrna připojena na elektrickou síť SME (Severomoravských elektráren).

Hermína Grätzerová převedla v roce 1932 výrobu vánočních ozdob do Bratislavy, kam s ní odešli i někteří další zaměstnanci.

B. Komunální služby

	Počet prac.	Dělní plán	Dělní skutečnost	Průměr. mzdy	Náklady	Čistý zisk
zahradnictví	6,7	190 000	194 961	1 393	224 001	-29 040
autoopravna	10,3	660 000	738 721	1 872	715 049	23 672
klempřství - zám.	12,5	640 000	778 442	1 901	775 202	3 240
malířství	4,4	240 000	189 104	1 880	174 306	14 798
sklenářství	1,7	110 000	97 610	1 475	97 970	- 360
doprava	3	310 000	249 039	2 521	237 214	71 825
holičství - kadeř.	5,1	180 000	165 286	1 292	159 776	5 510
koupaliště - čištění	1	20 000	18 002	771	24 154	- 6 152
kočín. - čist. mandl.	4,1	75 000	109 195	1 166	74 041	35 154
foto služba	1,5	25 000	35 178	1 062	36 390	- 1 212
deratizace	6,8	550 000	524 124	1 492	330 148	193 976
Součet	64,9	3 000 000	3 099 662	1 705	2 848 251	251 471

Plnění rozhodujících ukazatelů jak oproti plánu na rok 1969 tak oproti výsledkům za rok 1968 je příznivé.

Počet přesčasových hodin v roce 1969 je 2 834 oproti 4926 v roce 1968. Také nemocnost byla v roce 1969 podstatně nižší.

Ztrátová provozovny:

zahradnictví - ztráta 29 040 Kčs. Plánovaná ztráta byla 40 000 Kčs. K zlepšení rozvahy došlo lepšími odbyty květin a věnců. Nedostatek jsou ve vysokém zdanění a v častých ztrátách při odbytu výpěstků a konečně v tom, že podnik dodává výpěstky skoro výhradně za velkoobchodní ceny.

sklenářství — ztráta 360 Kč vznikla naplněním výkonů pro nedostatek skla. Kromě toho došlo ke zvýšení nákupní ceny skla, zatímco cena pro spotřebitele zůstala stejná.

koupaliště — ztráta 6152 Kč. Podnik je trvale ztrátový.

fotoreportáž — ztráta 1212 Kč vznikla zdražením materiálu, ale ceny za služby zůstaly stejné.

Pracovní síly :

V celku je stav pracovníků naplněn až na malířství, kde odešli 4 vyučení pracovníci do národního podniku MZ v Mohelnici na místa nequalifikovaných pracovníků.

Zásobování materiálem je stále nedostatečné v hutních materiálech, v autosoučástkách, barvách, skle, vodoinstalačských potřebách a v radiátorech pro ústřední topení.

Investiční výstavba

Byla nořizena bodová svářečka za 4930 Kč.

V listopadu 1969 byl Komunálním službám přidělen limit nově zahajovaných staveb ve výši 5 104 000 Kčs. Je určen na výstavbu autoservisu. Do konce roku bylo proinvestováno celkem 288 438 Kčs, z toho na zemní práce 4 680 Kčs, trafostanice 72 571 Kčs, pozemek 23 896 Kčs a projekt 187 289 Kčs.

JLD - 9. květen

Přehled výsledků hospodaření za rok 1969 :

Rostlinná výroba :

Plodina :	Plocha ha	výnos q/ha
pšenice ozimá	216	35,9
pšenice jarní	45	33,7
jačman	205	40,8
oves	18	28,2
směs na arno a luštěniny	24	28,8
brambory	3	223,6
krmená řepa	3	753
cukrovka	173	369
kukuřice	85	392
jarní směska na zelano	28	281
víceleté pícniny - seno	96	85,6

Rostlinná výroba zaznamenala ve srovnání s rokem 1968 pokles o 8 %. Příčinou je nesplnění hektarových výnosů cukrovky a snížení hektarových výnosů u obilovin. Kladem je lepší zajištění krmivové základny a to o 35 % lépe než v roce 1968. Dobrá je i kvalita krmiv. Nedostatkem je, že ani v roce 1969 nebylo vhodně vyřešeno interakční hospodaření na dosud málo produktivních plochách, jako jsou louky v novodí. Problémy, kde se splíká málo kvalitní seno. Výsledky rostlinné výroby jsou vždy ovlivněny počasím, které bylo v roce 1969 poměrně suché, zejména v závěru roku.

Srovnáme-li nejúspěšnější rok předcházející nětiletky, t.j. rok 1964 s rokem 1969, zjistíme, že v roce 1969, vzrostla produkce rostlinné výroby oproti roku 1964 o 25 %. Svědčí to o trvalém růstu produkce této výroby v našem družstvu.

Významným činitelem v rostlinné výrobě je mechanizace. Počet pracovníků v rostlinné výrobě se neustále snižuje. V roce 1969 zajišťovalo tuto výrobu 55 stálých pracovníků. Cena mechanizačních prostředků v této výrobě je téměř 4 milióny korun.

Živočišná výroba

	měr. jedn.	Skutečnost 1969	% plnění
Skot celkem	ks	916	107
z toho krav	ks	405	102,7
Prasata celkem	ks	1 433	111,4
z toho prasnic	ks	122	114
Slapice	ks	1 359	96
Narozeno telat	ks	432	110,2
Splynutí telat	ks	17	3,9
Narozeno selat	ks		
Splynutí selat	ks	100	4,3
Výroba mléka	l	11 977 735	99,1
Výroba vajec	ks	223 421	107,4
Výroba hovězího masa	kg	134 700	121,2
" vepřového masa	kg	187 500	111,5
Nákup mléka	l	1 082 249	97,1
Nákup hovězího masa	kg	154 200	109
" vepřového masa	kg	178 145	108,6

Byl zaznamenan další růst o 3 %. Je to hlavně důsledek toho, že družstvo snižuje stavy skotu a rozšiřuje chov vepřového dobytka. Z výrobních a nákupních úkolů nebylo splněno mléko. Družstvo má nyní v obnově pracovních sil na úseku živočišné výroby, hlavně v chovu dojníc, kde pracují částečně důchodci.

Vývoj produkce na 1 ha :

	1964	1965	1966	1967	1968	1969
Hrubá rostlinná výroba	6 706	5 014	5 686	6 651	7 032	6 506
Hrubá živočišná výroba	6 219	6 530	6 771	7 224	7 254	7 726
Zemědělská výroba celkem	12 925	11 544	12 457	13 785	14 286	14 262

Finanční plnění plánu :

	v tisících Kčs	% plnění
Tržby za rostlinnou výrobu	4 368	109,3
" za živočišnou výrobu	2 867	96,2
" za zvířata	4 520	109,5
" za výrobky přidružené výroby	751	96,3
" z lesní výroby	112	93,3
" za práce a služby	1 056	150,8

Tržby za společná stravování	229	88,1
Aktivace investic	1 753	87,7
Premie za zvýšenou tržní produkci	307	146,2
Ostatní výnosy	138	276
Změna stavu zásob vlastních výrobků	- 324	56,6
Výkony celkem	15 777	107,7

Spotřeba nakoupených hnojiv	628	130,8
-- -- osiv	283	103,3
-- pohonných látek	519	105,3
-- chemikálií a ost. materiálů	143	105,9
-- nakoupených krmiv	1 667	109,8
Nákup zvířat	61	135,5
Spotřeba stavebního materiálu	799	94,8
-- náhradních dílů	957	84,7
-- ostatního materiálu	465	110,7
-- energie	206	147,1
Opravy a udržování	90	150
Přepravené a spoje	87	135
Ostatní výrobní náklady	618	74,4
Popisy a zůst. cena zůst. prostředků	789	91,7
Nájem, castovné a j.	73	80,2

Náklady celkem **7 325** **102,6**

Odměny za práci základní	4 417	105,9
Premie	135	135
Podíl účasti	261	87

Odměny celkem **4 813** **105,3**

Pojistné, úroky, sociální zabezpečení	926	102,9
Zemědělská daň	966	101,7
Příspěvek fondu výstavby	1 500	166,7
-- -- bytové výstavby	-	-
-- -- obřadovému	85	-
-- -- kulturnímu a sociálnímu	185	127,6
-- -- rezervnímu	-	-

Hrubý důchod **8 452** **112,5**

Hrubý zisk **3 085** **128,8**

Výsledky finančního hospodaření jsou velmi příznivé. Hrubý důchod 8 452 000 Kčs je vysoko nad úroveň předcházejících let. Umožnil výplatu podílových účastí ve výši 300 000 Kčs i zvýšenou dotaci fondu výstavby ve výši 1 500 000 Kčs. Zůst byl způsoben zavedením některých opatření se zájmu práce a to rozšířením dovolené na 4 týdny, pronášením náhrad za ušlý výdělek o státních svátcích a pronášením dalších náhrad jako školné a pracovního volna při osobních překážkách v práci.

Majetek družstva se v roce 1969 zvýšil o 2 500 000 Kčs a činí k 31. 12. 1969 celkem 26 500 000 Kčs.

Investiční výstavba

Byla dána do provozu stáj pro výkrm skotu, pokračovalo se ve výstavbě závodní jídelny a byla vybudována další komunikace na farmě v ložnicích. Družstvo se také podílelo významnou měrou na výstavbě cihelny pro „Zařízení na výrobu cihlařských výrobků“, jehož je členem.

V. Školství

Mateřská škola

Ve školním roce 1968 - 69 bylo do školy zapsáno celkem 88 dětí. Byly rozděleny jako v minulém roce do 2 tříd školních a 7 tříd jeslové.

Na škole působily:

ředitelka: Marie Windová
učitelky: Jarmila Kaslarová
Věra Oštkálová
Marie Kristanová od 1. 11. 1968
Marie Pokorná do 1. 8. 1968.
další sestry: Ladislava Boxanová
Jitka Žitná
Anna Muzikantová od 25. 11. 1968
správní pracovníci: Marie Kažnarová
Anna Klubová

Od 5. října 1968 byl na škole zaveden pětidenní pracovní týden.

Zdravotní stav dětí byl dobrý. Vyskytlo se jen několik případů onemocnění příušnicemi a neštovicemi. Nejmladší děti byly očkovány proti spalničkám.

V době vánoční uspořádala škola v Kulturním domě besídku, na které předvedly rodičům a veřejnosti ukádky výchové a vyučovací práce školy.

Opravy školního zařízení:

Byla opravena vodoinstalace, vyměněna podlaha v 1. poschodí a vymalovány všechny místnosti.

Základní devítiletá škola

Počet žactva podle tříd:

1. a	22	6. a	32
1. b	22	6. b	30
2. a	20	6. c	32
2. b	21	7. a	27
3.	25	7. b	29
4. a	20	7. c	28
4. b	21	8. a	27
5. a	23	8. b	32
5. b	24	8. c	28
1. stupeň	197 žáků	9. a	24
		9. b	24
		9. c	24
		2. stupeň	337 žáků

Změny v učitelském sboru:

Nově byla na škole ustanovena učitelka 3. stupně (profesorka) M. Jedličková.

Dne 28. 10. 1968 odešla do Přelouč do okresu olomouckém učitelka 2. stupně I. Lučivňáková.

Dne 18. 11. 1968 se vrátila z mateřské dovolené učitelka Eva Křochová.

Od 1. 2. 1969 přestala vykonávat funkci vedoucí PO I. Ulíková.

Vopatová, která se navrátila ze zájezdu do Německé spolkové republiky.
Od 3.3.1969 odešla na mateřskou dovolanou M. Jedličková.

Při těchto změnách vynomáhali na škole učitelé důchodci
Josef Hlustý a Vlasta Klainová.

Na konci školního roku odešli do důchodu učitelka Anna Bočková
a učitel Josef Boček.

Po celý rok byla na mateřské dovolené učitelka A. Kubínová.
Učitelka J. Bažerková měla v roce další studijní dovolenou.

Chování žactva:

V 1. - 5. třídě neměl žádný žák na konci školního roku z cho-
vání známku 2. stupně. Dva žáci dostali z chování známku 3. stupně
pro špatnou školní docházku.

V 6. - 9. třídě bylo 6 žáků klasifikováno z chování známkou 2.
stupně a 7 žáků známkou 3. stupně pro neomluvené samostatné vyukování,
pro hrubé chování, vykrádání chaty a pro návštěvu taneční zábavy.

Prospěch žactva:

V 5. - 9. třídě prospělo s vyznamenáním 91 žáků.

V 1. - 5. třídě prospělo 93,0 % žáků, v 6. - 9. třídě prospělo 85,5 %
žactva.

Na 1. stupni neprospělo 12 žáků, z toho 6 vykonalo opravnou
zkoušku. Na 2. stupni neprospělo 47 žáků, z nich 12 vykonalo opravnou zkouš-
ku.

Celkově neprospělo 11 % žáků.

Dyukovací výsledky na škole jsou dobré. Svědčí o tom výsledky při-
jímacích zkoušek na školy 2. cyklu. Všichni uchazeči vykonali písemnou
zkoušku úspěšně, takže ústní zkoušku již nekonali.

Soutěže:

Také v různých soutěžích s jinými školami se žáci naší ško-
ly dobře umístili.

V okresním kole matematické olympiády získala žákyně 9. tří-
dy A. Bednářová 2. místo. Také v chemické olympiádě a v zeměpisné sou-
těži žáci úspěšně obstáli.

Přeskový kroužek získal v okresní soutěži 1. místo.

Najovice soutěží bylo v tělovýchově. Žákyně Sedláčková získala
2. místo v okresním kole v gymnastice dívek. V ledním hokeji se dru-
stvo chlapců stalo přeborníkem okresu bez jediné porážky. Ve střelbě

obzradila žákyne Mušková v Záboře 1. místo. V okresním kole soutěže začli 1.-5. post. ročníku se umístila na 1. místě Eva Urbanová.

Materielní podmínky

Byly dokončeny poslední vnější práce na generální opravě školy. Byla postavena nová klína na dřvo. Ohlazením stěn v tělocvičně byla úprava tělocvičny dokončena.

Provoz školy je stále ztěžován nedostatkem místa. Počet tříd proti minulosti vzrostl, vznikly nové provozy: dílna, kuchyně, jídelna, družina - a stará budova je nedostačující.

Rozmístění vycházejících žáků

Každým rokem se zvětšuje počet žáků, kteří odcházejí na studie. V tomto roce odeslo na další školy 24 žáků - 8 chlapců a 16 dívek. Do pracovního poměru odeslo 20 chlapců a 3 dívky. Do učebnic poměru přišlo 30 chlapců a 12 dívek.

VI. Kulturní život

Přednášková činnost

byla v ro 1969 poměrně slabá. Po 1 přednášce uspořádané tyto organizace:

Svaz zahrádkářů - O kořtinové výdobě

Spolek přátel žepu - Urnová hája

Vlastivedný kroužek TK - Vzpomínky ze zájezdu do Francie

Divadlo

Jako v minulých letech byla divadelní činnost řízená divadelním odborem závodního klubu Olomouckých tvůrčičů velmi bohatá.

Výbor měl v roce 1968 foto složení:

předseda :	Zdeněk Zdráhal
místopředseda :	Miroslav Marak
zapisovatel :	Jaromír Pazdara
hospodář :	Bohuslav Nasadil
vedoucí balotní skupiny :	Jaroslava Seidlová
práce s mládeží :	Dagmar Pospišilová
tiskový referent :	Jaroslav Klain

Odbor uskutečnil v roce 1969 tato divadelní představení :

1. Na té louce zelený - režie Zdeněk Zdráhal
Hra byla nacvičena a hrána již o vánocích minulého roku.
V roce 1969 byla v lednu ještě opakována v Lošticích a pak provedena v těchto obcích : Podolí, v Douzově, v Mohelnici, v Postřelmově, v Úsově, v Luká, v Loučanech 2 představení, v Salonicích a v Šumperku.

2. Obchodník s deštěm - režie Jan Weiser - 1 představení.

3. Podskalák - režie Zdeněk Zdráhal, tance nacvičila s velkým úspěchem Jaroslava Seidlová, dirigent hudebních vložek Zvěstoslav Pacha. Hra byla sehrána v Lošticích 4 krát, z toho 1 představení pro důchodce.

4. Sněhová královna - režie Dagmar Pospišilová. Hra byla sehrána ve 2 představeních.

Hostující oblastní divadla v Šumperku a v Olomouci sebrála v roce 1969 v Lošticích tyto hry :

Mikuláš Dačický z Heslova
ještě mě naznač, miláčku
Veselé naničky Windsorské
August August, august
Lháčka
Piknik

Žijímaš je srovnání návštěvnosti divadelních představení divadelního odboru Zdravotního klubu a hostujících stálých divadel. Průměrná návštěva představení ochotnického souboru včetně představení ve venkovských obcích je 384 návštěvníků, představení souborů oblastních divadel navštívilo průměrně 235 diváků.

Estrády :

Soubor "Šabáci" uspořádal 1 představení pro děti za účasti 110 dětí
Soubor "Klokani" uspořádal estrádu pro členy Jednotného zemědělského družstva - účast 270 členů

gruzinský soubor „Sinatle“ navštívilo 302 osob.
 silvestrovský večerák uspořádaný divadelním odborem ZK
 navštívilo 456 osob.

Lidová knihovna

Lidová knihovna měla na konci roku 1969 celkem 7 164 svazků.
 Čtenářů bylo 342, z toho bylo 137 z řad mládeže. Celkem navštívili čtenáři knihovnu 4 427 krát.

Přehled výpůjček:

Celkový počet výpůjček za rok 1969	20 222
Z toho svazků společensko-politických	1 411
přírodovědeckých	365
zemědělských	222
technických	293
jiných naučných	1 264
krásná literatura	10 401
naučných pro mládež	990
krásná literatura pro mládež	5 266

V roce 1969 nastoupila v knihovně jako profesionální knihovnice Světlana Holínková, která byla současně pověřena funkcí střediskové knihovnice. V místní lidové knihovně zůstala nadále řídící knihovnou jako smluvní knihovnice.

Kino

V městském kině bylo v roce 1969 promítnuto celkem 141 filmů ve 273 představeních.

Jako představení navštívilo celkem 23 969 diváků, kteří zaplatili vstupného 66 857 Kčs.

Kino bylo využito pouze na 37%.

Nejúspěšnější filmy:

Název filmu:	Počet představení:	Počet návštěvníků:
1. Angelika, markýza andělů	3	684
2. Smrt červeného jaguára	3	626

3. Dostavník	3	684
4. Žld časy	3	626
5. Lhář a jentiška	3	497
6. Daseť malých černoušků	3	470
7. Dynamit v zalanám	3	445
8. Dobrodružství z Islandulu	3	440
9. Volání divočiny	3	403
10. U pokladny stál	3	401

Svazarm

Základní organizace Svazarmu měla v roce 1969 172 členů.

Činnost se soustředila na sportovní střelbu, v níž sportovní - střelecký klub dosáhl pěkných výsledků. Do okresní střelecké ligy bylo zapojeno 18 střelců. Družstvo Loštice I. se umístilo na 1. místě. V jednotlivcích byl první Jiří Zimmermann.

Na okresním přeboru v Loučné nad Desnou zvítězil v disciplíně 30 ran vleže Jiří Zimmermann, v disciplíně 3 krát 20 ran byl Ladislav Faltýnek druhý.

V Dukolském závodě branné zdatnosti se stal Pavel Horman okresním přeborníkem.

Na zařízení Svazarmu byla odpracována řada hodin. Úspěšná byla také rekreační akce „Laubířská“ v prostoru střelnice na Masnicích.

V oboru motorismu byl uspořádán úsněšný kurs pro řidiče malých motocyklů. Kurs se konal v dubnu až čerunu a navštěvovalo jej 34 uchazečů o řidičský průkaz.

Pro mládež byly uspořádány dva závody ve střelbě vzduchovkou, jeden jako trojutkáň s mužstvem učitelů ZDŠ a Svazarmu, druhý jako akce na závěr školního roku v rámci Mezinárodního dne dětí při školní slavnosti ZDŠ.

Pro celý rok probíhala úspěšně činnost pionýrského oddílu střelců pod patronací sportovní - střeleckého klubu Svazarmu. Vedoucím pionýrů byl učitel Ladislav Faltýnek. Oddíl vyhrál okresovou soutěž ve střelbě vzduchovkou v Láboře. Anna Mušková byla první v soutěži jednotlivců.

Svaz zahrádkářů

Základní organizace českého ovocnářského a zahrádkářského svazu měla k 31. 12. 1969 237 členů. Během roku přistoupili 2 noví členové, 8 členů vystoupilo a 3 členi zemřeli.

V roce 1969 se konala jen 1 přednáška inženýrky Šebodové ze Lábřeva o pěstování květin. Bylo přítomno 30 posluchačů.

Knihovna LŽ má 132 svazky nejnovější odborné literatury ze všech oborů zahrádkářských.

Výstava ovoce se konala ve dnech 29. 11. - 2. 12. Na výstavě bylo vloženo ovoce 16 zahrádkářů se 131 vzorky - 60 odrůd jablek a 4 odrůdy hrušek.

Soutěže:

1. O nejokusněji upravené okolí obydlí a výzdobu oken - účast 13 členů.

2. O nejlépe pěstovatelsky udržovanou zahrádku - účast 19 členů.

Zahrádkářská osada:

Stav osadníků byl 21. Mezi osadníky vládla přátelská shoda a všestranná spolupráce. Část pozemku osady byla zabrána na stavbu rodinných domků.

Autobusové zájezdy vlastivědné a kulturně zábavní

Datum:	Místo	Účel zájezdu:	Počet účast.
9. 7.	Olomouc	film: Angelika, markýza andělů	50
15. 1.	"	" - " - " - "	50
19. 1.	"	div. předst.: Bludný Holanďan	50
24. 1.	"	film: Angelika, markýza andělů	42
26. 1.	"	opera: Farby panny Serafíny	40
31. 1.	"	film: Angelika a král	100
2. 2.	"	opera: Dům u tří děvčátek	104
5. 2.	"	film: Angelika a král	105
14. 2.	"	" - " - " - "	100

16.2.	Olomouc	operneta: Zlabravý student	100
25.2.	"	div.předst.: Běhá Barbora	42
2.3.	"	operneta: Zlabravý student	50
14.3.	Zábřeh	film: Angelika, markýza andělů	50
15.3.	Olomouc	operneta: Dům u tří adonidů	50
15.3.	Zábřeh	film: Angelika, markýza andělů	80
16.3.	"	- - - - -	100
17.3.	"	- - - - -	50
20.3.	"	- - - - -	57
18.4.	"	film: Angelika a král	100
19.4.	"	- - - - -	50
20.4.	"	- - - - -	50
25.4.	"	- - - - -	50
26.4.	"	- - - - -	50
4.5.	Olomouc	operneta: Zlabravý student	42
18.5.	Brno	Jarní veletrh a film: Spartakus	50
23.5.	"	- - - a akurse do Lousinova	42
24.5.	"	- - - a film: Spartakus	50
25.5.	Východní Čechy	Vlastivědný zájezd	40
30.5.	Brno	Videařská lední revue	80
31.5.	"	- - - - -	100
1.6.	"	- - - - -	40
6.-7.6.	"	- - - - -	80
23.-25.6.	Jižní Morava	Vlastivědný zájezd Země o ob. učitelů	80
26.6.	Beškydy	- - - - - kuchařské školy	42
6.7.	Vírská přehrada	- - - - - JID	50
9.-11.7.	Vysoké Tatry	- - - - - děti členů JID	50
15.-16.7.	Broumovsko	- - - - - učitelů dílnodců	38
20.7.	Beškydy	- - - - - vlastiv. kroužku ZK OT	40
26.-27.7.	Náchod	- - - - - les. dřev. závodů	40
9.8.	Brno	Americká lední revue	200
11.8.	"	- - - - -	45
13.8.	Jasenický	Vlastivědný zájezd učitelů a uhořadů	45
5.9.	Zábřeh	Film: Fantomas	50
12.9.	Brno	Strojickanský veletrh	50
28.9.	Olomouc	div.předst.: Gardový poručík	100
3.10.	Zábřeh	film: Fantomas contra Scotland	50
17.10.	"	film: Průvodce ženatého muže	50
24.10.	Olomouc	operneta: Orfeus a Eurydika	42
30.10.	"	operneta: Podskalák	40
29.11.	Brno	Mědvaroční trh a film: Ve službách napeře	80
7.12.	Olomouc	operneta: Čarostřelec	50
27.12.	"	operneta: Cikánský baron	100
27.12.	"	film: Jedemáctý v řadě	40

VII. Obyvatelstvo

Spoření u pobočky Státní spořitelny v Lošticích

Rok 1968

Vklady na vkladní knížky:

V důsledku mimořádných událostí vykazuje jen malý přírůstek			
Stav vkladů k 1.1. 1968	Kčs	17 800	015
k 31.12. 1968	"	17 910	026
Vkladový přírůstek		Kčs	110 011

Vklady v běžných účtech organizací:

Stav k 1.1. 1968	Kčs	344	112
k 31.12. 1968	"	368	159
Vkladový přírůstek		Kčs	24 047

Premiové spoření mladých:

Je to nový druh úsporného spoření pro mladé ve věku od 16 do 27 roků. Bylo zavedeno podle vládního usnesení č. 318 z 9. 9. 1966. Je organizováno v pětiletých cyklech, vždy od 1. 4. každého roku. První cyklus začíná 1. 4. 1969.

Úvěry:

Byl zájem o všechny druhy půjček. Poskytnuto bylo 356 úvěrů v celkové výši Kč 1 675 700

Výplata doplateků v IZD:

Byla provedena jen v IZO Radnice - Veselí. Ostatní IZO přešla již na novou odměnu.

Družstevníci si z doplateků uložili 275 000 Kčs.

Úvěry na výherní vkladní knížky:

266 výhercům bylo na výhrách připsáno 247 610 Kčs.

Prodej losů Čes. státní loterie:

nejvyšší výhra činila 20 000 Kčs.

Pohledný obrát činil v roce 1968 Kčs 22 657 398.

Rok 1969

Vklady na vkladní knížky:

Stav vkladů k 1. 1. 1969	Kčs	17 910 026
k 31.12.1969	"	18 650 431
Vkladový přírůstek	Kčs	740 405

Vklady na běžných účtech organizací:

Stav vkladů k 1. 1. 1969	Kčs	368 160
k 31.12.1969	"	376 979
Vkladový přírůstek		8 819

Podnikové spoření:

Bylo získáno dalších 34 nových účastníků. Celkem si v roce 1968 761 účastníků uložilo 1 769 830 Kčs. Kromě toho si 155 členů JSD uložilo v podnikovém spoření 315 970 Kčs.

Pramenové spoření mladých:

Do 1. cyklu bylo získáno 119 účastníků a to

71 s úlohou	300 Kčs
27 " "	200 Kčs
21 " "	100 Kčs měsíčně

Dočasně si účastníci tohoto cyklu uspoří 28 800 Kčs.

Úvěry:

Celková částka poskytnutých úvěrů v roce 1969 činí 17 959 900 Kčs.

Doplátky na pracovní jednotky:

Byly provedeny opět jen v JSD Radnice - Veselí. Na vklady z vyplacených doplatek bylo získáno 247 800 Kčs.

Výhry na výherní vkladní knížky:

275 výhercům bylo připsáno na výhrách 269 610 Kčs.

Prodej losů č. 10:

Prodej losů byl úspěšný stejně jako v minulých letech. Nejvyšší pronlacení výhra na los zakoupený u zdejšího spotřebitelé byla 50 000 Kčs.

Průběh obrát činil v roce 1969 24 897 658 Kčs.

Narození v roce 1969

Čís. Jméno dítěte:	Datum narož.	Jména rodičů	Byt:
1. Jarošová Ivana	7. 1.	Otakar a Vlasta	Nová ul. 483
2. Novák Pavel	10. 1.	Josef a Dobromila	Gottwaldova 166
3. Ganzelmar Dušan	20. 1.	Štefan a Vladimíra	nám. Míru 115
4. Mayerčák Tomáš	23. 1.	Imrich a Marie	Mlýnská 314
5. Smaralová Marcela	27. 1.	Miloslav a Marie	Nová 482
6. Mangalová Lenka	8. 2.	Jan a Šlona	Gottwaldova 548
7. Eliášová Lenka	12. 2.	Jiří a Alana	Jevišská 421
8. Fichýš Karel	24. 2.	Josef a Zdenka	Joa. Luškem 199
9. Francel Petr	10. 3.	Jan a Jiřina	Gottwaldova 215
10. Růžička Martin	15. 3.	Zdeněk a Marka	Hradská 74
11. Sobolová Kateřina	17. 3.	Tomáš a Jarmila	Moravická 79
12. Koflingerová Pavla	4. 4.	Karel a Františka	Gottwaldova 476
13. Filipiová Dana	5. 4.	František a Vlasta	Sokolská 577
14. Fařsa Jaroslav	11. 4.	Jaroslav a Marta	Gottwaldova 122
15. Pospišilová Božena	14. 4.	Josef a Jaroslava	Sokolská 553
16. Drboš Libor	15. 4.	Antonín a Marie	Kašparova 485
17. Kolomazník Jaroslav	6. 5.	Miroslav a Marie	Radlovice 20
18. Klíčková Ivana	16. 5.	Václav a Marta	Palackého 61
19. Pavlošková Iveta	3. 6.	Milan a Božena	Radlovice 16
20. Komárková Renata	6. 6.	Josef a Anna	Sokolská 557
21. Hložek Roman	9. 6.	Jaromír a Marie	Trávník 27
22. Kohoutek Ladislav	10. 6.	Ladislav a Věra	Gottwaldova 268
23. Veselá Blanka	18. 6.	Josef a Radoslava	Sokolská 556
24. Kroupová Iveta	20. 6.	Jaromír a Jaromíra	Sokolská 577
25. Lauscha Hugo	25. 6.	Hugo a Libuše	Moravická 177
26. Lakota Marcel	26. 6.	Vladimír a Marcela	Radlovice 174
27. Pouliček Milan	2. 7.	Ludomír a Dana	Ulice 196
28. Makyska Zbyněk	7. 7.	Zbyněk a Drahoмира	Žitavská 15
29. Gros Miroslav	14. 7.	Ladislav a Jarmila	Moravická 500
30. Molíková Lenka	17. 7.	Jan a Zdenka	U vody 234
31. Grézl Josef	25. 7.	Josef a Ludmila	Sokolská 577
32. Hoppová Věra	26. 7.	Ivo a Věra	Gottwaldova 426
33. Čachlová Iveta	29. 7.	Borislav a Emilie	Radlovice 21
34. Dohnal Ladislav	1. 8.	Ladislav a Anna	Radlovice 21
35. Vaňák Otáček	7. 8.	Otáček a Marie	Palackého 56
36. Rada Petr	12. 8.	Vladimír a Dagmar	nám. Míru 123
37. Vorel Bohumír	13. 8.	Bohumír a Vítězslava	Hradská 80
38. Pokorný Jiří	30. 8.	Jiří a Katarína	Nová ul. 105
39. Macháček Jitka	7. 9.	Miroslav a Zoltoslava	Gottwaldova 151

40.	Maršálková Jitka	7.9.	Karel a Eva	Sokolská 564
41.	Obřádlová Raaka	10.8.	Bohuslav a Věra	Našperova 530
42.	Johnová Alice	2.10.	Petr a Anna	Vlčice 196
43.	Bartoňová Marfa	4.10.	Libomír a Marfa	Sokolská 577
44.	Tomášek Josef	16.10.	Josef a Jitka	Sokolská 577
45.	Kočíková Marcela	22.10.	Ladislav a Nellie	Ladlovice 18
46.	Hermanová Eva	30.10.	Pavel a Pavla	Jevišská 185
47.	Linhartová Helena	10.11.	Vincenc a Věra	Mlýnská 101
48.	Bergerová Marcela	21.10.	Pavel a Miloslava	Krádská 74
49.	Dočkalová Marcela	15.12.	Milan a Františka	Paloninská 239
50.	Knápekova Hana	22.12.	Josef a Věra	Žitavská 18.
51.	Lamačová Eva	24.12.	Josef a Věra	Nádraží 151
52.	Kopecký Pavel	23.12.	Jan a Luamila	Ladlovice 50

Zemřelí v roce 1969

Čís.	Jméno	Rok naroz.	Datum úmrtí	Příčina smrti :
1.	Gargel Rudolf	1889	9.1.	Rozedma plic
2.	Vaňák Matěj	1911	11.1.	Sebevražda oděžením
3.	Fialová Alžběta	1906	23.1.	Bronchitis chron. Kyfiskoliosis
4.	Hoffmann František	1878	10.2.	Kardiosklerosis decomp.
5.	Fichý Alois	1907	5.2.	Spont. pneumonie. Empyem hrudníku
6.	Koudelka Jan	1902	8.2.	Alkohol. cirrhosa jater
7.	Zatloukal Josef	1903	20.2.	Ga recti
8.	Ellnarová Josefa	1896	28.2.	Generalisovaný reticulotelsarkom
9.	Ládválová Klomena	1894	1.3.	Ischemická choroba srdce
10.	Drkoš Jan	1881	8.3.	Náhodný náda na náledí
11.	Malyšková Marie	1895	17.3.	Akutní infarkt myokardu
12.	Genzelman Dušan	1969	8.3.	Laléčkový zánět plic
13.	Dvořáková Růžena	1887	15.4.	Arteriosclerosa
14.	Jovová Helena	1873	17.4.	Selhání oděhu. Zlomovina krční kosti steh.
15.	Jarolímová Františka	1895	28.4.	Atheromatosis insuf. mitralis
16.	Ganzarová Aloisie	1876	14.5.	Rozedma plic. Cor pulmonale
17.	Skácel Teodor	1893	22.5.	Oedem cerebrí
18.	Gärtner Antonín	1902	21.6.	Chřipka se zánětem plic
19.	Pyšná Marie	1913	28.6.	Zhoubný novotvar žaludku
20.	Weiserová Mariana	1888	27.7.	Mozkové krvácení
21.	Stanclová Alžběta	1894	2.8.	Mozkové krvácení
22.	Václav Josef	1903	10.9.	Mozkové krvácení

23.	Krejčí Antonín	1882	29.9.	Mozkové krvácaní
24.	Staník Josef	1899	29.9.	Bronchogenní karcinom l. plic. Fibrosis l. plic
25.	Gross Miroslav	1969	15.7.	údušná pneumonie
26.	Vejmola Tomáš	1897	19.10.	Zakovina tlustého střeva
27.	Kudíl Antonín	1899	26.10.	údušná infarkt myokardu
28.	Jančí Emilie	1902	19.10.	Hyperfenzivní nemoc II.b
29.	Kavličková Dožena	1893	5.11.	Vředová choroba žaludku
30.	Veselý Antonín	1896	8.11.	Generalis ischem. cévní onemocnění mozku
31.	Kelová Emilie	1899	6.12.	Bronchitis chronika

VIII. Různé

Oprava kostelní věže

Oprava věže zděného kostela byla již delší dobu velmi potřebná, protože od roku 1859 nebylo na budově kostela nic opravováno. Jen v roce 1936 byla opravena menší věž. Tehdejší opravu provedl ložtický klempíř Jan Bořil. Věžka byla pokryta měděným plechem.

Nyní byla ze sbírky mezi občany zajištěna větší část úhrady na opravu hlavní věže a práce byla zadána Komunálnímu podniku města Rychnov nad Kněžnou - družstvu věžarů. Práci provedli tři pracovníci:

Dědovci družstva: Fridolín Zahradník, bytem Rychnov nad Kněžnou

členové družstva: František Dostálak, bytem Německá Rybná

Jaroslav Dostálak, bytem Dolní Boštnice

Jan Kosteňák, bytem Rychnov nad Kněžnou

P. František Škriváněk, farář v N. Rybné, pracující v družstvu jako brigádník

Práce trvala celkem dva měsíce. Věž byla zakryta plechovými šatlonami. Dosavadní dřevěná krytina byla již tak špatná, že na báni věže bylo místo vidět krovy. Nyní byla konstrukce věže vyztužena pomocí dřevem. Kříž byl sundán z instalovaného lešení a pak znovu na věž zavolán. Podle původního plánu měl být kříž sejmut a znovu postaven pomocí helikoptery. Tento způsob se však po prozkoumání všech okolností ukázal nevhodný a proto byly veškeré práce provedeny z lešení. Jednotlivé fáze těchto prací byly fotografovány a filmovány. Obrázky jsou zařazeny ve fotodokumentaci ke kronice za rok 1969.

Nosná dřavo kříže bylo zkráceno, protože horní část tohoto dubového sloupu byla narušena. Nyní je nyní konstrukce věže poněkud nižší a malá dáh pod křížem nebyla instalována. Vzhled věže tím částečně utrpěl.

Colkový náklad na opravu věže činí asi 150 000 Kčs. Opravu připravil a její provedení zajistil nynější farář Josef Černý, který přišel do Loštic z nových Losin v roce 1968.

Ve věži byla nalezena schránka, se starými listinami, které tam byly při stavbě a při dřívějších opravách uloženy.

Nejstarší je z roku 1617. Je psána česky na pergameni a je částečně poškozena.

Další dvě jsou z roku 1675. Jsou psány rovněž česky; jeden odstavce psaný tehdejším farářem Jiřím Janem Františkem Radvanským je latinský. Mluví se o nich o postavení věže s dání. Nutně navrhl dosavadní věž se čtyřbokou jehlanovou střechou, jak je zobrazena na titulním listě matriky založené roku 1660 farářem Jiřím Ignácem Gallowským.

Dvě další jsou německé. První z roku 1785 zaznamenává, že tato věž - nutně již v nynější podobě - byla započata v roce 1785 a dokončena teprve roku 1792. Druhá pochází z roku 1859 a byla sepsána při opravě a zlcení malé věžní dáh.

Fotokopie a přepisy těchto listin jsou přiloženy k fotoakumulaci za rok 1969.

100 let poštovního úřadu v Lošticích

Počátky poštovního spojení mezi Prahou a Moravou spadají do roku 1608, kdy olomoucký biskup Dietrichstein navrhl císaři Rudolfovi zavedení pravidelné dopravy dopisů a malých zásilek. Poštovní spojení se však dlouho omezovalo jen na spojení hlavních správních středisek. Ještě v polovině 16. století byly na Moravě jen dvě poštovní cesty a to jedna z Vídně přes Brno a Olomouc do Bratislavy, druhá z Vídně přes Brno do Prahy.

Roku 1754 bylo zavedeno pravidelné poštovní spojení mezi Olomoucí a Prahou přes Litomyšl a Hradec Králové. Na poštovních cestách vznikaly poštovní stanice. Na trati mezi Olomoucí a Litomyšl to měly být stanice v Uničově a Moravské Přeborě. Od obou však musilo být upuštěno. Od Uničova proto, že by se tím směrem trať prodloužila a dále že tam byly špatné cesty, často zatopené vodou. V Moravské Přeborě pak nikdo nechtěl převzít závazek poskytnout pro dopravu poštovních vozů potřebné koně.

Místo Uničova byla tedy zřízena poštovní stanice v Litovli, kde měšťan Bös převzal zdvazek dopravovat dvakrát týdně úřední poštu na nejbližší stanici za Litovlí. Za to mu bylo zaručeno, že úrad zůstane odděleně na jeho domě a že si může ponechat položení listovního portu, pokud jeho částka nepřekročí ročně 400 zlatých. Jízdné cestujících, kteří budou používat poštovních vozů, mu náleželo celé.

Za další hlavní stanice směrem k Litomyšli byly určeny Loštice a Koclířov. O převzetí poštovní dopravy vyjednával krajský úřad olomoucký s tehdejšími purkmistry Képillem. Karel Képil, dohazet krajci a majitel dvou rinkovních domů čp. 115 a 116, měl 7 dobrých koní a byl ochoten přijmout nabídku za těchto podmínek jako litovelský Bös. Vymluvil si jen, že by se do Litovle jezdilo přes Sobášov, jelikož cesta tehdy obvykle přes Nové Mlýny bývá často zatopena vodou. Dále poukázal při jednání na to, že do Koclířova bude nutno v Mor. Přeboré doprát koním oddachu, jelikož by nevydržely jet sedm hodin no kamanité cestě a při častém stoupání. Konečně se vyjádřil, že listovní portu nevynese v Lošticích snad ani 10 zlatých, jelikož v městě není obchodu a proto i málo korespondence. Žádal proto určité odškodnění za dopravu pošty úřední.

Tyto požadavky patrně způsobily, že Képilovi doprava pošty nebyla svěřena a výnosem královského tribunálu ze dne 20. dubna 1754 byl jmenován poštmistrem František Tomáš Gloria, jenž se zavazoval, že převzema dopravu pošty za těchto podmínek jako Martin Bös v Litovli. Pro velkou vzdálenost mezi Lošticemi a Koclířovem směl Gloria vybírat dvojnásobná jízdná od cestujících.

Nový pošt mistr, jehož úřední titul zněl „královský tajný komoří a kabinetní kurýr“, se necítil v Lošticích dobře. Nebyl místní, neměl tu vlastního domu a musil platit vysoké nájmné. Patrně nebyl v Lošticích nijak oblíben, protože nedostal v Lošticích koupit píci pro koně anebo jen za vysoké ceny. Největší nesnáze pak přizobila poštovní cesta přes ližnici ke Studené Loučce a pak dále k Moravské Přeboré. Při špatném počasí byla nebezpečná a nebezpečná. Cestující se jí proto vyhýbali a jezdili raději vlastními povozy nebo najatými přes Mohatnici.

Tím byl loštický pošt mistr zkrácen ve svých příjmech. Žádal proto hned v prvním roce v listopadu 1754 v Brně, aby poštovní stanice byla z Loštic do Mohatnice. Řekl se, že za touto žádostí stálo vlastně město Mohatnice. Ale žádost pošt mistra byla zamítnuta. Tento pak koupil na jaře roku 1757 dům čp. v nynější ulici Palackého čp. 60. Zaplatil za něj 1300 zlatých.

Gloria pošt mistroval v Lošticích do roku 1760. Jeho nástupce Martin Lederer spravoval poštovní stanici v letech 1760 - 1763.

nebyl z Loštic, bydlel tu zase v nájmu, ale není známo, ve kterém domě. Ště-
tím a na dobu více než 100 let posledním poštmistrem v Lošticích byl Josef
Šmil. Za něho byla poštovní stanice roku 1764 přeložena do Mohelnice, kde
se Šmil stal prvním poštmistrem.

Postupem času byly zřizovány kromě uvedených hlavních silnic ta-
ké poštovní silnice vedlejší. Ne výjimečně poštovní správy moravsko-slezské
z 14.7.1840 bylo tehdy na Moravě 15 poštovních silnic a na nich 94 poštovní sta-
nice. V našem okolí to byla Litovel, Mohelnice a Moravská Přibová na hlavní sil-
nici a Uničov, Zábřeh a Šumperk na silnicích vedlejších.

Stažbou drak povznášelo se i poštovníctví. Dráhy převezovaly dopravu
na větší vzdálenosti a tak roku 1845 zanikla železná pošta z Olomouce do
Litomyšle a do Prahy. Současně pak bylo zavedeno poštovní spojení Litovle
a Uničova na nádraží do Červenky, z Mohelnice na místní nádraží a ze Šum-
perka a Červené vody na nádraží v Zábřehu.

V ostatních místech, kde nebyly poštovní stanice, bývali zvláštní obec-
ní poslové. Ti doručovali původně jen obecní korespondenci. Tak v Lošticích
byl 11.8.1850 ustanoven obecní posel Ambrož Filipák, jenž měl doručovat
obecní korespondenci do Mohelnice a zpět za roční plat 12 zlatých. Na okres-
ní hejtmanskost do Zábřeha doručoval spisy obecní posel František Kurka,
ustanovený v téže schůzi, za roční plat 20 zlatých.

Již přípisem ze dne 17.3.1846 č. 7717 rozhodla vrchní poštovní
správa, že obecní posel může kromě úřední pošty odnášet a doručovat
také dopisy soukromníků. K uskutečnění tohoto opatření došlo u nás te-
prve roku 1856, když po smrti Ambrože Filipáka byl poštovním službou usta-
noven Josef Longčejnský. Obec mu totiž odňala plat 12 zlatých s odůvodněním,
že bude omežován poplatky za doručování soukromých zápisů.

Dne 27.prosince 1860 se obecní výbor usnul, aby funkce poštovní-
ho posla vykonával druhý obecní strážník. Měl celkového platu 40 zlatých
ročně a být. Za dopravu soukromých dopisů vybíral zvláštní poplatek. Cho-
dil s poštou do Mohelnice dvakrát denně. Poraději to bylo opět omezeno na
jednu cestu denně.

V červnu 1863 podaly Loštice a okolní obce: Moravičany, Doubravi-
ce, Rulovín, Šemice, Bílá Lhota, Červená Lhota, Krabí, Obeclov, Podolí, Osvor-
dačkov, Poánov, Bládkov, Bezděchov, Ubranová Lhota, Kozov, Doučov, Veselí, Rulov
a Lhánice a zejména žádost poštovnímu ředitelství v Brně o zřízení
poštovního úřadu v Lošticích.

Když vyřízení žádosti nedeždávalo, urgovala městská rada vyřá-
diti dne 8. února 1864. Ředitelství odpovědělo již dne 11. února 1864, že si o věci
vyžádalo zprávu od okresního úřadu v Mohelnici. Tento byl ovšem ověřen
tamním poštmistrem J. Drescherem, který se obával, že bude zřízením

nového poštovního úřadu zkrácen. Byla tedy v Lošticích povolena jen sčerna dopisů.

Dne 14. srpna 1867 poslala obec novou žádost o zřízení poštovního úřadu. Jako důvod, že sčerna dopisů nestačí potřebám obyvatelstva, uváděla obec tyto okolnosti:

1. Ze 3000 obyvatel ve městě je 600 židů, kteří se zabývají vesměs obchodem a vedou značnou korespondenci

2. Od dubna do konce roku 1866 se prodalo v Lošticích za 400 zlatých poštovních známek, přestože v důsledku války s Pruskem obchod značně utrpěl.

3. Okolních 25 obcí má bližší do Loštic než do Mohelnice.

První dne 14. září 1868 opakovaly všechny obce znovu svou žádost, která byla konečně přizvána. Připisem ze dne 29. ledna 1869 č. 844 sdělilo poštovní ředitelství, že poštovní úřad v Lošticích je povolán a poštmistrem byl jmenován městský účetní Osvald Sommer. Úřadovat se začalo 20. června 1869. Poštovní kasičky byly dodávány a odebírány z Mohelnice, kam z Loštic dojížděl poštovní vůz třikrát denně.

Do obvodu poštovního úřadu v Lošticích byly přiděleny tyto obce: Loštice, Ladovice, Pavlov s osadami Lechovice a Marbrabkou, Palonín a Doubravice.

Když první poštovní Osvald Sommer 14. 3. 1871 zemřel, byl na toto místo vypsan konkurs, v němž se uváděly tyto počty pošt-mistra: roční služné 120 zlatých, paušál 30 zlatých na udržování kanceláře a paušál 450 zlatých na jízdu poštou třikrát denně do Mohelnice.

Výměrem poštovního ředitelství v Brně ze dne 9. 5. 1871 byl poštmistrem jmenován místní občan Adolf Fiala.

V organizaci poštovního úřadu Loštice nastala změna, když roku 1886 byla do Loštic přidělena poštovna v Bílé Lhotě, která do té doby byla přidělena k poštovnímu úřadu v Litovli. Roku 1893 byla nak tato poštovna ustavena jako samostatný poštovní úřad, který vysílal jednou denně něžního posla do Loštic. Od 1. 9. 1908 byl nak vyslán poštovní vůz z Bílé Lhoty do Moravičan, kde byla zřízena železniční stanice.

Loštická pošta dojížděla k olavové poštovní ambulanci do Moravičan již od roku 1897. Stalo se tak na žádost obce Bouzova a správy tamního velkostatku ze dne 22. 7. 1896 a na stejnou žádost obecního výboru Loštice ze dne 9. 12. 1896. V žádosti se požadovalo

zavedení přímého spojení poštovního z Loštic k poštovní ambulanci na nádraží v Moravičanech. Loštice uoděly ve své žádosti, že obnovaly na zřízení železniční zastávky v Moravičanech roku 1890 částku 3000 zlatých a že k ní postavily silnici nákladem 8000 zlatých.

Ministerstvo obchodu výnosem z 20. 9. 1897 č. 46331 povolilo zavedení jízdní pošty z Loštic do Moravičan 4 krát denně počínaje dnem 16. 10. 1897. Na žádost obce z 27. 4. 1898 bylo povoleno dodávat a odebírat poštovní zásilky kromě toho ještě jednou a to poštovním poslem u poledního vlaku.

Jímto zřízením poštovní spojení Loštic velmi získalo. Na dřívější spojení s Mohelnicí bylo mnoho stížností. Tak dne 12. 5. 1892 si stěžoval obecní výbor na poštmistra Fialu, že jízdní pošta jezdí do Mohelnice jen dvakrát denně, poštěti že jde posel pěšky, čímž se doprava dále a zdlouhavěji. O této neúbalosti poštmistra Fialy svědčí také neomýšlná zpráva v prostějovských novinách „Hlas z Hlané“ ze dne 8. března 1885.

Když stížností na poštmistra Fialu přibývalo, byla provedena revize poštovního úřadu a po ní byl Adolf Fiala z úřadu poštmistra usnadňován dne 14. 3. 1904. Po jeho pensionování 28. 3. 1905 byl ustanoven na místo poštmistra Vincenc Štiborek z Křtína, jenž službu nastoupil dne 1. května 1905.

Do té doby byly poštovní úřadovny v nynější ulici Gottwaldově čp. 123 jež v té době patřil Adolfu Fialovi. Nový poštministr zřídil poštovní úřad v domě čp. 64 na náměstí, který roku 1910 koupil od Vincence Rašnara. Tam byla pošta až do roku 1922, kdy byla přemístěna do domu čp. 117 a to nejprve do místnosti v přízemí a roku 1937 do 1. poschodí, kde je dosud. Několikrát jednání s poštovním ředitelstvem v Brně, aby byla pro poštu postavena samostatná budova, nemělo žádného výsledku.

Dnem 1. dubna 1908 byla zřízena poštovní služba přespolního listonoše pro obce Ladlovice, Pavlov, Lechovice, Ladnice, Palonín a Obec-tov.

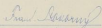
Zpráva o zřízení telagrafu a telefonu v Lošticích je vznamaná v 1. díle Kroniky na str. 275.

údaje čerpaný z těchto pramenů:
Václav Kubicek: Z dějin města Loštic. Otisk z „Hlasů“ 1910
Dr. Richard Fischer: Loštice - Lechovis
Městský archiv
Zprávy pamětníků

Zápis za rok 1969 byl schválen ve schůzi Školské a kulturní
komise MNV dne 22. října 1969.

tajemník MNV

předseda MNV

kronikář

1970

I. Politické události

Politický vývoj se v městě normalizoval shodně s politickým vývojem v celém státě. V roce 1970 nedošlo k žádným rušivým zjevům, veřejný život v politických stranách i ve společenských a zájmových organizacích probíhal normálně.

Místní výbor Národní fronty hodnotil vývoj v jednotlivých organizacích sdružených v Národní frontě takto:

Z politických stran jde jen o stranu lidovou. Zástupci Národní fronty jednali se členy výboru této strany a doporučili ji, aby vyloučila ze svých řad ty členy, kteří projevují protisocialistické smýšlení. V tomto smyslu přijala místní organizace Československé strany lidové potřebná opatření.

Výbor místní organizace Českého svazu protifašistických bojovníků předložil písemné prohlášení, ve kterém kriticky zhodnotil náklady své akce z let 1968 a 1969. Jde především o besedu o poměrech v mírovské trestnici a o prosazování návrhu na přejmenování nájvrhu na přejmenování náměstí Míru na náměstí Masarykovo. Výroční schůze této organizace, které se účastnili také zástupci Národní fronty, se od těchto akcí distancovala.

Žnačné nasnaze se projevují v mládežnických organizacích. V Junáku, jehož organizace byla u nás v roce 1968 obnovena, se projevují určité prvky spolková činnosti, které směřují k rozdělení organizace školní mládeže. Nyní se již obě organizace Pionýr i Junák dohodly na úzké spolupráci, která by připravila půdu pro opětovné vytvoření jednotné organizace.

Zástupci nadále potíže s vytvořením Socialistického svazu mládeže. Potíže jsou způsobeny především tou okolností, že v na-

šich závodech je zaměstnaná poměrně málo mládeže. Většina mladých, kteří v Lošticích bydlí, dojíždí do zaměstnání mimo Loštice. Stejně je tomu i se studenty. Mesto je velkým nedostatkem, že se dosud nepodařilo získat dostatečný počet mladých, kteří by kolem sebe dovedli sarružit všechny naši mládež a působit na její vývoj jak kulturně tak politicky.

Mezinárodní den žen

Mezinárodní den žen byl v Lošticích oslaven obvyklým způsobem. Místní výbor Národní fronty, spolu s Českým svazem žen a odborem pro občanské záležitosti, při MNV uspořádali dne 8. března besedu, na kterou byly pozvány občanky města starší 70 let. Na besedu vystoupil pěvecký a recitační kroužek základní devítileté školy.

Samostatné oslavy byly uspořádány také v místních závodech. V Olomouckých továrnách se této oslavě účastnilo 170 zaměstnanců, v jednotném zemědělském družstvu 250 členů a v závodě Koh-i-noor 130 zaměstnanců.

Oslava 100. výročí narození

V.I. Lenina

Místní výbor Národní fronty, Místní výbor KSČ a Místní národní výbor uspořádali dne 24. dubna 1970 v sále Kulturního domu oslavu 100. narozenin V.I. Lenina. Oslavy se účastnilo 226 osob

Oslava 1. máje

Prvomájová oslava byla dobře připravena a konala se tradičním způsobem. Průvod byl opět seřazen podle jednotlivých podniků a udíral se z Olomoucké ulice na voličské slavoje, kde se konala manifestace, které se účastnilo 2050 osob. Na manifestaci pronesl slavnostní projev náměstek předsedy ONV Josef Lexníel

Oslava měla důstojný ráz.

Oslavy 9. května

Na rok 1970 připadlo 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou a místní výbor Národní fronty spolu s MNV připravili k této příležitosti dvě akce.

Schůzka odbojářů

Dne 9. května se konala v Kulturním domě schůzka odbojářů, kteří se v době okupace účastnili odbojové činnosti v Lošticích a okolí. Schůzku svolala místní organizace Českého svazu protifašistických bojovníků v Lošticích. Kromě místních členů se na schůzku dostavilo asi 43 odbojářů a to 14 členů partyzánské jednotky Rpy Nováka, zvané RIKITAN, 11 členů partyzánské skupiny „Maršál Rto“, zvané MOKO. Ostatní byli příslušníky odbojové skupiny majora Petráše z Olomouce, dále pomocníci partyzánů, političtí vězni a příslušníci domácího odboje.

Zoláři mým hostem byl bývalý velitel jugoslávských partyzánů plukovník Josip Vlahovič, který přijel ze Senice v Jugoslavii.

Byla to velmi zdařilá schůzka - dojemné setkání bývalých spolupodbojovníků po 25 letech. Ze vzpomínek tam přednesených vzešlo rozhodnutí, aby na základě dokumentů a svědectví účastníků byla zpracována celková historie odbojového hnutí v našem kraji.

Po skončení schůzky se její účastníci připojili k průvodu zástupců města a místních organizací, který vyšel od radnice k národnímu padlíku před školou, kde položili věnec. K výročí osvobození promluvil u památníku ke shromážděným učitel LDO a bývalý politický vězeň Jaroslav Lobza.

Nedostatkem této akce byla malá účast místních občanů.

Slavnostní zasedání MNV

Druhá akce pořádaná k 25. výročí osvobození byla velmi zdařilá. Bylo to slavnostní zasedání Místního národního výboru a předání pamětních medailí dne 14. května ve velkém sále Kulturního domu. tohoto slavnostního zasedání se za ONV účastnili náměstké předsedy Josef Lezníček. Kromě poslanců MNV se schůzce účastnilo 17H občani.

Slavnostní projev přednesl předseda Místního výboru KSČ Bohuslav Ožlídač. Pak podal předseda MNV František Badal přehled

o poslání a práci národního výboru.

Na to náměstek předsedy ONV předal za dlouholetou a úspěšnou činnost v národním výboru pamětní medailce vlády ČSR k 25. výročí osvobození těmto členům a funkcionářům MNV: Františku Badalovi, Františku Gregarovi, Františku Chrenbergovi, Vlastimilu Leidepreichovi, Jaroslavu Kleinovi a Eduardu Špičkoví.

Zrušení usnesení o přejmenování náměstí Míru

V roce 1968 podala místní organizace Českého svazu protifašistických bojovníků v listicích radě MNV návrh, aby náměstí Míru bylo přejmenováno na náměstí F. G. Masaryka. Tento návrh odůvodňovali podatelé tím, že toto pojmenování nastlo náměstí až do roku 1939, kdy bylo nařízením okupantů zrušeno.

Návrh byl projednán a schválen na schůzi Místního výboru Národní fronty, ale projednání v orgánech místního národního výboru bylo odloženo. Do plenárního zasedání MNV dne 26. června 1969 se dostavili zástupci místní organizace Svazu protifašistických bojovníků a předložili písemný rozklad, ve kterém požadovali projednání jejich návrhu. Plenární zasedání MNV pak v této schůzi návrh na přejmenování náměstí schválilo.

Krajský národní výbor, kterému toto usnesení bylo předloženo ke schválení, návrh pozastavil a vrátil jej místnímu národnímu výboru k novému projednání.

O záležitosti tedy znovu jednal Místní výbor Národní fronty i orgány místního národního výboru. Bylo konstatováno, že návrh v té formě a v té souvislosti, jak byl podán, je v rozporu se současným politickým vývojem a proto MNV NF svoje původní rozhodnutí zrušil ve schůzi dne 12. června 1970 a plenární zasedání MNV tak učinilo 2. 4. 1970.

Výroční členská schůze místní organizace Českého svazu protifašistických bojovníků axala 22. listopadu 1970 tato opatření se souhlasem na vědomí.

II. Správa obce

V roce 1970 rezignovali na členství v místním národním výboru poslanci Adolf Špička z důvodů zdravotních a Josef Šulák pro pracovní zaneprázdnění.

Ve volebním obvodu Ralovická ulice a Výmoly byl za místo Adolfa Špičky zvolen na zasedání předsedy MNV dne 6. 8. 1970 Laděk Kěl a v obvodu Vlčice za Josefa Šuláka Petr John.

Za člena školské a kulturní komise byl přijat jako aktivista učitel ZDŠ Lubomír Kadlec pro úsek politické výchovné práce.

Lubomír Hlatohlávek se vzdal funkce předsedy lidové kontroly a na jeho místo byl ustanoven Petr John.

Zaměstnanci MNV

Dne 1. 8. 1970 odešla na mateřskou dovolenou matrikářka Dagmar Pospíšilová. Jejím zastupováním byla pověřena Marie Červínková, absolventka zemědělsko-ekonomické školy v Mohelnici.

Rozhodnutím rady MNV ze dne 28. 7. 1970 byl do služeb města přijat Laděk Kěl jako zadržník a pracovník při údržbě veřejných zařízení města.

Celoobecní závazek k 25. výročí

osvobození naší vlasti Sovětskou armádou

Na plenárním zasedání MNV dne 2. 4. 1970 byl k 25. výročí osvobození přijat tento celoobecní závazek na zvelocení našeho města v roce 1970 :

1. Vypracování investičního úkolu projektové a rozpočtové dokumentace pro zavedení kanalizace v celém městě.

2. Vypracování podrobného územního plánu pro výstavbu rodinných domků v areálu „Pod střelnici“ a pro družstevní a pod-

nikovou stavbu obytných domů v areálu za budovou muzea.

3. Pro současnou výstavbu rodinných domků zajistit pozemky pro stavbu 11 domků za kusovým sorem a pro 19 domků v Bezručově ulici.

4. Dokončení zdravotního střediska.

5. Dokončení výstavby obytného domu bytového družstva o 16 bytových jednotkách a výstavby obytného domu statní výstavby rovněž o 16 bytových jednotkách.

6. Předání domu čp. 72 Okresní správě spojů na zřízení poštovního úřadu.

7. Dokončení výstavby sportovního zařízení na fotbalovém hřišti pod lesem a to : klubovnu, kabiny, sociální zařízení, bufet, rozhlasovou kabinu a tribunu.

8. Vybudování kanalizace pod lúštěm.

9. Zařízení ústředního vytápění v budově radnice.

10. Proloužení místního rozhlasu do Olčic.

11. Vybudování kanalizace v Jevíšské ulici.

12. " " ve Výmolicích

13. " " v Moravičanské ulici od závodu

Koh-i-noor až k domu č. 500

14. Vybudování kanalizace na Malém náměstí od brány sportovního hřiště až k domu č. 219.

15. Dokončení regulace Lišničky až po vyústění do Přebílkvy.

16. " chodníku v Nové ulici.

17. Vyděrazení chodníku v Moravičanské ulici podél fary.

18. Asfaltová úprava místní komunikace v Kašparově ulici

19. Vykoupení budovy v Hynčicích pod šušinou pro rekreační pobyť dětí zdejší ZDŠ.

20. Úpravení dvoru a vybudování podezdívky u plotu zahrady v Základní devítileté škole.

21. Úprava rekreační chaty v Hynčicích.

22. Položení linolea v učebnách mateřské školy.

23. Úprava zahrady a vydavení zábavního koutku v mateřské škole.

24. Dokončení opravy obytného domu č.p. 97

25. Zařízení vodoinstalace v domě č.p. 110.

26. " " v domě č.p. 152.

27. Provedení demolice domu čp. 42 na Malém náměstí a úprava prostранství před samoghsľuhou.

28. Úprava parku na náměstí a nářez zadržadly.

29. Zřízení zelených pásů a osázení květinami na náměstí.

30. " " " " " na nářezu Lišničky.

31. Upravení parku na rohu Gottwaldovy a Kavalčovy
ulice.
32. " " v Gottwaldově ulici naproti domu
č.p.
33. " " ve Výmoticích po provedení kanali-
zace v této čtvrti.
34. Provedení parkové úpravy v Sokolské ulici u druž-
stevní bytové výstavby.
35. Provedení parkové úpravy u Borového lesa a opra-
va chaty.
36. Dokončení vývojkového osvětlení na Malém náměstí.

Převážná většina těchto závazků - celkem 30 - byla splně-
na a hodnota díla takto vytvořeného činí 1 530 000 Kčs. Jejich výčet
a popis je zaznamenán v oddíle „Výstavba“.

Návštěva zástupců ONV

V květnu navštívili naše město zástupci Okresního ná-
rodního výboru v Šumperku náměstek předsedy Josef Kozníček
a referenti plánovacího a finančního odboru Michal Snášel a
Klašpar. Prohlédli si výstavbu v některých místních závodách a
projednali pak se zástupci města některé místní problémy ja-
ko výstavbu nové budovy pro základní devítiletou školu, stav-
bu kina, bytovou výstavbu, provedení kanalizace, výstavbu
autobusového nádraží, autoservisu, provedení bezprašné vo-
zovky v průtahu městem a jiné aktuální problémy.

Hodnocení národních výborů

Při hodnocení národních výborů k 25. výročí osvobození
byly Loštice rozhodnutím rady ONV vybrány současně s dalšími
10 místními národními výbory okresu a odměněny za dobrou
práci a zvelebovací úsilí za posledních 10 let a předána jim od-
měna 15 000 Kčs.

Při hodnocení soutěže za 1. pololati 1970 byly Loštice na
19. místě mezi 34 obcemi. Toto nepříznivé hodnocení bylo způsobeno
neobjektivním hodnocením kulturní činnosti.

Lošticím přiznán charakter města

FD74-5

Jednou z největších událostí za mnoho posledních let a jedním z největších úspěchů místního národního výboru a jeho předsedy, Františka Badače, bylo rozhodnutí Severomoravského krajského národního výboru v Ostravě, aby Lošticím byl přiznán charakter města.

Již v roce 1967 plenární zasedání místního národního výboru po předchozím projednání v místním výboru KSČ předložilo Severomoravskému krajskému národnímu výboru prostřednictvím okresního národního výboru požadavek, aby v Lošticích působil městský národní výbor.

Po delším a zvrubném šetření se však KNV v Ostravě stavěl k našemu požadavku zamítavě. Proto byla žádost opětována nadáním místního národního výboru dne 23. září 1970 s požadavkem odvoláním. Řada okresního národního výboru v Šumperku doporučila na své schůzi 29. září 1970 Severomoravskému krajskému národnímu výboru v Ostravě, aby ve smyslu § 12 zák. č. 69/67 Sb. učil obci Loštice charakter města.

Krajský národní výbor v Ostravě jednal o naší žádosti na plénačním zasedání dne 22. října 1970. Na toto zasedání byl pozván také předseda našeho národního výboru František Badač. Plenární zasedání naší žádosti vyhovělo a toto usnesení bylo obci sděleno přípisem rady KNV v Ostravě tohoto znění:

P-1593/1970

Ostrava 2. listopadu 1970

Rozhodnutí

Severomoravský krajský národní výbor v Ostravě schválil podle ustanovení § 12 zákona č. 69/67 Sb. na svém plenárním zasedání dne 22. 10. 1970, aby v obci Loštice, okres Šumperk, působil městský národní výbor.

Tajemník Severomoravského KNV:

Předseda Severomoravského KNV:

Ve svém posudku na KNV uvedl MNV Loštice toto:

Loštice jsou střediskovou obcí nejjižnější části okresu Šumperk, kterou tvoří vlastní Loštice a osady Vlčice, Zádlovice a Markvátka. Celkem žije v Lošticích 3200 obyvatel. Pod střediskovou obec spadají dále obce Moravčany, Doubravice, Polonín, Pavlov, Raanice a Veselí,

kteří mají dohromady 2800 obyvatel.

Z dějin vyplývá, že Loštice byly již na sklonku 12. století městečkem, ve kterém se soustřeďoval život celého okolí, zejména pro výhodnou polohu na hlavní obchodní cestě z Čech na Moravu. Na počátku 14. století se snažili loštičtí občané získat privilegia města. Tato jim byla přiznána teprve v roce 1699 královským městem Uničovem, jemuž byly v té době Loštice poddány jako své vrchnosti. Tato privilegia byla potvrzena císařským dekretem dne 2. 11. 1781.

Od počátku 15. století požívaly Loštice řady výsad, jaké v té době měla města královská nebo zemská. Byla to na příklad právo vybírat mýto, právo výročních trhů, cechmistrovské a j. Od nařízení těchto výsad jsou Loštice stále střediskem nahoře uvedené oblasti, k níž se připojily i další obce přilehlého Doubovského a vranovohotského. Bylo tomu tak jak v období manufaktury tak i později při vzniku a rozvoji průmyslové výroby v Lošticích. O tom svědčí skutečnost, že na příklad v roce 1890 bylo v Lošticích 87 různých řemeslných živností, 21 svobodných živností a 91 obchodů různé-
ho druhu.

Také výstavba města vychází z tehdejšího charakteru měst, nanevlasti Loštice měly své náměstí, radnici, z náměstí vychází některé hlavní ulice na všechny strany a v těchto ulicích se již z dřívějších dob tvrdě dlážděná a pevný podklad.

Město obdrželo také svůj městský znak a to již z doby, kdy bylo poddáno držitelům Doubova z rodu Kunštátů a Poděbrad.

Charakter města si podržely Loštice až do územní reorganizace v roce 1960, kdy z bývalého okresu Žďár nad Sázavou přešly do okresu Jumperka a byly zařazeny do skupiny obcí spravovaných Místním národním výborem.

Podle hledisek pro stanovení charakteru města, jak byla zpracována výzkumným ústavem pro výstavbu a architekturu v Brně, mají Loštice předpoklady pro to, aby jim charakter města byl přiznan.

V Lošticích jsou 3 průmyslové závody, 2 průmyslové provozovny, 3 provozovny místního průmyslu Okresního podniku Jeseň, 1 komunální podnik s 22 provozovnami širokého sortimentu, lihovar a sušárna brambor, kamanolom a nově do provozu uvedená cihlovna.

Částečně je tu řada 12 závodů, provozů a výrobních organizací, které zaměstnávají přes 1100 osob a dosahují

ročně přes 110 miliónů hrubé výroby a v provozovnách místního průmyslu přes 8 miliónů tržeb.

Zemědělskou výrobu zajišťuje jednotné zemědělské družstvo „9. květen“, které odhospodaruje 1 100 ha zemědělské půdy a dosahuje více jak 15 miliónů hrubé zemědělské produkce a přes 4 milióny v investiční a přidružené výrobě.

Z loštických občanů pracuje v zemědělství 185 osob, v průmyslových závodech, distribuci a úřadech 635 osob a za práci vyjiždí dalších celkem 620 osob. V Lošticích je 1 360 pracovních míst. Nejvíce občanů vyjiždí za zaměstnáním do sousedního města Mohelnice, kde národní podnik MFZ zaměstnává přes 300 občanů z Loštic.

Z okolních obcí do Loštic za zaměstnáním J40 osob. To polovrazje, že Loštice jsou spádovou oblastí i z hlediska pracovních příležitostí.

Vyhodnocení plochy obytné zóny:

V Lošticích je celkem 82,44 ha obytné plochy, na které bydlí 3 200 občanů, na 1 ha obytné plochy připadá tedy 40 osob. Loštice počítají, že do roku 1975 zvýší počet obyvatel na 3 800 osob a tím že se zvýší počet osob na 1 ha obytné plochy na 46 osob. V současně době se staví v Lošticích 32 rodinných domků včetně dvoupodlažních a pro pětiletou požadují výstavbu 130 - 150 družstevních, podnikových a státních bytů, pro které mají rodinný územní plán pro celkovou kapacitu 450 bytů. Loštice mají také územní plán pro výstavbu dalších 50 rodinných domků a po realizaci těchto plánů se zvýší počet obyvatel na 1 ha na více než 50 osob.

V Lošticích je podle současného stavu 666 důmů, z toho 218 více-podlažních, což činí 33% a průměrný počet podlaží dosahuje koeficientu 1,38 a podle hledisek má činit nejméně 1,30.

Loštice jsou obcí, kde převládá část pracujících občanů je zaměstnána v průmyslu, ve službách a jiných hospodářských odvětvích mimo zemědělství. V zemědělství pracuje jen 185 osob a dalších asi 85 rodinných příslušníků a důchodců nežo pracovníků v druhém zaměstnání v poměru v zemědělství, takže na 100 obyvatel pracuje v zemědělství 7,3 osob, což je stav pro posouzení charakteru města příznivý, neboť podle hledisek má činit v městě počet obyvatel pracujících v zemědělství 10 osob na 100 obyvatel.

Služby ve sféře odchodu zajišťuje jednotna, která má v místě široký sortiment prodávaj. Bylo dosahuje celoročního obrátu přes 26 miliónů Kčs.

Pro péči o zdraví občanů je v Lošticích vybudováno zdravotní středisko, ve kterém jsou 2 lékaři, 2 zubní ordinace, další ordi-

naca pro dětského lékaře a pro specialisty, dále lékárna a pro zemědělství 1 zvěrolékař.

V Lošticích je pošta, státní spořitelna, kino, místní a okresná knihovna, kulturní dům se sálem pro 400 osob a koupaliště.

Školství je zastoupeno úplnou základní devítiletou školou s 21 třídami, školní kuchyní a jídelnou, dále je tu 1 mateřská škola pro 90 dětí předškolního věku, 2 třídy lidové školy umění, zemědělské odborné učiliště pro 200 žáků s internátami, dílnami, školní kuchyní a jídelnou. Národní výbor připravuje v nejbližších letech dostavbu ZDŠ postavením objektu pro 1.-5. postupný ročník, pro hudební školu, budovu pro školní kuchyni a jídelnu a později také novou tělocvičnu.

Všechna tato zařízení slouží nejen občanům z Loštic, ale i z celého okolí, poněvadž Loštice žijí bohatým kulturním životem. Autobusové spojení je denně několikrát na všechny strany, mimo jiné také do Olomouce, Brna, Svitav a Jeseníku.

V Lošticích je prováděna úplná rekonstrukce elektrického osvětlení. Kanalizace je v obvodových částech města vyhovující, v hlavním průtahu však nedostatečná, a národní výbor je snaží tuto v nejkratší době zmodernizovat. Má pro vybudování kanalizační sítě vypracovanou studii, současně se připravuje investiční úkol a v nejbližších letech se počítá s její realizací.

Vodovod v Lošticích není, je však připraven a schválen investiční úkol a v nejbližších letech se uvažuje o jeho vybudování. Také plynotřeba města se v Lošticích připravuje a s její výstavbou se již započalo.

Předání rozhodnutí, že v Lošticích bude působit Městský národní výbor, se stalo na slavnostní veřejné schůzi Místního výboru KSČ, Místního výboru Národní fronty a Místního národního výboru dne 6. listopadu 1970 ve velkém sále Kulturního domu.

Schůze se účastnilo 28 poslanců a na 300 občanů města. Za Okresní národní výbor byl přítomen náměstek předsedy Josef Hoxník, za Okresní výbor KSČ tajemník Jan Haidenreich.

Schůzi zahájil a řídil předseda MV KSČ Bohuslav Ošťádal.

Kulturní plošku obstaral pěvecký a recitační kroužek ZDŠ pod vedením učitelky Hany Faltýnkové, Věry Večerkové a Jarmiky Zamykalové.

Po kulturní vložce promluvil tajemník OV KSČ Jan Heidenreich k zahájení měsíce československo-sovětského přátelství. Nato předal ná městek předsedy ONV Josef Lezníček zastupujícím Místního národního výboru rozhodnutí plenárního zasedání Sm KNV o přiznání titulu „Městský národní výbor“ a seznámil přítomné s jednáním rady ONV o této věci a blahopřál městu k získání tohoto titulu.

Ža předsedu, pro onemocnění nepřítomného, převzal písemný výměr Křp tajemník František Grygar a referoval pak o celém průběhu podání a projednávání naší žádosti. Pojednal pak o budoucích úkolech města a vyhlásil, že se naše město přihlašuje k souřezí národních výborů k 50. výročí založení Komunistické strany Československa o titul „Město - obec 50. výročí založení KSČ“ pod heslem: „adesát konkrétních činů na počest 50. výročí založení KSČ“.

Na závě schůze promluvil předseda Školská a kulturní komise Jaroslav Klein o historii města Loštice.

Finanční hospodaření MNV

A. Příjmy:

	Rozpočet: Kčs	skutečnost Kčs
1. Daně a poplatky:		
domovní	98 000	114 888
kamčadšská	48 000	56 085
z příjmů obyvatelstva	12 000	17 531
důchodová komunitních služeb	100 000	51 200
správní poplatky	10 000	10 465
2. Příjmy z vlastní činnosti:		
vodní hospodařství	40 000	57 243
školní stravování	182 000	205 847
hudební škola	10 000	21 440
kino	80 000	73 364
nájemné	70 000	125 994
3. Dotace:		
řádná	275 200	203 900
mimořádná	100 000	604 800
pro autoservis KS	907 000	1 004 000
	183 000	139 422

3. Příjmy do Fondu rezerv a rozvoje :

za rok 1969	234 000	234 555
v roce 1970	93 000	438 924

Příjmy celkem	2 422 200	3 349 553
---------------	-----------	-----------

B. Vydání :

Vodní hospodářství	302 000	65 194
AKCA „Z“ - stavebnictví	180 000	503 397
Doprava - komunikace	90 000	274 846
Školství : Mateřská škola	58 000	56 949
Základní devítiletá škola	148 000	225 663
Školní jídelna	246 000	248 377
Kultura : Kruševská škola	8 000	6 953
Kino	80 000	83 241
Osvěta	50 000	18 193
Obecní správa	127 000	94 670
Sociální zabezpečení	45 000	59 906
Místní hospodářství :		
naplacené služby	65 000	125 682
bytový majetek	116 000	177 933
odvody komunálním službám	907 000	1 004 000

Vydání celkem	2 422 000	2 945 163
---------------	-----------	-----------

III. Výstavba

V rámci soudžky obcí a měst k 25. výročí osvobození naší vlasti
Sovětskou armádou byly provedeny tyto stavební akce:

Hodnota díla:

1. Výstavba zatížení na fotbalovém hřišti (žatny, klubovny, sociální zařízení a tribuny)	225	326 000	F.D. 73-8
2. Kanalizace v Loužku - délka 300 m, hloubka 2,50 m, Ø rour 80 - 60 - 40 cm		273 000	
3. Prodloužení místního rozhlasu do Vlčic		33 000	
4. Montáž ústředního topení v budově MNV		70 000	
5. Kanalizace v Jevošské ulici - 80 m, Ø 30cm		20 000	
6. -- ve Věsmolích		30 000	
7. -- na Malém náměstí - 60m, Ø 40cm		20 000	
8. Chodník v Moravičanské ulici u farní budovy a u samoobsluhy		40 000	
9. Lávka u Ladlovického rybníka		5 000	
10. Betonový schodky z Gottwaldovy ulice do ulice Palomínské		5 000	
11. Předložba náměstí Míru - 1000 m² kolem parku a před samoobsluhou		200 000	
12. Zpevnění a panelace vozovky v Kašparově ulici		100 000	
13. Vykoupení chaty v Lhynčici pro ZDŠ		23 000	
14. Podzemníka a námořní plot u zahrady ZDŠ		20 000	
15. Stavební oprava a vodoinstalace v chatě ZDŠ v Lhynčici		50 000	
16. Vybavení učeben linoleum v mateřské školce		70 000	
17. Úprava zahrady, zasklení pavilonu a doplňování hraček v mateřské škole		15 000	
18. Oprava domu čp. 97 - brizolitová omítka, okapové roury, oprava střechy, vnitřní úpravy bytů		80 000	
19. Výměna vodoinstalace v domě čp. 159		25 000	
20. Oprava vodoinstalace v domě čp. 118.		5 000	
21. Demolice domu čp. 42 na Malém náměstí		30 000	
22. Úprava záhonů a květinových pásů na náměstí Míru		5 000	
23. Zřízení květinových pásů na nábrežích Lhynčiky		45 000	

24. Zelené a květinové pásy v ulici Slavčkově a v ulici Moravičanské	Kčs 10 000
25. Květinové záhony v sokolské ulici u družstevní výstavby	" 10 000
26. Parkové osvětlení na náměstí Míru - výbojky	" 25 000
27. Výbojkové osvětlení v sokolské ulici a u stadionu	" 30 000
28. Výbojkové osvětlení ve Vlčicích	" 30 000
29. Nová studna v obytném domě čp.5 včetně odvodu	" 15 000
30. Nové osvětlení zasedací síně a obřadní místnosti	" 15 000

celkem

Kčs 1530 000

Bytová výstavba

1. Povolení k užívání novostaveb vydaná v roce 1970
odborným pro výstavbu ONV v Šumperku :

Antonín Raif - rodinný domek s 1 bytovou jednotkou čp. 645
Luboš a Jiřina Poticalovi - rodinný domek o 1 bytové jed-
notce - čp. 649
Ing. Lubomír a Ottilie Zapletalovi - rodinný domek o 2 by-
tových jednotkách - čp.
František Šilberský - rodinný domek o 1 bytové jednotce
čp. 579

2. Rozhodnutí o přípustnosti staveb vydaná v r. 1970
odborným pro výstavbu ONV v Šumperku :

Jan a Věra Kozíčkovi - stavba rodinného domku o 1 bytové jedn.
Einar a Ludmila Grundovi -
Vítězslav Komárek - adaptace stodoly u domu čp. 131 na zříze-
ní 1 bytové jednotky
Václav a Jarmila Rostovi - přírůstava 1 bytové jednotky
František a Marie Šilberský - adaptace dílny v domě čp.
na zřízení 1 bytové jednotky
Adolf a Marie Novotný - stavba rodinného domku o 1 by-
tové jednotce

Božena a Pavel Švarcovi - stavba rodinného domku o 1 byt. jedn.
 Antonín a Marie Drkošovi - stavba rodinného domku o 1 bytové
 jednotce
 František a Ludmila Grygarovi - rekonstrukce domu čp. 472 -
 zřízení 1 bytové jednotky.
 Vátopluš a Marie Štenclovi - stavba rodinného domku o 1
 bytové jednotce
 Petr a Eliška Opravilovi - stavba rodinného domku o 2 byto-
 vých jednotkách

3. Drobná bytová údržba

Odbor pro výstavbu při MNV vydal v roce 1970 rozhodnutí
 o přípustnosti těchto stavebních akcí:

Stavba garáží: Stanislav Navrátil - čp. 519
 František Tomášek - " 155
 František Trnka - " 449
 Přistavby a adaptace rodinných domků:
 Jan Weiser, Pod lesem čp. 352
 Jan Šavlíček, Vlčice čp. 288
 Miroslav Fichý, Havelkova ul. čp. 271
 Hana Manglová, Jezerčova 318
 Stanislav Řeža, Ladbovice 4
 Ladomír Trnka, Vlčice 491
 Lukáš Šmol, Gottwaldova 266
 Antonín Zapletal, Mlýnská 545
 Václav Aušfíř, Vlčice 229
 Miroslav Zuprucht, Pod Luštěm 250
 Josef Přenosil, U valchý 360

Na drobné opravy domů - oprava fasády, výměna oken, postavení kádní
 a plotu - bylo vydáno povolení v 18 případech.

Na zřízení septiku bylo vydáno povolení v 5 případech.

Řada stavebních akcí ukazuje stoupající úroveň bydlení na-
 šich občanů. Při drobné bytové údržbě jde většinou o přistavby dalších o-
 bytných místností, výměnu malých oken za větší, stavby koupelen a sociál-
 ního zařízení.

Všechny tyto akce byly provedeny sešpomocí a to nejen drobné
 stavební opravy, ale také novostavby rodinných domků. Kromě vlastní
 práce stavebníků se využívá výpomoci stavebních pracovníků, zaměst-
 naných v průmyslových podnicích a hlavně zedníků - dílníků.

Připojení na plynovod

Severomoravské plynárny, závod Šumperk, předložily projekt plynovodu v Moravičanské a Sokolské ulici.

První přípojka na plyn byla instalována do rodinného domku Richarda a Vlasty Špičkových, Sokolská ul. č. 1, a to dne 4. listopadu 1970. Do konce roku bylo na plynovou síť připojeno 5 domů.

IV. Hospodářství

Oděvní průmysl

Oděvní průmysl, n.p., provoz Loštice zaměstnával v roce 1970 305 pracovníků, kteří pracovali ve dvouměsíčním provozu na 3 samostatných dílnách. Vyráběla se především dámská konfekce a nánské bundy. Pro export - převážně do SSSR - bylo vyrobeno asi 30% výrobků. Na provozu pracovalo 97% žen a pouze několik mužů jako údržbářů a vedoucích.

Všechny důležité úkoly výroby byly v roce 1970 splněny a to:

	Plán	Skutečnost	%
Hrubá výroba v tisících Kčs	29 431	30 104	102,3
Výroba zboží	31 435	32 088	102,1
Produktivita na 1 pracovníka	95 246	98 702	103,6
Výroba v BtK	590	590,5	100,1
Zisk v tisících Kčs	222	299	134,6

Průměrná měsíční mzda 1 461 Kčs.

V socialistické soutěži byl provoz v rámci podnikové soutěže vyhodnocen za 1. pololetí 1970 na 3 místě.

K úspěšnému plnění úkolů přispělo i několik mimořádných pracovních sobot.

Od 1.12.1970 byla ustavena skupina Socialistického svazu mládeže.

Severomoravské dřevařské závody

n. p. závod Loštice

Výroba v jednotkách dle sortimentů :

Řezivo listnaté	m ³	13 476
Dřesy neopracované	"	4 950
Nábytkové hranolky	"	1 713
Dřesy opracované (parkety)	m ²	163 769
Řezivo jehličnaté	m ³	6 313
Dřevy hrubé, nálety	m ³	1 801

Některé ekonomické ukazatele :

Výkony celkem	Kčs	38 249 955
Náklady celkem	"	33 705 404
Žák	"	4 544 551
Odvody celkem	"	5 406 384
Zanositelnost	%	13,48
Výplacené mzdy	Kčs	3 120 842
Hrubý obrát	"	35 132 649

Závod zaměstnává celkem 144 pracovníků, z toho 53 žen.

Průměrný výdělek na 1 pracovníka v roce 1970 činil 1 817 Kčs.

Do zaměstnání dojíždí 81 pracovníků, místních je 63.

Hodnota investic všeho druhu činí 8 475 211.

Závod má 10 samostatně hospodařících jednotek - středisek, jak jsou uvedeny ve zprávě za rok 1969.

Na export bylo dodáno řezivo jehličnaté a listnaté v celkové hodnotě 265 000 Kčs.

V roce 1970 byla provedena stavba krátké stanice na kulatinu. Je to plně mechanizovaná linka na manipulaci kulatiny, která značně ulehčila manuální práci a přinesla úsporu 4 pracovníků.

Olšanské papírny, n. p., závod Vlčice

Kněžní vláda :

Plán výroby v tunách	101,3 %
----------------------	---------

101,3 %

" " " 102,8 %

102,8 %

Produktivita práce	104,5 %
--------------------	---------

104,5%

V závodě byl v roce 1970 průměrný stav pracovníků 120 osob; z toho 87 mužů a 33 žen. Z celkového počtu je 64 místních a 56 z okolních obcí.

Průměrná mzda byla na 1 zaměstnance 1750 Kčs měsíčně.

Výrobní program zůstal stejný jako v minulém roce.

Nad napáječským strojem byla zhotovena nová střecha z ocelové konstrukce a krytiny z hliníkového pláche. Bylo pokračováno ve výstavbě nové kotelny na tuhá paliva a ve výstavbě mazutového hospodářství.

Pro zaměstnance byl uskutečněn třídní výjezd do vzdálených
koupališť, dále kulturní výjezd na Pešti. Pro celý rok je k dispozici
rekreační chata v Boršově u Moravské Přerově.

Koh-i-noor, n. p., provoz Loštice

Plnění námu :

Úroveň zboží

KLs 8 900 000

9 022 500

Odbył całkam

1992	8 900 000
1993	8 900 000

8 352 000

2 toho export

2011	4 700 000
------	-----------

5 062 000

Pracovníci

120

114

Průměrný výdělek

KCs 1 383

1412

256k

792 000

882 000

K nesplnění odbytu došlo především proto, že distribučním podnikům byly sníženy limity zásob a proto tuzemští odběratelé nenakoupili plánované množství.

Na provozu nedošlo v tomto roce k žádným změnám. Byla pouze provedena garážová oprava střeš. na předním hlavním traktu budov, kde škřidlice byla nahrazena plechem. Oprava si ovšem náležela 120 000 Kčs.

Ve výrobě nedošlo k žádným změnám, jen odbyt na export zaznamenal značný vzrůst a jsou předpoklady, že i v dalším

roce bude dále stoupat.

Výstavba provozu není dosud definitivně dořešena. Brzdou je hlavně nedostatek skladních kapacit a provoz sám nemůže si vzít tak velké akce na sebe.

V roce 1970 došlo k dalšímu snížení stavu pracovníků, kterých je stále větší nedostatek. Msto provoz zvýšil výrodu proti roku 1969.

Na provozu pracovalo celkem 114 pracovníků, z toho 18 mužů a 96 žen. Z Loštice bylo 46 pracovníků, 66 dojíždělo z okolních obcí. Zahradnická rekreace se za provoz nikdo neodřádnil, i když tu možnost byla. Podnik totiž organizoval rekreaci v Bulharsku pro 300 pracovníků. Zdejší pracovníci se účastnili rekreace podnikových rekreačních středisek Dalečín a Kardašova Řečice

Lihovar - nyní Zemědělský nákupní a zásobovací závod

Jsoumž drambor a k ní přidruženým provozovněm na zpracování ovoce říkáme u nás ještě stále lihovar, protože tento dnes dobře prosperující a potřebám širokého okolí výborně sloužící závod vznikl z bývalého Rolnického lihovaru.

Koncem minulého století docházelo v českých zemích k zakládání svépomocných družstev. Loštice a okolí měly tehdy uovědomlé zemědělce, kteří v družstevnictví hledali možnost odbytu, případně zpracování svých zemědělských výrobků.

V Lošticích byl první hospodářský spolek na severní Moravě. V sousedním Páloníně byla založena vůbec první mlékárna na Moravě. Stejně tomuto pokroku napomáhala Zemská odborná škola hospodářská, která se stala špičkovou pokroku v zemědělství celého kraje.

Dne 20. listopadu 1898 došlo k první schůzi výboru pro zřízení lihovaru v Lošticích za účasti 7 zájemců, kteří se ustavili jako přípravný výbor v tomto složení:

Zaráchal Josef, rolník z Pálonína	—	předseda
Böse Edmund, mlynář z Loštic	—	místopředseda
Jova Josef, zednický mistr z Loštic	—	jednatel a pokladník
Drlík Jan, rolník a jirchář z Loštic	—	člen výboru
Zondytlka Antonín, rolník z Loštic	—	"
Maličák Alois, rolník z Obečova	—	"
Ambröš Dominik, rolník z Moravičan	—	"

Ve druhé schůzi 27. 11. 1898 bylo jednáno o koupi pozemku na stavbu lihovaru s těmito majiteli: Karol Klíhn, Magdalena Kleinová, Jan Garlich a Dominik Furdě.

V dalších schůzích byly projednány stanovy družstva a jejich přeložení ke schválení okresnímu hejmanství. Současně byl prováděn nábor členů, který byl úspěšně skončen během zimy 1898 - 1899. Dne 20. 3. 1899 se pak konala mimořádná valná hromada, na které byly schváleny plány a rozpočet na stavbu a zakoupení strojního zařízení.

Na jaře bylo započato se stavbou, pak s montáží strojního zařízení a v listopadu 1899 byla zahájena první lihovarnická kampaň. V lihovare byly zpracovávány brambory, v dalších letech při neúrodě brambor se pálil líh z cukrovky a malasy.

Prvním vedoucím výroby byl Jan Bluma, který pracoval zpočátku jako strojník a topič. Působil jako správce lihovaru až do roku 1934, kdy dne 8. 9. nastoupil na jeho místo Jaromír Opravil, který stojí v čele podniku dosud.

První předseda družstva Josef Zarážka zastával tuto funkci až do roku 1921, kdy byl novým předsedou zvolen Jaroslav Štětka z Pa-
lonína. Jeho funkce skončila zavedením národní správy v roce 1948.

Národní správa měla toto složení:

Jan Červinka, předseda
Josef Deneš, člen
Rudolf Kubica, člen

Činnost národní správy skončila znárodněním provozu a jeho začleněním do národního podniku „Státní lihovary a drožďárny v Olomouci“.

Novou delimitací byl lihovar 1. 4. 1961 začleněn do Zemědělského nákupního a zásobovacího závodu, n.p., Olomouc, oddělení závod Jumperé.

Počátky provozu lihovaru nebyly nijak růžové. Bylo nutno přiklonit mnoho obtíží jak v členstvu tak ve výrobě. V roce 1934 došlo k podstatnému rozšíření členské základny a tím se podstatně rozšířila také výroba líhu a bylo možno uvažovat i o rozšíření provozu. Vůdce od nastoupení mladého správce Jaromíra Opravila nastává nový rozkvět podniku, jenž po 55 let od svého založení nedoznal žádné změny ve své vývoji.

V roce 1941 byla postavena sušárna brambor. Již od roku 1936 pečovalo vedení lihovaru o výběr a množení vhodných druhů brambor, které byly pak dodávány na sadbu jiným lihovarnám. Kromě toho bylo zavedeno třídění brambor pro konsum. Pro člany nakupoval lihovar hospo-

dražší potřeby a stroje.

V roce 1945 koupil lihovar traktor Štanomag pro vlastní dopravu, později byly zakoupeny 2 vlekky a samovaz na sečení obilí, který byl zapůjčován členům ve všech obcích, kde byli zemědělci členy lihovaru.

K dalšímu rozšíření provozu bylo přikročeno v roce 1946, když byla při lihovaru zřízena pěstitecká moštárna a výroba povidel včetně pěstitecké pálenice. Na pozemcích za dudovou byla přestavěna zelenina a zřízena ovocná školka.

Výroba líhu byla zastavena roku 1948 a po několika letech nato byla zavedena výroba kvasničného krmiva. V posledních dvou letech je prováděna výroba sušeného odstředěného mléka pro krmivové účely.

Při tomto rozšíření výroby a změnách výrobní kapacity a náplně bylo nutno provádět současně také stavební a strojovou rekonstrukci celého podniku. Z původní malé „palírny“, která byla v chodu jen několik měsíců v roce, vznikl závod s mnoha rozlehlými prostory a rozsáhlým strojovým vybavením. Poslední úpravou byl zastaralý parní pohon přestavěn na vytápění kotlů tekutými palivy.

Rozsah výroby se od založení lihovaru mnohonásobně zvýšil. V prvním období bývalo zpracováno 70 až 100 vagonů brambor. Po provedené rekonstrukci bylo zpracováno za kampaň 150 až 180 vagonů brambor, řepy nebo melasy. Po postavení sušárny byla výroba rozšířena na 150 - 500 vagonů brambor.

V kampani 1969 - 1970 odpracovala výroba :

sušení brambor ve mrazě	47 585 65 q
rašení brambor pro JZD	4 839 70 q
konzumní brambory	6 522 35 q

Celkem přijato brambor 58 967 70 q

Kromě toho bylo zpracováno ovoce :

destiláty ve mrazě : ovoce	10 138 q	vyrobeno destilátů	31 065 litrů
sladké mošty v lahvích	520 "	moštu	26 000 "
mošty na víno	10 "	"	500 "
povidla - přijato Jostab	185 "	povidel	37 q

Při zahájení provozu byli zaměstnanci 4 řádní a 1 strojník a současně topič. Při nynější výrobě bývá v kampani zaměstnáno až 56 pracovníků.

Cihelna

Dne 28. dubna 1970 byl zahájen provoz v nově obnovené, moderními stroji vybavené cihelně ve Výmolicích.

Kdy byla v Lošticích zřízena první cihelna, nelze bezpečně zjistit. Nejstarší známá cihelna byla původně pod lesem Rouděnem blízko Vlčic. Ještě roku 1840 tam stával domek č. 91.

Podle zetření, které roku 1762 prováděla v Lošticích uničovská vrchnost ke zlepšení obecních důchodů, byla tehdy cihelna ve správě obecní a počítalo se, že může obci vynést ročně 38 zlatých. Za podklad vzato, že se páli ročně dvakrát po 20 000 cihel a že se 1000 cihel prodá za 4 zlaté; cihláři od práce se platilo 42 krajcary za 1000 cihel, za dopravu k peci a odvoz po 12 krajcarů, od pálení 9 krajcarů, na vyplnění tisíce cihel se počítal 1 sáh dřeva za 2 zlaté.

Když se obecní finance nespěšily, odcházelo se obec roku 1783 k pronájmu obecních podniků. Cihelnu tehdy vydražil došlý mlynář (nynější elektrárna) Ludvík Masíček na 6 let za roční nájemné 64 zlatých.

Později když tato cihelna zanikla, zřídila obec novou cihelnu ve Výmolicích a opět ji provozovala ve vlastní režii. Pak ji opět 3. 9. 1845 propachtovala veřejnou dražbou na 4 roky Josefu Šilhavému za 27 zlatých 30 krajcarů ročně. V podmínkách bylo, že cihly musí být 12 coulů dlouhé, 6 coulů široké a 3 coulů tlusté.

Dne 20. března 1856 povolila městská rada Josefu a Jebeštíanu Červinkovým z čísla 292 brát hlínu ve Výmolicích na výrobu cihel za poplatek 12 krajcarů z tisíce cihel. V letech 1874 - 1880 byl nájemcem cihelny Josef Červinka z čísla 266 a platil nájem 50 zlatých ročně.

V letech 1881 - 1886 byl nájemcem cihelny Gustav Fischer, rolník čp. 53. Tento si později postavil vlastní cihelnu stranou od mohelnické silnice v trati „šipinka“. Ale jakost tamnější hlíny byla horší než cihelny ve Výmolicích, kde zatím postavil novou kruhovou cihelnu na vlastním pozemku František Červinka, a také její zásoba hlíny se poměrně brzy vyčerpala. Fischerova cihelna byla v době okupace zrušena a kruhovka i s kominem rozsebrána.

V obou cihelnách se vyráběly cihly ručně. Práce v cihelně: kopání hlíny, její odvoz a přeprava, výroba sušených cihel, jejich odvoz - to všechno byly práce vesměs velmi namáhavé a cihlářští dělníci, kteří od jara do zimy pracovali s mrazáky a dětmi, byli z nejhorší placených dělníků.

Také v Červinkově cihelně byl provoz za války zastaven

pro nedostatek uhlí. Po roce 1945 byla tato cihelna, kterou po Františku Červínkovi převzal jeho dědicové, jen krátkou dobu dána do provozu.

Objekt nebyl udržován a zařízení chátralo. V letech 1961-1962 učinil MNV v Lošticích pokus uvést cihelnu opět do provozu. Byly částečně opraveny některé budovy, zakoupeno starší strojové zařízení, ale když se nepodařilo zařadit provoz cihelny do okresního plánu výstavby, byly další práce na obnově cihelny zastaveny.

Hospodářský vývoj však ukázal, že loštická cihelna může mít podstatný význam pro stavební ruch nejen pro Loštice ale i pro širší okolí a tak se roku 1966 začalo na podnět předsedy JZD Loštice Jana Červínky o této věci znovu jednati a 6. ledna 1967 se na VZS v Šumperku konala ustavující schůze

"Sdružení na výrobu cihlářských výrobků, společný družstevní podnik JZD a společenských organizací se sídlem v Lošticích, okres Šumperk"

Na schůzi byli přítomni zástupci družstev a organizací, které se na ustavení Sdružení podílely a to:

Za JZD Loštice	Jan Červínka, předseda
• Moravičany	Jaroslav Zapletal, předseda
• Lukavice	Jaroslav Dušek, předseda
• Klopina	Josef Šembera, předseda
Za ČSSP Pustějov	Milan Kadáček, ředitel
Za MNV Loštice	František Badal, předseda
Za VZS Šumperk	Arnošt Koutník

Předběžně bylo ustaveno šestčlenné představenstvo a jeho předsedou byl zvolen Jan Červínka, předseda JZD Loštice.

Stanovy Sdružení pak vypracovala Výrobní zemědělská správa, tyto byly pak schváleny na schůzi představenstva 29.3.1967 a na valné hromadě 10.6.1967.

Bez průtahů bylo přikročeno k přípravám na stavební a strojovou rekonstrukci cihelny. Projekt na dokončení stavby a instalaci strojního vybavení vypracovaly Kladenské cihelny v Hranicích. Prováděním stavebního dozoru byl pověřen Josef Elner, stavební technik JZD Loštice. Technický dozor nad montáží strojů vykonával J. Papoušek z Kladenských cihelen.

Pracovní síly pro stavební práce zajistilo JZD Loštice. Strojní zařízení zajišťoval František Prokop a Dr. Ing. Tužín ze Severomoravských

cíhalen. Někteří stroj jako bagr PK 25, podavač PB 1500, 6 kusů vozíků 0,75 m³, překladač jednokolonový přikemní dodala ZVS.

Dne 10. 6. 1967 se konala valná hromada sdružení, na které byly zvoleny správní orgány:

Předsavenstvo: Jan Červinka za JSD Loštice, předseda
František Badal za MNV " " , místopředseda
Milan Kladmák za JSD Postřelmov, člen předsav.
Josef Feit, za JSD Lukavice " "
Josef Jemdera za JSD Klopina " "
Jaroslav Kapletal za JSD Moravičany " "

Ravizní komise: Vojtěch Petřík za JSD Klopina, předseda rev. komise
Josef Apelt za Státní statek Postřelmov, člen " "
František Grygar za MNV Loštice " " "

Jako prozatímní vedoucí cíhalny byl přijat od 1. 1. 1968 na schůzi předsavenstva 29. 12. 1967 Stanislav Špaček, důchodce, bytem Lažkov, který do konce roku 1966 zastával funkci vedoucího cíhalny ve Smrčicích.

Protože čerpací pokus ze stávajícího vodního zneřije ukázal nedostatek vody, byla studna prohloubena podle návrhu Agroprojeřtu.

V roce 1968 došlo ke změně ve stavu členů, každý v září ze sdružení vystoupilo JSD Moravičany.

Při výstavbě cíhalny se vyskytly četné potíže, hlavně při dodávkách strojního zařízení. Proto došlo během výstavby několikaleté ke změnám v typoch strojů. Proto se zahájení provozu, plánované původně na rok 1969, uskutečnilo až 28. dubna 1970.

Původní rozpočet zneřije na částku 2 300 000 Kčs, byl několikrát měněn tak, že konečný rozpočet činil 4 320 000 Kčs, který byl zajištěn následovně:

Členská podíly sdružených podniků	Kčs	1 300 000
Subvence	"	700 000
Úvěr u Státní banky československé	"	2 300 000

Po uvedení podniku do provozu byl ustanoven ve schůzi předsavenstva vedoucím František Motka, člen JSD Loštice, který po zavedení převzal vedení cíhalny po Stanislavu Špačkovi. Pro funkci účetní a pokladní byla ustanovena Pavla Šlermanová.

Konečně byla také uzavřena dohoda s dosavadními majiteli krukovky a pozemku Františkem Červinkou, Vincencem Mayerem a dratry Františkem a Stanislavem Reifovými o odprodaí krukovky a příslušných pozemků za odhadní cenu 31 892 Kčs.

Uvedení cíhalny do provozu a její vydatné modernizací strojovým zařízením je velkým přínosem pro Loštice a celé okolí. Uvádíme-

li všechny potíže, které bylo nutno při uskutečňování tohoto díla překonat, musíme vyslovit své uznání jak iniciátorům rekonstrukce cihelny tak všem ostatním, kteří se o uskutečnění projektu přičinili.

Olomoucké tvarůžkárny

Závod Olomoucké tvarůžkárny v Lošticích měl v letech 1969 a 1970 v roce 1969 nabývala práce za tento závod v kronice uvedena - jako v předchozích letech ve svém výrobním programu jako hlavní výrobu olomouckých tvarůžek. V menším měřítku byly prováděny opravy cistern a mléčáranských zařízení v provozovně strojírny v Lošticích.

V roce 1969 bylo v závodě vyrobeno celkem 2 983 tun tvarůžek proti plánovaným 3 300 tun, takže v tomto roce došlo k naplnění výroby a to jen na 90,39 %. Ve výrobě zboží byla docílána hodnota ve výši 32 639 000 Kčs. K zajištění této výroby měl závod 204 pracovníky, z toho v Lošticích 135 pracovníků. Z místních zaměstnanců je 84, ostatní dojíždějí denně z okolních obcí. Průměrný měsíční výdělek činil 1 497 Kčs. Plánovaný čistý zisk byl splněn na 95,81 %, což představuje docílenu skutečnost 2 537 000 Kčs.

Závod naplnil v roce 1969 hlavní plánovanou ukazatele, což bylo ověřeno hlavně naplněním plánované výroby. Na celkovém napříznivém plnění plánu má značný vliv současný prodej výrobků přes velkoobchod (mléčáranská poaniky), které v období nadměrných zásob vlastních sýrů zmanžují požadavky na dodávky tvarůžek a dodávají na prodejny vlastní sýry, i když je zjištěno, že spotřebitelé požadují v obchodě tvarůžky.

V roce 1970 splnil závod plánovanou výrobu na 100,14 % a bylo vyrobeno 3 004 tun tvarůžek. Výděl ve státních velkoobchodních cenách byl splněn na 100,17 % a bylo tím docíláno hodnoty ve výši 33 049 000 Kčs. Plánovaný počet 202 pracovníků byl dodržen. Průměrný měsíční výdělek činil 1 542 Kčs a došlo ke zvýšení oproti roku 1969 o 45 Kčs. Bilanční zisk byl splněn na 157,31 % a bylo tak docíláno částky 2 561 000 Kčs bilančního zisku.

Socialistická soutěž probíhala v roce 1969 ve dvou formách. Jednotlivci, soutěžící o titul nejlepšího pracovníka a kolektiv o titul nejlepší dílny. V soutěži jednotlivců dosáhla nejlepšího vyhodnocení soudružka Anna Kutlíková, která obdržela odznak a titul „Vynikající pracovník zaměstnání a výkazy“.

Z provozoven dosáhla nejlepšího výsledku provozovna

02 v Lošticích, která ve 2. pololetí získala v socialistické soutěži v hygieně a sanitaci 1. místo.

Rovněž i v roce 1970 byl závod zapojen do socialistické soutěže na počest 25. výročí osvobození naší vlasti. Do soutěže o titul "Brigáda socialistické práce" se zapojila celá provozovna 02 v Lošticích s 28 pracovníky.

Při příležitosti oslav 25. výročí osvobození ČSR byli podnikem vyhodnoceni zaměstnanci závodu Jaromír Novák a Antonie Rašnerová.

Během rku 1969 byla provedena výstavba sociálních místností na strojní dílně v hodnotě 150 000 Kčs. V této výstavbě bylo pokračováno také v roce 1970. Na provozovně 02 byla dána do provozu poloautomatická balíčka na tyčinky.

V roce 1970 byla provedena výstavba redukční stanice plynu včetně technologického zařízení. Na provozovně 02 byla provedena plynofikace a koncem roku 1970 bylo započato s vytápěním plynem. Plynofikace kotelní na provozovně 01 v Lošticích má být realizována v roce 1971. Přípravnými pracemi bylo započato již v roce 1970. Byl opraven topný systém a zařízení přívodu plynu. Na strojní dílně bylo pokračováno ve výstavbě sociálního zařízení, které má být dokončeno v roce 1971. Ze skladů hotových výrobků bylo instalováno chladič zařízení. Díla byla na provozovně 03 (Olomouc) dána do provozu nová balíčka na tvářičky z dovozu NSR.

Ani v roce 1969 ani v roce 1970 neuskutečnil závod žádná zahraniční dodávky.

Závod ani jeho nadřazený podnik nemají dosud žádnou vlastní podnikovou rekreaci.

Komunální služby

Podnik nezávedl v roce 1970 nové služby ani nezávedl nové provozovny. Některé služby byly však rozšířeny. V zahradnictví bylo rozšířeno pěstování rychlených květin, v dopravě byl rozšířen vozový park o jeden vůz ŽUK, ve sklenářství se rozšířil objem služeb a ve sběrně prádla byl rozšířen sortiment o výrobky z umělých hmot pro prádelnu v Moravské Třebové.

Hospodářské výsledky

	Počet pracovníků	Plán Kčs	Výkon Skutečnost Kčs	Průměrné mzdy	Náklady Kčs	Čistý zisk Kčs
Zahradnictví	6	220 000	260 589	1 542	281 973	- 21 384
Autoopravna	12,7	840 000	900 640	1 935	894 654	+ 5 986
Klempřství-zámeč.	12	850 000	794 873	1 910	839 143	- 44 270
Malířství-natěrač.	4	200 000	239 733	2 376	215 204	+ 24 529
Sklenářství	1,6	50 000	87 867	1 350	87 709	+ 158
Doprava	3,6	280 000	315 961	2 695	267 264	+ 38 146
Skoličství - kadeř.	4,5	165 000	146 262	1 343	150 887	- 4 625
Koupaliště, čistění, půjčovna	0,7	20 000	13 895	926	23 215	- 9 320
Stěna, květinová	3,9	100 000	123 999	1 312	83 326	+ 40 673
stř., čist. mandlovna	1,8	25 000	173 605	2 503	157 181	+ 16 424
Fotoslužba	5,5	550 000	498 830	1 693	265 513	+ 233 317
Deratisace	7,6			2 062		
Bariková správa						
Součet		3 300 000	3 556 254	1 705	2 848 251	+ 251 411

Přepínání výkonů vzniklo hlavně prací provozovanými pro autobusy, jehož výstavbu prováděl podnik ve vlastní režii a většinu prací zajišťuje vlastními pracovníky. Z toho důvodu je i více přesčasových hodin, jak je vidět z tohoto přehledu:

Rok:	Přesčasové hodiny:	Nemocnost:
1968	2 926	7 969
1969	2 834	6 653
1970	10 056	5 804

Ztrátové provozovny

U zahrádnictví byla vykázána ztráta nižší, než byla plánovaná. V této provozovně jde vývoj k lepší rentabilitě. Ztráta tu trvala z toho důvodu, že náklady ve vztahu k prodejním cenám zvláště u zeleniny jsou vysoké.

Provoz klempířství - zámečnictví vykazuje ztrátu, která je částečně ovlivněna tím, že v roce 1969 byly stabilizovány ceny, na druhé straně však došlo ke zvýšení nákladů za dopravu, skladových přírůstků a pod.

V holičství - kadeřnictví nebyly splněny plánované výkony. V této provozovně, dále poklesl počet pracovníků a situaci je nutno řešit sloučením obou provozoven, aby se tak snížily režijní náklady.

U koupaliště nebyly splněny plánované výkony pro nepříznivé počasí no celou letní sezonu. Kromě toho je údržba koupaliště a jeho zařízení trvale vysoká. Bylo by vhodné, aby údržbu převzal MNV a komunální služby by hradily jen běžnou režii provozu.

Odběratelsko-dodavatelské vztahy

Podnik měl trvale potíže s dodávkami potřebného materiálu a součástek. Objednávky na kotle pro etážové topení byly z důvodu vráceny a podnik nemohl provádět objednané instalace. Také pro autoopravnu nebyla dodána ani jediná karoserie.

V roce 1970 uskutečnil podnik investice v částce 1492 000 Kčs a to při výstavbě autoservisu.

Jesan, výroba skladištního zařízení

Náplň výroby: regály, radiátory a jiná skladištní zařízení.

Hrubá výroba za rok 1970: 5 500 000 Kčs

Počet zaměstnanců 34, z toho 6 žen.

Průměrný měsíční výdělak: 1850 Kčs

Investice v letech 1968 - 1970: jeřábová dráha, přístavba

dvou dílen, zakoupení sousedního domu čp. 70, nová hala-svářovna, kotelná na topný olej, zavedeno ústřední topení do všech dílen, zakoupení nový lis a švová sudřelka a další vydavení drobnými strojními zařízeními.

Při hodnocení za rok 1970 se provoz umístil na 2. místě mezi provozy podniku JESAN.

Vedoucí provozu Jan Weiser byl vyznamenán odznakem ministerstva hospodářství.

Podnikové rekreace se postupně účastnili všichni zaměstnanci provozu.

Jako provozovna vznikla z bývalé zámečnické dílny rodiny Weiserovy. Je to jedna z nejstarších loštických rodin. Když po válce třicetiletá byla většina loštických domů zničena a opuštěna, protože původní majitelé za dlouhých válečných útrap buď zahynuli nebo uprchli a už se nevrátili, stěhovali se do Loštic noví obyvatelé. Byli to bývalí, ale i švédští dělníci, kteří se po uzavření míru usazovali v opuštěných domech v Lošticích. Kromě nich se přistěhovalo také několik rodin z Polska. Ale hlavní proud nových osadníků přicházel z horských německých vesnic na severní Moravě, které zůstaly válkou skoro nedotčeny, protože ležely stranou hlavních cest. Tak na př. z Libiny přišlo tehdy do Loštic 10 rodin. Byl mezi nimi i Matys Weiser.

Koncem minulého století žil tu jeho potomek Jan Weiser na domě č. 10b v Kalonínské ulici. Jeho syn Jan se vyučil zámečníkem a zakoupil dům č. 69 v ulici Zadlovická, kde kdysi bývala kovářská dílna, a zřídil si tam dílnu zámečnickou. Při tomto domě je nyní provozovna podniku JESAN.

Jan Weiser byl z té generace loštických řemeslníků, kteří dovedli nejen vyrábět předměty pro běžnou potřebu obyvatel celého okolí, ale kteří měli také vyvinutý cit pro uměleckou krásu odvětvých výrobků, které vycházely z jejich rukou. Svědčí o tom jasně umělé tepané kování a zámků u dveří, mříže a různé ozdoby, které Jan Weiser prodával pro renovovaný bouzovský hrad na přelomu našeho století.

Vedl zámečnickou dílnu až do roku 1925, kdy ji po něm převzal jeho syn opět jména Jan. Ten se vyučil rovněž zámečníkem a pracoval s otcem až jej z dílny odvolala první světová válka. Jako voják 13. pěšího pluku onemocněl na ruské frontě úplavici a po vyléčení pracoval ve vojenských dílnách v Ostravě a v Křemži. Zámečnickou dílnu převzal po otcovi v době, kdy tento řemeslný obor prodělával značné obtíže. Stavbní ruch se po první světové válce rozvíjel velmi pomalu a následující hospodářská krise

postihla nejen průmyslové podniky, ale i drobné živnosti. Přes všechny tyto nesnáze Jan Weiser závod nejen udržel, ale i zvalobil v době, kdy mnoho řemeslníků odcházelo ze svých dílen do továren.

Kromě své práce měl také živý zájem i o život veřejný. Stál u počátku církve československé a měl význačný podíl na vybudování Husova sboru. Účastnil se i práce u Sokola, ale největší jeho zálibou bylo divadlo. Pamětníci dosud vzpomínají na jeho úlohu Kalafuny ve hře Švanda dudák.

V zámečnické dílně, umístěné v klenuté místnosti v přízemí svého domu pracoval až do roku 1949, kdy ji předal mladšímu synu Japovi. Protože zámečnická dílna neměla tehdy vyhlídky na plné využití, neboť po válce byl naprostý nedostatek materiálů a stavební ruch byl úplně zastaven, zařídil si Jan Weiser mladší ve spolupráci s Ladislavem Šamánkem za stodoły při otcově domě autoopravářskou dílnu, která velmi dobře prosperovala.

V roce 1952 byla tato dílna začleněna do Komunálního podniku města Loštic. Při reorganizaci komunálních podniků v okrese byl komunální podnik v Lošticích zrušen a všechny provozovny v Lošticích byly začleněny do Okresního průmyslového kombinátu v Mohelnici. V dalším vývoji převzal provozovnu Okresní průmyslový podnik v Jemnici - sekce Kovozávody, pak Okresní průmyslový podnik Kovozávody v Prostějově a od roku 1961 je provozována začleněna do Okresního průmyslového kombinátu v Jeseníku, který nyní nese název JESAN.

Také náplň výroby se postupem doby měnila. Z původní klampářské a zámečnické dílny přešla provozovna na výrobu ledkovačů a od roku 1958 se specializovala na výrobu skladištního zařízení. Je to vedle provozu KOVO-Chab jediný podnik tohoto druhu v republice. Dodává skladištní zařízení pro výrobní i distribuční podniky.

Jesan - stolařství

Náplň výroby: zakázková výroba nábytku, psací stoly pro „nábytek“ Olomouc, podlahy do regálů

Hrubá výroba : 2 471 000 Kčs

Počet zaměstnanců: 22, z toho 8 žen

Průměrný měsíční výdělek : 1 767 Kčs

Rekonstrukce cihelny

Dne 28. dubna 1970 byl zahájen provoz v obnovené a moderní stroji vybavené cihelně ve Výmolicích.

Kdy byla v Lošticích zřízena první cihelna, nelze bezpečně zjistit. Nejstarší známá cihelna byla původně pod líssem Rodlánem blízko Vlčic. Ještě roku 1840 tam stával doměk s číslem 91.

Podle šetření, které roku 1762 prováděla v Lošticích uničovská vrchnost ke zlepšení obecních důchodů, byla tehdy cihelna ve správě obecní a počítalo se, že může obci vynesť ročně 38 zlatých. Za podklad vzato, že se páli ročně dvakrát po 20 tisících cihel a že se 1000 cihel prodá za 4 zlaté; cihláři od práce se platilo 48 krejcarů za 1000 cihel, za dovoz k peci a odvoz po 12 krejcarích, od pálení 9 krejcarů, na vypalení tisíce cihel se počítal 1 sáh dřeva za 2 zlaté.

Když se obecní finance nalepšily, odchodlala se obec roku 1783 k pronájmu obecních podniků. Cihelnu tehdy vydražili doleský mlýnář Ludvík Masíček na 6 let za roční nájemné 64 zlatých.

Později když tato cihelna zanikla, zřídila obec novou cihelnu ve Výmolicích a opět ji provozovala ve vlastní režii. Pak ji, pošt dne 3.9.1945 propachtovala veřejnou dražbou na 4 roky Josefu Šilhavému za 27 zlatých 30 krejcarů ročně. V podmínkách bylo, že cihly musí být 12 coulů dlouhé, 6 coulů široké a 3 coulů tlusté.

Dne 20. března 1856 povolila městská rada Josefu a Šebestianu Červinkovým z čísla 292 brát hlínu ve Výmolicích na výrobu cihel za poplatek 12 krejcarů z tisíce cihel. V letech 1874 - 1880 byl nájemcem cihelny Josef Červinka z čísla 266 a platil nájmů 50 zlatých ročně.

V letech 1881 - 1886 byl nájemcem cihelny Gustav Fischer, rolník čp. 53. Tento si později postavil vlastní cihelnu stranou od mohlánické silnice v trati „Lipinka“. Ale jakost tamnější hlíny byla horší než cihelny ve Výmolicích, kterou zatím postavil na vlastním pozemku František Červinka, a také její zásoba se poměrně brzy vyčerpala. Fischerova cihelna byla v době okupace zrušena a kruhovka i s kominem byla rozebrána.

V obou cihelnách se vyráběly cihly ručně. Práce v cihelně - kopání hlíny, její odvoz a příprava, výroba surových cihel - byly práce velmi velmi namahavé a cihlářští dělníci, kteří od jara do zimy pracovali s manželkami a dětmi, byli z nejhůře placených dělníků.

Také v Červinkově cihelně byl provoz za války zastaven

pro nedostatek uhlí. Po roce 1945 byla tato cihelna, kterou po Františku Červínkovi zdědila jeho rodina, jen krátkou dobu dana do provozu.

Objekt nabyl udržován a jako zařízení chátralo. V letech 1961 - 1962 učinil MNV Loštice pokus uvést cihelnu opět do provozu; byly částečně opraveny některé budovy, zakoupeno starší strojové zařízení, ale když se nepodařilo zařadit provoz cihelny do okresního plánu výstavby, byly další práce na obnově cihelny zastaveny.

Hospodářský vývoj však ukázal, že loštická cihelna může mít podstatný význam pro stavební ruch nejen pro Loštice, ale i pro široké okolí a tak se roku 1966 začalo na podnět předsedy JZD Loštice Jana Červínky o této věci znovu jednat a 6. ledna 1967 za na Výrobní zemědělské správě v Šumperku konala ustavující schůze

"Sdružení na výrobu cihlářských výrobků, společný podnik JZD a společenských organizací se sídlem v Lošticích, okres Šumperk"

Na schůzi byli přítomni zástupci družstev a organizací, které se na ustavení Sdružení podílely a to :

- Za JZD Loštice : Jan Červínka, předseda
- " " Lukavice : Jaroslav Dušek, předseda
- " " Moravičany : Jaroslav Zapletal, předseda
- " " Klopina : Josef Šembera, předseda
- " ČSS Pstřelmov : Milan Kladár, ředitel
- " MNV Loštice : František Badal, předseda
- " VZS Šumperk : Arnošt Koutník

Předsběžně bylo ustaveno častičlenné představenstvo a jeho předsedou byl zvolen Jan Červínka, předseda JZD Loštice.

Stanovy Sdružení pak vypracovala VZS, tyto pak byly schváleny na schůzi představenstva 29.3.1967 a na valné hromadě dne 10. 6. 1967.

Bez přitahů bylo přikročeno k přípravám na stavební a strojovou rekonstrukci cihelny. Projekt na dokončení stavby a instalaci strojního vybavení vypracovaly Hranické cihelny v Hranicích. Prováděním stavebního dozoru byl pověřen Josef Čliar, stavební technik JZD Loštice. Technický dozor nad montáží strojů vykonával J. Kapoušek.

Pracovní síly pro stavební práce zajistilo JZD Loštice.

Dne 10. 6. 1967 se konala valná hromada sdružení, na které byly zvoleny tyto správní orgány:

Představenstvo: Jan Červinka za JSD Loštice - předseda
Frant. Badal za MNV Loštice - místopředseda
Milan Kadáček za SS Postřalmov - člen předs.
Josef Pařík za JSD Lukavice - " "
Josef Šembera za JSD Klopina - " "
Jaroslav Zapletal za JSD Moravičany "

Revizní komise: Vojtěch Petřík za JSD Klopina - předseda rev. kom.
Josef Apšl za SS Postřalmov - člen rev. komise
Frant. Grygar za MNV Loštice - " "

Jako prozatímní vedoucí cihelny byl přijat od 1. 1. 1968 na schůzi představenstva 29. 12. 1967 Stanislav Špaček, dělník, bytem Laškov, který do konce roku 1966 zastával funkci vedoucího cihelny ve Smržicích.

Protože čerpací pokus ze stávajícího vodního zdroje ukázal nedostatek vody, byla studna prohloubena podle návrhu AgroprojeKTu.

Uvra 1968 došlo ke změně ve složení členů sdružení, když v září 1968 ze sdružení vystoupilo JSD Moravičany.

Při výstavbě cihelny se vyskytly četné potíže, hlavně při do-
dávkách strojního zařízení. Během výstavby došlo několikrát ke změnám
v typech strojů. Proto se zahájení provozu, plánované původně na rok 1969,
uskutečnilo až 28. dubna 1970.

Původní rozpočet znějící na částku 2 300 000 Kčs byl několikrát
upřesňován tak, že konečný rozpočet činil 4 320 000 Kčs, který byl roz-
dělen takto:

Členské podíly sdružených podniků	Kčs	1 300 000
Subvence	"	700 000
Úvěr u Státní banky československé	"	2 300 000

Po uvedení podniku do provozu byl ustanoven na schůzi před-
stavenstva vedoucím cihelny František Mořka, člen JSD Loštice, který po
zakoupení převzal vedení cihelny po Stan. Špačkovi. Pro funkci účetní a
pokladní byla ustanovena Pavla Šlermanová.

Konečně byla také uzavřena dohoda s dosavadními majiteli
kruhové a pozemků Františkem Červinkou, Vincencem Mayerem a Františ-
kem a Stanislavem Reifovými. Kruhovka a přilehlé pozemky byly vy-
koupeny za odhadní cenu 31 892 Kčs.

Uvedení cihelny do provozu a její vybavení moderními stro-
ji je velkým přínosem pro Loštice a celé okolí.

Jednotné zemědělské družstvo

Výsledky hospodaření za rok 1970

A. Živočišná výroba :

	Měrná jednotka	Skutečnost 1969	Plán na rok 1970	Skutečnost 1970
Skot celkem	ks	916	912	935
z toho krav	ks	416	378	382
Prasata celkem	ks	1 433	1 398	1 471
z toho prasníc	ks	122	130	140
Slapice	ks	1 359	2 347	2 464
Narozeno telat	ks	432	397	385
Narozeno selat	ks	2 343	2 347	2 464
Užynulo telat	ks	17	15	16
Užynulo selat	ks	106	-	114
Výroba mláčka	l	1 197 735	1 120 000	1 112 136
Výroba vajec	ks	223 421	206 000	245 581
Výroba hovězího masa	kg	134 700	132 500	131 757
Výroba vepřového masa	kg	187 500	202 300	198 817
Nákup mláčka	l	1 088 249	1 010 000	1 005 648
Nákup vajec	ks	208 335	186 000	212 035
Nákup hovězího masa	kg	154 200	134 800	119 757
Nákup vepřového masa	kg	178 145	195 600	198 473

B. Rostlinná výroba :

Nodina :	Plocha v ha	Výnos q/ha
Pšenice ozimá	286,2	37,6
Pšenice jarní	41,-	36,2
Ječmen	218,9	37,1
Oves a směs	16,-	34,4
Brambory	4,4	260,-
Krmná řepa	4,7	362,-
Cukrovka	155,3	370,3
Kukuřice	50,5	389,-
Jarní směs na zeleno	25,8	236,4
Víceleté pícniny	112,-	104,7

Vývoj zemědělské produkce na 1 ha

	1969 v tisících Kčs	1970
Drubá rostlinná výroba	6 506	6 636
Drubá živočišná výroba	7 574	7 636
Zemědělská produkce celkem	14 080	14 272
Nezemědělská produkce celkem	4 903	5 643
Drubá produkce celkem	19 245	18 915

Finanční plnění plánu

	1969	1970
	v tisících Kčs	Kčs
Tržby za výrobky rostlinné výroby	4 368	3 884
" " živočišná výroba	2 867	2 735
" " zvířata	4 520	4 712
" " výrobky přidružené výroby	751	473
" " výrobky lesní výroby	112	122
" " práce a služby	1 056	1 376
společné stravování	229	148
Aktivace investic	1 753	1 686
Premie za vyjštění, tržní produkce	307	22
Ostatní výnosy, změna stavu zásob	-186	245
Výkony celkem	15 777	15 749
Spotřeba nakoupených hnojiv	628	534
Spotřeba nakoupených osiv	283	309
Spotřeba pohonných látek	519	544
Spotřeba chemikálií	143	169
Spotřeba nakoupených krmiv	1 667	749
Nákup zvířat	61	74
Spotřeba stavebního materiálu	799	749
Spotřeba náhradních dílů	957	1 150
Spotřeba ostatního materiálu	465	349
Spotřeba energie	206	185
Opravy a udržování	90	138
Popravné, cestovné, spoje, nájemné	160	163
Ostatní výrodní náklady	618	731
Odpisy a křádatková cena ZP	789	806
Náklady celkem	7 325	7 299

Odměny za práci základní	4 417	4 873
prémie	135	120
podíl účasti	261	154
Odměny celkem	4 813	4 947
Příděly fondu výstavby	1 500	1 450
bytové výstavby	-	50
obratovému	85	-
kulturnímu a sociálnímu	185	180
rozvozu		
Hrubý důchod	8 452	8 450
Čistý zisk	3 085	2 827

Dne 7.3.1970 se konala oslava 20. výročí založení Jednotného zemědělského družstva v Lošticích a Řadlovicích v sále Kulturního domu s tímto pořadem:

1. Slavnost byla zahájena kulturním pásmem pěveckého kroužku Základní devítileté školy v Lošticích
2. Hlavní projev přednesl předseda JZD Jan Červinka, který zhodnotil vývoj JZD za prvních 20 let
3. Zakládajícím členům družstva byly pak předány pamětní listy. Vzpomínkový darok byl předán také tajemníkovi MNV Františku Gregorovi, který po celou dobu pomáhal oběťtě řešit problémy družstva
4. Slavnost byla spojena s oslavou MČ a všem družstevníkům byl předán dárek.
5. Divadelní odbor Závodního klubu Olomouckých tvářičekaren uspořádal na závěr slavnosti estrádu.

Koupě pivovaru

Družstvo koupilo v roce 1970 budovu pivovaru a hospodářství Vrtalovo v Řaloníně.

Udělení vyznamenání

Členové družstva František Mořka, Marie Pechová a Marie Nováková byly vyznamenány odznakem ČSDR.

Investice

V roce 1970 byly dokončeny a kolaudovány tyto stavby: sušička, mechanizační středisko, trafostanice a osmerna skotky.

Výroční schůze hodnotila rok 1970 jako průměrný - s horšími olivy početněnosti.

V. Školství

Škola mateřská

Do mateřské školy bylo ve školním roce 1969-70 zapsáno 90 dětí. Návštěva školy byla pravidelná, do školy docházelo průměrně 75 - 80 dětí.

Ve stavu zaměstnanek nedošlo v tomto roce k větším změnám. Pouze učitelka Věra Ošládlová nastoupila mateřskou dovolenou. Nastupovala ji maturantka Alena Vodičková.

Děti byly rozděleny podle věku do 3 tříd. Stravování dětí bylo zajišťováno školní jídelnou při základní devítileté škole. Škola je dobře vybavena pomůckami, také zařízení všech místností je velmi dobré.

Potíže působí jen nedostatek prostor. Podle rozhodnutí okresního hygienika smí být do školy přijato pouze 89 dětí. V posledních letech se v ložnicích velmi zvětšil počet bytlů v důsledku družstevní a státní výstavby bytových domů, ve kterých bylo umístěno mnoho mladých rodin s malými dětmi. Protože jde skoro výhradně o zaměstnané matky, je zájem o umístění dětí v mateřské škole mnohem větší, než může být do školy přijato. Byl proto zaveden pořadník přihlášených dětí a o umístění dětí v mateřské škole rozhoduje školská komise MNV.

Základní devítiletá škola

Ve školním roce 1969-70 bylo do školy zapsáno celkem 120 dětí, z toho 70 chlapců a 50 děvčat. Učivovalo se v 10 třídách 1. stupně a v třídách druhého stupně.

Během školního roku odešla na mateřskou dovolenou učitelka Jindřiška Dlapová a učitel Jaroslav Klobza odešel dne 1. února do důchodu.

Na konci školního roku dokončilo školní docházku celkem 95 žáků, z toho 50 chlapců a 45 dívek. Z nich odešlo na studiu 29 žáků, 54 žáků nastoupilo do učebního nomáru a 12 žáků do pracovního nomáru.

Rozmístění do škol:

Gymnasium Litvňah

" Litvňah

2

4

Střední průmyslová škola elektrotechnická Mohelnice	3
" " " Olomouc	1
" " " mlékárenská Kroměříž	1
Střední zeměd. technická ekonomická Mohelnice	8
" " " škola Olomouc	1
Střední ekonomická škola Olomouc	2
" " " Brno	1
Ekonomická škola Šumperk	1
Pedagogická škola Přerov	2
Střední zdravotnická škola zub. labor. Olomouc	2
" " " Mladá Boleslav	1

Všichni žáci přihlášení na studia vykonali s prospěchem přijímací zkoušky a byli na přihlášené školy přijati.

Prospěch žáků

Z celkového počtu žáků prospělo 92 %, neprospělo 7,8 %. Z neprospívajících žáků vykonalo po prázdninách 15 žáků opravovou zkoušku, což činí 2,8 % z celkového počtu žáků. Nejvíce neprospívajících žáků bylo v šestých třídách - celkem 11 a v sedmých třídách - 7 žáků.

Nejvíce výchovných potíží bylo v sedmých třídách. V klasifikaci chování byly 4 známky 3. stupně a to pro špatnou školní docházku a pro krádeže.

Organizace vyučování

Ve vyučování v 9. třídách byla zavedena diferenciace. Žáci byli rozděleni na třídu studijní a na třídu pro praktická povolání. Tento způsob se velmi osvědčil.

Ve 4. a 5. třídách bylo zavedeno polo odborné vyučování v jazyce ruském, v tělesné výchově, v hudební výchově a v pracovním vyučování.

Z nepovinných předmětů bylo v 7. - 9. třídách vyučováno němčině, v 8. třídách varaní, do kterého se přihlásili i chlapci a byli velmi úspěšní. V 6. a 7. třídách se děvčata učila také šití. To to vyučování vedla učitelka - důchodkyně Anna Vitásková.

V pracovním vyučování při pracích na školním pozemku byl dodatek využit sklaník, který je ve školní zahradě již druhý rok v provozu a slouží, mimo jiné k předpěstění sazenic. Pro nedostatek místa na školní zahradě prováděla se výuka v tomto oboru také v zahradnictví komunálních služeb v Loštvicích. Žáci se účastnili v pracovním vyučování exkursí do Tesly a do pivovaru v Litovli,

do tvařížekáren, papírny, výroby metru, parketárny a obšedních závodů v ložnicích a do národního podniku MEZ v Mohelnici.

Tělesná výchova - sportovní hry

V dobrovolné tělesné výchově cvičilo 90 žáků. Vedli je 4 učitelé. Sportovním hrám se vyučovalo ve 4 hodinách týdně.

Žáci školy se účastnili řady tělovýchovných akcí a sportovních soutěží, např. lehkooletických přeborů o pohár školského odboru, lehkooletických přeborů o pohár Mladé fronty, přeboru v přespolním běhu, stolního tenisu, turnaje odháně v šumparku. Okreskové kolo lehkooletických závodů pořádala zdejší škola. Výrazného úspěchu dosáhlo hokejové družstvo školy, které se stalo přeborníkem okresu a na turnaji v Opavě si vybojovalo 2. místo v Severomoravském kraji.

V zimním období byl na školní chatě v Klynčicích pod Sušinou uspořádán lyžařský výcvik žáků 8. třídy a to o sobotách a nedělích. Při zájezdech vy nomáčkali ve výcviku a v materiálním zajištění kromě učitelů také někteří rodiče žáků.

Dne 31. května 1970 byl uspořádán za chladného počasí tělovýchovný den. Cvičilo přes 500 žáků, vystoupení přihlíželo 620 diváků. Na vystoupení se podílela také mateřská škola. T. J. Navoj zapůjčil hřiště, na tělovýchovném vystoupení se však sám neúčastnil. Čistý výtěžek činil 2300 Kčs.

Stolní tenis hráli žáci v zájmovém kroužku, který pracoval v pionýrské organizaci. V PO pracoval také kroužek střelecký, motoristický, hry „Směr brána“ a rydárský.

Vybavení školy

Stěny tělocvičny byly obloženy dřevem, tělocvična byla nově vymalována, byla zbudována nová šlachadla, byly pořízeny rídostoly a jiné tělocvičné nářadí.

Novým nabytkem byl také vybaven chemický kabinet, v němž došlo k novému účelnému uspořádání sbírek.

Škola zmodernizována byl byl domovníka.

Soutěže

Žák V. Pospíšil se umístil na 2. místě okresního kola chemické olympiády.

Vítězové školního recitačního kola se účastnili okresového a okresního kola a obsadili v okresním kole jedno první a dvě třetí místa.

VI. Kulturní život

Kulturní činnost vyvíjely místní společenské a zájmové organizace. Je ližovat, že v posledních letech se koná poměrně málo besed a přednášek, a pokud se vůbec konají, že jsou málo navštěvovány, jak ukazuje přehled za rok 1970 :

6.1. Beseda JLD o zájezdech na rok 1970	40 osob
16.1. Přednáška Společnosti přátel záhu	12 osob
19. 4. Přednáška o zahrádkařství v Lanadě	75 osob

Sítě na pokles této osvětové činnosti má také rozhlás a televize. Ale z bezprostředního styku s přednášejícím a z části většího kolektivu na přednášce by mohlo využít mnoho podnětů k praktickému využití námětů přednášek.

Zdařilější výsledky měly výstavy :

8. - 22. 5. uspořádal divadelní kroužek ZK OT výstavu námětů na divadelní činnost v Lošticích při příležitosti 95. výročí založení jednoty divadelních ochotníků v Lošticích, kterou navštívilo 1050 osob.

Fotografický kroužek ZK OT uspořádal 27. 6. výstavu fotografií, kterou navštívilo 520 osob.

14. 11. se konala výstava nábytku uspořádaná podnikem JESAN, kterou navštívilo 640 osob.

Dobře se také ujímají různé soutěže.

V rámci květnových oslav uspořádal Svazarm O.S. soutěž ve střelbě, které se účastnilo 115 osob a dne 9. 5. uspořádala Myslivcká společnost soutěž ve střelbě na asfaltové holuby za účasti 110 osob.

Dne 27. června uspořádal oddíl kopané při JZD fotbalový zápas s oddílem Sparty Praha za účasti více jak 500 diváků.

Čsl. svaz rybářů uspořádal 28. 6. rybářské závody za účasti 185 osob.

Koncerty se omezovaly na veřejná vystoupení žáků Lidové školy umění a na výchovné koncerty pro žáky ZDS.

6. 6. bylo veřejné vystoupení žáků LŠU v Lošticích - účast 450 osob.

14. 6. uspořádala Lidová škola umění v Mohelnici dva výchovné koncerty dechové hudby pro žáky zdejší ZDS, kterých se účastnilo 721 žáků.

Koncertu LŠU v Lošticích na závěr školního roku se účastnilo 160 osob.

Koncert brněnských umělců v Hlusuvě sboru, konaný 14.6., který mival v minulých letech velmi početné návštěvy, vystoupilo tentokrát jen 190 posluchačů z Loštic a okolí.

Divadelní činnost

Velmi zdařile se v roce 1970 vyvíjela činnost Divadelního kroužku Žavodního klubu Olomouckých horníků-káren.

Výroční schůze se účastnilo 72 členů, což samo již ukazuje na opravdový zájem širokého kolektivu divadelních ochotníků. Za okrasní sekci divadelní byl přítomen její předseda Josef Rasovský a člen sekce Ladislav Molek, za okresní kulturní středisko se účastnil ředitel střediska Zdeněk Zdráhal.

Kromě závěrečné výroční členské schůze o vlastní divadelní práci je jako zvlášť významné opatření vyvednout usnesení, aby byly dokončeny zápisy do divadelní kroniky. Kromě vzorně vypravené kroniky někdejšího divadelního odboru Spolka jsou tu ještě zápisy Divadelního kroužku Pokrok a divadelního odboru Orla. Na zpracování historického materiálu o divadelní činnosti v Lošticích pracuje již delší dobu skupina Míla Gartnerová, Jaroslav Klein, Jan Weiser, Jaroslav Hganiček a Zdeněk Zdráhal. Byly zachovány památky od roku 1873 až do roku 1969. O tomto materiálu je kromě fotografií také 367 plakátů. Práce na zpracování historie loštického divadelnictví bude velmi záslužná a bude nepřehlédli oslavou 100. výročí založení divadelní jednoty v Lošticích.

Divadelní činnost v roce 1970 řídil výbor kroužku v tomto složení:

předseda
místopředseda
zapisovatel
práva s tiskem
vedoucí vokalní skupiny
práva s mládeží
vedoucí recitačního kroužku
rekvizitář

Zdeněk Zdráhal
Miroslav Mareš
Jaromír Pazdera
Jaroslav Klein
Jaroslava Seidlová
Dagmar Řepišilová
Mladimír Gottwald
Bohumil Nasadil

Činnost divadelního kroužku v roce 1970:

1. Byly konány zájezdy s divadelní hrou "Podskalák", která byla navržena a v Lošticích provedena již v roce 1969:

9.1. v Páloníně	návštěva 215 diváků
2.1. v Mohelnici	" 580 "

29. 1. v Postřelmově	návštěva	381 diváků
22. 7. v Rohli	"	305 "
3. 3. v Lhotoví	"	505 "
8. 3. v Šumperku	"	420 "
13. 3. v Ledohradě	"	322 "

2. Dne 2. 5. byla uvedena divadelní hra „Nikdy“ v režii Jana Weisera v Lukě. Návštěva 110 diváků.

3. Ve dnech 8.-10. 5. 1970 se konala divadelní přehlídka:

8. 5. uvedl divadelní soubor NHK & lábřek operetu „Z českých mlýnů“ v režii Al. Láznického. Návštěva 478 diváků

9. 5. divadelní soubor ze Šumperka hru „Úklady a láska“. Návštěva 271 osob.

10. 5. zdejší divadelní kroužek hru „Nikdy“ před 362 diváky

Při divadelní přehlídce byla instalována výstava památek na divadelní činnost v Lošticích k 95. výročí založení jednoty divadelních ochotníků.

Dne 14. 11. měla premiéru opereta J. Beneše „Uličnice“ v režii Zdeňka Zardinala. Divi gentem byl Křištof Pecha. Velmi úspěšný balet navrhla a vedla Jaroslava Seidlová. Její zásluhou byla hra vybavena velmi působivými kroji, které zůstanou převážně majetkem kroužku.

Hra byla opakována dne 15. 11. Návštěva na obou představení byla 770 diváků.

S touto hrou byly pak uspořádány tyto zájezdy:

20. 11. do Podolí u Bouzova	návštěva	310 diváků
28. 11. do Václavova	"	200 "
2. 12. do Mohelnice	"	421 "
3. 12. "	"	445 "
11. 12. do Postřelmovy	"	328 "
20. 12. do Leštín	"	283 "
25. 12. další představení v Lošticích	"	408 "

Dne 28. 2. byl uspořádán divadelní karneval, jehož se účastnilo 400 návštěvníků.

Tro děti byl uspořádán dětský karneval 1. 3. 1970 za účasti 656 dětí i dospělých. Při karnevalu byl předveden program sestavený z různých soutěží s odměnami vítězi.

Silvestrovský večer byl bez divadelního programu, protože soubor byl vázan zájezdovými divadelními představeními.

Uvažíme-li, že činnost divadelního kroužku shledlo v roce 1970 skoro 10 tisíc diváků, je třeba jeho činnost hodnotit velmi vysoko. Loštice mají dávno divadelní tradici. Dnešní ochotníci ji nejen udrželi - což je v době všeobecného poklesu ochotnického divadelnictví samo o sobě pozoruhodné - ale rozvedli ji dle dobře pracujícího a dobře vedeného kolektivu nejvýš za dobu skoro stoletého trvání ochotnického divadla u nás.

Svaz československo-sovětského přátelství

Poslední výroční schůze místní organizace Svazu československo-sovětského přátelství se konala v roce 1967. V období politické krize v letech 1968-69 nebylo možno vyvíjet nějakou činnost a postup vaskčních sil proti Sovětskému svazu způsobil u mnohých členů nejistotu a nadsitu.

První krok k nápravě učinili za podpory městského výboru KSČ někteří členové starého výboru SČSP v čele se Stanislavem Majerem, když pozvali do Loštic mládežnický soubor gruzinský na podzim 1969. Obavy, že vystoupení sovětských hostů bude slabě navštíveno, se nespĺnilo, zejména také proto, že spíše loštickou účast posílili navštěvníci z Mohelnice a jiných obcí okresu.

Koncem roku 1969 se sešlo z 15 členů starého výboru pouze 7 členů ochotných dala v práci odbočky pokračovat. Rozdělili si úseky a navštívili 306 přívalých členů, aby s nimi pohovořili a zjistili, zda satruvávají ve členství nebo zda z organizace vystupují. Tak slav členů, klavý po krizi klesl na 47, vzrostl opět do konce roku 1970 na 130. Přispělo k tomu také to, že členové KSČ si dávají při prověrkách závazky, že přispějí k oživení činnosti MČ SČSP. Tak v říjnu 1970 začal již, opět pracovat obnovený výbor místní organizace. Seřadil si plán činnosti do konce roku 1970. Výbor měl toto složení:

Předseda:	Stanislav Ryšný, důchodce
Jednatelka:	Svatoslava Zamykalová, učitelka LDJ
Hospodář:	Jan ěmot, učitel Zámědřského odborného učiliště
Kulturní referant:	Jaroslav Filer, ředitel školy
Členové výboru:	Marie Windová, ředitelka mateřské školy František Mlčoch, důchodce Otyl Křehoutek, dělník František Nazval, důchodce Stanislav Majar, důchodce a člen OVČSP

Dne 10.12.1970 uspořádala organizace besedu s filmem Ka á-

části 54 ospd. Ostatní akce - 1. máj, Měsíc Československo-sovětského přátelství, oslava Velké říjnové socialistické revoluce byly pořádány společně s MČ KSČ a Národní frontou.

Čsl. ovocnářský a zahrádkářský svaz

Na počátku roku 1970 měla organizace 231 členů. Během roku přistoupili 2 členové, vystoupilo 8 členů, do jiné organizace přestoupil 1 člen a 2 členové zemřeli.

Dne 7. března byla uspořádána přednáška ing. Suobodové na téma: Pěstování květin.

Plánovaná výstava ovoce musila změnit několik termínů a teprve až ve dnech 29. 11. - 2. 12. došlo k jejímu uskutečnění. V důsledku náhodného odložení nebyla účast vystavovatelů ani vystavená ovoce na takové úrovni jako v letech minulých. Vystavilo se účastnilo 18 vystavovatelů se 131 vzorky (60 odrůd jablek a 4 odrůdy hrušek). Výstavu navštívilo 158 zájemců a 116 dětí ZŠ.

Organizace uspořádala v roce 1970 dvě soutěže a to: soutěž o nejvkusnější upravení okolí domu a výzdobu oken a soutěž o nejlepší pěstitelsky využitou zahrádku. Opět soutěže byly velmi dobrým pokusem o vzbuzení zájmu o zlepšení životního prostředí v našem městě a trváže se na poprvé nezapleťte s větší účastí a zájmem zahrádkářů i veřejnosti, byly dobrým počátkem a bylo by si přáti, aby zahrádkáři v těchto akcích pokračovali.

Organizace zahrádkářů dále dobře spolupracovala s místním národním výborem na zlepšovací a okrasovacích akcích v městě, především při ošetřování parkových ploch. Zahrádkáři vystupovali častěji proti svévolnému ničení okrasných ploch, které bohužel i v našem městě provádí neukáznená mládež za mlčenlivého přihlížení dospělých občanů.

Organizace požadovala také odstranění některých nevhodných zvyklostí našich občanů jako např. ponechávání popelnic na chodnicích před domy.

V zahrádkářské osadě se dále udržovala dobrá shoda mezi osadníky. Vzhledem k tomu, že část pozemků za Husovým sborem byla přidělena na stavby rodinných domků, bylo nutná přidělení zahrádek nově upravit.

Lidová knihovna

Lidová knihovna měla na konci roku 1970 celkem 3380 svazků. Čtenářů bylo celkem 358, z toho bylo 147 z řad mládeže. Celkem navštívili čtenáři knihovnu 4391 krát.

Přehled výpůjček:

Celkový počet výpůjček za rok 1970	22 306
Z toho svazků společensko-politických	1 147
přírodovědeckých	406
zemědělských	403
technických	464
jiných naučných	1 800
Krásné literatury	11 106
naučných pro mládež	925
Krásné literatury pro mládež	6 503

Kino

V roce 1970 bylo promítáno 142 filmů ve 268 představeních. Filmy shlédlo celkem 25327 diváků. Průměrná návštěva na 1 představení byla 94 osob.

Najúspěšnější byl film Kleopatra, který se promítal 6 krát a který shlédlo 880 diváků.

Další nejúspěšnější filmy:

Název filmu:

Počet představení: Počet diváků:

Kleopatra	6	880
Dokonalé manželství	4	645
Výstřelky na Broadwayi	3	592
Fantomas contra Scotland Yard	3	566
Sensační přízrakyně	3	556
Halga	3	469
Kladivo na čarodějnice	2	458
Nezkrotná Angelika	3	441
Doprodruzi	3	425
Zasah v pravou chvíli	3	406

VII. Obyvatelstvo

Sčítání lidu

Ke dni 1. prosince 1970 bylo provedeno sčítání domů, lidí a bytů. Pro tuto akci byla radou MNV ustanovena komise v tomto složení:

předseda: František Grygar
místopředseda: Bohumil Šafář
členové komise: Bruno Klauke, Anna Skopalová, Stanislav Majer, Jaroslav Kobza, Jindřich Krňávek

Sčítání provádělo 8 sčítacích komisářů a 2 sčítací revizoři.

Výsledky sčítání

A. Bydlící a přítomné obyvatelstvo:

Výměra obecního katastru	14,28 km ²
počet obyvatelstva celkem	3134
z toho muži	1465
ženy	1669
dočasně nepřítomných	111
z toho z důvodu zaměstnání	17
studie a učení	71
ostatní	23

B. Věkové rozvrstvení obyvatelstva:

Narození v letech:						1910 a dříve
1968-1970	1965-1967	1955-1964	1953-1954	1936-1953	1911-1935	
144	138	449	110	814	819	660

C. Přehled obyvatelstva v procentech věku:

0 - 15	16 - 59	nad 60 let
23,3	55,6	21,1

D. Základní data o osobách ekonomicky aktivních:

Ekonomicky činných osob celkem	1550
--------------------------------	------

Z toho muži	1550	
ženy	715,	t.j. 46,1%
Pracující v zemědělství	191	
Osoby ekonomicky pracující v obci	863	" 55,7%
v okrese mimo obec bydliště	128	36, %
mimo okres bydliště	128	8,3%

D. Národnostní složení obyvatelstva

Počet obyvatel celkem:	3134	
" národnosti české	3 099,	t.j. 98,9 %
" " slovenské	26,	" 0,8 %
" " německé	8,	" 0,2 %
" " maďarské	2,	" 0,1%

F. Společně hospodařící domácnosti:

Počet domácností celkem:	1 041	
S počtem členů:	1	201, t.j. 19,3%
	2	255, " 24,5%
	3	193 " 18,5%
	4	227 " 21,8%
	5	103 " 9,9%
	6	38 " 3,7%
7 a více	24	" 2,3%

G. Počet domů a bytů:

Celkem domů:	652,	bytů: 1 037
trvale obydlených	627	1 006
jen občas obydlených	2	7
z nich sloužící k rekreaci	1	
neobydlených	23	24

Zařízení sloužící k trvalému užívání	1
v nich obytných místností	7
podlahová plocha obytných místností	316 m ²

H. Trvale obydlené domy podle druhu a doby výstavby:

Celkem	627
z toho připojeno na kanalizační síť	287
rodinné domky	512
zemědělské usedlosti	37
bytové domy	54
ostatní budovy	23

Domy postavené před rokem 1870	154
1870 - 1899	99
1900 - 1945	238
1946 - 1960	65
1961 - 1965	36
1965 - 1970	27
nezjistitelné	8

#27

CH. Trvale obydlené domy podle velikosti:

Bytů celkem	1 006
Jen obytná kuchyně	27
1 pokoj bez kuchyně	22
1 pokoj a kuchyně	254
2 pokoje bez kuchyně	8
2 pokoje a kuchyně	363
3 pokoje	247
4 pokoje	85
Celkový počet obytných místností od 6 m ² podlahové plochy	2 134

I. Trvale obydlené byty podle vybavení

Byty vybavené ústředním nebo etážovým topením	334
" " koupelnou nebo sprchovým koutem	582
" " vodovodem	667
" připojená na kanalizační síť	1 002
" vybavené elektrinou	1 002
" " plynem ze sítě	5
" " ohřívacím vody elektrinou	140
" " " plynem	14
" " kuchyňským sporákem elektrickým	305
" " " plynovým	279
" " teplou vodou z mimobytového zdroje	140

J. Předměty dlouhodobé spotřeby:

Domácnosti vybavené elektrickou pračkou	652
" " chladničkou	576
" " kuchyňskou linkou	158
" " kuchyňským robotem	118
" " vysavačem	582
" " televizorem	723

Česká státní spořitelna

Vklady na vkladních knížkách

Stav vkladů k 1.1.1970 činil	Kčs	18 650 431
" " k 31.12.1970 "	"	19 100 832
Vkladový přírůstek	"	450 401

Ménší vkladový přírůstek oproti roku 1969 byl zapříčiněn vývěry na stavby rodinných domků jakož i proplacením 31 osobních automobilů, na které si vkladatelé účelově spořili.

Podnikové spoření na závodech

V závodech bylo získáno dalších 25 spořicíků a v JZD 11.
Celková roční úspora 792 spořicíků v závodech činily
" " 163 " v JZD "

Premiové spoření mladých

Do 2. cyklu, který začal dnem 1.4.1970 se přihlásilo 75 nových účastníků s těmito úložkami:

40 s úložkou	Kčs	300
25 "	"	200
10 "	"	100

Celková roční úspora těchto nových spořicíků činily 2 143 610 Kčs

Úvěry:

Celková hodnota poskytnutých úvěrů v roce 1970 činila celkem 2 650 000 Kčs. Byly poskytovány úvěry hotovostní i doplňková.

Výhry na výherní vkladní knížky:

Celková hodnota připsaných výher činila v roce 1970 312 600 Kčs.

Prodej losů Čsl. státní loterie:

Prodej losů Čsl. státní loterie byl v roce 1970 opět úspěšný. Byly vyplaceny 2 výhry po 20 000 Kčs.

Pokladní obrát v roce 1970 činil 26 397 868 Kčs.

Narození v roce 1970

č.	Jméno dítěte :	Datum norož.	Jména rodičů :	Byt :
1.	Vaselá Jveta	1.1.	Štěpán a Irena	náměstí míru 63
2.	Antoniček Vítězslav	22.1.	Vladimír a Anna	Komenského 219
3.	Filip Pavel	18.2.	Pavel a Nasta	Sokolská 577
4.	Pjtná Marcela	26.2.	Jiří a Marta	Sokolská 556
5.	Enravit Jaroslav	26.2.	Petr a Eliška	U vody 154
6.	Prclnová Jana	6.3.	Zdeněk a Karla	Vlčice 491
7.	Turnánková Radka	18.3.	Jvo a Anna	Sokolská 555
8.	Peřina Jaroslav	19.3.	Jaroslav a Ludmila	Komenského 43
9.	Němcová Milada	19.3.	Alois a Drahomíra	Sokolská 527
10.	Šnášel Zdeněk	20.3.	Zdeněk a Eva	Vejmoly 377
11.	Elišková Romana	30.3.	Jaroslav a Zdenka	Sokolská 554
12.	Schmidt Jan	6.4.	Jan a Milana	Gottwaldova 402
13.	Václavová Monika	11.4.	Jiří a Anna	Sokolská 577
14.	Nosék Petr	14.4.	Jan a Marie	Gottwaldova 413
15.	Grygarová Alana	1.6.4.	Jaromír a Alena	Vlčice 458
16.	Žovarová Jva	23.4.	Jaroslav a Alena	Němčického 56
17.	Lauschová Dita	25.4.	Evžen a Věra	Sokolská 583
18.	Blázková Hana	26.4.	Ing. Jaroslav a Jindřiška	Sokolská 577
19.	Elišková Renata	28.4.	Jiří a Alena	Javičská 421
20.	Štěrbová Zdenka	1.5.	Josef a Anna	U valchý 289
21.	Vinklerová Jveta	2.5.	Zdeněk a Ludmila	Zadlovice 74
22.	Hainrichová Renata	4.5.	Stanislav a Jaroslava	Vlčice 224
23.	Volčková Kamila	10.5.	Miloslav a Marie	Hradská 355
24.	Sršňová Alena	22.5.	Slavoj a Vlasta	Gottwaldovo 2
25.	Krubič Petr	28.5.	Alois a Božena	Jevišská 85
26.	Spíčka Petr	8.6.	Pavel a Petronila	Mlýnská 462
27.	Prospíšilová Ludmila	9.6.	Josef a Ludmila	Gottwaldova 303
28.	Thiemerová Hana	6.7.	Vladimír a Anna	Gottwaldova 306
29.	Ložďáková Marta	6.7.	Vojtěch a Jaromíra	Zadlovická 346
30.	Šnávajsová Marta	7.7.	Ladislav a Marie	Sokolská 577
31.	Kominok Miroslav	7.7.	Miroslav o Maria	Vlčice 524
32.	Jurečková Magdalena	16.7.	Ing. Karel a Hana	Sokolská 565
33.	Pill Milan	3.8.	Bohumil a Marcela	Sokolská 577
34.	Vařaba Milan	4.8.	Miroslav a Marie	Gottwaldova 129
35.	Mazančková Liduše	4.8.	Josef a Zdenko	Gottwaldovo 349
36.	Štancl Radek	30.8.	Jvo a Milana	Pod Látkám 130
37.	Poducká Ladislava	31.8.	Ladislav a Jana	U vody 249
38.	Nogotná Monika	3.9.	Karel a Ludmila	Kašparova 485
39.	Pyň Martin	4.9.	Zdeněk a Raděška	Nová 474
40.	Prospíšilová Milana	26.9.	Josef o Dagmar	Sokolská 552

41. Šel Švoš	28.9.	Milan a Miloslava	Klaoskova 282
42. Trubáčová Jana	28.9.	Jan Trubáč a Jana Doležalová	obytí plze
43. Zemánek Miroslav	1.10.	Miroslav a Alana	Travník 331
44. Konečná Vlasta	6.10.	Karel a Vlasta	Vejmoly 374
45. Konečná Hana	8.10.	Luňir a Anna	Jevišská 260
46. Lavičková Stanislava	11.10.	Stanislav a Jana	Sokolská 585
47. Šafář Miroslav	11.10.	Miloslav a Helena	Žitavská 276
48. Krájčová Marcela	16.10.	Bedřich a Marta	Sokolská 585
49. Běpišil Ondřej	27.10.	Rašel a Milana	Kradská 380
50. Čicková Lenka	29.10.	Oldřich a Olga	Sokolská 70
51. Lohza Martin	16.11.	Ivan a Anna	Travník 367
52. Bitálová Zdenka	20.11.	František a Zdenka	Gottwaldova 363
53. Mlnka Jaroslav	28.11.	Jaroslav a Cecilie	Plčice 256
54. Bicková Jitka	5.12.	Jan a Jarmila	Malé náměstí 41
55. Nezbeda Petr	6.12.	Alvis a Jarmila	Komenského 47
56. Kaslarová Petra	30.12.	Miroslav a Marie	Gottwaldova 189

Zemřeli v roce 1970

Č.	Jméno	Den smrti:	Leto narození:	Příčina smrti:
1.	Laudová Karolína	3.2.	1895	Bronchopneumonie
2.	Waiserová Marie	10.2.	1886	Ischem. choroba srdeční a fibr. síní dekomp.
3.	Rosta František	23.2.	1911	Sfp. amputationem femoris bikat. propter gangrenu
4.	Kadrhalová Karla	25.2.	1915	Hylopharyngitis chronica
5.	Mangl Jan	28.2.	1896	Status post ictum apopl.
6.	Hlavíčková Anna	2.3.	1904	Kyfoskoliosq. hrudní páteře
7.	Šašová Antonia	8.3.	1902	Hypertonická choroba
8.	Kalous František	13.3.	1927	Sebevražda ohněm
9.	Koráček Václav	24.3.	1907	Mozková krvácení
10.	Fiedr Rudolf	18.4.	1898	Akutní cenní mozková příchocka
11.	Rottler Alois	25.4.	1903	Cor pulmonale
12.	Trubáčková Anna	14.5.	1896	Obraha srdce
13.	Molík Miloš	19.5.	1967	Uřonutí
14.	Jantík Ludmila	18.5.	1895	Stav po frakturě levé patky
15.	Rechyva Marie	13.6.	1902	Arterioskleróza. Mozková krvácení
16.	Čiliáš Jan	16.6.	1898	Rakovina plic
17.	Škacalová Libuše	4.7.	1920	Hypertonická choroba s postižením srdce
18.	Tománek František	5.7.	1886	Arterioskleróza
19.	Myšlanová Anna	24.7.	1892	Kakteria tumurosa
20.	Seidlová Vlasta	25.7.	1952	Glomerulární spodlingulární
21.	Kácel František	20.7.	1908	Diabetes mellitus

22. Doležal Jaroslav	6.8.	1901	Cor pulmonale decomp.
23. Waltrová Maria	28.8.	1891	Velká hypoxémiosa hraniční pátěře
24. Komárek Alois	30.8.	1894	Velký zánět průdušek
25. Rozsypalová Bohumila	2.10.	1906	Zhoubný novotvar děložky
26. Brtníčková Anna	15.10.	1937	Rakovina tlustého střeva
27. Kašpar Vojtěch	15.10.	1888	Rakovina prostaty
28. Jevický Rudolf	11.11.	1902	Zhoubný novotvar žaludku
29. Ondrašíkovič Jan	17.11.	1893	Oboustranná chron. bronchopneumonie
30. Kvapil Antonín	24.12.	1899	Ischemická choroba srdce
31. Reif Hubert	25.12.	1891	Emfyzem plic
32. Mořka František	28.12.	1895	Arteriosklerosa senilis
33. Čiháková Františka	26.12.	1895	Hypertenzní nemoc
34. Travníček Ladislav	21.4.	1943	Úmrtí

VIII. Různé

z historie domu čp. 42

V roce 1970 byl zbourán dům čp. 42 na Malém náměstí. Dům byl za poslední léta neopravován a byl již v tak špatném stavu, že se nehodil k přestavbě. Byl tedy zbourán a, v prostoru za ním byla vystavěna nová samoposlucha, která byla dana do provozu v roce 1967. Na místě zbořeného domu vzniklo, otevřeno prostranství, které značně přispělo ke vzhledu Malého náměstí.

První zprávy o tomto domě jsou v městských knihách z první poloviny 16. století. Před rokem 1544 jej koupil vladyka Bedřich, držitel panického domu zvaného „Templ“ u Maléřna. Dům nast tehdy název „Kamenný dům“.

Do nám držela dům paní Anna ze Lčelína, manželka Jindřicha Kobyčky z Kobyčáho, jenž byl toho času biskupským úřadníkem na Mírově. Od ní koupil dům roku 1544 šid Benaš. Jeho ženu Dorotu obrátil roku 1545 lupiči cestou z Vacetína. Benaš byl zadržen. Selašním věřitelem byl šid Gyriak z Olomouce, který konečně dům převzal a prodal jej roku 1566 Jindřichovi Bedřatskému z Prusinovic za 200 rýnských (1 rýnský = 30 grošů).

Od roku 1576 byl dům zase v rukou židovských. V seznamu z roku 1687 se uvádí jako hostinec. Jako poslední majitel židovský je zapsán Moyses Blecha, jenž po translokaci roku 1727 převzal dům č. 11, nyníjší číslo. Dosavadní majitel tohoto domu Martin Just, knihař, převzal po Blechovi dům č. 42 a po roce přikoupil vedlejší stavení od Jana Urbana Jaicha. Zemřel roku 1741 ve věku 72 let. Dům pak koupil v roce 1743 Jakub Šilberský, stolař za 290 rýnských.

Roku 1746 od něj převzal dům jeho bratr Anton Šilberský, řezník, za 330 rýnských. V další době se uvádějí tyto majitelé:

- 1764 syn Antonína Šilberského Libor, rovněž řezník
- 1772 Václav Špička, hrnčíř
- 1806 Jakub Špička
- 1834 jeho syn Martin Špička
- 1880 Magdalena Špičková

Posledním majitelem, který tento dům obýval, byl Richard Mittag. Zařídil si v přízemí domu klamptřství a specializoval se na opravu a výrobu měkárenských konví. Zemřel v roce Klamptřskou dílnu přemístil pak jeho vnuk Miroslav Seidl do domu čp. 71 - bývalý hostinec „Beseda“. Dílnu později převzal národní podnik „Prámyšl mělné výroby“.

Z dílny v domě čp. 42 zřídil si na konci roku 1938 místnost pro knihkupecký obchod Václav Patka, když byl po odsazení našeho pohraničí Němci nucen se vystěhovat ze Žitávků. Po roce 1945 byla v těchto místnostech umístěna prodejna potravin.

Dům čp. 69

Ve zprávě o provozovně Okrasného průmyslového kombinátu Je-san je uvedeno, že tato provozovna vznikla ze zámečnické dílny v domě č. 69. Protože rozšiřováním této provozovny se mění okolí tohoto domu, uvádím podle zápisů ve starých městských knihách některé zprávy o tomto domě.

Průčalí domu původně přechývalo přes 2 metry do ulice. V roce 1928 zachvátil dům požár, který se tankrát rozšířil z domu D. Čeksteina na konci ulice na celou čtvrt až k radnici, kde shořela střecha budovy i váže. Dům č. 69 byl, tankrát ještě kryt doskovou střechou, která celá shořela a celý dům byl požárem značně poškozen. Při opravě domu bylo průčalí domu po dohodě s obcí posunuto do nyníjší stavební fronty.

Na kamenném ostění původních venkovních dveří byl vytesán letopočet 1506. Byl to patrně rok, kdy dům byl v pozdější době postaven.

Kolem toho roku byl majitelem domu Matěj Maňásek, jak je možno zjistit z archivních záznamů. Již ještě roku 1550, kdy mu bylo již 60 let. Vysvětá to ze zápisu, když dne 22. května 1550 sošdělil spolu s Jiřím Parížkem a Jisla 71 a s Jakubem Zohoutem a Jisla 120 před olomouckým právem, že v době 1470 - 1497 byli v loštických fardři kněz Jakub a kněz Kliment, kteří podávali soštosť ohlásní pod obojí.

Bylo to totiž v době, kdy král Ferdinand se snažil po potlačení odboje českých panů roku 1547 potlačit také nekatolické vyznání (českých bratří a viny pod obojí). Ale paní, pokud byli nekatolického vyznání, se opírali o královský mandát dřívějšího panovníka z roku 1546, dle něhož se na staré fary pod obojí mají dosazovat kněží tohoto vyznání.

Na loštické faře byl v té době bratrský kněz Václav Městský a svědectvím nahoru uvedených občanů mělo být vyznání pod obojí zachováno.

V té době byl již majitelem domu Matějův syn Blažek Maňásek. Z postupně smlouvy se dovídáme, že k domu patřil tenkrát čtyřlůžkový dvůr, polí a druhý dvůrčák v rozděleném panském dvoru. Blažek převzal statek od otce za 200 hřiven. Mlotově zaplatil 6 hřiven a zbytek měl splácet po 6 hřivnách ročně (zápis v Městských knihách svazek 70/1a).

Blažek brzy zemřel, protože již roku 1554 je zapsáno, že se k vdově Gnežce po nebožtíku Blažku Maňáskovi přičlenil Pavel, syn Tomáše ze Ladlovic. Převzal grunt za 400 rýnských s povinností chovat sroty Jana, Václava a něměho Prokopa. Lidově se novému majiteli říkálo po jeho předchůdci Maňásek.

Roku 1597 převzal grunt manžel Pavlovy dcery Evy Pavel, syn Jana Rybkova. Podle zápisu patřilo tehdy k hospodářství 3 koně, vlny, brány a jiné hospodářské přístroje. Převzal hospodářství za 400 rýnských. Mlotově zaplatil ve 3 částech 50 rýnských a zbytek měl splácet po 8 rýnských ročně při sv. Jiří, kromě toho byl Pavel povinen nechat tehdejší půl zahrady k doživotnímu užívání a též dle při sv. Jilii do smrti stravovat.

Alle již po 4 letech nacházíme v městských knihách (sv. 76/2i) zápis, že roku 1601 od Pavla Rybkova koupil grunt zvaný Maňáskooský Matouš Glugar. Původně se jmenoval Jichavý a pocházel z Rímic. Důvod byl majitelem domu z. 111. v Hradské ulici. Protože v zápisu se říká, že zbytek koupil ceny, která činila 154 rýnských - po splacení zálohy 250 rýnských - dále splácet po 8 rýnských ročně nápočinkem, tj. oděvem

do Žadlovic, dá, se předpokládat, že se rodina Pálkova vrátila na dědov-
kům dům do Žadlovic.

Již dříve, nežli koupil dům č.p. 69, koupil roku 1598 Glugar
od otce zahradu mezi číslam 69 a číslam XVII a připojil ji nyní k do-
mu č. 69. Číslo XVI patřilo tehdy knězi Matouši Šemaliovi a tomu Glu-
gar zahradu roku 1604 odstoupil.

Roku 1618 převzal grunt od otce Matouše syn Jan Glugar,
který dosud byl na domě č. 90. Otec si vymínil dvě komory (tehdy-
ší pojmenování pro světnici) a to jednu dole a druhou nahoře, dále
chlévy od pekařovy strany, to jest od domu č. 70, kde byl v té době
pekař Jan Rařizek.

V té době začínalo období smutků a válečných bouří, které pak
sužovaly naše země po plných 30 let. Nebylo jich užetřeno ani naše město
ani obyvatelé domu č. 69, jak čtáme ze starého zápisu: „Zemrouca Jan Glu-
gar v těch outčkách a roztrklostech po armádě v městě Kunštátě“
Stalo se tak patrně roku 1637. Udava po něm se provdala v únoru 1639
a to za Matouš, kováře z Přestíně.

Roku 1703 koupil dům Ondřej Rudil. Narodil se 1675, zemřel
1736. Jako řeznický tovaryš usakl si při práci roku 1702 v krémě na
budínek pravou ruku. Vyhojil mu ji Pavel Lazebníček, ranhojič na čísle
152. Účet za to, psaný vlastní rukou, je v uničovském městském ar-
chivu a zní:

Poznamenání, co jsem tak já níže podepsaný nákladě vedl
Ondřeji Rudilovi za utátou ruku, ať jsem ho náležitě vyhojil, jak náste-
duje:

Předně za 1 máz španihelského vína	45 krajcarů
Více jsem vzal do něho z apotéky třia sandak a tabové víno s tím vším jsem dával pít pro posilnění srdce	54 "
Více haluz arnicui	30 "
Více bílasaftu a glüdergeist, aby se flaksy nahrátily	45 "
Za altru, aby rána zmladla	24 "
Za pisendalsám, aby maso a kůže rostly vzňiru	30 "
Za škorpionový saft a za memarium proti stámu masu	18 "
Za altaról na žily, aby zasílily	36 "
Za terpentínól, arevňný olej, jaření lěj	1 zl. 30 "
a tvariány na cukřastřý	15 "
Za blayweis	15 "
Glęga a spiritus vini, aby rána zmrtvěla	24 "
a ruka xtordla	

Poslavi čtyřikrát do Olomouce po 24 kr.
Tam za mou půlnoční práci, kterou jsem
dnem i nocí vésti musil, počítáno toliko ale před-
tolského způsobu

1 zl. 36 krejcarů

12 zl.

Summa

20 zl. 27 krejcarů

Actum v Lošticích dne 6. septembris 1703

Pavel Lazebníček,
obypatel města Loštic

O Ondřeji Rudilovi máme v archivu další zápis z roku 1709 :

Majíce dle konsignací Ondra Rudil při svém domě 2 komíny a jed-
noho naučiva (nejsa kovářem), pročez za takový dle námluvy mezi obcí
a ním 10 fr. na kotově jest položil, pročez budoucně z takového komína žád-
né berně se na něm žádati nemá.

Ondřej Rudil měl dva syny: Jakuba, nar. 1704, zemřel 1778. Vzal
si za manželku Polysenu Sommovou, dceru řezníka Jana Sommy z čísla 62.
Druhý syn Jan byl vysvěcen roku 1737 na kněze a působil jako kaplan v Žalko-
vicích, Svábenicích a Kojetíně. Z Kojetína se stal roku 1755 farářem v Bohradní
Lhotě, kde působil po 10 let ve velké shodě s osadníky. Když jej bratr Jakub,
majitel otcovského gruntu č. 69 měl k tomu, aby se hlásil na uprázdněné mís-
to faráře do Loštic, ani mu neodpověděl. Teprve když jej obec po svlátním
poslu vybiřla, dal se pohnout k tomu, aby převzal faru v Lošticích.

Tam však na něj čekala velká starost. Farní budova byla zcela
zpusklá. Ve sklepě stálo na dva střevice vozy, střecha a první poschodí
napolo zbořená. Po nejnutnější opravě dala se jaké také obývat jen malá
část přilehlá. Povinnost udržovat farní budovu patřila obci. Ale ta nemě-
la nejmenšího rájmu, aby na opravu fary sebedemné přispěla.

Farář Rudil se rozhodl provést opravu na vlastní vrub. Doufal,
že farníci mu děhem stavby pomohou.

Sta očekán na vlastní prostředky stavěl pomalu. Kromě toho
mu při stavbě dělala velká překážky uničovská vrchnost, u níž nabýl
farář Rudil oblibu. Nakonec si knopřatelil i městskou radu a nevychá-
zel z ustavičných sporů. Potíže měl i s některými farníky, kteří neodvá-
děli povinné desátky, což byl hlavní zdroj farářových příjmů. A tak se
stalo, že se nedočkal pomoci při stavbě fary ani od obce ani od farníků.
Z cizích osad přispěli povozy i peníze pouze palonínští.

A tak farář kromě peněžitého nákladu, na nějž vynaložil kromě
úspor z dřívějšího působení i dědičný podíl z domu č. 69, přičinil se o stav-
bu i vlastní práci. Kopal s radníky a zedl se zedníky. Cihly pělil ve far-
ní zahrádě, ba i při lámání kamene pomáhal ve škole, jež od té doby

byla nazývána „farářovou skalkou“.

A našli se lidé, kteří nejen sami, ničím nepřispěli, ale dokonce faráře pomlouvali a i na konstituci udávali, že dělá práce, které se pro duchovního nehodí a že tím škodí pověsti kněžského stavu. A konstituce místo aby se faráře zastala, obvinila jej, že stavbu provádí bez řádného povolení a bez schváleného plánu a zastavila mu 100 zlatých ročně z měšních nadací a dalších 100 zlatých musil doplácat z ostatních svých příjmů.

Stavbu tary nedokončil. Zemřel zcela chudý, předčasně zastlavený, takže ode všech opuštěný ve věku 68 let. (Podle knihy V. Kubičáka: Z dějin města Loštic)

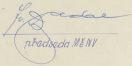
Do Jakuba Rudilovi převzal dům roku 1778, syn Jan. Již při přebírnání domu Jakubem Rudilom roku 1737 se mezi zařízeními uvádí i kočár.

Roku 1795 převzal hospodářství syn František. K domu patřilo 26 měřic polí za Klemovou cestou, 2 $\frac{1}{2}$ měřice žití u vodou, 2 $\frac{1}{4}$ měřice na panském, 5 $\frac{1}{2}$ měřice na Brabci a 4 $\frac{1}{4}$ měřice na lanach. Mezi zařízeními se uvádí také náčiní na palení kotalky.

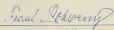
Po smrti Františka Rudila roku 1824 převzal dům Josef Kroupal. Od jeho vdovy Magdaleny Kroupalové koupil dům bez pole Jan Weiser, děd nynějšího vesoučského provozovny lesů.

Zápis do kroniky za rok 1970 byl schválen ve schůzi školské a kulturní komise MěNV dne

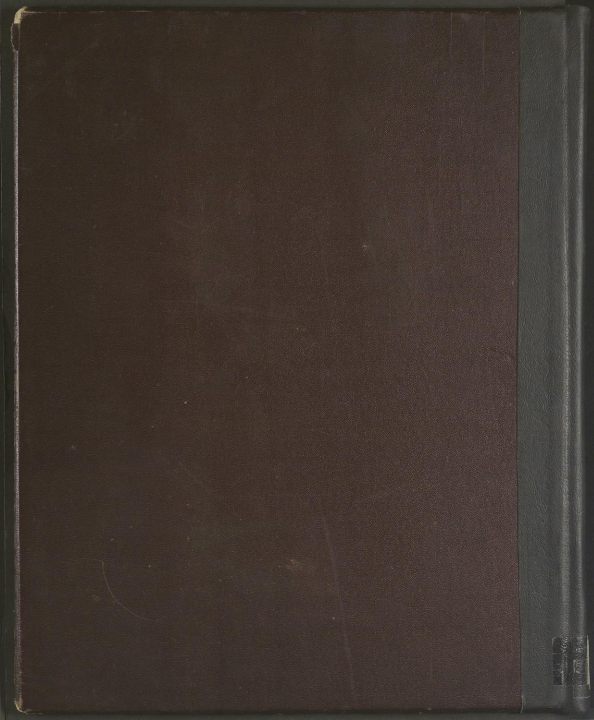
tajemník MěNV

předseda MěNV

kronikář

HNV LOSTKE

1956 - 1970

i.2.55